

شده رحي اللؤلؤ والمرجان

فِيمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الشَّيْخَانِ

الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ

وَضَعَهُ

مُحَمَّدُ فَوَّادُ عَبْدَ الْبَاقِي

بِهَيْئَتِهِ

نُورِي فَارِسِي حَه مَه خَان

سَه رِبَه رَشْتِي چَپ

مُحَمَّدُ أَحْمَدُ مُحَمَّدُ

(بِه رُگِي شَه شَه م)

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زانیانی جوهره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

شہرحی اللُّؤْلُو وَالْمَرْجَان

فِیْمَا اُتَّفَقَ عَلَیْهِ الشَّیْخَانِ

البخاری ومسلم

وَضَعَهُ

محمد فؤاد عبدالباقی

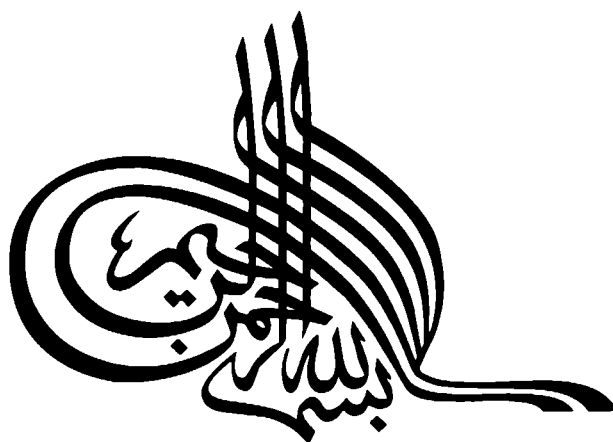
بہ پینووسی

نوری فارس حمہ خان

سہ رپہ رشتی چاپ

محمود احمد محمد

﴿بہ رگی شہ شہم﴾

📖 ناوی کتیب: شهرجی اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان البخاری
ومسلم.

📖 نووسینی: ماموستا نوری فارس حەمە خان

📖 تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

📖 ژمارەى سپاردن: ئە بەرپۆیه رایەتی گشتی کتیبخانە کان ژمارەى
سپاردن (۱۲۷۸) ی سالى (۲۰۱۵ز) ی پیدراوه.

📖 کۆمپیوتەر و دیزاین: (سامان محمد امین)

📖 ئە سەر ئەرکی کتیبخانەى ئارام ئە سلیمانی چاپکراوه، مافی
چاپکردنەوى بۆ کتیبخانەى ناویراوه.

۴۵- کتاب البر والصلة والآداب

نامه‌ی کرده‌ودی چاکه‌و به‌سه‌رکردنه‌ودی که سوکارو باشبوون بویان و باسی ویتله
جوانه‌کان

{بروانه: تاج/۵، زنجیره/۱ هه‌تا زنجیره/۱۰، له ژماره: ۶۵۰ و هه‌تا ژماره:
{۴۷۲۵} + {ریاض الصالحین/۱، زنجیره/۴۰، ژماره: ۳۱۲} + {ته‌جریدی بوخاری =
پوخته‌ی بوخاری = کورته‌ی بوخاری = موخته‌صهری صه‌حیحی بوخاری/۵،
زنجیره/۸۱، ژماره: ۱۹۱۴ هه‌تا ۱۹۲۷ = ۶۰۱۳ + مختصر صحیح مسلم = پوخته‌ی
موسلیم = مورته‌ی موسلیم/۵، له لاپه‌ره‌یه‌که‌وه، له ژماره: (۱۷۵۴) وه هه‌تا ژماره:
(۱۸۲۷)}.

(۱) باب بر الوالدین وأئهما أحق به

باسی باشبوون و چاکه‌کردن له‌که‌ل باوک و دایک، باوک و دایک له‌به‌رتین که‌سن
که به چاکه‌ی ره‌فتاریان له‌که‌ل بکری

۱۶۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟
قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ». {
الحديث: ۶۴۴۷ = ۶۴۶۰ فم. ته‌جریدی بوخاری/۵، رقم: ۱۹۱۴ = ۵۹۷۱ فتح
الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۵: { (۱۶۵۲)}

ئه‌بو هورمه‌یره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیاوی هات بو خزمه‌تی
خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) عه‌رزى کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!

(۱۶۵۲) ته‌جریدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۹۱۴ - ۵۹۷۱ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۷۵۴ =

۶۴۴۷ شیخا (بخاری رقم‌الکتاب/۷۸ رقم‌الباب/۲).

کئی رمواترین کھسہ کہ به جوانی هاورپیتی بکهه؟ فهرمووی: (دایکت). گوتی: نهوجا کیی تر؟ فهرمووی: (ديسان ههر دایکت). گوتی: نهوجا کیی تر؟ فهرمووی: (ديسانه وه ههر دایکت). گوتیه وه: نهوسا کیی تر؟ فهرمووی: (نهوجا باوکت!). {ریاض/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۱۶} له گیرانه وه میه کی ریاضدا: (نهوجا خزمو که سوکارت به پئی دوورو نزیکیان لیته وه!) + {تاج/۵، زنجیره: ۲، ژماره: ۴۶۵۱ ج/۴}. گهورمترین چاکه چاکه کردنه له گهل بابو داک.

۱۶۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ: (أَحْيٍ وَالِدَاكَ؟) قَالَ: نَعَمْ قَالَ: (فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ) (الحديث ۳۰۰۴، طرفه في: ۵۹۷۲). (۱۶۵۳)

عهبدووللای کوری عهمر(رمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پیاوی هات بو خزمه تی پیغه مبه ر(دروودی خوای له سهر بئ) پرسى پئی کرد که ریگهی بدا بجی بو غهزا، پئی فهرموو: (نایا باوک و دایکت ماون؟) گوتی: به لی. فهرمووی: دهی که واته برپو بو خزمه تی نهوان تی کو شهو غهزای تو نهومیه که خزمه تی نهوان بکهی!) (تاج/۸ل - ۷۸ز - ۲۰ خاومنی مه هانه ی رموا نه گهر نه شجی بو غهزا ههیناکا).

له ژماره: (۱۷۵۶) ی پوخته ی موسلیمدا ناوایه:
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَقْبَلَ رَجُلٌ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَبَايُكَ عَلَى الْهَجْرَةِ وَالْجِهَادِ، أُنْتَفِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: «فَهَلْ مِنْ وَالِدَيْكَ أَحَدٌ حَيٌّ؟» قَالَ: نَعَمْ، بَلْ كِلَاهُمَا. قَالَ «فَتَبْتَغِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «فَارْجِعِي إِلَى وَالِدَيْكَ فَأَخْسِنِي صُحْبَتَهُمَا».

(۱۶۵۳) تجرید/۳، ژماره: ۱۲۲۹ = ۲۰۰۴ بخاری. پوخته ی موسلیم/۴، ژماره: ۱۷۵۶ = ۶۴۵۴ شیخا

{الحديث: ٦٤٥٤ = ٦٤٦٧ فم. تجريد البخارى/٣، رقم: ١٢٢٩ = ٣٠٠٤، ٥٩٧٢. أبو داود. جهاد: ٢٥٢٩. ترمذى. جهاد: ١٦٧١. نسائى. جهاد: ٣١٠٣. تحفة الأشراف: ٨٦٣٤}:

عەبدوللای کورێ عەمرى کورێ عاص (رمزای خودایان لى بى) فەرمووی: پیاوی لە یەمەنەو هات بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) عەزیزکرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! دەمەوێ پەیمانەت پێ بدەم لەسەر ئەوێ که کۆچ بکەم بۆ خزمەتت بۆ مەدینە و ئەوجا خەبات و تیکۆشان و غەزا ئەنجام دەدەم، مەبەستیشم لەم کۆچ و خەباتگیرانە تەنیا رمزای خودایە، بە تەمای پاداشى باشى لای خودای گەورە و سەرور.

پێى فەرموو: (ئایا داىك و باوكت كەسیان لەژیانا ماون؟) گوتى: بەئێ هەردووکیان ماون. فەرمووی: (مەبەستیش پاداشى باشى لای خودای گەورە و سەرورە؟) گوتى: بەئێ. فەرمووی: (دەمەوێ بۆلای باوك و داىك، لەجیاتى چوون بۆ غەزا بەجوانى هاوڕێتیی ئەوان بکە و دڵیان راگرە و باشبە بۆیان!). {تاج/٤، زنجیرە: ٢٠، ژمارە: ٤٣٦٤} + {ریاضى صالحین/١، زنجیرە: ٤٠، ژمارە: ٣٢١ ج/٢}.

(٢) باب تقدیم بر الوالدین علی التطوع بالصلاة وغيرها

باسى ئەوێ که خزمەتى داىك و باوك و باشبوون بۆیان، خیرى پترە لەنوێژى سوننەت و لە چاکەى تری سوننەت

١٦٥٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَمْ يَتَكَلَّمْ فِي الْمَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ: عِيسَى وَكَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ جُرَيْجٌ، كَانَ يُصَلِّي، جَاءَتْهُ أُمُّهُ فَدَعَتْهُ فَقَالَ: احْبِثْهَا أَوْ أَصَلِّي فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ لَا تُمِثْهُ حَتَّى تُرِيَهُ وَجُوهَ الْمُؤْمِسَاتِ، وَكَانَ جُرَيْجٌ فِي صَوْمَعَتِهِ فَتَعَرَّضَتْ لَهُ امْرَأَةٌ وَكَلَّمَتْهُ فَأَبَى فَأَتَتْ رَاعِيًا

فَأَمْكَنَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا فَوَلَدَتْ غُلَامًا فَقَالَتْ: مِنْ جُرَيْجٍ فَأَتَوْهُ فَكَسَرُوا صَوْمَعَتَهُ وَانْزَلَوْهُ
وَسَبُّهُ فَتَوَضَّأَ وَصَلَّى ثُمَّ أَتَى الْغُلَامَ فَقَالَ: مَنْ أَبُوكَ يَا غُلَامُ؟ قَالَ الرَّاعِي قَالُوا: نَبِيِّ
صَوْمَعَتِكَ مِنْ ذَهَبٍ؟ قَالَ: لَا إِلَّا مِنْ طَيْنٍ وَكَأَنَّ امْرَأَةً تُرْضِعُ ابْنًا لَهَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
فَمَرَّ بِهَا رَجُلٌ رَاكِبٌ ذُو شَارَةِ فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَهُ، فَتَرَكَ ثَدْيَهَا وَأَقْبَلَ عَلَى
الرَّاكِبِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى ثَدْيِهَا يَمصُّهُ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: كَأَنِّي
أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمصُّ اصْبَعَهُ ثُمَّ مَرَّ بِامَةٍ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
ابْنِي مِثْلَ هَذِهِ فَتَرَكَ ثَدْيَهَا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا فَقَالَتْ: لِمَ ذَاكَ فَقَالَ الرَّاكِبُ:
جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَابِرَةِ وَهَذِهِ الْأَمَةُ يَقُولُونَ سَرَقَتْ زَيْنَتٍ وَلَمْ تَفْعَلْ (الحديث: ٣٤٣٦،
اطرافه في: ١٢٠٦، ٢٤٨٢، ٣٤٦٦) (١٦٥٤)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی
خودای لی بن) ھەرمووی: (ئەم سێ کەسە نەبی کەسی تر لەبێشکەدا قەسە
نەکردووە: یەکەم عیساى کورێ مەریەم، دوەم ھاوڕێکەى جورمىج، پێاوى دىمبى
لەنەوێ نىسرائىل ناوى جورمىج دىمبى، سۆفلىکەو خواناسىکى باش دىمبى،
خەلۆه خانەئى بۆ خۆى دروست دىمکاو، لە ناویدا خوا ناسى دىمکاو، جارى نوێژ
دىمکاو، لەوکاتەدا دایکى دى بۆلاى و بانگى دىمکاو ئەى جورمىج! ئەویش لەدلى
خۆیدا دىمەرموئى: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوێ یان نوێژمکەم تەواو
بکەم، لە پاشا و بە باش دىمزانى کە نوێژمکەى تەواو بکاو، وەلامى دایکى
نەداتەوێ، دایکىشى دىمەرپتەوێ، بۆ سبەئى کەدیتەوێ بۆلاى دىسان جورمىج
خەرىکى نوێژکردن دىمبى بانگى دىمکاو، دىمبى: جورمىج! جورمىجىش دىمەرموئى:
خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوێ یان نوێژمکەم تەواو بکەم، لە پاشاوا

(١٦٥٤) تجرید/٤، ژمارە: ١٣٦٨ - ٢٤٣٦ بخارى. مسلم: ٦٤٥٦ شىخا (بخارى رقم الكتاب/٦٠ رقم
الباب/٤٨).

بەباش دىمزانى كە نوپۇزمكەى تەواو بكا، دايكىشى دەلى: خودايە! نەيمىرنى ھەتا رپووى داوئىنپىيسانى پى نىشان دمدەى. لەولاشەوۈ نەوۋى ئىسرائىل لە ناو خۇيانا باسى خواناسى جورمىچ دىمكەن كە چۇن بۇ خودا ئى براوۈ.

ژنىكى سۆزانى دىمى، بۇ جوانى بى وىنە دىمى، دەلى: ئەگەر ھەز دىمكەن مەن دەچم لەخستەى دىمبەم و تووشى فەرتەنەى دىمكەم، جا ژنەكە دەچى بۇلاى، گەلى خەرىكى دىمى و دى بەلايەوۈ كە ئەو ئىشەى لەگەل دا بكا، بەلام جورمىچ مل ناداو ئاوپرى ئى ناداتەوۈ، جاژنەكە كە لەو نا ئومىد دىمى، دەچى بۇلاى شوانى، كە لەشەودا لەخەلوۈ خانەكەى جورمىچا دىمەوايەوۈ، ئەو شوانە دىمى لەخۇى و سكى پردىمى و كوپىكى دىمى، دەلى: ئەم مەنلە لە جورمىچە! ئەوانىش دەچەن بۇ گىانى جورمىچ و لە خەلوۈخانەكەى دىمى دىمىنن و خەلوۈخانەكەى دىمرووخىنن و، خۇشى تىروپىر فەلاقە دىمكەن و دىمىدەنە بەرجمىن، ئەویش دىمفەرموى: ئەوۈ چىتانە بۇ والە مەن دىمكەن، گوناھم چىيە؟ دەلىن: چۈنكە ئىشى بى شەرعىت لەگەل ئەم قەحبەيەداكردوۈمۇ ئەومتانا لە تۇ ئەم زۇلەى بوۈ! دىمفەرموى: تۆزى پىشوم بىدەن با نوپۇزى بىكەم جا دىمسنوپۇز دىمگىرى و نوپۇز دىمكا، كە نوپۇزمكە تەواو دىمكا دىمروا بۇلاى كوپرە ساواكەو دىمژمى بەسكىاو دىمفەرموى: ئەى كۆرپەى ساوا! كى باوكتە، باوكى تۇ كىيە؟ كوپرەكەش دىتە زمان و دەلى: باوكى مەن فىسارە شوانە!!

جا ئەوسا خەلگەكە لەراستى رپووداۈمكە تى دىمكەن و داۋاى ئى بووردن لەجورمىچ دىمكەن و پەلامارى دىمەن و دىست دىمكەن بەماچ كىردى و خۇيانى تى ھەلا دىسوون بۇ مووفەرك، وە دەلىن: خەلوۈخانەكەت لە زىر بۇ دروست دىمكەينەوۈ؟ دىمفەرموى: نە، بەلام لە قوپر وەك جارانى خۇى بۇم دروست بىكەنەوۈ، سىيەم مەنل: جارى ژنى مەمكى دىمدا بەمەنلەكەى، كەلە

نەمەى ئىسرائىل بوو، لەوکاتەدا سوارىكى قۆزو بەناو بانگ بەلایا پادەبوورئ، بەسوارى ولاخىكى كەشخە، پایەو نیشانىكى زۆرى پىو دەبئ، ژنەكە دەلئ: خودایە! ئەم كۆرەى منىش بکەى بەسوارچاکیكى ئاوا قۆزو بەناوبانگ! جا كۆرەكە مەمکەكەى بەردەداو، روودەكاته سوارەكە و تەماشایەكى دەكاو دەلئ: خوايە! وەك ئەوم لىنەكەى! ئىنجا دیسان مەمکەكەى دەگرێتەو دەست دەكاتهو بەمژینى.

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای لئ بئ) دەیفەرموو: دەلئى وا لەبەر چاوم كە چۆن چۆنى پىغەمبەر (دروودى خودای لئ بئ) پەنجەى دۇشاو مژەى خۆی دەمژى و لاسكایى حالى مەمكخواردنى مندالەكەى دەكردهو.

حەزەرت (دروودى خودای لئ بئ) ھەرمووی: لەپاش دا كە نىزەكەكەيان ھىنا، ھىنا بوویانە گىرو گاز و لىيان دەداو دەیانگوت: حىزى و دزىت كەردوو، ئەویش ھەردەمىگوت: (حسبي الله ونعم الوكيل): من ھەر خودام ھەيە كە كەسم بئ و بەسم بئ! بەراستى خودا پەشتیوانى چاكە. جا دایكى منالەكە دەلئ: خودایە! ئەم كۆرەى من وەك ئەم كچە بەم دەردە نەبەى، دیسان كۆرەكەى مەمکەكەى دایكى بەردەداو تەماشایەكى كچەكەى كەرد و گوتى: خودایە! وەك ئەم كچەم ئى بکە. جا لىرانەدا منالەكە و دایكى كەوتنە گوفتوگوو رازو گلەيى، دایكى گوتى: ئەو پیاوھ شىوھ جوانە پەت بوو، من گوتەم: خودایە! كۆرەكەم پیاوئىكى وەك ئەمەى ئى دەرجئ، كەچى تۆ وتت: خودایە! نەمكەى بە پیاوئىكى ئاوا، لە پاشا ئەم كەنىزەكەيان بەلیدان و تىھەلەدان ھىنا و پىئى دەلئ: حىزى و دزىت كەردوو، منىش گوتەم: خودایە! كۆرەكەم وەك ئەمەى ئى نەيئ، كەچى تۆ گوتت، خودایە! وەك ئەمەم ئى بکەى، ئەمە لەبەرچى؟ گوتى: چونكە سوارەكە زۆردارىكە لەزمبەردارەكان و ملھورپكە لە ملھورپەكان، لەبەر ئەوھ گوتەم: خودایە!

نهمکهی به پیاویکی ناوا سته مکار، به لām نهم که نیزه کهی که پیی ده لّین: دزی و حیزی کردووه، بی تاوان و پاک و بی گهردمو سته مباره، نه دزی کردووه و نه حیزی، له بهر نه وه گوتم: خودایه! وهک نهم سته مباره لی بکهی). (تاج/ ۱۰ ل/ ۸۷ ف/ ۱ ز/ ۲۳ - باسی نهو مندالانهی که له ناو بی شکهدا قسه یان کردووه). نهمه دمقی ژماره (۱۳۶۸) ی ته جریدی بوخارییه.

(۶) باب صَلَۃِ الرَّحْمِ وَتَحْرِیمُ قَطْعِهَا

باسی پابه ندبوون به پیوه ندیی خزمایه تیه وه پیویسته و پچراندنی نهو پیوه ندیییه نادروسته

۱۶۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ فَلَمَّا فَرَّغَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ فَاخَذَتْ بِحَقْرِ الرَّحْمِ فَقَالَ لَهُ: مَهْ، قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقُطَيْعَةِ فَقَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَقْرَأُوا أَنْ شِئْتُمْ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾. (الحديث ۴۸۳۰ - اطرافه فی: ۴۸۳۱ - ۴۸۳۲ - ۵۹۸۷ - ۷۵۰۲): (۱۶۵۵)

نهو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (نهو کاتهی خودا نهم بوونه وهری دروست کردو لی بوویه وه لی، خزمایه تی (رحم) هه لسا که مهری خودای میهره بانی گرت و گوئی: دهستم دامینت! خودا فهرمووی پیی: بو وا دمکهی، داوات چیه لی بیلئ؟ خزمایه تی، گوئی: بو نه وه هه لساوم نا لهم شوینه داکه مرته ده گرم په نام

(۱۶۵۵) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۶۹۶ - ۴۸۳۰ بخاری. پوختهی موسلیم: ۱۷۶۴ - مسلم: ۶۴۶۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۹۵ رقم الباب/ ۴۷).

بۆ ھېناوېت و سكاڭا دېكەم لەدەستى ئەو كەسانەى كەمافى من بەجى ناهيىن و،
 پشتهى پەيوەندى خزمایەتى دەبىر، خودای گەورەش دەفەرەموى : ئەى
 خزمایەتى! ئایا رازى دەبى بەودى كە ھەر كەسى پى لە تۆ نەبىرى و پەيوەستى
 ھەبى لە گەڭتا و خزم دۆست بى، منىش پى لەئەو نەبىر و پەيوەستىم ھەبى لە
 گەڭتاو و بۆى باش بى، وئەو كەسەشى پى لەتۆ بىرى و پەيوەستى نەبى
 لەگەڭتاو خزم دۆست نەبى، منىش پى لەئەو بىر و پەيوەستىم نەبى لە گەڭتا؟
 ئایا بەم بەلئىنە رازى دەبى؟ خزمایەتى گوتى : بەلئى ئەى پەرورەدگارم ! من
 بەمە رازىم، فەرەموى: (دەى ئەمە پەيمان بى لەبەينى من وتۆدا).

ئەبو ھورەيرە (رەزى خودای لى بى) فەرەموى: (ئەگەر ئارەزو دىكەن، بۆ
 پەستىوانى ئەم فەرەمۆدەمى، ئەم ئايەتە بخوین، كە ئەم مەبەستە دووپات
 دىكەتەو: ﴿ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴾
 ۲۲/۴۷ واتە : چى چاوەڕوانى دىكەرىت لە كار بەدەستانى بەدكارانى ئىو، لە
 ناموسلەمانان، غەيرى ئەو : كاتى بىن بە بەر پەرسانى ولات، دەس بىكەن
 بەخراپە كارى و پەشتوى نەو لەولات داو پشتهى خزمایەتى بىچىر و مافى
 خزم و كەس و كار پەشتىل بىكەن؟). (تاج/ ۷ ل/ ۱۴۳ ز/ ۲ ز- شەيخان).

لە پوختەى موسلىمەدا، لە بەرگى پەنجەمدا، لە ژمارە: (۱۷۶) دا ئاوايە:
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَعَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحِمُ فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ
 الْعَائِدِ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟
 قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اقْرَءُوا إِنْ
 شِئْتُمْ: (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ، أُولَئِكَ الَّذِينَ
 لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ، أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)».

{الحديث: ٦٤٦٥ = ٦٤٧٨ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٤، رقم: ١٦٩٦ = ٤٨٣٠،
٤٨٣١، ٤٨٣٢، ٥٩٨٧، ٧٥٠٢. تحفة الأشراف: ١٣٣٨٢}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لي بئ) ھەرمووي: خۆشەويست (دروودي
خوداي لەسەر بئ) ئەفەرموي: (ئەو کاتەي خوداي گەورەو سەرور ئەم
بوونەومرەي دروست کرد، کاتئ لي بوويەوہ ليئ، خزمايەتي (رەحم) ھەلسا،
کەمەري خوداي ميھرباني گرت و گوتي: دەستم دامينت! خودا ھەرمووي پئي:
وامەکە، بۆ وادەکەي، داوات چيە ليم بيلئ؟ خزمايەتي گوتي: بۆ ئەو ھەلساوم
تا لەم شوينەدا کەمەرت دەگرم، پەنام بۆ ھيئاويت و سکاڵا دەکەم لەدەستی ئەو
کەسانەي کە مافي من بەجئ ناھيئن و رشتەي پەيوەنداي خزمايەتي دەبرن.
خوداي گەورەيش دەفەرموي: بەلئ، باشە، داواکەت وەرگير، ئايا تۆ رازي دەبي
بەوہي کە ھەرکەسئ پئ لەتۆ نەبرئ و خزم دۆست بئ و مافي تۆ بەجئ بەيئئ،
بەرابەر بەوہ منيش پئ لەئەو نەبرم و مافي ئەو بەجئ بەيئم و بۆي باشبم، وە
ئەو کەسەشي پئ لەتۆ ببرئ و پەيوەنداي نەبئ لەگەلتا و مافي تۆ بەجئ نەھيئئ،
منيش بەرابەر بەوہ پئ لەو ببرم و پەيوەنداي نەبئ لەگەلتئ و مافي ئەو بەجئ
نەھيئم، ئايا ئەي خزمايەتي! تۆ بەم بەلئنە رازي دەبي؟ خزمايەتي: دەلئ:
بەلئ، ئەي پەرورەدگارم! من بەمە رازيم. ھەرمووي: (دەي ئەمە پەيمان بئ
لەنيوانی من و تۆدا).

ئەوجا خۆشەويست (دروودي خوداي لەسەر بئ) ھەرمووي: (ئەگەر
نارمزوو دێکەن، بۆ پشتيوانی ئەم ھەرموودميە، ئەم ئايەتەنە بخوين، کە ئەم
مەبەستە دووپات دەکاتەوہ:

{فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ. أَلَمْ يَتَذَكَّرُوا الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا – محمد – ۴۷ / ۲۲ – ۲۴} :

واته: جی چاومروان دهکری له کاربه دهستانی بهدو له سه رکردانی ناموسوئمان، جگه له وه: کاتی ببن به بهرپرسانی ولات، دهس بکهن به خراپه کاری و پشیوی نانه وه له ولاتداو رشتهی په یومندی خزمایه تی بیچرن و مافی خزم و که سوکار پیښیل بکهن. نه وانه خودا نه فرین و نه حله تی لی کردوون و گوئی بیستنی هه فی کهړ کردوون و چاوی دلی کویر کردوون. نه وه بو به دل سهرنجی نه و قورنانه پیروزه نادهن، یا دلیان مؤرکراوه و به کلیل کلیل دراوه). {تاج/۴، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۴۰۹۹}.

۱۶۵۶- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ». قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ: يَعْنِي قَاطِعَ رَحِمٍ. {الحديث: ۶۴۶۷ = ۶۴۸۰ فم. تجريد البخارى بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۱۶ = ۵۹۸۴ فتح الباری. أبو داود. زکاة: ۱۶۹۶. ترمذی. بروصلة: ۱۹۰۹. تحفة الأشراف: ۳۱۹۰} (۱۶۵۶)

جوبه پری کوړی موطعیم (رمزای خودای لی بی) هه رمووی: خوښه ویست (دروودی خودای له سهر بی) هه رمووی: (نه وهی رشتهی خزمایه تی بیسینی و سیلهی رحم بری، دوو پیی ناچیتنه ناو به هه شت). {ریاض/۱، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۳۳۹ + تاج/۵، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۴۶۸۲ ج/۴ = چاپی چواره م}.

(۱۶۵۶) تجريد البخارى/۵، ژماره: ۱۹۱۶ = ۵۹۸۴ بخارى. پوختهی موسليم/۵، ژماره: ۱۷۶۵ = ۶۴۶۷ شیخا (بخارى رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۱۱).

۱۶۵۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ).
(الحديث ۲۰۶۷ - طرفه في: ۵۹۸۶): (۱۶۵۷)

نه‌نه‌سی کوپی مالیک (رمزای خوی لی بی) فه‌رمووی: گویم لی بوو
خوشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهر بی) دمی‌فه‌رموو: (نه‌و که‌سه‌ی که‌هز ده‌کا
رزقو رۆزی زۆر بی و ته‌مه‌نی درێژی باخزم دوست بی، سیله‌ی ره‌حمی خوی
به‌جی به‌ینی) (تاج/۹/۴۱-۲).

(۷) باب النّهی عن التّحاسد والتّباض والتّدابیر

**پیشگیری و ینگیری له به‌خیلی بردن به‌یه‌کتری و له‌رقه‌به‌ری و پشت‌کردنه
یه‌کتری**

۱۶۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (الحديث ۶۰۶۵ طرفه في: ۶۰۷۶): (۱۶۵۸)

نه‌نه‌س (رمزای خوی لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سهر
بی- دمه‌فه‌رموی: رقو کینه‌و دمه‌ز له‌یه‌کتری مه‌کیشن و پشت مه‌که‌نه‌یه‌کتری و
له‌یه‌کتری لووته لا مه‌بن، وه‌ک برای باش و ته‌با به‌نده‌ی باشی خودابن، دروست

(۱۶۵۷) تجرید/۲، ژماره: ۹۴۰ = ۲۰۶۷ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۷۶۲ = ۶۴۷۱ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۲۴ رقم الباب/۳۱).

(۱۶۵۸) تجرید/۵، ژماره: ۱۹۴۱ = ۶۰۶۵ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۰۰ = ۶۴۷۳ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۵۷).

نییه بۆ موسولمان که زیاتر لهسێ روژ قسه لهبرای ئایینی خۆی دابری. (بروانه: ریاض/ ۴/ ز/ ۲۶۹).

(۸) باب تحریم الحج فوق ثلاث بلا عذر شرعی

قسه دابران، به بێ مه هانهی رهوا، له سێ شهو تێبهری نادروسته

۱۶۵۹- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا، وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». {الحديث: ۶۴۷۸ = ۶۴۹۲ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، رقم: ۱۹۴۵ = ۶۰۷۷، ۶۲۳۷} (۱۶۵۹)

ئهبو ئه ییوبی ئه نصاری (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ره بێ) فهرمووی: (دروست نییه بۆ موسولمان، چ پیاوبی چ ژن، که زیاتر له سێ شهو قسه دابری، لهبرای موسولمانی، یا له خوشکی موسولمانی و قسهی له گهڵ نهکا، گریمان نه گهر له شوینی تووشی یه کتری بوون، ئه میان بهم لاداو ئه ویان به ولادا روو و مرگێری! باشتی نی ئه م دوو موسولمانه له یه ک تۆراوانه، که قسه یان به یه که وه نییه، ئه و میانه که له پێشدا ناشت دهبێته وه و روژ باشی و سلاو لهوی تریان دمکا). {ریاض/ ۴، زنجیره: ۲۸۰، ژماره: ۱۵۹۲}.

(۱۶۵۹) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۹۴۵ = ۶۰۷۷ بخاری. بوختهی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۸۰۱ = ۶۴۷۸ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۷۸ رقم الباب/ ۶۲).

(۹) باب تحریم الظن والتجسس والتنافس والتناجش ونحوها

۱۶۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». {الحديث: ۶۴۸۲ = ۶۴۹۶ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۴۱ = ۶۰۶۵، ۶۰۷۶ فتح الباری: (۱۶۶۰)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بنی) ھەرمووی: خوڤشەویست (دروودی خودای لەسەر بنی) ھەرمووی: (دووربن لەگومانی خراب، چونکە گومانی خراب ریک وەک قسە ی درۆ وایە و ھەک درۆی خراب تاوانیکی گەورمە، ھەستیش ھەلەمەگرن بەنیازی خرابو، بەشوین نەنگو عەیبو کەموکووری خەلکدا مەگەرینو، سیخووری و جاسووسی مەکەنو، بەربەرەمکانی و قینەبەری مەکەنو، بەخیلی بەیەکتری مەبەنو، کینە و دەرغەز لە یەکتری مەکیشنو، پەشت مەکەنە یەکتری، و ھەک برا تەبابن و پەشتی یەکتری بگرن و بەندە ی باشی خودابن!!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۴۷۱۴ ج/۴} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۶۹، ژمارە: ۱۵۶۷}.

روونکردنەوہ:

لە ھەتھولولھیمدا راگوێز لە ھەتھولباری ئیمامی عەسقەلانییەوہ دەکا، دەفەرموئ: (جاسووسی دوو جوۆری ھەیە، بەھەق، بەناھەق) پوختە ی ئەم فەرمایشتە ی عەسقەلانییە ئەمەیە:

(۱۶۶۰) تجرید/۵، ژمارە: ۱۹۴۱ = ۶۰۶۵ بخاری. پوختە ی موسلیم/۵، ژمارە: ۱۸۰۲ = ۶۴۸۲ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۸۵).

۱- بەشیۋە گشتى جاسووسى و سيخورى كاري خراپە و تاوانيكي گەورمىيە و لە قورئان و سوننەتدا، نەھى و پيشگىرى ئى كراۋە و مرقۇقى باش و موسولمانى ساخ دەمبى خۇيى ئى بپارىزى.

۲- بەلام جاروبار، گەدمبى بەھۇي پاراستنى خويىنى كەسى، يا بەھۇي رزگار كوردنى كەسى، چ ھى گيانى، چ ھى سامانى، چ ھى نامووسى، يا دەمبى بەھۇي پاراستنى ئاشتى و ئارامى و لات و سەر كەوتنى سوپاي ئىسلام و زياندان لە دوشمنى ئايىن، ئالەم جۆرە بارو دۇخانەدا، ھەست ھەلگرتن و سيخورى و جاسووسى دروستە و نادروست نىيە.

۳- كورت و پوخت: (ھەست ھەلگرتنى نارەۋا و سيخورى نادروست ئەۋمىيە كەبۇ ئابرو بردنى خەلك بى و تەنيا بۇئەۋە بى كە بەنارەۋا پەردەى خودا لەسەر بەندەكانى ھەلبدرىتەۋە، بەلام ئەگەر لەبەر مەبەستىكى كۆمەلايەتى باشبى، بەر جاسووسى نارەۋا ناكەۋى).

۴- بۇ تىگەيشتنى تەۋاۋ لەم بابەتە برۋانە:

ا- تاجول ئوصول، بەرگى چۋارەم، لاپەرە: ۴۰۱ بە عەرمبى، چاپى چۋارەم، دارولفيكر بىرۇت ھەتا لاپەرە: ۴۰۲ بەتايىبەتى ئەم سى سەرباسە (الرسل لا تقتل) و (الجاسوس يقتل) و (بغث العيون مطلوب).

ب- تاجول ئوصول، بەرگى چۋارەم بەكوردى، چاپى چۋارەم، زنجىرە: (۷۸ - نوپنەر ناكوزرى) و (۷۹ - سيخورو خەفى دىكوزرى) و (۸۰ - خەفى ناردن پەسەندە). واتە لە ژمارە: (۴۵۶۰) ۋە ھەتا ژمارە: (۴۵۶۴) + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۰، لاپەرە: ۶۰۱، ج/۴، ژمارە: ۳۳۱۳} + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۱۷، لاپەرە: ۵۱۹، ج/۴، ژمارە: ۳۳۱۳} + {ژمارە: ۱۷۲۰ كە لەپيشەۋە رابورد}.

(۱۴) باب ثَوْبِ الْمُؤْمِنِ فِيمَا يُصِيبُهُ مِنْ مَرَضٍ أَوْ حُزْنٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكِّهَا

ههرجی نیش و نازارو نه خویشی و خه مو خه هه ت و شتی تری و توشی
موسولمان ده بی، پاداشی باشی له سهر و هردده گری

۱۶۶۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجَعُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۵۶۴۶: (۱۶۶۱))

عائیشه هاوسهری پیغه مهر دروودی خوا له سهر پیغه مهر و رمزای خوا
له سهر هه موو هاوسهره گانی بی- فهرمووی: که سم نه دیوه که وهک پیغه مهر -
دروودی خوای له سهر بی- ئاوا نازاری سهخت بی). (تاج/ ۴/ ز ۵۲/ ل ۱۷۲/ ز ۴).

۱۶۶۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُوعَكُ، فَمَسَسْتُ يَدَيْ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَعَكًا شَدِيدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلٌ إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ»، قَالَ: فَقُلْتُ: ذَلِكَ أَنْ لَكَ أَجْرَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلٌ»، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ، إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا». بَابُ: فِي فَضْلِ عِيَادَةِ الْمَرَضَى {الحديث: ۶۵۰۴ = ۶۵۱۹ فم. تجريد/ ۵، لاپه ره: ۱۵۵، رقم: ۱۸۶۱ = ۵۶۴۷، ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷: (۱۶۶۲)}

عه بدوللای کوری مه سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بی) نه خویش بوو، چووم بو سهردان و هه والپرسینی،
تایه کی گرانی لی هاتبوو، دهستم لیدا زور گهرم بوو، عهرزیم کرد: نهی

(۱۶۶۱) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۶۰. مسلم: ۶۵۰۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۷۵ رقم الباب/ ۲).

(۱۶۶۲) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۶۱ = ۵۶۴۷ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۴، ژماره: ۱۴۶۲ = ۶۵۰۴ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۷۵ رقم الباب/ ۲).

پېغه مېهرى خودا! تايه كى گران و سهخت دايگرتووى؟ فهرمووى: (ئەدىي وايه، من كهتا دامدەگرئ، بهقه دوو پياو لهئيوه تا دامدەگرئ).

گوتم: ئەوه له بهرنه وهيه كهتۆ دوو قات پاداشت بۆ ههيه. فهرمووى: (بهئى ئەوه وايه، ههر موسولمانئ ههر ئىش و ئازارىكى بېتهرئ، وهك ئەوه تووشى نه خوشيهك، يا ئازارئ تر بېئ، بههوى ئەوه وه خوداى گهوره خراپه و گوناكهكانى لى ههئ دهمورئنى، تا له نه نجاما موسولمان له گوناك دمبېته وه، وهك چۆن گهلاى درهختئ سهرپاك ههئومرئ ناوا). {تاج/۳، زنجيره: ۵۲، ژماره: ۲۹۳۹ ج/۴}.

۱۶۶۳- حديث عائشة (رضي الله عنها) زوج النبي (صلى الله عليه وسلم) قالت قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): «ما من مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ، حَتَّى الشُّوْكَةُ يُشَاكُهَا»^(۱۶۶۳)

عائيشه (رمزای خودای لى بئ) فهرمووى: پېغه مېهر (دروودى خودای له سهر بئ) دمفهرموئ: (ههر قوورت و چورتم و پېشهايتىكى ناخوش، كه دېته رېئ موسولمان، خودا دمىكا به داپوشهر بۆ گوناكهكانى، تهنامت نه گهر دركيكيشى تئ بههئچهقئ ههرومها).

ئهم ژماره: (۱۷۹۷)ى پوختهى موسليم دمكهين به پروونكردنه وه، كه دمفهرموئ:

عَنِ الْأَسْوَدِ، قَالَ: دَخَلَ شَبَابٌ مِنْ قُرَيْشٍ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، وَهِيَ بِمَنْى وَهُمْ يَضْحَكُونَ، فَقَالَتْ: مَا يَضْحَكُكُمْ؟ قَالُوا: فَلَانْ خَرَّ عَلَى طَنْبٍ فُسْطَاطٍ، فَكَادَتْ عُنُقَهُ أَوْ عَيْنُهُ أَنْ تَذْهَبَ! قَالَتْ: لَا تَضْحَكُوا، فَإِنِّى سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَمُحِيتَ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ». {الحديث: ۶۵۰۶ = ۶۵۲۱ نم:}

ئەسود (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: چەند لاویکی قورمیشی بەدەم
پێکەنینهوه لەمینا چوون بۆلای عائیشە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی پێیان:
ئەووە چیتانە بۆچی پێدەمکەنن؟ گوتیان: فیسارە کەسمان قاجی لە گوریسی
چادری هەلکەوت، خەریکبوو ئەستۆی بشکێ، یا وەخت بوو چاوی کوێربیی!

عائیشە فەرمووی: بەشتی وا پێمەکەنن، چونکە من بۆ خۆم لە
پێغەمبەرم ژنەوتوو (دروودی خودای لەسەر بئی) دەمفەرموو: (هەر موسولمانی
تووشی هەرجی ئازاری ببێ و هەر ناخۆشییەک بێتە رێگەی، لە تێهەلجەقینی
درکێکەووە بیگرە هەتا زیاتر، خودا بەهۆی ئەووەو پایەیهکی بەرز ی بێ دەداو
گوناھێکیشی لی هەل دەمۆرێنێ). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۲، ژمارە: ۲۹۳۶ ج/۴}.

۱۶۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا
أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (الحديث ۵۶۴۱ ر
الحديث ۵۶۴۲). (۱۶۶)

ئەبو سەعیدی خۆدری و ئەبو ھورەیرە -رمزای خاویان لی بئی- دەمفەرموون:
پێغەمبەر -دروودی خۆای لەسەر بئی- دەمفەرموی: (هەرشەکەتی و کفتی و
نەخۆشی و پەژارە و خەم و خەفەت و ئیش و ئازاری کەتووشی موسولمان دەبێ،
خودا دەیانکات بەسەرپۆش و پەردە (کەفارەت) و بریتی گوناھەکانی، و مێکە

یهکه گوناهاهکانی نهو موسولمانه دهرپنهوه، تهنانهت درکیکیش کهله شوینیکی هه لچه قی هه روا (ش). (تاج/ ۴ ز/ ۵۲ ژ ۱/ ل/ ۱۷۱).

۱۶۶۵- عَنْ عَطَاءُ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ، أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُعَافِيكَ»، قَالَتْ: أَصْبِرُ، قَالَتْ: فَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ، فَدَعَا لَهَا. {الحديث: ۶۵۱۶ = ۶۵۳۱ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۶۲ = ۵۶۵۲} : (۱۶۶۵)

عهتای کوری نهبو رمباح (رمزای ورحمهتی خودایان لی بی) فهرمووی: ئیبنو عه عباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: با ژنیکی بهههشتیت پی نیشان بدهم. گوتم: ئادهی بفرموو، فهرمووی: نه ژنه رمشه هاته لای پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) عهرزیکرد: قوربان! من فیم لی دیو کاتی په رکه مه که دهگری گیانم دمرده کهوی، له خودا بیارپرموه بۆم که چاکم بکاتهوه. فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (ئه گهر چه زده کهی ددان به خوتا بگروه و ئوقره بگروه بهههشت بۆ تو، ئه گهر چه زیش دمه کهی نهوا له خودا دهپارپمهوه بۆت که خودا چاکت بکاتهوه!). ژنه رمشه که فهرمووی: (باشه ئارام دهگرم و له ژیر باری خودادا صهر دهگرم، به لام له کاتی خوو لیها تهنه کهدا له شم دمرده کهوی، له خودا بیارپرموه بۆم که ئیتر له مه وودا له شم دمرنه کهوی، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) نزای نهوهی بۆیکرد). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۴۳ چاپی جواره م}.

(۱۶۶۵) تجرید/ ۵، ژماره: ۸۶۲ = ۵۶۵۲ بخاری. بوختهی موسلیم/ ۴، ژماره: ۱۴۷۰ = ۶۵۱۶ شیخا (بخاری رقم الکتاب/ ۷۵ رقم الباب/ ۶).

(۱۵) باب تحریم الظلم

زۆرۈستەم ناردەوايە

۱۶۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۲۴۴۷): (۱۶۶۶)

ئىبىنو عومەر (رمزای خوای لی بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خوای لەسەر بى) فەرمووی: (خۆتان لەزۆرۈستەم بپاریزن، بەراستی زۆلم و زۆرۈستەم تەم و مژو تاریکی زۆرن لەرۆژی قیامەتداو، زۆردارەکە دمکەوئیتە ناویان و وهك: کویری مزەعیل بەهیج لایەکا سەر دەرناکا). (ریاض/۱- ۱۹۲ز- ۲۶+ تاج/۵۵ص ۱۹+ تاج/۹- ۳۲ز- ۱۰).

لە موختەصەری صەحیحی موسلیمد، ژمارە: (۱۸۲۹) ناویە:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّعَّ فَإِنَّ الشُّعَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ». {الحديث: ۶۵۱۹ = ۶۵۳۶ فم:}

جابیری کویری عەبدوللا (رمزای خودایان لی بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (خۆتان لەزۆرۈستەم بپاریزن، بەراستی زۆرۈستەم، تەم و مژو تاریکی زۆرن لە رۆژی قیامەتاو، زۆردارەکە دمکەوئیتە ناویان و، وهك کویری مزەعیل بەهیج لایەکا سەر دەرناکا، هەرومەها خۆشتان لە پیسکەیی و چرووکی و رژی بپاریزن، چونکە چرووکی و پیسکەیی بوون بەهۆی لەناوچوونی نەتەووە و میلەتەکانی پێش ئێوە، بەرە بەرە وای لێکردن، کە لەسەر

(۱۶۶۶) تجرید/۲، ژمارە: ۱۰۶۱ - ۲۴۴۷ بخاری. بوختە موسلیم/۵، ژمارە: ۱۸۲۹ - ۶۵۱۹ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۴۶ رقم الباب/۸).

مالی دنیاو سامانی جیهان، خوینی یه کتری بریزن و حه لال و حه رام نه زانن و
 نارپهوا بهرپهوا دابننن). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲۶، ژماره: ۲۰۲ ج/۲} +
 {تاج/۵، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۴۷۳۰ ج/۴}.

۱۶۶۷- عَنْ أَبِي عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي
 حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ
 سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۵۲۱ = ۶۵۳۸ فم. تجريد
 البخاری/۳، رقم: ۱۰۵۹ = ۲۴۴۲، ۶۹۵۱. أبو داود. أدب: ۴۸۹۳. ترمذی. حدود:
 ۱۴۲۶. تحفة الأشراف: ۶۸۷۷}:(^(۱۱۶۷))

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
 خودای له سهر بی) ده فهرمووی: (موسولمان برای موسولمانه، نابی زورو سته می
 لی بکا، یا بیدات به ده ست ناحهزو دوژمنی خو یه وه، یا پشتی له زموی بدات،
 ههرکه سی مشووری کاری برایه کی ئایینی خو ی بخواتو بجی به دمنگیه وه،
 به پی توانای خو ی، بو جی به جی بوونی ئه وکاره، یاریده ی بدات، خودایش
 مشووری کاری ئه و ده خواتو، له کاتی پیو یستدا، ده جیت به دمنگیه وه، ههرکه سی
 موسولمانی له تهنگانه یی رزگار بکا، خودایش ئه و له تهنگانه یه ک له
 تهنگانه کانی روژی زینه وه و زیندوو بوونه وه رزگار دمکات، وه ههرکه سی
 موسولمانی پوشته بکاته وه به جل و بهرگ له شی بیو شی، خوایش له روژی
 قیامه تدا ئه و پوشته و بهرداخ ده کاته وه، یا بو رمزای خودا نهنگو نه یینی
 موسولمانی بیو شی، خودایش له تو له ی باشی ئه و هدا له قیامه تدا، نهنگو نه یینی

(^(۱۱۶۷)) تجريد البخاری/۳، ژماره: ۱۰۵۹ = ۲۴۴۲ بخاری. بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۸۳۰ = ۶۵۲۱

ئەو دادمېۋىشى!!). {رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۲۷، ج/۲ + تاج/۱، زنجيرە: ۱۴،

ژمارە: ۱۰۰ ج/۴ = چاپى جوارەم + تاج/۵، زنجيرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۲۹}.

۱۶۶۸- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُمْلِي لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ»، ثُمَّ قَرَأَ: (وَكَذَلِكَ أَخْذُ

رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ). {الحديث: ۶۵۲۴ = ۶۵۴۱ فم.

تجريد البخارى بالكوردى/۴، رقم: ۱۶۶۷ = ۴۶۸۶ فتح البارى. ترمذى. تفسير:

۳۱۱۰، ۳۱۱۰ م. تحفة الأشراف: ۹۰۳۷} (۱۶۶۸)

ئەبو موسائى ئەشعەرى (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: خۇشەويست

(دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (لە راستىدا خوداى گەورەو سەرورە،

مۆلەتى پياۋى زۆردارو ستەمكار دىداتو، تا ماومىي جەۋى بۇ شىل دىكات، ھەتا

بزانى پەشىمان دىبىتەۋە يانا، لەوانەكانى رۇزگار پەندو ئامۇزگارى ومردەگىرى

يانا، بەلام كە كاسە پىرپوو، ئەوسا قورتمى دىگىرى، ئىتر قوتارى نابى لەچىنگىو

تۆلەى بەرو دواى ئى دىستىنى!).

ئەنجا ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ پىشتىۋانى ئەم

فەرمايىشتەى ئەم ئايەتەى خويىندىمەۋ:

{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ - هود -

: {۱۰۲/۱۱}

ۋاتە: ئاۋەھا پاش مۆلەتو ماۋە پىدان، خوداى تۆ ئەى خۇشەويست! ئەى

موھەممەد! ئەى پىغەمبەرى من! سزى سەخت دىنىرىۋ، قارو خەشمو غەزەب

دىگىرى، لە دانىشتۋان و خەلكى ئەو ۋلاتو دىھاتانە، كە زۆرو ستەم پەردە

(۱۶۶۸) تجريد/۴، ژمارە: ۱۶۶۷ = ۴۶۸۶ بخارى. بوختەى موسلىم/۵، ژمارە: ۸۳۱ = ۶۵۲۴ شىخا

(بخارى رقم الكتاب/۶۵ رقم الباب/۱۱).

دهستينئ له ناوياناو، ناههقي و بيدادي و نارپه وايي له ناوياندا دهي به باو، دهبين به زوردارو سته مكارو، دهلي گوندو شارهكان سهرجه م بوون به لانه و خانه ي زورداري و سته مكارى!

وهلي له مهكري خودا ئه مين مهين، چونكه به راستي كاتي خوداي تو قورتمى زالم دهكړئ، نيشي پي دهگه يه نئ و برسي دمپړئ!). {رياض/۱، زنجيره: ۲۶، ژماره: ۲۰۶ ج/۲} + {تاج/۴، زنجيره: ۱۲، ژماره: ۳۹۲۲ چاپي چواره م}.

(۱۶) باب نصر الآخ ظالما أو مظلوما

موسولمان دهبين يارمه تي براي موسولماني خوي بدا، چ سته مكار بي و چ سته مبار بي

۱۶۶۹- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لَلْأَنْصَارِ، وَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لَلْمُهَاجِرِينَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟! قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ. فَقَالَ: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ». فَسَمِعَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلُوهَا؟! وَاللَّهِ: لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ عُمَرُ: دَعْنِي أَضْرِبُ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ: «دَعْنِي لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ». {الحديث: ۶۵۲۶ = ۶۵۴۳ فم. بخاري. تفسير: ۴۹۰۵، ۴۹۰۷ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن/ ۳۳۱۵. تحفة الأشراف: ۲۵۲۵}: (۱۶۶۹)

(۱۶۶۹) بخاري تفسير: ۴۹۰۵، بوخته ي موسليم/ ۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۶۵۲۶ شيخا (بخاري رقم

جابیری كورپى عەبدوللّا (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: لە غەزاي تەبىووكا لەخزمەتى حەزرىتىدا بوۋىن (دروودى خوداى لەسەر بى) پياۋى لە كۆچكاران، شەقىكى ھەلدا لە پياۋىكى ئەنصارى، ئەنصارىيەكەيش وەك كاتى سەردەمى نەقامى (جاھىلىيەت) ھاۋارى كرد: ئەى كۆمەلەى ئەنصارا ھاۋار، فريام كەون!!

كۆچكارمەكەيش ھاۋارىكرد: ھاۋارا ئەى كۆمەلەى كۆچكاران! فريام كەون!! پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) كە لەكارەكە ئاگادار بوو، فەرموۋى: (ئەم بانگەوازو ھاتو ھاۋارى خوۋى سەردەمى نەقامى و نەزانىيە چىيە زىندوۋى دىمكەنەۋه!!؟).

عەرزىانكرد: قوربان! مەسەلەكە ئاۋايە: ئەم پياۋە كۆچكارە شەقىكى ھەلدا لەو پياۋە ئەنصارىيە و ئىتر بوو بەم ھاتو ھاۋارە. فەرموۋى: (ئەم جۆرە بانگەوازە، كە لەرمەفتارى بەدى سەردەمى نەقامىيە ۋازى ئى بەيىن، چونكە بەراستى كارى چەپەل و بۆگەنە).

جا عەبدوللّاى كورپى ئوبەيى كورپى سەلوول، كە سەرۋكى ناپاكان بوو، ئەمەى بەرگوى كەوت بەھەلى زانى و گوتى: ئاۋاى ئى ھات، كۆچكاران ئەمەشيان كرد! دىسا بەم خودايە، كاتى گەراپىنەۋە بۆ شارى مەدىنە، كىمان ئازاۋ بە دىسەلات بى، لە ئىمە و لە كۆچكارانى شارى مەدىنە، بە كونى و بى دىسەلاتەكانمان چۆل دىمكەين!

كاتى ئەم باسو و خواس و قسە ژمھراۋىيە گەيشتەۋە بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) حەزرىتى عومەر (رمزى خوداى ئى بى) ھەلساپە سەرپى، فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خودا! لىم گەپى بابدەم لەگەردنى ئەم دوو روۋى ناپاكە. فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ۋازى ئى بەيىنە، با خەلك

نه‌ئین: موحه‌مه‌د، وه‌فای بۆ که‌س نییه، ئه‌ومتانی هاوه‌ل و هاوړیکانی خۆی ده‌کوژی!}. {تاج/۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۱۷۰} + {ژماره: ۱۸۳۲ که له‌دواوه دی له زنجیره: ۱۳۹۷}.

(۱۷) بَابُ تَرَاخُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَتَعَاطُفِهِمْ وَتَعَاذُهُمْ

موسولمان له‌ناو خۆيانا ده‌بێ وه‌ك برا، يه‌ك دل و هاوسۆزین و بشتی به‌كتری بکړن

۱۶۷۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعُهُ). (الحديث ۴۸۱ - طرفاه في: ۲۴۴۶، ۶۰۲۶): (۱۶۷۰)

ئه‌بومووسا (په‌زای خوای لی بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (موسولمان فه‌لایه‌ بۆ موسولمان، وه‌ك چۆن چینی دیوار چنگ ده‌ده‌نه‌یه‌ك، موسولمانانیش له‌گه‌ل یه‌ك‌تر دا ده‌بێ ئاوابن) ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بۆ روون كرده‌وه‌ی لی‌ك‌چوونه‌كه‌ په‌نجه‌ی هه‌ردوو ده‌ستی خۆی تێك ئالان. (رياض الصالحين/۱/۲۶۰-ش).

۱۶۷۱- عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى». {الحديث: ۶۵۲۹ = ۶۵۴۶ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۵ = ۶۰۱۱ فتح الباری}: (۱۶۷۱)

(۱۶۷۰) تجريد/۱، ژماره: ۲۹۲ = ۴۸۱ بخاری + تجريد/۵، ژماره: ۱۹۳۳ = ۶۰۲۷ بخاری. پوخته‌ی

موسليم/۵، ژماره: ۱۷۷۳ = ۶۵۲۸ شيخا (بخاری رقم الكتاب/۸ رقم الباب/۸۸).

(۱۶۷۱) تجريد/۵، ژماره: ۱۹۲۵ = ۶۰۱۱ بخاری. پوخته‌ی موسليم: ۱۷۷۴ = ۶۵۲۹ (بخاری رقم

نوعمانی کورپی به شیر (رمزای خودای لی بی) دمفهرموئ: خوشه ویست
(دروودی خودای له سهر بی) دمفهرموئ: (دهبی موسولمانان له ناو خویانا، وهك
برا ته باو دوستو دلسوزی په كتری بنو، له گهل په كتری به رحمو میهرمبان بن،
نموونه ی بالاو سهر مه شقیكى جوان بن بو به ته نگه وه بوونی په كتری، وهك
چون نه گهر جهسته په كه نه ندامیكى هاته ژان، به وینه چاوی ژان بكا، ئیتر
هه موو گیانی وهك په ك دینه ژان و، هه موو نه ندامه كانی تری، شهو نخوونی
له گهل دمكیش و، له تاوی نازاری نه و نه وانیش تایان لی دی! دهبی موسولمانانیش
له گهل په كتریدا ئاوا هاوسوزو هاوباری په كتری بن!). {ریاض/۱، زنجیره: ۲۷،
ژماره: ۲۲۴ چاپی دووهم} + {تاج/۵، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۷۸ چاپی جواره م}.

(۲۲) باب مداراة مَنْ يُتَقَى فُحْشُهُ

باسی خو سازی و خوگونجان له گهل خه لكان، به تاییه تی له ترسی زمانی به دیان
۱۶۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «اِذْنُوا لَهُ، فَبَشَّرَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ، أَوْ بَشَّرَ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ». فَلَمَّا دَخَلَ
عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتُ لَهُ الَّذِي قُلْتُ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ
الْقَوْلَ، قَالَ: «يَا عَائِشَةُ: إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ أَوْ تَرَكَهُ
النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ». {الحديث: ۶۵۳۹ = ۶۵۵۶ فم. بخاری. أدب: ۶۰۵۴، ۳۱۳۲. أبو
داود. أدب: ۴۷۹۱. ترمذی. بروصلة: ۱۹۹۶} (۱۶۷۲)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوی داوای ریگادانی کرد،
که بی بو خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) حه زرمه ت (دروودی

(۱۶۷۲) بخاری. أدب: ۶۰۵۴. بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۷۸۹ = ۶۵۳۹ شیخا (بخاری رقم

خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (رێگهی پئ بدن بابئ، بهراستی کابرایهکی زۆر بهده! یا فهرمووی: (کابرایهکی زۆر خراپه!).

بهلام کاتئ کابرا هاته خزمهتی، پێغه مبههر رووی خوش بوو لهگهڵیا، بهنهرمی دهمدا لهگهڵی، عانیسه فهرمووی: منیش گوتم: ئه ی پێغه مبههری خودا! تۆ لهپێشدا قسهیهکی ئاوات فهرموو، کهچی لهپاشدا قسهت نهرمبوو لهگهڵیدا! فهرمووی: (ئه ی عانیسه! لهراستیدا بهدترین پایه لهلای خودا، له رۆژی دوا رۆژدا، پایهی ئه و کهسهیه که خه لک لهترسی بهد گوئی و بهد زمانی و زمان پیسی، خۆیانی ئی لادمهن). یا فهرمووی: (له بهر بهد گوئی خۆیانی ئی دمپارێزن). { تاج/ ۵، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۴۷۵۹ }.

(۲۵) **بَابُ مَنْ لَعَنَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَوْ سَبَّهُ، أَوْ دَعَا عَلَيْهِ، وَلَيْسَ هُوَ أَهْلًا لِذَلِكَ، كَانَ لَهُ زَكَاةٌ وَأَجْرًا وَرَحْمَةٌ**

نزاو دوعای شه ری پێغه مبههر (درودی خودای لهسەر بئ) له نیمانداران، ده بیئت به مایه ی پا که وه بوون و سۆزو مبههره بانی و پاداش بۆیان
۱۶۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا عَبْدٍ مُؤْمِنٍ سَبَّيْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۳۶۱)، (۱۶۷۳)

ئه بو هورمیره (رمزای خوای ئی بئ) فهرمووی: به گوئی خۆم ژنه وتم لهزاری پیرۆزی پێغه مبههر - دروودی خوای لهسەر بئ- دمیضه رموو: ئه ی خودایه! هه رموسولمانئ، له بهر هه ر هۆئئ، جمینیکم پی دا، یا نه فرمت و لهعنه تیکم لیکرد، یا هه ر نازاریکی ترم دا، ئه وه ی بۆ بکه به که فارهتی گونا ه و به هۆی نزیک بوونه وه له خۆت له رۆژی قیامه تدا.

(۱۶۷۳) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۹۸۷ = ۶۳۶۱ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۷۲۵ = ۶۵۵۷ شیحا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۳۴).

ئەم سى ژمارەى پوختەى موسلىمىش لەم شوینەدا بۆ زیادە بەهرە و
پافە و پوونکردنەو، پاگوئز دىمکەين، ژمارە: (۱۸۲۵) و ژمارە: (۱۸۲۶) و ژمارە:
(۱۸۲۷):

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَكَلَّمَاهُ بِشَيْءٍ لَا أَذْرِي مَا هُوَ؟ فَأَغْضَبَاهُ، فَلَعَنَهُمَا وَسَبَّاهُمَا، فَلَمَّا خَرَجَا،
قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَنْ أَصَابَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا، مَا أَصَابَهُ هَذَانِ. قَالَ: «وَمَا ذَلِكَ؟»
قَالَتْ: قُلْتُ: لَعَنْتُهُمَا وَسَبَبْتُهُمَا! فَقَالَ: «أَوَمَا عَلِمْتَ مَا شَارَطْتُ عَلَيْهِ رَبِّي؟ قُلْتُ:
اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، فَأَيُّ الْمُسْلِمِينَ لَعَنْتُهُ أَوْ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ لَهُ زَكَاةً وَأَجْرًا». {المحدث:
۶۵۵۷ = ۶۵۷۴ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۸۷ = ۶۳۶۱ فتح
البارى}:

عائيشە (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: دوو پیاو هاتن بۆ مالهو و بۆ
خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) سەبارەت بەشتی کە نازانم چی
بوو، قەسەیان لەگەڵدا کرد، پیغەمبەریان تووڕە کرد، پیغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بی) نەفرین و نەحەتی لەهەردووکیان کردو جەینى پێیاندا، کە دوو
پیاو کە لە خزمەتی دەرچوون، عەرزی حەزەرتەم کرد: قوربان! هەموو کەسێ
لەخزمەتی تۆدا، ئەگەر لە خێر بێبەش نەبووی، هەرکەسێ بووی، بەلام ئەم
دوانە لە خزمەتی تۆدا ئەوێ خێری دەستیان نەگەوت، بەلکوو بەر نەفرین و
جەینی تۆ کەوتن!

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بی): (بۆچی لەبەرچی؟) عەرزی کرد:
لەبەرئەو کە نەفرینت لەم دوانە کردو جەینت پێیاندا. فەرمووی: (ئەدی
نازانی کە من مەرجم کردوو لەگەڵ خودای خۆماو بەتینم لێی وەرگرتوو؟
عەرزی پەرەمردگاری خۆم کردوو: پەرەمردگاری نازدارم! بەتین بی لەتۆی

روونکردنه وه:

۲- بەپىي ئەم ھەرموودمىيە، وەك لە ھەتھولولھىمدا ئاماژەى بۇ دىمكا، دىمىي موسولمان خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) بكا بەپىشەواو سەر مەشقو، وەك ئەو، لەكاتى پارانەومدا، عەرزى پەرومردگارى خۆى بكا: (خودايە! ھەر نزاىيەكى شەر لەخۆم، يا لەمال و منالم، يا لە دۆست و برادەرم، يا لەدەرو دراوسىم، يا لەھەر موسولمانىكى تر دىمكەم، يا لە ولات و گەل و نىشتمان و نەتەومى خۆم دىمكەم، يا نەفرىن و نەحلەتى ئى دىمكەم، گىراى نەكەيت و بەلگوو بۆى بىكەى بەمايەو ھۆى پاداشى باشى لای خۆت لەھەردو جىھانا). ئامىن.

خودایه. دیسان: (نامین خودایه، ۲۵/۵/۲۰۱۴ و مرگین). {۲۱/ رهمه زانی/ ۱۴۲۲

کۆچی. به رابه به ۲۰۱۰/۸/۳۱ زاینی}.

عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ عِنْدَ أُمِّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) يَتِيمَةً، وَهِيَ أُمُّ أَنَسٍ، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْيَتِيمَةَ، فَقَالَ: «أَنْتِ هِيَ؟ لَقَدْ كَبُرْتَ لَا كِبَرَ سِنَّكَ». فَرَجَعَتِ الْيَتِيمَةُ إِلَى أُمِّ سُلَيْمٍ تَبْكِي، فَقَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ: مَا لَكَ يَا بُنَيَّةُ؟ قَالَتْ الْجَارِيَةُ: دَعَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا يَكْبُرَ سِنِّي، فَالآنَ لَا يَكْبُرُ سِنِّي، أَوْ قَالَتْ: قَرْنِي، فَخَرَجَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ مُسْتَعْجِلَةً ثَلُوثُ خِمَارِهَا حَتَّى لَقِيَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْعُوْتُ عَلَى يَتِيمَتِي؟ قَالَ: «وَمَا ذَاكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: زَعَمْتُ أَنَّكَ دَعَوْتَ أَنْ لَا يَكْبُرَ سِنُّهَا، وَلَا يَكْبُرَ قَرْنُهَا. قَالَتْ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ قَالَ: «يَا أُمُّ سُلَيْمٍ أَمَا تَعْلَمِينَ أَنَّ شَرْطِي عَلَى رَبِّي؟ أَنِّي اشْتَرَطْتُ عَلَى رَبِّي فَقُلْتُ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَرْضَى كَمَا يَرْضَى الْبَشَرُ، وَأَغْضَبُ كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ، فَأَيُّمَا أَحَدٍ دَعَوْتُ عَلَيْهِ مِنْ أُمَّتِي بِدَعْوَةٍ لَيْسَ لَهَا بِأَهْلٍ أَنْ تَجْعَلَهَا لَهُ طَهُورًا وَزَكَاةً وَقُرْبَةً يُقَرِّبُهَا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». وَقَالَ أَبُو مَعْنٍ: (يَتِيمَةً) بِالتَّصْغِيرِ فِي الْمَوَاضِعِ الثَّلَاثَةِ. {الحديث: ۶۵۷۰ = ۶۵۸۷ فم}:

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کچۆله یه کی هه تیو، له لای دایکم بوو، که ناسراوه به نوم سولهیم، پیغه مبه (دروودی خودای له سه ر بی) به بچکۆله یی دمیبینی، له پاش ماومیی که دمیبینیته وه، خهریکه بی نه یناسیته وه، وا کچۆله که دریژ بووه و هه لچووه، له بهرنه وه دمه رمووی: (نه وه تو نهویت، به راستی گه وره بوویت، نه ی بی نه گهیتا).

جا کچۆله که به گریان وه دمه ریته وه بۆلای نوم سولهیمی دایکم، دایکم پیی ده لی: کچم چیته، بۆچی دمگ ریت؟ کچۆله که ده لی: پیغه مبه (دروودی

نوم سولهيم فهرمووی: جا پيڻغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) پيڻکه نی لهپاشا فهرمووی: (ئهی نوم سولهيم! ئه‌دی نازانی که من له‌م کات و هه‌ل و مه‌رجانه‌دا، مه‌رجم کردوو له‌گه‌ڵ خودای خۆما؟ ده‌ی با ئه‌و مه‌رجه‌ت پئی بلییم و بۆتی روون بکه‌مه‌وه: من مه‌رجم کردوو له‌گه‌ڵ په‌رومردگارما و عه‌رزیم کردوو: خودایه‌! خۆت دهرانی که منیش ئاده‌میزادم، ملکه‌چم بۆ ئه‌و بارودۆخه‌ سروشتیانهی که ئه‌وان ملکه‌چن بۆی، وه‌ک چۆن هه‌موو ئاده‌میزادی، له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بی و، له‌هه‌ندی شت تووره‌ ده‌بی، منیش هه‌روه‌ها له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بیم، له‌هه‌ندی شت تووره‌ ده‌بیم، ریک وه‌ک ئه‌وان، ده‌ی خودایه‌ هه‌رکه‌سی له‌گه‌لی موسوڵمانی خۆم، نزیه‌کی خراپم ئی کرد، که له‌راستیدا شایانی ئه‌و نزی شه‌ره‌ی منه نه‌بی، ده‌ی خودایه‌! تۆ له‌لای خۆته‌وه

ئەو نزا شەرھى منەى بۆ بکە بە ماىەى خاوینى و پاکی و پىرۆزى و بیکە بە طاعات و عبادەت بۆى و لەرۆزى قىامەتا، پایە و پلەى ئەوى لەخۆتەوہ پى نزیک بکەرەوہ!.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنْتُ أَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَوَارَيْتُ خَلْفَ بَابٍ، قَالَ: فَجَاءَ فَحَطَّأَنِي حَطَّاءً، وَقَالَ: «اذهَبْ، وادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ. قَالَ: ثُمَّ قَالَ لِي: «اذهَبْ وادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ، فَقَالَ: «لَا أَشْبَعَ اللَّهُ بَطْنَهُ». قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: قُلْتُ لَأُمِّيَّةَ: مَا (حَطَّأَنِي)؟ قَالَ: قَفَدَنِي قَفْدَةً. {الحديث: ٦٥٧١ = ٦٥٨٨ نم:}

ئىبنو عەباباس (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: جارى لەناو منالانا وازیم دەکرد، کۆمەلێ منال بووین یاریمان دەکرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) تەشریفى هات، منیش شەرمم لى کرد، لەپشتى دەرگایەکەوہ خۆم لى شاردەوہ، بەلام پێغەمبەر پى زانیم، هات لەپىکی مالى بەناو شانماو فەرمووی: (برۆ موعاویيەم بۆ بانگ بکە)، فەرمووی: چووم بۆلای موعاویيەو فەرمانەکەى پێغەمبەر پى راگەياندو هاتمەوہ بۆ خزمەتى و عەرزیکرد: موعاویيە نان دەخوا. پاش کەمى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرموویەو پىم: (برۆ موعاویيەم بۆ بانگ بکە). منیش چوومەوہو هاتمەوہو دیسان عەرزیکردەوہ: کە موعاویيە خەریکی نانخواردنە!

ئەمجاریان حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (دەى خودا ورگی تیر نەکا!).

(۲۷) باب تحریم الکذب و بیان ما یباح منه

درو نادروسته، مهگەر له بهر هوێ تایبهت رهوا بیت

۱۶۷۴- عَنْ أُمِّ كُلْثُومَ بِنْتِ عُقَبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَكَانَتْ مِنْ الْمُهَاجِرَاتِ الْأَوَّلِ اللَّاتِي بَايَعَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا رَيْنِمِي خَيْرًا». قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: الْحَرْبُ، وَالْإِصْلَاحُ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ، وَحَدِيثُ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا. وَفِي رِوَايَةٍ قَالَتْ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ. {الحديث: ۶۵۷۶ = ۶۵۹۳ فم. تجريد البخارى بالكوردى ۳/، رقم: ۱۱۲۶ = ۲۶۹۲. أبو داود. أدب: ۴۹۲۰. ترمذی. بروصلة: ۱۹۳۸. تحفة الأشراف: ۱۸۳۵۳} (۱۶۷۴)

ئوم كولئومی کچی عوقبهی کورپی نه بو موعه یط (رمزای خودای لی بی)
 که یهکی بوو لهژنه کوچکاره پیشینهکان، که پهیمانان دابوو به پیغه مبهه
 (دروودی خودای لهسهه بی) {بروانه: ژماره: ۴۲۸ له پوختهی موسلیم} .
 فهرمووی: بهگووی خۆم لهزاری پیروزی چه زرمتم بیست، دمهههرموو (دروودی
 خودای لهسهه بی): (بهو کهسه ناگوتری درۆزن، که میانهی خه لک ریک دهخاو،
 قسهی باش له نیوانیاندا دمهینئو دمبا، به نیازی نیوان ریکخستنیان و نیوان
 خوش بوونیان و به مه بهستی ناشتکردنه ومیان، با ئهو قسانهیش که لهو بهینه دا
 دمیانکات، خوی دروستیان بکات.)

ئیبنو شههاب - واته: ئیمامی زوهری - دمهههرموی: نهه بیستوو
 لهکسه، که مهردوم ریگهی درۆکردنیان پی بدری، مهگەر لهه سی شته دا:

(۱۶۷۴) تجريد/۳، ژماره: ۱۱۲۶ = ۲۶۹۲ بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره: ۸۱۰ = ۶۵۷۶ شیخا
 (بخاری رقم الكتاب/۵۳ رقم الباب/۲).

۱- بۇ جەنگ.

۲- رېڭخستى نىۋانى خەلڭ.

۳- قسەى خۇشى ژنو پىاۋ، كە لەنىۋانى خۇيانا دوو بەدوو دىكەن، بۇ رابواردن و نىۋان خۇشكردن.

لە گىرانهۋى ژمارە (۶۵۷۷ موسلىم)دا: ئوم كولثوم فەرموۋى: نەم بىستووہ لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە مۇلەتى درۆكردن بەكەس بدا مەگەر بۇ ئەم سى مەبەستە: جەنگو نىۋان رېڭخستى و قسەى خۇشى نىۋانى ژنو مىرد بۇ يەكترى). {رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۳۱، ژمارە: ۲۴۹ + رياضى صالحين/۴، زنجيرە: ۶۱، ژمارە: ۱، ۲، ۳، + تاج/۲، زنجيرە: ۱۲۲، ژمارە: ۲۴۹۶} + {تاج/۵، زنجيرە: ۲۵، ژمارە: ۴۸۲۳ ج/۴}.

روونگرددنەۋە:

ئوم كلثوم لە موسولمانە ھەرە پىشینهكانە، پىمانى بەست لەگەل پىغەمبەردا، لەسالى خودمىبىيەدا لە مەككەۋە بەپى، كۆچى كرد بۇلاى پىغەمبەر لەمەدىنە، كەھات مىردى نەبوو، زمىدى كوپى حارىثە مارمىكرد، كە زمىد شەھىد بوو زوبەيرى كوپى عەوام مارمىكرد، كچىكى لە زوبەير بوو ناوى زمىنەب بوو، لەپاش زوبەير شوويكرد بە عەبدورەحمانى كوپى عەۋف، لەۋىش كوپىكى بوو ناوى ئىبراھىم بوو، كە ئەۋرەحمان مرد، شوويكرد بە عەمرى كوپى عاص، يەك مانگ لەلاى ما ئىتر ئوم كلثوم عەمرى خوداى كرد.

(۲۹) باب قبح الکذب وحسن الصدق وقضه

باسی ناشیرینی دروؤ جوانی و بهرهدی راستی

۱۶۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ، وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا. وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ، حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا». {الحديث: ۶۵۸۱ = ۶۵۹۷ فم: (۱۶۷۵)}

نهم فهرموودمیه به تهاوای، و مرگه راوه کوردیه که ی له ژماره: (۱۸۰۷) دا رابورد.

نهمه میش واتای نهم فهرموودمیه به تهاوای لهم ژماره ی تری پوخته ی موسلیمدا، که ژماره: (۱۸۰۷) ه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُتَبِّحُكُمْ مَا الْعِضَةُ؟ هِيَ النَّيْمَةُ الْقَالَةُ بَيْنَ النَّاسِ»، وَإِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ يَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ صِدِّيقًا وَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ كَذَّابًا». {الحديث: ۶۵۷۹ = ۶۵۹۶ فم: }

عبداللای کوری مه سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: چه زرمتی موحه ممهدی خوشه ویست و نازدار (دروودی خودای له سهر بی) ده فهرمووی: (با بیتان بلیم که ههلات و بوختیانی زور گه وره ی نارموای وا، که بوونی خوینی لی دی کامه یه؟) فهرمووی: (بریتییه له دوو زمانی و بهد گوئی و وتی وتی زورو زور

(۱۶۷۵) بخاری. اب: ۶۰۹۴، پوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۰۷ = ۶۵۷۹ (بخاری رقم کتاب/۷۸ رقم

بلییی گەدەیی بەهەوینی تێکدانی نیوانی مەردومو سەر دەکیشی بۆ
خوینریژی!.

و هەر و هەها فەرمووی: حەزەرتی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەرموی: (لەراستی پەحمەت دەباری، راستی بکەن بە پیشە، چونکە راستی
نادەمیزاد دەخاتە سەر رینگە چاکە، کردەوهی چاکەیش نادەمیزاد دەخاتە سەر
رینگە بەهەشت!)

پیاوی وا هەیه ئەومندە راستگۆیه و ئەومندە سۆراخی راستی دەکا و
ئەومندە عەودالی راستی و راستگۆییه، هەتا لەلای خودا بە پیاوی راست و
راستال و راستگۆ دهنووسری، وە نەکەن درۆبکەن، چونکە درۆ مرووف دەخاتە سەر
رینگە خراپە، کردەوهی خراپەیش پیاو دەخاتە سەر رینگە ناگری دۆزەخ،
پیاوی واهەیه ئەومندە زۆر درۆ دەکا و ئەومندە منەیی درۆ دەکا، هەتا لەلای
خودا بەدرۆزن دهنووسری. {ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۴، ژمارە: ۵۴} +
{تاج/۵، زنجیرە: ۱۲، ژمارە: ۴۷۵۱} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۵۷، ژمارە: ۱۵۳۸ ج/۲} .
{بروانە: ژمارە: ۱۸۰۹ لەدواوە} .

(۳۰) باب فَضْلُ مَنْ مَلَكَ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ وَ بَايَ شَيْئٍ يَذْهَبُ الْغَضَبُ

خێرو بەهەری ئەو کەسە کە لە کاتی تۆرەبووندا خۆی پی دەکیری و تۆرە

نابی، وە بە چی تۆرەییە کە نامینی

۱۶۷۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

قال: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِلَّا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. (الحديث

۶۱۱۴): (۱۶۷۶)

(تجريد/۵، ژمارە: ۱۹۴۸ = ۶۱۱۴ بخاری. بوختە موسلیم/۵، ژمارە: ۱۷۹۱ = ۶۵۸۴ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۷۶).

ئەبۇھورمىرە (رمزى خۇاى لى بى) فەرموۋى: خۇشەۋىست-دروودى خۇاى لەسەر بى- دەفەرموۋى: ئەۋكەسە ئازانىيە كە پالەۋانى چاكەۋ، كەس لەزۇرانبازىدا دەرەقەتى نايى، بەلام ئەۋكەسە ئازايە، كەلەكاتى توورمىي دا، خۇى پى-دەمگىرى و، رقى خۇى دەخواتەۋە. (رياض/۱ ل/۶۴ ز/۳ ژ/۴۵/۲۱).

لە ژمارە: (۱۷۹۱)ى پوختەى موسلىمدا ئاۋايە، لەبەر ئەۋەى بەھرى پىرى واتىادا، ئەۋىش دىنۋوسىن:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا تَعُدُّونَ الرُّقُوبَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يُؤَلِّدُ لَهُ. قَالَ: «لَيْسَ ذَلِكَ بِالرُّقُوبِ، وَلَكِنَّهُ الرَّجُلُ الَّذِي لَمْ يُقَدِّمْ مِنْ وَلَدِهِ شَيْئًا». قَالَ: «فَمَا تَعُدُّونَ الصَّرْعَةَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يَصْرَعُهُ الرَّجَالُ. قَالَ: «لَيْسَ بِذَلِكَ، وَلَكِنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». {الحديث: ۶۵۸۴ = ۶۶۰۱ نم} :

عەبدوللاى كورى مەسعوود (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئىۋە لەناۋ خۇتانا كى بەۋەجاخ كۆپر دادەنن؟). گوتمان: ئەۋەى كە منالى نەبى، فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەۋە ۋەجاخ كۆپر نىيە، بەلام ئەۋ پىاۋە ۋەجاخ كۆپرە كە كەس لە مندا لەكانى لەپىش خۇيدا نامرن). فەرموۋى: (ئەى باشە ئىۋە كى بە پالەۋان و ئازاۋ زۇرانباز دادەنن؟). عەرزىمان كرد: ئەۋ كەسەى كەكەس نەيدا بەزەۋىدا دەرەقەتى نەيى!

فەرموۋى: (ئەمىش ئەۋە نىيە، بەلام پالەۋان ئەۋ كەسەيە كە لەكاتى رقى ھەستان و توورە بووندا، خۇى پى-رادەمگىرى و دىروونى خۇى پى-زەموت دەمگىرى و رقى خۇى دەخواتەۋە). {تاج/۵، زنجىرە: ۲۹، ژمارە: ۴۸۳۴ ج/۴}.

١٦٧٧- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا يَغْضِبُ وَيَحْمَرُّ وَجْهَهُ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، فَقَامَ إِلَى الرَّجُلِ رَجُلٌ مِمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَتَدْرِي مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آتِفًا؟ قَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَمَجْنُونًا تَرَانِي؟ {الحديث: ٦٥٩٠ = ٦٦٠٧ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٣، رقم: ١٣٢٥ = ٣٢٨٢، ٦٠٤٨، ٦١١٥} (١٦٧)

سولهیمانی کوپی صورهد (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: لهخزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بی) دانیشتبووم دوو پیاو لهلامانا، بوو بهشهره جنیویان، په کیکیان بهدهم تووړه بوونهوه، روخساری سوور هه لگهړاو چاوی سوور بوو رهگی لاملی هه لسا، پیغه مبه ریش ته ماشای کابرای کردو که حاله که یی بینی فهرمووی: (من وشه یی دهمانم نه گهر نه م کابرایه بیلی، رفه که ی دمنیشیته وه، نهو وشه یه نه مه یه، بللی: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: په نا دهگرم به خودا، له شهر ی شهیتانی دوور له رحمه تی خودا).

جا پیاوئ هه لساو چوو بولای نهو کابرایه و پی گوت: نایا دهمانی که نیستا خو شه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) چی فهرموو؟ فهرمووی: (من وشه یه که دهمانم نه گهر نه م کابرایه بیلی، رفه که ی دمنیشیته وه، نهو وشه یه نه مه یه، بللی: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: په نا دهگرم به خودا، له شهر ی شهیتانی دوور له رحمه تی خودا).

(١٦٧) تجريد البخاری/ الترجمة الكوردیه/٣، ژماره: ١٣٢٥ = ٣٢٨٢ بخاری. پوخته ی موسلیم/٥،

ژماره: ١٧٩٢ = ٦٥٩٠ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٧٨ رقم الباب/٧٦).

كەچى پياۋەكە پىي گوت: بۆچى لەتۆ واىە من شىت بوومو شەيتان دەستى ئى وەشان دووم؟ ھەتا پەنا بگرم بەخودا لەشەيتان؟). {تاج/۵، زنجىرە: ۳۱، ژمارە: ۴۸۴۵م}.

روونکردنەوہ:

سولەيمانى كۆرى صورمدى كۆرى ئەلجەون، ھاوئىكى ناودارى پىغەمبەرە، پياۋىكى پياۋانەى خىرۆمەند بوو، ئايىندارو خواپەرسىتىكى جوان بوو، لەسەردەمى نەزانىدا ناۋى يەسار بوو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ناۋەكەى گۆرى ناۋى نا سولەيمان، كە كووفە دروست كرا لەوئ خانوويەكى بۆ خۆى دروست كردو لەوئ بوو بەنىشتەجىي ئەوئو مالى چوۋە ئەوئ، پياۋىكى خانەدانى بەتەمەن بوو، خاومنى رىزو قەدرىكى تايبەتى بوو، لەناو ھۆزمەكەيدا قسەى دەرۋىي و دەم سىبيان بوو.

لەگەل سوپاى عەلىدا ئامادەى شەرى صفىن بوو، لەدزى لەشكرى حەزرىتى عائىشە، لە صفىن لە موبارمزمىەكا، لە شەرىكى دوو بەدووويىدا، چوۋە مەيدان، بۆ حەوشەبى ذو ظەلەيم و حەوشەبى كوشت. لەگەل خەلكى كووفەدا، نامەيەكيان نووسى بۆ حوسەينى كۆرى عەلى، كەبچى بۆ ناويان، ئەوان پىشتىگىرى دىمەن و دىمپارىزن، بەلام كاتى حوسەين چوو، ئەوان پاشگەز بوونەوۋە پىشتىگىريان نەكرد، جا كاتى حوسەين شەھىد بوو، ئەوان زۆر پەشيمان بوونەوۋە، ئىتر لەناو خۆيانا گوتيان: تەوبەو پەشيمانىيان قەبوول نىيە، مەگەر لەسەر ئىمامى حوسەين خۆمان بىدەين بەكوشت، جا لەسەر ئەم بناغەيە لەسەرمەتاي مانگى رەببىي دوۋەما، سالى شەست و پىنجى كۆچى، لەشكرىيان كرد، سولەيمان بوو بەسەرۋكى ئەو لەشكرە، كە ژمارمىيان چوار ھەزار پياو بوو،

لهشکرهکه کردیان به فه‌رمان‌په‌وای خو‌یان و ناویان نا: فه‌رمان‌په‌وای ته‌وبه‌کاران
(أمیر التوابین).

ئه‌وجا خو‌ی و موسه‌ییبی کو‌ری نه‌جیبه، له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا، که چوار
هه‌زار که‌س بوون له‌ ته‌وبه‌کاران که‌وتنه‌پ‌ئ له‌ شو‌ین‌ئ به‌ناوی (عین‌الوزنة)
به‌رم‌نگاری سو‌پای عوبه‌یدو‌ل‌لای کو‌ری زیاد بوون، له‌ نه‌به‌ردی‌کی فره‌ قورس و
خو‌یناویدا، له‌سه‌ر بازگه‌ی مه‌روان، سوله‌یمان و موسه‌ییب و هه‌موو سو‌پاکه‌یان
کو‌ژران!

ئه‌و دهمه‌ی سوله‌یمان شه‌هید بوو ته‌مه‌نی نه‌وهدو س‌ئ سا‌ل بوو، ئه‌وه‌ی
کوشتی ناوی یه‌زیدی کو‌ری حوصه‌ینی کو‌ری به‌ه‌زبوو تیری‌کی پ‌یوه ناو به‌و
تیره‌ مرد، جا عوبه‌یدو‌ل‌لای کو‌ری زیاد، سه‌ری سوله‌یمان و سه‌ری موسه‌ییبی
بری‌و، به‌دیاری بردی ب‌ئ مه‌روانی کو‌ری هه‌که‌می ئاغای. سوله‌یمان له‌ بو‌خاریدا
دوو فه‌رمووده‌ی هه‌یه.

ب‌ئ زانیاری زیاتر به‌روانه: ته‌جری‌دی بو‌خاری به‌کوردی، به‌رگی سی‌یه‌م،
لا‌په‌ره: ٤٥٤، چاپی یه‌که‌م، ژماره: (١٣٢٥ = ٢٢٨٢ فتح‌الباری + به‌رگی چواره‌م،
ژماره: ١٥٥١ = ٤١٠٩ فه‌ت‌حول‌لباری + به‌رگی سی‌یه‌م، ژماره: ١٠١٥ = ٢٢٠٧ فه‌ت‌حول‌لباری،
ژیان‌نامه‌ی مه‌روانی کو‌ری ئه‌له‌که‌م).

(٣٢) باب النہی عن ضرب الوجه

له کاتی ته میگردن و شتی وادا، نابئی له روخسار بدری

١٦٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ، فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ». {الحديث: ٦٥٩٨ = ٦٦١٤ فم: (١٦٧٨)}

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئی) فه‌رمووی: (ئه‌گەر شه‌رتان بوو له‌گه‌ل برای نایینی خو‌تانان، له‌رووی مه‌دم، چونکه خودای گه‌وره ئاده‌می دروست کردوو له‌سەر شی‌وهی خو‌ی!).

روونکردنه‌وه:

هه‌ندی وشه‌و رسته هه‌ن، که هه‌م بو‌ خوداو، هه‌م بو‌ ئاده‌میزادو هه‌م بو‌ شتی تر به‌کارده‌هینرین، وه‌ک: ده‌ست و پئی و روخسارو چاوو نه‌فس و رو‌ح ئه‌ندامی تر.

کورت و پوخت، به‌گوردی په‌تی: ئیمه‌ بروامان به‌م زاراوانه‌ هه‌یه، به‌پئی مه‌به‌ستی خودای گه‌وره لی‌یان، وه‌ خو‌مان به‌م جو‌ره شتانه‌وه زو‌ر خه‌ریک ناکه‌ین، چونکه پئیش هه‌موو شتی ئیمه‌ بیرو باومرمان وایه که هه‌یج شتی له‌وینه‌و له‌شی‌وهی خودا نییه‌! وه‌ خودا بی‌چوون و بئی مانه‌نده.

(١٦٧٨) تجرید/٣، ژماره: ١٠٩٣ = ٢٥٥٩ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٨٩ = ٦٥٩٦ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٤٩ رقم الباب/٢٠).

(۳۴) بَابُ أَمْرِ مَنْ مَرَّ بِسَلَاخٍ فِي مَسْجِدٍ أَوْ سُوقٍ أَوْ غَيْرِهِمَا مِنَ الْمَوَاضِعِ الْجَامِعَةِ

لِلنَّاسِ أَنْ يُمْسِكَ بِنَصَالِهَا

دهست گرتن به نووکی چه که وه، له شوینه گشتی به کانا، وهک مزگه و توبازارو
شویتانی تری کوبوونه وهی خه لک

۱۶۷۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (مَرَّ رَجُلٌ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ سِهَامٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمْسِكْ بِنَصَالِهَا). (الحديث: ۴۵۱ - طرفاه في: ۷۰۷۳، ۷۰۷۴): (۱۶۷۹)

جابیری کورپی عهبدوئلآ (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیایوئی له ناو
مزگه و ته وه تیپهر بوو، پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) پیی فهرموو:
(دهست بگره به نووکه کانیا نه وه، باکه سی زامار نه که ن).

۱۶۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا مَرَّ أَحَدُكُمْ فِي مَجْلِسٍ أَوْ سُوقٍ وَبِيَدِهِ نَبْلٌ فَلْيَأْخُذْ بِنَصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنَصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنَصَالِهَا». قَالَ: فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَاللَّهِ مَا مُتْنَا حَتَّى سَدَدْنَاَهَا بَعْضُنَا فِي وَجْهِ بَعْضٍ. {الحديث: ۶۶۰۷ = ۶۶۲۳ فم: (۱۶۸۰)}

ئه بو مووسا (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سهر بی) دمغه رموی: (ئه گهر که سیکتان چه ک و تیرو شیرو نیزه و شتی
تری ومهای پی بوو، وه رویشت بو کورو دانیشتن گاکان، یا چوو بو بازار، بادهستی
بگری به نووکه که یه وه). سی جار خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی)
رسته ی (بادهستی بگری به نووکه که یه وه) دووباره کرده وه، فهرمووی: ئه و جا

(۱۶۷۹) تجرید/۱، ژماره: ۲۵۵ = ۴۵۱ بخاری. مسلم: ۶۶۰۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۸ رقم الباب/۶۶).

(۱۶۸۰) تجرید/۱، ژماره: ۲۷۶ = ۴۵۲ بخاری. بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۸۱۷ = ۶۶۰۷ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۹۲ رقم الباب/۷).

ئەبو موسە فەرەمۆوی: خۆ دەبینن كە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چەندە دەر بەستی ئەو بوو، كە ئیمە بە ھەلەش خوینی یەكتری نەپژین و لەم جۆرە كاتانەدا بەچەك ئازاری یەكتری نەدەین، كەچی بەداخەو، ئەو ھەتا نەمردین، ھەتا لەم شەپری ناوخواھەدا، لەپاش شەھیدبوونی عوئمان، رووی چەكمان كرده یەكتری و چەكەكانمان ئاراستەیی سینگى خۆمان كرد).
روونکردنەو:

لە تەجریدى بوخاریدا، وەرگەراوە كوردییەكەى دەفەر مۆی:
 (دیارە كە چەكى نوێش، وەك تەھەنگو دەمانجەو شەستىرو گشت جۆرە چەك و تەقەمەنییەكى تریش، ھەمان بڕیاری بۆ ھەیە، مەبەست لە دەست گرتن بە نووکی شىرو تىرو نێزەو، نموونە ھێنانەو ھەیە، بۆ پاراستنى خەلك لە زیانى ئەم جۆرە چەكانە، دەنا مەبەست قەید نییە، چونكە ئەگەر قەید بێ، بەغەیری دەست پێوە گرتن چارى نییە، كەواتە: پاراستنى ئادەمیزاد لە زیانى چەك، وەك: دەمانجەو تەھەنگو مین و نارنجۆك و شتى وا، بەو دەبێ كە زامەنەكەى داخەى، یا خالى بكەیتەو لە تەقەمەنى).

(٢٥) باب النِّهْيِ عَنِ الْإِشَارَةِ بِالسَّلَاحِ إِلَى مُسْلِمٍ

دروست نیە بە چەك نامازە بكړی بۆ موسولمان

١٦٨١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَحَدَكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقَعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ». {الحديث: ٦٦١١ = ٦٦٢٧ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٥، لاپەرە: ٣٥٦، رقم: ٢٠٩٦ = ٧٠٧٣ فتح البارى: (١٦٨١)}

(١٦٨١) تجريد/٥، ژمارە: ٢٠٩٦ = ٧٠٧٣ بخارى. پوختەى موسليم/٥، ژمارە: ١٨٥ = ٦٦١١ ترقيم

مامون شىحا (بخارى رقم الكتاب/٦٢ رقم الباب/٧).

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌فه‌رمووی: (نه‌ی موسو‌ل‌مانینه! نه به‌راست و نه به‌درو، که‌ستان رووی چه‌ک مه‌که‌نه برای نایینی خو‌تان، چونکه دوور نییه و ری تیده‌چی که شه‌یتان هه‌له‌یه‌کی بی بکاو، له‌ده‌ستی دهر‌بچی و برا‌که‌ی بی‌یکی‌و، به‌هوی نه‌وه‌وه ره‌ه‌نه‌ی ناو نا‌گردانی دۆزه‌خ بی!). {ریاضی صالحین/٤، لاپه‌ره: ١٦٥، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ١٧٨٣} + {تاج/٥، زنجیره: ١٠، ژماره: ٤٧٣٧ ج/٤} + {ریاضی صالحین/٤، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ٢٤٨}.

(٣٦) باب فضل إِذَالَةِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

لابردنی نازاری سه‌ره ری، وه‌ک به‌ردو دارو شتی تری وا کاتی زۆر باشو

په‌سه‌نده

١٦٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ عُصْنَ شَوْكٍ عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَقَفَرَ لَهُ). (الحديث ٦٥٢ - طرفه في: ٢٤٧٢). ثُمَّ قَالَ: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْعَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا لَأَسْتَهَمُوا عَلَيْهِ). (الحديث ٦٥٣ أطرافه في: ٧٢٠، ٢٨٢٩، ٥٧٣٣). (وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (انظر: ٣٥٧). (١٦٨٢)

نه‌بوهورمیره (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (جاری پیاوی به‌ر‌ینگه‌یه‌کا دهر‌ویی، لق‌ی در‌کی بی‌نی له‌سهر

(١٦٨٢) تجرید/١، ژماره: ٣٧١ - ٦٥٢ بخاری. بوخته‌ی موس‌لیم/٥، ژماره: ١٧٩٥ = ٦٦١٢ تر‌قیم

وت‌خریج شی‌عا (بخاری رقم الکتاب/١٠ رقم الباب/٣٢).

رېځه که که ووتبوو، دووری خسته وه له رېځه که، خودا له سه رنه وه سوپاسی کردو
توله ی باشی دایه وهو لی ی خوش بوو).

له پاشتر فهرمووی: (نهم پینج که سه یه شهیدن: که سی به تاعوون بمری
شهیده، که سی به دمردی ناوسک بمری شهیده، که سی له ناودا بخنکی شهیده،
که سی له خه باتی رېځه ی خودادا بکوژری شهیده). (ژماره: ۳۵۷).

(۳۷) باب تحریم تعذیب الهرة ونحوها من حیوان الذی لا یؤذی
نازاردانی کیانداری بی نازار، وهک بشیله وشتی تری وا، کاری نادر وستو
ناره وایه

۱۶۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ، سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ، لَا
هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ».
{الحديث: ۵۸۱۳ = ۵۸۰۵ فم. بخاری. بدء الخلق: ۳۴۸۲} (۱۶۸۳)

عهبدو لای کوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبه
(دروودی خودای له سهر بی) دم فهرمووی: (ژنی له سهر بشیله یی سزادراوه،
بشیله که ی بهند کردبوو، ههتا له برسانا مردبوو، لهو ماومیه دا نه خو ی ناوو نانی
دابوو پیی، ومنه به ره لای کردبوو ههتا بوخو ی له چرو جان هومری ناو زهوی
بخوات له سهر نه وه خودا خسته ی ناو ناگری دوزه خه وه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲،
ژماره: ۱۶۰۰}.

(۱۶۸۳) بخاری. بدء الخلق: ۳۴۸۲. بوخته ی موسلیم/۴، ژماره: ۱۵۰۳ ترقیم شیخا (بخاری رقم

(٤٢) باب الوصية بالجار والإحسان إليه

مافی دراوسی و پاسپیری باش دهربارهی هاوسی

١٦٨٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لِيُورَّثَنِي». {الحديث: ٦٦٣٠ = ٦٦٤٤ فم. تجريد البخاري بالكردی/٥، رقم: ١٩٢٨ = ٦٠١٤. تحفة الأشراف: ٧٤٢١} (١٦٨٤)

عائشه (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: بیستم له خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بن) دمیفه رموو: (هه میشه، بهردهوام جوبرائیل (سلاوی خودای لی بن) ناموژگاری خیری دمکردم دهربارهی مافی دراوسی له سهر دراوسی، تهنانهت لهم بارمیه وه نه و منده جه ختی دمکردموه وامزانی که هاوسی میرات و که له پوور له هاوسی خوی دهگری!). {ریاضی صالحین/١، زنجیره: ٣٩، ژماره: ٣٠٣ + تاج/٥، زنجیره: ٧، ژماره: ٤٧٠٢ ج/٤}.

١٦٨٥- حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُنِي » (١٦٨٥)
جیاوازی نه ژمارمیه، له گهل ژمارهی پیشی، که ژماره: (١٦٨٤) ه، تهنه
له و مدایه که له ژماره: (١٦٨٤) له عائشه و مدیه، به لام ژماره: (١٦٨٥) له ئیبینو
عومه روه مدیه.

(١٦٨٤) بخاری/٥، ژماره: ١٩٢٨ = ٦٠١٤ بخاری. پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ١٧٨٠ = ٦٦٣٠ ترقیم

شیخ خلیل مأمون شیخا (بخاری رقم الكتاب/٧٨ رقم الباب/٢٨).

(١٦٨٤) بپروانه ژماره: (١٦٨٤) (بخاری رقم الكتاب/٧٨ رقم الباب/٢٨).

(٤٤) باب إستحباب الشفاعة لِنَسِ بِحَرَامِ

تاکاردن، بۆ رایکردنی کاروباری مهردوم، کاری زۆر پیروژه، به مهرجی

سه‌رنه‌کیشی بۆ نادروست

١٦٨٦- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَاءَهُ السَّائِلُ، أَوْ طُلِبَتْ إِلَيْهِ حَاجَةٌ، قَالَ: (اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا، وَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ). (الحديث ١٤٣٢ - أطرافه في: ٦٠٢٧، ٦٠٢٨، ٧٤٧٦): (١٦٨٦)

ئهبو مووسا (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاران که خوشه‌ویست - دروودی خوای له‌سهر بی- نیازمه‌ندی دهاته خزمه‌تی بۆ کاریکی خوای، پرووی ده‌کرده دانیشتوانی خزمه‌تی و دهیضه‌رموو: (تکای باش بکه‌ن بۆ داماوان و نیازمه‌ندان، هه‌تا کرئ و مزو پاداشتی باشی له‌سهر و مربرگرن، هه‌رجیش نیازی خودای گه‌وره‌ی له‌سهر بی، دپته دی، وه خودای گه‌وره له‌سهر زمانی پیغه‌مبه‌ری خوای به‌یانی ده‌کا) (بپ: ریاض ل/ ٢٨، تاج/ ٩ ل/ ٨٧ ص/ ٥٤ ج/ ٥).

له ژماره: (١٧٧٨) ی پوخته‌ی موسلیمدا ناوایه:

عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ طَالِبُ حَاجَةٍ، أَقْبَلَ عَلَى جُلْسَانِهِ فَقَالَ: «اشْفَعُوا فَلْتُؤْجَرُوا، وَلْيَقْضِ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا أَحَبَّ». {الحديث: ٦٦٣٤ = ٦٦٥٠. تجريد البخاري بالكوردی/ ٢، رقم: ٦٨٧ = ١٤٣٢، ٦٠٢٧، ٦٠٢٨، ٧٤٧٦، ٤٨١. تحفة الأشراف: ١٤٠٠٢} :

ئهبو مووسای ئه‌شعه‌ری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران که خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) نیازمه‌ندی دهاته خزمه‌تی، بۆ

(١٦٨٦) تجريد/ ٢، ژماره: ٦٨٧ = ١٤٣٢ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ٥، ژماره: ١٧٧٨ = ٦٦٣٤ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٢٤ رقم الباب/ ٢١).

کاریکی خوئی، رووی دهکرده دانیشتوانی خزمه‌تی و دهیضه‌رموو پییان: (تکای باش بکه‌ن بو داماوان و نیازمه‌ندان، هه‌تا مزو کری و پاداشتی باشی له‌سه‌ر وهریگرن، هه‌رچیش نیازی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ریی بو تکا بوکراو، خودای گه‌وره نه‌وه له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ری خوئی جی‌به‌جی ده‌کا، باهیوای تکا بوکراویش نه‌یه‌ته‌دی، به‌لام پاداشی باش بو تکاکار دهنووسری!). {ریاض/١، زنجیره: ٣٠، ژماره: ٢٤٦ ج/٢} + {تاج/٥، زنجیره: ٢١، ژماره: ٤٨٥٥ ج/٤}.

(٤٥) باب إستحباب مجالسة الصالحين ومُجَانَبَةِ فُرَاقِ السُّوءِ

هاوه‌لی بیاوچاکان و دانیشتن له‌ کۆریانا سوننه‌ته، هه‌روا دورکه‌وتنه‌وه له‌ کۆرو کۆمه‌لی هاوه‌لانی خراپ زۆر باش و سوننه‌ته

١٦٨٧- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ، وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ، كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَتَافِعِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُخَذِّكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَتَافِعُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». {الحديث: ٦٦٣٥ = ٦٦٥١ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٥، رقم: ١٨٣٦ = ٥٥٣٤، ٣١٠١. تحفة الأشراف: ٩٠٥٩} (١٦٨٧)

ئه‌بو موسای ئه‌شه‌ری (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (نموونه‌ی هاوړی و هاو‌نشینی باش، وه‌ک میسک فروش وایه، وینه‌ی هاوړی و هاو‌ده‌می خراپیش وه‌ک مووشه ده‌مه‌چی وایه، میسک فروش یاخۆت لیی ده‌کړی، یا خوئی به‌شت ده‌دا، یا هه‌ره‌یج نه‌بی

(١٦٨٧) تجريد/٥، ژماره: ١٨٣٦ = ٥٥٣٤ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٧٧٩ = ٦٦٣٥ ترفیم

بۆنه خۆشهكەى دەچیت بەسەرتا، بەلام مووشە دەمەجى (واتە: ئاسنگەر) یا پریشكى ئاگرى کوورەكەى جلەكانت دەسووتینى، یا ھەر ھیچ نەبى بۆ چرووکیكى پیسی مووشە دەمەكە دیت بەسەرتا). {تاج/۵، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۹۳۲ + ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۴۵، ژمارە: ۳۶۳ ج/۲}.

(۴۶) باب فضل الإحسان إلى البنات

بەهرەى باشبوون و چاکەکردن لەگەڵ کچی خۆندا

۱۶۸۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَتْ أُمْرَأَةً مَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا تَسْأَلُ، فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئاً غَيْرَ ثَمَرَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَقَسَمْتُهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: (مَنْ ابْتَلَى مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۴۱۸ - طَرَفُهُ فِي: ۵۹۹۵: (۱۶۸۸))

عائیشە (رمزای خوای لی بئ) ھەرمووی: ژنی دوو کچی خۆی پیبوو، ھاتەلام بۆ سوال، منیش تافە دەنکی خورمە ھەبوو دام پی، ئەویش لەتی کرد بۆ ھەردوو کچەکەى و خۆی لی نەخوارد، ئینجا ھەلسا و پوشت، کە پیغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بئ- ھاتەو ئەمەم بۆ گێراپەو، ھەرمووی: (کەسێ دوو چاری دەستی کچ ببی و خودا بیەوئ بەھۆی کچەو تافی بکاتەو، و مباح ببی بۆیان، ئیتەر کچەکان یەک بن یا پتر، خودا لەپۆژی قیامەتدا بەھۆی ئەو کچانەو پزگاری دەکا لە ئاگرى دۆزەخ). (ریاض/۱/۲۳۴ ز/۳۳ ژمارە/۱۰/۱۲۶۹ + تاج/۹/۱۱ ف/۴ ز/۳).

(۱۶۸۸) تجرید/۲، ژمارە: ۶۷۹ = ۱۴۱۸ بخاری. پوختەى موسلیم/۵، ژمارە: ۱۷۱۰ = ۶۶۳۶ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۲۴ رقم الباب/۱۰).

له پوختهی موسلیما، ژماره: (١٧٦٠) ناوه‌هایه:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: جَاءَتْنِي امْرَأَةٌ وَمَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا، فَسَأَلَتْنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا، غَيْرَ تَمْرَةٍ وَاحِدَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَأَخَذَتْهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا شَيْئًا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ وَابْنَتَاهَا، فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَحَدَّثْتُهُ حَدِيثَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ ابْتُلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِرًّا مِنَ النَّارِ». {الحديث: ٦٦٣٦ = ٦٦٥٣ فم. تجريد البخاري بالكوردي ٢/، رقم: ٦٧٩ = ١٤١٨، ٥٩٩٥}:

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودا له پیغه‌مبهر و رمزای خودا له‌وبی) فه‌رمووی: ژنی دووکچی خویی بی بوو، هاته لام سوالی لی کردم، منیش تاقه دهنکی خورمام هه‌بوو دام پیی، ئه‌ویش له‌تی کرد بو هه‌ردوو کچه‌که‌ی خوی لی نه‌خوارد، ئینجا هه‌لسا له‌گه‌ل دوو کچوله‌که‌یدا رو‌یشتن، که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هاته‌وه ئه‌مه‌م بۆیگی‌پرایه‌وه، فه‌رمووی: (که‌سی دوو‌چاری دمستی کچ بی و خودا بیه‌وی به‌هوی کچه‌وه تاقی بکاته‌وه، وه باشبی بۆیان، ئیتیر یه‌ک بن یا زیاتر، خودا له‌روژی دوا روژدا له‌بهر خاتری ئه‌و کچانه‌ی رزگاری دمکا له‌ ئاگری دۆزه‌خ!). {تاج/٥، زنجیره: ٣، ژماره: ٤٦٦٨ ج/٤ + ریاضی الصالحین/١، زنجیره: ٣٣، ژماره: ٢٦٩ ج/٢}.

(۴۷) باب فضل من يموت له ولد فيختسبه

به هرهى نهو كه سانهى منالتيكيان ده مري، وه دهيكاه به ده ستمايهى روى

دوايى بو خوى

۱۶۸۹- حديث أبى هريرة - رضى الله عنه - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قَالَ « لَا يَمُوتُ لِمُسْلِمٍ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ ، فَيَلِجَ النَّارَ إِلَّا تَحِلَّةَ الْقَسَمِ » (۱۶۸۹)

نه بو هورميره (رمزى خوداى لى بى) دمه رموى: خوشه ويست (دروودى خوداى له سهر بى) دمه رموى: (ههر موسولمانى، له پيش خويا، سى مندالى بمرن، ناگرى دوزهخ چه شكهى ناكات، مه گهر بو ناھى سويند!).

(روونكر دهنه وه)

تَحِلَّةُ الْقَسَمِ: واته كردنه وهى سويند، مهبهست له سويند كه ته وميه كه لهم نايه ته دا كه دمه رموى: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا - مريم/۷۱﴾ واته:

(كهستان له ناگرى دوزهخ رزگارى نابى، هه مووتان يهك به يهكتان دهرپنه ناوى). نه وهوى (پر گورى پيروى له سوزو ميه ربانى خودا بى) دهلى: مهبهست له ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا - مريم/۷۱﴾ تپه ربوونى سهر پردى سيرا ته، كه به سهر پشتى دوزه خدا را كيش را وه.

۱۶۹۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَتْ: النَّسَاءُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرِّجَالُ فَأَجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعَظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ فِيمَا قَالَ لَهُنَّ مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تُقَدِّمُ ثَلَاثَةً مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاثْنَتَيْنِ فَقَالَ وَاثْنَتَيْنِ وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

(لَمْ يَلْعَنُوا الْحِنْثَ). (الحديث ١٠١ - طرفاه في: ١٢٤٩، ٧٣١٠) (الحديث ١٠٢ طرفه في: ١٢٥):^(١٦٩٠)

ئەبوسەعیدی خودری (رەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: ئافەرتان عەرزی
 حەزەرتیان کرد: ئەو پێغەمبەری خودا! لەبەر پیاوان خەزمەتی تۆ بەرئێمە
 ناکەوێ، زۆرتر ئەوان لەخەزمەتتا فێری زانست و کاروباری ئایین دەبن،
 بفرموو روژیکمان لەخەزمەتتا بۆ دیاری بکە هەتا فێری زانستی ئایینیان
 بکە. پێغەمبەریش (دروودی خۆدای لەسەر بێ) بەئێنی روژیک پێیان داو لەو
 روژه دیاری کراوەدا چوون بۆ خەزمەتی، حەزەرت (دروودی خۆدای لەسەر بێ)
 دەستی کرد بەپەند و ئامۆزگاری کردنیان و، لەبارە کاروباری ئایینی و
 کۆمەڵایەتییهوه فەرمانی پێ کرد، بۆ نمونە پێی فەرموون: هەرژنی سێ
 جگەر گوێشە لەپێش خۆیهوه بمرن دەبن بەشووراو پەرژین بۆی بەدەوری
 ئاگری دۆزەخ دا. ئافەرتیکیش گوتی: ئەو ئەگەر کەسێ دوو مندالی لەپێش
 خۆیهوه بمرێ چۆنە؟ فەرمووی: ئەگەر دووانیشی بمرێ (ش/ن/ تاج - ال
 ٥٣٦هـ - ٣ز. ١٩٩هـ - ١ف - ٢ف - ٤ف - ٥ف - ٦ف - ٧ف - ١٠٤٦هـ تا ١٠٥٢هـ).

رافە و شیکردنەوه:

پیاویش لەم بڕیارەدا رێک وەک ژن وایە، چونکە گشت بڕیار (حوکم) یکی
 شەرع هەموو موکەللەفی دەگێتەوه، چ نێرینهبی چ مێینه، مەگەر بەلگەو
 نیشانهی هەبی کەبێرێ بەسەر لایەکیاندا.

^(١٦٩٠) تجرید/١، ژمارە: ٨٦ = ١٠١ بخاری. مسلم: ٦٦٤٢ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٩ رقم

۱۶۹۱- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنَ النَّاسِ مِنْ مُسْلِمٍ، يُتَوَقَّى لَهُ ثَلَاثٌ لَمْ يَلْغُوا الْحِنْتَ، إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ). (الحديث ۱۲۴۸ - طرفه فی: ۱۳۸۱): (۱۶۹۱)

پیشہوا نہ نہس (رمزای خوائ لی بن) فہرمووی: خوشہویست دروودی
خوائ لہسمر بن- فہرمووی: (ہمر موسولمانیک سی منالی نابالقی بمرن، کہ
رمسیدہ نہبووبن، بیگومان کہخودا لہبمر خاتری ئہو مندالانہ دمیباتہ
بہہشت) (تاج/۱/۵۳۵+۲، تاکوتایی باسہکہ).

(۴۸) باب إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَبَبَهُ لِعِبَادِهِ

کائی خودا بہندہیہکی خوشویست، لہلای بہندہکانی خوی خوشہویستی دہکا
۱۶۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوَضَّعُ لَهُ الْقُبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا، فَأَبْغِضْهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، فَيَبْغِضُونَهُ، ثُمَّ تُوَضَّعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ». {الحديث: ۶۶۴۷ = ۶۶۶۴ فم. بخاری. أدب: ۶۰۴۰، ۷۴۸۵. ترمذی. تفسیر: ۳۱۶۱. تحفة الأشراف: ۱۲۶۲۰}: (۱۶۹۲)

(۱۶۹۱) تجرید/۲، ژمارہ: ۶۰۵ - بخاری. مسلم: ۶۶۴۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۲ رقم الباب/۳۶).

(۱۶۹۲) بخاری. ادب: ۶۰۴۰. پوختہی موسلیم/۵، ژمارہ: ۱۷۷۱ = ۶۶۴۷ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۹۷

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (كاتى كە خوداى گەرەو سەرور بەندىيەكى خۇشويست، بانگى جوبرائىل دىكاو دىفەرموۋى: ئەى جوبرائىل! مىن فىسارە كەسم خۇش دەۋىت، دەى تۈيش خۇشت بوۋى). فەرموۋى: (جا جوبرائىلىش ئەو بەندى خۇش دەۋى، ئەو جا جوبرائىل بەناو دانىشتوانى ئاسماندا جاردەداو بانگەواز ھەل دىداو دىفەرموۋى: خوداى گەرەو سەرور، فىسارە بەندى خۇش دەۋى، ئىۋەيش ئەو بەندىيەتان خۇش بوۋى، ئىتر خەلگى ئاسمانىش ھەموو خۇشيان دەۋى). فەرموۋى: (ئىتر خۇشەويستى ئەو بەندىيە قورس دىبەستى، لەدى دانىشتوانى سەر زەۋىداو رمزى سووكو شىرىن دىبى لەبەر چاۋيانو پەسەند دىكرى).

فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ۋەكاتى خودا رىق لەبەندىيى بگرى، جوبرائىل بانگ دىكاو پى دىفەرموۋى: مىن رىق لەفىسارە كەسە، تۈيش رىق لى بى). فەرموۋى: (جاجوبرائىل (دروودى خوداى لەسەر بى) رىق ئى دىگرى، ئەو جا بەناو خەلگى ئاسماندا بانگەواز ھەل دىدا: خوداى گەرەو رىق لە فىسارە كەسە ئىۋەيش رىق ئى بگرى، ئەۋانىش رىق ئى دىگرى، ئىتر لە زەۋىشا رمزى تال دىبى و لەبەر چاۋى خەلگى زەۋى ئىسكى قورس دىبى و ھەركەسى لەلاى خۇيەۋە، لەسەر روۋى زەۋى، رىق لەو نەگبەتە دىبىتەۋە!). {رىاضى صالحىن/۱، زىجىرە: ۴۷، ژمارە: ۳۸۷ + تاج/۴، زىجىرە: ۱، ژمارە: ۳۹۹۰ + تاج/۵، زىجىرە: ۵۳، ژمارە: ۴۹۲۳ = چاپى چۈرەم}.

(۵۰) باب الخبز مع من أحب

مروفا له دوا روردا، له گهل خوشهويستی خویدا دهبيت

۱۶۹۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: «وَمَا أَعْدَدْتُ لِلْسَّاعَةِ؟» قَالَ: حُبُّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، قَالَ: «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَمَا فَرَحْنَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحًا أَشَدَّ مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَأَنَا أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ بِأَعْمَالِهِمْ. {الحديث: ۶۶۵۵ = ۶۶۷۲ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴، رقم: ۱۴۵۹ = ۳۶۸۸، ۶۱۶۷، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳ فتح الباري. تحفة الأشراف: ۲۹۹} : (۱۶۹۳)

نيمامي نه نه سي كوري ماليك (رمزاي خوداي لي بي) فهرمووي: عارمبيكي
دمشتهكي هاته خزمهتي خوشهويست (دروودي خوداي له سهر بي) ليبي پرسى:
نهى پيغه مبهري خودا! كهى قيامهته؟ فهرمووي: (باشه چيت بوى ناماده
كردووه؟). گوتى: هيچ، به لام دمستمايهى دمستم نهوميه كه خوداو پيغه مبهري
خودام خوش دهوى! تهنيا نوميدم به وه قهوييه. فهرمووي: (دهى موژدمت لي
بي: كه تو له ويستگاو مهلبه ندمكاني قيامهتدا، له گهل نهوكه سانه دمبيت كه
نيستا له جيهانا خوشت دهوين!). نه نهس فهرمووي: به هيچي تر وهك نه وه
شادمان نه بووين، وهك بهو فهرموودميهى پيغه مبهري (دروودي خوداي له سهر
بي) شادمان بووين، كه فهرمووي: (دهى موژدمت لي بي كه تو له قيامهتدا، له گهل
خوشهويستی خوئا دمبيت!).

(۱۶۹۳) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۴۵۹ = ۳۶۸۸ بخاري. بوختهى موسليم/ ۵، ژماره: ۱۷۷۰ = ۶۶۵۵ شيخا

(بخاري رقم الكتاب/ ۷۸ رقم الباب/ ۹۶).

ئەنەس دەیفەر موو: لەخودا بەزىادىي كەمن پىڭەمبەر و ئەبو بەكر و عومەر م خۆش دەوى، وه ئومىد دەكم كه له وحيهاندا، له خزمەت ئەوانابم، بەهوى ئەو خۆشەويستىيەى كەمن هەمە بۆيان، گەرچى بەكر دەوى باش بەوانا ناگەم!}. {تاج/۵، زنجيرە: ۵۴، ژمارە: ۴۹۲۶ ج/۴}.

۱۶۹۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ السَّاعَةِ فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: وَمَاذَا أَعْدَدْتَ لَهَا؟ قَالَ: لَا شَيْءَ إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ أَنَسٌ: فَمَا فَرَحْنَا بِشَيْءٍ فَرَحْنَا بِقَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ أَنَسٌ: فَإِنَّا أَحِبُّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَارْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ بِحُبِّي إِيَّاهُمْ وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ بِمِثْلِ أَعْمَالِهِمْ (الحديث: ۳۶۸۸، اطرافه في: ۶۱۶۷، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳).^(۱۶۹۴)

ئىمامى ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: عارمبىكى دىشتەكى لە پىڭەمبەرى پەرسى: كەى قىامەتە؟ ئەى پىڭەمبەرى خودا! فەرمووى: (باشە چىت بۆى نامادە كردوو؟). گوتى: هىچ، بەلام دىستامەى دىستە ئەومىه كە خودا و پىڭەمبەرى خودام خۆش دەوى! تەنىا ئومىد بەوه قەويە. فەرمووى: (دەى موژدەت لى بى كە تۆ لە وىستگەو مەلبەندەكانى قىامەتدا لەگەل ئەوكەسانە دەبى كە خۆشت دەوین!).

ئەنەس فەرمووى: بەهىچى تر وەك ئەوه شادمان نەبووین، وەك بەو فەرموودمىه پىڭەمبەر شادمان بووین، كە فەرمووى: (دەى موژدەت لى بى كە تۆ لە قىامەتدا لەگەل خۆشەويستى خۆتا دىبىت). ئەنەس فەرمووى: لەخوا بەزىاد بى من پىڭەمبەر و ئەبو بەكر و عومەر م خۆش دەوى، وه ئومىد

^(۱۶۹۴) تجرید/۴، ژمارە: ۱۴۵۹ = بخارى. مسلم: ۶۶۶۰ شىخا (بخارى رقم الكتاب/۷۸ رقم

دەكەم كە لە قیامەتا لە خزمەت ئەوانابم، بە هۆی ئەو خوشەوێستی یە کە
 ھەمە بۆیان، گەرچی بەکردەوی باش بەوانا ناگەم). (تاج/ ۹ ل/ ۱۲۱ ز/ ۵۴
 ف/ ۲- ش/ ت- باسی: مَن أَحَبَّ قَوْمًا حُشِرَ مَعَهُمْ).

۴۶- كِتَابُ الْقَدَرِ

نامەى چارەنووس و خواکرد

(۱) باب كَيْفِيَّةُ خَلْقِ الْآدَمِيِّ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَكِتَابَتِهِ رِزْقَهُ وَ أَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقَاوَتَهُ
 وَسَعَادَتِهِ

چۆنیتى دروستبوونی ناده میزاد لە سکی دایکی دا، وە باسی نوێنی رزقو
 رۆژی و ناکامی و بەدبەختە یان بەختەوهر

۱۶۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ قَالَ: (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ
 أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَنْفَخُ فِيهِ
 الرُّوحُ فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ
 كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ
 عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ). (الحديث ۳۲۰۸، أطرافه في: ۳۳۳۲،
 ۶۵۹۴، ۷۴۵۴): (۱۶۹۵)

(۱۶۹۵) تجرید/ ۳، ژمارە: ۱۲۹۴ = ۳۲۰۸ بخاری. پوختەى موسلیم/ ۵، ژمارە: ۱۸۴۷ = ۶۶۶۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۵۹ رقم الباب/ ۶).

عەبدوللای کۆری مەسعود (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری راستگۆ کە فەرمايشتی جێی باومر، دەرموئ: هەریەکێ لەئێوە کە خودا دروستی دەکا چل رۆژ بەتۆمەیی (نوسفەیی) لەسکی دایکیا کۆدەکرێتەو، دەمینێتەو، ئینجا بەچل رۆژی تریش دەبێ بەپارچە خۆینێکی مەییو، ئنجا بەچل رۆژی تریش دەبێ بەپارچە گوشتی بەقەد پاروویی، ئنجا گیانی بەبەردا دەکری، جا خۆدای گەورە فەرمان دەکا بەو فریشتەیه کە گیان دەکا بە بەریا ئەم چوار وشەیه بنوسی:

یەکەم رزق و رۆزی ئەم منالە چیه و چی نییه. دووهم: ئەجەل و ئاکامی کەیه و کە ی نییه، سێهەم: کار و کردەوی، چوارەم: بەدبەخت و بەدکار دەبێ یاکامەران و بەختیار دەبێ، دەسا بەوتافە خودایە، کەهەر خۆی خودایە، کەسی واهیه کردار و رفعتاری وەک کردار و رفعتاری بەهەشتی وایە، لەخەلک وایە بەهەشتیه، بەلام نامە ی چارمنووسی دەستپێشخەری لێ دەکا و دەست دەکا بەکردنی کاری خەلکی دۆزەخ، و دەچیتە ناو دۆزەخەو، کەسی وایە وایە بەکردار و رفعتار بێ لەدۆزەخی دەچێ، لەخەلک وایە جەهەننەمیه، بەلام نامە ی چارمنووسی پێش دەستی لێ دەکا و، خاتیمە ی بەخێر دەگەرێ و دەستی دەکا بەکردنی کردەوی باش و دەچیتە ناو بەهەشت و دەبێ بەبەهەشتی.) (تاج/ال-۴۰-ز-۶-ف-۴-باسی باومر بەچارمنووس).

راڤە و شیکردنەو:

بۆ تیگەیشتنی تەواو لەم جۆرە شوێنە، توێژینه و میهکی دوورو درێژی دەوئ بەلام کورت و پوخت مەبەست ئەمەیه: چارمنووسی خۆدایی سەرچاوی هەموو بەسەرھات و هەلسووگەوتی بەندمیه، جا چارمنووس، واتە: قەدەر چیه و

چۆنەو چۆن شتی وا دەبی ئه وەش بابەتیکی زۆر دوورو درێژه، ههتا شه‌ن و کهوی بکه‌ی خه‌ست تر دەبی، چاری ئه‌وه‌یه به‌بی چه‌ن و چوون خۆت بده‌یته ده‌ست خواو، ته‌سلیمی هه‌زاو هه‌در بی، و خواو پێغه‌مبه‌رانی خوا له‌م بارمه‌وه چه‌یان هه‌رموو، هه‌بوڵمانه‌و له‌سه‌ر چاوانه‌. من به‌ش به‌حالی خۆم ناوا له‌چارمنووسی خودایی تۆ ده‌گه‌م:

په‌پووله‌ پایزه‌ی ده‌ستی ره‌شه‌با سه‌ر خوا بزانی: با بۆ کویت ده‌با

١٦٩٦- حدیث أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - وَكَّلَ بِالرَّحِمِ مَلَكًا يَقُولُ يَا رَبِّ نُطْفَةٍ، يَا رَبِّ عُلْقَةٍ، يَا رَبِّ مُضْغَةٍ. فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقْضِيَ خَلْقَهُ قَالَ أَذْكَرٌ أَمْ أُنْثَى شَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ فَمَا الرِّزْقُ وَالْأَجَلُ فَيُكْتُبُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ» (١٦٩٦)

ئه‌نه‌سی کوپی مالیک (ره‌زای خودای ئی بی) هه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هه‌رمووی: (خودای گه‌وره‌و سه‌روهر ره‌حه‌م (مه‌الده‌ن) ده‌سپێری به‌ فریشه‌یی، که سه‌ره‌رشته‌ی بکا، جا کاتی ده‌بی به‌ تۆمه‌، فریشه‌که ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی خودایه‌! وا بوو به‌ تۆمه‌، که تۆمه‌که ده‌بی به‌ پارچه‌وله‌یی (واته‌: به‌ پارچه‌ خوینیکی مه‌یوو = عه‌له‌قه‌) فریشه‌که ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی خودایه‌! وابوو به‌ پارچه‌وله‌، که پارچه‌وله‌که ده‌بی به‌ گوشتپاره‌ (موضغه‌) فریشه‌که ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی خودایه‌! وا بوو به‌ گوشتپارمی، جا کاتی خودا ویستی ته‌واو دروستی بکا، فریشه‌که ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی خودایه‌! نی‌رینه‌ بی یان می‌ینه‌؟ به‌ده‌خته‌، یان به‌خته‌ومه‌ره‌؟ رۆزی چیه‌و چی نیه‌؟ ته‌مه‌نی چه‌نده‌و که‌ی کاتی ناکامیه‌تی؟ جا ئه‌مانه‌ گشتیان هه‌ر له‌ سکی دایکیدا ده‌نوسری‌و دیاری ده‌کری‌ن).

لیرمدا بو روونکردنه وهی ئهم بابته گرنگه، ژماره: (١٨٤٨) و (١٨٤٩) ی

بوختهی موسلیم دهگوێزینه وه بو ئیره:

عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَدْخُلُ الْمَلِكُ عَلَى النُّطْفَةِ بَعْدَ مَا تَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ بِأَرْبَعِينَ أَوْ خَمْسَةَ وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ؟ فَيَكْتَبَانِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْكَرٌ أَوْ أَثْنَى؟ فَيَكْتَبَانِ، وَيُكْتُبُ عَمَلُهُ، وَآثَرُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، ثُمَّ تُطَوَّى الصُّحُفُ، فَلَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقَصُ». {الحديث: ٦٦٦٧=٦٦٨٢م}:

حوزهی هه کوری ئه سید (همزای خودای لی بی) دهفه رموی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهه بی) دهفه رموی: (له پاش جیگیر بوونی تۆمه، له ناو سکی
دایکا، له ناو منالدانا، به چل روژ) یا فهرمووی: (به چل و پینج روژ، فریشته که
دهجیته ژوو ره وه بۆلای و له خودای گه وه ده پرسی و ده لی: ئه ی پهرومردگار!
ئهم مناله که له تۆمه یی پهیداده یی، ئایا به دبەخت و به دکاره، یا نه کامه ران و
بهختیاره، کامیانه هه تا بینووسم؟

جا ئه گهر له زانستی خودادا به به دکار و به دبەخت و چاره رهش
نووسرابوو، ئهوا فه رمان دهکا به فریشته که که بنووسی: (ئهم منداله
به دبەخته) به لام ئه گهر له زانستی خودادا به به خته و مرو کامه ران نووسرابوو،
ئهوا فه رمان دهکا به فریشته که که بنووسی ئهم منداله به خته و مرو کامه رانه).
ئه و جا فریشته که عه رزی پهرومردگار دهکا: ئه ی پهرومردگار! ئایا
نیرینه یه یا نه ییینه یه؟

جا ئه گهر له زانستی خودادا به نیرینه نووسرابی، فریشته کهش به
فه رمانی خودا ده نووسی: (نیرینه یه) به لام ئه گهر له نه زه لدا، له زانستی

خودادا، له له وحواله محفوظدا به مینه نووسراوو، نهوا فرشته کیش به فرمائی خودا دمنووس (میینه).
 ههروا کردهوی چی نهی و چی نابی دمنووسری، ههروا شوینهواری،
 ههروا ناکامی، ههروا رزق و رژی نه مانه گشتیان دمنووسرین و لهسکی دایکیدا
 دیاری دهکری، نهوجا تو ماره که نه ژاننامه می ناله تیادا نووسراوه،
 دهیچرتهوهو مؤر دهکری، نهلی زیاد دهکری و نه لی کهم دهکری، چون
 نووسراوه ناوا روودمدات وه (خوی). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶، ژماره: ۵۵۸}.

روونکردنهوه:

حوزمیفه کوری نهسید، که سناوه که نهبو سه ریحهیه و بهوه ناسراوه،
 هاوه لیک ناوداری پیغه مبهره، له موسولمانه پیشینه کانه، ناماده
 ریکه وتننامه حودمی بییه بووه، یه کی که لهوانه که له ژیر درختی
 شه جهرمتول ریضوانا، پهمانی دا به پیغه مبهرو ناماده پهمانی خوشنوودی
 بووه، له کووفه جینشین بوو، موسلیم و نهصحابی سونهن فهرمووده نهویان
 دهرهیناوه، له کووفه مردووه، له چل و دووی کوجیدا، زمیدی کوری نهرقه
 نویژی له سهر تهرمه که کرد.

عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ حَدَّثَهُ أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ:
 الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ وَعِظَ بِغَيْرِهِ، فَأَتَى رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ
 رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقَالُ لَهُ حَذِيفَةُ بْنُ أَسِيدٍ الْغِفَارِيُّ فَحَدَّثَهُ بِذَلِكَ مِنْ
 قَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: وَكَيْفَ يَشَقِّي رَجُلٌ بِغَيْرِ عَمَلٍ؟ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَتَعْجَبُ مِنْ
 ذَلِكَ؟ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ
 وَارْبَعُونَ لَيْلَةً، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا، فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا
 وَعِظَامَهَا، ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلَكُ، ثُمَّ

يَقُولُ: يَا رَبَّ أَجَلُهُ؟ فَيَقُولُ رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلَكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبَّ رِزْقُهُ؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلَكُ، ثُمَّ يَخْرُجُ الْمَلَكُ بِالصَّحِيفَةِ فِي يَدِهِ فَلَا يَزِيدُ عَلَى مَا أَمَرَ وَلَا يَنْقُصُ». وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: «أَسْوِي أَوْ غَيْرَ سَوِي؟ فَيَجْعَلُهُ اللَّهُ سَرِيًّا أَوْ غَيْرَ سَوِي».

{الحديث: ٦٦٦٨ - ٦٦٨٣ فم:}

عامیری کوری واثیلہ فہرمووی: لہ عہدوللای کوری مہسعوودم بیست (رمزای خودای لی بی) دمیفہرموو: بہدبہخت ہمر لہسکی دایکیدا بہ بہدبہخت دمنووسری، بہختہومریش نہو کہسہیہ کہ لہیہکیکی ترموہ تہمی و مربری).

عامیر دہلی: جووم بولای پیاوی لہ ہاودہلانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) ناوی حوزمیفہی کوری ئەسیدی ئەلغیفاری بوو، گوئہکەہی ئیبنو مہسعوودم بوی گیراپیہوہ، وہ گوتم پیی: پیم نالئی کہسی کہ ہیشتا ہیج کاریکی خراپی نہکردبی، چون چونی دہبی بہ بہدبہخت؟

پیاوہکہ کہ حوزمیفہی کوری ئەسید بوو، پیی گوتم: بو ئەوہت لہلا سہیرہ؟ سہیرت لہمہ نہیمت، دہسا من بو خۆم بہلگہی راستی و دروستی ئەم قسہیہی ئیبنو مہسعوودم لہدہمی پیغہمبہر خوی (دروودی خودای لہسر بی) بیستووہ، دمیفہرموو (دروودی خودای لہسر بی): (کاتی چلو دوو شہو بہسہر تۆمہدا تی دہپہری، خودا فریشتہیی دمنیری بۆسہری، وینہی دمکیشی و گوئی و چاوو پیست و گوشت و ئیسکەکانی بو دروست دہکا. ئەوجا فریشتہکە دہلی: ئەی پەروەردگار! نیرہ یا مییہ؟ خودا لہزانستی خویدا، لہ بیسہرہتا (ئەزەل)دا چی بریار دابوو، بہ فریشتہکەہی دہفہرموی، وہ ئەویش دمنووسی نیرہ، یا دمنووسی مییہ.

ئەوجا دہفہرموی: ئەی پەروەردگار! تەمەنی چەندہ؟ دیسان خودا چی بہفہرموی، گورج فریشتہکە دمنووسی. لہپاشا دہفہرموی: ئەی پەروەردگار!

رزقو روژی چیه و چی نییه؟! دیسانه وه خودا چی بریار دابی به فریشته که ی دمفه رموی، نه ویش دمی نووسی، نه و جا فریشته که له رحم (منالدان) دیته دمروه، نه و دمفهره ی که نه و باس و خواسه ی لی نووسراوه ههرومه ها له دستیدا که دیته دمروه! وه پهرده ی نهینی له سهر لادمبری و حاله که بو که سی خوی ناشکرا دمی، نه لئی زیاد دما و نه که م). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶، لاپه ره: ۳۴۸، ژماره: ۵۱۵۷. باسی خواکردو چارمنووس – قهزاو قه دمر}.

له گپرا نه وه ی ژماره: (۶۶۷۰) له سه حیچی موسلیما، له ته رفیمی ماموستا خلیل مهئموون شیخادا، نه مه ی پتره: فریشته که دمفه رموی: نه ی پهر و مردگار! نایا ساخ و سه لیم بی، یا نه خوش و ناته واو!؟

جا خودا بریار دمدا که ساخ و ته ندروست بی، یا ناساخ و ناته واو).

۱۶۹۷- عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ، فَأَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَنَكَّسَ، فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمِخْصَرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَإِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ». قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَمُكُّ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ؟ فَقَالَ: «مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، فَقَالَ: «اعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ، أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ». ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى). {الحديث: ۶۶۷۳ = ۶۶۸۷ فم. تجريد البخارى بالكوردی / ۲، رقم: ۶۴۶ =

۱۳۶۲، ۴۹۴۵، ۴۹۴۶، ۴۹۴۷، ۴۹۴۸، ۴۹۴۹، ۶۲۱۷، ۶۶۰۵، ۷۵۵۲ فتح

الباری: (۱۶۹۷)

پیشهوا علی کوری ئەبو طالیب (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لەگەڵ تەرمیکابووین، لە گۆرستانی بەقیعولغەرقد، لەمەدینە، بەرێمان دەکرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) تەشریفی هات لەلامان دانیش، ئیمەیش لەدەوری دانیشتین، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) داردەستیکی بەدەستەوه بوو، سەری دانەواندو مات بوو، خوش خوش داردەستەگەیی دەخشان لە زەوییهکە، وەك کەسێ پەرۆشی شتێ بئو بیری ئی بکاتەوه ئاوا، ئەوجا فەرمووی: (یەك بەیەکتان، یەك بەیەکی گیانە دروستکراوەکان، لەسەرمتاوه، واتە: لە ئەزەلدا، خودا جیگەیی ئەوی هەم لەبەهەشتا، هەم لە دۆزەخدا نووسیوه، هەروا نووسراوه کە بەدبەختە یا بەختەومرە).

فەرمووی: پیاوی لە یارانێ عەزیزکرد: ئەی پێغەمبەری خودا! جا کەوايە بۆ بەو نووسراوەمان پشت نەبەستین و ئیتر پشتی ئی نەدەینەوه واز لەکارو کردەوهی چاکە بهێنین، ئیمە چی بکەین و چی نەکەین، بئ سووده، چونکە جیگەمان لەبەهەشتا، یا لەدۆزەخدا لەپێشدا، لە بێسەرمتا (ئەزەل)موه دیاریکراوه؟

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (ئێوه لەکاری چاکە سارد مەبنەوه و کارو کردەوهی خۆتان بکەن، قەدەر (چارمنووس) سڕیکی خوداییه، چارمنووس رازیکی خوداییه، هۆشو ئەقلی ئێوه ئیستا دەرکی حیکمەت و دانایی ئەو نەینییە ناکات، هەرکەسێ لە ئەزەلدا، لەزانستی خودادا بۆ کوێ دروستکرا بئ

(۱۶۹۷) تجرید البخاری/۲، ژماره: ۶۴۶ = ۱۳۶۲ بخاری. بوختە موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۴۴ = ۶۶۷۳

رینگه‌ی نه‌و شوینه‌ی ده‌گرئ جا له‌سه‌ر نه‌م بنیاته به‌ختیار رینگه‌ی چاکه‌ی ده‌گرئ و به‌دکار رینگه‌ی خراپه‌ی ده‌گرئ، به‌م پێیه‌ی کاری باش نیشانه‌ی به‌هه‌شته‌و کاری خراپ نیشانه‌ی دۆزه‌خه‌!.

ئینجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بۆ پشتیوانی نه‌م بابته‌، نه‌م ئایه‌ته‌ی خۆینده‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: {فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى. وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى. وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى. وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى - اللیل - ۵/۹۲ - ۱۰}.

واته‌: جا هه‌ر که‌سێ مائی خۆی له‌رینگه‌ی خودادا بداو، زه‌کات و سه‌رفه‌رمو به‌شی به‌شدارانی ئی بداو، له‌خودا بترسێو، کۆ له‌گوناوه‌و تاوان بکاته‌وه‌، په‌لاماری سه‌رو نامووس و مائی خه‌لکی نه‌دا، وه‌ له‌هه‌مان کاتا باومرێ وایی که‌ چاکه‌ چاکه‌یه‌و خراپه‌ خراپه‌یه‌و خه‌لāl و حه‌رام بزانی، نه‌وه‌ ئیمه‌یش که‌ خودای به‌هه‌قی ئیومین، نه‌و که‌سه‌ ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر رینگه‌ی چاکه‌و ناماده‌ی ده‌که‌ین بۆ که‌یشتن به‌ پله‌ی باش، که‌ شادبوونه‌ به‌دیداری خودای گه‌وره‌و سه‌رومرو چوونه‌ ناو به‌هه‌شتی به‌رینه‌. به‌لام که‌سێ که‌ رۆژو چرووک بئ و خۆی به‌داراو دموئه‌مه‌ند بزانی و پئی وایی که‌ پێویستی به‌که‌س نییه‌و بێنیازه‌ له‌خوداو له‌به‌نده‌مکانی خوداو، له‌هه‌مان کاتا باومرێ به‌ چاکه‌و خراپه‌ نه‌بئ و جیاوازی له‌نیوانی خه‌لāl و حه‌راما نه‌کا، نه‌وه‌ ئیمه‌یش ده‌په‌خه‌ینه‌ سه‌ر رینگه‌ی خراپه‌و ناماده‌ی ده‌که‌ین بۆ سزای سه‌خت و قورس و گران). {تاج/۴، زنجیره‌: ۷۵، ژماره‌: ۴۲۱۵ ج/۴}. سوورمه‌تی له‌یل.

١٦٩٨- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْعَرَفُ أَهْلَ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَلِمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خُلِقَ لَهُ أَوْ لِمَا يُسَرُّ لَهُ. (الحديث ٦٥٩٦ طرفه في: ٧٥٥١): (١٦٩٨)

عیمرانی کوپی حوصهین (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیایوی عهرزی
حه زرمتی کرد: هوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایا له جیهانا به ههشتی
له دوزخی جیا دمگرتیه وه، و ههرکه سهیان دهناسرین یانا؟ فهرمووی: (به لی)
پیاهمکه فهرمووی: (که واته: کارو گردموه سوودی جیه، مادهم ههرکه سی
له نیستاهه جیگهی له به ههشتا یا له دوزخا دیاری کرابی؟ فهرمووی: (ههرکه سی
بوچی دروست کرابی، رینگهی نه وه دمگرتی و کاری دهکا بیگه یه نیته نه وی).
(تاج/ ١٠ ز: ٦ ل/ ٢١ ز: ٤).

روونکردنه وه:

که سی چواره م له رسته -سند- ی نه م فهرموودمیه دا که ماموستای
ماموستای ماموستاکهی بوخاریه، مه شهوره به یه زیدی رشک. شیخی عهینی
له عومده دا دمه فهرمووی: (ناوی یه زیدی کوپی سینانی هه سسامه، بویه پیی
دمگوتری هه سسام چونکه خانووی له مه که دابهش دمگرت، هه روا دمه فهرمووی:
رشک واته رشکی ورده به چکه ی نه سپی، که به کوردی خوشمان هه رپیی دمگوتری:
رشک. هه روا عهینی -ره حمه تی خودای لی بی- دمه فهرمووی: ده لئین: (نه م یه زیدی
رشکه ریشکی دریزی گه وره ی وای هه بوو، دوو پشکی ده چیه ناوی، سی رۆژ
له ناویدا ده مینیتیه وه یه زید پیی نازان). هه روا دمه فهرمووی: نه م یه زیده

(١٦٩٨) تجرید/ ٥، ژماره: ٢٠٤٣ - ٦٥٩٦ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ٥، ژماره: ١٨٤٣ - ٦٦٨١ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٨٢ رقم الباب/ ٢).

له بوخاریدا ئەم فەرموودەى هەیه کەژمارە: (٧٥٥١) له صحیح البخاریدا - هەزار
هەزار رحمةى خودا له هەموویان بى - ئامین.

ئەمەش گێرانەوێ ژمارە: (١٨٤٣) ی پوختهى موسلىمه بو ئەم
فەرموودەیه، کە دەفەر موی:

عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدَّثَلِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عِمْرَانُ بْنُ الْحُصَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا):
أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْدَحُونَ فِيهِ، أَشَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ مِنْ
قَدَرٍ مَا سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا قَدْ أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَكَبَّتِ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ، قَالَ: فَقَالَ: أَفَلَا
يَكُونُ ظُلْمًا؟ قَالَ: فَفَرَعْتُ مِنْ ذَلِكَ فَرَعًا شَدِيدًا وَقُلْتُ: كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَ اللَّهُ وَمَلَكَ يَدِهِ
فَلَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ. فَقَالَ لِي: يَرْحَمُكَ اللَّهُ إِنِّي لَمْ أُرِدْ بِمَا سَأَلْتُكَ إِلَّا
لَاخِزْرَ عَقْلِكَ، إِنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ مَزِينَةِ أَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَا: يَا
رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْدَحُونَ فِيهِ أَشَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى
فِيهِمْ مِنْ قَدَرٍ قَدْ سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ وَكَبَّتِ الْحُجَّةُ
عَلَيْهِمْ؟ فَقَالَ: «لَا، بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ، وَمَضَى فِيهِمْ، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ: (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا)». {الحديث: ٦٦٨١ = ٦٦٩٥
فم. تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ٢٠٤٣ = ٦٥٩٦، ٧٥٥١ فتح البارى. تحفة
الأشراف: ١٠٨٧٠}:

ئەبولئەسوودى دوتەلى (رحمةى خودای ئى بى) فەرمووی: عیمرانى
کوردی حوصەین (رمزای خودایان ئى بى) فەرمووی پێم: ئەزى پێم نالێیت،
ئەمەى کە ئەمڕۆ ئەو خەلکە دەیکەن و ئەنجامی دەدەن، لە نیش و گاری هەردوو
جیهان، لە چاک و لە خراپ و خۆیانى بو ماندوو دەکەن و هەول و رەنجی بو
دەدەن، ئایا ئەمە شتێکە کە لە ئەزەلا، لە لە و حوله حفووظا لەسەر یان

نووسراوهو به پټی نه خشی نهو چارمنووسه کۆن و پېشین، نه مان ئیستا به بئ زیادو کهم به ناجاری نهنجامی دمدن، یا چارمنووس و سهرنویش نییه و نهوهی که نهه خه لکه نه مرؤ دمیکن و نهنجامی دمدن، له کاری چاکه و خراپه، له وپیش له سهریان نه نووسراوه و کاروبار تا روونه دا کهس پټی نازانی، تمنانت به عیلم و زانستی خوداشا تئ نه پهریوه و نهوهی که نه مرؤ نهو خه لکه دمیکن و نهنجامی دمدن، به پټی نه خشی له وه وپیش نییه، به لکوو به پټی پېشاته گانه له نایندمه دا، خه لکه که خویان دروستی دهکن و نه خسه و پلانی بو دادرېژن، نه مهیش له سهر نهو بنه رخت و بنه مایه، که پتغه مبهری خودا نهوهی پټیان راگه یاندووه و بووه به به لکه و بورهانی روشن له سهریان؟

منیش ناوا وه لامي نهه پرسیاره ی عیمرانم دایه وه: نه خهیر! به پټی نه خشی نوئ نییه، به لکوو به پټی نه خشی چارمنووسیانه و شتی که له وه وپیش له سهریان نووسراوه. نه بولنه سومد فهرمووی: عیمران فهرمووی: دهی نه گهر وایی نهوه دانانری به ناههقی و زۆرو ستهم؟ نه بولنه سومد فهرمووی: منیش لهه قسه ی عیمرانه توقیم و راجه نیم و زۆر دیزوار بوو به لاهمه وه و گوتم: هه موو شتی مولک و دروستکراوی خودا خویه تی و به دهستی توانایی خوی دروستی کردووه، خودا هه رچی بکا، کهس مافی نییه لیی بپرسیته وه، به لکوو نهو خه لکه له به رده می دادگای خودا به رپرسیارن.

نیتیر عیمران پټی فهرمووم: بهر رهحمهت و سۆزو میهرمبانی خودای گه وره بکه ویت، من مه به ستم لهه پرسیاره که لیم کردیت، نهو مبوو که ژیری و نه قلت تافی بکه مه وه، چونکه دوو پیاو له هۆزی موزمینه، هاتنه خزمه تی پتغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) عهرزیانکرد: قوربان! نهی پتغه مبهری خودا! نایا نه مهی که نه مرؤ نهو خه لکه دمیکن و به هه ول و تیکۆشان، له کاری

چاکه و خراپه، ئەنجامی دمدەن، کارێکە لەسەرمتاوە، لەپێش دروستکردنی بوونەومردا، لەسەریان نووسراوە، یا ئەمە ی کە ئەمڕۆ ئەو خەلکە ئەنجامی دمدەن، بەپێی چارمنووسی دێرین و نەخشە و پلانی پێشین نییە، بەلکوو بەپێی پێشەتەکانە لە ئاییندەداو خەلکە کە خۆیان سەربەخۆ نەخشە و پلانی بۆ دادەڕێژن و بەپێی ئەو نەخشە و پلانی نوێیە ئەنجامی دمدەن؟ ئەمەیش لەسەر ئەو بنەرەتە: کە پێغەمبەری خودا ئەوەی پێیان راگەیاندوووە بوو بە بورهان و قەوالەو بەلگەی رۆشن لەسەریان؟

خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) لە وەلامی ئەم پرسیارە ی ئەم دوو پیاوەدا فەرمووی: (نەخەیر! بەپێی نەخشە ی نوێ نییە، بەلکوو بەپێی پلانی نەخشە ی چارمنووسی پێشینە، کە لەپێش دروستکردنی بوونەومردا، رەنگی رێژراوە و ئیستا ئەوان هەنگاو بەهەنگاو و قۆناغ بەقۆناغ، زۆر بەوردی، بەبێ زیادو کەم پیادە ی دەکەن). ئەوجا خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ پشتیوانی و پشتگیری فەرموودمە کە ی خۆی فەرمووی: (پێمەری راستی و دروستی ئەوە، کە کار ئیستا بەپێی نەخشە ی چارمنووسی پێشینە، ئەم فەرماشتە ی قورئانی نامە ی خودایە کە دەفەرموی: {وَنَفْسٍ رَّامَا سَوَاءًا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا-الشمس- ٩١ - ٨/٧}. واتە:

سویندم بەگیان و بەوە ی کە رێکی خستوو، ئەوجا یا خستوو یەتیە سەر رێگە ی بەدکاری و خراپە، یا خستوو یەتیە سەر رێگە ی چاکە و لەخوا ترسی).

{تاج/٥، زنجیرە: ٦، لاپەرە: ٢٥١، ژمارە: ٥١٦١ ج/٤}. باسی: خواکردو چارمنووس.
١٦٩٩- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ فَاقْتُلُوا فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَسْكَرِهِ وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ وَفِي اصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ فَقِيلَ: مَا اجْزَا مِنَّا الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا اجْزَا فُلَانٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ. قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ كُلَّمَا وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ وَإِذَا اسْرَعَ اسْرَعَ مَعَهُ قَالَ: فَجَرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا فَاسْتَعَجَلَ الْمَوْتُ فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَذَبَابُهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: اشْهَدْ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ: وَمَا ذَاكَ قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ إِنْفًا: إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ ثُمَّ جَرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا فَاسْتَعَجَلَ الْمَوْتُ فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ فِي الْأَرْضِ وَذَبَابُهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): عِنْدَ ذَلِكَ أَنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَأَنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

(الحديث: ٤٢٠٣، اطرافه في: ٤٢٠٢، ٤٢٠٧، ٦٤٩٣، ٦٦٠٢)؛ (١٦٩٩)

سهلی کوری سہادی ٹہل ساعیدی (رمزای خودای لی بی) فہرمووی:
پیغہمبہر (دروودی خودای لی بی) لہگہل دوژمنی ہاوبہشکارانا ناوہدی یہک
بوون و بوو بہجہنگ لہ نیوانیان دا، جا کاتی ہمدوولا بہرمو بہرہی خویمان
کشانہوہ، پیاوئی ہہبوو لہناو یارانی پیغہمبہردا لہکاتی شہرہکدا بہرمنگاری
ہمیرہکی لہ لہشکری دوژمن بیوایہ، بواری نہدہدا، بہشمشیر دایدہگرت، یارانی
پیغہمبہر (دروودی خوا لہسہر پیغہمبہر و رمزای خوا لہوان) فہرموویان:
بہراستی ٹہمروؤ فیسارہ کس فریامان کہوت، پیغہمبہر (دروودی خودای لی
بی) فہرمووی: (دہی ٹہو زہلامہ لہ ٹہہلی دوژہخہ) پیاوئی لہہاورپیان

(١٦٩٩) تجرید/٤، ژمارہ: ١٥٧١ - ٤٢٠٢ بخاری. مسلم: ٦٦٨٣ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٥٦ رقم

فەرمووی: دەبىي ئەم نەينىيە بدۆزمەۋە. فەرمووی: جا شوئىنى دەكەۋى لەكاتى شەپکردن و ھەلمەت بردن دا، پياۋە ئازاكە لە كۆى دەۋىستى ئەۋىش لەگەلى دەۋىستى، لەكۆى خىرادمپروا ئەۋىش خىرا دمپروا، جالەكاتى جەنگىن دا پياۋە ئازاكە زامار دەكرى، زامىكى سەختى لى دەكرى جا پەلە لەمەرگى خۆى دەكا، مشتوۋى شمشىرەكەى لەسەرزەۋىيەكە دادەنى و نووكەكەى لە نىۋانى ھەردوۋ مەمكى خۇيا دادەنى و ئەۋجا بە ھەموو ھىزى خۆى بە حوججەت خۆى دەدا بەسەر شمشىرەكەى دا و خۆى دەكوۋى! جا پياۋەكەى كە شوئىنى كەۋتبوو ھاتەۋە بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لى بى) ۋە عەرزى كرد: شاىەتى بەحق دەدم كە تۆ پىغەمبەرى رەۋانە كراۋى خوداى بۆ سەر بەرەى ئادەمىزاد، فەرموۋى (دروۋدى خوداى لى بى) (چۆن؟) گوتى: چونكە ئەۋەى فەرموۋت لەبارەى ئەۋ پياۋەۋە ھاتەدى، ئەۋە بوۋ كەتۆ فەرموۋت ئەۋ پياۋە لەخەلكى دۆزەخە، مەر دومەكە ئەۋەيان بەلاۋە زەحمەت بوۋ، ئەۋ ئەۋەندە ئازاۋ سوۋدەندى بۆ سوپاى ئىسلام كەچى دۆزەخىش بى!! منىش پىيانم گوت: لىي گەرپن بۆ من و من ئەم نەينىيەتان بۆ دەرەخەم، ئىتر شوئىنى كەۋتم، جا پياۋە كە چۆن زامار بوۋ، ۋەچۆن خۆى كوشت ئاۋا لەنوۋكەۋە گىراپەۋە بۆ پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لى بى) . جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لى بى) پاش بىستنى ئەم داستانە فەرموۋى: (پياۋى ۋاھەيە كىدارو رەفتارى ۋەك كىدارو رەفتارى بەھەشتى ۋايە، لەخەلك ۋايە بەھەشتىيە، بە لام خۆى دۆزەخىيە، پياۋى ۋايش ھەيە بەپىچەۋانەۋە، لەخەلك ۋايە كە دۆزەخىيە، بەلام خۆى بەھەشتىيە). خوايە! بمانپارىزى لەشتى ۋا. (بىروانە: تاج/ ۱/ ل/ ۴۰/ ز/ ۶/ ف/ ۴ - باسى باۋەر بەچارەنۋوس).

وفي رواية عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُمْ يَا فُلَانُ فَإِنَّ أُمَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنًا إِنَّ اللَّهَ لَيُؤَيِّدُ الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ (الحديث: ٤٢٠٤، اطرافه في: ٣٠٦٢، ٤٢٠٣، ٦٦٠٦) ^(١).

له گيرانه و ميه کا، لهئه بوهور ميرموه (رمزای خودای لی بی) دمه رموی: (جا خوشه و یست) (دروودی خودای لی بی) هه رموی: (ئه ی فیسارمه کس! ناده ی هه ئسه، به هه رمانی خواو پیغه مبه ری خوا، جاربد مبه ناو خه ئکه که دا و بانگه واز هه ئده که: بیجگه له موسوئمان که سی تر ناجیته به هه شت، به هه شت له سهر کافری بیباومر حه رامه، زور جاریش وا دمی که خودای گه وره به هو ی پیایو به دکارموه یاریده ی ئهم ئایینی پیروزی ئیسلامه دمدات). (بروانه: ژ: ١٣٨٠ تجرید).

رافه و روونکردنه وه:

ئهم جوړه هه رموو دمه له زور رووموه پیویستی به روونکردنه وه هه یه:

١- وهك: پیاو نمونه یه نه وهك مه رج و قهید، ژنیش هه روایه له کاتی وادا، واته: که سه که ژن بی یان پیاو جیاوازی نییه. دووهم: مه به ست لهه جوړه ته عبیرانه (ئه وه دۆزه خییه) یا (ئه وه لهئاگردایه) ئاگری هه تاهه تای نییه، به ئکوو مه به ست ئه ومیه: که به هو ی هه ندی کار ی گونا هه وه، شایانی ئه ومیه که بجیته ناو دۆزه خه وه، وه به پیی تاوان و گونا هه که ی له دۆزه خا بمینیته وه، دوا یی له دۆزه خ دمرچی و بجیته ناو به هه شت، مه گهر له هه ندی حالا که کابرا کافر، یامونافق، یامولحید بی. هه تا ئه مپوکesh زور جار خودا به هو ی پیایو به دکارموه، ئیسلام سه رده خا. ده ئین: ئهم پیاو ه ناوی

(١) راجع الرقم السابق . - المترجم .

قزمان بووه، رافه نووسان وایان له قه له م داوه، که قه زمان به کافری مردبی، یابه فاسقی.

۲- زانایان دمه رموون: خو کوژ به دکارو فاسقه، به لام به خو کوژین کافر نابی، که واته: ئه به دی نابی له دوه خا.

۳- ناویشانی باش ئاشکرا بکری باشه، وهك: ئه وه بگوتری: ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی بیاره زانایه کی گه وریمه، کاکه احمد شیخ وه لی خوابووه، خه واریقی شهرعی لی بینراوه بو ئه م برکه یه ئیمامی عه سقه لانی له فمه تحولباریدا به دهق دمه رموی: (وفي الحديث جواز اعلام الرجل الصالح بفضيلة تکرن فيه).

۴- به بی راجیایی، به پیی دهقی ئایه تی قورئان، هه موو گوناھی بیجگه له هاوړی بریاردان بو خودای گه وره، ئه گه ری لی خوشبوونی هه یه وه زۆربه ی ئه م هه والانه ی که پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) له م باریمه وه رایگه یاندوون له م جوړمن، له به ر ئه وه بو ئیمه واباشه له م کاتا نه داعییرمت و په ندو دهرس و وانه له فمه رموودمه که و ناوهرۆکه که ی و مریگرین، نه وهك گومانی به دوقسه ی خراب به م جوړمه که سانه ی له م جوړه فمه رموودانه دا ناویراون بکه یین، چونکه زۆرینه یان له وه دوا ئیسلام بوون مروی باشیان لی دهرجووه.

(٢) باب حجاج آدم و موسى عليهما السلام

باسم ده مه قالیتی ناده مو مووسا (دروودی خودایان له سهر بی)

١٧٠٠- حدیث ابی هریره عن النبی - صلی الله علیه وسلم - قال « اَحْتَجَّ
آدَمُ وَمُوسَى ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى يَا آدَمُ اَنْتَ اَبُونَا خَيِّتْنَا وَ اَخْرَجْتَنَا مِنَ الْجَنَّةِ . قَالَ لَهُ
آدَمُ يَا مُوسَى اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ ، وَخَطَّ لَكَ بِيدِهِ ، اَتَلُومُنِي عَلَى اَمْرِ قَدَّرَ اللَّهُ عَلَيَّ
قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَنِي بِارْبَعِينَ سَنَةً . فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى ، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى» ثلاثاً. (١٧٠٠)

نهم فهرموودمیه له ژماره: (١٨٤٢) ی پوخته ی موسلیمدا ناوایه، زور

روون و ناشکرایه:

عن ابی هریره (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم):
«اَحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمَا، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى. قَالَ مُوسَى: اَنْتَ آدَمُ
الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيدِهِ، وَتَفَخَّ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَاسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ، وَاسْكَنْكَ فِي جَنَّتِهِ،
ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ، قَالَ آدَمُ: اَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ
بِرِسَالَتِهِ، وَبِكَلَامِهِ، وَأَعْطَاكَ الْأَلْوَابَ فِيهَا تَبْيَانُ كُلِّ شَيْءٍ وَقَرَبِكَ نَجِيًّا، فَبِكُمْ وَجَدَتْ
اللَّهُ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ اَنْ أُخْلَقَ؟ قَالَ مُوسَى: بِارْبَعِينَ عَامًا. قَالَ آدَمُ: فَهَلْ وَجَدَتْ فِيهَا:
(وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى)؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: اَفَتَلُومُنِي عَلَى اَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ
عَلَيَّ اَنْ اَعْمَلَهُ قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَنِي بِارْبَعِينَ سَنَةً»، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم):
«فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى». {الحديث: ٦٦٨٤ = ٦٧٠٠. بخاری. قدر: ٦٦١٤. أبو داود.
السنة: ٤٧٠١}:

نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی

خودای له سهر بی) فهرمووی: (ناده مو مووسا (دروودی خودایان له سهر بی)

(١٧٠٠) بخاری. قدر: ٦٦١٤، پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ١٨٤٢ - ٦٦٨٤ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٨٢

له خزمهتی پهرومردگاریاندا بوو به دمه‌قاليان، له نه‌نجامدا ئادهم مووسای بۆرپدا، مووسا فهرمووی: تو ئهو ئادهمه‌ی که خودای گه‌وره به‌دستی خو‌ی دروستی کردی و له‌گیان و رحمه‌تی خو‌ی گیانی کرد به به‌رتاو، به فریشته‌کانی خو‌ی فهرموو کورنووشیان بۆ بردی، له به‌هه‌شتی خو‌یدا داینا‌ی، که‌چی به‌تاقه گونا‌هی ئهم خه‌لکه‌ت له به‌هه‌شت دمرکردو، داتپه‌راندن بۆسهر زه‌وی!).

ئاده‌میش فهرمووی: تو‌یش ئهو مووسایه‌ی که خودا په‌سه‌ندی کردی و هه‌لیب‌زاردی و کردیتی به پیغه‌مبه‌رو قسه‌ی له‌گه‌لدا کردی و له‌چه‌ند ته‌خته له‌وحیکا ته‌وراتی بۆ ناردی، که باس و خواسی هه‌موو شتیکیان تیا‌دا بوو، سه‌رم‌پ‌رای ئه‌مانه‌یش نزیکي کردیته‌وه له‌خو‌یه‌وه و رازو گو‌فتو‌گو‌ی له‌گه‌ل کردی. ئادهم فهرمووی: باشه، ئه‌دی وه‌ک له ته‌وراتا دیوته به‌چه‌ند سا‌ل له‌پیش دروستکردنی مندا خودا ته‌وراتی نووسیوه؟ مووسا فهرمووی: به‌چ‌ل سا‌ل. ئادهم فهرمووی: باشه ئهم ئایه‌ته‌ت له ته‌وراتا دیوه که دم‌فهرمو‌ی: {وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ - طه - ۲۰/۱۲۱}. واته: ئادهم له فهرمانی خودا دمرچوو، وه ئهو ئاواته جوانه، که بریتی بوو له مانه‌وه‌ی ئیجگاری له به‌هه‌شتا، له‌ده‌ستی دمرچوو، فهرمووی: به‌ئێ. فهرمووی: ده ئیتر چۆن سه‌رزمنشتم دمکه‌ی له‌سه‌رکردنی کارئ که خودا به‌ر له‌وه که‌من دروست بکا، به‌چ‌ل سا‌ل له‌سه‌ری نووسیوم که ئه‌وکاره بکه‌م؟).

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فهرمووی: (جا ئاوا ئادهم مووسای به‌زان‌دو بۆرپ‌دا). {تاج/۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۳۹، ج/۴}. باسی: باومر به‌چاره‌نوس.

(۵) باب قَدَرُ عَلَيِ ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا وَغَيْرِهِ

هه موو ناده ميزادی بهشی خوی داوینپییسی، یان کوناھی تری له چاره

نوسراوه

۱۷۰۱- حدیث أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا ، أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ ، فَرَزْنَا الْغَيْنَ النَّظْرُ ، وَزْنَا اللِّسَانَ الْمُنْطِقُ ، وَالنَّفْسُ تَمْنَى وَتَشْتَهَى ، وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ كُلَّهُ وَيُكَذِّبُهُ»^(۱۷۰۱)

له ژماره: (۱۸۵۰) ی پوختهی موسلیمدا ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيبُهُ مِنَ الزَّنا مُدْرِكُ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَالْعَيْنَانِ زَنَاهُمَا النَّظْرُ، وَالْأُذُنَانِ زَنَاهُمَا الْإِسْتِمَاعُ، وَاللِّسَانُ زَنَاهُ الْكَلَامُ، وَالْيَدُ زَنَاهَا الْبَطْشُ، وَالرَّجُلُ زَنَاهَا الْخُطَا، وَالْقَلْبُ يَهْوَى وَيَتَمَنَّى، وَيُصَدِّقُ ذَلِكَ الْفَرْجُ وَيُكَذِّبُهُ». {الحديث: ۶۶۹۶ = ۶۷۱۰. فم. تجريد البخارى بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۶۷ = ۶۲۴۳، ۶۶۱۲ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئی) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (ھەموو نادمیزادی خودا بەشی خۆی داوینپییسی لەچارە نووسیو، خواھ ناخواھ دەشی تووشی ئەو بئی، داوینپییسی چاو بریتییه لە روانینی ناپەوا، وە داوینپییسی گۆی بریتییه لە گۆیگرتن لەشتی نادروست، وە داوینپییسی زمان بریتییه لە گۆتە و قسەکردنی نادروست، وە داوینپییسی دەست بریتییه لە دەست و ھشاندن و شت بەناھەق بردن، وە داوینپییسی پێ بریتییه لە روشتن بۆ ئیشی ناپەوا، وە داوینپییسی دەم بریتییه لە ماچ و مۆچ، وە دل ئارەزووی ئەو بئی شەریعیە دەکاو، دەر و و نەفسیش

^(۱۷۰۱) تجريد البخارى بالكوردی/۵، ژماره: ۱۹۶۷ = ۶۲۴۳ بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره:

ئاواتى ئەو دەخوازى. جا ئىنجا دامەن (فەرچ - عەورەت - شەرمگا) يىش ئەمە بەدى دەھىنى، بە کردەمە، يا رەمەزى دەگا. {رياض/٤، زنجیرە: ٢٩٠، ژمارە: ١٦٢٢ - تەماشاکردنى ناپەرەوا}.

لەژمارە (١٩٦٧) ى تەجریدى بوخاریدا ئاوايە:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّمَمِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَقَّهُ مِنَ الزُّنَا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرْنَا الْعَيْنِ التَّظَرُّ وَزْنَا اللِّسَانِ الْمُنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَمْنَى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ. (الحديث ٦٢٤٣ طرفه في: ٦٦١٢):

لە ئیبنو عەباس -رمزای خوایان لی بن- پرسیار کرا: مەبەست لە (لَمَم) لەم نایەتەدا چیە، کە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ...﴾ (٣١/٥٣) سورة النجم - واتە: خودا لەگوناھە وردەکانی ئەو کەسانە خۆش دەبێ، کە لەگوناھە گەورەکان و لەگوناھە ناشیرینە حەبابەرهکان خۆیان دەپاریزن. لییان پرسی مەبەست لە (لەمەم) لەم نایەتەدا چیە؟ فەرمووی: شتێکی وام نەدیوە کە لە (لەمەم) بکا، وەك ئەمە، کە ئەبوهورمیرە، لە پێغەمەرەو دەگێڕیتەو کە دەفەرموی: (هەموو ئادەمیزادی خودا بەشی خۆی داوینپیسێ لەچارە نووسیوە، خوا ناخواه دەشی ئەوێ تووش ببێ، جا داوینپیسێ چا و بریتییه لەتەمشا کردنی نادروست، داوینپیسێ زمان بریتییه لەهەسه کردنی نادروست وە دلێش ئارمژووی ئەو دەگا، دەر و نیش ئاوات بۆ ئەو بێ شەرعییە دەخوازێ، لەئەنجاما دامەن (فەرچ = عەورەت = شەرمگا) ییش ئەمە بە کردەمە بەدی دەھىنى، يا رەمەزى دەگا. (رياض/٤ ل/ ١١٩٨ ز/ ٢٩٠ ژ/ ١).

(۶) باب معنی: کُلُّ مَوْلُودٍ یُولَدُ عَلَی الْفِطْرَةِ وَحُكْمُ مَوْتِ أَطْفَالِ الْكُفَّارِ وَ أَطْفَالِ

الْمُسْلِمِينَ

هه موو مندائی، کاتی له دایک دهبی، به سروشت، به خداگرد، نامادهیه بو
خوداناسی، بریاری منالانی بیتاوه ران و منالانی موسولمانان، که کاتی به
مندائی دهمرن

۱۷۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ،
وَيُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟ ثُمَّ يَقُولُ
أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاقرءوا إِن شِئْتُمْ: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ)
الآيَةِ. {الحديث: ۶۶۹۷ = ۶۷۱۱ فم. تجريد البخارى بالكوردی / ۲، رقم: ۶۴۴ =
۱۳۵۹، ۱۳۵۸، ۱۳۸۵، ۴۷۷۵، ۶۵۹۹. تحفة الأشراف: ۱۳۲۵۸} (۱۷۰۲)

ئه بو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سهر بی) فهرمووی: (هه موو مندائی کاتی له دایک دهبی، به سروشت،
به خدا گرد، نامادهیه بو قه بوولی ئایینی پاک، نامادهیه بو خواناسین، نه گهر
وازی لی بهینری بهردموام دهبی له سهر خواناسی، به لام له وودوا باوک و دایکی و
نهریت و دستوورو باوی ناو کۆمه ل و دموروبهر دمیگۆرن و له پری دمری ده کهن،
جا هیه باوک و دایک، یا دموروبهر دمی کهن به جووله که، یا دمی کهن به گاور، یا
دمی کهن به ناگر په رست، یا دمی کهن به شتی تر.

به ئی هه موو مندائی له سهرمقاوه، به خدا گرد، له سهر ئایینی راست و
دروست و پاک و پوخت له دایک دهبی و نامادمی ته وای تیا به بو و مرگرتنی

(۱۷۰۲) تجريد البخارى - مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكوردية/ ۲، ژماره: ۶۴۴ = ۱۳۵۹

بخارى. پوخته ی موسليم/ ۵، ژماره: ۱۸۵۲ = ۶۶۹۷ شيحا (بخارى رقم الكتاب/ ۲۳ رقم

یه‌کتابه‌رستی، هه‌روه‌ک چۆن به‌چکه‌ی نازده‌ل و مالات له‌سه‌رمتاوه، به‌شیوه‌ی گشتی، به‌ته‌واوی و به‌بێ که‌م و کووپی له‌دایک ده‌بن، ئه‌وه‌تانی نابینن که به‌چکه‌یی له‌و به‌چکانه، له‌کاتی له‌دایکبووندا، لوتی برایی، یا گوپی قرتابی، یا که‌می و کورتی و ناته‌واوییه‌کی هه‌بی، به‌لام پاش له‌دایکبوون لیان کۆل ده‌کری، یا لوت و گوپی و دمست و قاچ و شاخی هه‌ندیکیان ده‌کری، یا ده‌شکی، یا ده‌قرتی).

ئینجا ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر چه‌زیش ده‌که‌ن بۆ پشتیوانی ئه‌م باسه، که‌وا له‌م فه‌رموودمیه‌دا ئه‌م نایه‌ته بخویننه‌وه:

{فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ - الروم - ۳۰/۳۰}:

واته: ئه‌و ره‌وشت و سروشته پاکه خودا‌کرده بگرن، که خودای گه‌وره هه‌ر له‌سه‌رمتاوه، به‌ره‌ی ئاده‌میزادی له‌سه‌ر دروست کردووه، ئه‌وه ئایینی راست و دروستی دمستکردی خودا خۆیه‌تی، بۆیه‌کا هه‌رگیزاو هه‌رگیز گۆڕینی بۆ نییه له‌لایه‌نی خوداوه. {تاج/۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۳۸. باومر به‌چارمنووس (قه‌دمر):

ئهمه‌پیش ژماره: (۶۴۴)ی ته‌جریدی بوخارییه، بۆ ئه‌م فه‌رموودمیه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ). ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ).

(الحديث ۱۳۵۹ - اطرافه في: ۱۳۵۸، ۱۳۸۵، ۴۷۷۵، ۶۵۹۹):

ئه‌بو هورمیره (رمزای خوای لی بێ) ده‌فه‌رموئ: (له پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسته‌وه دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ده‌فه‌رموئ: (هه‌موو مندالی کاتی له‌دایک ده‌بی، به‌سروشت، به‌خودا کرد ئاماده‌یه بۆ قه‌بوولی ئایینی پاک، ئه‌گه‌ر

وازی ئی بهیئرئ بهردهوام دهبئ لهسهر خوداناسی، بهلام لهوودوا باوک و دایکی و نهريت و دمستووو رو باوی ناو کۆمهل دمیگۆرن و لهپړی دمری دهکهن، جابهیه دمیکهن به جوولهکه، ههیه دمیکهن بهگاور، ههیه دمیکهن به ناگریهرست، ههیه دمیکهن بهجۆری تر، بهئ هه موومندائی، ههروهک چۆن بهچکهی ئازهل و مالآت له سهرمتاوه، بهتهواوی و بهبئ کهم و کۆری له دایک دهب: ئهومتانی نابینن که بهچکهیی لهو بهچکانه، لهکاتی له دایکبووندا، لووتی برایی، یا گوئی قرتایی، یاکه می و کورتی و ناتهواوییهکی ههبی، بهلام پاش له دایک بوون، لییان کۆل دمکری، یان لووت و گوئ و دمست و قاجییان، هی ههندیکیان دمقرتی (! نینجا ئهبو هورمیره (رمزای خوی ئی بی) فهرمووی: نهگهر چهزیش دهکهن بو پشیتیوانی ئهم باسه ئهم نایهته بخویننهوه: ﴿فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ - ۳۰/۲۰﴾

واته: ئهو رهوش و سروشته پاکه خودا کرده بگرن، که خودای گهوره له سههرمتاوه، بهنی ئادهمیزادی لهسهر دروست کردوو، ئهوه ئایینی راستی دروستی دمستکردی خودا خویهتی، بویه ههرگیزو ههرگیز گۆرینی بو نییه). (تاج/۱/۳۸ - س/د/ت).

۱۷۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَطْفَالِ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ إِذْ خَلَقَهُمْ». {الحديث: ۶۷۰۷ = ۶۷۲۱ فم. تجريد البخاري بالكوردي / ۲، رقم: ۶۶۰ = ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۶۵۹۷، ۶۵۹۸، ۶۶۰۰ فتح الباري. أبو داود. سنة: ۴۷۱۱. نسائي. جنائز: ۱۹۵۰، ۱۹۵۱. تحفة الأشراف: ۵۴۴۹} (۱۷۰۳)

(۱۷۰۳) تجريد/۲، ژماره: ۶۶۰ = ۱۳۸۳ بخاری. بوختهی موسليم/۵، ژماره: ۷۵۳ = ۶۷۰۷ شیجا (بخاری رقم الكتاب/۲۳ رقم الباب/۹۳).

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان ئى بى) فەرموۋى: لەبارەى منالانى ناموسولمانەكان و بىپەرستان و ھاوبەش پەيداكارەكانەوۋە لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىرسىار كرا: ئايا مندالى ئەمانە كە بەمندالى دەمرن، بەهەشتىن يا دۆزەخىن؟ فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (خودا خۇى باش دىزانى كە ئەو مندالانە ئەگەر گەورە بىوونايە و ئەرك و تەكلىفىيان لەسەر بوايە، كارو كىردەمىيان جى دەبوو، بەلام چونكە لەپىش رەسىدە بوون و بالقىبوونا مردوون، ئەو ئەرك و تەكلىفى ئايىنيان لەسەرنىيە، كەوابوو لەبەرئەوۋە بەهەشتىن). {تاج/۵، زنجىرە: ۱۰، لاپەرە: ۳۶۲، ژمارە: ۵۱۷۳. ئەوۋى لەبارەى مندالى نا موسولمانەكانەوۋە، لە ئايىندا روونكراومەوۋە}.

روونكردنەوۋە:

- ۱- چەند بىپارى جيا جيا لەبارەى جىگەى منالانى بىپاومرەنەوۋە كە بەمندالى مردوون، يا دەمرن ھەيە، وەك:
- ۱- بەهەشتىن، ئەمە مەزھەبى راست و دروستى جەماومرى زانايانەو بەلگەى رۇشن بەزۆرى لەسەرى ھەيە.
- ۲- پاشكۆى باوك و دايكيانن و ئەمانەيش وەك ئەوان دۆزەخىن، بەلام بەلگەى ئەم رايە لاوازە.
- ۳- لەبەرزەخىكا دەبن لەنىۋانى بەهەشت و دۆزەخا، ئەم رايەيش بەلگەى دەقدارىيان نىيە.
- ۴- لە بەهەشتا دەبن بەنۆكەرو كارەكەرى بەهەشتىيەكان، بەلگەى ئەم رايەيش ديسان لاوازە. بەلگەى ئەم رايەيش كىشەى زۆرە.
- ۵- لە دۆزەخدا تاقي دىكرنەوۋە ئەوۋى لە ئەزموونەكەدا دىمرچوو بەهەشتىيە، ئەوۋى كە دىمرنەچوو دۆزەخىيە.

تاقى كىرگەن ۋە كەش ئاۋايە: (پارچەيى لە ئاگرى دۆزەخ جىادەكرىتەۋە، لە قىيامەتدا، فەرمان دەكرى بەم چوار جۆرە كەسە: بە مندالى نابالىق ۋە بە شىت ۋە بە ئەھلى فەترەت (كە ئەوانەن لە سەردەمى نەمانى پىغەمبەرلە تىدا ژىاون) ۋە بە پىرى خەلەفاۋ، پىيان دەگوتى: ئادەمى بىرۋنە ناۋ ئەم ئاگرە سوورەۋە، خودا خۇي ئەم فەرمانەيان بى دەكا، جا ئەوانەي كە لەم چوار جۆرە كەسە بەدبەخت ۋە چارە رەشېن، ناچنە ناۋى ۋە دەمە دەمى لەگەل پەرۋەردگار دەكەن ۋە دەلېن: ئەي خودايە! چۆن دەمانخەيتە ناۋ ئەم ئاگرەۋە ئىمە لىي دەترسىن ۋە ناچىنە ناۋى. خودايش پىيان دەفەرمۇ: ئىۋە ئىستا فەرمانى خۇم دەشكىن ۋە بەگوى خۇم ناكەن، ديارە لەدنىدا زىاتر بىگوىي پىغەمبەرلەنى مەنتان دەكرە. جا ئەمانە دۆزەخىن. بەلام ئەوانەي كە لەم چوار جۆرە كەسە بەختەۋەربىن بەگوى خودا دەكەن ۋە بەيى سى ۋە دوو، زوو بەزوۋ فەرمانەكەي خودا بەجى دەھىتن ۋە خۇيان ھەل دەمەنە ناۋ ئاگرەكەۋە! ئىتر خودا لىيان رازى دەمى ۋە لە تاقىكەرنەۋەكەدا سەردەكەۋەن ۋە بەھەشتى بەرىنى نەبىراۋە مەسۇگەر دەكەن بۇ خۇيان ھەتا ھەتايە).

ب- چەند بىرپارىكى جىا جىايش سەبارەت بە مندا لىي مەسۇلمانان، كە بە مندا لىي مەردوۋەن ۋە بەنا بالقى تەمەنىان تەۋاۋ بوۋە:

۱- بەگوى دەنگى ئەوانەي كە لە زانىيانى مەسۇلمانان، بايەخ ۋە نىرخ بۇ راكانيان ھەيە، مەنالى مەسۇلمانان، كە بە مندا لىي، پىش رەسىدە بوۋەن دەمرىن بەھەشتىن، لەزۇر لە مەلئەندەكانى دوا رۇژا فرىاي باۋك ۋە دايكان دەكەۋەن.

۲- ھەندى لەم پەرسەدا ئىست دەكەن ۋە دەلېن: مەنالىكەي ھەزەرتى خەدى زىندە كوشتى، خۇي كافىرو بى باۋمىر بوۋە، دۆزەخى بوۋە، بەلام باۋك ۋە دايكى

موسولمان بوون و بهههشتی بوون چهند رایئ تریش ههیه، پیویست به نووسینیان ناگا، لهبهر زۆر لاوازیان.

۱۷۰۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ، فَقَالَ: (اللَّهُ إِذْ خَلَقَهُمْ، أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ). (الحديث ۱۳۸۳ - اطرافه فی: ۱۳۸۴، ۶۵۹۷، ۶۵۹۸، ۶۶۰۰): (۱۷۰۴)

ئیبنو عبباس (رمزای خوای ئی بی) فهرمووی: لهبارهی مندالی ناموسولمان و هاوبهش پهیدا کهمره کانهوه، لهپهغه مبهه - دروودی خوای لهسهه بی- پرسیارکرا: ئایا مندالی ئه مانه که به مندالی دهمرن، بهههشتیین یا دۆزهخین ؟ فهرمووی: (خودا خوی باش دهمزانئ نهو مندالانه نهگهر گهوره ببوونایه و ته کلیفیان لهسهه بوایه کارو کردموه میان چی دمبوو، بهلام مادهم لهپیش رهسیدمبووندا مردوون نهوه ئههک و ته کلیفیان لهسهه نییه، کهواته لهبههه نهوه بهههشتیین). (تاج/ ۱۰/ ۳۵/ ف/ ۳).

۴۷- کتاب العلم

نامه‌ی زانین و زانست

{بروانه: تاجول نوصول به کوردی، بهرگی یه که م، زنجیره: ۱۴، لاپه‌ره: ۶۹، ژماره: ۹۸ هه‌تا ژماره: ۱۳۷ له زنجیره: ۱۴ وه هه‌تا زنجیره: ۱۹ + ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۱، له ژماره: ۱۳۷۶ وه هه‌تا ژماره: ۱۳۹۲ + ته‌جریدی بوخاری به کوردی، بهرگی/۱، له ژماره: ۵۳ وه هه‌تا ژماره: ۱۰۸} + {بوخته‌ی موسلیم له زنجیره‌ی نامه‌کانه وه (۵۵) هه‌تا نامه‌ی (۵۶) له لاپه‌ره: (۹۷) دوه هه‌تا لاپه‌ره: (۱۰۳) له ژماره: (۱۸۵۶) هه‌تا ژماره: (۱۸۶۳)}.

(۱) باب النہی عن إتياع متشابه القرآن والتحذير من متبعيه والنهي عن

الاختلاف في القرآن

پیشگیری له شوینکه وتنی نایه‌ته موته شایبه‌ه‌کان، به‌بی زانستی ته‌واو

لییان، هه‌روه‌ک پیشگری کراوه له دووبه‌ره‌کی له قورناندا

۱۷۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ) قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَأَحَدُرُوهُمْ». (الحديث ۶۷۱۷

شیخا = ۶۷۳۱ فم. تجرید البخاری/ ۴ رقم/ ۱۶۴۳ = ۴۵۴۷. أبوداود. سنة/ ۴۵۹۸. ترمذی. تفسیر القرآن: ۲۹۹۳. تحفة الأشراف: (۱۷۴۶۰). (۱۷۰۵)

عائیشه (رمزای خوای لی بی) فهمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوای لهسهر بی) ئەم ئایه تهی خویندموو لهپاشا فهمووی: کاتی ئەو کهسانهت دی، کهشوینی ئەو ئایه تانه دمکهون، کهچهن واتایی ههڵ دمهگرن، کهپییان دهگوتری: ئایه ته موتهشابیههکان و روالهتی ئەو ئایه تانه دمکهن بهبههانه و مههانه و چاو و راوی لهمهردووم پی دمکهن و خه لکی پی لهخسته دمهبن، ئەو گویدارا ئەو کهسی کهنهم فهموودمیهی منت پی دهگاتا بزانه کهنهوانه ئەو کهسانه، کهخودا ناوی بردوون و دهربارمیان لهقورنانا فهموویهتی: { فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ... }.

واته: دمهز لهدهلکان لهدووی ئایه ته چهند واتا هه لگرمکان دهگه پین و بهشوین ئەو ئایه تانه دا دهگه پین که لهیه ک دهچن و مانای جوړاو جوړ هه لدمهگرن، بهنیازی ئەوهی که ئازاوه و ئاشووب بهرپابکهن و بهکهیفی خوین واتایان لی بدمنه وه.

جا چه زمهت (دروودی خوای لهسهر بی) فهمووی: جا که واته ئەو کهلی ئیسلام! خو تانیان لی بهاریزن و مهترسیتان لییان هه بی! (تاج/ ۴ ز/ ۴/ ۳۷۵۴ – سوورمهتی نالی عیمران).

۱۷۰۶- عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: اقْرَءُوا الْقُرْآنَ مَا اِتْلَفْتَ عَلَيْهِ قُلُوبُكُمْ فَإِذَا اخْتَلَفْتُمْ فَقُومُوا عَنْهُ (الحديث ۵۰۶۰ - طرفه فی : ۵۰۶۱). (۱۷۰۶)

جوندوبی کورپی عهبدوئلا (رهزای خودای لی بی) دمفهرموئ: خوشه ویست (دروودو سلاوو پهحمهتو بهرمکاتی خودای گهورهی لی بیو، سهرو مالو و منالو و دایک و باوک و ههست و نهست گشتی به قوربانی گهردی سهر گۆری پیروزی بی) دمفهرموئ: (ئهومنده قورئان بخوینن که دلتان لهسهریهتی، بهلام کهبی تاقهت بوون و دلتان له لای خویندنه کهتان نهما، یا قورئان خویندنه کهتان سهری کیشا بو ناکۆکی و دوبهرمکی و شتی وا، ئیتر ههلسن و واز له قورئان خویندن لهو کاته دا بهینن و، نهو کۆرو کۆمهلهی کهوابی چۆلی کهن و بهجیی بهیئن. (تاج الاصول فی احادیث الرسول (صلی الله علیه وسلم) بهرگی پینجه م لاپهره: ۲۸۷ ز : ۷۸ ژ: ۷).

رافه و شیکردنه وه :

(جوندوبی کورپی عهبدوئلا کورپی سوفیانی بوجه لی)، له هاوړپیان، له سهرده می پینغه مبهردا میرد مندا ل بووه، دهگیریته وه و دمفهرموئ: (پینغه مبهری خودا) (دروودی خودای لی بی) نه خوش بوو، له بهر نه وه شهوی یان دوو شهو شهو نوێزی نه کرد). ههشت فهرمووده ی له بوخاری پیرو ز دا ههیه، گیرانه وه ی له ئوبهیی کورپی کهعبو له حوزمیفه وه نه نجام داوه. (بر: ژماره: ۵۶۰ = بهرگی یه کهم لاپهره: ۵۳۸ + ژماره: ۶۴۸ = بهرگی دووه م، لاپهره: ۷۱).

(۷۰۶) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۷۴۲ = ۵۰۶۰ بخاری. مسلم: ۶۷۲۰ = ۶۷۲۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۶

(۲) باب في (الألذ الخصم)

(الألذ الخصم) مه به ست ليتي كنيه

۱۷۰۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَذُّ الْخَصِمُ». {الحديث: ۶۷۲۲ = ، تجريد/۳، رقم: ۱۰۶۶ = ۲۴۵۷، ۴۵۲۳، ۷۱۸۸. ترمذی. تفسیر: ۲۹۷۶. نسائی. آداب القضاة: ۵۴۳۸. تحفة الأشراف/۱۶۲۴۸: (۱۷۰۷)}

حه زرمتي عايشه (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی) دمفه رموی: (خودای گه وره، له هه موو که سی زیاتر، رقی له پیاوی شه پانی شه پر روشی رق نه ستووری رمزا قورسو رمزا گرانه!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲۲، ژماره: ۲۴۹۴، ج/۴.}

(۳) باب إتياء سنن اليهود والنصارى

بست به بست لاسکایی ره فتاره کانی جووله که و کاوره کان، به کویرانه ده که نه وه!

۱۷۰۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى قَالَ «فَمَنْ». {الحديث: ۶۷۲۳ شيحا - ۶۷۳۷ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۳۷۸ = ۳۴۵۶، ۷۳۲۰. ترمذی. تفسیر القرآن: ۲۹۷۶. نسائی. آداب القضاء: ۵۴۳۸. تحفة الأشراف: ۱۶۲۴۸: (۱۷۰۸)}

(۱۷۰۷) تجريد/۳، ژماره: ۱۰۶۶ = ۲۴۵۷ بخاری. پوخته ی موسليم/۳، ژماره: ۱۰۵۲ = ۶۷۲۲ شيحا

(بخاری رقم الكتاب/۴۶ رقم الباب/۱۵).

(۱۷۰۸) تجريد/۴، ژماره: ۱۳۷۸ = ۳۴۵۶ بخاری. پوخته ی موسليم/۵، ژماره: ۲۰۰۲ = ۶۷۳۷ شيحا

(بخاری رقم الكتاب/۹۶ رقم الباب/۱۴).

ئەبو سەئیدى خۇدرى (پەزىلەتلىك خۇداي لىق بى) فەرمۇي: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرمۇي: (بىست بە بىست و ھەنگاو بە ھەنگاو لاسايى مىللەتەكانى پىش خۇتان دەكەنەو و چا و لە رەوشت و رەفتارى نالەبار و ناھەموارى ئەوان دەكەن، كۆپرانە پەپرمويان دەكەن، تەنانەت ئەگەر گرىمان ئەوان خۇيان بىرنىچىننە ناو كۈنى بىز مژموه، ئىومىش چاويان لى دەكەن و خۇتانى تى دىترىچىننە و دەلىن: ئەمانە بە بەلاش خۇيان ناكەن بە كۈنى بىز مژمەدا، ديارە كە سوودو كەلگىكى ھەر ھەيە!!).

فەرمۇي: ئىمەش عەرزىمان كەرد: ئەي پىغەمبەرى خۇدا! مەبەستت لە مىللەتەكانى پىش ئىمە كىيە، ئايا مەبەستت لىيان جۈولەكەكان و گاۋرەكانە؟ فەرمۇي: (ئەي كى؟). {تاج/۱، زىجىرە: ۹، ژمارە: ۶۲ – رەفتار كەردن بە قورئان و بە سۈننەتى پىغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بى)}.

روونكردنەو:

سۈبحانەللا!؟ بەراستى ئىستا ئاوايە، ئەو خەلگە بە بلىۋرى رۇژئاوا وەك مەيموون، ھەل دەپەرى، رىك وەك ئەوان با و باوى سووپو سەما و دەھۆل و زوپنا و گۆرانى و مەي و بادە و يارى و قومارە، ئەوئى بۇ زوپنا ژمنى دەكرى، بۇ رۇستەمى زالىش ناكرى، ئەوئى بۇ گۆرانىيىژى دەكرى مەلىك مەحمۇود زىندو و بىتەوئە بۇ ناكرى، بە گۆي خۇم گۆيم لى بوو: لە كەنالىكى لايەنىكەو، بە بۇئەي ھاتنى سەرى سالى زايىنىيەو، كچى دىگوت: (بە ماچ و بە سەما پىشوازىمان لە سالى نوئ كەرد!).

قەت قەت وەك ئەمپۇ فەلسەفە و ھىكمەت و ئەدەب و زانستە گيانى و بەھرىيەكان ئاوا ساكارو ساويلكە نەبوون، غەزوى ئەقافى و مىشك شۆردنەوئى جەماومرو خەرىككەردن بە فلىمى نىرو مى و برەودان بە بەرەلایى، كارىكى

وايان كردووه، جه ماومريان سږكردووه، گهنجهكان به زوړى بوون به عه به شى و به هېبى، باومريان به هيچ نه ماوه، نه به خودا نه به بهها كومه لايه تيهكان، دوژمنى داگيركهر پيوستى به شىرو تير نه ماوه، بۇ گرتنى سهر و مال و خاك و نامووسى نه ته وهكان، بۇ غاراتكردنى سهر و مال و نامووسيان، له باتى سوپا و شهر و شوږ، به مەى و باده و بهنگو و بهرە لايى سږى كردوون.

جینگه داخه لاهمكاني خومان به بهرىقى ئەم هيرشه ناههقه وا شهواره كهوتوون، زوربه يان وهك ههوير له دمستى نانه وادا، خوځيان تهسليمى راگهياندى رۇژه لات كردووه، به واتاى وشه بوون به ديل و دمرويشى نهكتيرو سهماكارو نووسهرمكاني ئەوان، فرپان به سهر ولات و نايين و مهربايه تى و كوردايه تى و ناييندارييه وه نه ماوه، ههروهك چۆن مهيموونى لاسكايى لوتيهك بكا ته وه ئاوا به بى زىادو كهه!

جا له م روانگه يه وه ئەم چيروكه عهنتيكه يه تان عه زده كه م كه نموونه يه كى زور جوانه، بۇ ئەم بارودوخه ناهه مواره كى ئەم موراھيق و دمرووت و له زمت په رستانه، به ناوى راگهياندى ئازاده وه، له ولاتدا، به بى رمقابو و چاوديرى كهس، پياده دكه م: (خوا ليخوشبوو رمفيق چالاك، جارى گيرايه وه، گوتى: جارى ته مسيليه كى جوانمان ريك خست، له هو ليكي هونه رى نه نجاماندا، كچمان دمست نه كهوت بۇ شوينى رمگه زى مى، كورپكى لوى جوان، به بهرگى ژنانه وه ئەو روله ي بينى. گوتى: ئەوا من به خه يالى خوم هيچم نه هيشتوته وه، دمه وئ گه لى كوردى خوم فيرى رهوشتى بهرزو بهها بهرزو كومه لايه تيهكان دمكه م، هانيان دمدم له سهر نايينى پاك و بيگهر دو دوورپان دهخه مه وه له كونه په رستى و كويله يى و سهر شوږى و هانيان دمدم له سهر نازايه تى و مهربايه تى و كوردايه تى پاك و پيروزو، شتى فيزه ونيان له بهر چاو

دەخەم، بە ھەزارو يەك زمان بۆيان روون دەكەمەو. لە راستیشدا ئەمە بەيامى
 ھونەرى رەسەن و ھونەرمەندانى دۆسۆزى گەل و نىشتمانن، وە ئەمە بەشۆوى
 گىشتى لە بەرھەمە پيشكراو ەكانيانا رەچاو دەكرى، وە سوپاس بۆ خودا تا
 رادەيەكى باش دۆسۆزى و نياز پاكى، لەكارە ھونەريەكانى و لاى خۆماندا
 دەبينرى، تەنانەت زۆريشيان پابەندن بە نايىنى خۆيانەو وە مال و مناليان
 پابەندن بە دين و رەفتارى بەرزەو.

جا خوا ليخۆشبوو رەفيق چالاك گوتى: ئەوا ئيمەى دەستەى
 ھونەرمەندەكان، لەپاش پيشكەشكردى شانوگەمان، شادمانين بەم خزمەتە
 جوانە، لە ھەموو لايەگەو پيرۆزبايى و دەسخورشيمان ئى دەكەن و بە چەپلە
 ريزان نافەريتمان دەكەن، تەنانەت چەندين حاجى و شيخ و مەلايش، ھەريەكى
 بە شۆمىي، لەم بەرھەمەدا يارمەتريان داي و كار ئاسانيان بۆ كرىن... جا وا
 ئيمەى دەستەى ھونەرمەندەكان لەناو جەماومرەكەدا مەستى ئەم
 سەرگەوتنەين، ئەوئەندەمان زانى، كۆمەلەى لاوى دەم رووت و كەللە پووت، كە
 خۆيان بە دەرەبەگ و شتى وا دادەنا، سەرگەورەكان لەبەردەم جەماومرەكەدا،
 ھات بۆلاى مەن و دەستى نايە سەرشانى كورەكە، كە رۆلى كچى دەبينى، وە
 بەناوى ھەموويانەو، بەبى شەرمانە، بە دەنگىكى شيرانە، وەك فەرمان دەرگا
 بۆ خزمەتكارىكى خۆى، دەقاو دەق بەمنى گوت:

(كاكى گەوواد! ئەم قەحبەيە ئەمشەو دابىن بۆ ئيمە كە ئەم كۆمەلەين،
 نەيدەمىت بەكەسى تر كرىكەى چەندە بە زيادەو دەيدەين!).

گوتى: منيش لەوئەندە زياتەرم پى نەگوت: (كاكى موراھيقى دەم راستى ئەم
 كۆمەلە دەم رووتە، ئەمە قەحبە نايە ئەمە نيرە پياو، منيش گەوواد نيم،
 بەلام كەرم چونكە دەمەوئ كەريكى وەك تۆ بكەم بە بەشەرا دانايانى پيشينان

جوانیان گوتوووه که دهلین: کهسئ ههول بدا کهر بکا به بهشهر، بهره بهره خوشی دمبی بهکهرا!.

منی ههزاری دئسۆزی گهلی کوردی خۆم تهنیا ئه و مندهم له دهست دئ که عهرزی دهسته لاتدارانی دئسۆزی کورد بکهه: (پێغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) دهغه رموی: ئهه گهلی ئیسلامی منه، به دهستی دهسته یهکی دهه رووتی ههز مهکاری ههزهی پهتهری له ناودهجن).

(۵) باب رَفِیْعُ الْعِلْمِ وَتَبَضُّعُ وَظُهُورِ الْجَهْلِ وَالْفِتْنِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ
باسی بردنه وهی زانسته وهه گرته وهی و دهه کهوتنی نه زانی و ناژاوه له دوا
زه مانا

۱۷۰۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيُثْبِتَ الْجَهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا). (الحديث ۸۰ - أطرافه في: ۸۱، ۵۲۳۱، ۵۵۷۷، ۶۸۰۸): (۷۰۹)

ئه نههس (پهزای خوای لی بئ) فهرمووی: به خودا فهرموودمیی دهگیره مهوه بوژان، که له پاش من کهس نه یگیریتته وه بوژان: خۆم له پێغه مبههه بیست دهیغه رموو (دروودی خودای لهسهه بئ): یه کیکه له نیشانه کانی نزیکه بوونه وهی قیامهت: که بهه مبههه زانین و عیلمی دینی هه لده گیرئ و نامینئ و جههل و نه زانی به کاروباری نایینی پهه مهستینئ و بلا و دهبیته وهه ئارهه به زوری و به ناشکرا ده خوریتته وهه شهروا لپسی دهبی به باوو ناشکرا دهبی، و مبههوی شهرو شوپرو

(۷۰۹) تجرید/ ۱، ژماره: ۷۰ - ۸۰ بخاری. مسلم: ۶۷۲۶ شیخا (بخاری رقم الکتاب/ ۲ رقم

ناشووبهوه پیاو کهم دمبئ و ژن زور دمبئ، ههتا وای ئی دئی کهپه نجا ژن یهک پیاو دمبئ بهسه رپه رشکاریان! (ت- ۲ ل- ۲۳۷ ژ- ۲۳۵۱ ز- ۹۲).

۱۷۱۰- حدیث ابی موسی فَقَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ لَأَيَّامًا يَنْزِلُ فِيهَا الْجَهْلُ ، وَيَرْفَعُ فِيهَا الْعِلْمُ ، وَيَكْثُرُ فِيهَا الْهَرْجُ ، وَالْهَرْجُ الْقَتْلُ » (۳۰۰)

ئهبو مووسای ئهشعهری (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی: (له پئیش هاتنی قیامهتدا، بهکهمانی، رۆژگه لئیکی پر له ناشووب و خراپه پروو دمدمن، زانین - واته زانینی ئایینی - هه ل دمگیرئ و بهرمبه ره نامینئ، نه زانی و نه قامی دمبئ به باوو جیگه ی زانین دمگیریته وه، لهو رۆژگارمدا رۆژی ئاخوران و بخۆرانه، واته: کوشت و بر!).

۱۷۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ، وَيَقْبُضُ الْعِلْمُ، وَتَظْهَرُ الْفِتَنُ، وَيُلْقَى الشَّحُّ، وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ». قَالُوا: وَمَا الْهَرْجُ؟ قَالَ: «الْقَتْلُ». {الحديث: ۶۷۳۳ = ۶۷۴۸ فم. تجريد البخارى بالكوردی/ ۱، رقم: ۷۴ = ۸۵، ۱۰۳۸، ۱۴۱۲، ۳۸۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵، ۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱ فتح الباری. أبو داود. فتن: ۴۲۵۵ تحفة الأشراف: ۱۲۲۸۲} (۳۱۱)

ئهبو هورمیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ) دمفه رموئ: (رۆژگار تهنگ دمبیته وه و بهری رۆژگار تهنگه بهر دمبیت و خه لک له بهر سه رقالئ و سه ر جه نه جالئ و هه ول و ته فه لا و خه م و

(۳۰۰) بخاری. فتن: ۷۰۶۲. مسلم: ۶۷۲۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۹۲ رقم الباب/ ۵).

(۳۱۱) تجريد البخاری/ ۳، ژماره: ۱۰۰۵ = ۲۲۷۲ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۸۷۵ = ۶۸۸۴

شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۹۲ رقم الباب/ ۵).

خهفت و پهروشی، ههست به تیپه‌پوونی ناکهن، بهره بهره زانستو عیلمی
 ئایینی هه‌لده‌گیری و نامینی و جههل و نه‌زانی به کاروباری ئایینی بهره
 دمستینی و بلاو دمیته‌وه، فه‌رتنه‌وه و نازاوه بهره دمستین، رژی و چرووکی
 له‌دلا رمگ و ریشه دانه‌کوئی و مه‌ردوم رژی و ره‌زیل و چرووک دمبن، راوو رووت و
 تالانی و برۆ زۆرده‌بن، دنیا دمبی به ناخوران و بخوران، عه‌رزیا‌نکرد: قوربان!
 ناخوران و بخوران چیه؟ فه‌رمووی: (کوشت و بره‌). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره:
 ۱۲۶. دستوورو نادابی زانین + ریاضی صالحین/۳/۲۶۵، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۹۲
 - نامه‌ی زانین}.

۱۷۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ
 النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَتْرُكْ عَالِمًا، اتَّخَذَ النَّاسُ
 رُءُوسًا جُهَالًا، فَسُئِلُوا، فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ، فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا». {الحديث: ۶۷۳۷ = ۶۷۵۲
 قم. تجرید البخاری بالکردی/۱، رقم: ۸۵ = ۱۰۰، ۷۳۰۷. ترمذی. علم: ۲۶۵۲. ابن
 ماجه. مقدّمه: ۵۲. تحفة الأشراف: ۸۸۸۳} (۳۳۲)

عه‌بدوللای کوپی عه‌مری کوپی عاص (ره‌زای خودا له‌خوی و باوکی بی)
 فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئه‌وه نه‌بی که
 خودا له‌پ، عیلم و زانین له‌به‌نده‌کانی خوی، له‌وه‌که بگریته‌وه، وه‌ک چۆن
 جلی گورج له‌به‌ر دابکه‌نری ئاوا له‌ناکاوا به‌سپین بیسپریته‌وه له‌سینگیان، به‌لام
 خودا به‌ره به‌ره، به‌رودوا زاناکان دمیاته‌وه بۆلای خوی، تا وای لی دی عیلم و
 زانین نامینی و هه‌ل ده‌گیری، جا کاتی نه‌زانین ماو نه‌زانا ما، ئه‌وجا ره‌شه

(۳۳۲) تجرید/۱، ژماره: ۸۵ = ۱۰۰ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۸۵۸ = ۶۷۳۳ شیخا (بخاری

خه لکه که سه روکی نه زان و نه دان بو خویان دادمین و دهست دهکهن به
پرسیارکردن لییان، جا ئه وانیش به نه زانی و نادانی خویان ههتوایان بو دهمدن،
ئیت ههه خویان له پئی دهمدچن و ههه خه لکی تریش له پئی دهمدکهن!.
{تاج/١، زنجیره: ١٧، ژماره: ١٢٦. دهستووور و ئادابی زانین + ریاضی صالحین/٣،
زنجیره: ٢٤١، ژماره: ١٣٩٢. نامه ی زانین}.

٤٨- کتاب الذکر والدعاء والتوبة والإستغفار

نامه ی یادی خوداو نزاو پارانیه و تهوبه و په شیمانی و داوی لیبوردن له خودا

(١) باب الحث علی ذکرالله

هاندان له سه ر یادی خودا

{بروانه: تاجول ئوصول به کوردی، بهرگی پینجهه، زنجیره/٥٨، ههتا
زنجیره/٩٤، له ژماره: ٤٩٣٩وه ههتا ژماره: ٥١٥٦م + ریاجی صالحین/٢ به کوردی له
زنجیره/٢٤٤وه ههتا زنجیره/٢٥٤، له ژماره: ١٤٠٨وه ههتا ژماره: ١٥١٠ + تهجرید
بوخاری به کوردی/٥، زنجیره/٨٣، له ژماره: ١٩٧٥وه ههتا ژماره: ١٩٩٣ + پوخته ی
موسلیم/٥ له ژماره: ١٨٦٤وه ههتا ژماره: ١٩٣٧ = نامه ی نزاو پارانیه و + نامه ی
یادی خودای گه و ره + نامه ی په نا گرتن به خودا + نامه ی په شیمانی}.

١٧١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ
ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ،
وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شَبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ

أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً». {الحديث: ٦٧٤٦ = ٦٧٦١ فم. تجريد البخاري
بالكوردی/٥، رقم: ٢١٢٩ = ٧٤٠٥، ٧٥٠٥، ٧٥٣٧} :^(۱۳۳)

ئەبو ھورەيرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی
خودای لەسەر بئ) دەھەرموئ: (خودای گەورەو سەرور، لە ھەرموودەھەکی
پاکى پیرۆز (ھەدیثىكى قودسى) دا دەھەرموئ: بەندەى من، خۆى گومانى چۆن
بئ، من وادەبم لەگەڵیدا، گومانى باش بئ بەمن، ئەوا منیش باش دەبم بۆى، ئەو
گومانى خراپ بئ بەمن، ئەوا منیش خراپ دەبم بۆى. لەو دەھەدا کەئەو ناوی
من دەباو یادو زیکرى من دەکا، ئا لەو دەھەدا من خۆم وام لەگەڵیدا، جا ئەگەر
ئەو بەتەنیا ھەر خۆى یادو زیکرى من بکا، ئەوا منیش ھەرخۆم بەنھێنى یادى
ئەو دەکەم، ئەگەر ئەو لەناو کۆمەڵىکا یادو زیکرى من بکا، ئەوا منیش بە
ئاشکرا لەناو دەستەھەکا، لەناو کۆمەڵىکا، کە لەوان باشترین، یادى ئەو دەکەم.
ئەگەر بەندە بستی لەمن نزیک بپیتەو، من بآئ لەو نزیک دەبمەو، ئەگەر
ئەو بآئ لەمن نزیک بپیتەو، من دوو بآئ لەو نزیک دەبمەو، ئەگەر ئەو
بەرۆشتنى ئاسایى بئ بۆلاى من، من بە لۆقە دەچم بەپیریەو. واتە: ھەتا
بەندەى من خۆى بەتاعەت لەمن نزیک بکاتەو، منیش رەھمەتى خۆم زیاتر
لەو نزیک دەکەمەو). {تاج/٥، زنجیرە: ٥٨، ژمارە: ٤٩٣٩ – گەورمىی یادو زیکرى
خودا + ریاضى صالحین/٣، لاپەرە: ٢٩٣، زنجیرە: ٢٤٤، ژمارە: ١٤٣٥ – بەھرى
زیکرو یادى خوداکردن}.

^(۱۳۳) تجريد/٥، ژمارە: ٢١٢٩ = ٧٤٠٥ بوخارى. پوختەى موسليم/٥، ژمارە: ١٨٨٦ = ٦٧٤٦ شىخا

(بخارى رقم الكتاب/٩٧ رقم الباب/١٥).

(۲) باب في أسماء الله تعالى وفضل من أخصها

ناوه پیرۆزه کانی خودای گهوره و بههری کهسی که سه رزمیران بکا

۱۷۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مَنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِنَّ اللَّهَ وَثَرٌ يُحِبُّ الْوَثَرَ».

{الحديث: ۶۷۵۰ = ۶۷۶۵ فم. بخاری. دعوات: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲. ترمذی. دعوات: ۳۵۰۸. تحفة الأشراف: ۱۳۶۷۴: (۱۷۱۴)}

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (خودای گهوره نه‌و‌مدو نو‌ ناوی هه‌یه، له‌سه‌د یه‌ک که‌م، هه‌رکه‌سی له‌به‌ریان بکا و کار به و اتاو مه‌به‌ستیان بکا، ده‌جیته به‌هه‌شت! خودا خو‌ی تاقه‌و حمز له تاق دم‌کا). {تاج/۵، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۴۹۵۸ - ناوه جوانه‌کانی خودا}.

روونکردنه‌وه:

خودا خو‌ی تا‌ک و ته‌نهایه، نه‌هاوه‌لی هه‌یه، نه‌هاو جووت و نه باوک و دایک و کوپو کچ و نه‌که‌س، به‌لام دروستکراو جووتن، وه‌ک ژن و می‌ردو باوک و کوپو دایک و کچ. ئه‌و شتانه‌یشی که تا‌کن و خودا چه‌زی لی‌یان، وه‌ک: پینج نویژه، طه‌وافو سه‌عی چه‌وتن، ره‌جمی شه‌یتان چه‌وت به‌رده، خو‌ پاک کردنه‌وه به‌سی به‌رده، ئاسمانه‌کان و زمینه‌کان چه‌وتن، حمفته چه‌وت روژه و شتانی تری تا‌کی له‌م بابته.

(۱۷۱۴) بخاری. دعوات: ۶۴۱۰. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۷۱۴ = ۶۷۵۰ شیخا (بخاری رقم

(٣) باب العزم بالدعاء ولا يقل: إن شئت

به جهخت نزاكردن و پارانمده له خودا، وه نزاخوین نهائی: نهی خودایه نهگهر
جهز دهكهيت نههم نزايم گيرا بكه

١٧١٥- حديث أنس - رضي الله عنه - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَعِزِّمْ الْمَسْأَلَةَ ، وَلَا يَقُولَنَّ اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي . فَإِنَّهُ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ » (١٣٥)

نههسی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوښهویست
(دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (کاتی په کیکتان له خودا دمپارېتهوهو
نزایهک له خودا داوا دمکا، با نهائی: نهی خودایه! نهگهر خوټ نارمزوو دهکهی،
نهوا نهو شتهم پی ببهخسه، با داواکهی پهکلای بکاتهوهو سوور بی لهسهری و
به جهخت داوا له خودا بکاو نهگهرو مهگهر له نزاو پارانمده مهکن، بهلکوو
بهبی مهرج و بهستنهوه به شتیکهوه، پیک و راست داوای شت له خودا بکهن،
وهک نهوه بهبی ههید بلیین: خودایه! له گوناهمان خوښبه، زیندوومان
سهلامهتکه، له مردوومان خوښبه، شیفای نهخوښمان بده، دل و مال و ولاتمان
ناومدان بفهرموو، مرزمان جیبهجی بفهرموو، چونکه کهس زوری لهسهر خودا
نیه، تو بلئیت و نهلئیت، نهگهر خودا مهیلی لهسهر شتی نهبی نایکات). {تاج/٥،
زنجیره/٥٠١٩}.

١٧١٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعِزِّمْ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مُكْرَهَ لَهُ. (الحديث ٦٣٣٩ طرفه في: ٧٤٧٧): (١٣٦)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بئی) لە ھەزەرتەو ھەروودی خوای لەسەر بئی- دەفەرموی: کەستان مەلێن، لەکاتی نزاو پارانەو ھەدا، خودایە! ئەگەر خۆت ئارمەزوو دەکەیت لێم خۆشە: خودایە: ئەگەر خۆت ئارمەزوو دەکەیت رەھەم بێت، داواکەتان یەک لایە بکەنەو ھەو سوور بن لەسەری و بەجەخت داوا لەخودا بکەن و ئەگەر و مەگەر لەدوو ھەدا و پارانەو ھەدا مەکەن، بەتکوو بەبئی بەندو مەرج و تەعلیق بەشتیکەو ھەدا، داوای شت لەخودا بکەن، وەک ئەو بەلێن: خودایە: لەگوناھمان خۆشە، زیندوو ھەدا سەلامەتکە، لەمردوو ھەدا خۆشە، شیفای نەخۆشمان بەدە، دلو مالدو و لاتمان ئاودان بھەرموو، چونکە کەس زۆری لەسەر خودانییە، تۆ بەلێت و نەلێت، خودا ئەگەر مەیلی لەسەر شتی نەبێت نایکا. (تاج/ ۹/ ل ۸۶/ ز ۶۷/ ز ۱۰ - دەستوورو یاسای نزاو پارانەو ھەدا).

(۴) باب گەرھە تەمنی الموت لضر نزل به

خۆزکە خواستنی بۆ مەرگ لە کاتی ناخۆشیدا ناباشە، بەتکوو لە ھەموو

بارودۆخیکا نزای باش باشە

۱۷۱۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ لِضَرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنَّيًّا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي». {الحديث: ۶۷۵۵ = ۶۷۷۰
ف.م. تجريد البخاري بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۸۶۶ = ۵۶۷۱، ۶۳۵۱، ۷۲۳۳. فتح الباری.

(۳۳) تجريد/ ۵، ژمارە: ۱۹۸۳ = ۶۳۳۹ بخاری. پوختە موسلیم/ ۵، ژمارە: ۸۷۸ = ۶۷۵۴ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۲).

أبو داود. جناز: ۳۱۰۸. ترمذی. جناز: ۹۷۱. نسائی. جناز: ۱۸۲۰. ابن ماجة. زهد: ۴۳۱۹. تحفة الأشراف: ۹۹۱: {^(۳۷۷)

ئەنەس (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بی) دmfهـرموئ: (ئەگەر یەکیکتان دووچارای زیانی بوو، یا تووشی ناخۆشییەك بوو، خۆزگە بۆ مردن نەخوازی و مەرگ بەئاوات نەخوازی، ئەگەر هەر ناچاربوون، شتی وابکەن بڵین: خودایە! هەتا ژیانم بۆم باشتەرە بەم ژینە، کەیش مردنم باشتربوو بۆم بەم مریئە!).

۱۷۱۸- عَنْ خَبَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اكْتَوَى سَبْعَ كَيَاتٍ فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تَنْقُصْهُمْ الدُّنْيَا وَإِنَّا أَصْبْنَا مَا لَا نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلَّا التُّرَابَ وَلَوْلَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَانَا أَنْ نَدْعُو بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ. (الحديث ۵۶۷۲ اطرافه في: ۶۳۴۹، ۶۳۵۰، ۶۴۳۰، ۶۴۳۱، ۷۲۳۴): ^(۳۷۸)

خەبباب (رمزای خوای لی بی) لەحهوت شوین سکی خۆی داخ کردبوو فەرمووی: هاوړئ پێشینه‌گانیان، بەروو سووری مردن و سەریان نایه‌وه، بەهۆی خۆشیی جیهانه‌وه له‌پاداشی دوا رۆژیان به‌هیچ جوړئ کەم نەبۆوه چونکە تیکه‌لاوی دنیا نەبوو بوون. بە‌لام ئی‌مه به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی ئەوانه‌وه، ئەوه‌نده سامان و دارایمان کە‌له‌که کردوو، جئ نەماوه تی‌ی کەین، مەگەر خانووی پئ بکەین، وه له‌بەر ئەوه نەبج کە پێغه‌مه‌ر -دروودی خوای لەسەر بی- رێگری

^(۳۷۷) تجريد البخاری/۵، ژماره: ۱۸۶۶ = ۵۶۷۱ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۸۴ = ۶۷۵۵

شیخا (بخاری رقم الكتاب/۸۰ رقم الباب/۲۰).

^(۳۷۸) بخاری: ۵۶۷۲. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۸۵ = ۶۷۵۸، ۶۷۶ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/۸۰ رقم الباب/۲۰).

کردووه لیمان که مهرگ بهئاوات بخوازین، دمنّا مهرگی خوّمم بهئاوات
دهخواست). (تاج/ ۱/ ز/ ۱۹۱/ ل/ ۵۱۶/ ژ/ ۱).

(۵) باب مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ
ههرکهسّی ههز به دیداری خودا بکات، خودایش ههز به دیداری نهو دهکات وه
کهسّی ههزی به دیداری خودا نهبی، خودایش ههزی به دیداری نهو نییه
۱۷۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ.
(الحديث): (۱۷۱۹)

ئهّم فهرموودمیه له ریاض الصالحین دا، لهعائیشه وه ئاویه: عائیشهی
هاوسهری پیغهمبهر - دروودی خودا لهسهر پیغهمبهر و رمزای خودا لهههموو
هاوسهره پاکیزهکائی- فهرمووی: پیغهمبهر - دروودی خوای لهسهر بی-
فهرمووی: ههرکهسّی ههز بهدیداری خودا بکات، خودایش ههز بهدیداری نهو
دهکا، ومههرکهسّی ههز لهدیداری خودا نهکات، خودایش ههز لهدیداری نهو
ناکات و ههزی لهچارهی نییه، عائیشه فهرمووی: منیش عهرزیم کرد: جا
خوئهی پیغهمهری خودا! کهسمان ههز لهمردن ناکهین، گوایه دهبی خوداش
ههز لهئیمه نهکا؟

خۆشهویست - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (مهبهست ئهمه نییه
که تۆ تۆ ی گهیشتویت، بهلام مهبهست ئهومیه کاتئ موسولمان لهسهره مهرگا
فریشتهی رهمهت، موژدهی رهمهت و رهامهندی و ریزلیگرتنی خودای

(۱۳۸) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۲۴ - ۶۵۰۷ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۱، ژماره: ۴۵۴ - ۶۷۶۳ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم الباب/ ۴۱).

دمدمنى له گەل نازو نيعمەتو بههرى بهههشتا، ئيتىر ئەوېش هيچى وەك ئەو دىنيا بى خۆش نابى، وەحەز لەدەيدارى خودا دەگا، خوداش حەز بەدەيدارى ئەو دەگا، ناموسولمانىش كاتى كەمردن قورتمى دەگرى، وەموژدەى سزای سەختى خودای بى دەدرى، ئيتىر هيچى ترى وەك ئەو جىهان بى ناخۆش نابى، وەحەز لە دەيدارى خودا ناکا، خوداش حەز لە چارەى ئەو ناکا). (رياض/ ٤ ل/ ١٣٣٦ ز/ ٣٧٠ ز/ ١٨٤٨/ ٤١ - موسليم).

فەرموودەى ژمارە: (٤٥٤)ى موسليم راگويز دەكەين بۆ پروونكرندنەوى ئەم بابەتە:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ». فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَكْرَاهِيَةَ الْمَوْتِ؟ فَكُلُّنَا نَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: «لَيْسَ كَذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، فَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ». {الحديث: ٦٧٦٣ = ٦٧٧٨. تجريد/ ٥/ ٢٨٠، رقم: ٢٠٢٤ = ٦٥٠٧}:

وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِيٍّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ». قَالَ: فَاتَيْتُ عَائِشَةَ. فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَذْكُرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدِيثًا إِنْ كَانَ كَذَلِكَ، فَقَدْ هَلَكْنَا. فَقَالَتْ: إِنَّ أَهْلَكَ مَنْ هَلَكَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ». وَلَيْسَ مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا وَهُوَ يَكْرَهُ الْمَوْتَ، فَقَالَتْ: قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَيْسَ بِالَّذِي تَذْهَبُ إِلَيْهِ، وَلَكِنْ إِذَا شَخَصَ الْبَصَرُ، وَحَشَرَجَ الصَّدْرُ، وَاقْشَعَرَ

الْجِلْدُ، وَتَشَنَّبَتِ الْأَصَابِعُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. {الحديث: ٦٧٦٧ = ٦٧٨٢ فم} :

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (ههرکه‌سی حمز به‌دیداری خوا بکا، خودایش حمز به‌دیداری نهو دمکا، وه ههرکه‌سی حمز له دیداری خودا نهکا، خودایش حمز له‌دیدارو چاره‌ی نهو ناکا). عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: منیش عهرزیم کرد: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! خو نه‌گهر مه‌به‌ست له‌م حمز بی نه‌کردنه حمز نه‌کردن بی له‌مردن، نه‌وه که‌سمان حمزمان له‌مردن نییه، که‌واته حمزمان له دیداری خودا نییه و خودایش حمزی له دیداری نییه؟ فهرمووی: (مه‌به‌ست نه‌وه نییه که‌تو تیی گه‌یشتوویت، به‌لام موسولمان له سهرمه‌رگا فریشته مزده‌ی رهممت و سوزو رمزامه‌ندی خودای دهم‌نی، له‌گه‌ل موژده‌ی شاد بوون به به‌هه‌شت، نیتر نه‌ویش هیچی تری وه‌ک نه‌ودنیا پی خوش نابی، وه حمز له‌دیداری خودا دمکا و خودایش حمز به‌دیداری نهو دمکا، کافرو بی بپرواش کاتی که مردن قورتمی دمگرو و موژده‌ی سزاو توله لیسه‌ندن و توورپی خودای پی دمدری، نیتر هیچی تری وه‌ک نه‌ودنیا پی ناخوش نابی، وه حمز له دیداری خودا ناکا و خودایش حمز به‌دیداری نهو ناکا. له‌گی‌رانه‌ومیه‌کا شورمیچی کوری هانی فهرمووی: نه‌بو هورمیره فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (ههرکه‌سی حمز به‌دیداری خوا بکا، خودایش حمز به‌دیداری نهو دمکا، وه ههرکه‌سی حمز له دیداری خودا نهکا، خودایش حمز له‌دیدارو چاره‌ی نهو ناکا!).

نه‌بو شورمیج فهرمووی: جا به‌م بو‌نه‌یه‌وه چووم بو خزمه‌تی عائیشه، عهرزیم کرد: نه‌ی دایکی باومرداران! فهرموودمیهم له نه‌بو هورمیره‌وه

بیستووه، له پښه مېر موه دمیگړیته وه، خو نه گهر وایی، هه موومان تیاده چین. عائیشه فهرمووی: له راستیدا سهرتیاچوو نهو کهسهیه، که به پئی فهرمایشتی پښه مېر سهری تیابچئ، نادهی نهو فهرموودمیه کامهیه؟ فهرمووی: نه بو هورمیره دمه فهرموئ: پښه مېر (دروودی خودای له سهر بی) دمه فهرموئ: (هرکه سی حمز به دیداری خوا بکا، خودایش حمز به دیداری نهو دمکا، وه هرکه سی حمز له دیداری خودا نهکا، خودایش حمز له دیدارو چاره ی نهو ناکا). وه لحال که سمان حمز مان له مردن نییه، که نهو کاتو ساتهیه دهچینه وه بو دیداری خوداو دهگړپینه وه بولای، عائیشه فهرمووی: راسته که پښه مېر (دروودی خودای له سهر بی) نه مه ی فهرمووه، به لام بهو معنایه نییه که تو تیی گه شتوویتو بو دی دهچیتا به لکوو مه به ست کاتی سهره مهرگه، که پاشه روژی مروفو چارمنووسی، نه گهر باش، نه گهر خراب روون دمبیته وه، که نهو کاتهیه چاو نه بله ق دمبی، سینگ دمژمنی وه که مه شکو هه ناسه سواردمبی، پیست مووچرکه ی پیادی و په نجه کان کرژ دمبته وه، جا نا لهو کاتو ساتهیه دا هرکه سی حمز به دیداری خوا بکا، خودایش حمز به دیداری نهو دمکا، وه هرکه سی حمز له دیداری خودا نهکا، خودایش حمز به دیداری نهو ناکا).

۱۷۲۰- حدیث ابی موسیٰ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ » (۱۷۲۰)

بروانه: ژماره: (۱۷۱۹) واتاکه ی به ته وای رویشته، ته نیا جیاوازی له صهحابی راویدایه و بهس.

(٦) باب فضل الذِّكْرِ والدُّعَاءِ وَالتَّقَرُّبِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

باسی گهوره یی یادی خوداو نزاو بارانه وهو خو نزیك كردنه وه له خودای گهوره و

سه ره وەر

١٧٢١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شَبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِي أَتَيْتُهُ هَرَّةً». {الحديث: ٦٧٤٦ = ٦٧٦١ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ٢١٢٩ = ٧٤٠٥، ٧٥٠٥، ٧٥٣٧} : (١٧٢١)

ئه بو هورمه ره (رمزای خودای لی بئ) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ره بئ) ده فه رمووی: (خودای گه وره و سه ره وەر، له فه رمو و دمه یه کی پاکی پیروژ (حه دینیکی قودسی) دا ده فه رمووی: بهنده ی من، خو ی گومانی چو ن بئ، من وادهم له گه لیدا، گومانی باش بئ به من، ئه و منیش باش دهم بو ی، ئه و گومانی خراب بئ به من، ئه و منیش خراب دهم بو ی. له و دمه دا که ئه و ناوی من دها و یادو زیکری من ده کا، ئا له و دمه دا من خو م وام له گه لیدا، جا ئه گهر ئه و به ته نیا هه ر خو ی یادو زیکری من بکا، ئه و منیش هه رخو م به نه ینی یادی ئه و ده کم، ئه گهر ئه و له ناو کو مه لیکا یادو زیکری من بکا، ئه و منیش به ئاشکرا له ناو دسته یه کا، له ناو کو مه لیکا، که له وان باشترین، یادی ئه و ده کم. ئه گهر بهنده بستی له من نزیك ببیته وه، من بالئ له و نزیك دهمه وه، ئه گهر ئه و بالئ له من نزیك ببیته وه، من دوو بال له و نزیك دهمه وه، ئه گهر ئه و

(١٧٢١) تجريد البخاری/٥، ژماره: ٢١٢٩ = ٧٤٠٥ بخاری. پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ١٨٨٦ = ٦٧٤٦

به‌رؤیشتنی ئاسایی بئ بۆلای من، من به لۆقه ده‌چم به‌پیرییه‌وه. واته: هه‌تا به‌نده‌ی من خۆی به‌تاعه‌ت له‌من نزیک بکاته‌وه، منیش ره‌حه‌تی خۆم زیاتر له‌و نزیک ده‌که‌مه‌وه). {تاج/۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۹۳۹ — گه‌ورمی یادو زیکری خودا + ریاضی صالحین/۳، لاپه‌ره: ۲۹۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۲۵ — به‌هره‌ی زیکرو یادی خوداکردن}.

(۸) بابُ فضلِ مجالسِ الذِّکر

باسی گه‌وره‌یی کۆری یادی خودای گه‌وره

۱۷۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطَّرِيقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلُمُّوا إِلَيْنَا حَاجَتُكُمْ قَالَ فَيَحْفَوْنَهُمْ بِأَجْنِحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ وَيُكَبِّرُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا رَأَوْنَا قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْنَا كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْنَاهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْنَاهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْنَاهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْنَاهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْنَاهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْنَاهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنَاهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْنَاهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ

مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فَلَا تَلْسَ مِنْهُمْ إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ قَالَ هُمُ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْفَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ. (الحديث ٦٤٠٨): (١٣٣٢)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بن) ڤەرمووی: خۆشەویست ڤروودی خوای لەسەر بـ ڤەرمووی: خودای گەورە چەشنە فریشتەپەکی تایبەتی ھەبە، نیشیان ئەومێ بەرێ و بانا دمسوورپنەووە بەشوین ئەھلی زیکردا دگەرین، جا ھەرکاتێ دییان گەوا کۆمەلێ یادی خودا دگەن و کۆری زیکرو یادی خودایان دابەستوو، قاو لەپەکتی دگەن و بەپەکتی دەلێن: وەرن بەلای کاری خۆتانەو، ئەمە ئەومێ گە ئێوە بۆی دگەرین. ڤەرمووی: ئێتر گەلەگە دگەن لەدەوریان و ھەتا ئاسمانی خواری بەبال دەخولینەو، بەدەوریاندا، جا پەروەردگاریان لیان دپرسێ (ھەرچەن خۆی باشتەر حالەگە دزانێ)، دڤەرمووی: ئەم بەندانی من دەلێن چی؟ ڤەرمووی ڤروودی خوای لەسەر بـ ڤریشتەگان دڤەرموون: (سبحان الله) دگەن و تۆبەپاک و پیرۆز و بێخەوش دزانن و (الله اکبر) دگەن و خودای خۆیان بەگەورە دگەرن و (الحمد لله) دگەن و سوپاسی تۆدەگەن و بەھەموو جۆرێ بەشان و شکۆی تۆدا ھەل دەدەن، جا دڤەرمووی: ئایا ئەمانەمنیان بینیوە؟ دڤەرموون: نەبەخوا نەتیان دیوە، جا دڤەرمووی: ئەی ئەگەر بێ بینن چۆنە؟ ڤەرمووی ڤروودی خوای لەسەر بـ ڤەرموون: ئەگەر بێبینن باشتەر بەندەیی دگەن و باشتەر سوپاس و ستایش و باسی گەورەیی دگەن و، پتر تەسبیحات دگەن و، زیاتر باسی بێ خەوشیت دگەن، جا خودا دڤەرمووی: ئەی باشە داوای جیم لی دگەن؟ ڤەرمووی ڤروودی خوای لەسەر بـ ڤەرموون: داوای بەھەشت لی دگەن. ڤەرمووی ڤروودی خوای لەسەر

بئ- دمفهرموئ: ئايا ديويانه؟ فهرمووی -دروودی خوای لهسهر بئ- دمفهرموون:
نه به خودا ئه ی خودایه! نه یان دیوه. فهرمووی -دروودی خوای لهسهر بئ-
دمفهرموئ: ئه ی نه گهر بیبیین چۆنه؟ فهرمووی -دروودی خوای لهسهر بئ-
دمفهرموون: نه گهر بیبیین باشر سوور دمبن، لهسهری و باشر هه لپه ی
بۆده که ن و زیاتر چه زی لئ ده که ن، دمفهرموئ: ئه ی له چی دهرسن و خۆیانی لئ
دمپاریزن؟ فهرمووی: دمفهرموون: له ناگر دهرسن و په نا ده گرن به خودا لئی.
فهرمووی: دمفهرموئ: ئايا ناگریان دیوه؟ فهرمووی (دروودی خوای لهسهر بئ)
دمفهرموون: نه به خودا نه یان دیوه، دمفهرموئ: ئه ی نه گهر بیبیین چۆنه؟
فهرمووی: دمفهرموون: نه گهر بیبیین زیاتر له دهستی هه ل دین و باشر کۆی لئ
ده که نه وه. فهرمووی: ئه و جا دمفهرموئ: دمئیه به شایهت بن ئه و ا من لیان
خۆش بووم، جا فریشه ئی له فریشه گان ده لئ: کابرایه کیان له ناو دایه له و ان
نییه، پیاوکی خراپه، بۆ زیگری خودا نه هاتبوو؟ دمفهرموئ: کۆمه لئ کۆری و ا،
هاونیشینیان له بهر خاتری ئه و ان له به ده به ختی رزگاری دمبئ و به هۆی ئه و انه وه
ئه ویش خۆش به خت دمبئ! (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۳۳ ز/ ۲۴۷ ز/ ۱ = چاپی دووهم
ل/ ۲۰۰ ز/ ۱/ ۱۴۴۷ - ش- باسی به هرمو خیری کۆری زیکر.. + تاج/ ۹ ل- ۱۳۸ ز/ ۵۸
ز/ ۲- ش/ ت- باسی گه ورمیی یادو زیگری خودا).

(۹) باب فضل الدعاء باللهم آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

به هرهى نزاو پارانه وهى: ﴿اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

۱۷۲۳- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ - وَهُوَ ابْنُ صُهَيْبٍ - قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةُ أَنَسًا: أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكْثَرَ؟ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». قَالَ: وَكَانَ أَنَسٌ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعْوَةٍ دَعَا بِهَا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعَاءٍ دَعَا بِهَا فِيهِ. {الحديث: ۶۷۸۱ = ۶۷۹۶ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۹۰ = ۶۳۸۹، ۴۵۲۲ فتح البارى: (۱۷۳۲)}

عه بدولعه زيزى كورى صوههيب فهرموى: قهتاده له ئه نهسى كورى ماليكى پرسى: زورتر پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بئ) به كام نزايه نزاى ده كرد؟ فهرموى: زورترينى كات پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بئ) بهم نزايه نزاى ده كردو دميغه رموو: {اللَّهُمَّ - رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - البقرة - ۲/۲۰۱}.

واته: خودايه! ئهى په رومردگارى ئيمه! هم له جيهاناو هم له پوژى پاشه روژا، بهشى باشمان پئ بدهو، له ههر دوو جيهاندا چاكان بوبكه، وه بمانپاريژه له سزاى دوزهخ). {تاج/ ۴، زنجيره: ۳، ژماره: ۳۷۲۸ - ئه وهى له بارهى سوورمى به قهرموه هاتووه}.

فهرموى: ههر كاتئ ئه نهس بيويستايه، كه نزايه كى كورتو پوخت بكا، بهم نزايه دميكردو دميغه رموو: {رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

عَذَابَ النَّارِ { به لَام کاتئ که دمیویست زۆر بیاریتهوهو و نزای دوورو دریزیکا، له ناو ئهو پارانهوهو و نزا دریزهدا، ئهم نزایهشی تیا دهخویندو ئهم ئایمهتیهشی دهمکرد به بهشی له نزاو پارانهوه دریزمهکی.

(۱۰) باب فضل التهلیل والتسبیح والدعاء

باسی بههری تهلیلهکردن و تهسبیحاتکردن و نزاکردن

۱۷۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ، يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ. وَمَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». {الحديث: ۶۷۸۳ = ۶۷۹۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۵/، رقم: ۱۹۹۲ = ۶۴۰۳، ۳۲۹۳ فتح الباری + رقم: ۱۹۹۴ تجريد = ۶۴۰۵ فتح الباری: (۱۷۲۴)}

ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههركهسی، هه رۆژی سه دجار بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ):

ههر خودا خودای بهههقهو بهس، خودایهکی تاكو تهناهیه، ههچ هاوبهشیکی نییه، مۆلك و سامان و دارایی و پاشایی و دمهسهلات و سوپاس و ستایش

(۱۷۲۴) تجريد ۵/، ژماره: ۱۹۹۲ = ۶۴۰۳ بخاری. بوختهی موسلیم ۵/، ژماره: ۱۹۰۸ = ۶۷۹۸ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۵۹ رقم الباب/ ۱۱).

هه‌مووی هەر بۆ خۆیه‌تی، وه‌ ئه‌و خودایه‌کی وایه‌ که ده‌ستی ده‌روا به‌سه‌ر گشت شتی‌کاو، توانایی هه‌موو شتی‌کی هه‌یه‌).

فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی له‌روژنیکا، سه‌دجار ئه‌م زی‌که‌ر بلی، هاوتای خیری نازا‌کردنی ده‌کو‌یله‌ ده‌کا، سه‌رم‌رای ئه‌ومیش سه‌د چا‌که‌ی له‌نامه‌ی که‌ردا‌دا بۆ ده‌نووسری، وه‌ سه‌د خرابه‌یش، له‌ ده‌فته‌ری که‌رداری که‌ فریشته‌ نووسیونی له‌سه‌ری ده‌کو‌ژیته‌وه‌، سه‌رباری ئه‌مانه‌یش ده‌بی به‌ه‌سن و په‌رژین و دژو قه‌لا، له‌دژی شه‌یتان، وه‌ ئه‌و روژه تا ئیواری شه‌یتان پی ناویری، وه‌یج که‌سی له‌ یادکارانی خودای که‌وره به‌قه‌د ئه‌و خیری نا‌گا، مه‌که‌ر که‌سی که‌ له‌م یادو زی‌که‌ر له‌و په‌تره‌کات).

وه‌ فه‌رمووشی: (هه‌رکه‌سی‌کیش هه‌ر روژی له‌ روژان سه‌دجار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) به‌ فه‌رمانی خودا هه‌موو گونا‌هه‌کانی هه‌ل ده‌ومرن، ئه‌که‌رچی له‌به‌ر زو‌ری وه‌ک که‌فی ده‌ریا ئاوا زو‌ربن!). {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۱۰ - نامه‌ی زی‌کرو یادی خودا}.

۱۷۲۵- حدیث ابی هُرَیْرَةَ - رضی الله عنه - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ . فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ » (۱۷۲۵)

به‌ ته‌واوی له‌ ژماره: (۱۷۲۴) دا رو‌یشت.

۱۷۲۶- حدیث ابی أَيْوُبَ الْأَنْصَارِيِّ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَنْ قَالَ عَشْرًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ » (۱۷۲۶)

ئەبو ئەيوبى ئەنصارى (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (هەر كەسنى دە جار بلى: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } وەك كەسنى واىە كە گەردنى كۆيلەيەكى لە كۆتى دىلى و بەندى ئازاد كردى، كە ئەو كۆيلەيە لە بنەرتدا لە نەوى حەزەرتى ئىسماعىل باپىرە گەورە پېغەمبەر بى، ديارە كە ئازادكردنى كۆيلەى وا كە لە نەوى ئىسماعىل پېغەمبەر بى (دروودى خوداى لەسەر بى) خىرى زياترە لە ئازادكردنى كۆيلەى ئاسايى).

۱۷۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ». {الحديث: ۶۷۸۶ = ۶۸۰۲ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۲۱۳۴ = ۷۵۶۳، ۶۴۰۶ فتح البارى. ترمذى. دعوات: ۳۴۶۷. ابن ماجه. أدب: ۳۸۰۶. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۰: (۱۳۳۷)}

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەم دوو وشەيە: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ: خودا بە پاك و پىروژ دىزانم و سوپاس و ستايشى بى پايانى دەكەم، ديسان خوداى خۆم، يەزدانى مەزن، بە پاك و پىروژ دىزانم، لەمەدا ھىچ گومان و سوو گومانىكم نىيە). ئەم دوو وشە پىروزمىه سووك و خۆش و ئاسانن لەسەر زمان و، قورسنى و گرانن لەناو شايان لەكاتى كيشان، كەھەموو كەردەويى لە قىامەتدا

(۱۳۳۱) تجريد/ ۵، ژمارە: ۱۹۹۲ = ۶۴۰۴ بخارى. مسلم: ۶۷۸۵ شيحا (بخارى رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۶۴).

(۱۳۳۷) تجريد/ ۵، ژمارە: ۲۱۳۴ = ۷۵۶۳ بخارى. بوختەى موسليم/ ۵، ژمارە: ۱۹۰۴ = ۶۷۸۶ شيحا (بخارى رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۶۵).

به ترازوی خیرو شهر دهکیشری، خوشه ویستن له‌ای خودای میهرمان).
{ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه‌ی زی‌کرو یادی خودای
که‌وره}.

روونگردنه‌وه:

ئه‌م فهرموودمیه دوایین فهرموودمیه له سه‌حیحی بوخاریدا.

(۱۲) باب إِسْتِحْبَابِ حَفْضِ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ

سوخته‌ته یادکردن به‌پیی بوار به دهنگی نزم بی

۱۷۲۸- عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ،
فَجَعَلَ النَّاسُ يَجْهَرُونَ بِالتَّكْبِيرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّهَا النَّاسُ
ارْتَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، إِنَّكُمْ لَيْسَ تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا
وَهُوَ مَعَكُمْ». قَالَ: وَأَنَا خَلْفُهُ، وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَقَالَ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ
بَنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟». فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «قُلْ:
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». {الحديث: ۶۸۰۲ = ۶۸۲۰ فم. تجريد البخاری
بـالکوردی/۳، رقم: ۱۲۲۵ = ۲۹۹۲، ۴۲۰۵، ۶۳۸۴، ۶۴۰۹، ۶۶۱۰،
{۷۳۸۶}: (۷۳۸)

ئه‌بو مووسای ئه‌شعهری (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: له‌سه‌فه‌ریکا له
خزمه‌تی خوشه‌ویستدا بووین (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) گشت جارئ که
ده‌گه‌یشتی‌نه‌ سه‌ر به‌رزاییه‌ک، که ده‌یروانی به‌سه‌ر شیوو دوئیکا، ده‌ستمان ده‌کرد
به‌گوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الله أكبر) به‌دهنگی به‌رز، پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی

(۷۳۸) تجرید/۳، ژماره: ۱۲۲۵ = ۲۹۹۲ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۹۳ = ۶۸۰۲ شیخا

(بخاری رقم الکتاب/۶۴ رقم الباب/۳۸).

خودای لهسمر بئ) فهرمووی: (ئهی موسولمانینه! بهزمویتان بهخوتانا بیتهوه،
 نهم هاتو هاواری پیناوی، خو ئیوه هاوار لهکمر و لال، یا لهنادیار ناکهن، ئیوه
 بانگی کهسی دمکهو له کهسی دپارینهوه، که ناگای لهخشی مارو میروه، که
 خودای گهورمیه، که ههموو شتی دمبستی و لهههموو شتی نزیکتره).

ئهبو موسا فهرمووی: من لهم کاتهدا لهدوايهوه بووم، خوش خوش
 دهمگوت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: هیزو تهوانایی همریهدمستی خودا خویمتی و
 بهس). خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بئ) فهرمووی: (ئهی عهبدو لالی
 کوری قهیس! ئهی ئهبو موسا! هوشیاربه، با گهنجینهیی لهگهنجینهکانی
 بهههشتت پی نیشان بدهم؟). گوتم: بفهرموو ئهی پیغه مبهری خودا! دلم
 لهلاته، فهرمووی: وشهی پیروزی (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گهنجینهیه که له
 گهنجینهکانی بهههشت!}. {تاج/۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۹۷۵ - ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ} + {تاج/۱، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۳۲ + تاج/۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۹۷۹
 ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...}.

۱۷۲۹- وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّه قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَّمَنِي دُعَاءً أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ قُل: " اَللّٰهُمَّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
 ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {بوخاری ۸۳۴، ۷۳۸۸، ۶۳۲۶ = تجریدی
 بوخاری/۴۴۸ = بوختهی موسلیم ۳۰۷ = مسلم/شیخا ۶۸۰۹ = ۲۷۰۵ مسلم
 ترقیم محمد فؤاد. ترمذی ۳۵۳۱. نسائی ۱۳۰۱: (۱۷۲۹)

(۱۷۲۹) تجرید/ ژماره: ۴۴۸ - ۸۳۴ بخاری. بوختهی موسلیم/۱، ژماره: ۳۰۷ = ۶۸۰۹ شیخا (بخاری

ئەبوبەكرى سەدىق (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قوربان! نزاىەكم فىربكه كه لەنويزمكه ما بىكهەم. لەگىرانەومىهكى تىرى موسلىما: لەنويزمكه ماو لەمالهەوم بىكهەم و ئەو نزاىە بخوینەم؟

فەرموۋى: بلى: {اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ}؛
خوداىە! من زۆرو سته مىكى گەلى زۆرو گەورەم لەخۆم كىردووە، جگەلە تۆيش كەسى تر پادەى ئەوەى نىيە كە لە گوناھان خۆش بى، دەى بەلوتف و كەرەم و بەخشى خۆت لىم خۆشەو سۆزو مېھربانىم لەگەل بنوینە، بەپاستى ئەى خوداىە! ھەر خۆت تاوان پۆش و تاوانبەخش و بەسۆزو مېھربانىت). {تاج/۱، زنجىرە: ۹۳، ژمارە: ۵۶۶ چاپى چوارەم} + {رياض/۳، ژمارە: ۱۴۷۵، زنجىرە: ۲۵۰}.

روونکردنەوہ:

ئەبوبەكرى سەدىق (رمزى خوداى لى بى) ناوى (عەبدوڵلاى كورى عوتمانە) ناسراو بە ئەبوبەكرى كورى ئەبو قوحافە، لەسەردەمى نەزانىدا ناوى عەبدولكەعبە بوو، پىغەمبەر گۆرى بە عەبدوڵلا، ئەبوبەكر قورمىشىيە، تەمىمىيە، دايكى ناوى سەلەى كچى سەخرە، ناسراو بە ئومومولخەير. لەپاش سالى فىل (عامولفىل) بەدوو سال و نىو لەدايك بوو، لەپيش ھاتنى ئىسلام و لەپاش ھاتنى ئىسلام، ھاوپىتى پىغەمبەرى كىردووە، لەكاتى كۆچ و لەسەفەرى كۆچدا، ھاوپى پىغەمبەر بوو، لە موسوتمانە ھەرە پىشىنەكانە، لەپاش مەرگى پىغەمبەر، بەھەئىزاردن ئەبوبەكر كرا بەمىكەم جىنشىنى پىغەمبەر، پىاوىكى

سپیکاری لهرکه لهی لاوز بوو، زور روووو خوښ و نهروم نیان بوو، شارمزی زانستی بڼه چهی عه رب بوو، به تایبه تی لهره گهزی هوزی قورمیش به باشی شارمزا بوو، بازرگان بوو، رفعتاری زور جوان بوو، هه میسه خاومنی دیوه خان بوو، متمانهی به ههرکه سی بگردایه، بانگهیشتی لی ده کرد بۆ ئیسلامه تی، زور کهس له سهردمستی ئەودا ئیسلام بووه، وهک: عوسمانی کوری عه فغان و طه لحه و زوبه پرو سه عدو عه بدولرحمانی کوری عه وف. به دهو له مهندی موسو لمان بوو، به لام کاتی مهرگ بوو هیچی له پاش به جی نه ما!

چه ندمین کۆیلهی له ژیا نی خویدا نازاد کردووه، که یه کی له وانه بیلالی حه بهشی بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) خودای گه و ره به فه رمانی خوی ناوی نا (سه دیق) واته: راست و راستگۆ.

ئه بوبکر ئەو صاحیبی غارمیه، که خودا له م ئایه ته دا باسی فه زل و به هره ی ئەو ده کاو ده فه رموی: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة/ ٤٠}.

ئه بوبکر رابه ری خیر بوو له نیوانی خاتوو خه دیجه و پیغه مبه ردا، هه تا له ئەه نه جاما پیغه مبه ر ماره ی کرد بۆ خوی. ئەو رۆژه ی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) وه فاتی کرد، ئە بوبکر هه لبژێردرا، کرا به یه که م جین شینی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ماوه ی جین شینی یه که ی دوو سال و ده وری (٣) سی مانگ بوو، رۆژی هه ینی (٢١) بیست و یه کی (جمادی الآخرة) سالی سیازده ی کۆچی، مهرگ بوو به میوانی، به هۆی نه خو شی سیله وه، خوی رایسپارد که ژنه که ی بیشوات، که ئە سما ی کچی عومه یس بوو، عومه ری کوری خه تتاب نوێژی مردووی له سه ر ته رمه که ی کرد، له هۆده که ی عانی شه دا، له پال گۆری پیرۆزی پیغه مبه ردا، به شه و ناشتیان، ته مه نی (٦٣) شه ست و سی سال بوو،

بۇ زانىنى چمكى لەكۆشش و ھەول و ھەزلى ئەبوبكر بۇ خزمەتى ئىسلام
بىروانە ئەم شوئنانە:

۱- تاجى كوردى بەرگى سى، زنجىرە: ۱۰۰، ژمارە: ۳۱۵۵ + زنجىرە: ۱۰۱،
بەتەواوى + تاج/۳، زنجىرە: ۳، ژمارە: ۳۲۲۴، ۳۲۳۵، ۳۲۳۶، ۳۲۳۷، ۳۲۳۸، ۳۲۳۹، ۳۲۴۰،
۳۲۴۱، ۳۲۴۲، ۳۲۴۳، ۳۲۴۴ + تاج/۳، زنجىرە: ۴، ژمارە: ۳۲۵۴ + تاج/۳، زنجىرە: ۵،
ژمارە: ۳۲۵۸ ھەتتا ژمارە: ۳۲۶۹ + تاج/۳، زنجىرە: ۸، ژمارە: ۳۲۷۴، ۳۲۷۵، ۳۲۷۳، ۳۲۷۶
+ تاج/۳، زنجىرە: ۸، ژمارە: ۳۲۷۹، ۳۲۸۰ + ژمارە: ۱۵۳۴ لەپوختەى موسلىم. ھەروا
بىروانە ئەم شوئنانە بۇ شانازى و سەرورەيەكانى ئەم بنەمالەيە:
آ- لەتجريدى بوخارى بەشى كوردىيەكەى.

۱- ژمارە: ۳ ژياننامەى خاتوو عائىشەى كچى ئەبوبكرى صەدىق + ژمارە:
۷۸۴، ۱۰۹۴، ۱۲۹۹، ۷۸۴.

۲- ژمارە: ۷۵ ژياننامەى خاتوو ئەسمای كچى ئەبوبكرى صەدىق.
۳- ژمارە: ۲۴۹ ژياننامەى عەبدولرەھمانى كورپى ئەبوبكرى صەدىق.
ب- پوختەى موسلىم ژمارە: ۱۵۳۳.

۱- ژمارە: ۴۱ خاتوو عائىشە.

۲- ئەسماء بنت أبى بكر الصديق/۷۹.

۳- ۱۲۳۷ قاسم بن محمد بن أبى بكر الصديق.

۱۷۳۰- عَنْ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي {وَفِي بَيْتِي}. قَالَ: «قُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي ظُلْمًا كَبِيرًا {وَفِي رِوَايَةٍ: كَثِيرًا} وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ

عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ». {الحديث ٦٨٠٩ = ٦٨٢٥ فتح الملهم + تجريد/١/٤٢٧، رقم: ٤٤٨ = ٨٣٤، ٧٣٨٨، ٦٣٢٦ فتح الباري}. (١٣٠)

ئەبوبەكری صەدیق (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: بە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) قوربان! نزایەکم فێربکە کە لە نوێژمەکەما بیکەم، لە گیرانەومیهکی موسلیما، لە نوێژمەکەماو لەمالەوهم ئەو نزایە بخوینم؟ فەرمووی: بلی: (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ؛

خودایە! من زۆرو ستهمیکی گەل زۆرم لەخۆم کردوو، جگە لەتۆیش کەسی تر رادەئەوێ نیه کە لە گوناخ خۆش ببی، دەی بە لوتف و کەرمی خۆت لێم خۆشبهو، سۆزو میهرمبانیم لەگەل بنوینە، بەراستی ئەو خودایە! هەر خۆت تاوانبەخشو بەسۆزو میهرمبانیت). {تاج/١/٢٩١، ژمارە: ٥٦٦}.

جیاوازی ئەم ژماریه لە ژمارە پێش خۆی، تەنیا ئەومیه کە ژمارە پێشوو لە ئەبو بەکرمومیه، ژمارە پاشین لە عبداللای کورپی عەمرمومیه.

(١٤) باب التَّوَدُّدِ مِنْ شَرِّ الْفِتَنِ وَغَيْرِهَا

بەنلگرتن بەخودا لە شەری نازاوهکان و شتی تری خراب

١٧٣١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ: «اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنْ

(١٣٠) تجريد/١، ژمارە: ٤٤٨ = ٨٣٤ بخاری. بوختە موسلیم/١، ژمارە: ٢٠٧ = ٦٨٠٩ شیخا (بخاری

الْخَطَايَا كَمَا نَقِيتَ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ
بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ». {
الحديث: ٦٨١٠ = ٦٨٢٧ فم. تجريد البخاري بالكوردي/١، رقم: ٤٤٧ = ٨٣٢،
٨٣٣، ٢٣٩٧، ٦٣٦٨، ٦٣٧٥، ٦٣٧٦، ٦٣٧٧، ٧١٢٩. تحفة الأشراف: ١٦٩٨٨. ابن
ماجة. دعاء: ٣٨٣٨. أبو داود. الصلاة: ٨٨٠} (١٣٣)

عائشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای
لهسهه بی) بهم وشانه نزای دهکرد، دهیغه رهموو:
«اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ
الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقِيتَ
الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»:

ئهی خودایه! په ناده گرم بهتو له به لاو ناژاوهی ناگری دوزه خو، له سزای
ناگری دوزه خو له ناژاوهی گوږو، له سزای گوږو، له شهړی ناژاوهی دهوله مهندی و،
له شهړی ناژاوهی هه زاری، په ناده گرم بهتو له شهړی ناژاوهی جه جاله کورهی
هه لاتباز. خودایه! بهرهمه تی خوت گونا هه کانم به ناوی به فرو ته رزه بشوره وه،
وهک چوښ شتی به ناوو به ناوی به فرو به ته رزه بشوردری ته واو پاک دمبیته وه
ناوا، دلهم له تاوان پاک بکه ره وه، وهک بلووری بی گهر دو بلووری سپی، هه روا
له تاوان دوورم بکه ره وه وهک دووری خوره هلاتو خورثاوا له یه کرتی. ئهی
خودایه! من په نا دمگرم بهتو له ته مه لیو ته ومزه لیو، له نیفتاد می کاتی

(١٣٣) تجريد/١، ژماره: ٤٤٧ = ٨٣٢ بخاری. پوخته ی موسليم/٥، ژماره: ١٩١٠ = ٦٨١٠ شيعا (بخاری

پیری و له گوناھباری و تاوانباری و، لهباری ژیر قهرزازی و قهرز کویری).
{تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۴ – ئەو گوته هه‌دیسییانه‌ی که به‌کارده‌هێنرین
بۆ په‌ناگرتن به‌ خودای گه‌وره‌}.

(۱۵) باب التَّعَوُّذِ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَغَيْرِهِ

باسی په نلگرتن به په نای خودا له شهړی بیتکاره یی و له شهړی ته مه لوی و شتی
تری له م باب ته

۱۷۳۲- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ». {الحديث: ۶۸۱۲ = ۶۸۲۹. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴، رقم: ۱۶۶۹ = ۴۷۰۷ فتح الباري، ۲۸۲۳، ۶۳۶۷، ۶۳۶۹، ۶۳۷۱. أبو داود. الصلاة: ۱۵۴۰. نسائي. استعاذة: ۵۴۶۷. تحفة الأشراف: ۸۳۷: (۱۷۳۲)}

نه بو هورميره (رمزای خودای لی بئ) فمرمووی: جاران خوښه ویست
(دروودی خودای له سهر بئ) له کاتی په نلگرتن به خواډا دمیغه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ»:

واته: ئه ی خودایه! په ناده گرم به تو له بیتکارمیی و ته ومزه لی و، له ترسنوکی و، له کهفته کاری کاتی نیختیاری و، له چرووکی و رمزیلی، وه په ناده گرم به تو له سزای ناو گوړو، له گیر و دمبوون و گرفتار بوون به دمست فره تهنه و نازاوه ی ژیان و مردنه وه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۶ - ئه و گوته ه دیشیانه ی که به کار...}.

(۱۷۳۲) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۶۶۹ = ۴۷۰۷ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۹۱۱ = ۶۸۱۲ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۲۸).

(۱۶) باب في التَّعَوُّذِ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَغَيْرِهِ

په نلگرتن به خودا له چاره نووسی خرابو له توشبوونی نه گبه تی و له شتی تری
خرابی له م باره تانه

۱۷۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَمِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ.. (قَالَ عَمْرُو فِي حَدِيثِهِ قَالَ سُفْيَانُ: أَشْكُ أَنْتَى زِدْتُ وَاحِدَةً مِنْهَا). {الحديث: ۶۸۱۶ = ۶۸۳۳ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، رقم: ۱۹۸۶ = ۶۳۴۷، ۶۶۱۶. نسائي. استعاذة: ۵۴۹۱. تحفة الأشراف: ۱۲۵۵۷: { (۱۷۳۳)}

نه بو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: یاساو دمستووری
پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) وابوو، گه لی جار ناوا په نای دمگرت
به خودا، دمیفهرموو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ»:
واته: نهی خودایه! په نادمگرم به په نای تو له چارمنووسی خرابو، له
تووشبوونی نه گبه تی و، له په خه گرتنی چاره رمشی و، له پیخووشبوون و
شادمگامی دوشمنان و ناحه زان و، له به لای برسرې!).

نهم فهرموودمیه نیمامی موسلیم (رحمته تی خودای لی بی) له دوو
ماموستای خویمه و دمیگیرپته وه، له عمری نه لنافیدموه، له زوهه پری کوری
حهر به وه، نه وانیش له ماموستای خویمان وه دمیگیرپته وه که سوفیانی کوری
عویه ینه یه، جا موسلیم دمفه رموی: عمر فهرمووی: وا دمزانم، که شته په نا
لیگیرا و مکان سیان بوون، من په کیکم به هه له لی پتر کردوون و بون به چوار!).

(۱۷۳۳) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۹۸۶ = ۶۳۴۷ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۹۱۲ = ۶۸۱۶ شیخا

{تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۲ - نهو گوته جه دیسیانه که به کاردمهینرین...} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۷۱ - نامه‌ی نزاو پارانه‌وه}.

(۱۷) باب مَا يَقُولُ عِنْدَ النَّوْمِ وَأَخَذِ الْمَضْجَعِ

گوته‌ی کاتی نووستنو راکشان له‌سهر جی

۱۷۳۴- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، وَاجْعَلْهُنَّ مِنْ آخِرِ كَلَامِكَ، فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ مِتَّ وَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ». قَالَ: فَرَدَّدَتْهُنَّ لِأَسْتَذْكِرَهُنَّ، فَقُلْتُ: آمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». {الحديث: ۶۸۲۰ = ۶۸۳۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۱، رقم: ۱۷۸ = ۲۴۷، ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۴، ۷۴۸۴ + ۱۹۸۰ تجريد = ۶۳۱۵ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۰۴۶. ترمذی. دعوات: ۳۳۹۴. تحفة الأشراف: ۱۷۶۳ { (۱۷۳۴)

به‌رائی کوری عازیب (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئی) فه‌رمووی: (کاتی ده‌جیته سهر نوینی نووستنه‌کمت، ده‌ستنوپیژی ته‌واو بگره، وه‌ک بؤ نویژ ده‌ستنوپیژ بگری ئاواو، نه‌وجا له‌سهر لای راست راکشی و بلی:

(۱۷۳۴) تجريد/۱، ژماره: ۱۷۸ = ۲۴۷ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۷۸۹۶ = ۶۸۲۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۴ رقم الباب/۷۵).

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَرَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ):

خودايه! خۆم دايه دمستی تۆو کاری خۆم سپارد بهتۆ، په نام هیناوه بۆ په نای تۆو، پشتم بهستوو بهتۆ، ههروهك مهترسیم ههیه له قارو سزای تۆ، ئومیدیشم قهوییه به میهرمبانی تۆ، هیچ په ناو پاساری نییه له قاروقین و خهشمی تۆ، مهگهر ههر له لای خۆت ههیی، په نا ههر په نای تۆیه و بهس، باومرم ههیه بهو نامه پیروژهی تۆ، که خۆت ناردووته خوارموه، که قورئانی گهورمیه، وه باومریشم ههیه بهو پیغه مبهرمیشته که خۆت رهوانمت کردوو بهسهر بهرهی ئاده میزادو بهرهی پهری!! که چه زهرمتی موحه ممه ده).

ئه و جا فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بی): (جا ئه گهر له پاش خویندنای ئه م نزایه، دنیا بوو، وارپکهوت لهو شهومتدا بمریت، ئه و ئیماندر دمه بیتو، لهسهر نایینی پاکی ئیسلام دهمریت، وه ئه م نزایه بکه به کۆتایی قسهی ئه و شهومتو، که نزاکهت خویند ئیتر قسهی ترمه که، ههتا خهوت ئی دمه کوئ).

بهراء فهرمووی: (خهریکبووم نزاکه له بهربکه م، که بۆیم دووباره کردموه، له جیاتی رستهی (وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) گوتم: (وَرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) که چی چه زهرمت (دروودی خودای لهسهر بی) بۆی راست کردموه و فهرمووی: (ئه، و مه ئی وو شهکانی نزاکه له خۆته وه مه گۆره و ریک وهك خۆم پیتم گوت وابلئ: (بِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). {تاج/ ۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۰ — له بارهی دمستووو نه ریت و دوعا و نزای نووستنه وه} + {ریاض/ ۲، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۸۱۴} + {ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۴۹، ژماره: ۱۴۶۲ — گوتهی کاتی نووستن}.

۱۷۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَذْرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنَبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. (الحديث ۶۳۲۰ طرفه في: ۷۳۹۳): (۱۷۳۵)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بن) ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: کاتی یەکی لەنێو ھەمووی بچیتە ناو نوینەکە یەو، بابەچمکی ناو ھەمووی جەلەکە، یا بە ھەرشتیکی تر، نوینەکە بتەگینی، چونکە نێو نازانن کە لەپاش نێو نوینەکە چی تری تێ دەچێ، لەوانە یە ماری، یا دوو پشکی، یا گەزەندی، یا نازاریکی تری تێ چووێ، جا کە نوینەکە ھەل تەکان ئەوجا بابلی: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ: ئەو پەروردگار! بە پیروزی ناوی پیروزی تۆ، تەنیشتی خۆم لەسەر ئەم نوینە دادەنیم و دەخەوم، وە بەپشتی تۆ بەرزی دەکەمەو ھەل دەسم لەخەو، خودایە: ئەگەر گیانم گل دەدەیتەو ھەم خەو ھەمدا گیانم دەکیشی، ئەوا بەرھەمەتی خۆت رەحمی پێ بکە، وە ئەگەر بەرەلای دەکەیتەو ھەم خەو خەبەر دەکەیتەو ئەوا بپارێزە و بەوێ کە ئاگاداری بەندە باشەکانی خۆت پێ دەکە ئاگاداری ئەویش بکە. (تاج/ ۸ / ل ۲۶ / ز ۸ / ژ ۲ - دەستووری نزای نووستن).

ئەمەش دەقی ژمارە: (۱۹۰۰) ی پوختە موسلیمە، بۆ ئەم ھەرموودمە:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَةَ إِزَارِهِ فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيُسَمِّ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا خَلْفَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ، فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّ الْأَيْمَنِ، وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ». {الحديث: ٦٨٣٠ = ٦٨٤٨ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى/٥، رقم: ١٩٨٢ = ٦٣٢٠، ٧٣٩٣ فتح البارى. أبو داود. أدب: ٥٠٥٠. تحفة الأشراف: ١٤٣٠٦} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بئی) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (کاتێ یەکێ لەنێو ھەمووی بچیتە ناو نوینەکەییەو، یا بە چمکی ناوھەوێ جەلەکە، یا بە ھەر شتێکی تر، نوینەکە بێتە کێنێ، چونکە ئێو نازانن کە لە پاش ئێو نوینەکە چی تری تێدەچێ، لەوانەیە ماری، یا دوو پشکی، یا نازاریکی تری تی چووێ، جا کە نوینەکە تەکان، ئەو جا بلی: بیسمیلاو ناوی خودا بەینێ، کاتێ ویستی کە لەسەری رابکشی، یا لەسەر لای راست رابکشی و بلی:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ):

پاکی و پیروزی بۆ تۆیە ئەو خودایە! ئەو پەرەمردگارم بە پیروزی ناوی پیروزی تۆ، تەنیشتی خۆم لەسەر ئەم نوینە دادەنیم و دەخەوم، وە بە پشتی تۆ بەرزێ دێکە مەوێ و ھەل دەستم لەخەو. خودایە! ئەگەر گیانم دێکشی و گلی دەمیتەو لە لای خۆت لەم نووستنەمدا، ئەوا بە سۆزو میھربانی خۆت رەحمی پی بکە و سۆزو میھری لەگەڵ بنوینە، وە ئەگەر بەرەلای دێکیتەو لەم خەو خەبەرم دێکیتەو ئەوا بیباریزەو، بەوێ کە ناگاداری بەندە باشەکانی خۆتی

پښ دمهكيت، ناگاداري نهویشی پښ بکه). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۷ –
دوعاو نزی نوستن} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۴۹، ژماره: ۱۴۶۰ – گوتهی کاتی
نووستن}.

(۱۸) باب التَّعَوُّذِ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلَ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ يَعْمَلْ
به نلگرتن به په نای خودا له زیانی کرده و دی خوتو له شه ری کرده و دی
که سیکي تر

۱۷۳۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أُنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ
وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (الحديث ۷۳۸۴ – طرفه في: رقم/۱۶۹۷ تجريد = ۴۸۴۸ فتح
الباري = بهرگی/ ۴ ل/ ۴۲۹): (۱۷۳)

ثيبنو عباس - رمزای خوا له خووی و بابی - فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سهر بی) فهرمووی: (په نا دمگرم به عزیزمت و گه ور می تو خودایه، تو
نه مری و نامری، به لام جنوکه و مروق دهمرن).

۱۷۳۷- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ: عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ
يَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». {الحديث: ۶۸۳۹ = ۶۸۵۷ فم.

(۱۷۳) تجريد/ ۵، ژماره: ۲۱۲۷ = ۷۳۸۴ بخاری. پوختهی موسليم/ ۵، ژماره: ۱۸۶۶ = ۶۸۳۷ شيخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۹۷ رقم الباب/ ۷).

تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى بالكوردى/٥، رقم: ١٩٩١ = ٦٣٩٨ فتح البارى = ١٦٤١ تجريد = ٤٥٢٢ فتح البارى: (١٣٧)

ئەبو مووسى ئەشعەرى (رەزى خۇداى لى بى) فەرەمۆى: خۆشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بى) جاران ئەم نەزايە دەکردو دەيفەرموو:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئَتِي وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»:

واتە: ئەى خۇدايە! ئەى پەرەمەردگارى گەورەم! لێم خۆشە، خۆشە لە تاوانم، لە نادانى و نەقامیم، لە زیادە رەویم و پیلەتەتەپەرم لە هەموو کاریکما، لەوێ کەتۆ باشتری دەرانی لەمن، خۇدايە! تاوانەکانم هەموو بپۆشە، چ هی بەراستیم بى، چ هی بەگالتەمەو بى، چ هی هەلەو نەزانیم بى، چ هی ئەنقەس بى، وە ئەم جۆرە تاوانەیشم هەموو هەن! ئەى خۇدايە! تاوانى کۆن و نوێم هەموو بپۆشە وە تاوانى نەینى و ئاشکرام بپۆشە، ئەو تاوانەیشم بپۆشە کەتۆ خۆت باشتر لى دەرانی، پێشخستن و پاشخستن هەر بەدەستى خۆتە، پێشخەرو پاشخەر هەر تۆی، وە هەموو شت بۆ تۆ ئاسانە، تۆ دەستەلاتى هەموو شتێکت هەیه و هیج شتێ لەچنگى تۆ قوتار نابى و هیج شتێ لەدەستى تۆ دەرناچى.

{تاج/٥، زنجیرە: ٧٠، ژمارە: ٥٠٤٢ – نەزایی کە خێرو خۆشى جیهانى تیا دا بى} + {ریاض/٣، زنجیرە: ٢٤٤، ژمارە: ١٤٢٤}.

(١٣٧) مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكوردية/٥، ژمارە: ١٩٩١ = ٦٣٩٨ بخارى. مختصر صحيح مسلم = بوختەى موسليم/٥، ژمارە: ١٦٨ = ٦٨٣٩ ترفيم و تخريج صحيح مسلم من قبل الشيخ خليل مأمون شيجا (بخارى رقم الكتاب/٨٠ رقم الباب/٦٠).

۱۷۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ». {الحديث: ۶۸۴۸ = ۶۸۶۶ فم. تجريد البخاری بالکوردی ۴/، رقم: ۱۵۵۲ = ۴۱۱۴ فتح الباری: (۱۷۳۸)}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بئ) ھەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) وابوو بەزۆری دەیفەرموو:
(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ). واتە:

ھەر خودا خۆی خودایە و بەس، لەشکری خۆی لەروژی گەلە کۆمەگەدا، کە ناسراوە بەروژی ئەحزاب سەرخست، بەندەگەیی خۆی کە موخەممەدی کۆری عەبدوللایە، کە پێغەمبەری خودایە سەرخست، بەتەنھا خۆی لەشکری ئەحزابی بەزاندو تێک و پێکی شکاند، کە ناسراوە بە غەزای خەندەق، خۆی نەبێ ھەموو شتێ ھیچ و پووچە، بێجگە لەخۆی ھەمووشتن بوونی نەبوونە. {تاج/۴، زنجیرە: ۸۸، ژمارە: ۴۶۰۳ – غەزای خەندەق}.

(۱۹) باب التَّسْبِيحِ أَوَّلَ النَّهَارِ وَعِنْدَ النَّوْمِ

سویحانەللاکردن لەسەرەتای رۆژەووەو لە کاتی نووستندا

۱۷۳۹- عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) اشْتَكَّتْ مَا تَلَقَّى مِنَ الرَّحَى فِي يَدِهَا، وَآتَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبِيَّ، فَأَنْطَلَقَتْ فَلَمْ تَجِدْهُ، وَلَقِيتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَأَخْبَرْتُهَا، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ

(۱۷۳۸) تجرید/۴، ژمارە: ۱۵۵۲ = ۴۱۱۴ بخاری. پوختەیی موسلیم - مختصر صحیح مسلم/۵،

ژمارە: ۱۸۹۲ = ۶۸۴۸ تخریج وترقیم لصحیح مسلم. (بخاری رقم الكتاب/ ۶۴ رقم الباب/ ۲۹).

(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْبَرْتُهُ عَائِشَةُ بِمَجِيءِ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) إِلَيْهَا. فَجَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْنَا، وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا، فَذَهَبْنَا نَقُومُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَى مَكَانِكُمَا». فَقَعَدَ بَيْنَنَا، حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمِهِ عَلَى صَدْرِي، وَقَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكُمَا خَيْرًا مِّمَّا سَأَلْتُمَا؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا؟ أَنْ تُكَبِّرَا اللّٰهَ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَتُسَبِّحَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمَا مِنْ خَادِمٍ». وَزَادَ فِي أُخْرَى: قَالَ عَلِيٌّ: مَا تَرَكْتُهُ مِنْذُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قِيلَ لَهُ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ؟ قَالَ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ. {الحديث: ٦٨٥٣، ٦٨٥٥ = ٦٨٧٣. فم. تجريد البخاري بالكوردی/٤، رقم: ١٤٦٢ = ٣٧٠٥، ٣١١٣، ٥٣٦١، ٥٣٦٢، ٦٣١٨. أبو ارد. أدب: ٥٠٦٢: (١٣٣)}

پیشہوا علی کوپی نہبو طالب (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: فاطیمہ (رمزای خودای لی بی) تہنیا بال بوو، ہمرخوی ئیشو کاری ناومائی دہکرد، سکالای بوو لہدہست شت ہارین بہ دہستار، ناولہپی دہستار بردبووی، نہومندہی دہستار کردبوو جا کوہہئی زنی دیلی بہتالان گراوی جہنگیان ہینا بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فاطیمہ بہ ئومیدی نہوہی کہ باوکی لہوزنہ دیلانہ، کارمکہریکی پی بدا، ہمتا لہمالہوہ بو ئیشو کار یاریدہی بدا، چوو بولای باوکی، بہلام باوکی لہمال نہبوو، عائیشہی زردایکی لہمال بوو، عہرزی نہوی کرد کہ بو شتی واہاتووہ، کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تہشریفی ہاتہوہ، عائیشہ داخوازییہکہی فاطیمہی پی گوت، عہرزی دہکا کہ فاطیمہی کچت ہاتبوو بولات بو ئیشیکی ئاوہما، داوای کارمکہریکی لی دہکردیت، بہلام تو لہمال نہبووی!

(١٣٣) تجريد البخاري بالكوردی/٤، ژمارہ: ١٤٦٢ = ٣٧٠٥ بخاری. پوختہی موسلیم/٥، ژمارہ:

پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) ته شریفی هات بۆلامان، له وکاته دا ئیمه راکشابووین، ده مانویست بڅه وین، من ویستم که له بهری هه ئسم، فهرمووی (دروودی خودای له سهر بئ): (له جیگه ی خۆتان مه جوولئین). جا له بهینی من و له بهینی فاطیمه ی کچیدا دانیش، ته نانهت ههستم کرد به فینکایی قاجه کانی، که ده کهوتن له سینگم. فهرمووی: (ئهدیی با شتیکتان فیربکه م، زۆر له وه باشره که ئیوه داوایتان له من کردووه! نه ویش ئه مه یه: کاتئ که راکشان له سهر نوینه کانتان بۆ خهوتن، سی و چوار جار ئه لّاهو ئه کبه ر بکه ن و سی و سئ جار سو بجان ه لّا بکه ن و سی و سئ جار بلّین (الحمد لله) ئه مه زۆر باشره بۆ ئیوه له کاره که رو نوکهر!).

له گیرانه وه ی (۶۸۵۵ مسلم) دا ئه مه ی پتره: عه لی فهرمووی: ئه وه تی ئه م فهرمووده یه پیغه مبه رم بیستووه، له پێش نووستندا ئه م وشانه م ته رک نه کردووه. گو تره به عه لی: ئایا له شه وی شه ری صه فینیشدا، له و نه به رده قورسو گرانه یشدا، ئه م وشانه ت واز ئی نه هیناوه؟ فهرمووی: به ئئ، ته نانه ت له شه وی نه به رده ی صه فینیشدا ئه م ویردانه م ته رک نه کردووه. {ریاض/۳، زنجیره: ۲۴۹، ژماره: ۱۴۵۹}.

روونکردنه وه:

۱- شه وی صه فین، یه کیکه له نه به رده خویناوییه کانی نیوانی موسولمانان، که له پاش جهنگی جه مه ل، له بهینی له شکری ئیمامی عه لی و له شکری موعاوییه دا روویدا، صه فین جیگه یه که له نزیک روبراری فوراته وه، ده وری شه ش حه وت مانگ له وی شه ر بوو له نیوانی له شکری عه لی و له نیوانی له شکری موعاوییه دا، له سهر فهرمایشتی ئیبنو که ثیر له (البدایه والنهایه) دا، حه فتا

ههزار كهس كوژراوه، چل و پینج ههزار له خهلكی شامو بیست و پینج ههزار له خهلكی عیراق.

۲- بهبۆنه‌ی ئهم دستار کردنه‌ی چه‌ره‌تی فاتیمه، كه دهستی زامار بووه، ده‌لێم زۆر منال بووم، له‌ده‌و‌روبه‌ری جزمی (تبارك) دا بووم، له گوندی خۆمان له‌برایماوه، كات كۆتایی و‌مرزی به‌هار بوو، رۆژی هه‌ره‌مز بوو، بۆ ده‌سكه‌نه‌ی شكارته‌ی نۆکی مائی مه‌لای دێكه‌مان، كه‌ناوی مامۆستا مه‌لا موچه‌مه‌دی تال بوو، مائی مامۆستا خۆیان و كۆمه‌لێ كچی دێكه، له‌گه‌ل پینج شه‌ش قوتابی وردیله‌دا، چووین بۆ ده‌سكه‌نه‌ی نۆکی مائی مامۆستا مه‌لا موچه‌مه‌د، كه له‌به‌ری سێداره‌بوو، ده‌ستمان كرد به‌ ده‌سكه‌نه‌ی كردن، كچه‌كان به‌جیا، مناله‌كان به‌جیا، مامۆستا و مامۆستا ژنیش كه‌ناوی ئامینه خان بوو، سه‌ره‌به‌رشتی كارمه‌كهیان دمكرد!!

مامۆستا ژن ئامینه خان هات بۆلام، به‌سه‌ر سامیه‌وه گوتی: نه‌یڕۆ! نوری ئه‌وه چیه به‌ده‌سته‌وه؟ ئه‌وه خۆینه؟ ئاده‌ی ده‌ستت بێنه. كه ته‌ماشایكرد هه‌ردوو به‌ری له‌پم تلۆقیان كردوووه به‌هۆی سوێری و زبیری لاسکی نۆكه‌كه‌وه خۆینیان ئی دمتكی، به‌لام من واماندوو شه‌كه‌تم، به‌باشی هه‌ست به‌كاره‌كه ناكهم، دیاره له‌و‌میش دمه‌ترسام كه باوهرم پێ نه‌كه‌ن!

مامۆستا ژن ئامینه خان، بانگی مامۆستای كرد: مه‌لا! مه‌لا! و‌مره‌ بزانه ده‌ستی نووری ده‌سكه‌نه‌كه چی لێكردوووه؟ جا ئیوارێ چی به‌مام فارس بلێین؟ مامۆستا مه‌لا موچه‌مه‌د (ره‌حه‌متی خودای ئی بێ) هه‌ندێ خۆله سووره‌ی به‌چمکی مه‌ندیله‌كه‌ی بێزایه‌وه‌و ده‌سته‌كانمی به‌و ته‌مپ و تۆزه‌ برژانده‌وه‌و فه‌رمووی: (واز له‌ده‌سكه‌نه‌ به‌ینه، بچۆ بێشكه‌ی كورمه‌كه‌ راژمه‌) مامۆستا ژن ئه‌نومری كورپی له‌ بێشكه‌كه‌دا تێركرد له‌ شیرو ئه‌وجا منیش ده‌ستم كرد

بەراژمىندى ۋە ھەردوگمان خەومان ئى كەوت، جا بۇئەۋەى كە زامو تلوۋقەكانى
دەستەكانم زۆر زەقو بەرچاۋى نەبن، ھەردوو دەستەم سەرميان گرتە خەنە!!
چونكە گەرچى بى دايك بوومو زۆر بەمىندالى دايكەم مردبوو، تەنانەت
سەبارەت بە مەرگى دايكەم ھىچەم لەبىر نىيە، بەلام چوار خوشكەم ھەبوو، ھەر
چوارىيان لەمەن گەورەتر بوون، لەبەرئەۋەى كە قورئان خوینىش بوومو قوتابى
ئايىنى بووم زۆر ناسك و نازدار بووم، شەوو رۆژ بە باومش و بە كۆليانەۋە بووم!
زۆريان خۇش دەۋىستەم، ھەتا چوومە فەقتىيەتەش قىزىكى جوانم ھەبوو،
ھەفتەى جارى دىيانگرتە خەنە بۆم، ئەگەر ماۋمىي سەرم نەگرتايەتە خەنە
سەرم دەنيشا!! ئەو چوار خوشكەم كە لەدايك و باۋكى خۆم بوون، ناويان:
فاطىمە ۋە عائىشە ۋە خاۋمرو ھەبىبە بوو.

مالى مامۇستا، كە لەبىنگردو ئالەشەۋە ھاتىبوون بۇ دىيى ئىمە، بىرىتى بوون

لە:

- ۱- مامۇستا مەلا موھەممەدى تال، لە بىنەرمەندا ئىرانى بوو.
- ۲- مامۇستا ژنە ئامىنە خان، ژنىكى زۆر خان و مان بوو.
- ۳- ھەلاۋە خانى دايكى ئامىنە خان كە خەسۋى مامۇستا بوو، ھەلاۋە
خان سەيىد بوو.

۴- نوۋرى بىرە ئامىنە خان لە تەمەنى منابوو.

۵- مەلا فاطىمە خانى خوشكى ئامىنە خان، گەرە كچ بوو.

۶- كورمەكى مامۇستا كەۋا دىزانم ناۋى ئەنۋەر بوو نۆبەرەيان بوو!

چەند يادگار ئى ھى ئەو رۆژگارە: ئىمە ھەشت نۆ مىنالى دىكە بوۋىن،
زۆرتر كە مامۇستاي تال، لەمال نەبۋايە، يا ئىشى، كارىكى تىرى بىۋايە، مەلا فاتەم
دەرس و وانەكانى پىمان رەۋان دەگرد، مىن يەكەم جار دەرىپىم بۆكرا نەم دىزانى

بهنده خوښه که ی ببهستم مهلا فاطمه بوی دبهستم. گهل جار که هارو هاجیمان دهکردو جزمی یهکتریمان دهرپاند، یادهمان شاردوه، ههتا ماموستا لهخاومنه که ی بدات، فاطمه خان لهسهر پی ریزی دهکردین و لهپمان دریژ دهکرد، ئه ویش یهکی سهر و چهند شوولکی دهمالی بهناو لهپمانا، تهنانهت لهنوری برای خوشی مدا، که نوری برای ههتیویش بوو، بهلام که سهره دهگهشته سهرمن، لهمنی نهدهدا، منالهاکان رهخنهیان لی دهگرت و دهیانگوت: بوجی لهنوری نادهی لههه موومان هارو هاجتره؟ دهیگوت: ئاخر نوری بی دایکه گونا هه!!

کاتی گهیشتمه مریشکه رمشه، مریشکیکی گهورهی چاکی پهپ لهپی رمشم برد بؤ ماموستا مهلا فاطمه خان لهگهل ههندی ههنا ردا!!

له ماموستا کاند، دوو کچیان تیادا بوو، خودا لهههر دوو دنیادا چاکی ههر دوکیان بداته وه، دهرسی قورئانی زورم له خزمهتیانا خویندوه، یهکیکیان ئهم مهلا فاطمه یه بوو، ئهوی تریشیان مهلا سهعهدهی کچی ماموستا مهلا عهلی سهرزهل بوو، کهشووی کرد به ماموستا مهلا موچه ممهدهی گانی روشنایی، لهکوئایی ته مهنیدا مهلا ی مزگهوتی عهبدوئلا لوطفی بوو. خوا لی خوشبی.

لهنووسینی ئهم یادگارانه دا، ماموستای حالی (مفتی الدیار السعودیة) م کردووه بهسهر مهشق، که لهکه نالی نیقرمه وه، باسی منالیی خوئی دهکرد، فهرمووی:

(منالیک ییر بووم، تازه خهریکبووم لهشت حالی ببم، باوکم مهلا یهکی سهلهفی زور توندپرو بوو، منیش کهمه کهمه دهچووم لهملاولا، گویم له تیلاومتی عهبدولفه تاح شهعهعی و مهنشاوی دهگرت و وهک نهوان به مهقام قورئانم دهخویندو له کوئاییدا (صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمَ) م دهکرد، جا باوکم بهمه ی

زانى، زۆرى پى ناخۇش بوو، رۆژى لەلەي سەرۋى قادىر مەيەكى چەند پەلەيەۋە راۋەستابووم، باۋىك تەحقىقى ئەۋەى لىم كىرد، كەپراستە من ھەلەى وا دىكەم، مەنىش ھەزم نەكىرد كە درۆى لە خەزمەتدا بىكەم، راستىيەكەم ەرزىكىرد، ئەۋىش لەسەرنەۋە كە يەك شەقى مەزى تىيەلدام بە قادىر مەكانا ھەتا خوارمەۋە خۇلۇر بومەۋە!.

فەرەموۋى: (دراۋىيەكەم ھەبوو، دىۋارى لە بەيىنمانا بوو، رادىۋىيەكى ھەبوو، دىيخستە سەر قاھىرە، باۋىك لەمالى خۇمانەۋە گۈيى دىنا بە دىۋارەكەۋە گۈيى لە قورئان خۇيىنە مىسرىيەكان دىگەرت، بەرە بەرە كارىان تى كىرد، دراۋىيەكەمان كە بەمەى زانى، ھاتە خەزمەتى باۋىك، ەرزىكىرد: ئەگەر دىفەرەموۋى رادىۋىكەت بۇ دىھىتىم، ئەگەر دىفەرەموۋى ئەۋا دىيىشكىنىم؟! باۋىك فەرەموۋى: نەبۇمى بەيىنەۋ نە بىيىشكىنە!). {بىروانە: ژمارە: ۱۷۵۸، لە زىجىرە: ۱۳۳۹د، كە لەپىشەۋە رابورد}.

ئەى خۇداى مىھەربان! ئەى پەرۋەردىگارى گەۋرەۋ سەرۋەرم! تۇ خۇت باش باش ئاگادارى، كەمن لەۋ دىسكەنەى نۇكەۋە ھەتا ئەمەپۇ، كەتەۋا پىرەبووم سەرۋ رىشەم بوون بەگۈلۈۋى بەفەر، چەندە توۋشى مەندوۋىۋى نارەھەتىۋ زەھمەتۋ ئەرك بووم، لە پىناۋى خەزمەتى ئەم ئاپىنە پىرۋەزى تۇدا، بىگرە زۇر جارەنىش لەم پىناۋەدا، توۋشى تانەۋ تەشەرو گەپرو تەشەلەى نەفامانى ئەمۋ ئەۋىش بووم!!

دەى پەرۋەردىگارا! بە رەھمەتى خۇت، ئەم ئەركۋ خەزمەتەم ئى قەبوۋل بىفەرەموۋ، بىكە بە مایەى سەر بەرزىۋى خىرو بىپرو رەھمەتى دىنۋ دۇنيا، بۇ خۇمۋ بۇ باۋىك دىكىمۋ بۇ ھاجى مەلا زەكىيەى ھاسەرم، بۇ خۇمانۋ بۇ مەئلمانۋ بۇ مەئلمانۋ بۇ مامۇستەۋ فەتىكانمانۋ بۇۋەچەۋ نەۋەكانمانۋ

بۆ هه موو موسوئمانی، که خیر له م کتیبانه دهبینی، یا بههر شیومین
خزمهتیاں دهکا، خودایه! نه م کتیبه پیرۆزانهی که من خزمهت م کردوون و
تهرجه مه م کردوون، وهک نه صله که یان بکهیت به سه رچاومهیه کی گه وره ی
ره حمهت و بههره ی هه ردو و جیهان له ولاتا!

نامین. یا أَرْحَمَ الرَّحْمِینِ، وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِینَ، وَمَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى یَوْمِ الدِّینِ. وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ.
هه زار ره حمهت له گۆرو گیانی نه حمه د هه ردی که ده لئ:

به سه رسامی، له سه ر لووتکه ی بئندی (پیری) وه ستاو م

شه ریتنی عه مرێ رابردووم، وه کوو خه و دیتته به رچاو م

نه مه یش گێرانه ومیه کی تری نه م فه رموودمه یه، ژماره (۵۷۴) ی بلوغ المرام:
وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا): {أَنَّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ أَوْصَتْ
أَنْ يُغَسَّلَهَا عَلَيَّ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ} رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ.
{دار قطنی/۲/۷۹/۱۲}:

نه سمائی کچی عومه یس (ره زای خودای لی بی) فه رمووی: حه زرمتی
فاطمه ی کچی پیغه مبه ری خودا که هاوسه ری عه لی کوپی نه بو طالیب بوو
(دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو ره زای خودا له وان بی) راسپیری کرد بۆ عه لی
میردی، کاتێ فاطمه ده مرئ، عه لی ته رمه که ی بشوړئ، وه عه لیش وایکردو
راسپیرییه که ی فاطمه ی به جئ هینا.

روونکردنه‌وه:

۱- فاطیمه‌ی زه‌هراء (رمزای خودای ئی بی) کچی حه‌زرم‌تی پښه‌مبه‌ره (دروودی خودا له‌سهر پښه‌مبه‌ره و رمزای خودا له‌هه‌موو منال و هاوسه‌رو هاوه‌لان و شوپنکه‌وتوان و په‌پره‌وانی بی. ئامین خودایه!)

فاطمه‌ی هاوسه‌ری پښه‌وا عه‌لیه، یه‌که‌م هاوسه‌ریه‌تی، به‌کچی شووی پی کردووه، هه‌ر نه‌و شووه‌ی کردووه، هه‌تا ما ژنی عه‌لی بوو، که‌مرد عه‌لی ته‌رمه‌که‌ی شو‌رد، عه‌لی ژنی تری به‌سهر نه‌هینا، عه‌لی له‌پاش مه‌رگی فاطیمه ژنی تری هیناوه.

فاطمه‌ی دایکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه، نه‌نکه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو سه‌یده‌گانه، چونکه‌ حه‌سه‌ن و حوسه‌ین باپیره‌ گه‌وره‌ی هه‌موو سه‌یده‌گانن. نه‌وه‌ی پښه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سهر پښه‌مبه‌ره و نه‌وه‌و وه‌چه‌ی پیرۆزی بی) هه‌ر له‌رښه‌ی فاطیمه‌وه‌ ماون، له‌منال‌ه‌گانی تریه‌وه، نه‌وه‌و وه‌چه‌ی پښه‌مبه‌ر نه‌ماون، به‌پیی ته‌مه‌ن، که‌ه‌گانی پښه‌مبه‌ر (دروودی خودای گه‌وره‌ له‌سهر پښه‌مبه‌ره و که‌ه‌ پاکیزه‌گانی بی) نه‌مانه‌ن:

۱- زه‌ینه‌ب، له‌خه‌دیجه‌ی کچی خووه‌یلیده، که‌ یه‌که‌م هاوسه‌ری پښه‌مبه‌ر بوو، زمینه‌ب یه‌که‌م کچی پښه‌مبه‌ر بوو، یه‌که‌م کچی پښه‌مبه‌ر بووه‌ که‌شووی کردووه، شووی کرد به‌ نه‌بولعاصی کوری رمبیع، که‌پوورزای خوی بوو، کوری هاله‌ی کچی خووه‌یلید بوو، که‌خوشکی خه‌دیجه‌ی دایکی زمینه‌به‌ له‌گه‌ل پښه‌مبه‌ردا، له‌مه‌که‌وه‌ کوچی کرد بو مه‌دینه، به‌لام می‌رده‌که‌ی له‌مه‌که‌ مایه‌وه‌و موسو‌ل‌مان نه‌بوو، کاتی نه‌بولعاص موسو‌ل‌مان بوو، پښه‌مبه‌ر به‌بی مارم‌پرینی تازه، زمینه‌بی دایه‌وه‌ پیی، زمینه‌ب له‌ نه‌بولعاص کچیک و کورپکی بوو، کورپکه‌ ناوی عه‌لی بوو، به‌گه‌نجی مرد، نه‌م عه‌لی کوری زمینه‌به، له‌روژی

رزگارکردنی مهككه‌دا، كه له‌میزوودا ناسراوه به (فهتجی مهككه) له‌پاشكۆی پێغه‌مبهرهوه سوار بوو، زمین‌ب کچیکیشی هه‌بوو، ناوی ئومامه بوو، ئه‌و کچه‌زایه‌ی پێغه‌مبهر بوو، كه‌جاروبار له‌نوێژدا دمیکرده فه‌لادۆشکانی، کاتێ فاطیمه‌ی پووری مرد، ئومامه شووی کرد به‌عه‌لی کورێ ئه‌بو تالیب، خاتوو ئومامه کورێکی له‌عه‌لی بوو، ناوی موحهممهد بوو، سالی هه‌شتی کۆچی زمین‌ب به‌مه‌رگی خودا مرد، ئوم عه‌تێ و چه‌ند ژنیکی تر شۆردیان، پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆی سه‌ره‌په‌رشتی شۆردنه‌که‌یی کرد، کراسه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌دا بۆ ژنه‌ مردوو شۆرەکان، كه‌ له‌ژێر کفنه‌که‌وه، له‌سه‌ر گۆشته‌وه بیکه‌نه به‌ری، ئه‌وانیش وایان کرد، پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئاماده‌ی شۆردن و کفن کردنی ته‌رمی ئوم کولثوومی کچیشی بووه، وه‌خۆی پارچه‌ پارچه‌ کفنه‌که‌ی ئوم کولثوومی هه‌ل‌ دده‌ا بۆیان، له‌سه‌ر ئه‌م شیومه‌:

له‌یلای کچی قائیفی ئه‌ل – شه‌قه‌فیه، فه‌رمووی: ئوم کولثوومی کچی پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) كه‌ کۆچی دوا‌یی کرد، خۆم یه‌کێک بووم له‌و ژنانه‌ی كه‌ دمیان شۆرد، پێغه‌مبهر خۆی له‌لای دهرگا‌که‌ دانیشتبوو، کفنه‌که‌ی ئوم کولثوومی پێ بوو، پارچه‌ پارچه‌ دمیدایه‌ دمستان: له‌پیش پێشا کراسه‌که‌ی دایه‌ دمستان، ئینجا سه‌رکراس، ئینجا سه‌ره‌پۆش، ئینجا سه‌ردهری، له‌پاش ئه‌مانه‌ هه‌موو چه‌ره‌فه‌یکی ئاودامانیان له‌ته‌رمه‌که‌یه‌وه پێچا، ئوم کولثووم كه‌ رو‌قیه‌ی خوشکی مرد، شووی کرد به‌ئیمامی عوتمان، ئه‌ویش له‌سالی نۆی کۆچیدا له‌لای عوتمان مرد. زمین‌ب له‌پیش بیعه‌ته‌ (ناردنی پێغه‌مبهر)‌دا به‌ ده‌ سال له‌دایک بووه، نزیکه‌ی (۲۰) سی سال ژیاوه. {بروانه: ژماره: ۵۶۶ له‌ بلوغ المرام}.

۲- روقیه، سائی (۳۳) سیی و سئ له ته مه نی پیغه مبه ر روقیه له دایک بووه، واته (۷) به حهوت سأل له پئش بوونی پیغه مبه ر، به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له دایک بووه. هاوسه ری ئیمامی عوتمان بوو، عوتمان له پئشا کۆچی پئ کرد بو حه به شه، منائیکی له عوتمان بوو ناوی عه بدوللا بووو، روقیه زۆر جوان بوو، دوو کۆچی کردوو، له غه زای به دردا کۆچی دوایی کردوو، نزیکه ی بیست سائی ژیاوه، دووه م کچی پیغه مبه ر بووه.

۳- ئوم کولثووم (رمزای خودای ئی بئ) له پاش مه رگی روقیه ی خوشکی، سائی (۲) سیی کۆچی شووی کرد به عوتمان، له سائی نووی کۆچی له لای عوتمان مه رگ بوو به میوانی، مندائی نه بوو لئی.

۴- فاطیمه ی زه هراء، راجیایی سه بارمت به سائی له دایک بوونی هه یه، هه ندی ده لئین: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ته مه نی چل و یه ک سأل بووه، که فاطیمه له دایک بووه، هه نی تر ده فه رموون: ته مه نی (۲۵) سیی و پئنج سأل بووه، که فاطیمه له دایک بووه، دیاره که فاطیمه و براو خوشکه کانی، بیجگه له ئیبراهیمیان، هه موویان له دایکه خه دیجه بوون، که یه که م هاوسه ری پیغه مبه ر بووه، فاطیمه شووی کرد به عه لی ته مه نی (۱۵) پازده سأل بوو، له پاش مه رگی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) به شه ش مانگ فاطیمه یش ده مرئ. له ئیمامی عه لی (۳) سئ کورپی بووه: حه سه ن و حوسه ین و موحسین، موحسینیان به منائی ده مرئ، هه روا (۲) دوو کچیشی لئی ده بی که بریتین له زمینه بو ئوم کولثووم.

(٢٠) باب استحباب الدعاء عند صياح الديك

نزاو پارانهوه، له کاتی که له شیرخویندندا سوننه ته

١٧٤٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الحِمَارِ فَتَعَرَّضُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا». {الحديث: ٦٨٥٧ = ٦٨٧٦ نم. تجريد البخاری بالكوردی/٣، رقم: ١٣٣٢ = ٣٣٠٣ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٥٦٠٢. ترمذی. دعوات: ٣٤٥٩. تحفة: ١٣٦٢٩}؛ (١٧٤٠)

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئی) فهرمووی: (کاتی گویتان له قوو قهه ی که له شیر بوو، داوی به هرهو به خشش له خودای گه وره بکه، چونکه نهوه بو یه ده خوینی چونکه فریشته ی دیوه، کاتی گویتان له زمهری که ریش بوو، په نابگرن به خودا له شهر ی شهیتان، وهک نهوه بلین: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. په ناده گرم به رحمه تی خودا له شهر ی شهیتانی بیبهش له رحمه تی خودا) چونکه کهر که دم زمرینی شهیتان دهبینی، یا شهیتان دیته به رجاوی!). {تاج/٥، زنجیره: ٧٧، ژماره: ٥٠٩٦ — گوته ی کاتی خویندنی که له باب}.

(٢١) باب دعاء الكرب

نزا ی کاتی مهینه تی و سه خله تی

١٧٤١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». {الحديث:

(١٧٤٠) تجريد البخاری بالكوردی/٣، ژماره: ١٣٣٢ = ٣٣٠٣ بخاری. پوخته ی موسلیم = مختصر

صحیح مسلم/٥، ژماره: ١٨٨١ = ٦٨٥٧ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٥٩ رقم الباب/١٥).

۶۸۵۸ = ۶۸۷۷ فم. تجرید البخاری بالکردی = مختصر صحیح البخاری/۶، رقم:

۱۹۸۵ = ۶۳۴۵، ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۳۵: (۱۷۴۱)

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: دمستووری پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو، له‌کاتی سه‌خه‌تی و دله‌نگی و مه‌ینه‌ت و
لیقه‌وماندا، که‌خه‌م دایده‌گرت دمیفه‌رموو:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
السَّمَوَاتِ رَبُّ الْأَرْضِ، رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». واته:

خودای راست و دروست و به‌هه‌ق هر یه‌زدانی پا‌که و به‌س، خودای تر
نییه بی‌ج‌که له‌خوی، که خودایه‌کی گه‌ورمه هیمن و خاومنی حیل‌م و هه‌وسه‌له‌یه،
خودای به‌هه‌ق هر یه‌زدانی پا‌که، که خاومنی عه‌رشی مه‌زنه، که ته‌خت و
باره‌گای هوکمرانی خویه‌تی، خودای به‌هه‌ق به‌س یه‌زدانی پا‌که، که خاومنی
یه‌ک به‌یه‌کی گشت ئاسمانه‌کان و زه‌مینه، که خاومنی عه‌رش و باره‌گای نازداری
خودای گه‌ورمه سه‌رومره!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۵۰۷۸ - نزاکانی
مه‌ینه‌تبار}.

(۱۷۴۱) تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، ژماره: ۱۹۸۵ - ۶۳۴۵ بخاری. پوخته‌ی

موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۷۶ = ۶۸۵۸ ترقیم شیخا لصحیح مسلم. (بخاری رقم الکتاب/۸۰ رقم
الباب/۲۷).

(۲۵) باب بیان آنکه یُسْتَجَابُ لِلدَّاعِي مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي

نزای بهنده گیرا دهی به مهرجی بهله نهکا، وهك نهوه بلین: من هه ر نزا

دهكه مو هه ر گیرا نابی

۱۷۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. (الحديث

۶۳۴۰: (۱۷۴۲)

ئهبو هورمیره (رمزای خوای لی بی) لهخۆشهویستهوه دروودی خوای

لهسهر بی- دهفهرموی: نزاو پارانهوو دوعاتان گیرا قبول دهی، بهمهرجی

بهله بهل نهکهن، وهك نهوه بلین: من هه ر دووعا دهکم و هه ر گیرانهبوو!. واته:

بهردهوام بوون لهسهر دووعا و کۆل نهدان لهپارانهوه نیشانهی گیرا بوونیهتی.

(تاج/ ۹/ ز/ ۶۷/ ل/ ۸۶/ ژ/ ۱۱) + (ریاض/ ۳/ ل/ ۱۰۷۰/ ز/ ۲۵۲/ ژ/ ۴).

له ژماره: (۸۷۷) ی پوختهی موسلیمدا ئاوايه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ:

«لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمَ مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ». قِيلَ: يَا

رَسُولَ اللَّهِ: مَا الْإِسْتِعْجَالُ؟ قَالَ: «يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ أَرِ يُسْتَجَبْ لِي،

فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ». {الحديث: ۶۸۷۱ = ۶۸۹۱ فم. تجريد البخاری

بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۹۸۴ = ۶۳۴۰ فتح الباری}:

ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی

خودای لهسهر بی) دهیفهرموو: هه میشه نزاو پارانهوهی بهنده قه بوول دهی و

(۱۷۴۲) تجريد البخاری/ ۵، ژماره: ۱۹۸۴ = ۶۳۴۰ بخاری. پوختهی موسلیم = مختصر صحيح

مسلم/ ۵، ژماره: ۸۷۷ - ۶۸۷۱ شيحا (بخاری رقم الكتاب/ ۸۰ رقم الباب/ ۲۲).

خودای گهوره گیرای دمکا، به مهرجی دووعای ناههق نهبی، وهك نهوه نزا بۆ برینی رشتهی خزمایهتی بکا، به لام به مهرجی نهومیش که پهله نهکا).
 عهرزی خو شه ویست کرا: قوربان! ئه ی پیغممبهری خودا! پهله پهله وهکوو چی؟ فهرمووی: (وهك نزا خوان بلئ: من ههر دووعاو نزا دهکهم و ههرگیرا نهبوو، ئیتر بهره بهره نائومید دمبی و کۆل دمداو واز له نزاکردن دههینئ و نزاکهی گیرا نابئ!).

روونکردنهوه:

واته: بهردهوام بوون له سهر پارانهوهو، وړك گرتن له خودای گهورهو میهرمبان که بیست به هاوارتهوهو و کۆل نه دان له نزاو دووعا، نیشانهی گیرابوونیهتی!

(۲۶) باب أَكْثَرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْفُقَرَاءُ، وَأَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ النِّسَاءُ، وَبَيَانُ الْفِتْنَةِ بِالنِّسَاءِ

هه زاران زۆرینهی دانیشتوانی به هه شتن، ژنانیش زۆرینهی دانیشتوانی

به هه شت و دۆزه خن، تووشی نازاوه بوون به هوئی ژنانهوه

۱۷۴۳- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: « قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا عَامَّةٌ مَن دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ إِلَّا أَصْحَابَ النَّارِ فَقَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مَن دَخَلَهَا النِّسَاءُ ». {الحديث: ۶۸۷۲ = ۶۸۹۲ فم. تجريد البخارى/ ۵، رقم: ۱۷۷۵ = ۵۱۹۶، ۶۴۴۷. تحفة الأشراف: ۱۰۰. رياض/ ۱، زنجيره: ۳۲، ژماره: ۲۵۸} (۱۷۴۳)

(۱۷۴۳) تجريد البخارى/ ۵، ژماره: ۱۷۷۵ = ۵۱۹۶ بخارى. پوختهی موسليم/ ۵، ژماره: ۲۰۷۷ = ۶۸۷۲

ترقيم شيحا لصحيح مسلم (بخارى رقم الكتاب/ ۶۷ رقم الباب/ ۱۷).

ئوسامەى كۆرى زمىد (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرموۋى: (لە دەرگەى بەھەشتا راووستام، سەرنجەدا زۆرىەى بەھەشتىيەكان كە چووبوونە ناۋى ھەژاران و مسكىنەكان بوون، بەلام داراۋ دەرگەمەندەكان ھىشتا راگىرابوون بۆ حساب و لىپرسىنەوہ لەسەر سامان و دارايىيەكەيان، گەرچى ئەوہى كە دۆزەخى بوون، بە فەرمانى خودا برابوون بۆ ناۋ دۆزەخ، لەبەردەرگەى دۆزەخىشا راووستام، سەرنجەدا زۆرىەى خەلكەكەى ناۋى ژنان بوون!). {رياض/۱، زنجيرە: ۳۲، ژمارە: ۲۵۸}.

۱۷۴۴- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ بْنِ حَارِثَةَ وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ أَنَّهُمَا حَدَّثَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ: « مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ ». {الحديث: ۶۸۸۱ = ۶۹۰۱ فم. تجريد البخارى/۵، رقم: ۱۷۵۲ = ۵۰۹۶ فتح البارى: (۱۷۴۴)}

ئوسامەى كۆرى زمىدى كۆرى حارىثەو سەئىدى كۆرى زمىدى كۆرى عەمرى كۆرى نۇفەيل (رمزى خوداي لى بى) فەرموۋىان: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرموۋى: (لەپاش مردنى من، خراپترىن ئاژاۋەو ئاشووب لەناۋ ئومەتەما، ئاژاۋەو فەيتنەى ژنانە بۆ پياۋان!). {تاج/۳، زنجيرە: ۲۴، ژمارە: ۲۰۵۷، ج/۴ = چاپى چواروہم، لاپەرە: ۴۶۸}.

(۱۷۴۴) تجريد البخارى/۵، ژمارە: ۱۷۵۲ = ۵۰۹۶ بخارى. پوختەى موسلىم/۵، ژمارە: ۲۰۶۷ = ۶۸۸۱

شىخا (بخارى رقم الكتاب/۶۷ رقم الباب/۱۷).

(٢٧) باب قصة أصحاب الغار الثلاثة والتوسل بصلح الأعمال

داستانی یارانی نه شکوهه که، که سئ کهس بوون کردنی کاری چاکه، له کانی
نزاو پارانه وهدا، به ده ست که لاو به هوئی گیرابوونی مرازا!

١٧٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَتَمَشُّونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوَّأُوا إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ، فَانْحَطَّتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ، فَانْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَأَدْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِهَا لَعَلَّ اللَّهَ يَفْرُجُهَا عَنْكُمْ، فَقَالَ أَحَدُهُم: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَامْرَأَتِي، وَلِي صَبِيَّةٌ صِغَارٌ أَرْعَى عَلَيْهِمْ، فَإِذَا أَرَحْتُ عَلَيْهِمْ، حَلَبْتُ فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيَّ فَسَقَيْتُهُمَا قَبْلَ بَنِيَّ، وَأَنَّهُ نَأَى بِي ذَاتَ يَوْمٍ الشَّجَرُ، فَلَمْ آتِ حَتَّى أُمْسَيْتُ، فَوَجَدْتُهُمَا قَدْ نَامَا، فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ، فَجِئْتُ بِالْحِلَابِ فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا، أَكْرَهُ أَنْ أُوْقِظَهُمَا مِنْ نَوْمِهِمَا، وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ قَبْلَهُمَا، وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاعَوْنَ عِنْدَ قَدَمَيَّ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ دَائِبِي وَدَائِبُهُمْ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ إِنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ، فَفَرَجَ اللَّهُ مِنْهَا فُرْجَةً فَرَأَوْا مِنْهَا السَّمَاءَ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَتْ لِي ابْنَةٌ عَمَّ أَحَبَبْتُهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرَّجَالُ النِّسَاءَ، وَطَلَبْتُ إِلَيْهَا نَفْسَهَا، فَأَبَتْ حَتَّى آتِيَهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ، فَتَعَبْتُ حَتَّى جَمَعْتُ مِائَةَ دِينَارٍ، فَجِئْتُهَا بِهَا، فَلَمَّا وَقَعْتُ بَيْنَ رَجُلَيْهَا، قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ، اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَفْتَحِ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ، فَقُمْتُ عَنْهَا، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ إِنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً، فَفَرَجَ لَهُمْ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ اسْتَأْجَرْتُ أَجِيرًا يَفَرِّقُ أَرْزُ، فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ: أَعْطِنِي حَقِّي، فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ فَرَقَهُ، فَرَغِبَ عَنْهُ، فَلَمْ أَزَلْ أَزْرَعُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقَرًا وَرِعَاءَهَا، فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَظْلِمْنِي حَقِّي. قُلْتُ: أَذْهَبُ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ وَرِعَائِهَا فَخُذْهَا، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئْ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ، خُذْ ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرِعَاءَهَا، فَآخُذْهُ فَذَهَبَ بِهِ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ إِنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ، فَافْرُجْ لَنَا مَا بَقِيَ،

فَفَرَجَ اللَّهُ مَا بَقِيَ). {الحديث: ٦٨٨٤ = ٦٩٠٤ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٣، رقم: ١٠٠٥ = ٢٢٧٢ فتح البارى} (١٧٢٥)

عەبدوللای کوری عومەر (رمزای خودایان ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (جاری سئ کەس بە ڕیگایەکا دەرپۆشتن، لەنەتەووە پێشینەکان بوون، باران دایگرتن، جا شەوئ پەنایان بێردە ناو ئەشکەوتئ لەکۆئ، تاویرئ لە کۆمەکەووە بەربۆووە دەرگای ئەشکەوتەکە قەپاتکرد، جا لەناو خۆیاندا گوتیان: ئادەى سەیربکەن بزەنن چى کردەو میەکی باشتان کردووە بۆ خودا، بەو کردەوانە لەخودا بپارێنەو، سا بەشکوو خودا بەهۆی ئەو کردەو بەشەووە دەرۆوتان ئی بکاتەووە لەم گابەردە رزگارتان بکا.

یەکیکیان گوتی: خودایە! خۆت ئاگات لێیەو ئاگاداریت کە من باوک و دایکیکی پیر و ئیختیارم هەبوون و لەگەڵ ژنیک و چەند منالیکى ورددا، شوانیم بۆیان دەرکردو بەشوانی بەخۆم دەرکردن، هەموو جاری کە دەرگەپامەووە بۆ مالهۆ، رانەکەم دەرکردە پەچەووە شیرم دەرۆشی و لەپێشدا دەرخواردی دایک و باوکم دەدا، ئەوجا بەشی منالەکانی خۆشم لە شیرەکە دەدا، تا رۆژئ بەشوین لەومرئ باشا دوورکەوتەووە دەرنگم بەسەرھات و کە هاتەووە شەو بوو، روانیم کەوا باوک و دایکم نووستوون، منیش وەک جاران شیرم دۆشی و بۆیانم بێردو بەدیار سەریانەووە راوستام هەتا کەى خەبەرئان بۆووە شیرەکەیان بخۆنەووە، بەلام حەزم نەکرد کە خەبەرئان بکەمەووە پێشم ناخۆش بوو کە بەرلەوان شیر بەدەم بە ژن و منالەکانم، منالەکانیش لەو ماومیەدا لەبەرپێما لەبرساندا هەر

(١٧٢٥) تجريد البخارى/٣، ژمارە: ١٠٠٥ = ٢٢٧٢ بخارى. پوختەى موسليم/٥، ژمارە: ١٧٢٥ = ٦٨٨٤

شيحا = ترفيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم (بخارى رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٩٨).

دمزرووكانهوه، ههتا شهبهقيدا ئەمه حالمان بوو، جا ئەى خودايه! تۆ خۆت
دمزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر رەزامەندىي تۆ کردوو، ئەوا دەرۆويهکمان ئى
بکەرەوهو کەلەبەرێکمان بۆ بکەرەوه، کە ناسمانى لێوه ببينين.

جا خودا کەلەبەرێکى بۆ کردنەوهو ناسمانيان لێوهى بينى و تاوێرمکە
تۆزى خزا بەلام نەيانتوانى لێوهى دەرېجن.

يەکیکی تریان گوتى: خودايه! خۆت ئاگادارى کە کچێکى نامۆزام هەبوو،
چەندە پياو حەز لە ئافرەت دەکا ئەومەندە حەزم لێى بوو، کە داواى ئيشى
خراپەم لێکرد خۆى نەدا بەدەستەوه، هەتا سالتیکيان دووچارى گرانى و قاتو
قەرى بوو، وه بەناچارى خۆى هات بۆلام، ديسان خۆى نەدا بەدەستەوه تاسەد
دینارى زێرى پێ نەدەم، منیش تیکۆشامو خۆم ماندووکرد تا ئەو پارمىەم
کۆکردمەوهو بۆم بردو دام پێى لەباتى ئەوهى کە خۆيم بدا بەدەستەوه، ئەویش
وايکرد، جا کاتى دەستم لێى گیربوو، وه لەناو کۆشیا دانیشتمو ویستم بەدەستى
بگرم، کچەکە گوتى: نامۆزا! ئەى عەبدەللا! ئەى بەندەى خودا! لەخودا بترسەو
ئەم مۆرە بەناڕەوا مەشکێنە!

نێتر منیش هەلسامو وازم ئى هیناو پارمکەیشم داپێى بەخۆپایى بۆ خۆى،
وه لەو کاتەیشدا لەهەموو کاتى زیاتر حەزم لێى بوو، جا ئەى خودايه! تۆ
دمزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر رەزامەندىي تۆ کردوو، ئەوا دەرۆويهکمان ئى
بکەرەوهو لەم سەخەلتییه رزگارمان بفرموو، نێتر خودا دەرۆويهکى تری
لێکردنەوهو تا دوو بەش لەسێ بەشى تاوێرمکە خزاو لەسەر دەرگاگە لاچوو،
بەلام کەلەبەرەمکە وها گەرە نەبوو کە بتوانن لێوهى بچنە دەرەوه!

سێیهمیان گوتى: ئەى خودايه! تۆ خۆت ئاگات لێیه، کەمن جارى
بەفرناخى برنج کرێکارێکم بەکړى گرت، کە ئیشەکەى تەواو کرد، گوتى:

کریکهمم پئی بده، منیش گوتم: کریکمت نه وەتانی، که چی به دلی نه بوو، وەری نه گرت، منیش که نه و رۆی پاره و کریکری کارهکانی ترم هه موودا، وه چه لئوو که که ی نه ویشم هه موو و مرزی ده چاندو به ره هه م دهینا، تاوا زۆر بوو گاهه لیک و وشتر و مهرو چه ند به ندمیه کی شوانم پئی کری، تا رۆزی کریکاره که هاته وه بۆلام، گوتی: له خودا بترسه کریکهمم پئی بده. منیش گوتم پئی: برۆ نه و رانه وشتر و گاهه ل و رانه مهرو شوانه کانیا ببه بۆ خۆت، هه مووی هی کریکته، گوتی: نه ی عه بدی خودا! له خودا بترسه گالتهم پئی مه که. منیش گوتم: به راستمه، گالتهم پئی ناکهم، هه مووی هی خۆته برۆ بیبه بۆ خۆت. نیت نه ویش هه مووی برد بۆ خۆی و رۆیشت. جا نه ی خودایه! تۆ خۆت دهمانی نه گهر نه مه م له بهر خاتری تۆ کردوو، نه و دمرگای نه شکه وته که مان به ته وای بۆ بکه ره وه، جا خودای گه وره به هۆی نه م کرده وه باشانه یانه وه و به هۆی نیازی پاکیا نه وه دمرگای نه شکه وته که ی به ته وای بۆیا ن کرده وه و تا ویره که ته وای خزا و هاتنه دمره وه به ریگهی خۆیا نا رۆیشتن!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۲ - باسی نیاز و نیازپاکی + تاج/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۸۵ - نیاز و نیازپاکی}.

له دوا وه به پستی خودای گه وره و سه روهر، یاسا و دهمستوورهکانی نزا و پارانه وه تۆمار ده کهین، له گه ل ژیا ننامه ی (الحافظ ابن حجر) که گه وره ترین راهه کار و شیکه ره وه ی فه رموودهکانی پیغه مبه ر (درودی خودای گه وره ی له سه ر بی).

وَأَخْرَجَ الشَّيْخَانِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ، خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ }.

{پوخته ی بوخاری = ته جریدی بوخاری به کوردی/۵، ژماره: ۲۱۳۴ = ۷۵۶۳،
 ۶۴۰۶ بوخاری. پوخته ی موسلیم = مختصر صحیح مسلم/۵، ژماره: ۱۹۰۴ =
 ۶۷۸۶ حسب تخريج وترقيم الشيخ خليل مأمون شیخا لأحادیث صحیح مسلم
 بشرح الإمام النووی = ۲۶۹۴ حسب ترقیم خادم الکتاب والسند/محمد فؤاد
 عبدالباقی}:

له ته جریدی بوخاری و موخته صهری صه حیجی موسلیمدا ریزکردنی
 وشه کان ناوایه:

ئه بهوهورمیره (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
 خودای له سهر بئی) فهرمووی: (ئه م دوو وشه یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْعَظِيمِ: خودا به پاك و پیروزی بئی گهرد دزمانم، سوپاس و ستایشی بئی پایانی
 دهگه م، دیسان خودای خو م، یهزدانی پاك و مه زن، به پاك و پیروزی دزمانم، له مه دا
 هیچ گومان و سوو وشه کیتم نییه). فهرمووی: (دروودی خودای له سهر بئی) ئه م
 دوو وشه پیروزمیه سووک و خوش و ئاسانن له سهر زمان و، قورس و گرانن له ناو
 شایان (ته رازوو) له کاتی کیشان، که هه موو کردهومیی له قیامه تا به ته رازوو
 ده کیشری، خو شه ویستن له لای خودای میهرمبان. {ریاض الصالحین/۳، زنجیره:
 ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه ی ذیکرو یادی خودا}.

ئه م فهرموودمیه دوا فهرموودمیه له صه حیجی بوخاریدا.

روونکردنه وه یه کی به سوود له باره ی دستووری نزاو پارانه وه:

له موخته صهری صه حیجی موسلیمدا، بهرگی پینجه م، لاپه ره: ۱۲۳ چاپی
 یه که م، روونکردنه وه ی ژماره (۱۸۸۵) دا ده فهرمووی:

آ- گرنگترین دستوورەکانی نزاو پارانه وه دووعا کردن:

۱- لهکاتی پارانهوه و نزاکردندا، بهپیی بواری گونجاو، نهگهر دمستی دمدا
بۆ نزا خوین و نزاکار، با لهشی پاک بئ، بهرگو و جلهکانی حهلال و پاک بن،
دمست بهدمستنوئیز بئ، نزاو پارانهوه زۆر زۆر بکات.

۲- رووی له رووگه بئو، بهرمو قیبله دابنیشی، یا بهپیهو رابومستی، یا
بهپیزهوه رابکشی، بهپیی بارو دۆخ و حال خۆی لهگهڵ کهشی نزاکهدا ساز بکاو
خۆی بگونجینئ.

۳- بۆ ژن و بۆ پیاو بهرگی شهرعی حهلالی لهبهردا بئ.

۴- ههردوو دمستی ههتا ناستی ههردوو سهرشانی، لهسهرفتای نزاو
پارانهومکهوه، ههتا گۆتایی، ههردوو دمستی ههڵپڕئ، بهپاکی، حیکمهتی ئەم
دمست بهرزکردنهومیش ئهومیه که نزا خوین، بهدل و بهکول پهنا دمباته
بهرخودا، وهك کهسیکی نوقمبوو لهئاوی دمریادا، دمست بهرزدمکاتهوه ههتا
کهسی، دمستی بگریو لهخنکان رزگاری بکا.

۵- که نزاکه تهواو بوو بهری ههردوو دمستی بهینئ بهدهم و چاویدا.

۶- بهپیی بارودۆخ زیکرو دوعاو نزاو پارانهومکه به نهینئ و به شینهیی و
بهکول و بهدل بئو ورکی تیابئ، لهخودا که ناومیدی نهکاو کارمکهی بۆ
بساژینئ و نیشهکهی بۆ بکا.

۷- نهگهر سهرمهشقی و پیشهواي کهسانی تربوو، نهوه واباشه که بهپیی
شوین و کات، دمنگ ههڵپڕئ، ههتا نزاخویننهکانی تریش شوین نهو بکهون و
لهشوین نهوموه بهرهمانی نزاکه بخوینن و ههلهی تیاا نهکهن، وهك کاتی
قونووت لهناو نوئیزی بهیانیداو لهنوئیزی و متری مانگی رهمهزанда، ههرکاتی
خۆیان فیربوون با بهدمنگی نزم نزاکه بخوینئ و پهیرهوانهکانیشی ههرکهسهیان

بۆ خۇى بەدەنگى نزم بىخوینى، مهگەر هۆیهكى تر ههبین، وهك ئەوه ئامین
بکەن لەسەر نزاى قونوتخوین.

۸- لەسەرمەتای دەستپێکردنەوه، سوپاس و ستایشی خودا بکاو بیسمیلا
بکا، وهك ئەوه بلى: (بسم الله الرحمن الرحيم) (الحمد لله رب العالمين) یا بهكوردی
بلى: (بهناوی خودا، سوپاس بۆ خودا...). باشتین شت، لەم کاتەدا زیكری
باقیاتو صالحاته كه ئەمه دهقهكهیهتی: {سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ}.

۹- ههروا لەسەرمەتاوه، لهپاش ناوهێنان و سوپاس و ستایشی خودای گهوره،
دروود بنێری بۆ گیانی پیرۆزی پیغهمبهر و سهلاواتی لهديار بدات، وهك ئەوه
بلى:

{اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ
وَبَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَآلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ}.

۱۰- لهكوتاوه ههمدو سوپاسهكه دووباره بكاتهوه، وهك ئەوه
بهتیگه‌یشتنهوه، لهناخی دلهوه بلى: (وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

۱۱- ههروا لهكوتاوه دروودو سهلاواتو سهلامهكه بۆسەر پیغهمبهر
دووباره بكاتهوه.

۱۲- لهکاتیكا كه‌هیشتا دهسته‌کانی به‌رزوه کردووه و به‌ری هه‌ردوو له‌پی
هه‌ر له ئاسمانه، كه رووگه و قیبه‌ی نیازمه‌ندان و نزاکارانه، به‌ کۆل و به‌دل،
له‌ناخی دلهوه بلى: (نامین) ئەگەر چه‌ند جارێکیش دووباره‌ی بکاتهوه قه‌یدی
نییه. نامین واته: خودایه! ئەم نزیاهمان گیرا بفهرموو، قه‌بوولی بکه لی‌مان، به
عه‌رمبیش، یا به‌گوردیش ده‌بی كه‌ مرو‌ف له‌باتی (نامین) بلى: (اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا =
خودایه! و‌مری بگره لی‌مان).

۱۷- هه‌ندێ نزاو پارانه‌وه تایبه‌تن به‌ کاتو به‌ شوێنو به‌ بۆنه‌ی تایبه‌ته‌وه، وه‌ک نزا‌ی ه‌نوت، یا نزا‌ی طه‌وافی به‌یت و طه‌وافی صه‌فا و مه‌روه‌و نزا‌ی کاتی ژنه‌ینان و شوو‌کردن و مندالبوون و کاتی سه‌فه‌رو هاتنه‌وه له سه‌فه‌رو روژی هه‌ینی و روژی جه‌ژن و کاتی سواربوون و دابه‌زین و کاتی سه‌ردانی

نەخۆش و ناشتنی دارو درەخت و رواندنی بەروبووم و کاتی دەستکردن بە خۆیندن و بەدەرس و زۆر شتی تر، وەك سواربوونی و لاخ و ماشین و فرۆكە و پاڤۆر و بەلەم، لەگەڵ رەچاوكردنی دووبارە بوونەوهی بۆنەكانا، نزاكەيش دووبارە دەبێتەوه، دەنا نا.

۱۸- دڵنیایی و باومری وابی که خودا دیت بەهاواریهوه و نزاكەى گىرا دەكاو ناویمیدی ناکا، جا یا خودای گەوره خودی داوا و مەبەستەكەیی بۆ جىبەجى دەكا، یا بەشتى تر هەقى بۆ دەكاتەوه، جا لەم جیهانداى، یا لەو جیهاندا بى، خودا هەقى بۆ دەكاتەوه.

۱۹- واباشە دووعای مەئثور، كە ئەو جۆرە نزا و پارانەوه و داخوازییانەن، كە لە قورئان و فەرموودەى پێغەمبەر و فەرمايشتى هاوولانی پێغەمبەردا هاتوون، واباشە ئەو نزا بیستراو و مەئثورانە، بەهەمان شیوه و بەهەمان لەفظو شەكل و شیوهى خۆیان، كە لە قورئان و سوننەتدا هاتوون، ئاوا دووبارە بكړینهوه، بەبى كەم و زیاد، وەك:

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } وەك { رَبِّىْ اَنْتَ مَسْنِي الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ } وەك { يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيْثُ } وەك ئەو هەموو نزا و پارانەوهى كە دەقەكەیان وا لەپەراوه گەورەكانى یاسانامەدا. بەلام بەبى گومان دروستە بەورەگەراو و تەرجەمەكەشیان نزاكەى، گىرا نەومیه كە دلى لەلای نزاكەى بێت.

ب- گىراگىرى مەرجەكانى گىرابوونی نزا و پارانەوه:

۱- داوا و مەبەست (مطلوب)ەكە، رەوا و شەرى بنو، گوناھو تاوان و ناھەقى نەبن.

۲- نزاخوین حەڵلەخۆریی و خۆی لەهەموو حەرەم و بێ شەری و گوناھێ بپاریزی، تەنانەت نابێ نزاى باش بۆ کەسێ بکا، کە شایان و شایستەى ئەو نزاىە نەبێ!

۳- نەرکە ئایینییهکان بەجێ بهێنێ، وەك: نوێژ و رۆژوو و حەج و زەمکات و پابەندبوون بە یاسانامەى خوداوە.

۴- پاکی و خاوینی ئاشکرا و نەینى بپاریزی، وەك: پاکی دڵ و دەرۆون و جەستە و جل و بەرگ و شوین و نیازى پاك.

۵- شتى نەشیاو نەخوات وەك: پیازو سیرو توور، کە بۆنیان دەبێ بەهۆی بێزاربوونی فریشتەکان.

ج- گەرنترین کاتەکانى نزاکردن بەشیوەى گشتى:

۱- باشتەین کات بۆ نزاو پارانەووەو سکاڵای حال، لەلای خودای گەورە، سێیهکی گۆتایی شەو، بەتایبەتى دەموو بەیان، کە ناسراوە بە سەحەر.

۲- لەپاش نوێژەکان، بەتایبەتى لەدوا نوێژە فەرزمەکان کەپێیان دەگوترێ پێنج فەرزه.

۳- لەنیوانى بانگو قامەتداو، لەرۆژی عەرەفەداو لەرۆژی هەینی دا.

۴- لەکاتى کورنووشداو لەناو سەجدەدا.

۵- شەوو رۆژی هەینی و مانگی رەمەزان و ئەحوالە شەریفەکان و دۆخە پیروزمەکان بەهەل بزانری، وەك: کاتى بارانبارین و کاتى کردنى نوێژە فەرزمەکان.

۶- لەکاتى جێبەجێ کردنى تاعەتدا، وەك کاتى حەج و عەرەم و سەردانى

گۆری پیروزی پیغمبەر و کاتى بەرپۆژوو بوون.

۷- لەکاتى سەخڵەتى و خەم و خەفەت و مەینەت و زەبوونیدا.

۸- لەکاتی بۆنەکاندا، ئەو نزیایە بخوینری کە ئەو بۆنەییە دانراوە بۆی،
وہک لەکاتی سواربووندا بۆی: {سبحان الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى
رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} لەکاتی پۆرمیندا بۆی: (الحمد لله)...تاد.

۹- لەکاتی دڵ گەرمبوون و ھەست کردن بە کەشیکێ گایانی پیرۆزی وا کە
چاوو دلی پێ روۆشن دەبنەووە ھەست بە بارینی سۆزو میھرمبانی خودا دەکری.
۱۰- لەکاتی رەمەزان و زمانی بەپۆژوووە کاتی بەربانگ.

۱۱- لەپاش خویندن و خەتمە قورئانی پیرۆزەو.
۱۲- لەپاش خەتمە زیکری خوداوە، وہک خەتمە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یا
خەتمە (قُلْ هُوَ اللَّهُ).

۱۳- نزیای باش و داوای باش بەرزکردنەووە بۆ بارمگای خودا لەکاتی
خویندنی کە ئەبابدا، چونکە حالی پیرۆزەو فریشتەیی بینیوە.
۱۴- پەناگرتن بەخودا لەکاتی زەمینی کەردا، چونکە شەیتانی دیوە.
د- باشترین شوین بۆ نزاکردن:

۱- لە مەسجیدولھەرام، لە مەککە، لە دەوری کەعبەو حەجەرول ئەسود.
۲- لەجێگە مناسکەکانی حەجدا، وہک: جەبەلورەحمەو کێوی عەرەفەو
میناو موزدەلیفەو مزگەوتی عائیشەو شوینە پیرۆزەکانی تری مەککەو
مەدینەو مەسجیدول ئەقصاو مەسجیدول قیبلەتەین.
۳- لەخەمەت نارامگای پیرۆزی پێغەمبەردا.

۴- لەسەر بەرمال، بەتایبەتی لەکۆتایی تەحیاتی کۆتایی، لەپیش
سلاودانەوودا.

۵- لەناو مزگەوتا بەشیوەی گشتی، بەتایبەتی لەپاش نوێزی تەحییەتول مەسجیدو لەپاش پێنج فەرزەو نوێزی تری سوننەت، وەك: ومتر و تەراویح، كە لەناو مزگەوتا بكرێن.

هـ- خۆینەری ئازیزو بەرێز، ئەمە بەكورتی و بەكوردی، پوختەیی دەستوورو مەرج و جێگەیی نزاو پارانەو بوو، ئەمەیش دیسان بەكورتی، چۆنیتی نزاو پارانەو و دۆعايە:

۱- بەزارو بەدەم بكرێن و بخوینرێن و بگوترێن و بەدل و بەكۆل و بەس، وەك: ئەو گشتە نزا مەئثورانەیی كەوان لە قورئان و وان لەم پەرەمدا و وان لە تاجول ئوصول و ریاضی صالحین و تەجریدی بوخاری و موختەصەری صەحیحی موسلیم و هەموو سەرچاوە نازدارەكانی تردا هەن و تۆماركراون، موسوئلمانان سەرۆمێ دمیانخوینن.

۲- بەنووسین دەنووسرێن، بە قەلەمی پاك و بە مەرەكەیی پاك و حەلال و لەسەر شتی پاك.

۳- دەستوورو مەرج و كات و شوینی نزا نووسراو، كەپێی دەگوترێ نووشتە، رێك وەك هیینی نزاو خوینراو و مەهایە، مەگەر شتەكە نەگونجێ لەگەڵ حالی نووسیندا.

۴- دروستە نووشتەكە، یا نووسراومكە، بەنیازی سوود و بەهرەو كەلکی، لەشوینێكا هەلبگیرێ، یا بە جل و بەرگ و سەرینی پەيوەندیدارەو هەلبواسرێ و بدوورێ، بە مەرجێ نووشتەكە شەریعی بێ. {بەروانە: تاج/۵، زنجیر: ۵، ژمارە: ۵۱۰۸}.

جا پاش ئەمە عەرزم ئەمەیه:

(برای بەرپۆزم! خوشکی ئازیزم! جەنابیش دمتوانی پەیرموی ئەم
دەستوو رو ئادابانە بکەیت و نزاو نووشتە بکەیت و بە دنیاییەو چاومروانی
گیرابوون و هاتنەدی مرزو نیازت بیت ئیتر پەنا بەخودا).

دوا و تە لەم بابەتەو:

(ئەمە ی گوتراو نووسرا، شیوازی هەرە پەسەندی نزاکردن و پارانەو مە،
بەلام بەبی گومان، دووعای هەموو کەس، لەهەر بارودووخ و کات و شوینیکا بیت
دەبی و دروستە، ئەگەری ئەووشی هەیه کەخودا لێی قەبوول بکات، لەبەرئەو
هەتا دمتوانیت لەنزاو پارانەو، لەکات و ناکاتدا، دریغی و کوتایی مەکە، لە
ئیحیای نیمامی غەزالیدا (رحمەتی خودای ئی بی) دەرمرموی: (خودا نزا ی
ئیبلیسی گرا کردوو، کە دەلی: { رَبِّ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْتَوْنَ، قَالَ إِنَّكَ مِنَ
الْمُنْظَرِينَ }.

ئەمە ی کە نووسیومە لەم شوینەدا، لەبابەتی نزاو، لەخۆمەو
نەمگوتوو، من شت لەخۆمەو قەت نالیم، بەلکوو راگوێزم کردوون
لەسەرچاوی باومرپیگراو، بەتایبەتی بڕوانە ئەم سەرچاوانە:

۱- الأذکار للإمام النووي، باب في آداب الدعاء ص ۳۵۳.

۲- إحياء علوم الدين - المجلد الأول - مبحث آداب الدعاء وهي عشرة
ص ۲۷۴.

۳- غاية المأمول - شرح التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول - المجلد
الخامس - الطبعة الرابعة والصفحة ۱۱ - مبحث (آداب الدعاء) له ژماره:
۵۰۱۰ و هەتا ژماره: ۵۰۲۷ + تاج/۵، لاپەرە: ۲۳۱، زنجیرە: ۸۲، ژماره:
۵۱۰۸ - نزا ی ترس شکاندن و خەوزراندن.

دانهری پهراوی (بلوغ المرام) که (ئهحمه‌دی کورپی عه‌لی کورپی موحه‌مه‌دی کورپی حه‌جهر)ه، ده‌لئ: له‌رۆژی یازدهی مانگی رمبوعول ئه‌وو‌ه‌لی سائی (۸۲۸) هه‌شت سه‌دو بیست و هه‌شتی کۆچی له‌ پوخته‌کردنی ئه‌م په‌راوه‌ بوومه‌وه، سوپاس بۆ خودای گه‌وره، دروودو ریژی زۆری بئ پایان بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ).

لێرمدا له‌شه‌رحی بلوغ المرامه‌وه، به‌ئومیدی بارینی رحمه‌ت، ژياننامه‌ی مامۆستای مامۆستایان حه‌زرم‌تی ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی، بۆ پیت و فه‌رو پیرۆزی دهنووسین، به‌ئومیدی دووعاو نزای خێر، له‌هه‌موو لایه‌که‌مانه‌وه‌ بۆ هه‌موو لای، وه‌ک گوته‌راوه: (عَبْدُ ذِكْرِ الصَّالِحِينَ تَنْزِلُ الرَّحْمَةُ: له‌کاتی ناوه‌یتانی چاکانا رحمه‌ت دمبارئ): ژياننامه (الحافظ ابن حجر):

۱- ئه‌مه‌ کورته‌ی ناوو شۆرم‌تیته‌ی:

(ابن حجر العسقلانی المصری: هُوَ خَاتِمَةُ الْحُفَاطِ الْأَكْبَرِ، أَبُو الْفَضْلِ، أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ، شَهَابُ الدِّينِ الْكِنَانِيُّ، الْعَسْقَلَانِيُّ الْأَصْلُ، الْقَاهِرِيُّ الدَّارُ، وَالْمَوْلِدُ وَالْمَنْشَأُ وَالْوَفَاةُ).

له‌بنه‌په‌رتدا بنه‌ماله‌که‌ی خه‌لکی عه‌سقه‌لان بوون له‌ فه‌له‌سطین.

۲- له‌مانگی کۆله‌ مانگ (شه‌عبان)ی سائی (۷۷۳ک) حه‌وت سه‌دو حه‌فتاو سئیی کۆچی له‌میسر، له‌ قاهره‌ له‌دایک بووه، له‌ قه‌راخ روباری نیل، به‌رابه‌ر به‌ مانگی شوباطی سائی ۱۳۷۲ی زایینی.

۳- به‌هه‌تیوی گه‌وره‌ بووه، به‌ر له‌وه‌ چوار سال له‌ته‌مه‌نی ته‌واو بکا باوکی له‌ سائی (۷۷۷)دا مردووه، دایکیشی له‌پیش باوکیدا مردووه. ئیبنو حه‌جهر (رحمه‌تی خودای لئ بئ) خۆی دمه‌فرموی: (وه‌ک خه‌وو خه‌یال شیوه‌ی

باوکم دیتە بەرچاوم! هەروا دەفەرموی: (تەنیا ئەم قەسەیی باوکم لەبیرماوە
کە فەرمووی: کونیهی ئەحمەدی کورم ئەبۆلفەزله).

باوکی زانایەکی گەوره بووه، وه زۆر گرنگی داوه به ئەحمەدی کورپی،
هەروا لەم روانگەوه بووه، کەخۆی کەسناو (کونیه)ی بۆ دیاری کردووه و کە
چوووه بۆ حەج و بەسەردانی بەیتولەقدیس لەشاری قودس لەشام، ئەحمەدی
کورپیشی لەگەڵ خۆیدا بردووه، گەرچی زۆر منالیش بووه!

۴- باوکی لەپیش مەرگیدا، دۆستیکی خۆی راسپارد، کە سەرپەرشتی
پەرورمردەیی ئەحمەدی کورپی بکا، لەپاش خۆی، ئەو دۆستەیی بازەرگانیکێ گەورەیی
میسر بوو، ناسراوه بە (زکی الدین أبوبکر بن نورالدین علی الخروبی).

جا ئەم پیاوه باشە، بەشیومیەکی جوان ئیبنو حەجەری پەرورمردە کرد،
تەنانەت کاتی چوو بۆ حەج و بۆ موچاومردەیی بەیت لەمەککە، ئیبنو
حەجەریشی لەگەڵ خۆیدا برد، ئیتر زۆر بەجوانی چاودێری ئیبنو حەجەری
دەکرد، لەگۆرمپانی ژیان و خۆیندندا، هەتا ئەم سەرپەرشتیارەیی لە سالی (۷۸۷)دا
مرد، کە ئەوسەردەمە ئیبنو حەجەر تازە لاو بوو، تەمەنی (۱۷) سالان بوو،
لاویکی زۆر رەوشت بەرزو زرنگو وریاو دەرکەوتوو بوو، هەتا بلیت بلیمت
بوو.

۵- کە تەمەنی بوو بەپینج سالی تەواو، چوووه قوتابخانە، لەتەمەنی نۆ
سالیدا، هەموو قورئانی بەتەواوی لەبەر کرد، یەکی لە مامۆستاگانی کە لە
قوتابخانە لەلای دەخویند، شەمسەدینی کورپی عەللاف بوو، ئەو مامۆستایەیی کە
قورئانی بەتەواوی پێ لەبەر کرد (صدرالدین: محمد بن عبدالرزاق السفطی)
بوو، لەو سەردەمەدا وا باو بوو، ئەگەر کەسێ بەتەواوی قورئانی لەبەر کرد،
دەبێ پێشنوێژی تەراویحی رەمەزان بۆ خەڵکەکە بکا، بەلام لەبەر منالی ئیبنو

حه جهر ئەم ھەلەى بۆ نەپرەخسا، ھەتا لەسالى (۷۸۵)دا، كە تەمەنى (۱۲) دوازدە سال بوو، لەگەڵ سەرۆمستەكەيدا (الزكى الخروبى) لەمەككە بوو، لەو سالىدا لەمەككە، لەمەسجیدولحەرام، لەتەمەنى دوازدە سالىدا، بەرنوێژى تەراویحى ئەو سالى بۆیانكرد، وە بوو بەشانازییەكى زۆر گەورە كە مێردمنالى لە (بيت الله الحرام)دا، پێش موسولمانان بكەوئ و نوێژى تەراویحیان بۆ بكائ.

وە لەو بەرنوێژییەدا گەلى سەرکەوتوو بوو، زۆر بەرپەكۆپىكى ئەو قوناغەى برى، وە بەشیوازىكى جوان پى ھەلسا، وا رپكەوت حەجى ئەو سالى رپكەوتى رۆزى ھەینى دەكا، لەپاش كردنى حەج، لەجیوارى بەیتا ماوھى خاوەرستى جوان دەكا، ئەوجا بەرەو بەیتولەقدیس دەرۆن و لەوێش نوێژو پەرستش و سەردان ئەنجام دەدەن.

۶- نیشانەى زیرەكى و بلیمەتى و زمینرۆشنى پێو دیار بوو، ئەو بوو كە لەگەڵ ئەلخەروبییدا، كە لەسالى (۷۸۶)دا لەگەشتى حەج گەرانەو، ئەم پەراوێ گەنگ و مەزنانەى، لەماوھىەكى پێومرى (قیاسى)دا لەبەر كرد:

۱- (عمدة الأحكام) دانراوى مەقدیسى.

۲- (الحاوى الصغیر) ھى قەزوینى.

۳- (مختصر ابن الحاجب) الأصلی. زانستى ئوصولى فیه.

۴- (ملحة الإعراب) ھى ھراوى.

۵- (منهج الأصول) ھى بەیضاوى.

۶- ألفیة ابن مالك. نحو.

۷- (التنبية فى فروع الشافعية) ھى شیرازى.

۷- لەناو ھاوړپەكەیدا بەو مەوێ ناوى دەرکەردبوو، كە زمینی زۆر رۆشنەو بەزووی شت لەبەر دەكا، ئەوانەى ژياننامەى ئەویان تۆمار کردوو دەلێن:

سوورمى مەريەمى بەيەك رۆژ لەبەر كردوو، لاپەرمیەکی لەپەراوی (الحاوی الصغیر) بەسێ جار خۆیندەوه دەهاتە بەر!!

۸- بەره بەره وا ئەشقی چوووە سەر زانست و بابەتەکانی زانین و زانیاری و روشنبیری و ئەدەب و وێژە و میژوو، هەولێ دەدا کە بەهەر نرخێ بوو، سەرچاوەکانی ئەم بابەتە گرنگانە پەیدا بکاو سوود و بەهرمان ئی وەربگرێ، تەنانەت زۆر جارن، هەندێ پەراوی بۆ ماومێهەکی دیاری کراو بەرابەر بەنرخێکی گونجاو بەکری دەگرت و لەپاشا دەبیردەوه بۆ خاومنی، گەلێ جاریش بۆ هەمان مەبەست پەراوی لەخاومنەکە دەخواست و دواوی دەبیردەوه بۆی، وە هەروەها.

۹- لەدەورووبەری سالی (۷۹۰)دا، کەمێ لەخۆیندن ساردەوه بوو، وە لەم ماومێهەدا، لەگەڵ ئامۆزاو مامەکانیدا خەریکی کاروباری بازرگانی بوو، بەتایبەتی مردنی خەرووبی لەم لایەنەوه کاریگری لەسەری هەبوو، چونکە دەبوو خۆی خۆی بەخێو بکاو سەرچاومێهەکی گوزەران و ژیان بۆ خۆی دابین بکا.

۱۰- لە (۷۹۰ک)دا، حەفدە سالی تەواو کرد لەتەمەنی، وە هەموو قورئانی لەبەر کرد، وەکۆمەلێ پەراوی پوختە لەزانستەکاندا لەبەر کرد، بەپێی رۆژگاری خۆی، وە دەستی کرد بەخۆیندنی قیرائەتەکانی قورئان بە تەجويدەوه، لەلای (الشهاب أحمد الخیوطی) وە هەر لەم سالاوەدا سەماعی صەحیحی بوخاری کرد، وەگرنگی دا بەوێژە و ئەدەب و زانستی میژوو، بەتایبەتی ئامادەیی دەرەسەکانی (العلامة شمس الدین محمد بن القطان المصری) دەبوو، کە لەبابەتی فێقەو نەحوو صەرفو بەلاغەو رەوانبێژی و ئەم جۆرە شتانە بوون.

١١- له ته‌مه‌نی نۆزده سالی‌دا، سه‌رقالی هونه‌رمه‌کانی وێژده و نه‌ده‌ب بوو، وه‌کو‌مه‌لێ شی‌ع‌ری جوان و په‌خ‌شانی ناسکی نووسی، چه‌ندین مه‌د‌خ‌نامه‌ی پی‌غه‌مه‌بری به‌شی‌ع‌ر دانا.

١٢- له‌سالی (٧٩٣ك) دا، كه‌ته‌مه‌نی (٢٠) بیست سال بوو، كه‌ نه‌و هه‌موو زانسته‌و هونه‌ره‌نه‌ی له‌هه‌موو باس و باب‌ه‌تی له‌به‌ر كر‌دی‌وو، وه‌شاره‌زایان بوو بوو، له‌خواوه‌و به‌ته‌وه‌فی‌قی خ‌وایی، نه‌ش‌قی چ‌ووه‌ سه‌ر زانسته‌ی فه‌رم‌ووده‌و س‌ونه‌تی پی‌غه‌مه‌بر، ئی‌تر به‌شی‌وه‌ی تای‌به‌تی خ‌ووی دایه‌ نه‌م زانسته‌ پ‌یرۆزه‌و به‌ره‌ به‌ره‌ به‌ناخیدا چ‌ووه‌ خ‌واره‌وه‌، ته‌نانه‌ت له‌سالی (٧٩٦ك) دا، خ‌وی ده‌فه‌رم‌وی:

{رُفِعَ الْحِجَابُ، وَفُتِحَ الْبَابُ}. واته‌: (په‌رده‌ لا‌به‌را، ده‌رگا سه‌ره‌پ‌شت خ‌را).

مام‌ۆستا‌که‌ی له‌زانسته‌ی فه‌رم‌ووده‌دا (زینه‌دینی عی‌راقی) بوو، ده‌ سال به‌رده‌وام له‌خ‌زمه‌تیدا بوو، وه‌ زانیاری‌یه‌کی پ‌ر سوودی زۆر له‌باب‌ه‌تی فه‌رم‌ووده‌دا، له‌خ‌زمه‌تیدا فێر بوو، له‌باری ر‌شته‌ (سه‌نه‌د) و ده‌ق (مه‌تن) و ده‌غ‌ز (عی‌لله‌) وه‌، نه‌لفیه‌که‌ی مام‌ۆستا‌که‌ی و شه‌رحه‌که‌ی له‌لا خ‌وێند، له‌مالی مام‌ۆستا‌که‌ی، كه‌له‌سه‌ر فه‌راخی روباری نیل بوو، واته‌: له‌مالی (زین الدین الع‌راقی) دا.

هه‌تا مام‌ۆستا‌که‌ی مۆله‌تی پ‌ی دا، له‌سالی (٧٩٧ك) دا، كه‌وانه‌کانی فه‌رم‌ووده‌ش‌وناسی به‌ده‌رس ب‌لێته‌وه‌ له‌زانسته‌ی فه‌رم‌ووده‌دا له‌قه‌به‌ی (امیر المؤمنین) ی پ‌ی درا.

١٣- ب‌نه‌ماله‌ی ئی‌بنو حه‌ج‌ه‌ر، خه‌ریکی باز‌رگانی بوون و له‌هه‌مان کاتدا گر‌نگی و بایه‌خی ته‌واویان ده‌دا به‌بواری زانسته‌و زانسته‌ شه‌رعیه‌یه‌کان. زانی‌ای گه‌وره‌ گه‌ورمیان تیا‌دا بوو، با‌پیری که‌ناوی (قطب الدین محمد بن محمد بن علی) بوو، زانیه‌کی گه‌وره‌ بوو، وه‌ چه‌ند کور‌پ‌کی هه‌بوو، هه‌موویان خه‌ریکی باز‌رگانی بوون، ته‌نیا عه‌لی‌یان، که‌ باوکی ئی‌بنو حه‌ج‌ه‌ره‌، بوو به‌ زانا، گه‌رچی

باوکی ئیبنو حهجه ریش که ناسراوه به (نورالدین علی) ئه ویش ههر خهریکی بازرگانی دهبوو، به لام زانایه کی گه وره بوو، له فیهی شافیهیدا پسپور بوو، شاعیر بوو، ئیبنو حهجه ر ده فهرموئ: (باوکم له زانسته گانی فهرموودهدا شارمزایی نه بوو، به لام شیعی زوره!).

سه رچاوه گان ناوا باسی ده که ن: باوکی ئیبنو حهجه ر پیاوکی هوشیار بوو، زور به دین بوو، تا بلتی ده ستپاک و دلپاک و زمانپاک بوو، وه زور ره وشت بهرز بوو، وه حهزی له هاوپییه تی و تیکه لی پیاوچاکان بوو، وه حه جی زوری کردوو، وه موچارومری زوری کردوو. باوکی ئیبنو حهجه ر له دموروبه ری سالی (٧٢٠ک) دا له دایک بووه، له سالی (٧٧٧ک) دا مردوو.

دایکی ئیبنو حهجه ر ناوی (تجار کچی الفخر ابي بكر الرفتاوی).

١٤- له سالی (٧٩٨ک) دا، که ته مه نی بووه به (٢٥) بیست و پینج سال، ئیبنو حهجه ر ژنی هیئا، ناوی ژنه که ی ئه مه بوو (انس ابنه القاضي کریم الدین بن عبدالعزیز - ناظر الجیش) ژنه که ی له بنه مائه یه کی ناسراو بوون به سه روکایه تی و هیژیی و زانسته پرومری ناسراو بوون، له گه ل ئیبنو حهجه ری میردیدا چوو حه جی کرد، زانایه کی هوشمهندی گه وره بوو، له لای میرده که ی ده یخویند، گه ل جار ئیبنو حهجه ر پئی ده گوت به سوعه ته وه (فقد صرنا شیخه: به راستی بوویت به مه لایه کی گه وره) ئه م ژنه ی دوعای زور گیرا بوو.

١٥- له م ژنه ی (انس خان) ئه م کچانه ی هه بوو:

١- زین خاتوون.

٢- فرحه خاتوون.

٣- عالیه خاتوون.

٤- رابیه خاتوون.

٥- فاطمه خاتوون. چارمنووسی خودایی وابوو، ههرچهنده سکهکهی کور
دمبوو لهباری دهجوو.

لهبهر ئهوهی چهزی لهوه بوو که کورپی ببی ژنی دووهمی هیئا، تاقه
کورپکی لئی بوو، کهناسراوه به (بدرالدین أبو المعالی محمد) لهههژدهی مانگی
سهفهری سائی (٨١٥ك) دا لهدايك بوو، منالهکانی ئیبنو چهجر که پینج کچو
کورپی بوون.

١- زین خاتوون نۆبههری بووو، لهرمبئی یهکهمی سائی (٨٠٢ك) دا
لهدايك بووه، لهسهردمستی باوکی و لهسهردمستی کۆمهلی زانای گهورهدا، بوو
بهزانیهکی باش، شووی کرد به ئهمیر (شاهی العلائی الکرکی) کۆمهلی منائی
لئی بوو ههموویان مردن، لهژیانی دایکیاندا، تهنیا یهک کورپی بۆ ماوه که
ناسراوه به (أبو المحاسن يوسف بن شاهين) ناسرا بهکچهزای ئیبنو چهجر،
دووگیان بوو که لهسائی (٨٣٣ك) دا بهتاعوون مرد.

٢- فهرجه خانی کچی له سائی (٨٠٤ك) دا لهدايك بوو، شووی کرد به شیخ
الشیوخ محب الدين بن الأشقر، کهپیاوی بوو لهناودارهکانی میصر، لهسائی
(٨٢٨ك) دا بهتاعوون مرد، لهپاش ئهوه که لهگهڵ میتردمکهیدا لهچهج گهپانهوه.

٣- عالیه خانی کچی، لهسائی (٨٠٧ك) دا لهدايك بوو، خۆی و فاطیمهی
خوشکی لهگهڵ زۆر کهسی تر، لهکهسوکاری باوک و دایکیان بهتاعوونهکهی سائی
(٨١٩ك) مردن.

٤- رابیعه خانی کچی لهسائی (٨١١ك) دا له دایک بوو، زیارمتی مهککهی
کردوووه لهگهڵ باوکیدا چهجی کردوووه، شووی کرد به (الشهاب أحمد بن محمد)
کچیکي لئی بوو ناوی نا (عالیه) لهژیانی خۆپانا مرد، میتردمکeshی لهسائی
(٨٣٠ك) دا مرد.

٥- تاقه کورمکەى کەناسراوه بە (أبو العالی محمد) باوکى زۆر ھەولیدا کەبیكات بە زانیەکی باش، وەزۆر بەجوانی پەرورمردەى کرد، ھەموو قورئانی لەبەر کرد، بەرنوێژى بۆ خەلکەکە دەکرد، باوکى ئەومندەى خۆشدەویستو ئەومندە مەبەستى بوو کەپێى بگەینێ پەراوى (بُلُوغُ الْمَرَامِ فِي أدِلَّةِ الْأَحْكَامِ) ی لەبەر خاترى ئەو دانا، بەلام کەمێكى بۆ لەبەر کرا، لەکاروبارى ئەوقافدا یاریدەمدەرى باوکى بوو، دەلێن: بەھۆى ئەم کورمىھود، ئیبنو حەجەر تووشى کێشەو بەرمو خەمو خەفەتو مەینەتى زۆر بوو!

١٦- ئیبنو حەجەر (رحمەتى خودای لى بى) بەراستى زانا بوو، دانا بوو، ھۆشمەند بوو، بلیمەت بوو، موحەدیث بوو، وتاربێژى ئەزھەر بوو، ھەروا لەزۆرى تر لەمزگەوتە گەورەو وناو دارمکانى قاھیرە، خەتیبو وتاربێژ بوو، پیاویكى زۆر ھێمنو سەلارو لەسەرەخۆ بوو، ھەتا بلیى بى ھەواو خاكى و بى نەفس بوو، زۆر بە سەبرو ئارام بوو، رۆژووى سوننەتى زۆرى دەگرت، شەونوێژى زۆرى دەکرد، ئەومندە شارمزابوو لە فەرموودەو سوننەتدا، ھەتا نازناوى (امیر المؤمنین فى الحدیث) پى بەخشا بەشوین زانستا ئەم شوینانە گەراو:

ولاتى شامو وولاتى میصرو وولاتى حیجازو شوینانى تریش.

١٧- دانراومکانى:

ژمارەى دانراومکانى زیاترە لە (١٣٢) سەدو سىو دوو دانراو، کە ئەمە ناوى ھەندیکیانە:

١- الإِتْقَانُ فى علوم القرآن.

٢- أسباب النزول.

٣- الإصابه فى تمييز الصحابه.

- ۴- أمالی ابن حجر.
 - ۵- البدايه والنهايه.
 - ۶- بلوغ المرام بأدلة الأحكام.
 - ۷- تقريب التقريب.
 - ۸- تقريب التهذيب.
 - ۹- تهذيب التهذيب.
 - ۱۰- ديوان شعر.
 - ۱۱- شرح سنن الترمذی.
 - ۱۲- شرح منهاج النووي.
 - ۱۳- طبقات الحفاظ.
 - ۱۴- فتح الباری بشرح صحيح البخاری.
 - ۱۵- لسان الميزان.... تاد.
 - ۱۸- نه خوښی سهرمه مرگی:
- وا دمر دمکه وئ تووشی گرفتیکي گه دمی بووه، بهره بهره تووشی تادمبوو،
 گه دمی زور دمنیشا، پزیشکه کان زوری له گه لځ خه ریک بوون که چارمه سری بکه ن،
 به لأم سوودی نه بوو، نزیکه ی مانگی تووشی سکچوونیکي سهخت بوو، گه لځ جار
 خوینی له گه لځا بوو، که پی دهگوتری (دیزانتری).
 له سمر فهرمایشتی سه خاوی که ده فهرموئ: (به دووری نازانم، که خودا
 خه لاتی شهید بوونی پی به خشیب، چونکه تاعوون پهیدا بوو واته: به
 تاعوون شهید بووه.
 له کوټای مانگی قورباننا، له سالی (۸۵۲ک) دا، مهرگ بوو به میوانی،
 ته مه نی به چهند مانگی، له هفتاو هوت سال تیپه ری بوو. کات و هفتی کرد،

سوئتان خۇي و كاربه دهستانى دولت و جه ماورىكى زور نامادى سەر تهرمه كەي بوون و به شدارىيانكرد له رى و رسمى نوپز له سەر تهرمه كەي و له ناشتنى تهرمه كەي، نزيكه يه نجا هزار كەس زياتر له سەر تهرمه كەي نوپزيانكرد. هەندى ئەوەندە خویشان دەويست تەنانەت دەيانگوت: كۆمە ئى وەلى خوا ديويانە كە خدرى زينده نوپزى له سەر تهرمه كەي كردوو!

گه وره پياوان و ئەمىرو سازادەكان كى برکتيان دەکرد بۆ هەلگرتنى تهرمه كەي له (القرافة الصغرى) له قاهره به خاك سپيرا، نزيكه يه (۱۵۰۰) هزارو پينج سەد مەترى له ئارامگاي شافعي يەوه دووره، واتە: كيلومه ترو نيوى له مهقامى شافعي يەوه دووره.

دەلێن: نهرمه بارانى باريوه له تهرمه كەي، كەشتى وا له قاهره جيگەي سرنجه. (هزار هزار رحمت و رمزي خوداي ئى بى و پرگۆرى پيرۆزى له نوورى خودا بى و خودا، به رحمتى خوى له خاك و پاى ئەودا حەشرو نەشرمان بکات (نامين - ۲۰۱۴/۹/۲۷) سليمانى مالى خويمان گەرەمكى قازى موحمەد، رحمتى خوداي ئى بى - نامين).

۱۶۰۰- به ندميش ليرەدا، له كۆتايى ئەم پەراوه پيرۆزەدا، ئەم زانيارىيانەم، راگويزکردوو، له كۆتايى (بلوغ المرام من ادله الاحكام) وه، بۆيه ئىستايش به دليكى پر له خەم و پەزارەوه، بۆ حالى شپى ئەهلى سوننەت و جەماعەت، به دەستى رافضەوه، له شامو عىراق و يەمەن، دەلێم: عەرزى خوڤەويستانى خۆم دەكەم: ئەم دەمه كە سەعات شەشى ئىوارەى رۆزى ۱۵/رەمەزانى سالى (۱۴۳۳)ى كۆچيبه، به رابەر ۲۰۱۲/۸/۴ زايينى يە، له مالى خويمان، له گەرەمكى مامۇستايان، گەرەمكى قازى موحمەد، له شارى سليمانى، له كوردستانى عىراق، له وەرگەرەن و

بەكوردى كىردى روونكرىدەنەۋى ئەم پەراۋى (بُلُوغُ الرِّامِ مِنْ أَدِلَّةِ الْأَحْكَامِ) يە (للحافظ: أحمد بن على بن محمد العسقلانى) لەسايەى خوداۋە ئى بوومەۋە.

بەندەمىش لەم شوپنە پىرۋۇزىدا، لە پايانى ئەم پەراۋە پىرۋۇزىدا، لە خوداى گەۋرەۋ مەزىن داۋا دىكەم كە بىي بە مايەى رەحمەتى دىن و دونيامان، بۇ خۇمان و بۇ مال و منالمان و بۇ منالى منال و ۋەچە و نەۋەمان، ھەروا بۇ خويىنەرى و بۇ چاپكارى، ھەروا بۇ ۋلات و شارمان، ھەروا لەم جىگەيەدا، شايسەى باسە، كە لەم بۇنە پىرۋۇزىدا، نزاىەكى باش و دوعايەكى خىر بۇ جەنابى (مامۇستا محمود أحمد محمد) بىكەين، كە بەراستى ئەم زاتە، خزمەتلىكى گەۋرەى ئەم بەرھەمە قەلەمىيە پىرۋۇزانەى بەندەى ھەۋارى كىردوۋە، لە خوداى گەۋرەۋ مەزىن داۋاكارم كە لەھەردوۋ جىھانا سەر بەرزو كامەران و شادمان بى، خۇى و مال و منالى.

ھەروا لەكۇتادا، لە خوداى گەۋرەۋ سەرۋەر داۋاكارم كە پىت و فەرۋ بەرەكەت، بىخاتە قەلەم و تەمەن و زمان و دل و چاۋو ھۇش و ئەندام و تەندروستى و عىففەت و عافىيەتمان، بۇ خزمەتى ئايىنى پىرۋۇزى ئىسلام و بۇ خزمەتى گەلى كوردى سەرچەم موسولمانى، سەرچەم سەمبار، ھەتا ئاخىر چىركەساتى ژيانمان ئامىن.....

ئىستائىش لەم شوپنە پىرۋۇزىدا، بە ئومىدى گىرابوون و قەبوول بوون و ۋەرگرتنى ئەم طاعەتى خزمەتى سوننەتى پىغەمبەرە، ئەم پارچە شىعرە دىنوۋسەم، كە دوعايەكە ئومىد دىكەم كە گىرا بووبى، لە (۱۹۸۹/۶/۲۱) دا گوتوۋمە: ئىستائىش دووبارەى دىكەمەۋەۋ لەخودا داۋاكارم كەبىت بەھاۋارمانەۋەۋ كىشەكانمان سەرچەم بۇ چارەسەر بىكات. ئاخ لەدەست (شەيتانى بىدعە) چۇن بوو، بەزەھرى كوشندەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت و كىردى بەھەزار

پارچه‌وهو سێ دوژمنه‌که‌یش، سێ (ص) ساده‌که‌یش ئه‌مه‌یان به‌هه‌ل زانی و وا
خه‌ریکمانن قه‌لاچۆمان ده‌که‌ن، ئه‌وان خه‌ریکی کوشتنی ئێمه‌ن و ولاتمان داگیر
ده‌که‌ن، ئێمه‌یش خه‌ریکی بیدعه‌ی کۆله‌که‌و بیدعه‌ی قنوت و بدعه‌ی صلّه‌واتین.
إنا لله وإنا إليه راجعون (۲۰۱۵/۱/۲۵).

سوورەس مانىدە، سقرەس زەحمەتە
 خوانىكى گەورەس، بەبىن زەحمەتە
 پىر سەر لەمىووەس، پىر لەنىعمەتە
 چىس موسوولمانە لەوېن دەعوەتە!
 خوا بەرەحمى خوڤى، لەنانى سەرەس
 لەبادەس بەهەشت، لەرەزو بەرەس
 دەهمان شىرىنكاو، چاوو دل رۆشن
 بىكا بەجىمان، كام جىگەس خوشن
 گۆرمان گوشادكاو باخى بەهەشت بىن
 هەشت دەرگاس لەسەر چەقى هەر هەشت بىن!
 دوور لە هالڤوسى دەو دەرگاس دۆزەخ
 نەبىن بە چالمان لەژىنى بەرزەخ!
 خۆمان و دۆسمان لەگەل كەس و كار
 لەگەل خويندەس نازىزى نازار
 لەژىر سىبەرس سوورەس مانىدە
 خودا توو قورنان! پەنامان بدە!
 نەم گەلى كوردەش لەسايەس تۆو
 سەپاك نىسلەم، لەكۆن و نۆو
 لەتۆلەس نەو چاكەس بەرەو
 بەختى ژىركەوتووسى بخە سەرەو

لەسەر سفرەى خۆت، جىيى بکەرەو
بە دەستى رەحمەت پىيى بکەرەو!
خۆت ناگات لىيە، تۆى ھەر لەبىرە
گەرچى دەست و پىيى لەناو زنجىرە
لەسەر زمانى دەنگى تەكبىرە
موسولمانى پاک، وەك چوڤى شىرە!
ھەر کوردى دەگرى، لاوە يا پىرە
دوسەين بابىيەتى و ھەسەن باپىرە!
خۆشى دەرويشى تاھاي دەسگىرە
چاوى لەقاپى خواى بىن وەزىرە
نەى کوردى بىکەس، ناي بىکەسى تۆ
بۆمەن بوەتە ھەس کۆن و نۆ
نەى گەلى کوردە! مەن بەقوربانتم
ناشق بەدەين و خاک و زبانتەم
بىکەسى وەك مەن، بۆيە بىن نازى
دەنا بۆ جوانى دەليى نازنازى!
کۆردە! لەتاو تۆ ژيانم تالە
بە شەوو بەرۆژ تۆم لە خەيالە
ھەرچى دەبىژم بۆيە واکالە
لەبەر بىن کەسەيت، ھالەم بىن ھالە
بووى بە گۆي مەيدان، رۆژگارى نامەرد

پیټ دهکا شه قین به دارشقی بهرد

رۆژن اینگیلزو، رۆژن نه مریکا

رۆژن کوردی خۆت، یاریت پښ دهکا

ههروا سڼ قوڵی: عه ره ب، تورک، عه جه م

خوینت ده مژن، وهک زالووی ناو ده م!

که سڼ شک نابهم، بتده مه دهستی

جگه له و خوایه ی تو دهیپه رستی

کورده! سه برکه باری خودایه

خووا یارب سڼ رۆژان، رۆژی له دوا یه

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِيهِ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ وَسَلَّمَ.

غَفَرَ اللّٰهُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

به نومیډی دوعای خیرتان

نوری فارس همه خان حه سه ن موسته فا حه نیف

خَادِمُ الْعُلَمَاءِ وَالْمَشَائِخِ وَالْفُقَرَاءِ

سلیمانی - کوردستان - ماموستایان - مالی خۆمان

شاردهی مانگی رهمه زانی سالی ۱۴۳۳ی کۆچی

۲۰۱۲/۸/۵ = ۱۷/رهمه زان - ۱۴۳۳ کۆچی.

ئهمه دوا وتهی (بلوغ المرام) بوو، لهم جینگه یه دا به نومیډی گیرابوونی ئهم نزایه

دوو باره مان کردموه

٤٩- كِتَابُ التَّوْبَةِ

نامه‌ی په‌شیمانی

{ببروانه: سهرمتای نامه‌ی ژماره (٤٨) = کتاب الذکر والدعاء، که‌وا له‌پیش
نهم نامه‌ی ژماره (٤٩) یموه}.

(١) باب فی الحَضِّ عَلَى التَّوْبَةِ وَالْفَرَجِ بِهَا

هاندان له‌سهر ته‌وبه‌کردن و په‌شیمان‌بوونه‌وه له‌کونا‌ه به‌زووبی و دل‌خو‌ش‌بوون
بیتى

١٧٤٦- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي
نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ
ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً). (الحديث
٧٤٠٥ طرفه في ٧٥٠٥، ٧٥٣٧): (١٧٤٦)

نهبو هورمه‌يره -رمزای خوای له‌سهر بئ- دیسان فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست -
دروودی خوای لی بئ- فه‌رمووی: خودای گه‌وره و سهرورم دم‌فه‌رموئ: به‌نده‌ی من
گومانی چو‌ن بئ به‌من، من وا دم‌یم له‌گه‌ئی. له‌ودمه‌دا که‌ئو ناوی من دم‌باو
یادی من ده‌کا، خو‌م وام له‌گه‌ئیدا، جا ئه‌گهر ئه‌و به‌ته‌نیا هه‌رخو‌ی یادو زی‌کری
من بکا، ئه‌وا منیش هه‌رخو‌م به‌نه‌ینی یادى ئه‌و ده‌که‌م، ئه‌گهر ئه‌و له‌ناو
ده‌سته‌یه‌کا یادو زی‌کری من بکا، ئه‌وا منیش به‌ناشکرا له‌ناو ده‌سته‌یه‌کی باش‌تردا

(١٧٤٦) تجرید/٥، ژماره: ٢١٢٩ = ٧٤٠٥ بخاری. مسلم: ٦٨٨٧ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا

(بخاری رقم الكتاب/٩٧ رقم الباب/١٥).

یادو باسی ئەو بەچاکە دمکەم، ئەگەر بەندە بستی لەمن نزیک ببیتهوه، من بایی لەو نزیک دەبمهوه، ئەگەر ئەو بایی لەمن نزیک ببیتهوه من دوو بای لەو نزیک دەبمهوه، کاتی ئەو بەرۆیشتنی ئاسایی بێ بۆلای من، من بەلۆقه دەجم بەپیرییهوه، واتە: تابەندە، نیربێ، یامی، بەتاعەت خۆی لەمن نزیک بکاتەوه من رەحمەتی خۆم زیاتر لەو نزیک دمکومەوه. (تاجی کوردی/ ۹/ ل ۱۳۶/ ز ۵۸/ ژ ۱/ - باسی گەورمی یادی خوا).

۱۷۴۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَ حَدِيثَيْنِ أَحَدُهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذَبَابٍ مَرٌّ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مَنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ. (الحديث ۶۳۰۸): (۱۷۴۷)

حاریسی کۆری سوومید -رەحمەتی خودای ئی بێ- فەرمووی: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود (رمزای خوای ئی بێ) دوو فەرموودهی گێڕایهوه بۆمان: یهکیکیان فەرمايشتی پێغه‌مه‌ر بوو، ئەوی تریان قسە‌ی خۆی بوو، ئیبنو مەسعوود فەرمووی: مەرۆی موسلمان، گونا‌هی خۆی وه‌ک کێوی دهبینی، که‌له‌بنیا دانیشتی، مەترسی ئەوه‌ی هەبێ که‌ بپروخێ به‌سه‌ریا. واتە: موسولمان دلی رووناکه‌ هیچ گونا‌هی به‌بچووک نازانی، له‌به‌رئەوه‌ هەمیشه‌ پارێزدمکا له‌گونا‌ه.

(۱۷۴۷) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۹۷۸ = ۶۳۰۸ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۹۱۷ = ۶۸۹۰ شیخا

به‌لام به‌دکار، گوناھی خۆی بئ ئه‌همیه‌ت دمبینی، دهر به‌ستی نییه به‌لایه‌وه وه‌ك

می‌شی به‌لای لووتیا بر و او به‌دمستی ئاوایه‌کی ئی بکا ئاوایه!!

ئه‌وجا ئیبنو مه‌سه‌وود فه‌رموووه وه: خودا پتر شادمان دمبئ به‌ته‌وبه‌ی

به‌نده‌ی خۆی، کاتئ په‌شیمان دمبئته‌وه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ لای خودا، هه‌تا ئه‌و

پیاوه، که له‌هه‌وارئ داده‌به‌زئ، شوئینکی تالووکهی لیدمبئ، نان و ئاوکه‌ی

به‌سه‌ر و لاخه‌که‌یه‌وه دمبئ، سه‌رئ دمبئته‌وه، تاوئ ده‌خه‌وئ، سه‌رخه‌وئ

ده‌شکینئ، کاتئ خه‌به‌ری دمبئته‌وه، له‌خه‌و هه‌ل دمستی، دهر وانی و لاخه‌که‌ی

به‌نان و ئاوکه‌که‌یه‌وه روئشتوووه نه‌ماوه! جاکاتئ به‌دوای دا ده‌گه‌رئ و لئی

ناو می‌د دمبئ و گه‌رماوتوونیتی زۆری بۆ دینئ، یا ئه‌وه‌ی که چه‌زی خودای

له‌سه‌ر بوو به‌سه‌ری دئ، وه ده‌گاته‌هالی مردن. له‌به‌رماندووایی و شه‌که‌تی و

توونیتی و برسیتی، ده‌لئ: بابگه‌رپمه‌وه بۆ جیگه‌که‌ی پیشووی خۆم، ده‌گه‌رپته‌وه

بۆئه‌وئ، له‌وئ دهنوئ، له‌پاشا که‌خه‌به‌ری دمبئته‌وه و سه‌ری هه‌ل دمبئ،

دمبینئ و لاخه‌که‌ی به‌نان و ئاوکه‌که‌یه‌وه له‌دیاری له‌لایا راوستاوه، خودا به‌تۆبه‌ی

به‌نده‌ی خۆی شادمانتر دمبئ، هه‌تا ئه‌م پیاوه لیقه‌وماوه به‌دۆزینه‌وه‌ی

ولاخه‌که‌ی به‌نان و ئاوکه‌که‌یه‌وه، له‌و بیابانه‌ چۆل و هۆله‌دا. (تاج/ ۹ ز/ ۹۰

ل/ ۲۵۸ ز/ ۱-جاسی گه‌ورمیی ته‌وبه‌و په‌شیمانی) + (ریاض/ ۱ ز/ ۲ ل/ ۲۲ ز/ ۱۵).

ئه‌م فه‌رمووودمیه له ژماره: (۱۹۱۷)ی پوخته‌ی موسلیمدا ئاوایه، به‌هره‌ی

پتری واتیادا، راگوئیزکردنی سوود به‌خشه:

عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُرَيْدٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ أَعْرُدُهُ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَحَدَّثَنَا

بِحَدِيثَيْنِ: حَدِيثًا عَنْ نَفْسِهِ، وَحَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ

مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَرِيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَنَامَ، فَاسْتَيْقَظَ،

وَقَدْ ذَهَبَتْ، فَطَلَبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ. فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَالَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ».

{الحديث: ٦٨٩٠ = ٦٩١٠ فم = فم = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/٥، رقم: ١٩٧٨ = ٦٣٠٨. ترمذی. صفة القيامة: ٢٤٩٧. تحفة: ٩١٩٠}:

حاریشی کوپی سوو مید فهرمووی: عهبدوولای کوپی مهسعوود (رمزای خودای لی بی) نهخوش بوو، چووم بولای بو سهردان و ههوالپرسینی، دوو فهرموودهی گپرایهوه بو مان، یهکیکیان فهرمایشتی خوئی بوو، نهوی تریان فهرموودهی پیغه مبهه بوو (دروودی خودای لهسهه بی).

عهبدوولآ فهرمووی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهیغهرموو: (خودای گهوره زیاتر شادمان دهی، بهژیوان و بهشیمانی و تهوبهیی بهندهی باومررداری خوئی، کاتی بهشیمان دهبیتهوهو دهگهپتهوه بولای خودا، ههتا نهو پیاوهی که لهجولهوانییهکی کاکي بهکاکي، پر مهترسی دادمههزی، ولاخیکی پی دهی، نان و ناوهکهی بهسهه ولاخهکهیهوه دهی، سههرخهوی دمشکینی، که ههل دهستی دهروانی ولاخهکهی بهنان و ناوهکهیهوه، رویشتهوهو گوم بووهو نهماوه!

جاکاتی بهدوایدا دهگهپتی و تهواو ماندوو وشهکمت دهی و توو نیتی زوری بو دهیینی، لهدی خویدا دهلی: دهگهپتهوهو بو شوینهکهی خووم کهلی بووم، لهوی دهخهوم ههتا دهرم!!

جا سههه لهسهه باسکی دادمنی ههتا بههوی و بههه، خهوی لی دهکهوی، که خهبههه دهبیتهوهو سههه ههلهدههه، دهبیینی ولاخهکهی بهنان و ناوهکهیهوه، لهلایا، بهدیاریهوه راوهستاوه، خودای گهوره بهتهوبهیی بهندهی

ئيماندارى خۇى زياتر شادمان دمبى، هەتا ئەم پياوھ بەدۆزىنەوھى و لاخەكەى و نان و ئاوو تویشووھكەى!).

روونکردنەوھ:

فەرموودەكەى ئىبنو مەسعوود خۇى لە بوخارىدا ئاوايە: ئىبنو مەسعوود (رمزى خوداى لى بى) دمفەرموئى: مرؤى موسولمان، لەخودا دمترسى، گوناھى خۇى وەك كىوئ دمبىنى، كە لەبنىدا دانىشتى، مەترسى ئەوھى هەبىكە لەپرېكا برووخى بەسەرىدا. واتە: موسولمان دلى روناكە، هېچ گوناھى بەكەم نازانى، لەبەرئەوھ هەمىشە پارىزەمكا لە گوناھو خۇى دەپارىزى لەتاوان. ئەوجا ئىبنو مەسعوود فەرمووى: بەلام مرؤى بەدكار، گوناھى خۇى بەكەم دمبىنى، دمربەستى نىيە، بەلایەوھ كە گوناھى دمكا، وەك مىش بەلای لووتىدا برپاوا، بەدمستى ئاوايەكى لى بكاو دوورى بخاتەوھ ئاوايە. {برپاوانە: رياضى صالحين/۱، زنجیره: ۲، ژمارە: ۱۵ – تەوبە و پەشىمانى + تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژمارە: ۵۱۳۶. م – گەورمىي تەوبە و پەشىمانى}.

۱۷۴۸- أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رضى الله عنه) قال النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ ، وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضٍ فَلَاةٍ»^(۱۷۴۸)

واتاو مەبەست لىي لە ژمارە: (۱۷۴۷) دا راپورد.

(۴) باب فِي سَعَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَ أَنَّهَا سَبَقَتْ غَضَبَهُ

باسی کوشادی و بن سنووری ره حمهت و میهره بانای خودای گه وره و سه روهر،

ره حمهتی خودا پیش رِقو خه شمی خودای گه وره که وتووهر

۱۷۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي) (الحديث ۳۱۹۴، أطرافه في: ۷۴۰۴، ۷۴۲۲، ۷۴۵۷، ۷۵۵۳، ۷۵۵۴): (۱۷۴۹)

ئه بوهور میهره (رمزای خوای لی بن) فهر مووی: پیغه مبهه (دروودی خوای له سهر بن) دم فهر مووی: (کاتی خودای گه وره بریاری دا ئهم بوونه و مره دروست بکا، له نامه یه کا نووسی ره حمهت و میهره بانای من پیش رِقو خه شمم دمکه وی، به حری ره حمهت هه رکاتی هاته جووش و خروش، ئاگرو بلیسهی کورهی رِقو غه ضهیم دمکوژینیته وه، ومنه نامه یه ش که نه مهی تیا نووسراوه له لای خودا خویه تی، له سهر و تهخت و بارمگا (عهر شه) وه داینا وه!) (تاج/ال- ۳۷ ز ۶- باسی باومر به چارمنووس ش/ت).

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عَنْهُ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ. (الحديث ۶۰۰۰ طرفه في: ۶۴۶۹): (۱۷۵۰)

(۱۷۴۹) تجرید/۲، ژماره: ۱۲۸۹ = ۳۱۹۴ بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره: ۱۹۲۳ = ۶۹۰۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۵۹ رقم الباب/۱).

(۱۷۵۰) تجرید/۵، ژماره: ۱۹۲۳ = ۶۰۰۲ بخاری. (بخاری رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۱۹).

ئەبو ھورەيرە (رمزى خۇاى ئى بى) فەرموۋى: ئىنەوتەم لە زارى پىرۋىزى خۇشەويست دروودى خۇاى لەسەر بى. دىفەرەموو: خۇداى گەورە رەحمەت و سۆز و مېھرىبانى خۇى دابەش كىردوۋە بەسەد بەشەو، نەومدو نۆ شىانى لاي خۇى ھىشتوتەو، وە تاقەيەك بەشىانى ناردۆتە خوارمە بۆ ناو زەوى، نىتر ئەمەى كە دىبىنن مەخلووقات و دروستكراوانى خودا، لەناو خۇيانا رەحم بەيەكتى دىكەن و، بەزمىيان بەيكتىدا دىتەو، ئەمە ھەموۋى لەوتاقە بەشەيە، تەنانت ئەومىشە كەولاخ سىمى خۇى دىپارىزى، نەبادا بىر بەچكەكەى بىكەوى، ئەومىش ھەر لەو بەشەيە.

لەگىرانەومىيەكى رياض الصالحيندا دىفەرموۋى: خودا سەد رەحمەتى ھەيە، يەك رەحمەتى لەوسەدە داناو، لەناو پەرى و جىنۇكەو ئادەمىزاد و گىيانلەبەران و جانەومرو مارو مېروودا، نىتر بەھۋى ئەم تاقە رەحمەتەومىيە، كەئەم شتانە لەناو خۇياندا مېھرو بەزمىيە لەگەل يەكتىر دىنوئىن و بەزمىيە يان بەيەكتىدا دىتەو، تەنانت ئەومىش كەدەندە بەزمىيە بە بەچكەى خۇيدا دىتەو، ھەر بەھۋى ئەم تاقە رەحمەتەو، بەلام نەومدو نۆ رەحمەتى تىرى ھەيە، ھەلى گىرتوون بۆ رۋىزى قىامەت، لەو رۋىزىدا بەورەحمانە رەحم دىكا بەبەندەمەكانى خۇى. (رياض/۲ ل/۹ ز/۵۱ ژ/۴۲۰ ش).

۱۷۵۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَبِيٍّ، فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبْيِ تَبْتَغِي، إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا، وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَرَوْنَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟». قُلْنَا: لَا وَاللَّهِ وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ

لَا تَطْرَحُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا». {الحديث: ۶۹۱۲ = ۶۹۳۳ فم: (۱۷۵۱)}

عومهری کوری خه طاب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری برکهی
ژنی دلیان هیئا بو پیغمبر (دروودی خودای له سر بی) ژنیکی منال
به بهریان تیدادبوو، منالهی خوی لی به جیماوو له عه زمرت به چکه کی
هرگری دهخاردو چهرخه دی دمکرد، به ناو ژنه دیله کاند، له کوئ کورپه یه کی
مه مکه خوره دهمت دمکهوت هه لی دمگرتو دمینووساند به سینگو به روکی
خویه وهو مه مکی پی دما، پیغمبر (دروودی خودای له سر بی) به نیمه
فهرموو: (نایا به پای نیوه ئەم ژنه په روژه، ئەگەر ساواکهی خوی دهمت
بکهوئته وه، له بارو دۆخی په روژییهیدا بۆی، فرهی دماته ناو ناگرموه؟).
گوتمان: نه خیر نه به خوا ههتا بتوانی شتی واناکا، هرگیز نهو جگر گۆشه یه
خوی که نیستا ناوا په روژه بۆی توور نادات، چ جای نهوهی که فرهی بداته ناو
ناگرموه! فهرمووی: (دهسا زورباش بزنان که خوا گه لی بهرهمتره له گه لی
به ندهکانی خویدا ههتا ئەم ژنه له گه لی ساواکهی خویدا!). {تاج/۵، زنجیره: ۹۲،
ژماره: ۵۱۵۵ م.}

۱۷۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ حَسَنَةً قَطُّ لِأَهْلِهِ: إِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ، ثُمَّ اذْرُوا نِصْفَهُ فِي الْبَرِّ، وَنِصْفَهُ فِي الْبَحْرِ، فَوَاللَّهِ لَنَنْقُذَ اللَّهُ عَلَيْهِ لِيُعَذِّبَهُ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، فَلَمَّا مَاتَ الرَّجُلُ فَعَلُوا مَا أَمَرَهُمْ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَرَّ، فَجَمَعَ مَا فِيهِ، وَأَمَرَ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: مِنْ خَشْيَتِكَ يَا رَبِّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ،

(۱۷۵۱) بخاری. ادب: ۵۹۹۹ - تجرید/۵، ژماره: ۱۹۲۱. بوختهی موسلیم/۵، ژماره: ۱۹۲۶ = ۶۹۱۲

شیخا (بخاری رقم الكتاب/۷۸ رقم الباب/۸).

فَغْفَرَ اللَّهُ لَهُ». {الحديث: ٦٥١٤ = ٦٩٣٥ فم = فم = فتح الملهم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/٤، رقم: ١٣٧٦ = ٣٤٥٢، ٣٤٧٩، ٧٥٠٦ فتح الباري. نسائي. جنائز: ٢٠٧٩. تحفة الأشراف: ١٣٨١٠}:(١٧٥٢)

ئەبو هورمیره (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (پیاوی دەبی، کفن دز دەبی، هەرگیز کردووی چاکە ی نەکردبوو، لەسەرە مەرگدا، کاتی لەخۆی ناوێد دەبی و دزمانی کەنێتر ناژی، کەسوکارەکی رادەسپێری و پێیان دەلی: کەمن مردم، داریکی زۆر کۆبکەنەووە و ناگری تی بەردەن و لەناو ئەو ناگرە مەشقەلانەدا، لەشەکەم تەواو تەواو بسووتین، کاتی گوشت و نیسکەکەم داپلۆخان و بووم بە خەلووز، لەناو دنگدا ورد ورد بەهارن و بکەن بە ناردو، لە رۆژیکی رەشەبادا، نیووم بچین بەدەشت و دەر داو ئەو نیوومەکی تریشم بچین بەناو دەر یادا، چونکە بەو خودایە، ئەگەر خودا دەستی لێم گیربێ سزایەکی وەهام دەدا، کە سزای کەسی تر وابەسەختی نادا، جا کە پیاوێکە دەمری کەسوکارەکی راسپێری و وەسیتەکی بەجێ دەهین، دەیسووتین و تۆزو خۆلە سووتاوەکی بەرووی زەوی و بەسەر رووی دەر یادا دەدەن بە دەم باوە و دەبچین. ئەوسا خودای گەورە ئاردو گەردو تەپ و تۆزەکی کۆدەکاتەووە، سەر لەنوی زیندووی دەکاتەووە و دەیکاتەووە بە پیاوێکی جارێ و پێی دەفەرموی: لەبەرچی وات لەخۆت کرد؟ دەلی: لەترسی سزای تۆ ئەو خواپە! وە خۆشت باشتەر ناگات لە نیازی دڵم هەیه، ئەگەر درۆ دەکەم ئەم وەلامەم ئی فەبوول مەکە. نێتر خودا باوەری پێ دەکاو دزمانی کە لەترسی ئەو ئەو راسپێرییە کردووە وای لەخۆی کردووە،

(١٧٥٢) تجريد البخاري/٤، ژماره: ١٩٣٤ = ١٣٧٦ بخاري. پوختهی موسليم/٥، ژماره: ١٩٣٤ = ٦٩٣٥

شیخا (بخاري رقم الكتاب/٩٧ رقم الباب/٣٤).

لهبه رئه وه لئی خووش دهبی!}. {تاج/۵، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۱۴۵. م – هه رچه نده بهنده لهه راده به دهر تاوانی هه بی...}.

۱۷۵۲- حدیث أبی سعید (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): « أَنْ رَجُلًا كَانَ قَبْلَكُمْ رَغَسَهُ اللَّهُ مَالًا فَقَالَ لِنَيْهِ لَمَّا حُضِرَ أَيُّ أَبِي كُنْتُ لَكُمْ قَالُوا خَيْرَ أَبِي. قَالَ فَإِنِّي لَمْ أَغْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَإِذَا مِتُّ فَأُخْرِقُونِي ثُمَّ اسْحَقُونِي ثُمَّ ذَرُونِي فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ. فَفَعَلُوا، فَجَمَعَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَقَالَ مَا حَمَلَكَ قَالَ مَخَافَتُكَ. فَتَلَقَّاهُ بِرَحْمَتِهِ» (۱۷۵۲)

نه بو سه عیدی خودری (رمزای خودای ئی بی) فه رمووی: پیغه مبهه ر (دروودی خودای له سهه ر بی) فه رمووی: (پیاوی له پیشینان، خودای گه وه ره مالی رژاندبوو به سهه ریدا، له کاتی سهه ره مه رگیدا، به کورمه کانی خووی گوت: نایا من چۆن باوکی بووم بوۆتان؟ گوتیان: باشتین باوک بووی بوۆمان، گوتی: دهی بزانی که من هه رگیز کاری خیرم نه کردوو، کاتی که مردم، لاشه کهم بسووتین و بیهارن و له رۆژیکی بای سهختی ره شه بادا، خو له میشی لاشه کهم بدمن به دهه باوه، نه وانیش وایان کرد، جا خودا لاشه کهی کو کردمووه و فه رمووی پیی: چی نه مهی پیت کرد؟ گوتی: له ترسی تو، جا خودای گه وه ره به میه ره بانی خووی دایپووشی لئی خووشبوو).

(۵) باب في قبول التوبة من الذنوب، وإن تكررت الذنوب والتوبة

تمويه له كوناها كيرا دهبي، با جهند جاريش تمويهو كوناها كان دووباره ببنهوه

۱۷۵۴- حديث أبي هريرة قال سمعت النبي - صلى الله عليه وسلم - قال «
 إِنَّ عَبْدًا أَصَابَ ذَنْبًا - وَرُبَّمَا قَالَ أَذْنَبَ ذَنْبًا - فَقَالَ رَبِّ أَذْنَبْتُ - وَرُبَّمَا قَالَ أَصَبْتُ
 - فَاغْفِرْ لِي فَقَالَ رَبُّهُ أَعْلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ غَفَرْتُ لِعَبْدِي . ثُمَّ
 مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ أَصَابَ ذَنْبًا أَوْ أَذْنَبَ ذَنْبًا ، فَقَالَ رَبِّ أَذْنَبْتُ - أَوْ أَصَبْتُ -
 آخَرَ فَاغْفِرْهُ . فَقَالَ أَعْلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ غَفَرْتُ لِعَبْدِي ، ثُمَّ
 مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ أَذْنَبَ ذَنْبًا - وَرُبَّمَا قَالَ أَصَابَ ذَنْبًا - قَالَ قَالَ رَبِّ أَصَبْتُ -
 أَوْ أَذْنَبْتُ - آخَرَ فَاغْفِرْهُ لِي . فَقَالَ أَعْلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ
 غَفَرْتُ لِعَبْدِي - ثَلَاثًا - فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ» (۱۷۵۴)

نهمه گيرانه وهی ژماره: (۲۱۳۱)ی تهجری دی بوخارییه بؤنهم

فهرموودمیه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَخْكِي عَنْ
 رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْنَبَ
 عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ
 اغْفِرْ لِي ذَنْبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ
 بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْنَبَ عَبْدِي
 ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ قَالَ
 عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَذْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ قَالَ أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنِي

(۱۷۵۴) تجرید/۵، ژماره: ۲۱۳۱ - ۷۵۰۷ بخاری. مختصر صحیح مسلم = پوختهی موسلیم/۵،

ژماره: ۱۹۳۵ - ۶۹۱۹ ترقیم شیخا = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم. (بخاری

رقم الكتاب/۹۷ رقم الباب/۳۵).

مُحَمَّدُ بْنُ زُجُوءَ الْقُرَشِيِّ الْقَشِيرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ التَّرْسِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ حَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ قَاصٌّ يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ عَبْدًا أَذْثَبَ ذُثْبًا بِمَعْنَى حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَذَكَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَذْثَبَ ذُثْبًا وَفِي الثَّلَاثَةِ قَدْ عَفَرْتُ لِعَبْدِي فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. (الحديث ٧٥٠٧):

نهم فهرموودمیهش له ریاض الصالحین دا ناوایه:

نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهری خوښه ویستو نازدار (دروودو سلاوو سه لاوات و په حممت و بهرمکاتی خودای گهوره و سهرومری له سهربی و سهرو مال و منال و حال و هست و نه ست گشتی به قوربانی توژی به ربی دینیکه رانی گوړی پیروزی بی) له فهرموودمیه کی قودسیدا، له په رومردگاری گهوره و سهرومری خوښه وه ده گپړته وه، که خودای گهوره و سهرومردمهرموئ: به ندمی گوناھې دهکا، له پاشا په شیمان دمبیه وه و ده لی: خودایه! په شیمانم، لیږم خوښ به، خودای پیروزو گهورم دهمهرموئ: نهم به ندمیه ی من، وهک نهم گوناھه ی کردووه، هه ق دمیشزانی، که خودایه کی وای هیه دمتوانی: هم له گوناخ خوښ بی و هم له سهر گوناخ تو له بستینی، دیسان نه و به ندمیه تی هه ل ده چیته وه و گوناھیکی تر دمکاته وه ده لیته وه: خودایه! په شیمانم له گوناھم خوښ به. دیسان خودای پیروزو گهورمیش دهمهرموئته وه: نهم به ندمیه ی من، وهک نهم گوناھه ی کردووه، دمیشزانی که خودایه کی وای هیه، میهرمبان و لیبوردمیه، دمتوانی هم له گوناخ خوښ بی و هم له سهر گوناخ تو له له گوناھکار بستینی، دهی نیتر ههرچی نارمزوو دهکا با بیکا، مادام نهمه حالیه تی: گوناخ دمکات و تهوبه ی به راستی لی دهکا، والی خوښ بووم —

ش. (ریاض/ ۲ ل/ ۱۱ ژ/ ۴۲۱/۱۰ - باسی هیوا و ئومید به میهر و رحمتی خودای گه وره زنجیره/ ۵۱).

نه مهیش گیرانه وهی ژماره: (۱۹۳۵) ی موخته صهری صه حیجی موسلیمه، بو نه م فه رموودمیه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي. فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ: أَيُّ رَبٍّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبٍّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، وَأَعْمَلَ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى: لَا أَذْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ: «أَعْمَلُ مَا شِئْتَ». {الحديث: ۶۹۱۹ = ۶۹۴۱ م. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۱۳۱ = ۷۵۰۷. تحفة/ ۱۳۶۰۲}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودو سلاوو صه لاوات و رحمت و بهرمگاتی خودای گه وره و سهرومری له سه ربی و سهرو مال و منال و حال و ههست و نهست گشتی به قوربانی توژی به ربی دینیکه رانی گوپی پیروژو نازداری بی) له فه رموودمیه کی قودسیدا، له پهرومردگاری گه وره و سهرومری خو شه وه دمگیرپته وه، که خودای گه وره و سهرومر دمفه رموی: (به ندمین گونا هه دها، له پاشا په شیمان دمبیته وه و ده لی: خودایه! په شیمانم لی م خو شه، خودای پیروژو گه ورهیش دمفه رموی: نه م به ندمیه ی من، وه ک نه م گونا هه ی کردووه، هه ق دمیشزانی، که خودایه کی وای هه یه دمتوانی که هه م له گونا هه خو ش بی و هه م له سه ر گونا هه تو له بستینی.

ديسان نهو بهندميہ تيھہل دھچيتھوہو گوناھيکي تر دمکاتھوہو دهليتهوہ:
خودايہ! پھشيمانم له گوناھم خوشبه، ديسان خوداي پيرؤزو گھورميش
دمفهرمويتهوہ: نهہ بهندميہی من، وهك نهہ گوناھي کردوہ، دميشزاني كه
خودايهكي وای ههيه، ميهرميان و لييبوردميہ، دمتواني ههم له گوناھ خوشبيو
ههم لهسر گوناھ توله له گوناھكار بستيني، دهی نيتر همرچي نارمزوو دمكا،
بابيكا مادام نهمه حاليهتي، گوناھ دمكاتو تهوبهی بهراستي لي دمكا، واليي
خوشبووم). {رياض/۲، زنجيره: ۵۱، ژماره: ۴۲۱ - باسی هيواو نوميد به ميهر
رهحمهتي خوداي گهوره}.

ليرمدا نهمهی پتره: ماموستاكي موسليم كهناوي عهبدول نهعلاي كوري
حهعماده، دهلي: نازانم كه لهسهری جاري سييهمدا يا لهسهری جاري چوارهمدا،
دمفهرموي: (جي دمكهيت بيكه، من ليت خوش بووم!). {تاج/۵، زنجيره: ۹۲،
ژماره: ۵۱۴۴. م}.

(۶) باب غيرة الله وتخریم الفواحش

به نهنگهوهبووني خداو جوولاني توورهیي خدا له کاتي رهوداني تاوانه
نادروستو نا رهواکانا

۱۷۵۵- عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ «لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ ،
وَلِلَّذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ، وَلَا شَيْءٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ ،
لِلَّذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ» (وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ) (۱۷۵۵)

(۱۷۵۵) تجريد البخاري/۵، ژماره: ۱۷۷۹ - ۵۲۲۳ بخاري. پوختهی موسليم/۵، ژماره: ۱۹۲۹ - ۶۹۲۶

شيحا (بخاري رقم الكتاب/۶۵ رقم الباب/۶).

عەبدوللای کورێ مه‌سعوود (رمزای خودای ئی بئی) ده‌فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) ده‌فه‌رمووی: (که‌س وه‌ك خودا به‌ ته‌نگی نایینی خۆیه‌وه‌ نیه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو خراپه‌و بئی یاسایه‌کی نادره‌ست کردووه‌، چی به‌ ناشکرا بکړین، وه‌ چی به‌ نه‌ینی، وه‌ که‌سه‌یش وه‌کوو خودای که‌وره‌ وه‌سپی جوان و پیا‌هه‌لگوتنی باشی پێ خۆش نییه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌تج و وه‌سپی جوانی خۆی ده‌کا).

ئه‌مه‌یه‌ش گێڕانه‌وه‌ی ژماره‌: (١٩٢٩)ی بوخته‌ی موسلیمه‌، بو‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعُذْرُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَأَرْسَلَ الرُّسُلَ». {الحديث: ٦٩٢٦ = ٦٩٤٩ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ١٧٧٩ = ٥٢٢٣ م فتح الباری}:

عەبدوللای کورێ مه‌سعوود (رمزای خودای ئی بئی) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) فه‌رمووی: (که‌س وه‌ك خودای بالا‌ ده‌ست و خاوم‌ن شکۆ، وه‌سپی جوان و پیا‌هه‌لگوتنی پێ خۆش نییه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌دح و وه‌سپی جوانی خۆی ده‌کا، له‌ نایه‌ته‌کانی فو‌رناندا، وه‌ك سو‌ورمه‌تی فاتح‌او قوله‌ووه‌للا و زۆر نایه‌ت و سو‌ورمه‌تی تر، وه‌ که‌سه‌یش وه‌ك خودای بالا‌ ده‌ست و خاوم‌ن شکۆ به‌ته‌نگی رێزی نایینی خۆیه‌وه‌ نییه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو خراپه‌و بئی شه‌رعییه‌کی نا‌رم‌وا کردووه‌، وه‌ که‌سه‌یش وه‌ك خودای که‌وره‌ مه‌هانه‌ (عوزری ره‌وای پێ خۆش نییه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ نامه‌ ناسمانییه‌کان و پێغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کرا‌و فروس‌تاده‌کانی نار‌دووه‌، هه‌تا خودای

گهوره چی پی خۆشه و چی پی ناخۆشه رونی بکه نه وه بۆ به یومندیداران).
{تاج/۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۲۲۰۴}.

۱۷۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ».
{الحديث: ۶۹۲۷ = ۶۹۵۰. فم. تجريد البخاري بالكوردي/۵، رقم: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ م.
ترمذی. رضاء: ۱۱۶۸ تحفة الأشراف: ۱۵۳۶۳} (۱۷۵۶)

ئه بو هورمهیره (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: خۆشه و یست (دروودی
خودای له سه ر بی) فهرمووی: (خودای گه وره به ته نگه وه دئ و غیرت دمیگری،
ههروه ها موسو لمانیش به ته نگه وه دئ و غیرت دمیگری، له کاتی روودانی کاری
ناشایسته دا به ته نگی شه رف و ئابروو نامووسه وه دین، خودای گه وره له سه ر
ئه وه غیرت دمیگری و هه لدمداتی که موسو لمان شتی نارموا بکا و ئه وه ی که
خودا نادرست و نارموا یکردو وه ئه و بیکات). {تاج/۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۲۲۰۲ –
مه ردا یه تی و به ته نگه وه بوونی نامووس...}.

۱۷۵۷- حَدِيثُ أَسْمَاءَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ
«لَا شَيْءَ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ» (۱۷۵۷)

له ژماره گانی پێش خۆی و اتاو مه به ست لێ زانراوه.

(۱۷۵۶) تجريد البخاري بالكوردي/۵، ژماره: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ بخاری. پوخته ی موسليم/۵، ژماره: ۱۹۲

- ۶۹۲۷ شيحا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۷ رقم الباب/ ۱۰۷).

(۱۷۵۷) بېروانه ژماره ی پێش خۆی ژماره: (۱۷۵۶) (بخاری رقم الكتاب/ ۶۷ رقم الباب/ ۱۰۷).

(٧) باب في قول الله تعالى ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾

باسی مه به ست له فه رمایشتی خودای که و ره ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾

١٧٥٨- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا قَالَ لِجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِمْ). (الحديث ٥٢٦ - طرفه في: ٤٦٨٧): (١٧٥٨)

ثیبنو مه سعوود (رمزای خوای لی بی) فه رمووی: جاری بیایو ماچی
له نافرمتی دمه نی، له پاشان هاته خرمه تی چه رمت (رمزای خوای لی بی)
ومنه مه ی باس کرد بوی، جاخودا نه مه ی ناردده خوارموه: (أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ
وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ) ١١/١٤ - واته: هه موو شه وو روژی
پینج نویژه فه رزمه کان له کاتی خویندا به پیکو پیکو بکه ن، دنیا بن که نه م
نویژانه له کردموه ره مباحه کانی نیو، به راستی کاریکی فره جوان و شیرین،
بزنان که یاسایه کی دامه زراوی خودایی یه، که کردموه ی باش و کاری چاکه و
رمفتاری جوان، هه میشه کردموه ی خراب و تاوان لادمبه ن و گونا ه دمه رنه وه.
پیاوه که هیش گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه مه به تایبه تی هه ر بو من وایه؟
فه رمووی: (نه م برپاره بوگشت نومه ته که مه بو هه موویان هه روایه). (ت/١/٨٥/٩
ز- ٤٣ ژ- ٣٣١ ج- ٤ = ش/د/ت).

وعنه في رواية: (لمن عمل بها من أمتي):

ديسان له وه وه له گپړانه وميه کا: (بو هه موو که سی له نه ته وه ی من - واته
له که لی نیسلام سه رجه م - که کار به م نایه ته بکه ن).

۱۷۵۹- حدیث انس بن مالک - رضی الله عنه - قَالَ كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ - صَلَّى الله عليه وسلم - فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمْنِي عَلَيْهِ . قَالَ وَلَمْ يَسْأَلْنِي عَنْهُ . قَالَ وَخَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى الله عليه وسلم - فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ - صَلَّى الله عليه وسلم - الصَّلَاةَ قَامَ إِلَيَّ الرَّجُلُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا ، فَأَقِمْنِي فِي كِتَابِ اللَّهِ . قَالَ « أَلَيْسَ قَدْ صَلَّيْتَ مَعَنَا » . قَالَ نَعَمْ . قَالَ « فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ ذَلِكَ » . أَوْ قَالَ « حَدَّكَ » ^(۱۷۵۹)

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری له خرمهتی پیغه مبهردا بووم، پیاوی هات، عمرزیکرد: نهی پیغه مبهری خودا! تاوانیکم کردوه، به هویه وه شایانی هددی یاساییم، بفهرموو که هدم لی بدری، فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) له باره ی نه وه وه که هدم که چی وه چی نییه، هیچی لی نه پرسی، جا کاتی نویژ داهات، پیاومکه له خرمهت پیغه مبهردا نهو نویژه ی به کومه لی کرد، کاتی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) جه ماعه ته که ی ته واک کرد، پیاومکه هاته وه بولای و عمرزیکردوه: نهی پیغه مبهردا خودا! شایسته ی هددی شهرعیم، به پیی نامه ی خودا، که قورنانی پیروژه، نهو هددیم به سهردا جی به جی بکه، هخرمهت (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی پیی: (نهری تو نه م نویژمهت له گهل نیمه دا به جه ماعهت نه کرد؟) پیاومکه گوتی: (با) فهرمووی: (دهی له بهر نه وه خودا لیته خوش بوو لهو شته ی که کردووته)، یا فهرمووی: (خوش بوو لهو هددیم که له سهرته).

^(۱۷۵۹) تجرید البخاری = الترجمة الكردیه ۱/، ژماره: ۳۱۱ - ۵۲۶ بخاری. بوخته ی موسلیم/۵.

ژماره: ۲۱۴۲ - ۶۹۲۵ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۸۱ رقم الباب/۲۷).

ئەم فەرموودەىە لە ژمارە: (٢١٤٣)ى پوختەى موسلىم (مختصر صحيح

مسلم)دا، لە عەبدوﻟﻻى كورى مەسعوودمە ناوايە:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي عَالَجْتُ امْرَأَةً فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَإِنِّي أَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا فَأَنَا هَذَا فَاقْضِ فِيَّ بِمَا شِئْتَ. فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَقَدْ سَتَرَكَ اللَّهُ، لَوْ سَتَرْتَ نَفْسَكَ - قَالَ - فَلَمْ يَرُدَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا فَقَامَ الرَّجُلُ فَاَنْطَلَقَ فَاتَّبَعَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا دَعَاهُ وَتَلَا عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةَ (اقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ) فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ هَذَا لَهُ خَاصَّةٌ؟ قَالَ: « بَلْ لِلنَّاسِ كَافَّةٌ ». (الحديث ٦٩٣٥ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیعا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٦٩٥٩ فم = فم = ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. تجرید البخاری بالكوردي = مختصر صحیح البخاری / ١ رقم: ٣١١= ٥٢٦، ٤٦٨٣ ترقیم فتح الباری. أبوداود. حدود: ٤٤٦٨. ترمذی. تفسیر القرآن: ٣١١٢. تحفة الأشراف / ٩١٦٢).

عەبدوﻟﻻى كورى مەسعوود، كە ناسراوہ بە ئیبنو مەسعوود (پرمزای خوای لى بى) فەرمووی: جارێ پیاوێ ماچێ لە ئافرمتێ دەسەنێ، لەپاشان هات بۆﻻى پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەربى) گوتی: ئەى پیغەمبەرى خودا! لەو پەرى مەدینەو، پامبارد لەگەڵ ژنێ، هەموو شتیكم لەگەڵ دا کرد، وەك ماچ و مۆچ دەستکردنە مل، تەنیا زینام لەگەڵ دا نەکرد، جا ئەو تەم لەبەردەستى تۆدا، ملكەچەم بۆ فەرمانى خودا، سەبارەت بەم تاوانەى خۆم، بپاریت چىیە لەبارەى منەو سەبارەت بەم گوناھەم ملكەچەم بۆى؟!

عومەرى كوپى خەتتاب (پەزىلى خەلىق) فەرموۋى: خۇدا بۇ
يېۋىشيويت، خۇزىيا خۇشت پەردە خۇدات لەسەر خۇت لاندەردىيەو خۇتت
يېۋىشيويت!

فەرموۋى: يېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىي) ھىچ ۋەلامى نەدايەو،
ھەتا كاپرا ھەلسا رۇشت، يېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىي) پياۋىكى نارد
بەشۋىنى دا، بانگى كىردەو، جا يېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىي) ئەم
ئايەتەي بەسەردا خۇندەو: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} (سورة هود-۱۱/۱۱۴).

ۋاتە: ھەموو شەو ۋۇزى يېنج نۇزە فەرمەكان لەكاتى دىيارىكراۋى
خۇيانا، بەرىكۈپىكى بىكەن، دۇنيابىن كەئەم نۇزەنە لەكەردەو ھەرمەشەكانى
ئىۋەن، بەرەستى كارىكى فەرجەۋان ۋ شىرىن، بىزان كەياساسەكى دامەزراۋى
خۇدايە، كە ھەمىشە كەردەۋى باش ۋ كارى چاكە ۋ رەقتارى ۋان، كەردەۋى
خراپ ۋ تاۋان لادەمەن ۋ گوناھ دەسپەنەو.

پياۋىكىش لەكۈرەكە گوتى: ئەي يېغەمبەرى خۇدا! ئەمە بەتايىبەتى ھەر
بۇ ئەم ۋايە؟.

فەرموۋى: (نە، ھەر بۇ ئەم ۋانەيە، بەلكو ئەم بىرەر، كە چاكە خراپە
لادەمەن، بۇ گشت ئۆمەتەكەمە، بۇ ھەموۋىان ھەروايە!). (تاج/۱ ز/۴۲ ز/۳۳۰).

روونكەردەۋە: ئەو بەھرانەي لەم فەرموۋەدەيە ۋەردەگىرىن:

۱- گوناھ ۋ كەردەۋى خراپە، ئەگەر خۇدا پۇشى بۆكەسى، چارى ئەۋمەيە
كەلىي دۈۋرەكەۋىتەۋە تەۋبەي لى بكاۋ بۆكەس باسى نەكاۋ پەردەي خۇدا
لەسەر خۇي ھەل نەداتەو.

۲- کارمباشه‌کان دهمین به‌که‌فارمتو داپوشهر بو کرده‌وه خراپه‌کان، له‌به‌رئه‌وه به‌نده هه‌تا دمتوانی له‌کرده‌وه‌ی چاکه کوتایی نه‌کا، کرده‌وه‌ی چاکه بابه‌تیکی به‌روالایه، هه‌موو جوړه چاکه‌یه‌ک ده‌گریته‌وه، له‌فیربوونی زانستو کاروباری باش، له‌باومر، له‌نویژ، له‌حه‌ج و عه‌مره، له‌خیرو زمکاتو رۆزوو، له‌چاکه له‌گه‌ل دایک و باوک و منال و ژن و که‌سوکار، له‌غه‌زاو تیکۆشان، له‌فیربوونی زانستو چاکه‌کردن له‌گه‌ل دروستکراوانی خودا.

(۸) بابُ قبولِ تَوْبَةِ الْقَاتِلِ، وَإِنْ كَثُرَ قَتْلُهُ

ته‌وبه‌ی بکوژ کیرا ده‌بی، با خه‌لکی زوریشی کوشتبی

۱۷۶۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِنْسَانًا ثُمَّ خَرَجَ يَسْأَلُ فَأَتَى رَاهِبًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ لَهُ هَلْ مِنْ تَوْبَةٍ قَالَ لَا فَقَتَلَهُ فَجَعَلَ يَسْأَلُ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّتِ قَرِيَّةٌ كَذَا وَكَذَا فَأَذْرَكَهُ الْمَوْتُ فَنَاءَ بِصَدْرِهِ نَحْوَهَا فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى هَذِهِ أَنْ تَقْرَبِي وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى هَذِهِ أَنْ تَبَاعِدِي وَقَالَ قِيسُوا مَا بَيْنَهُمَا فَوُجِدَ إِلَى هَذِهِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ فُغْفِرَ لَهُ) (الحديث: ۳۴۷۰): (۱۷۶۰)

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فه‌رموی: حه‌زهرت (دروودی خودای لی بی) فه‌رمووی: پیاوی له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌وهدو نوکه‌س به‌ناهه‌ق ده‌کوژی، ئینجا ده‌پرسی: کی زانترین که‌سه له‌ولاتا، ده‌لین: فیساره سو‌فیلکه، جا کابراکه ده‌چی بۆلای و پیی ده‌لی: من نه‌وهدو نوکه‌سم به‌ده‌ستی خۆم کوشتوو، ئایا ته‌وبه‌م بۆه‌یه؟ په‌شیمانیم لی گیرا ده‌بی؟ خوداناسه‌که

(۱۷۶۰) تجرید/۴، ژماره: ۱۲۸۳ = ۳۴۷۰ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۹۱۹ = ۶۹۲۹ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۶۰ رقم الباب/۵۴).

دەفەرموئ: نە، جا کابرا ئەویش دىمكوژى و دىكا بە سەدى تەواو. جا ديسان دەست دەكاتەو بە پرسىارو دەئى: كى زاناترين كەسە لەولاتدا؟ ئەمجارە پياويكى زاناي پى نيشان دەمن، جا دەچى بۆلاى و پى دەئى: من سەدكەسەم كوشتوو، ئايا تەوبەم بۆهەيه؟ زاناکە دەئى: بەئى: وەكەس ناتوانى راي تەوبەت لى بگرى، تەوبە هەموو كاتى لەهەموو كەسى قەبوول دىكرى، بەلام لىرە مەمىنەو برۆ بۆ فیسارە ولات لەوى كۆمەئى خواناسى باشى لىيە، خەرىكى خوداپەرستى و عىبادەتکردن، برۆ لەوى تۆيش لەگەل ئەواندا خواناسى بکەو مەچۆرمەو بۆ ولاتى خۆت، چونکە خاکیكى شووم و بەد قوومە، پیاومکەيش دەکوئتە را بۆ ئەو ولاتە، دەرپا تا دەكاتە نیومى پى، لەوى دەمرى؟ جافریشتەى رەحمەت و فریشتەى عەزاب لەسەر تەرمەكەى حازر دەبن و لەسەرى دەبى بەكیشمە كیشیان: فریشتەى رەحمەت دەفەرموون: ئەمە بۆ تەوبە هاتوووم بەكولى دل رووى لەخودای گەورە کردوو، كەواتە ئەمە دیارى دەستى ئیمەیه و دەیبەین بۆ بەهەشتا فریشتەى سزاش دەفەرموون: ئەمە هەرگیز کردمووى چاکەى نەکردوو، كەواتە: ئەمە نیچىرى خۆمانەو دەیبەین بۆ دۆزەخ! جا بەفەرمانى خودا فریشتەى لە شیوەى ئادەمیزاد دا دەچى بۆلايان و هەردوولا ئەو فریشتەیه دەکەن بەحەكەم و ناوبزىکار، حەكەمەكە دەفەرموئ: نىوانى هەردوو شوئەكە بپیون، ولاتەكەى خۆى و ولاتەكەى كە بۆى دەچوو، جا لەكام لایانەو نزیكتر بوو هی ئەومیانە، كە دەیبپیون دەرپوان لەوجیگایەو نزیكتر دەبى كە بۆى دەچى، ئیتەر فریشتەى رەحمەت وەرى دىگرن. (ش) (تاج/ ۹ ل/ ۲۷۰ ز/ ۹۲ ف/ ۲ - باسى: هەرچەندى بەندە لە رادبەدەر تاوانى هەبى بەلام تەوبەى گىرا دەبى).

له ژماره: (١٩١٩) ی پوخته ی (مختصر صحیح مسلم) دا ټاویه، بههره ی

پتری واتیادا:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةَ تِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ؟ فَذُلَّ عَلَى رَأْسِهِ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةَ تِسْعِينَ نَفْسًا، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا. فَتَقَتَّلَهُ، فَكَمَّلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ؟ فَذُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، فَاعْبُدِ اللَّهَ تَعَالَى مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سَوَاءٍ، فَاَنْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ. فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمَ، فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ، فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ». قَالَ قَتَادَةُ: فَقَالَ الْحَسَنُ: ذُكِرَ لَنَا أَنَّهُ لَمَّا أَتَاهُ الْمَوْتُ نَأَى بِصَدْرِهِ. {الحديث: ٦٩٣٩ = ٦٩٦٣ فم = فم = فتح الملهم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/٤، رقم: ١٣٨٣ = ٣٤٧٠. تحفة الأشراف: ٣٩٧٣}:

ټه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بئی) هه رمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهه بئی) هه رمووی: پیاوی له نه ته وه پی شینه گان، که
جووله که بوو، له نه وهی نیسرائیل بوو، نه وه دو نوکه سه ده کوژی، نیج
ده پرسئ: کی زانترین که سه له ولاتدا، ده لئین: فیسه ره سو فیله که، جا کابرا که
ده چی بولای و پیی ده لئ: من نه وه دو نوکه سهم کوشتووه، ئایا ته وبه م بو هه یه؟
خودا ناسه که ده لئ: نه، جا کابرا نه ویش ده کوژی و دهیکا به سه دی ته واو، جا

دېسان كابرای بكوژ دمست دهكاتووه به پرسيارو دهلئ: كئ زاناترين كهسه له ولاتدا؟ ئهمجارميان پياويكي زاناي پئ نيشان دمدن، جا دهچئ بولاي و پئى دهلئ: من سهد كهسم كوشتووه، ئايا تهوبهم بؤ ههيه؟ زاناکه دهلئ: بهلئ، وهكس ناتوانئ ريگهئ تهوبهت ئى بگرئ، تهوبه ههموو كاتئ لهههموو كهسئ قهبوول دهرئ، بهلام ليره مهمنه و برؤ بؤ فيساره ولات لهوئ تاقمهئى خواناسى باشى ئى ههيه، خهريكي خواپهرستى و پهرستش و عيبادت كردن، برؤ لهوئ تويش لهگهل ئهواندا خواناسى بكه و، مهچورموه بؤ ولاتى خوت، چونكه خاكئى شووم و بهده، پياوهكهيش دهكهويته رئ بؤ ئه وولاته، دهرؤ تادمگاته نيوهى رئ، لهوئ دهرئ!

جا فرشتهئ رحمهت و فرشتهئ سزاو عذاب، لهسهر تهرمهكهئ ئاماده دمبن و لهسهرى دمبئ بهكيشمه كيشمميان: فرشتهئ رحمهت دهلئ: ئهمه بؤ تهوبه هاتووه و بهكوئى دل رووى له خوداي گهوره بووه و له كردهوى خرابى پيشيني پهشيمان بووه، كهواته: ئهمه ديارى دمستى ئيمهيه و ديمبهين بؤ بهههشت!

فرشتهئ سزايش دهلئ: ئهمه ههرگيز كردهوى چاكهئ نهكردووه، كهواته: نيچيرى خوئانه و ديمبهين بؤ دۆزهخ!

جا بهفهرمانى خودا، فرشتهئى له شيوهئ ئادهميزاددا دهچئ بولايان، ههردوولا ئه و فرشتهئيه دمهكهن بهحهكهمو فهرمانرؤوا، حهكهمهكه دمهفرمؤئ: نيوانى ههردوو شوينهكه ببئون، ولاتهكهئ خوى و ئه وولاتهئ تر كهبؤى دهچئ، جا لهكام لايانهوه نزيكتر بوو، ئهوه هئ ئهوميانه، كه نيوانيان دمپئون دهروانن له و جىگهيهوه نزيكتر دمبئ كهبؤى دهچئ، ئيتر فرشتهئ رحمهت وهرى دهرن).

رشتهی ئەم فەرموودمیە ئاوايە: موسليم ← موحەممەدی کوپی موئەننى
 ← موغازی کوپی هیشام ← هیشامی باوکی موغاز ← قەتادە ← ئەبو
 سەدیق ← ئەبو سەعیدی خودری.

لێرمدا قەتادە رشتهکەى دواى خۆى دەگوێرێ و ئاوا دەلێ: حەسەنى بەصرى
 دەفەرموئ: باس کراوە بۆ ئیمە کە کاتێ مردن دەگاتە سەرى، ئەز نەك دەدا
 کە سینگى بە پێى توانا لەدێ باشە کە وە نزیك بکاتە وە). {تاج/۵، زنجیرە: ۹۲،
 ژمارە: ۵۹۴۶. م} + {ریاض/۱، زنجیرە: ۲، ژمارە: ۲۰}.

روونکردنەو:

- ۱- مەبەست لە (الحسن) حەسەنى بەصریە، کە تابیعییە.
- ۲- ئەم زیادیمیەى حەسەنى بەصرى لە گێرانیەوێ ژمارە: (۶۹۴۰) ی
 سەحیحى موسلىمدا بە مەرفوعى هاتوو.
- ۳- مەبەستى سەرەکی ئەم فەرموودمیە ئەومیە کە (دەرگای تەوبە
 بە مەرجى خۆى بۆ هەموو کەسێ لەسەر پشته، تەوبەکار لە گوناھى بچکۆلە
 تەوبە بکا، هەر تەوبەى گیرایە، لەتوانى هەرە گەورە تەوبە بکا هەر تەوبەى
 گیرایە).
- ۴- باشترین وەلام، بۆ ئەو پرسەى کە دەلێ: چۆن چۆنى خودا لە بکوژ
 خوش دەبێ، بەبێ رەزا لەسەر بوونی کوژراو، چونکە کوژراو مردوو،
 بە دەستەینانى رەزا بوونی لەسەر لیخۆشبوون لە بکوژەکەى ئەستەمە؟ لە وەلامى
 ئەم پرسىاردا دەلێین: (لەم بارو دۆخاندە، کە خودا لە تاوانبار خوش دەبێ،
 بەبێ رەزا بوونی ئەو کەسەى کە تاوانەکەى دەر بارە کردوو، خوداى گەورە دەبێ
 بە دەستە بەرى ئەومیش کە لەقیامەتدا خاومن مافەکە قاییل بکا و هەقى
 بەزیادموه بۆ بکاتەو).

١٧٦١- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ) (الحديث ٢٤٤١، أطرافه في: ٤٦٨٥، ٦٠٧٠، ٧٥١٤): (٣٧١)

ئيبينو عومەر (رەزای خوای لى بى) فەرمووی: بەگوێی خوێم بیستم لەزاری پەرۆزی پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) دمیضەرموو: (لەرۆزی قیامەتدا، لەرازیکی نەینى دوو بەدوودا، خودای گەورە موسوڵمان نزیک دەکاتەوه، بەرمنگیکی وا لەپەنای خۆیدا پەنای دماو لەپەنای پەردەى میهرمبانی خوێ دا دمیپۆشی، هەتا خەلکی مەحشەر چاویان لى نەبێ، ئەوجا خودا یەكە یەكە، پێی پێى دمنى لەگوناھەکانى: پێى دمیضەرموئى: ئایا پێى دمنییت لەم گوناھەو لەو گوناھە كە کردوتن، بەندەكەش گشت جارێ لەباتى جارێ دووجار دەلێ: بەلێ ئەى خودای من! پێیان لى دمنیم و لەدنیا دا ئەم تاوانانەم هەموو کردوون، هەتا بەندەكە ددان دمنى بەهەموو ئەو گوناھانەى كەئەنجامیانى داوه..

ئێتر بەندەكە دمترسی و دەحەپەسى و لەدلى خۆیا دەلێ: سەرم تیا دەچێ، فەرمووی: جا خوا دمیضەرموئى: مەترسە! من لەجیهاندا ئەم گوناھانەم بو پۆشیت، ئەوا ئەمەركەش لێت خۆش بووم لەو گوناھانە. لەپاش ئەمە نامەى كردهوه باشەكانى دەدەنە دەستی راستى، ئەمە حالى موسوڵمانە، بەلام

(٣٧١) تجرید البخاری/٣، ژمارە: ١٠٥٨ = ٢٤٤١ بخاری. پوختهی موسلیم - مختصر صحیح

مسلم/٥، ژمارە: ١٩٣١ = ٦٩٤٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٤٦ رقم الباب/٢).

ناموسولمان، ج بیپروا بی، ج ناپاک، جاپکیش له بهرچاوی شایه ته کانی
سه رکردمو مکانیان بانگه واز هه لدمداو ده لئ: ﴿ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ هود/۸/۱۱- واته: ئا نه مانه بوون که درو یان به ده دم
خوداوه دمکرد، بزانی که نه فرین و له عنمت و سزای سهختی خودا بو
سته مکارانه).

نهمه ییش گێرانه وهی ژماره: (۱۹۳۱) ی پوخته ی موسلیم (مختصر صحیح
مسلم) د، بو ئهم فهرموودمیه:

عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحْرِزٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): كَيْفَ
سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي النَّجْوَى؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ:
«يَدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَنَفَهُ، فَيُقَرَّرُهُ بِذُنُوبِهِ،
فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُ؟ فَيَقُولُ: أَيْ رَبِّ أَعْرِفُ. قَالَ: فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا،
وَإِنِّي أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ، فَيُنَادَى
بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ». {الحديث: ۶۹۴۶ = ۶۹۷۰
فم = فم = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ۳، رقم: ۱۰۵۸ = ۲۴۴۱،
۶۸۵، ۶۰۷۰، ۷۵۱۴ فتح البارى. ابن ماجه. مقدمة: ۱۸۳. تحفة الأشراف:
: { ۷۰۹۶ }

سەفوانی کۆری موحریز (رهحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: پیاوی به
ئیبنو عومه ری گوت: چیت بیستوو له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی)
سه بارهت به رازی نهینی نیوانی خودا و بهنده ی خوی؟ فهرمووی: ژنه وتم لی
دمی فهرموو (دروودی خودای له سهه بی): (له رۆژی دوا رۆژدا، له رازیکی نهینی
دوو به دوودا، خودای گه وه، موسولمان له خوی نزیک دهکاته وه، به رنگیکی وا
له په نای خۆیدا په نای دمداو به په رده ی رهحمهتی خوی دمیپۆش، هه تا خه لکی

مه‌حشر چاويان لي نه‌بي، نه‌وجا خودا يه‌که يه‌که، پي پي دمنی له گونا‌هه‌گانی، پي دمه‌رموي: نایا پي دمنییت له‌م گونا‌هه‌و له‌و گونا‌هه‌که کردو‌تن، به‌نده‌که‌یش گشت جاري له‌باتي جاري دو‌وجار ده‌لي: به‌لي، نه‌ی په‌روم‌دگارم پي لي دمنیم و له‌دنیا‌دا نه‌و تا‌وانانه‌م گشت کردو‌ن، هه‌تا به‌نده‌که ددان دمنی به‌هه‌موو گونا‌هه‌گانیدا.

نیتر به‌نده‌که دمه‌ترسي و ده‌حه‌په‌سي و له‌دلي خویدا ده‌لي: سه‌رم تیا‌ده‌چي، خودا پي دمه‌رموي: مه‌ترسه، من له‌جیهاندا نه‌م گونا‌هانه‌م بو‌ پوشیویت، نه‌وا نه‌م‌رۆکه‌یش لی‌ت خوشبو‌وم له‌و گونا‌هانه، له‌پاش نه‌مه‌ نامه‌ی کرده‌وه باشه‌گانی دمه‌دنه‌ ده‌ستی راستی، نه‌مه‌ حالي موسو‌لمان، به‌لام نا موسو‌لمان، چي بي بروابی، چي مو‌نا‌فق و نا‌پاک، جار‌کیش و جار‌چی، له‌به‌ر‌چاوی شایه‌ته‌گانی سه‌ریان و له‌به‌ر‌چاوی خه‌لکی مه‌حشر، بانگه‌واز هه‌لدم‌داو ده‌لي:

{هٰؤَلاءِ الَّذِيْنَ كَذَبُواْ عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ - هود - ۱۸/۱۱}. واته: ئانه‌مانه‌ بو‌ون که درو‌یان به‌ده‌م خودا‌وه‌ دم‌کرد، ناگادار‌بن که نه‌فرین و نه‌فرمت و سزای سه‌ختی خودا بو‌ سته‌م‌کارانه‌). {تاج: ۴، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۳۹۲۱ - سوورمتی هود}.

(۹) باب حدیث توبة کعب بن مالک و صاحبیه

توبه‌که‌ی که‌عی کوری مالیک و دوو‌ها‌وه‌له‌که‌ی

۱۷۶۲- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا اتَّخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةٍ غَزَاهَا إِلَّا فِي غَزْوَةِ ثُبُوكَ غَيْرَ أَنِّي كُنْتُ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْهَا إِلَّا مَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُرِيدُ عِيرَ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَاقَفْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَا أَحْبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بِذِرٍّ وَإِنْ كَانَتْ بِذِرٍّ أَذْكَرَ فِي النَّاسِ مِنْهَا.

كَانَ مِنْ خَبَرِي أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزَاةِ وَاللَّهُ مَا اجْتَمَعَتْ عِنْدِي قَبْلَهُ رَاحِلَتَانِ قَطُّ حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ وَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُرِيدُ غَزْوَةً إِلَّا وَرَى بِغَيْرِهَا حَتَّى كَانَتْ تِلْكَ الْغَزْوَةُ غَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرٍّ شَدِيدٍ وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَقَارًا وَعَدُوًّا كَثِيرًا فَجَلَّى لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرَهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةً غَزْوِهِمْ فَاخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِ الَّذِي يُرِيدُ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثِيرٌ وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ يُرِيدُ الدِّيُونَ قَالَ كَعْبٌ: فَمَا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ إِلَّا ظَنَّ أَنْ سَيَخْفَى لَهُ مَا لَمْ يَنْزِلْ فِيهِ وَخِيَّ اللَّهُ.

وَعَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتْ الثَّمَارُ وَالظَّلَالُ وَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ فَطَفِقْتُ أَغْدُو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُمْ فَأَرْجِعُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَأَقُولُ فِي نَفْسِي إِنَّا قَادِرٌ عَلَيْهِ فَلَمْ يَزَلْ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اشْتَدَّ بِالنَّاسِ الْجِدُّ فَاصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَلَمْ أَقْضِ مِنْ جَهَازِي شَيْئًا فَقُلْتُ أَتَجَهَّزُ بَعْدَهُ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ ثُمَّ الْحَقُّهُمْ فَعَدَوْتُ بَعْدَ أَنْ فَصَلُّوا لَا تَجَهَّزَ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا ثُمَّ عَدَوْتُ ثُمَّ رَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَلَمْ يَزَلْ بِي حَتَّى اسْرِعُوا وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ وَهَمَمْتُ أَنْ ارْتَجِلَ فَأَذَرِكُهُمْ وَلَيْتَنِي فَعَلْتُ فَلَمْ يُقَدَّرْ لِي ذَلِكَ.

فَكُنْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَطَفْتُ فِيهِمْ أَحْزَنِي أَنِّي لَا أَرَى إِلَّا رَجُلًا مَعْمُوصًا عَلَيْهِ التَّفَاقُّ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَذَرَ اللَّهُ مِنَ الضَّعَفَاءِ وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَلَغَ بُؤُوكَ فَقَالَ: وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِبُؤُوكَ مَا فَعَلَ كَعْبٌ؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَنَظَرُهُ فِي عِطْفِهِ فَقَالَ مُعَاذُ بْنِ جَبَلٍ: بَشَسَ مَا قُلْتَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّهُ تَوَجَّهَ قَافِلًا حَضَرَنِي هَمِّي وَطَفِيقُ أَثَدُكُرُ الْكَذِبِ وَأَقُولُ بِمَاذَا أَخْرَجَ مِنْ سَخَطِهِ غَدًا وَاسْتَعْنْتُ عَلَى ذَلِكَ بِكُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي فَلَمَّا قِيلَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَظَلَّ قَادِمًا زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ وَعَرَفْتُ أَنِّي لَنْ أَخْرُجَ مِنْهُ أَبَدًا بِشَيْءٍ فِيهِ كَذِبٌ فَاجْمَعْتُ صِدْقَهُ وَاصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَادِمًا وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَيَرْكَعُ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلَّفُونَ فَطَفِقُوا يَعْتَذِرُونَ إِلَيْهِ وَيَحْلِفُونَ لَهُ وَكَانُوا بِضِعَّةٍ وَثَمَانِينَ رَجُلًا فَقَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَانِيَتَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ وَوَكَّلَ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ..

فَجِئْتُهُ فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَيْهِ تَبَسَّمَ تَبَسُّمًا مُغْضِبًا ثُمَّ قَالَ: تَعَالَ فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ لِي: مَا خَلَّفَكَ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ؟ فَقُلْتُ: بَلَى أَنِّي وَاللَّهِ لَوْ جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنَّ سَاخِرُجَ مِنْ سَخَطِهِ يُعَذِّرُ وَلَقَدْ أُعْطِيتُ جَدَلًا وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يُسَخِّطَكَ عَلَيَّ وَلَنْ حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صِدْقٍ تَجِدُ عَلَيَّ فِيهِ أَنِّي لَارْجُو فِيهِ عَفْوَ اللَّهِ لَا وَاللَّهِ مَا كَانَ لِي مِنْ عُذْرٍ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَمَّا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ فَقُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ.

فَقُمْتُ وَنَارَ رِجَالٍ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَاتَّبَعُونِي فَقَالُوا: لِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْنَاكَ كُنْتَ ادْبَتْتَ ذُبَابًا قَبْلَ هَذَا وَلَقَدْ عَجَزْتَ أَنْ لَا تَكُونَ اعْتَذَرْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُتَخَلَّفُونَ قَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَلِكَ اسْتَغْفَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَكَ فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونِي حَتَّى ارْدْتُ أَنْ أَرْجِعَ فَكَذَبَ

نَفْسِي ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ: هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ أَحَدًا؟ قَالُوا: نَعَمْ رَجُلَانِ قَالَا: مِثْلُ مَا قُلْتَ فَقِيلَ لَهُمَا: مِثْلُ مَا قِيلَ لَكَ: فَقُلْتُ: مَنْ هُمَا؟ قَالُوا: مُرَارَةُ بْنُ الرَّبِيعِ الْعُمَرِيُّ وَهِلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ فَذَكَرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا اسْوَةٌ فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي.

وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ وَتَغَيَّرُوا لَنَا حَتَّى تَنَكَّرْتُ فِي نَفْسِي الْأَرْضَ فَمَا هِيَ الَّتِي اغْرَفَ فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكَاْنَا وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا يَبْكِيَانِ وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَاجْلَدَهُمْ فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَاشْهَدُ الصَّلَاةَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ وَاطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسَلَّمَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَأَقُولُ فِي نَفْسِي هَلْ حَرَكْتُ شَفَتَيْهِ بِرَدِّ السَّلَامِ عَلَيَّ أَمْ لَا؟ ثُمَّ أَصْلِي قَرِيبًا مِنْهُ فَاسَارِقُهُ النَّظَرَ فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَاحِبِي أَقْبَلَ إِلَيَّ وَإِذَا التَّفْتُ نَحْوَهُ اغْرَضَ عَنِّي حَتَّى إِذَا طَالَ عَلَيَّ ذَلِكَ مِنْ جَفْوَةِ النَّاسِ مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ وَهُوَ ابْنُ عَمِّي وَاحِبُ النَّاسِ إِلَيَّ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ فَقُلْتُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ ائْتِدُكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُنِي أَحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَسَكَتَ فَعُدْتُ لَهُ فَتَشَدَّثْتُ فَسَكَتَ فَعُدْتُ لَهُ فَتَشَدَّثْتُ فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ اعْلَمُ فَقَاضَتْ عَيْنَايَ وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ.

قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي بِسُوقِ الْمَدِينَةِ إِذَا نَبْطِيٌّ مِنْ أِبْطَاطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِيمٌ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ مَنْ يَذُلُّ عَلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ حَتَّى إِذَا جَاءَنِي دَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانَ فَإِذَا فِيهِ أَمَّا بَعْدُ فَأَنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانَ وَلَا مَضِيعَةٍ فَالْحَقُّ بِنَا نُوَاسِكَ فَقُلْتُ لَمَّا قَرَأْتُهَا وَهَذَا أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ فَتَيَمَّمْتُ بِهَا التَّوَرَّكَ فَسَجَرْتُهُ بِهَا حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ لَيْلَةً مِنَ الْخَمْسِينَ إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْتِينِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزِلَ أَمْرَاتِكَ فَقُلْتُ أَطْلُقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ قَالَ: لَا بَلْ اعْتَزِلْهَا وَلَا تَقْرِبْهَا وَأَرْسَلَ إِلَى صَاحِبِي مِثْلَ ذَلِكَ فَقُلْتُ لَأَمْرَاتِي: الْحَقِّي بِأَهْلِكَ فَتَكُونِي عَنْدهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ قَالَ كَغَبٌّ: فَجَاءَتْ أَمْرَاةُ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْذُمَهُ قَالَ: لَا وَلَكِنْ لَا يَقْرَبُكَ قَالَتْ: أَيْهِ وَاللَّهِ مَا بِهِ حَرَكَةٌ إِلَى شَيْءٍ وَاللَّهِ مَا زَالَ يَنْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا.

فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَمْرَاتِكَ كَمَا أَذِنَ لَأَمْرَاةِ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْذُمَهُ فَقُلْتُ وَاللَّهِ لَا اسْتَأْذَنْ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا يُدْرِينِي مَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اسْتَأْذَنْتُهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ فَلَبِثْتُ بَعْدَ ذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ حَتَّى كَمَلْتُ لَنَا خُمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كَلَامِنَا فَلَمَّا صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صُبْحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً وَأَنَا عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ نَفْسِي وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحِبَتْ سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَى جَبَلٍ سَلَعَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ يَا كَغَبُّ بْنُ مَالِكٍ ابْشِرْ قَالَ: فَخَرَرْتُ سَاجِدًا وَعَرَفْتُ أَنَّ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ وَأَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا وَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبْشِرُونَ وَرَكَضَ إِلَيَّ رَجُلٌ فَرَسًا وَسَعَى سَاعٍ مِنْ اسْلَمَ فَأَوْفَى عَلَى الْجَبَلِ وَكَانَ الصَّوْتُ اسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي نَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي فَكَسَوْتُهُ إِيَّاهُمَا يُبْشِرَاهُ وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ وَاسْتَعْرَتْ ثَوْبَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا وَأَطْلَقْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَتَلَقَّانِي النَّاسُ فَوْجًا فَوْجًا يُهْتُونِي بِالتَّوْبَةِ يَقُولُونَ لَتَهْنِكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ.

قَالَ كَعْبٌ: حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ حَوْلَهُ النَّاسُ فَقَامَ إِلَيَّ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ يُهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَانِي وَاللَّهُ مَا قَامَ إِلَيَّ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ وَلَا انْسَاهَا لَطْلَحَةَ قَالَ كَعْبٌ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): وَهُوَ يَبْرِقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ ابْشِرْ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتُكَ أُمَّكَ قَالَ: قُلْتُ: آمِنْ عِنْدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ.

وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ حَتَّى كَأَنَّهُ قِطْعَةٌ قَمَرٍ وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ مِنْهُ فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ تُخْلِعَ مِنِّي مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ قُلْتُ فَأَنِّي أَمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ أَمَّا نَجَّانِي بِالصَّدَقِ وَأَنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أَحْدِثَ إِلَّا صِدْقًا مَا بَقِيَْتُ فَوَاللَّهِ مَا أَغْلَمُ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ابْلَاهُ اللَّهُ فِي صِدْقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنَ مِمَّا ابْلَانِي مَا تَعَمَّدْتُ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا كَذِبًا وَإِنِّي لَارْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَْتُ وَانْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ... إِلَى قَوْلِهِ... وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ فَوَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطْ بَعْدَ أَنْ هَدَانِي لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا أَكُونَ كَذِبْتُهُ فَاهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَبُوا فَإِنَّ اللَّهَ قَالَ لِلَّذِينَ كَذَبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ... إِلَى قَوْلِهِ... فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ قَالَ كَعْبٌ: وَكُنَّا تَخْلِفْنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ عَنْ أَمْرِ أُولَئِكَ الَّذِينَ قَبْلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ حَلَفُوا لَهُ فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ وَارْجَا رَسُولُ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ فِيهِ فَبِذَلِكَ قَالَ اللَّهُ: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ مِمَّا خُلِفْنَا عَنِ الْغَزْوِ أَمَّا هُوَ تَخْلِيفُهُ آيَاتُنَا وَارْجَاؤُهُ أَمَرَنَا عَمَّنْ حَلَفَ لَهُ وَاعْتَذَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ. (الحديث: ٤٤١٨، اطرافه في: ٢٧٥٧، ٢٩٤٧، ٢٩٤٩، ٢٩٥٠، ٣٠٨٨، ٣٥٥٦، ٣٨٨٩، ٣٩٥١، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥): (١٣١٢)

عبداللہ کوپی کہعبی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) کہچاوساغی
 باوکی بوو، نهوکاتهی کهباوکی کوپر بوو بوو، لهناو کوپر مکانی کهعبا فهرمووی:
 له کهعبی کوپی مالیکم ژنهوت (رمزای خودای لی بی) کهداستانی دواکهوتنی
 خوئی له پیغهمه ر (دروودی خودای لی بی) دمگیرایهوه، لهغزای تهبووکا،
 کهعب فهرمووی: لههیج غزایهکی تردا جگه له غزای تهبووک له پیغهمبر
 (دروودی خودای لی بی) دوانهکهوتووم، لههمموو غزاکانیا لهخزمهتیدا بوم،
 وهلی لهغزای بهدیش دا له خزمهتیدا نهبوم، بهلام لهم غزایهدا، حهزمت
 (دروودی خودای لی بی) گلهیی لهوانه نهکرد که لهم غزایهدا دواکهوتیبوون،
 چونکه پیغهمبرو موسولمانان لهم غزایهدا که دمرچوون لهمال مهبهستیان
 کردنی نهم غزایه نهبوو، بهلکوو مهبهستیان گرتنی کاروانهکهی قورمیش بوو،
 که بهمالیکی بازرگانی زورموه لهشام گهراپوونهوه، بهلام نهوه بووکه خودا بهبی
 واده لهگهل دوشمنی خویناندا بهرمنگاری یهکتری کردن، ودمن له شهوه کهی
 عهقهبهدا لهخزمهتی پیغهمبردا بووم، لهو کاتهدا که پهمانمان بهست
 لهگهلیدا لهسر نیسلامهتی، ودمن بهش بهحالی خووم نهم شهوه ناگوپرمهوه به

(١٣١٢) تجرید البخاری/٤، ژماره: ١٦١٩ - ٤٤١٨ بخاری + تجرید/٣، ژماره: ١٢٥٧ - ٢٠٨٨ بخاری.

پوختهی موسلیم/٥، ژماره: ١٩١٨ - ٦٩٤٧ شیخا = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا (بخاری

رقم الکتاب/٦٤ رقم الباب/٧٩).

ئامادەبوونی غەزای بەدر، ھەرچەند لەناو خەلکا، غەزای بەدر بەناو بانگترە لەم شەو.

لەپراستیدا ئەوکاتە کە لەغەزای تەبووک دواکەوتەم لەپێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) ھەرگیز وەک ئەوکاتە ئاوا بەھێزو تەوانا و، دەست ڕۆشتوو نەبووم، بە خدا لەو پێش ھەرگیز دوو و لاخی سواریم پێکەووە نەبوو، بەلام لەکاتی ئەو غەزایەدا دوو و لاخم ھەبوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) کە تەشریفی چوو بۆ ئەم غەزای تەبووکە، کات جەنگەکی گەرمابوو، ڕێگەپەکی دوورو درێژی گرتە بەرو ڕووی کردە بیابانیکی وشک و برینگ و بەرھەم دوشمنیکی زۆرو بێ شومار کەوتەڕێ، جالەبەر ئەو لەپێشدا ھەمووشتیکی بەباشی، بۆ موسوڵمانان ڕوون کردەموو پێی گوتن، کەدەمیەوئ بچێ بۆ کوێ، ھەتا تفاق جەنگ بخەن و کەرمستە پێویست ئامادە بکەن بۆ غەزاکەیان، سوپای موسوڵمانانیش کە لەم غەزایەدا لە خزمەتی ھەزرمەتداریان لەبەر زۆری لەژمارە نەدەھاتن و دەرھەرو تۆمار نە دەگرتن، لەبەر ئەوە ئەگەر کەسێ بپوێستایە کە خۆ بشاریتەووە وە نەچێ بۆ ئەو غەزایە، وای دزمانی کە کەس پێی نازانی، مەگەر تاک و تەرا، یاخود خودا سەرووش (وەحی) نازل بکا دەربارە ئەو!

کە ئەم غەزایە ڕوویدا ساڵ جەنگەکی میوہ بوو، بەرسیبەر تەواو خۆش بوو بوو، منیش ھەزم لەومیە کە بەدەستی خۆم باخ بڕنم، جا کاتی پێغەمبەر و موسوڵمانان تفاقیان خست، منیش دەمویت بچم لەگەڵیاندا، تفاق بخەم، بەلام دەگەرپامەووە و ھیچم نەدەکرد، وەلە دلی خۆم دا دەمگوت: ئاسانە ھەرکاتی بمەوئ دمتوانم تفاق بخەم، ئێتر ئەم دلە ڕاوکییەم درێژە کیشا، تاخەلکەکە بەگەرمی پەلاماری تفاق خستنیان دا، و متفاقی تەواویان خست، وەلێ من ھیچم

ديار نه بوو، تا رۆژى پيغهمبهر و موسولمانان سهر له به يانى كهوتنه پى، منيش له كه ليانا دمرچووم به لام به بى نازوقه و تفاق، وه له دواييدا گه پرامه وه نه چووم، نيتر نه م پاراپى و دله پراوكييه م هه روا دريژه ي كيشا هه تا نه وان خيرا ناويان كردو به رمبهره ته واو دووركه وتنه وه، غه زاكم له كيس چوو، هه رچهند نيازم هه بوو كه بروم پييان بگه م به لام نه ووش له چاره م نه نووسرابوو خوزگه م نه وه م بگردايه.

جا له پاش نه وه كه پيغهمبهر رويشت هه رچهند دهچوومه دمره وه دهچومه ناو خه لك ته واو په شيما دمره وه وه خه م داى دهگرتم، چونكه ته ماشاى دمره وه رى خوم دمكرد كه سيكى وام نه دمدى كه له م غه زايه دواكه وتبى و بۆنى پياومتى ئى بى و دمس بدا بۆ نه وه كه بيكه م به سه رمه شق بۆ خوم، جگه له وانه ي كه تانه ي نيفاق و ناپاكى يان ئى دمدر و گومانى دوو پرووى و مخه ننه تى يان ئى دمكرا، مه گه ر نه و بى هيزو لازمبوونانه ي كه خوداى گه وره به هانه و عوزرى نه وانى په سه ند كردوه، نيتر پيغهمبهر (دروودى خوداى لى بى) باسى من ناكا هه تا دهگاته ته بووك له كاتيكا له ناو كوڤرى موسولماناندا دادمنيشيت دمفه رموى: (دمبى كه عى كورى ماليك خه ريكى چى بى، بۆنه هات بۆ نه م غه زايه؟! پياويكى به نى سه له مه يى هه ل دمداتى و ده لى: نه ي پيغهمبهرى خودا! نه وه له خوى بايى بووه و دمه يى نايه ت كه بى بۆ غه زاو به كه ش و فه وه له كا لاو والا كه ي به رى خوى مۆر دمبيته وه و خيسه له خوى ده كا!!!

موعا زى كورى جبهه ليش پيى ده لى: قسه يه كى نابه جيت كرد، وا نيه، به خوائه ي پيغهمبهرى خودا! نه وه ي باش نه بى له و پياوه نه مان ديوه، نيتر پيغهمبهر (دروودى خوداى له سه ر بى) بى دمنگ دمبى، جا له وه كاته دا له

دوورموه تارمايى زهلامىك دمبيني، لهناوسهراپ (بهردهخوئى = تراويلكه)دا
كهرويشكه دهكا، دمهرموى (دهى ئەم زهلامه نهبوخهيسه مه بئى) جا كه ديتته
بهرومه نهبوخهيسه مه خوئى دمبى. ئەم نهبو خهيسه مهيه نهو پياوه نه نصاريه
بوو، كه مه نئى خورماي كردبوو بهخير، وه مونافيق و ناپاكهكان تهوسيان بئى
كردبوو لهسه رئهوه! جاكاتى كه هه والم زانى وا پيغه مبه ر (دروودى خوداى لئى
بئى) خهريكه دهگه رپته وه له ته بووك ديتته وه بؤ مه دينه، خه م و به ژارهى خو
په راندنه وه دايد هگرتم، وه دمستم كرد به درؤ ريكخستن، وه له دلى خؤم دا
دهمگوت: سبه ينى خؤم به چى رزگار بكه م له عاجز بوون و رهنجاندنى
پيغه مبه ر (دروودى خوداى لئى بئى) وه بؤ ئەمه پرس و رام به هه موو كه سيكى
خاو من راو ته گبىر له كه س و كارى خؤم كرد.

به لام هه ر كه له گه ل گوتيان نه وا خو شه ويست (دروودى خوداى لئى بئى)
گه يشته به روه ئەم خه يالاته پىرو پوو چانه له دلم ره وينه وه به رچاوم رۆشن
بووه و زانيم كه به درؤ ساز كردن له دمستى رزگارم نابئى جا له به ر نه وه بى ريارم دا
چى راست وره وانه نه وهى عه رزبكه م، جا خو شه ويست (دروودى خوداى لئى بئى)
سه ر له به يانى يه ك ته شريفى هاته وه گه يشته جئى، دمستوورى وابوو، كاتى
له سه فه رئى ده گه رايه وه، له پيش دا ده چوو بؤ مزگه وت، دووركات نويزى
سوننه تى لئى ده كرد، نه و جا له وئى داد نه يشت بؤ پيشوازى خه لك، جاكه ئەمه
كرد نيتى دووا كه وتوو مگان له غه زاي ته بووك، به رودوا چوون بؤ خزمه تى،
وهدمستيان كرد به پاكانه كردن بوئى و كه م و زؤر بيانوو و به هانه يان
دمدؤز يه وه بوئى، ژماره ي ئەمانه له هه شه تا زه لام پتر بوون، پيغه مبه ريش
(دروودى خوداى لئى بئى) به روا لمت ئەم به هانانه ي لئى و مرگرتن و په يمانى

لهگه ئيانا بهست وبۇيان پاراپه ومو رازو نهئینی دئیشیانی رووبهرووی خودای
گهوره کردموه.

منیش رۆیشتم بۆخزمهتی و سلاوم لّ کرد، وهکوو مروفتیکی زویرو
عاجزو زیز، زمردهخه نهیهکی بهتوورپیی یهوه کردو فهرمووی: (وهره) منیش
چوومه بهرموه ههتا له بهر ده میدا دانیشتم، فهرمووی پیم: (بۆچی پاش
کهوتی لهه سهفه ره، خۆتۆ لای خۆت ولاخت کرپیوو، بۆ خه باتگپران و غهزا
کردن). منیش عهرزیم کرد: ئه ی پێغه مبهری خودا! خودا گوساخی و
دهموبلّیکی وای داوه پیم، ئه گهر له خزمهتی تۆدا نه بوومایه، له لای ههر کهسیکی
تربوومایه له خه لکی سهر ئهم زهمینه، ده متوانی به عوزرو به هانه و درۆ خۆم
قوتار بکهه له دهستی، به لّام به خودا من باش دهمانم ئه گهر ئه مرۆش له خزمهتتا
قسه یهکی درۆت بۆ بکهه و به وه له خۆمت رازی بکهه، دوور نییه که له نایندهدا
خودا توورمو عاجزت بکا لیم، وه ئه گهر قسه ی راستیشت بۆ بکهه ههر چه ند
له وانیه که ئیستا به و قسه یه لیم دلگران ببیت به لّام له راستی رهحمهت
دمباری، سهرمنجام ئومید ده کهه له لای خودا به گوتنی راستی رزگارم ببی، ده ی
ئهوی راست بی به خودا قوربان! هیچ به هانه نه بووبه خودا ههر گیز وهک ئهم
جاره ئاوا تهواناو ده ولّه مهنده نه بوم، به لّام چارمنووس وا بوو که لهه سهفه ره دا
لهتۆ دوابکهوم!

حه زمهت (دروودو سلاوو رهحمهت و سه لوات و بهرمکاتی خوای گه وره ی
له سه ربی و سه رو مال و منال و ههست و نهست هه مووی به قوربانی گهردی
به ربیی دینی کارانی گۆری پیروزی بی - نامین) فهرمووی: (تۆ راست ده که ی!
ده ی ههسته برۆ ههتابزانین خودا چی دمه فهرموئی) منیش هه لّسام و رۆیشتم،
کۆمه لّی له پیاوانی بهنی سه له مه شوینم کهوتن و سهرزمنیشتیان کردم و

گوتیان: بۆچی تۆش وەکوو ئەو دواکەوتوووانەى تر، عوزرو مەهانەت نەهاوردەووە
بۆ پێغەمبەر، دەستەلاتى ئەوەندەشت نەبوو، چونکە ئەم گوناھەى تۆ
ئەوەندەى بەس بوو کە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) داواى
لێخۆشبوونت بۆ بکا لەخودا، وە گوتیان: بەو خودایە لە پێش ئەمە دا ناگامان
لێت نییە کە گوناھى تەرت کردبى.

کەعب فەرمووی: بەخودا ئەوەندەیان سەرزەنشت کردم، لەم بارمەووە،
تەنانەت خەرىک بوو بگەرێمەووە بۆلای پێغەمبەر و خۆم بەدرۆیخەمەووە، بەلام
لەپاشا پێیانم وت: ئایا کەسى تر لەگەڵ مندا ئاواى بەسەر هاتوو؟ گوتیان: ئا،
دوو پیاوى تریش وەکوو تۆ هەمان شتیان بەسەر هاتوو، تۆچیت گوتووە ئەوانیش
هەر ئەو میان گوتوو، و بە تۆچى گوتراو، بەوانیش هەر ئەووە گوتراو. گوتم:
کى و کین؟ گوتیان: بەئى: مەرارهى کورى پەمبەى ئەل-عامیری و هیلالی کورى
ئومەیبى ئەل-واقیفى کە ئاوى ئەم دوو پیاووە باشەیان بۆم هیئا، روانیم دەست
دەدەن بۆ ئەووە کە بیانکەم بە پێشەواو سەرمەشق بۆخۆم و، چاو لە وان بکەم،
نێتر رۆیشتەم و نەگەرێمەووە بۆ خەزەتى حەزەرت و لە پێنانەم لەگوناھى خۆم
پەشیمان نەبوومەووە. چونکە ئەم دوانە موسوڵمانى ساغ بوون و ئامادەى غەزای
بەدر بوو بوون! جا خۆشەویست (دروودى خودای لى بى) موسوڵمانەکانى
قەدەمغە کرد لەووە کە قەسە و گوشتوگۆ بکەن لەگەڵ ئێمەدا، کە ئەم سى کەسە
بوین و بەس! بەلام قەسە و گوشتوگۆی لەگەڵ دواکەوتوووەکانى تردا قەدەمغە
نەکرد، نێتر خەلکى هەموو دوورە پەریزیان لى گرتین و لەگەڵمانا گۆران،
بەجۆرى دنیاى لەلا تارىک و تەنگ بوو، لەدنیاکەى لەووە پێشى نەدەکرد، جا
لەسەر ئەم حالە بەنجا شەوى دەرمانەووە، هەردوو هاوریکەم دۆش دامان و
لەمالەووە دادەنیشتن و دەرمان، بەلام من کە لەوان لاوتر بووم چاکتر بووم،

دەرپویشتم له گهل موسولمانانا نویتړم دهکردو به بازاردا دهگه پام، به لام کهس قسه ی له گهلدا نه دهکردم له پاش نویتړ دەرپویشتم بۆ کوړی دانیشتنی پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) سلاوم لی دهکرد، له دلی خودا ده مگوت: ئه ری لیوی جولاند بۆ وهلامی سلاوه کهم یان نا، جارب به جاریکیش له نزیکی هه رزته وه نویتړم دهکردو به دزییه وه به گوښه ی چاوسه رنجم دمد، که پرووم ده کرده سوچه ده گاکه م ئه و به لاجاو بۆمی دهروانی وکاتی من به قنگه چاو بۆ ئه ووم دهروانی ئیتر ئه ولای تی دهکردم.

له سه ر ئه م حاله ماومیه کی زۆر مامه وه و جه خاریکی زۆرم ده خوارد له دست لووته لای موسولمانان! هه تا رۆژی رۆیشتم به شوو پای باخه که ی ئه بوقاتاده ی ناموزاما، که خوشه ویسترین که سم بوو هه لزیتم و چوومه ناو باخه که یه وه بۆلای و سلاوم لیی کرد، به و خودایه وه لامی سلاوه که می نه سه نده وه، گوتم: پیی: ئه ی ئه بوقاتاده! تۆ خودا ئایا تۆ دمرانیت که و من خودا و پیغه مبه ری خودام خوش دمو؟ که چی نقه ی نه کرد، دووباره سویندم دایه وه هه رنقه ی نه کرده وه، سیبار که سویندم دایه وه، به س ئه و منده ی گوت: خودا و پیغه مبه ری خودا باشتری دمران! ئیتر ئاو به چاوه گانمدا هاته خواره وه و، به ره و دوا که پامه وه به دیواری باخه که دا هه لزیمه وه (رمنگی ئه بوقاتاده قه بوولی نه کرد پی که دمرگای باخه که ی بۆ بکاته وه، بۆیه به دیواره که دا هه ل زنیوه- ن).

رۆژی له رۆژان له بازاردا ده سوپامه وه، ته ماشا ده که م واجوتیاری- له نه به ته گانی شام، که خوراک دهینن بۆ مه دینه و له وی دمیفرۆشن پرسیری من دهکا، ده لی: کی که عبی کوړی مالیکم پی نیشان دمد؟! خه لکه که یش به ناماژه منیان پی نیشان دمد، جوتیاره که هات بۆلام و کاغه زیکی دا پیتم، شای غه سان

نووسیووی بۆمن، منیش خۆم خۆپندەواربووم، که خۆپندەمەوێ ئەمە ی تیا دا
 نووسرابوو: (لەپاش ئەمە بیستوو مانەتەو، که هاوڕیکەت (واتە: پێغەمبەر)
 لێت لووتەلایە، تۆش خودا بێلانەو بێ دالەد و بێ دەرمتانی نەکردووی،
 بفرموو و مەرە بۆلای ئێمە، هەتا دلنەواییت بکەین، که خۆپندەمەوێ گوتە:
 ئەمەش بەلاو مەینەتێکی ترە!!).

جا چوومەوێ لە مالهەوێ نامەکەم خستە ناو گەری تەندووێ سووتاندەم،
 جا که لە پەنجاشەوێ که چل شەوی رۆیشت، فروستادە ی حەزەرت (دروودی
 خودای لێ بێ) هاتە لام، گوتی: پێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) فەرمانت
 پێ دەکا که لەژنەکت دووربکەوێتەو، گوتە: تەلای بەدەم یاچی بکەم؟ گوتی: نا،
 تەلای مەدە، بەس توخنی مەکەوێ نزیکی مەبەرەو، لەهەمان کاتدا هەمان
 فەرمانیشی بەهەردوو هاوڕیکانەم کرد، منیش ژنەکەم ناردەوێ بۆ مائی باوکی و
 گوتە: بچۆ بۆ مائی باوانت و لەوێ بە، هەتا بزانی خاچی دەرەمۆی، که عەب
 فەرمووی: بەلام ژنەکە ی هیلالی کوری ئومەییە چوو بۆ خزمەتی خوشەوێست
 (دروودی خودای لێ بێ) عەرزی دەکا: ئە ی پێغەمبەری خودا! هیلالی مێردەم
 پیاویکی ئیختاری کەفتەکارەو نۆکەریشی نییە، که خزمەتی بکا، خو پێت
 ناخۆش نییە کەمن خزمەتی بکەم؟ فەرمووی: (نە، بەلام تۆخت نەکەوێ)
 ژنەکە گوتی: خو بەخودا تاقەتی سەرچێیی و شتی وای نەماوە، بەخودا لەو
 رۆژمەوێ ئەم کارە ی لێ قەوماوە هەتا ئەمڕۆ سەر و مەرەردەگەری!

جا خێزانەکە ی منیش بەمنیان گوت: بۆچی تۆیش عەرزی حەزەرت
 ناکەیت، کە ژنەکەت پێ بداتەو، خزمەتت بکا، ئەو هەتا رێگە ی ژنەکە ی هیلالی
 داوە کە خزمەتی بکات؟ گوتە: داوای شتی و لەحەزەرت (دروودی خودای لێ
 بێ) ناکەم، یەکەم لەبەر ئەوە کێ دەلی: ئەگەر رووی ئەوێ لێ بنییم، ژنەکەم

دمداتهوه، دووهمیش من پیاویکی گهنجم و دمتوانم خزمهتی خوّم بکهّم و دشرسم نهفسی خوّم پئ زهوت نهکړئ و توخنی ژنهکهّم بکهوم، کهعب فهرمووی: لهسر نهم حالهیش ده شوی تریش ماینهوه، بهم پئییه لهوکاتهوه که پیغهمبهر(دروودی خودای لی بی) قهدهغی کرد، کهموسولمانان قهسهمان لهگهل بکهن پهنجا شوی دمقمان تهواوکرد.

جا بو بهیانی شوی پهنجاهم، لهسر سهربانی خانویهکی خوّمان، نویژی بهیانیم کرد، وه لهسر نهو حالی پهریشانییه دانیشتبووم که خودای گهوره باسی کردووه: لهگیانی خوّم وهرس بووم و گیانی خوّم لی بووو بوو بهبارو گوی زوی بهو ههموو گوشادییهوه لهبر چاوم تنگ بووبوو، لهم کاتهداولهم حالی دلتهنگیهدا دمنگی چرندمیهم بیست، کهسر کهوتبووه سرکیوی سلع، وه بههموو هیزی خوئی بانگی دمکرد: نهی کهعبی کوری مالیک مؤزدمت لی بی، یهکسر کورنووشی سوپاسی خودام بردو زانیم که خودادرووی میهرمبانی خوئی کردوتهوه بوّمان، هرزمت(دروودی خودای لی بی) لهپاش نویژی بهیانی نهو روزه، رادمگهیهنی که خودا تهوبهی نیهمی قهبول کردووه، جا خهلکی دمهاتن پؤل پؤل مؤزدمیان پئ دمداین و پیروزبایان لیمان دمکرد، وهچند کهسی مؤزده دمبن بوهردوو هاوریکهم، دووپیاویش مؤزدمیان بهمن دا: پیاویکیان ماینهکهی غاردمدا بهرو من، نهوی تریشیان له نهسلهمهوه رادما و سر دمکهوئته سرچیای سلع و لهویوه پرپهدم بانگ دمکا: نهی کهعب مؤزدمت لی بی لهبر نهوی که دمنگهکه لهماینهکه خیراتربوو، دمنگهکه زووتر گهیش کاتی کابرای خاومن دمنگ گهیشته لام، جلهکانی خوّم بو داکهندو، لهباتی مزگینی دا من پیی، بهو خودایه نهو روزه

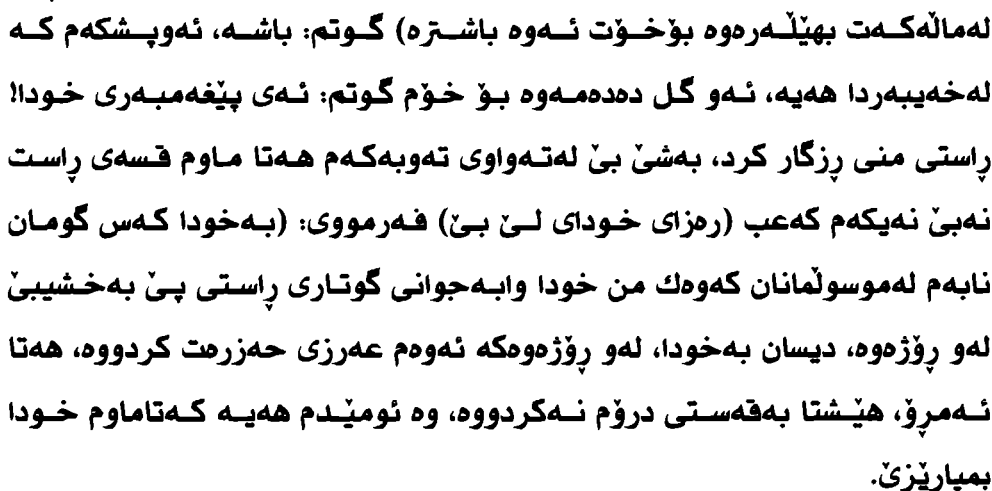
تەنیا ئەو دوو جلكەم ھەبوون، كە دامن بەو، جا دووجلەكەم لە برادەرى خواست و لەبەرم كردن و پۇشتم بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى).

برادەران پۇل پۇل پىم دىگەشتن و دىهاتن بە پىرمەو و پىرۇز بايى قەبوولى تەوبەيان لى دىكردم: دىيانگوت: پىرۇزى بى قەبوولى تەوبە، لەلايەنى خودا، كە چوومە مزگەوت حەزرىت (دروودى خودای لى بى) دانىشتبوو، مەردمەكە لە دەورى بوون، تەلحەى كورى عەبەيدوللا بەھەرپاكردن ھات بەپىرمەو و تەوقەو پىرۇزبايى لەگەلما كرد، بە خودا لەو زياتر، لەكۆچكاران كەسى تر ھەل نەساو نەھات بەپىرمەو، ئەم پىاومتىيەى تەلحەى قەت فەرامۆش ناكەم، جاكاتى سلاوم كرد لە خۆشەويست (دروودى خودای لى بى) پرووى موبارەكى لە خۆشيانا شەوقى دىدايەو و دىدروشاىەو، فەرمووى: (موزدەبى لە تۆ، ئەومتى لەدايك بووى رۇزى وەك ئەمروا و باش و پىرۇزى بەخۆتەو نەديوە!).

عەزىم كرد: قوربان! ئەم قەبوولى تەوبەى لەلايەنى تۆومى، يالە لايەنى خوداومى، لەقورئانا ئايەتى لەسەر ھاتوو؟ فەرمووى: (نە، لەلايەنى منەو نىيە، لەلايەنى خودا و مى، خودا لەم بارمىەو ئايەتى ناردوو).

دەستوورى پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) وابوو، كە كەيفى خۆش بوایە، پرووى وەك مانگى چواردە دىدروشاىەو، ئىمە خۇمان ئەمەمان باش دىزانى، كە حەزرىت لە ھالى خۆشيدا نوور لەروخسارى دىبارى، وەك تىرىفەى مانگە شەو!

كاتى لەبەردەمىا دانىشتەم گوتەم: قوربان! لەتەواوكردى تەوبەكەمە كە لە ھەموو سامان و دارايى خۆم دىسبەردارىبەم بۇ موسولمانان و ھەمووى بىەخشم بە خودا، پىغەمبەرى خودا، ئەوان چى لى دىكەن بىكەن فەرمووى: (نە، ھەنى

که نهمه بوخته‌ی واتاگه‌یه‌تی: خودا بارانی ر‌محمت و ته‌وبه‌ی داباراند
به‌سهر پیغه‌مبه‌رو کۆچکاران و یاریده‌مدراندا، ئه‌وانه‌ی که له‌و کاته‌ناسک و نه
هاته‌دا شوین حه‌زرت که‌وتن، پاش ئه‌وه که خه‌ریک بوو دلی تاقی‌مکیان لابدا
له‌پ‌نگه‌ی په‌یره‌وی، جا خودا سه‌رم‌نجام له‌باره‌ی ئه‌و ورده‌خه‌یا لاته‌وه به‌خشی‌نی
و بارانی میه‌رو ر‌محمت و ته‌وبه‌ی ر‌ژاند به‌سه‌ریاندا.

هه‌روا ته‌وبه‌ی قه‌بول کرد له‌سه‌ر نه‌وسێ که‌سه‌ موسوڵمانه‌ که‌ پاش
خران، له‌ لایه‌نی پێغه‌مبه‌رموه‌، که‌ له‌ ماوه‌ی ئەم په‌نجاشه‌مدا ئەم سێ که‌سه‌
ته‌واو په‌رێشان بوون، وایان لی‌هاتبوو زمو‌ی به‌م پان و پۆریه‌ی خۆیه‌وه‌ وه‌کوو
زیندانی لی‌ هاتبوو، له‌گیانی خۆیان جار‌س بوون، باوم‌پێ ته‌واویان هاته‌سه‌ر ئەوه‌
که‌پشت و په‌نا هه‌رخودایه‌و پاسارو په‌نا له‌قاری خودا نییه‌، مه‌گه‌ر لای خودا
خۆی! خودایش به‌ به‌خشش و نه‌وازشتی خۆی دهرگی‌ ته‌وبه‌و به‌خشی‌نی خۆی
پێ‌ نیشان دان، و‌منه‌وانیش رویان کرده‌ قاپی که‌رمی خوداو ته‌وبه‌ی به‌راستی

یان کرد، ئەهی موسولمانینە! لەخودا بترسن و بەدل و بەگول و بەگیان و بەگوفتار و بەکردار هەمیشە لەگەڵ پیاو راستانابن.

کەعب (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: بەخودا بەلامەوه لە ژيانما گەورەترین بەهرەو نازو بەخشش کەخودای گەورە خەلاتی کردبئی بەمن، یەکەم: ئەومێه کە هیدایەت و رێنمایی کردووم بۆ ئایینی پیروزی ئیسلام، دوو هەمیش: ئەومێه کە ئەو رۆژە قسەي راستم عەرزی خەزمت کرد، لەپرەحمەتی خوداومبوو، کە درۆم لە خزمەتیدا نەکرد، ئەگینا منیش وەك درۆکەرمان بەفەتارمت دەچووم، ئەومتانی خودای گەورە لە قورئانا خراپترین هەپرەشو گورپەشی لی کردوون، لەشانایانا دەرموئی: ﴿سِحْلَفُونَ بِاللَّهِ﴾ هەتا دەگاتە: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ کە ئەمە پوختەي رافە کەبەتی: کاتی ئیوه گەرانهوه بۆلای ئەو ناپاک و موناڤیقانه، بەگەرمی سویندی گەورە گەورمتان بۆ دەخۆن و دەلێن: ئیمە بۆیە نەهاتین بۆ ئەم غەزایە چونکە عوزرمان هەبوو، ئەو سویندانهش بۆیە دەخۆن کە ئیوه گلهییان لی نەکەن و وازیان لی بهێنن و سەرزمینشتیان نەکەن، جا ئیوه پشت گوێیان بخەن، چونکە بەراستی ناو دلیان پیسە، ئەوانە نە سویندیان راستە و نە بەگلهیی و سەرزمینشت بێردەکەنەوه، وە جیگەي پاشەرۆ ژیان دۆزەخە لە سزای کردەوه نابارو ناشیرینەکانیانا، ئەوانە سویندی درۆتان بۆ دەخۆن بۆ ئەوه کە ئیوه لییان رازی بن، بەراستی خودا لییان رازی نابئی، چونکە ئەوانە لە رپی دەرچوون و لەیاسای حەق بەدمرن و خو دایش رازی نابئی لە کۆمەلای لەری دەرچوان).

کەعب (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: مەبەست لە ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ ئەوه نییە، کە ئیمە کە ئەوسێ کەسە بووین، لەوغەزای تەبوکە

دواکه وتووین، به لگوو مهبست نهومیه که نیمه نهم سی کهسه، کاتی چووینه
 خزمهتی هزرتو راستیمان لهخۆمان دا، پیغه مبهەر (دروودی خودای لی بی)
 کاری نیمه دواخت و عوزری نیمه قه بوول نه کردو پهیمانی له نیمه
 وهرنه گرت و بۆمان نه پاریه وه، وهک عوزری نه دواکه وتووانهی قه بوول کردو
 پهیمانی لی وهر گرتن و بۆیان پاریه وه، که به سویندی درۆ پاگانهیان بۆ خۆیان
 کرد. چونکه نه وه بوو، پیغه مبهەر (دروودی خودای لی بی) برپاری سهارهت به
 نیمه دواخت، ههتا خودا خۆی له م بارمیه وه برپاری داو فهرمووی: ﴿وَعَلَى
 الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا﴾: (ریاض الصالحین/ بهرگی ۱/ ل ۲۸/ ز ۲/ ف ۹/ ۲۱ + تاج ۶/
 ل ۲۳۱ + ل ۲۱۶/ ز ۲).

پوونکردنه وه:

- بههره برپاری شهرعی (واته: حوکی فیهی) - زۆر وا له فهرموودمیه دا
 وهک شیخی عهسقه لانی و عهینی دمفهرمون:
- ۱- زه ندیق نه گهر تهو به بکا ناکوژری، وهک ههشتاکه سه که.
- ۲- مونا فیک (ناپاک) ناکوژری.
- ۳- سه رکۆنه و موحاسه به کردن له سه ر ئایین، به پیتی تهوانایی و ناتهوانایی
 دمگۆری.
- ۴- مهتجی باشه له پروو دروسته، به مهرجی دلتیا بوون له بایی نه بوون.
- ۵- کهسیکی تربکری به سه ر مهشق، به تایبهتی له کاتی لیه و مانا.
- ۶- شوینه ونکی له کاتی له باردا.
- ۷- خۆزه که خواستن بۆ خیری له دمست چوو (خیری فهوتاو).

- ۸- کهسێ له سه هه مر ده گه پته وه ده ست نو یژی هه بی، له پێشا له مر گه وت دابنیشی بو پێشوازی له به پیره وه جوانی.
- ۹- بریار به ظاهر بکری.
- ۱۰- قه بول کردنی مه هانه وستی و.
- ۱۱- سلاو نه کردن له گونا هکارو تا و نبارو قسه ئی دابرینی.
- ۱۲- شتی که ناوی خوای پیومبی دروسته به پئی به رژه وه مند بسووتینری.
- ۱۳- له کاتی موژده و روودانی خوشیدا کورنووشی سوپاس سوننه ته.
- ۱۴- موژدمدان و موژدانه پیدان به موژدمدر سووننه ته.
- ۱۵- هه ئسان له بهر هاتوو، و مه وه که کردن له گه ئی دا ره وایه.
- ۱۶- له پاش ته وه به کردن خیر کردن سوننه ته.
- ۱۷- به زه و پهاته وه به خۆداو گریان بو حالی شری خوی.
- له ژماره: (۱۹۸) ی بوخته ی موسلیم (مختصر صحیح مسلم) دا ئا وایه،

نووسینی بی سوود نابی:

عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «ثُمَّ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ، وَهُوَ يُرِيدُ الرُّومَ وَنَصَارَى الْعَرَبِ بِالشَّامِ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ كَعْبٍ كَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ. قَالَ سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَهُ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ، وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْهُ، إِنَّمَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ عِيرَ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوَّهُمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ، وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَاقَفْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ. وَمَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهَا

مَشْهَدَ بَدْرٍ، وَإِنْ كَانَتْ بَدْرٌ أَذْكَرَ فِي النَّاسِ مِنْهَا، وَكَانَ مِنْ خَبَرِي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُ قَبْلَهَا رَاحِلَتَيْنِ قَطُّ، حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، فَغَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرٍّ شَدِيدٍ وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَقَارًا، وَاسْتَقْبَلَ عَدُوًّا كَثِيرًا، فَجَلَّ لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةً غَزَوْهُمْ، فَأَخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِ الَّذِي يُرِيدُ، وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثِيرٌ، وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ - يُرِيدُ بِذَلِكَ الدِّيَوَانَ - . قَالَ كَعْبٌ: فَقَلَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ سَيَخْفَى لَهُ، مَا لَمْ يَنْزِلْ فِيهِ وَخَى مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ الثَّمَارُ وَالظَّلَالُ فَأَنَا إِلَيْهَا أَصْعَرُ، فَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَطَفِقْتُ أَغْدُو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُمْ، فَأَرْجِعُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، وَأَقُولُ فِي نَفْسِي: أَنَا قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا أَرَدْتُ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اسْتَمَرَّ بِالنَّاسِ الْجِدُّ، فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَلَمْ أَقْضِ مِنْ جَهَازِي شَيْئًا، ثُمَّ غَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى أَسْرَعُوا وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ، فَهَمَمْتُ أَنْ أَرْتَحِلَ فَأُدْرِكَهُمْ، فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ، ثُمَّ لَمْ يَقْدَرْ ذَلِكَ لِي، فَطَفِقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْزَنُنِي أَنِّي لَا أَرَى لِي أُسْوَةً إِلَّا رَجُلًا مَغْمُوصًا عَلَيْهِ فِي النِّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَذَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الضُّعْفَاءِ: وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَلَغَ تَبُوكًا، فَقَالَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ ب) (تَبُوكَ): «مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟». قَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَالنَّظَرُ فِي عِطْفِيهِ، فَقَالَ لَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: بِئْسَ مَا قُلْتَ، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَيْنَمَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مُبِيضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُنْ أَبَا

خَيْثَمَةَ»، فَإِذَا هُوَ أَبُو خَيْثَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ. وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ الْمُنَافِقُونَ. فَقَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ تَوَجَّهَ قَافِلًا مِنْ تَبُوكَ، حَضَرَنِي بَشَى، فَطَفِقْتُ أَتَذَكُرُ الْكَذِبَ وَأَقُولُ: بِمِ أَخْرُجُ مِنْ سَخَطِهِ غَدًا؟ وَأَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي، فَلَمَّا قِيلَ لِي: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَظَلَّ قَادِمًا، زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ، حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَنْ أَنْجُو مِنْهُ بِشَىءٍ أَبَدًا. فَاجْتَمَعْتُ صَدَقَهُ، وَصَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَادِمًا، وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ، فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلَّفُونَ فَطَفِقُوا يَعْتَذِرُونَ إِلَيْهِ، وَيَحْلِفُونَ لَهُ، وَكَانُوا بِضْعَةَ وَثَمَانِينَ رَجُلًا، فَقَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِلَانِيَتَهُمْ، وَبَايَعَهُمْ، وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ، وَوَكَّلَ سَرَاتِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ، حَتَّى جِئْتُ، فَلَمَّا سَلَّمْتُ تَبَسَّمَ تَبَسُّمُ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ: «تَعَالِ»، فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ لِي: «مَا خَلَّفَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتِغَيْتَ ظَهْرَكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَاحِرُجٌ مِنْ سَخَطِهِ بَعْدَرٍ، وَلَقَدْ أُعْطِيتُ جَدَلًا، وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَنِي حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يُسَخِّطَكَ عَلَيَّ، وَلَنِي حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صَدَقٍ تَجِدُ عَلَيَّ فِيهِ، إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عُقْبَى اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كَانَ لِي عُدْرٌ، وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ، فَقُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ»، فَقُمْتُ، وَثَارَ رِجَالٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ، فَاتَّبَعُونِي، فَقَالُوا لِي: وَاللَّهِ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْنِبْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا، لَقَدْ عَجَزْتَ فِي أَنْ لَا تَكُونَ اعْتَذَرْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا اعْتَذَرَ بِهِ إِلَيْهِ الْمُخَلَّفُونَ، فَقَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَنْبِكَ اسْتَغْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونَنِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَكْذِبَ نَفْسِي، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ: هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالُوا: نَعَمْ لَقِيَهِ مَعَكَ

رَجُلَانِ. قَالَ مِثْلُ مَا قُلْتَ فَقِيلَ لَهُمَا مِثْلُ مَا قِيلَ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ مَنْ هُمَا؟ قَالُوا: مُرَارَةُ بْنُ رَيْعَةَ الْعَامِرِيُّ، وَهِلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ. قَالَ: فَذَكِّرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا أَسْوَةٌ. قَالَ: فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي. قَالَ: وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ، قَالَ: فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ، وَقَالَ: تَغَيَّرُوا لَنَا حَتَّى تَنَكَّرْتُ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ، فَمَا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرِفُ، فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خُمُسِينَ لَيْلَةً، فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكْنَا، وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا بَيْنَكِيَانِ، وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَأَجْلَدَهُمُ، فَكُنْتُ أَخْرَجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ، وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ، وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَأَقُولُ فِي نَفْسِي: هَلْ حَرَكَ شَفْتَيْهِ بِرَدِّ السَّلَامِ أَمْ لَا؟ ثُمَّ أَصَلَّى قَرِيبًا مِنْهُ، وَأَسَارِقُهُ النَّظَرَ، فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ، وَإِذَا التَّفَتُّ نَحْوَهُ أَعْرَضَ عَنِّي، حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ جَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ، مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ، وَهُوَ ابْنُ عَمِّي، وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ! أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَنَّ أَنِّي أَحَبُّ اللَّهِ وَرَسُولُهُ؟ قَالَ: فَسَكَتَ، فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَسَكَتَ. فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَفَاضَتْ عَيْنَايَ، وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ، إِذَا نَبْطِيٌّ مِنْ نَبْطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ: مَنْ يَدُلُّ عَلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ؟ قَالَ: فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ إِلَيَّ حَتَّى جَاءَنِي، فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانَ، وَكُنْتُ كَاتِبًا، فَقَرَأْتُهُ. فَإِذَا فِيهِ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغْنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ، وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانٍ وَلَا مَضْيَعَةٍ، فَالْحَقُّ بِنَا نُوَاسِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتَهَا: وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ، فَتَيَامَمْتُ بِهَا التُّنُورَ فَسَجَرْتُهَا بِهَا، حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ مِنَ الْخُمْسِينَ، وَاسْتَلْبَثْتُ الْوَحْيَ، إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْتِينِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزِلَ امْرَأَتَكَ، قَالَ: فَقُلْتُ: أُطْلِقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ؟ قَالَ: لَا، بَلِ اعْتَزِلْهَا فَلَا تَقْرِبْنَهَا، قَالَ: فَأَرْسَلَ إِلَى صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِامْرَأَتِي: الْحَقِي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ، قَالَ: فَجَاءَتْ امْرَأَةُ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدُمَهُ؟ قَالَ: لَا، «وَلَكِنْ لَا يَقْرَبَنَّكَ»، فَقَالَتْ: إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ حَرَكَةٌ إِلَى شَيْءٍ، وَاللَّهِ مَا زَالَ يَبْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. قَالَ: فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي امْرَأَتِكَ، فَقَدْ أَذِنَ لَامْرَأَةِ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: لَا اسْتَأْذَنُ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَا يُذَرِّبُنِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اسْتَأْذَنْتُهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ، قَالَ: فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ فَكَمَلْتُ لَنَا خُمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نَهَى عَنْ كَلَامِنَا، قَالَ: ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خُمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَّا، قَدْ ضَاقَتْ عَلَى نَفْسِي، وَضَاقَتْ عَلَى الْأَرْضِ بِمَا رَحُبَتْ، سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَى سَلْعٍ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ، يَا كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ ابْشُرْ، قَالَ: فَخَرَرْتُ سَاجِدًا وَعَرَفْتُ أَنَّ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ، قَالَ: فَآذَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا، فَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبْشِرُونَ وَرَكَضَ رَجُلٌ إِلَى فَرَسٍ، وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قِبَلِي، وَأَوْفَى عَلَى الْجَبَلِ، فَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ، فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي فَتَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي، فَكَسَوْتُهُمَا إِيَّاهُ بِبِشَارَتِهِ، وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ، وَاسْتَعَرْتُ ثَوْبَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا، فَانْطَلَقْتُ أَتَاءَمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَلَقَّانِي النَّاسُ قَوْجًا قَوْجًا يُهَنِّئُونِي بِالتَّوْبَةِ، وَيَقُولُونَ لَتَهْنِكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ، حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَحَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ يُهْرُولُ حَتَّى

صَافِحْنِي وَهَتَّائِي، وَاللَّهِ مَا قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ. قَالَ: فَكَانَ كَعْبٌ لَا يَنْسَاهَا لَطْلَحَةً، قَالَ كَعْبٌ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ وَيَقُولُ: «أَبْشِرْ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتِكَ أُمُّكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: أَمِنْ عِنْدِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ». وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ كَأَنَّ وَجْهَهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ، قَالَ: وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَتَخْلَعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُمْسِكْ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: فَإِنِّي أُمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَبِيرٍ، قَالَ: وَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ إِنَّمَا أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ، وَإِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أُحَدِّثَ إِلَّا صِدْقًا مَا بَقِيْتُ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ فِي صِدْقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذُكِرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ بِهِ، وَوَاللَّهِ مَا تَعَمَّدْتُ كَذِبَةً مُنْذُ قُلْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَ، قَالَ: فَاتَّزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ) حَتَّى بَلَغَ (إِنَّهُ بِهِمْ رُءُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ. وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى بَلَغَ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ). قَالَ كَعْبٌ: وَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا أَكُونَ كَذَبْتُهُ فَأَهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَّبُوا، إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِلَّذِينَ كَذَّبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ، وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ). قَالَ كَعْبٌ: كُنَّا خُلَفْنَا أَثْنَا الثَّلَاثَةَ عَنْ أَمْرِ أُولَئِكَ الَّذِينَ قَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ خَلَفُوا لَهُ فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ، وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ، فَبِذَلِكَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ) وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ مِمَّا خُلِفْنَا تَخَلُّفًا عَنِ الْغَزْوِ، وَإِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ إِيَّانَا، وَإِرْجَاؤُهُ أَمْرَنَا عَمَّنْ خَلَفَ لَهُ وَاعْتَدَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ». {الحديث: ٦٩٤٧ = ٦٩٧١ فم = فم = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/٣، رقم: ١٢٥٧ = ٣٠٨٨، ٢٧٥٧، ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٣٩٥٠، ٣٨٨٩، ٣٥٥٦، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥ فتح البارى + رقم: ١٦١٩ تجريد = ٤٤١٨ مجلد/٤}:

ثيمامى زوهرى، كه لهناو فهرمووده شوناسهكاندا ناسراوه به (ثيبنو شهاب) كه زانايهكى گهوره ناوداره، فهرمووى: نهوجا پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر بئ) غهزاي تهبووكى نه نجامدا، دهيوست بجئ بو سهر روومو بو سهر نه صرانبيه كاني عهرمب كه له شام بوون.

ثيبنو شهاب فهرمووى: عهبدوره حمانى كورى عهبدوللاى كورى كه عبي كورى ماليك (رمزاو رهمه تى خودا له هه موويان بئ) هه والى به منداو فهرمووى: باوكم عهبدوللاى كورى كه عبي كورى ماليك - كه چاوساغى باوكى بوو، نهو كاتهى كه كه عبي باوكى له ناخرى ته مه نيا، كوئر بوو بوو، كه نهو لهناو كورمه كانيدا چاو ساخى بوو، فهرمووى: له كه عبي كورى ماليكم بيست (رمزاى خوداى لئ بئ) كه داستانى دواكه وتنى خوئى له غهزاي تهبووكدا، له پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر بئ) ده گيرايه وه، كه عهبد فهرمووى: له هيچ غهزايه كى تردا، جگه له غهزاي تهبووك، له پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر بئ)

دوانه که وتووم، لهه موو غه زاکانیدا له خزمه تیدا بووم، به لām له غه زای به دریشدا له خزمه تیدا نه بووم، به لām له غه زایه دا، هه زرت (دروودی خودای له سر بئ) گله یی له وانه نه کرد که له غه زایه دواکه وتبوون، چونکه پیغه مبهرو موسولمانان له غه زایه دا که دمرچوون له مال، مبهستان کردنی ئه غه زایه نه بوو، به لکوو مبهستان گرتنی کاروانه که ی قورمیش بوو، که به مالیکی بازرگانی زورموه له شام گه راپوونه وه، به لām نه و مبوو چارمنووسی خودایی وابوو؛ که خودا به بی واده له گهل دوشمنی خویندا به رمنگاری یه کتری کردن و نهو شهره قورسو گرانه، به ناوی غه زای به در روویداو سه رکه وتنیکی گه وره به نسبی موسولمانان بوو، وه که عب فهرمووی؛ و مهن له شه و مه کی عهقه به دا، که ناوداره به به یعه توله عهقه به، له خزمه تی پیغه مبهردا بووم، له وکاته دا که په یمانان به ست له گه لیدا، له سر نیسلامه تی و کۆمه کی نیسلام، و مهن بهش به حالی خۆم ئه م شه وه ناگۆر مه وه به ناماد مبوونی جهنگی به در، هه رچهند له ناو خه لکا غه زای به در به ناو بانگتره له م شه وی عهقه به یه، له راستیدا نه وکاته که له غه زای ته بووک دواکه وتم له پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) هه رگیز وهک نه و کاته ناوا به هیزو ته واناو، دمست رویشتوو نه بووم، به خودا له و مپیش هه رگیز دوو و لاخی سواریم پیکه وه نه بووه، به لām له کاتی نهو غه زایه دا دوو و لاخی سواریم هه بوو، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) که چوو بۆ ئه م غه زایه کات جهنگی گه رمابوو، ریگه یه کی دوورو دریزی گرت به مرو رووی کرده بیابانیکی وشک و برینگو، به رمو دوزمنیکی زوری بئ شومارو شارمزا له جهنگا که وته ری، جا له به رنه وه، له پیشدا جاریداو هه موو شتیکی به باشی روون کرده وه، بۆ موسولمانان و پی گوتن که دمی هوی بجئ بۆ کوئ، هه تا تفاق جهنگ به من و که مرسته ی پیویست ناماده بکه ن بۆ غه زاکه یان،

بنیری!

که ئەم غەزایە روویدا جەنگە میوه بوو، بەر سیبەر تەواو خۆش بوو
 بوو، منیش حەزم لەمویە کە بە دەستی خۆم باخ بپرێم، جا پێغەمبەر (دروودی
 خودای لەسەر بێ) و موسوڵمانان تفاقیان خست، منیش دەمویت کە بچم
 لەگەڵیاندا تفاق بخەم، بەلام دەگەرێمەوه و هیچم نەدەکرد، وە لەدەلی خۆمدا
 دەمگوت: ناسانە هەمراکتی بێمەوی دەتوانم تفاق بخەم، نیت ئەم دڵە راوکییەم
 درێژمی کێشا، تا خەڵکە کە بەگەرمی پەلاماری تفاق خستیاندا وەڵی من هیچم
 دیارنەبوو، تا رۆژی پێغەمبەر و موسوڵمانان سەر لەبەیان کەوتنەری، منیش
 لەگەڵیاندا دەرچووم بەلام بەبێ ئازوقە و تفاق، وە لەدوایدا گەرێمەوه و نەچووم،
 نیت ئەم راپرسییەم هەر درێژمی کێشا. هەتا ئەوان خێرا ناویان کردو
 دوورکەوتنەوه و غەزا کەم لەکیس چوو، هەرچەند نیازم هەبوو کە بپرۆم پێیان
 بگەم، بەلام ئەوەش لەچارە نەنووسرابوو، خۆزگەم ئەوەم بکردایە، جا لەپاش
 ئەوە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) روشت، هەرچەند دەچوومە
 دەرەوه و دەچوومە ناو خەڵک، تەواو پەشیمان دەبوومەوه و خەم دایدەمگرتەم
 چونکە تەماشای دەرۆبەری خۆم دەکرد، کەسیکی وەهام نەدەدی کە بۆنی
 بیاومتی لی بێ و دەست بدا بۆ ئەوەی کە بیکەم بەسەر مەشق بۆ خۆم، جگە
 لەوانەی کە تەنەمی نیفایان لی دەدان و گومانی ناپاکی و دوو روپیان لی دەکرا،
 مەگەر ئەو بێ هێزو لاواز و لازمیوونانە کە خودای گەورە بەهانی و پۆزش و

عوزرى ئەوانى پەسەند كىردوۋە! ئىتر پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) باسى من ناكا ھەتا دەگاتە تەبۈوك، لەكاتىكا لەناو كۆپى موسولماناندا دادەنىش دەفەرمۇ: (دەبىن كەعبى كۆپى مالىك خەرىكى جى بى، بۇ نەھات بۇ ئەم غەزايە؟).

پىاۋىكى بەنى سەلەمەيش دەلى: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەو ھەخۇى بايى بوۋە دەمەيە نايەت كەبى بۇ غەزاۋ بەكەش و فەشەۋ لەكالاۋ والاكەى بەرى خۇى مۇر دەبىتەۋە!!

موعازى كۆپى جەبەلىش پى دەلى: قەسەپەكى نابەجىت كىرد، وانىيە، بەخودا ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەو ھەى كە باش نەبى لەو پىاۋەمان نەدىيە، ئىتر پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بى دەنگ دەبى، جا لەۋكاتەدا لەدوۋرەۋە تارمايى زەلامى دەبىنى، لەناۋ سەراب (بەردە خۇى: بەردە تراۋىلكە: تراۋىلكە: سەراب)دا كەروىشكە دەكا، دەفەرمۇ: (دەى ئەم زەلامە كەۋا لەدوۋرەۋە ھات ئەبو خەيئەمە بىت). جا كە زەلامەكە دىتە بەرەۋە ئەبو خەيئەمە خۇى دەبى، ئەم ئەبو خەيئەمەيە ئەو پىاۋە ئەنصارىيە بو، كەمەنى خورماى كىردبوۋە بەخىر، ۋە موناڧىق و ناڧاكەكان لاڧرتى و تەوسىيان پى كىردبوۋە لەسەرئەۋە.

جا كاتى كە ھەۋالەم زانى كەۋا پېغەمبەر خەرىكە دەگەرپتەۋەۋە لە تەبۈوك دىتەۋە، خەم و پەژارەى خۇ پەراندەۋە لەم كىشەى دواكەۋتە داىگىرەم، ۋە دەستەم كىرد بە درۇ رىكخستەن، ۋە لەدلى خۇمدا دەمگوت: سەبەنى بەجى خۇم رىزگار بىكەم لە زوۋىرۋوون و لەعاجز بوۋنى پېغەمبەرۋ لە دل رەنجاندى، ۋە بۇ ئەمە پىرس و رام بەھەموۋ كەسىكى خاۋەن راۋ تەگىر لە كەسوكارى خۇم كىرد، بەلام ھەر لەگەل گوتىيان ئەۋا ھەزەت (دروودى خوداى لەسەر بى)

گەيشتە بەرمە، ئەم خەيالاتە پرو بووچانە لە دئەم رەمىنەو، بەرچاوم رۆشن بۆو و زانىم كە بەدرۆ سازکردن لە دەستى پيغەمبەر رزگارم نابى، جا لەبەرئەو بەرپارمدا چى راست و رەوانە ئەوئى عەرزىكەم، جا حەزەت (دروودى خوداى لەسەر بى) سەر لەبەيانىيەك تەشريفى ھاتەو، دەستوورى وابوو كە لەسەفەر دەگەرپايەو لەپيشتا دەچوو بۆ مزگەوت، لەوئى دوو ركات نوئيژى سوننەتى دەكرد، ئەو جا لەوئى دادەنيشت بۆ پيشوازي لە خەلك، جا كەئەمەى كرد، ئيتەر دواكەوتوو ەكان لە غەزاي تەبووك، بەرودوا چوون بۆ خزمەتى و دەستيان كرد بە پاكانەكردن بۆ خۇيان لەلای پيغەمبەر، كەم و زۆر بيانوو و بەھانەيان دەدۆزيەو بۆ خۇيان لەلای، ژمارەى ئەمانە لە ھەشتا زەلام زياتر بوون. پيغەمبەريش (دروودى خوداى لەسەر بى) بەروائەت ئەم بەھانانەى ئى و مەردەگرتن و پەيمانى لەگەلئانا دەبەست و بۇيان دەپارايەو، رازو نەيئى دليشيانى رووبەرووى خوداى گەورە دەكردەو.

منيش رۆيشتەم بۆ خزمەتى و سلاوم ئى كرد، وەكوو مەروفيكى زويرو عاجزو زيز، زەردەخەنەيەكى بەتوورپەيەو كەردو فەرمووى: (ومە). منيش چوومە پيشەو تا لەبەردەميا دانيشتم، فەرمووى پيم: بۆچى پاشكەوتى لەم سەفەرە، خۆ تۆ لەلای خۆت و لاخت كەپبوو بۆ خەباتگيران و غەزاكردن!).

منيش عەرزيم كرد: ئەى پيغەمبەرى خودا! خودا گوساخى و دەم و پليك و زمانىكى وا رەوان و پاراوى پيەداو، ئەگەر لەخزمەتى تۆدا نەبوومايەو، لەلای ھەركەسيكى تر بوومايە لە خەلكى سەر ئەم زەمىنە، دەمتوانى بەعوزرو بەھانەو درۆى رازاو خۆم قوتار بكەم لە دەستى، بەلام بەخودا من باش دەزانم ئەگەر ئەمەروش لەخزمەتتا قسەيەكى درۆت بۆ بكەم و بەو تۆ لەخۆم رازى بكەم، دوورنپەيە كە لەنايىندەدا خودا توورەو عاجزت بكاليم، وە ئەگەر قسەى

راستیشت بۆ بکهەم – هەرچهەند لەوانەییە کەتۆ ئیستا بەو قسەییە لێم دلگران ببیت – بەلام لەراستی پەرحمەت دەباری، سەرمەنجام ئومێد دمهکەم کە لەلای خودا بەگوێنی راستی رزگارم ببی، دەی ئەوی کەپراست بی، بەخودا قوربان! هیچ بەهەنەییەکی رەوام نەبوو، بەخودا هەرگیز وەك ئەم جاره ئاوا تەواناوە دەولەمەند نەبووم، بەلام چارەنووس وابوو کە لەم سەفەرەدا لەتۆ دوابکهەم!

حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (تۆ راست دمهکەیت! دەی هەستە پرۆ هەتا بزانی کە خودای گەورە چی دمهفەرموی). منیش هەلسام و رویشتم، کۆمەڵی لەپیاوانی بەنی سەلەمە، شوینم کەوتن و سەرکۆنە و سەرمەنشتیان کردم و گوێیان: بۆچی تۆیش وەك ئەو دواکەوتووانە ی تر، بەهەنە و عوزرت نەهاوردەموه بۆی و خۆت بپەڕینیتهوه؟ دەستەلاتی ئەو مندیش نەبوو، چونکە ئەم گوناھە ی تۆ ئەو مندە ی بەس بوو، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) داوی لێخۆشبوونت بۆبکا لەخودا، وە گوێیان: بەو خودایە لەپیش ئەمەدا ئاگامان لێت نیە کە گوناھ ی تەرت کردبی. کەعب فەرمووی: بەخودا ئەو مندیمان سەرمەنیشتم کردم لەم بارمیەوه، تەنانەت خەریک بووم کە بگەڕیمەوه بۆلای پێغەمبەر و خۆم بەدرۆ بچەمەوه!

بەلام لەپاشا پێیانم گوت: ئایا کەسی تر، لەگەڵ مندا ئاوی بەسەرھاتوو؟ گوێیان: بەئێ، دوو پیاوی تریش وەك تۆ هەمان شتیان بەسەرھاتوو، تۆ چیت گوتوو ئەوانیش هەر ئەو میان گوتوو، وە بەتۆ چی گوتراوە بەوانیش هەرئەوه گوتراوە. گوتم: کێ و کێن؟ گوێیان: مەرارە ی کۆری رەبیعی ئەل-عامیری و هیلالی کۆری ئومەییە ی ئەل-واقیفی، کە ناوی ئەم دوو پیاو بەشانیان هینا بۆم، روانیم کەوا دەست دمدن بۆ ئەوه کە بیانکەم بەسەر مەشق و بە پیشەوای

خۆم و چاۋ لەوان بکەم، ئیتەر رۆیشتەم و نەگەرەمەو بە خەزەمتی حەزەرت،
چونکە ئەم دووانە موسوڵمانی ساغ بوون و ئامادەیی غەزای بەدر بوو بوون!
جا حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) موسوڵمانەکانی قەدەمەکرد
لەوە کە قەسەبکەن لەگەڵ ئیەمەدا، کە ئەم سێ کەسە بووین و بەس، بەلام قەسە و
گوفتوگۆی لەگەڵ دواکەوتوو و هەمان تەردا قەدەمە نەکرد، ئیتەر خەلکی هەموو
دوورە پەریزیان ئی گرتین و لەگەڵمانا گۆران، بەجۆری وا دنیام لەلا تارێک و
نوتەک و تەنگ و تەنگەبەر بوو، لەدنیاکەیی لەو و پێشی نەدەکرد، جا لەسەر ئەم
بارودۆخە پەنجا شەوی دەق مایەنەو، هەردوو هاوڕێکەم دۆش دامان و لەمالەو
دادەنیشتن و دەرگەیان، بەلام مەن کە لەوان لاوتر بووم چالاکتر بووم، دەرۆیشتەم
لەگەڵ موسوڵمانانان نوێزم دەرکردو بە بازاردا دەرگەرەم، بەلام کەس قەسە لەگەڵدا
نەدەکرد، لەپاش نوێژ دەرۆیشتەم بۆ کۆری دانیشتنی پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) سلاوم ئی دەرکرد، لەدلی خۆمدا دەمگوت: ئەری لێوی جوولاند
بۆ وەلامی سلاومکەم یان نا.

جار بە جارێکیش لەنزیکی حەزەرتەو نوێزم دەرکردو بەدزییەو بە
گۆشەیی چاۋ سەرئەچم دەدا، کەرەووم دەرکردە کورنوو و شگاکەم و تەماشای جێگە
کورنوو و شەگەم دەرکرد، ئەو بەلاچاۋ بۆ مەن دەرپوانی و کاتێ مەن بەقەنگە چاۋ بۆ
ئەوم دەرپوانی ئیتەر ئەو لای تێ دەرکرد، لەسەر ئەم حالە ماومێهکی زۆر مامەو و
جەخاریکی زۆرم دەرخوارد لە دەست لووتەلایی موسوڵمانان! هەتا رۆژی رۆیشتەم
بەشوورای باخەکەیی ئەبو قەتادەیی ئامۆزام، کە خۆشەویستەری کەسم بوو
هەژنیم، بەو خودایە کە سلاوم لێی کرد، وەلامی سلاومکەمی نەسەندەو.
گوتەم: ئەی ئەبو قەتادە! تو خودا ئایا تۆ دەرزانیت کەوا مەن خودا و پێغەمبەری
خوام خۆش دەوێ! کەچی نەکرد، دووبارە سویندم دایەو هەر نەقەیی

نەکرد، سىبارە كە سۆيىندم دايەو، بەس ئەومىندى گوت: خوداو پېغەمبەرى
خودا باشىرى دىزانن!

ئىتر ئاۋ بەچاۋەكانىدا ھاتە خوارەو بەرمودوا گەرامەو، بەدىۋارى
باخەكەدا ھەلەزىمەو. رۆژى لەرۋزان لە بازاردا دىسۋورامەو، تەماشام كرد وا
جوتىارى – لە نەبەطەكانى شام كە خۇراك دىھىنن بۇ مەدىنەو لەوئ
دىفروشن – پرسىارى من دىكا، دىل: كى كەبى كورى مالىكم پى نىشان دىكا؟
خەلكەكەش بە ئامازە منىان پى نىشان دىكا، جاھات بۇ لامو كاغەزىكى
پىمدا، شای غەسسان نووسىبوۋى بۇ من، منىش خۇم خويىندەوار بووم، كە
خويىندەو نەمەى تىادا نووسرابوو: (لەپاش ئەمە بىستوومانەتەو كە
ھاۋرىكەت (واتە: پېغەمبەر) لىت لووتەلايە، تۇش خودا بى لانەو بى دالدى
نەكردوۋى، بىفەرموو وىرە بۇلاى ئىمە، تا دىلەوايىت بىكەن). كە خويىندەو
گوتى: ئەمەش بەلاۋ مەينەتییەكى ترە! جا چوومەو لەمالەو نامەكەم خستە
ناۋ گىرى تەندوۋرو سووتاندىم، جا كەلەپەنجا شەو كە چىل شەۋى رۆشەت،
فروستادى ھەزەرت (دروۋدى خوداى لەسەر بى) ھاتە لام، گوتى: ھەزەرت
(دروۋدى خوداى لەسەر بى) فەرمانت پى دىكا، كە لەزەكەت دووركەۋىتەو.
گوتى: تەلاقى بىدەم ياچى بىكەم؟ گوتى: نە، تەلاقى مەدە، بەس توخنى
مەكەو نىكى مەبەرەو، لەھەمان كاتا ھەمان فەرمانىشى بەھەردوۋ
ھاۋرىكانم كرد، منىش زەكەم ناردەو بۇ مالى باۋكى و گوتى: بچۇ بۇ مالى
باۋانتو لەوئ بە، تا بزانن خودا چى دىفەرموئ.

كەعب فەرموۋى: بەلام زەكەى ھىلالى كورى ئومەيە چوۋ بۇ خەزەتى
ھەزەرت (دروۋدى خوداى لەسەر بى) گوتى پى: ئەى پېغەمبەرى خودا! ھىلال
ئىختىارىكى كەفتەكارەو نۆكەرىشى نىيە، كە خەزەتى بىكا، خۇپىت ناخۇش

نييه كه من خزمه تي بکه م؟ فهرمووی: (نه، به لام توخت نه که وئ). ژنه که گوتی: خو به خودا تاقه تی سهرجیی و شتی وای نه ماوه، به خودا لهو رۆژه وه که ئه م کاره ی ئی قه و ماوه، هه تا ئه م پۆ سهرومر هه رده گری! جا خیزانه که ی منیش به منیان گوت: بۆچی عه رزی حه زرت ناکه یت، که ژنه که ت پی بداته وه و خزمه ت بکا، ئه و متا ریگه ی ژنه که ی هیلالی داوه که خزمه تی بکات، گوتم: داوای شتی وا له حه زرت ناکه م، یه که م له به رنه وه کئ ده لئ ئه گهر رووی نه وه ی ئی بنیم ژنه که م پی دمه تاته وه، دووه میش من پیاویکی گه نجم دمتوانم خزمه تی خۆم بکه م و ده شترسم که دموونی خۆم پی زه وت نه کری و توخت بکه م. که عب گوتی: له سهر ئه م حاله یش ده شه وی تریش ماینه وه، به م پییه له و کاته وه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) قه ده غه ی کرد، که مه ردووم قسه مان له گه لدا بکه ن، په نجا شه وی ده قمان ته واکرد، جا بۆبه یانی شه وی په نجاهم، له سهر سهر بانی خانوویه کی خۆمان نوپژی به یانیم کرد، وه له سهر ئه و حالئ په ریشانییه دانیشتبووم که خودای گه و ره باسی کردووه، له گیانی خۆم و مرس بووم و گیانی خۆم ئی بوو بوو به بارو، گۆی زه وی، به و هه موو گوشادییه وه، له به ر چاوم ته نگ بوو بوو، له م کاته داو له م بارودۆخی دلته نگیه دا، دمنگی چرندمیه کم بیست، که سهر که وتبووه سهر کیوی سه ل، وه به هه موو هیزی خۆی بانگی ده کرد: ئه ی که عبی کورپی مالیک! موژدمت ئی بی). یه که سهر کورپنووشی سوپاسی خودام بردو زانیم که خودا دمووی میهرمبانی خۆی کردۆته وه بۆمان، حه زرت (دروودی خودای له سهر بی) له پاش نوپژی به یانی ئه و رۆژه، راده گه یه ئی که خودا ته و به ی ئیمه ی قه بوول کردووه، جا خه لکی دمه اتن موژدمیان پی دمه دین، وه چهنده که سی موژده دمه بن بۆ هه ردوو هاوړیکه م، دوو پیاویش مژدمیان به مند:

پياوڭكيان ماینه‌كه‌ی غارده‌دا به‌ره‌و من، نه‌وی تریشیان له‌ نه‌سه‌مه‌وه راده‌كاو، سه‌رده‌كه‌وێته‌ سه‌ر چیا‌ی سه‌لع‌و له‌وێوه‌ پ‌ر به‌ده‌م بانگ ده‌كا: نه‌ی كه‌عبا! موژده‌ت ئ‌ی ب‌ئ‌، له‌به‌ره‌وه‌ی كه‌ ده‌نگه‌كه‌ له‌ ماینه‌كه‌ خ‌یرات‌ر بو‌و، ده‌نگه‌كه‌ زووتر گه‌یشت، كات‌ئ‌ كا‌برای خا‌ومن ده‌نگ گه‌یشته‌ لام جله‌كان‌ی خ‌ۆم‌م ب‌ۆ داكه‌ند‌و، له‌بات‌ی مزگ‌ین‌ی و موژدان‌ه دامن‌ پ‌ئ‌ی، به‌و خ‌ودایه‌ نه‌و ر‌ۆژه ته‌نها نه‌و دو‌و جلكه‌م هه‌بو‌و، كه‌دامن‌ به‌و، جا دو‌و جلكم‌ له‌ براد‌م‌رئ‌ خواست‌و له‌به‌رم كرد‌ن و ر‌ۆیشت‌م ب‌ۆ خ‌زمه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌ودای له‌سه‌ر ب‌ئ‌). براد‌م‌ران پ‌ۆل پ‌ۆل پ‌ئ‌م ده‌گه‌یشت‌ن و ده‌هات‌ن به‌ پ‌یرمه‌وه‌و پ‌ی‌ر‌ۆزبای‌ی قه‌بوو‌لئ‌ ته‌وبه‌یان ل‌ئ‌ ده‌كرد‌م: ده‌یانگوت: پ‌ی‌ر‌ۆزت ب‌ئ‌ قه‌بو‌لئ‌ ته‌وبه‌ له‌لایه‌نی خ‌وداوه‌، كه‌ به‌ده‌م‌ق‌ی نایه‌ت له‌ قورئ‌اندا راگه‌یه‌ند‌راوه‌، كه‌ چوومه‌ مزگه‌وت حه‌زرم‌ت (دروودی خ‌ودای له‌سه‌ر ب‌ئ‌) دانیش‌ت‌بو‌و، مه‌ردومه‌كه‌ له‌ده‌م‌وری دانیش‌ت‌بو‌ون، طه‌لحه‌ی ك‌ور‌ی عوبه‌یدو‌للا، به‌ هه‌راكرد‌ن هه‌لسا هات‌ به‌ پ‌یرمه‌وه‌و، ته‌وقه‌و پ‌ی‌ر‌ۆزبای‌ی له‌گه‌ل‌ما كرد‌، به‌خوا له‌وزیات‌ر، له‌ ك‌ۆچكاران (موه‌اجیرین) كه‌سی تر هه‌ل‌ نه‌سا‌و نه‌هات‌ به‌ پ‌یرمه‌وه‌، ئ‌هم پ‌یاوه‌تییه‌ی طه‌لحه‌یه‌ قه‌ت فه‌رام‌ۆش ناكه‌م، جا كات‌ئ‌ سلا‌وم كرد‌ له‌ حه‌زرم‌ت (دروودی خ‌ودای له‌سه‌ر ب‌ئ‌) رووی مووفه‌رك‌و پ‌ی‌ر‌ۆزئ‌، له‌خ‌ۆشیانا شه‌وق‌ی ده‌دایه‌وه‌و نوری ل‌ی ده‌بار‌ی و ده‌دره‌وشایه‌وه‌و فه‌رم‌وو‌ی: (موژده‌ب‌ئ‌ی له‌ت‌ۆ نه‌ومت‌ه‌ی له‌دايك‌ بو‌و‌یت، ر‌ۆزئ‌ وه‌ك ئ‌ه‌م‌ر‌ۆ باش‌و پ‌ی‌ر‌ۆزت به‌خ‌ۆته‌وه‌ نه‌دیوه‌!).

عه‌رزیم‌كرد: قوربان! نه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌ودا! له‌لایه‌نی ت‌ۆم‌یه‌، یا له‌لایه‌نی خ‌ودای گه‌وره‌م‌یه‌؟ فه‌رم‌وو‌ی: (نه‌ه‌، له‌لایه‌نی منه‌وه‌ نییه‌، به‌ل‌كو‌و له‌لایه‌نی خ‌وداوم‌یه‌و قه‌بوو‌لئ‌ ته‌وبه‌كه‌تان به‌ده‌م‌ق‌ی نایه‌تی قورئ‌ان ت‌ۆمارك‌راوه‌).

عادمى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وابوو، كە كەيفى خۆش بوايە، رووى وەك مانگى چواردە دىدرووشايەو، ئىمە خۆمان بە ئەزموون ئەوهمان بەباشى دەزانى، كە حەزەت لەكاتى خۆشيدا نوور لەروخسارى دەبارى، وەك تريفى مانگە شەو، كە لەبەردەميا دانىشتەم گوتەم: قوربان! لەتەواوكردى تەوبەكەمە كە لەهەموو سامان و دارايى خۆم دەست بەردار بىم بۆ موسوڵمانان و هەمووى بىخەشەم بەخودا و بە پېغەمبەرى خودا، خۆيان چۆنى دابەش دەكەن بىكەن. فەرمووى: (نەئ ئەو نەئ نەئ، هەئى لەمالەكەت بەئەلەرمەو بۆ خۆت باشترە).

گوتەم: دەباشە ئەو پشكەم كە لەخەيبەردا هەيە، ئەو گەل دەدەمەو بۆ خۆم. گوتەم: ئەي پېغەمبەرى خودا! راستى منى رزگار كرد، لەو سەرەنجامە بەدەى كەبوو بەنسىبى دواكەوتوو وەكەنى تر كەبەدرۆ خۆيان لەلای تۆ لەسەرەتاو پەراندەو، كەواتە: بەشى بى لەتەواوى پەشيمانى و تەوبەكەم كەهەتا ماوم قەسە راست نەبى نەيكەم. كەعب فەرمووى: بەخودا كەس گومان نابەم كە لە موسوڵمانان، كە وەك من خودا وابەجوانى، گوتارى راستى جوانى پى بەخشىبى لەو رۆژەو. ديسان بەخودا لەو رۆژەو كە ئەوهم عەرزى حەزەت كەردوو و ئەو بەئىنەم داو پى، هەتا ئەمرو هەشتا بە قەستى درۆم نەكەردوو. وە ئومىدەم هەيە كە هەتا ماوم خودا بىپارىزى. جا خوداى گەورەو سەروەر ئەم ئايەتەى نارد:

{لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ - التوبة / ١١٧ - ١١٩} :

که ئەمە پوختەى واتاکەيەتى: خودا بارانى رحمت و تەوبەى داباراند
بەسەر پېغەمبەر و کۆچکاران و یاریدەدەراندا (کە قورئان ناوی ناون:
موهاجیرین و ئەنصار) ئەوانەى کە لەوکاتە ناسک و نەهاتەدا، شوین حەزەرت
کەوتن، پاش ئەوەى کە خەریک بوو دلى تاقمىکیان لابدا لەپىگەى پەپرەویى
پېغەمبەر، جا خودا سەرمەنجام لەبارەى ئەو وردە خەیاڵاتەو بەخشینی و بارانى
میهر و سۆزو رحمت و تەوبەى رزاند بەسەریاندا، هەروا تەوبەى قەبوول کرد
لەسەر ئەو سى کەسە موسوڵمانە کەپاش خران لەلایەنى پېغەمبەرەو کە
لەماوەى ئەم پەنجا شەمەدا، ئەم سى کەسە تەواو پەرىشان بوون، وایان لى
هاتبوو، زەوى بەم پان و پۆرى و گوشادییەى خۆیەو، وەکوو زیندانی لى هاتبوو،
لەگیانی خۆیان جارپس بوون، باومپى راستیان هاتە سەرئەو کە پشت و پەنا هەر
خودایەو، پەناو پاسار لەقارى خودا نییە، مەگەر هەر لەلای خۆی!

خودایش بە بەخشش و ئەوازشى خۆى دەرگای تەوبەو بەخشینی خۆى
پى نیشان دان، وە ئەوانیش روویان کردە قاپى کەرەمى خودا و تەوبەى
بەراستیان کرد. ئەى موسوڵمانینە! لەخودا بترسن و بەدل و بەگیان و بەگوتارو
بەکردار هەمیشە لەگەل پیاو راستان و راستگۆیان بن. کەعب (رەزای خودای لى
بى) فەرمووی: بەخودا بەلامەو، لەزانیاندا گەورەترین بەهرەو نازو بەخشش
کە خودای گەورە خەلاتى کردبى بەمن:

یەكەم: ئەومە کە هیدایەت و رێنمایى کردووم بۆ ئایینی پاکی ئیسلام.
دووهم: ئەومە کە ئەو رۆژە قسەى راستم عەرزى حەزەرت کرد، لە
رحمەتى خوداوە بوو، کە درۆم لەخزمەتیا نەکرد، ئەگینا منیش وەك
درۆکەرەکان بە فەتارەت دەچووم، ئەوەتانى خودای گەورە لە قورئانا خراپترین
هەرەشەو گۆرەشەى لییان کردووە، لەشانیا نا دەفەرموی:

{سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا آرَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ، يَخْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ} :

که نه مه پوخته‌ی رافه‌که‌یه‌تی: کاتی ئیوه.. گه‌رانه‌وه بۆلای نه‌و ناپاک و مونافقانه، که له‌م غه‌زایه دواکه‌وتوون، که هه‌ندی له نه‌نصاره‌کان و کۆمه‌له‌ی عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی و هه‌ندی نه‌عراب بوون، به‌گه‌رمی سویندی گه‌وره گه‌ورمتان بۆ ده‌خۆن و ده‌لێن: ئیمه بۆیه نه‌هاتین بۆ نه‌م ته‌بوکه، چونکه عوزرمان هه‌بوو، نه‌و سوینانه‌یش بۆیه ده‌خۆن که‌ئیه‌و باومریان پێ بکه‌ن و گله‌ییان ئی نه‌که‌ن و وازیان ئی به‌ئین و سه‌رزهنشتیان نه‌که‌ن، جا ئیوه پشت گوێیان بخه‌ن، چونکه به‌راستی نه‌وانه ناو دلایان ره‌ش و پیسه، نه‌وانه نه سویندیان راسته‌و نه به‌گله‌یی و سه‌رکۆنه‌و سه‌ر زهنشت هۆش و بیرده‌که‌نه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه جیگه‌ی پاشه‌پۆزیان ناوچه‌رگه‌ی دۆزه‌خه، له تۆله‌و سزای کرده‌وه نابارو ناشیرینه‌کانیان، نه‌وانه سویندی درۆتان بۆ ده‌خۆن بۆ نه‌وه‌ی که ئیوه لییان رازی بن، جا نه‌گه‌ر گریمان ئیوه‌یش لییان رازی بن، به‌راستی خودا لییان رازی نابێ، چونکه نه‌وانه له‌رێدەرچوون و له یاسای هه‌ق به‌دەمرن و خودایش رازی نابێ، له کۆمه‌لی له‌رێ دەرچووان!

که‌عب فه‌رمووی: مه‌به‌ست له: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا} نه‌وه نییه که ئیمه که نه‌وسێ که‌سه بووین، له‌و غه‌زایه دواکه‌وتووین، به‌لکوو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌ئیمه، نه‌م سێ که‌سه، کاتی چووینه خزمه‌تی حه‌زمرت و راستیمان له‌خۆمان داو درۆمان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر نه‌کرد، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کاری ئیمه‌ی دواخست و عوزری ئیمه‌ی قه‌بوول نه‌کردو به‌یمانی له‌ئیمه و مرنه‌گرت و بۆمان نه‌پارایه‌وه، وه‌ک عوزری نه‌و دواکه‌وتووانه‌ی تری

قەبۇلئىگەندە پەيمانى ئۆزىگە ئېلىپ بارغان بۇيان پاراۋەنە، كەبەسۇنىدىن دەرۋ
پاكانەيان بۇ خۇيان كەرد. چۈنكى ئۇمۇبۇ پېغەمبەر (دروودى خۇدانى لىسەر
بىن) بىرپارى سەبارەت بىنئىمە دواخست، ھەتتا خۇدا خۇي لىم بارمىھە بىرپارى
داۋ قەرمۇۋى: {رَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلْفُوا}. {رىياسى صالحىن/۱، زىجىرە: ۲،
ژمارە: ۲۱ – تەۋبە پەشىمانى + تاج/۴، زىجىرە: ۱۰، ژمارە: ۳۹۱۵ – سوورمى
تەۋبە، لاپەرە: ۲۷۰ ج/۴}.

روونكىردنەۋە:

- لىسەر قىسە رافەنامە (شەرح) مەكان، بەھرى زۆر بىرپارى ياساى
(شەرى) زۆر لىم قەرمۇۋە درىژمدا ھەن و مىردمگىرىن، ۋەك:
- ۱- گەورمى و بەرىزى ھاۋبەشكەرانى پەيمانى ەمقەبە ۋە جەنگى بەر.
- ۲- زىندىق ئەگەر تەۋبە بىكا ناكوزرى، ۋەك ھەشتا كەسەكە كەدوا
كەۋتبۇن لى غەزاكە ۋە تەۋبە خۇيان راگەياندى پېغەمبەر نەيكۇشتىن.
- ۳- مۇنافىق (ناپاك) ناكوزرى، چۈنكى خۇي ۋە خۇا نەبى، كەسى نازانى كە
مۇسۇلمانە يا ناپاكە.
- ۴- سەركۇنە ۋە لىپرسىنەۋە لىسەر ئاينىن، بەپى تەۋانايى ۋە ناتەۋانايى
دەگۈرى.
- ۵- ۋەسپ و مەتە باشە لىروو دروستە، بە مەرجى دىئابۇن لىبابى
نەبۇن.
- ۶- كەسىكى تر بىرى بەسەر مەشق ۋە چاۋى ئۆزى بىرى، بەتايبەتى لىكاتى
لىقەۋمانا، ۋەك كەب چاۋى لىدو ھاۋرىكە كەد كە ئەۋانىش پىيان لىراستى
نابو، بەدرو مەھانەيان بۇ پېغەمبەر نەھىناۋە.

۷- شوینە ونكى لهكاتى لهباردا سوننهته، بهشيكه له شوينه ونكى شهرعى، بهكارهينانى وشهى نهينى (كلمة السر) و جفرى برووسكه و هيمادانان بۇ دۆزينهوهو چهلكرنى قسهين كه بهجفرو داخراوى كرابى، وهك برووسكه و نامهى نهينى كه بهين كليل وهل ناكري و نازانري بخوينريتهوه.

۸- خۆزگه خواستن بۇ خيري لهدمست چوو (خيري فهوتاو).

۹- كهسئ لهسفهرد دهگهريتهوه دمستنويژى ههين و لهپيشا بچى له مزگهوت دوو ركات نويژى سوننهت بكات و ئهوجا لهوى دابنيشى بۇ پيشوازي له بهپيرهوه چووانى.

۱۰- بريارى شهرع بهپي رواهتي كارهو تهماشاي ديوى دمرهوى شتهكان دهكري و بريار دمدري، ناودل و نهينيهكانى ناو دمروون چونه و چييه، ئهوه ليپرسينهوى ئهوه لهسهر خودا خويهتى، لهسهر ئيمه نييه. لهم خالهوه ههركاتي لهكاريكا موسولمانان زيانمهند نهدمبوون، واباشه قازى بۇ بهرژومندي گومانبار برياربدا، به ئوميدى ئهوه كه پهندو ئاموز لهههلهى خوى ومربگري و عوزرمكهى ومربگري.

۱۱- چاو پۇشى و قهبوولكردى مههانه و شتى وا ئهگهر خراپهى ئى نهدمكهوتهوه دروسته.

۱۲- سلاو نهكردى له گوناهاكارو تاوانبارو قسه ئى دابرينى ئهم جۆره كهسانه دروسته و رموايه.

۱۳- قورنان و پهراوى فهرموودهو شتى كهناوى خوداي ئى نوسرابى، يا چاپكرابى، يا پيومبى، دروسته كه بهپي بهرژومند بسووتينري، بهلام واباشه خۆله ميشهكهى لهشوينيكي پاكا بشاريتهوه، يا بنيژري، ههروا سرينهوميان بهتهختهسرو شتى وا، وهك سرينهوى تهخته رمش دروسته.

۱۴- لەکاتی موژدهو روودانی خوښیداو گەیشتنی هەوایی خوښ و روودانی نازو بەهرمو بەخشش، کورنووشی سوپاس لەم کاتانەدا خێرهو سوننەتەو زۆر پەسەندە.

۱۵- دانی سەرقلەمانەو مژدانەو موژدانە پێدان بەموژده دەر سوننەتە، هەروا وەلیفەت و وەلیفەت نامەو شاگردانە.

۱۶- هەڵسان لەبەر هاتوو، وە تەوقەکردن لەگەڵیداو بەخێرهاتنیو بەپیرهو چوونی و خوښی دەربرین سوننەتە.

۱۷- لەپاش تەوبەکردن خێرکردن سوننەتە.

۱۸- بەزەویهاتنەوه بەخودا و گریان بۆ حالی شەری خوێ، لەلایەن کەسێکەوه رهوایە.

۱۹- بەرپەرچی غەیبەت، وەك موعاز غەیبەتی کابرای رەتکردەوه، کە لەخزمەت پێغەمبەردا، قسە ی بەکەعب گوت.

۲۰- بەهرە راستگۆیی و بەردەوامبوون لەسەری.

۲۱- پیرۆزیایی لەکاتی روودانی نازو بەهرمو بەخشش داو، بەبۆنە ی بۆنە خوښەکانەوه سوننەتە، وەك: کاتی گەڕانەوه لەسەفەری خێرو منالبوون و کردنی جل و بەرگی تازەو ژنەپێنان و شووکردن و روژانی جەژن و شادی.

۲۲- وەرعو پارێز لەهەرشتنی کە مەترسیت هەبێ کەسەر بکیشێ بۆ ناپه‌وایی، با لەخودی خوښیدا رهوایی، وەك کەعب نەویست کە ژنەکە ی بگەرێنێتەوه بۆلای خوێ هەتا خزمەتی بکا، نەبادا تووشی بێ شەرعییەك ببێ لەم لایەنەوه.

۲۳- خۆشى دەربرپىنى گەورە، بەبۇنەى خۆشى دەستو پابەندانى خۆيەو،
وہك پيغەمبەر خۆشى دەربرپى بەبۇنەى قەبوولئى تەوبە لەو سئ كەسە لە
موسولمانان.

۲۴- شتى گرنگ لەپيشدا روون بکړيتەوہ بۆ خەلک و بۆ جەماومر، ھەتا
ھاوبەشى باش بکەن لە ئاراستە کردنيڤا.

۲۵- راويژکردن بەکەسوکارو بەکەسئ کە لەکارئ ناگاداربئ.

۲۶- دووربينى کردن لەکارداو ھەلٻژاردنى سەرمنجامى باش و راست و
دروست، با گيشەو بەرميشى لەبەردەمدا بئ و ھەل نەخەلەتان بەخۆشى کاتى،
کە پەشيمانى گەورەى لەدوابئ.

۲۷- ھەندئ سزاو تۆلە بەوہ دەبئ، کە تاوانبار لەخۆشى قەدەغە بکړئ،
وہك کەعبو ھاوړيکانى دوور خزانەوہ لەژنەکانيان.

۲۸- ھەلٻژاردنى کاتى لەبار بۆ راگەيانندن و جاپاردانى کارى گرنگ، ئايا
خۆش، ئايا ناخۆش. چونکە لە گيڤرانەومپەكى تاجول ئوصولدا ئەمەى واتيادا:
ئيتەر لەوہ بەدواوہ موسولمانان دمنگيان لەگەلماندا دابري و قسەيان لەگەلمانا
نەدەکرد، وەمن ماومپەكى زۆر لەسەر ئەم حالەيە مامەوہ، ھەتا تەواو سەخلەتى
کردم، وە لەگشت شتى بەلامەوہ گرنگتر ئەومبوو، کە خوانەخواستە لەو
ماومپەدا من بمرم و حەزەرت نوپژ لەسەر تەرمەکەم نەکات، ياخود حەزەرت
(دروودى خودای لەسەر بئ) بمرئ و من لەسەر ئەو حالە بمينمەوہ لەناو خەلکاو
کەس قسەم لەگەلدا نەکا، تا خودای گەورە لەکاتى سيپەكى دوايى شەودا،
گيرابوونى تەوبەى ئيمە بە سرووش دمنيرئ بۆ پيغەمبەرى خۆى، لەو دەمەدا
حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بئ) لەلای ئوممو سەلەمە دەبئ، ئوممو
سەلەمە ئافرەتئىكى زۆر باش بوو، لەم کارەى مندا قسەى خيڤرى زۆر دەکردو

گه لى مه به ستى بوو، جا پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) دمفه رموى: (نهى نوم سه له مه! خودا ته وبه ي كه عبي گير اكر د). نه ویش (رمزای خودای لى بى) ده لى: نهى پيغه مبه رى خودا! بو هه والى بونه نيرم و نه م موژده خوشه ي بى بده م؟

دمفه رموى: (ناخر به م شه وه دمين به ژير پنى خه لكه وه و خه لك و خواكه تابه يانى خه وتان لى دمزرپنن، نيت ر كاتى پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) نوپژى به يانى دمكا، هه والى قه بوولكر دنى ته وبه، له لايه نى خوداى گه وره وه، له سهر نيغه، به موسولمانان راده گه يه نى، دمستوورى چه زمرت (دروودى خوداى له سهر بى) وابوو له كاتى خوشى و شاديدا، رووى وهك مانگى چواره دمدرموشايه وه و خه رمانه ي دمدا). (تاج/ ۴ ز: ۱۰: ژ: ۳۹۱۵ - سوورمى ته وبه).

(۱۰) باب في حديث الإِثكِ وقَبُولِ تَوْبَةِ الْقَاضِي

داستانى هه لاتو بوختانه گه وره كه و قوبولى ته وبه ي بوختيان چييه كان

۱۷۱۳- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ أَزْوَاجِهِ فَأَيُّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ فَأَفْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزَاةٍ غَزَاهَا فَخَرَجَ سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَهُ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجٍ وَأُنْزَلُ فِيهِ فَسِرْنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوَتِهِ تَلَّكَ وَقَفَلَ وَدَنَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ أَدْنَى لَيْلَةٍ بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عِقْدٌ لِي مِنْ جَزَعِ أَظْفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ..

فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ فَأَقْبَلَ الَّذِينَ يَرْحَلُونَ لِي فَاحْتَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أُرْكَبُ وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنِّي فِيهِ وَكَانَ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِيفًا لَمْ يَقْلُنَّ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ وَإِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِرْ

الْقَوْمَ حِينَ رَفَعُوهُ ثَقَلَ الْهَوْدَجُ فَاحْتَمَلُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا فَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَ الْجَيْشُ فَجِئْتُ مَنْزِلَهُمْ وَلَيْسَ فِيهِ أَحَدٌ فَأَمَمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ بِهِ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ سَيَفْقِدُونِي فَيَرْجِعُونَ إِلَيَّ فَيُنَا أَنَا جَالِسَةً غَلَبَتْنِي عَيْنَايَ فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعَطَّلِ السُّلَمِيِّ ثُمَّ الدُّكَّانِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي وَكَانَ يَرَانِي قَبْلَ الْحِجَابِ فَاسْتَقِظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ أَنَا خَ رَاحِلَتُهُ فَوَطِئَ يَدَهَا فَرَكَبْتُهَا فَأُطْلِقَ يَقُودُ بِي الرَّاحِلَةَ حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُعَرَّسِينَ فِي نَحْرِ الظُّهَيْرَةِ فَهَلَكَ مَنْ هَلَكَ وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى الْإِفْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولَ.

فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ بِهَا شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ مِنْ قَوْلِ أَصْحَابِ الْإِفْكَ وَيَرِينِي فِي وَجْعِي أَنِّي لَا أَرَى مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي كُنْتُ أَرَى مِنْهُ حِينَ أَمْرُضُ إِنَّمَا يَدْخُلُ فَيَسَلِّمُ ثُمَّ يَقُولُ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟). لَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى تَقَهْتُ فَخَرَجْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَطَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ مُتَبَرِّزًا لَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَتَّخِذَ الْكُفْفَ قَرِيبًا مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمَرْنَا أَمْرَ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي الْبَرِّيَّةِ أَوْ فِي التَّنَزُّهِ فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَطَحٍ بِنْتُ أَبِي رَهْمٍ نَمْشِي فَعَثَرَتْ فِي مِرْطِهَا فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْنَطَحُ فَقُلْتُ لَهَا: بَنَسَ مَا قُلْتَ أَتَسْبِيَنَّ رَجُلًا شَهِدَ بَذْرًا فَقَالَتْ: يَا هَتَاهَا أَلَمْ تَسْمَعِي مَا قَالُوا فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكَ فَازْدَدْتُ مَرَضًا عَلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ فَقَالَ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟) فَقُلْتُ: الْذَنْ لِي إِلَى أَبِي قَالَ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَسْتَقِينَ الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُ أَبِي فَقُلْتُ لَأُمِّي: مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّةُ هُوَ عَلَى نَفْسِكَ الشَّأْنُ فَوَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ قَطُّ وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا أَكْثَرْنَ عَلَيْهَا فَقُلْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَقَدْ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ بِهِذَا قَالَتْ فَبِتُّ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرَقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بَنَوْمَ.

ثُمَّ أَصْبَحْتُ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ فَأَمَّا أُسَامَةُ فَأَشَارَ عَلَيْهِ بِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ مِنَ الْوُدِّ لَهُمْ فَقَالَ أُسَامَةُ أَهْلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا نَعْلَمُ وَاللَّهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَمَّا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يُضَيِّقْ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءَ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَسَلِّ الْجَارِيَةَ تَصُدِّقُكَ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَرِيرَةَ فَقَالَ: (يَا بَرِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ فِيهَا شَيْئًا يَرِيكَ؟) فَقَالَتْ: بَرِيرَةُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ مِنْهَا أَمْرًا أَغْمَصَهُ عَلَيْهَا قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ أَنَّهَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ تَنَامُ عَنِ الْعَجِينِ فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ يَوْمِهِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَغْدُرْنِي مِنْ رَجُلٍ بَلَّغْنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي).

فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا وَاللَّهِ أَعْدَرُكَ مِنْهُ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عُنُقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا مِنَ الْخَزْرَجِ أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا فِيهِ أَمْرَكَ. فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزْرَجِ وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ احْتَمَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ كَذَبْتُ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُصَيْرٍ فَقَالَ: كَذَبْتُ لَعَمْرُ اللَّهِ وَاللَّهِ لَنَقْتُلَنَّهُ فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَتَارَ الْحَيَّانَ: الْأَوْسُ وَالْخَزْرَجُ حَتَّى هَمُّوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمَنِيرِ فَتَزَلَّ فَخَفَّضَهُمْ حَتَّى سَكَنُوا وَسَكَتَ وَبَكَيْتُ يَوْمِي لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِسَوْمٍ فَأَصْبَحَ عِنْدِي أَبَوَايَ وَقَدْ بَكَيْتُ لَيْلَتَيْنِ وَيَوْمًا حَتَّى أَظُنُّ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبْدِي قَالَتْ قَيْنَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي إِذْ اسْتَأْذَنْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذْنَتْ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي مَعِي.

فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَلَسَ وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْ يَوْمٍ قِيلَ فِيَّ مَا قِيلَ قَبْلَهَا وَقَدْ مَكَثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي

شَيْءٌ قَالَتْ: فَتَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذًا وَكَذًا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيِّرْكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتَ بِدَثْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِدَثْبِهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحِسُّ مِنْهُ قَطْرَةً وَقُلْتُ لَأُبَي: أَجِبْ عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ فَقُلْتُ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّكُمْ سَمِعْتُمْ مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ وَوَقَرُ فِي أَنْفُسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَبَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهِ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقَنِي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا أَبَا يُوسُفَ إِذْ قَالَ: (فَصَبَّرَ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تُصِفُونَ).

ثُمَّ تَحَوَّلْتُ عَلَى فِرَاشِي وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يُبَرِّئَنِي اللَّهُ وَلَكِنْ وَاللَّهِ مَا ظَنَنْتُ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَيًّا وَلَأَنَا أَحَقُّ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يُتَكَلَّمَ بِالْقُرْآنِ فِي أَمْرِي وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي التَّوَمِ رُؤْيَا يُبَرِّئَنِي اللَّهُ فَوَاللَّهِ مَا رَأَمَ مَجْلِسَهُ وَلَا خَرَجَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ حَتَّى أُنْزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْحَاءِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي يَوْمٍ شَاتٍ فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ لِي: (يَا عَائِشَةُ احْمَدِي اللَّهَ فَقَدْ بَرَأَكَ اللَّهُ) فَقَالَتْ لِي أُمِّي: قُومِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ.

فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ الْآيَاتِ فَلَمَّا أُنْزَلَ اللَّهُ هَذَا فِي بَرَاءَتِي قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحِ بْنِ أُنَاثَةَ لِقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَاللَّهِ لَا أُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ مَا قَالَ لِعَائِشَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا

يَأْتِلِ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا إِلَى قَوْلِهِ غُفُورٌ رَحِيمٌ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي لأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحٍ الَّذِي كَانَ يُجْرِي عَلَيْهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ عَنْ أَمْرِی فَقَالَ: (يَا زَيْنَبُ مَا عَلِمْتُ مَا رَأَيْتِ؟) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا خَيْرًا قَالَتْ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِنِي فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ) (الحديث ۲۶۶۱، أطرافه سبقت في: ۱۱۰۷ تجريد): (۱۷۱۲)

عائشہ کی گچی ٹہبہ بکری صدیق — دایکی موسولمانان — (رمزای خودایان لئی بن) ہرمووی: دمستووری پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بن) وابوو، کاتی دمرویشٹ بؤ سفہری، لہنیوانی خیزانہکانی دا تیروپشکی دمکرد، نیتر بہناوی ہمرکامیکیانہوہ پشک دمربچوایہ، نہو ژنہیانی لہگہل خوی دمبرد بؤ نہو سفہرہ، ودلہسر نہم یاسایہ جاری پشکی خست لہناوماندا، دمویست بجی بؤ غمزای بہنی موصطلہق، وارپکھوت پشک بہناوی منہوہ دمروو، ودمن لہخرمہتیدا چووم بؤ نہو غمزایہ، نہم سفہرمیش پاش نہوہ بووگہ نایہتی حیجاب و حیجاب گرتنہوہ ہاتبوہ خوارموہ، دمبارہی ہاوسہرمکانی حمزرمٹ (دروودی خوی لہسر بن) لہمہر نہوہ من بہبہرگی حیجابہوہ لہناو کہژاومیہکدا ہلئان دمگرتہ، و دمیانخستہ سہر پشٹی وشرمکہم و ہہر بہکہژاومکہوہ لہوشرمکہ دایان دمگرتہ، رویشٹین ہہتا حمزرمٹ (دروودی خوی لہسر بن) لہغمزاکہی لئی بؤوہو گہرایہوہو گہیشٹینہ نزیکی مہدینہ، لہویدا لہشہودا، پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بن) دمستووری دا، کہ بکہونہ ری و بہرمو مہدینہ بجمین..

(۱۷۱۲) تجرید/۲، ژمارہ: ۱۱۲۱ = ۲۶۶۱ بخاری. بوختہی موسلیم/۵، ژمارہ: ۲۱۵۳ = ۶۹۵۱ شیحا

(بخاری رقم الکتاب/۶۴ رقم الباب/۳۴).

منیش لەوکاتەدا کە خەڵکە کە خەریکی بارکردن بوون، هەستام چووم بۆ سەراو و دوورکەوتمەووە لەقەرەمبالی سوپاکە، کاتی سەراوەکەم تەواو کرد، هاتمەووە بۆ لای شوینەکەى خۆم، تەماشام کرد، گەردانەپەکی بەردەمشەوێى ظەفارم هەبوو، پسابوو، وەچەن دانەپەکی لى داکەوتیبوو، منیش بەرپێگەکەى خۆما گەرەمەووە گەرەم بۆ ملەوینکەکەم جا ئەم گەرەن و خەریکبوونە درەنگى بەسەرھێنام و لەکەژاوەکەم بى ئاگا بووم، تومەز ئەوانەى کە خزمەتى ئیلمەیان دەکردو و شترەکیان بۆم کوپان دەکرد، هاتیبوون کەژاوەکەى منیان بەخاڵىتى هەلگرتوووە ناویانەتە سەرپشتى و شترەکەم، بەبیری خۆیان وایانزانىووە کە من وام لەناویدا، ئەو سەردەمەش هیشتا ئافرەتان سوکەلە بوون و قەلەوو گۆشتن و قورس نەبوو بوون، چونکە خواردنیان کەم بوو، بەقەد بەرکولى دەبوو نەدەبوو، سەرەرای ئەمەیش من خۆیشم ئەو حەلە هیشتا کچۆلە بووم و کەنیشکىکى منالکار بووم و تەواو سووکەلە بووم، ئیتەر لەبەر ئەم ھۆیانەو دیارە چارەنووسی خودایى وابوو، کاتی پیاوێکەن کەژاوە خاڵیپەکە هەلەدەگرن و دەمینن لەو شترەکەى ژێر من، هەست بەسووکى و چۆلیپەکەى ناکەن و یەکسەر و شترەکە هەلەدەستین و دەرپۆن..

کاتی ملەوانکەکەم بەتەواوى دۆزیپەووە رۆیشتمەووە بۆ شوین هەوارگەى سوپاکە، تەماشام کرد کەسى لى نەماوە، ئیتەر رۆیشتم بۆ سەر شوینە پێشوومەکەى خۆم و بەناچارى لەوێ دانیشتم، بەھیواى ئەو کە ھاوڕێکانم درەنگ یا زوو ئاگادار دەبن لەو کە من لەکەژاوەکەدا نیم و هەلەى خۆیان بۆ دەرەمەوێ، کە کەژاوەکە بەتالەو من لەبەر هەر ھۆیى بى ون بووم و دەگەرپێنەووە بەشوینما کەمى مامەووە لەوشوینەدا خەوم پیاکەوت..

که چاوم کردهوه صهفوانی کوری موعه طه لی سوله می ذهکوانی،
 که له پاش سوپاکه وه بوو هات، صهفوان له بهرمبه یانا سرخه وی دشکینئ و
 له پاشا شهو له ناو شهو دهگری به دهمه وه دهکه ویتته ریو، له دهمی به یاندا
 گه یشته لای من، صهفوان عاده تی وادمبی هه مو جارئ له سوپاکه دوا دهکه وی
 تادمرؤن، نه و جار به شوینه واری سوپاکه دا تیده په ری ئه گهر شتی له سوپاکه،
 داکه وتبی هه لی دهگری ته وه شوینیان دهکه وی، که نزیک ده بیتته وه له من
 له دووره وه رهشایی و تارمایی مرفی کی نووستوو دهبینی، که دیتته پی شه وه
 دهگاته سهرم، ته ماشام دهکا دهمناسیتته وه، چونکه له پیش ئه وه دا که په چه و
 چارشئو گرته وه دابی و بهرگی حیجاب په یدا بی، ئه و منی ددی، که
 دهمناسیتته وه دمست دهکا به گوتنی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

ئیت له دمنگی ئه م وشه یه خه بهرم بووه، که چاوم کردهوه صهفوان
 دهیگوت: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾. ئیت من خو م یه کسه ر داپوشی و گورج
 چارشئو دهکی خو م دا بهروی خو م دا، به زاتی خودا یه ک وشه چییه، هسه ی
 تری له گه ل نه کردم، جگه له و ئایه ته زیاترم لی نه بیست، ئه وه من بهی که کی شای
 به دهستی وشتره که یداو، بیخی داو منیش به بی یاری دهی ئه و که با ئه م بگری،
 یاقا چه هه ل بری، سوار بووم، جا که وته ری و جله وی وشتره که ی بو راده کی شام،
 هه تا له سهر ئه م حال ته گه یشته وه به سوپاکه. که له قرچه ی گهرمای نیومر پودا
 بو وچان لایان دابوو.

جا ئیت سهارمت به من تیاچوو ئه وه ی تیاچوو، وه ک ده ئین: باو یلکه،
 بایه کی به سه، داخ له دله کانیش ئه مه یان به هه ل زانیو قوستانه وه به نیازی
 ئابروو بردنی هه زرم تو تانه دان له خانه واده ی پاک و مهردو داوین پاکی
 ویستان، خه نجه ره کو ل و کوله که ی خو یان، هه تا مشتوو رزیوه که ی، بدن

لەكۆلەي ئىسلام، بۆيەكا سەرۆكى ناپاكەكان، عەبدوللای كۆرى ئوبەيى، كەپىشى دەگوتىرى: عەبدوللای كۆرى سەلۇل، چونكە دايكى ناوى سەلۇولە، ئەو سەرچۆپى گۆبەنى ھەلاتو بوختانە زلەكەي دەكىشاو، خۆش خۆش ئاگرى ئازاوەكەي بەدەستە چیلە خۆش دەکرد، كاتى گەيشتىنەو مەدینەي نازدار وارىكەوت من يەك مانگى رەبەق نەخۆش كەوتەم.

ئىتر لەبەر ئازارى خۆم ئاگام لەو خەلكە نەبوو، كە لەناو خۆيانا باسى ئەو بوختانە دەكەن، كە دەستەي ھەلاتبازەكان ھەليان بەستبوو بۆ من، ومكردبويان بەبنىشتە خۆشەي خۆيان، سەرەراي ئىش و ئازارى نەخۆشەكەشم من لەكراسى خۆما پاك بووم، ھىچ ئاگام لەم كەينو بەينە نەبوو، بەلام لەو دەو دل بووم كە پىغەمبەر دروودى خوداى لەسەر بى و رمزاي خودا لەگشت ھاوسەرەكانى بىت – لەو نەخۆشەينەمدا وەك نەخۆشىنى جاران نازى نەدەگرتەم، و ئەو مېھرمباني جارانەي نەمابوو لەگەلما، جار جار دەھاتە بەر دەرگاي ھۆدەكەم و سلاوى لى دەكردىن و دىفەرەموو بەدايكم كە بۆ چاودىرى لە لام بوو: (نەخۆشەكەتان چۆنە؟) ئىتر دەرپۇشت، بەس لەمە دەو دل بووم، بەلام ھەستەم بەشتى خراپ نەدەكرد، تا رۆژى پاش ئەوەي تۆزى بووزامەووە كەمى چاك بوومەووە، لەگەل دايكى ميسطەحا – كە پوورزاي باوكم بوو – چوومەدەرەووە بۆ مەناصيع، كە جىگەي سەرەراومان بوو، شەواو شەو نەبوايە دەرەدەچووین، ئەوكاتە ھىشتا ئاودەستمان لەنزيك مالىەكانمانەووە دروست نەكرد بوو، لەسەر عادەتى عەرەبە پىششىنەكان لەچۆلەوانى سەرەراومان دەكرد، چونكى ئەوسا ئاودەستى لای مال ئازارى دەداين بەبۆنى ناخۆشى! جا كاتى لە ئىشى خۆمان بووينەووە گەراينەووە بۆ مالىەووە

دایکی میسطهح له ریښه څاچی له عاباکه ی گیر او پنی هه لکه وت و، نرایه کی خرابی له میسطهحی کورې کرد، گوتی: میسطهح سهرمنگری بی و له ناو بجی؟!
 نه دایکی میسطهح له ناوی سهلا بوو، کچی نه بو رهمی کورې موطه لیبی کورې عه بدومه ناف بوو، دایکی سهلاش کچی سه خری کورې عامیر بوو، پووری هه قی نه بوبه کری صدیق بوو، میسطهحی کورې سهلاش کورې نوئانه ی کورې عه ببادی کورې موطه لیب بوو، که واته میسطهح: پورزازی نه بوبه کری صدیقه، که نه و دوعایه شهره ی له میسطهح کرد پیم گوت: بو نرای شهره ی لی دمکه ی؟ میسطهح له به شدارانی جهنگی به دره و پیاوی باشه، قسه ی خراب هه لئانگری؟ نه ویش گوتی: نه ی هینه! هه ی گیله!
 تو نازانی نه و چی گوتوو؟ گوتم: بو چی گوتوو؟ جا به دوورو دریزی باسی داستانی بوختانه که ی بو گیرامه وه.

نیر نه خوشینه که م لی زیندو بو مومو بارم گرانتر بوو، که چوومه وه بو مال وه کاتی حمزرت (دروودی خوی له سر بی) هاته وه بو لام و هک جاران سلاوی کردو فهرمووی: نه و مکه تان چونه؟ واته نه خوشه که تان چونه؟ عهرزیم کرد: ریگم دمدی برپومه وه بولای باوک و دایکم؟ عائیشه دمیگوت: مه به ستم نه و مبوو که نه م دمنگوباسه له لای نه وان روون بکه مومو بچمه بنچ و بنه وانی، جا حمزرت (دروودی خوی له سر بی) ریگه ی پی دامو منیش رویشتمه وه بو لای باوک و دایکم، جا عهرزی دایکم کرد: دایه که نه و قسانه چین، خه لکی دمیانکه ن؟ نه ویش گوتی: کچه که م له سره خوبه و گوی مه دمری، په تی درو کورته، زو و دمردمه کوئی، به خوا به دمه گمن ری دمکه وئی که زنی شوخ و شهنگو جوان بی وله لای میردمه که ی نازدارو خوشه ویست بی و، هه و یبار بی، و هک حالی

حازرى ئىستاي تۆ، بەلام لەپلارو زمان و توانج و دەمى ھەويىكانى و كەسانى
سەربەھەويىكانى رزگارى بىي و قسەى زۆرى بۆ ھەلنەبەستن.

منيش گوتىم: سوبجانەللا لەم سەيرە! ئايا شتى و رىي تى دەچى كە ئەو
خەلكە ئەومندە دەر بەستى رەزاي خودا و پىغەمبەر نەيەن و قسەى و ناپەرەوا
بكەن؟! ئىتر شەو كردى و من كردم ئەوشەو تاشەبەقى دا ھەر گريام و
فرمىسكەم وشك نەبۆومو خەو نەچووە چاوم! ومەھتا سبەى سەر و مەر دەر گريام
جالەبەر ئەومى كە لەو كاتەدا سەرووش نەدەھات بۆ پىغەمبەر (دروودى خەوای
لەسەر بى) لەم لایەنەومو دەرنگ ھات، ھەزەرت ەلى كورپى ئەبو طالیب و
ئوسامەى كورپى زەمىدى بانگ كرد، وە بۆ جىابوونەو لەھاوسەرى خۆى كە منم
راوئىزى پىكردن، ئوسامە (رەزاي خەوای لى بى) زۆر بەجوانى ئەومى كە دەمىزانى
لەپاكى و پاكىزەمى و مەردا پەتى و داوینپاكى خەزانەكەى پىغەمبەرەو، روونى
كردەو بۆى، بەھۆى ئەو دۆستى و دلسۆزىيەى كە لەناو دەر وون و ناخى خۆیدا
ھەستى پى دەر كرد، بەرەبەر بە خەزانەكانى پىغەمبەر (دروودى خەوای لەسەر بى)
بەھۆى ئەومو گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! خەزانى خەزانى تۆ بى، خراب
نابى ھەر قابىل بەخۆتەو دلت چەكەرە نەكا، ئىمە بەش بەحالى خۆمان ئەومى
باش نەبى لىمان نەدیو.

بەلام ەلى (رەزاي خەوای لى بى) گوتى: قوربان! خۆ خودا دەر ووى
ژنەپنانى لى نەبەستوى و ژنى تەرىش زۆرن لەدو نىادا، ئەى پىغەمبەرى خودا!
ئەومنەبى لەم قسەى مەبەستەم ئەومبى خەوانە خواستە من دلت لەناستى رەوشى
بەرزى عائىشە گەردى گرتبى، ياھەزم لەومبى كە تۆ دەست بەردارى ببیت، نە،
مەبەستەم ئەمە نىيە، بەلكو مەبەستەم ئەومى كە تۆ بەھەر حالى خۆت بەباشى
دەمزانى فەرامۆشیت بۆبى، دەنا ئەگەر ھەز دەر بەش بەباشى لەحالى كە بى،

ئەوا من لەتۆ باشتى لى نازانم، بۇ ئەمە ئەگەر پىرسىيەر لەبەريرە بىكەى كە
كەنيزيەتى و لەگەلى ھەئسوكەوت دەكا، ئەو قەسەى راست بۇ دەكات.

دەلى: جا پىغەمبەر بەريرەى بانگ كىردو فەرمووى: ئەى بەريرە! ھىچت
لەعائيشە ديوە، كە جىگەى گومان بى؟ بەريرە پىى گوت: سوئندم بەو كەسەى
تۆى بەراستى ناردووەو كىردویتی بە پىغەمبەرى راست و دروست ھىچى وام لى
نەديوە، كە خوانەخواستە ماىەى سووكى بى بۇ پاىەو شان و شوئىن و جىگەى
ئەو، تەنیا ئەومەنەبى كەكەنىشكىكى مەئلكارە، ھىشتا ھەئسوكەوتى لەمەئال دەكا،
چونكى جاروبار كە ھەویر دەشیلل بەسەر ھەویرمەكەو ھەو لى دەكەو،
گەلى جار نازەلى ناومال دىن ھەویرمەكەى دەخۆن!

جا پىغەمبەر(دروودى خوای لەسەر بى) كە تۆزى دلى ئارام بوو، ھەر ئەو
رۆزە رۆشت بۇ مزگەوت و تەشرىفى رۆشتە سەر مینبەر و سكالای حالى كىرد
لەدەست سەرۆكى ناپاكەكان: عەبدوللای كورپى ئوبەى كورپى سەلول جا
پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: ئەى گەلى موسولمانىنە! كى
ھەقم دەداتى و یارمەتیم دەدا، لەسەرم دەكاتەو ئەگەر بچم بەگژ ئەم پیاو
ناپیاومەدا، كەشەرم و شكۆ لەخودا ناكاو بەخوت و خۆپاىى ئازار بەخۆم و خیزانم
دەگەپەنى و بوو بەدركى مەم و زین لىمان، دەسا بەزاتى خودا من بەش بەحالى
خۆم، كە پىغەمبەرى خودام و لەقەسەى راست و لەشاپەتى ھەق بەموو لانادەم،
شاپەتى دەدەم بۇ خیزانى خۆم ئەوەى باشەو چاكە نەبى، لەو خیزانەى خۆمە
نەمدیو، لەگەل ئەو پیاومیش كە ئەوان باسى دەكەن بەپىى ناگادارى من
پیاوئىكى باشە وە لەگەل خۆشم دانەبى سەرى بەمالى مندا نەكردوو.

جا سەعدى كورپى موغاز مەردانە ھەستاو گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا!
من یارمەتیت دەدەم و ھەفت دەدەمى و لەسەر تۆ دەچم بەگژیدا، ئەگەر ئەو

نامەردە گىرەش ئۆيىنە لەھۇزى ئەوسە، كە خۇم سەرۋىكىنەم ئەوا
بەس تۆ فەرمان بفرموو، ھەتا بىدەم لەگەردنى خۇ ئەگەر لەبرا
خەزىرە جىيەكانمانە ئەوا چىمان لەبارەيەو ھە فەرمان پى بفرمووى دىكەين!
كەچى لەوئىدا سەعدى كۆرى عوبادەى سەرۋىكى خىلى خەزىرەج، تەنگە گرتىو
راستەو ھە بوو، بەرپەرچى سەعدى كۆرى موعادى دايەو ھە گوتى: درۆت كىردا
بەزاتى خودا نايكۆزى و ناتوانى بىكۆزى!

عائىشە (پەرزەنتى خەلىپە ئىبنى ئەلەيھىس سەلام): سەعدى لەو مەبەر پىلەيىكى باش
بوو، بەلام لەو كاتەدا دەمارو تەنگە گرتىو، جا لەوئىدا ئۆسەيدى كۆرى
ھۆسەير راستەو ھە بوو، كە ئامۇزى سەعدى كۆرى موعادى بوو، گوتى بەسەعدى
كۆرى عوبادە: تۆ درۆ دەكەي! سا بەگەورمىي خوا دىكۆزىن، بەراستى تۆ
لەناپاك و مونافىقانى، ئەو مەتەننى بەناشكرا لەسەر ئەوان دەكەيتەو ھە پاسى
ناپاكان دەكەي (چۇن مۇسولمان پىشتى پىغەمبەر بەردەداو پىشتى دىكەي
دەگىرى، تۆ چاۋ بىكەرەو، ئەي مۇسولمانى خودا! دىزانى قىسەكەت كۆي
دوگىرەتەو؟).

جا لەوئىدا ھەردو ھۇزى ئەوس و خەزىرەج ھورۇوزان، نىزىك بوو كە
بىقەومى و بىچەن بەگىزى پەكەرىداو، پەلامارى پەكەرى بىدەن، خەزىرەتەش ھەر
لەسەر مەنبەرەكە راۋەستا ھەر لەوئىدە بەفەرمايشتى شىرىن، خەرىك بوو ھىدى
دەكەندەو، ھەتا بەرمەبەرە خەلىپە كەندەو، بى دىنگو ئارام بوون و خۇشى
واتە: پىغەمبەر خۇشى خامۇش و ئارام بوو.

عائىشە سەد ھەزار جارىز مەزەندى خەلىپە ئەلەيھىس سەلام – كە خودا
كەندەيتە بىھۇي ئەم ھەموو ئايەت و فەرمايشتە شىرىن و بەسۋودانە،
كەبەزەمانى پىرۋىزى خەلىپە بۇمان دىگىرەتەو، فەرمووى: ئەو رۆزەش كەنەم

ههرايه رووی دا، دیسانهوه سهرومپر گریامو خه و نهچووو چاوم و، فرمیسکم وشك نهکردموه، ومباوك و دایكم له دلسۆزی خۆیان له ووباومرپدا بوون، كه من له بهر گریان سویم دمبیتهوهو گریان جگهرم لهت لهت دهكا، جا لهو كاته دا كه مباوك و دایكم لهلام دانیشتبوون و من لهسهر نهو حاله دهگریام، ژنیکی ئه نصاری ئیذنی خواست كه بی بۆلام، منیش ریگهم پی دا، ئه ویش هات دانیشته لهگه ئما، دمستی كرد به گریان!!

عائیشه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: لهم كاته دا كه لهسهر ئهم حاله بووین، ته ماشام كرد پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) هاته ماله وه، بۆلامان و سلاوی كردو دانیشته، لهو رۆژموه كه ئهو قسه و قسه لۆكانه دهربارهی من كرابوون، ئه وه یه كه م جار بوو له لای من دابنیشیت، ئه وا بوو بوو به مانگیکی ربه قیش كه لهم بارمیه وه نیگای بۆ نه هاتبوو، جا چه زمرت له پاش دانیشتن شایه تمانی هینا و فهرمووی: (له پاش سوپاس و ستایشی خودا، ئه ی عائیشه! دهربارهی تۆ هه ندی قسه ی ناشایسته م بیستۆته وه، ئه گهر تۆ پاك بی و له وانه به دووربی ئه وا خودا به زویی پاکی تۆ ئاشكرا دهكات، ئه گهر قهری گونا هیکیش كه وتووی ئه وا ته وبه ی لی بكهو، داوای لیبوردن و لیخۆشبوون له خودا بكه، چونكه خودا میهرمانه له گه ل بهنده ی خۆی دا، ههركاتی بهنده یی گونا هی بكاو ته وبه ی لی بكا، ومپی له گونا هی خۆی بنی، ئیتر خودای گه وره ته وبه و به شیمانی لی گیرا دهكا).

عائیشه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: كاتی چه زمرت (دروودی خوی لهسهر بی) فهرمایسته كه ی خۆی ته واو كرد، فرمیسك له چاوما قه تیس ماو وشك بوو، ههستم به تنۆکی ئه شك نه كرد، (چونکی خه فته و په زاره كه زۆری هینا، دهرگای فرمیسك دمه ستی! ئه و كاته دل تك تك خوینی لی دی) جا

بەباوكم گوت: بابا! تۆ لەباتى من وەلامى پىغەمبەر(دروودى خۆى لەسەر بى) بدمرەو بۆ ئەم قسەيە كە دىفەرموى، باوكم فەرمووى: بەخوا نازانم وەلامى چى بدەمەو، جا گوتەم بەدايكم: ئەى دايكە! تۆ وەلامى پىغەمبەر(دروودى خۆى لەسەر بى) بدمرەو، ئەويش فەرمووى: نازانم چى عەرزى حەزەرت بكەم.

عائيشە (پەرزەى خۆى لى بى) فەرمووى: من ئەو كاتە كەنىشكى منالكار بووم زۆرىشەم لەقورئان نەخويندبوو، لەبەر ئەو لەبەر پەريشانی دلى خۆم ناوى حەزەرتى يەعقوبى باوكى حەزەرتى يوسف لەبەر چوو بوو، بەلام لەگەل ئەومشدا خۆداى گەرە سەرى خستەم، كە بەگوساخى وەلامى حەزەرتى پىغەمبەر(دروودى خۆى لەسەر بى) بدەمەو..

بۆيەكا گوتەم: بەخودا من باش باش دزانم كە ئىو ئەومشدا ئەم قسەو باسە چوو بەگوچكەتانا لەدلتانا چەسپيووم، باومەرتان پى كردوو، جا ئەگەر من پىشتان بلىم كە من پاك و بەرى و بى ناگاو بى گەردم لەم بوختانە، ئىو باومە بە من ناكەن هەرچەندە خودا بەو بانى سەرمەو بۆ خۆى دزانى و باش باش ناگادارە كە من لەگوڵ پاكترەم لەمنالى ساوا بى تاوانترەم، بەلام ئەگەر بەدرۆ پى بنىم لەگردنى تاوانى كەنەمكردوو. ئەوا ئىو باومە پى دىكەن، باومە بەراستەكەم ناكەن، باومە بەدرۆكەم دىكەن!

بەلام سەبوورىم بەومدى كە خودا بۆ خۆى ناگادارەو دزانى كەمن وەك دىكى تەرزە پاك و بى گەردم، سویندم بەخوداى بانى سەر لەم هەلوپستە ناسكەدا، كەجەنگەى خەم و خەفەت و پەژارمىەو، خورپەم لى كەوتوو لەتاو هیرشى بوختان و شالوى ناھەق، سویندم بەخوا لەئاوا هەلوپستىكا باشتەين داستانى كە بىكەم بەسەر مەشق و كەبشى بۆ بەيانى حالى من و حالى ئىو

فهرمايشتهكهى باوكى چه زهرتى يوسفه، كه كورهكانى پيلانيان له يووسفى
برايان كردوو، به درۆ پاكانهيان بۆ باوكيان كردو گوتيان: كورهكهت گورگ
خواردويهتى، سه رهراى ئه وهش ئه وان تانهى ئه وهريان له باوكيان دهدا، كه گوايه
ئيمه قسهى راست بۆ دهكهين و تۆ له بهر ئه وهى دلت پيسه له ئيمه بروامان پى
ناكهى، ئه ویش لهم حاله دا، لهم بارودۆخه ئالۆزهدا، كه له دوو لاهه جهرگى داخ
كرابوو، وهك ئهم حالهى ئيستاي من، كارى خۆى سپارد به خوداو فهرمووى:
﴿فَصَبِرْ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ يوسف/۱۲ واته: بهش و باره
من سه برو ئارامىكى جوانه له بهر بارى خوداى گه ورمدا، ههر خودايه داواى
يارمهتى لى دهكرى و دهتوانى كه سه بوورى دلم بداو ته واناييم پى ببهخشى بۆ
هه لگرتنى ئهم باره قورسهى كه ئيوه دهيلتن.

عائيشه (رهزاي خواى لى بى) ده فهرموى: ئيتىر لهو شوينه هه ستام
ورويشتمه وه بۆ سه ر نوينهكهى خۆم و له سه رى پال كه و تمه وه! عائيشه (رهزاي
خواى لى بى) فهرمووى: من ههر ئه و كاته زۆر باش دهمزانى كه من پاكه و،
دهمزانى كه خودا پاكي و پاكي زميى من بهيان دهكات، زوو يادرمنگ ئه و تۆمه ته
ناههقه به درۆ ده خاته وه، من ئهمه به باشى دهمزانى به لام به خودا زمينم بۆ
ئه وه نه ده چوو كه خودا ئايه تى قورئان له شانى مندا بنيرتته خوارم وه ئه و
ئايه تانه، له ناو قورئانى پيرۆزدا بمين و هه تا هه تايه ئه و ئايه تانه ده ور بگري نه وه
له هه موو لاي!

به لام هيوام وابوو كه پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بى) له خه ودا
خه وى ببيني و حالى بكرى كه من به دوورم له شتى و اناشايسته، فهرمووى: جا
سويندم به خودا ئيتىر ههر له ويدا پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بى) له سه ر
شوينى خۆى نه بزووت، وه كه سيش له دانىشتوانى ناو كۆر كه له مان دمر نه چوون،

ههتا (نیگا-سروش) هاته خوارموه، پیغه مبهەر (دروودی خوای لهسەر بئ) حالهتی هاتنی سرووش دایگرت، وهك هه موو جارئ كه سرووشی بۆ دههات، ئههجارهش ئاوا قورسی باری سرووش دایگرت، وهك تایهکی گران، وهجهستهی پیرۆزی نیشته سهر ئارهق، تهناهت دلۆپی ئارهق دانه دانه وهك گۆی مرواری بهروخساری پیرۆزو جهستهی نازداریا، بهرو دوا دلۆپ دلۆپ دههاته خوارئ! ئهوهش له بهر زهبرو قورسی وهحی و سرووشهکه، لهگهڵ ئهوهیشدا که ئیمه لهههرمتی سهرمای زستاندا بووین و رۆژهکهشی رۆژیککی تۆفی تووشی سارد بوو. جا کاتی پیغه مبهەر (دروودی خوای لهسەر بئ) ههرامۆشی بۆ هات و سرووشهکهی وهرگرت و هاتهوه سهر بارودۆخی ئاسایی خۆی، لهپیش هه موو شتیكا لهخۆشیاندا پیکهانی و ههرمووی: ئهی عانیسه! موزدمبی، ئهوا خودای گهورهی خاوهر شکۆ دهری خست که تۆ پاك و دووری لهو تاوانه! جا دایکم ههرمووی: ئهی عانیسه! ههئسه بچۆ بۆ لای ههزرمهت - دروودی خوای لهسەر بئ و سهرو مال و منال و ههست و نهست بهقوربانی خاکی ژیر پای بئ. لهخزمهتیدا دانیسه، لهخۆشی ئهم مژده خۆشهیه. منیش گوتم: بهخودا ناچم بۆلای و سوپاسی خودا نهبی سوپاسی کهس ناکهم، کهبه میهرمبانی و گهورمی خۆی ئالای سهربههرزی بۆ من ههئکرد.

ئیتیر خوای گهورمو سهروهر ئهم ده ئایهتهی نارد هه خوارموه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ ههتا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ - نور ۲۴/ ۱۱-۲۰. واته: ئهو کهسانه که ئهو ههلاته ههره گهورمیان ههئبهست تاقمهیی بوون لهخۆتان، وهلی نیشی خوا بئ سرنییه و کاری خودا بئ حیکمهت نییه، کهواته بهههئدا مهچن و گومان مهبهن کهئهم درۆو بوختانه شهپ بووه بۆ ئیوهو زمرمر لهقهلای قایمی ئیسلام دهدا، بهئکوو خودا کردی بهمایهی خیر و خۆشی بۆ ئیوهو بۆ

هه‌موو گه‌ل ئیسلام، له‌لایه‌که‌وه‌ بوو به‌که‌فارم‌تی گونا‌هو له‌لایه‌که‌وه‌ بوو به‌ه‌و‌ی
هاتنه‌خوار‌مود‌ی هه‌ژده‌ نایه‌تی پیر‌و‌زی قور‌ئان، که‌شتی‌وا قه‌ت خ‌یرو نر‌خی
ته‌واو ناب‌ی، ئه‌و هه‌لات‌بازانه‌یش هه‌ر‌که‌سه‌یان به‌پ‌یی به‌شداری خ‌و‌ی
له‌دروست‌کردنی ئه‌م تاوانه‌ هه‌لبه‌سته‌دا سزای ر‌مو‌ی تاوانی خ‌و‌یان و‌م‌رد‌م‌گ‌رن،
به‌تایبه‌تی عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کور‌ی سه‌ل‌ول که‌ ک‌یشی تاوانه‌که‌ی هاو‌یشه‌ سه‌ر شانی
خ‌و‌ی.

ئه‌ی موس‌و‌ل‌مانینه‌! د‌م‌بوو هه‌ر له‌سه‌رم‌تاوه‌ که‌ ئه‌م هه‌لاته‌تان بیست، گور‌ج
پیاو و‌نتان بتان‌گوت‌بایه‌، در‌و‌یه‌ که‌له‌ک‌یشا نه‌ب‌ی، عه‌قل نای‌گر‌ی، ئه‌م بوختانه
که‌و‌رم‌به‌یه‌، که‌به‌ حه‌رم‌ی پ‌یغه‌م‌ب‌م‌ری خوا‌دا کراوه‌، ئ‌یمه‌ که‌ موس‌و‌ل‌مانین،
باو‌م‌ر‌مان وایه‌ که‌خ‌ودا ب‌ی ر‌ی‌زی نایه‌نی به‌شانی مو‌حه‌مه‌د‌داو، ئا‌بر‌وو نام‌و‌وسی
خ‌و‌ی و‌ خانه‌واده‌ی و‌ که‌سو کاری له‌هه‌موو گه‌ردو لکه‌و نه‌نگ‌ی د‌م‌بار‌یز‌ی،
که‌واته‌: ئه‌مه‌ در‌و‌یه‌کی ئاشکرایه‌، ئه‌و در‌و‌ هه‌لبه‌ستانه‌ کوا شایه‌تیان، کوا
به‌لگه‌و نیشانیان، ئه‌گه‌ر راست د‌م‌که‌ن و‌ در‌و‌ناکه‌ن و‌ در‌و‌زن نین، با چوار شایه‌ت
له‌سه‌ر داواکه‌یان راست بکه‌نه‌وه‌، جا مادهم شایه‌تیان نییه‌، دیاره‌ مه‌به‌ستیان
گیر‌مش‌یو‌ینی و‌ روو‌خاندنی قه‌ل‌ای ئیسلامه‌، و‌ه‌خوا بو‌ خ‌و‌ی باش د‌م‌زانی که‌
ئه‌وانه‌ در‌و‌ د‌م‌که‌ن و‌ ئه‌وانه‌ به‌در‌و‌زن له‌قه‌له‌م دراو‌ن. له‌ فه‌ضل و‌ سایه‌ی خواوه‌
بوو، به‌سو‌زو ر‌حه‌مه‌تی ب‌ی پایانی خ‌و‌ی، له‌دنیاو د‌وار‌و‌ژ‌دا پاراستی، د‌م‌نا له‌تو‌له‌ی
ئه‌م وتی وتییه‌دا، که‌سه‌رتان ت‌ی کرد‌بوو، د‌ه‌متان ت‌ی ژم‌ند‌بوو، سزایه‌کی گه‌ل‌ی
که‌وره‌ چ‌رز‌می ل‌ی هه‌ل د‌م‌ستاندن!

به‌تایبه‌تی له‌گه‌رمه‌ی ئه‌و کاته‌دا که‌ ئه‌م در‌و‌یه‌تان کرد‌بوو به‌بن‌یشه‌
خ‌وشه‌ی بن د‌دانتان، واتان د‌م‌زانی که‌ ئه‌مه‌ ش‌ت‌یک‌ی سووک و‌ ناسان و‌ ناسایه‌،
که‌ستنی نام‌و‌وسی موس‌و‌ل‌مانان و‌ زامار‌کردنی هه‌ست و‌ د‌ل و‌ د‌روو‌ن و‌ نام‌و‌وسیان

ههروا بهدهم خوښه، بهلام شتی و لهیاسای خودادا بهتاوانیکی گهلی گهوره
 دادمیری. دمبوو هر لهیه کهم جاروه باومړتان پی نه کردایه و بهدرؤتان
 بختایه تهوه و بتانگوتبایه: خوانه کا که نیمه قسه ی و نارووا بهسهر زمانمانا
 بی، سوبجانه لالا لهم درؤ عهنتیکه یه! دهلیسی شاخ و
 گوپی ههیه نهومنده ههلاتیکی زلو گهورمیه، بهراستی درؤ ههروا دمبی،
 بوختانی رووتی بی بهلگه و نیشان و شایمت ههروا دمبی!

خودا له پرووی سؤزو میهر و جهرگسؤزییه وه ته می و نامؤژتان دهکا: که
 جاریکی تر ههله ی و نه که نهوه، ههتا ههتایه و بپرای بپرای نه بن بهکومه کی،
 بو بهگریگراوانی شهیتان بو بلا و گردنه وهی تووی نازاومانانه وه بهناو گهلی
 نیسلا ما، نه گهر نیوه بهراستی خاومنی نیمان و باومړی ساخن.

خودا هه میسه وهك مامؤستایه کی میهرمبانی دلسؤز گوئ لهدمورو
 دمرستان دمرگړی، به نه زاکمت ههله تان بو راست دمکاته وه، یاسا و نیشانه و نایمت و
 حوکمی خویتان بو روون دمکاته وه، چونکه خودا دانایه به حال و زانایه له کاری
 خو یا، دمرانی شانی بهنده ی خو ی چی هه لدمگری.

کهسانی که حمزدمکهن قاوی ناشیرین دابکه وئ و ئاپرووی موسولمانان
 به خوت و خوړایی لکه دار بکه و، به درؤو به راست شه و کهوی باس و خواسی
 ناشیرین بکه و، له همدوو جیهانا سزای سهختی خو یان و مردمگرن، خودا خو ی
 هه موو شتی به باشی دمرانی، بهلام نیوه گهلی شت ههیه له خو تانه وه نایزانن،
 مه گهر که سی تر فیرتانی بکا، قسه ی پوخت و پالفته ی فهرمایشت نه مه یه:
 له سایه و هزل و رحمه تی خودا وه له بهر خاتری بوونی پیغه مبه ر(دروودی
 خوی له سهر بی) له ناوتانا، له بهر نه مانه نه مجاره له م قوړت و سه خله تییه
 رزگارتان بوو، وه خودا له وانه خو ش بوو که له بهر ساویلکه یی و که مته رخمی،

ئەم دىنگوباسە پيسەيان دەماو دەم دەقۇستەو، دەنا كەستان لەسزاي سەختى
ئەم تاوانە قوتارتان نەدەبوو.

كاتى خوداي گەورە ئەم ئايەتەنەى ناردەخوارى بۆ دەربرىنى پاكى و بى
تاوانى من، باوكم ئەبوبەكرى صديق (رەزاي خواى لى بى) فەرمووى: بەخودا،
چونكە مەستەح ئەوۋى بەعائىشەى كچم گوتوۋە، نىتر نابى كە هىچ خەرج و
مەسرفىكى بۆ بكەم، بۆيە وايگوت چونكە لەومبەر مووچانەى دەدا بەمەستەح،
لەبەر ئەوۋە كەھەم خرمى بوو ھەم ھەزاربوو، تا خوداي گەورە ئەمەى ناردە
خوارموۋە: ﴿وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نور/۲۲.

واتە: باخاۋەن پاىەى ئايىنى و خاۋەن مايەى جىھانى ئىۋە، بەھۋى ئەم
رووداۋە ناخۇشەۋە لەخىرکردن و پىاۋەتى كردن، دلىان سارد نەبىتەۋە،
سویندخواردن و شتىۋا نەكەن بەمەھانە بۆ ئەوۋى مووچەو بەراتى خرم و
خویش و ھەزاران و ئەوانەى لەمەككەۋە لەبەر رمزاي خودا كۆچيان كردوۋە بۆ
مەدىنە بېرن، لەناو خۆتانا بەحەۋسەلەو نەرم و نىان بن، چاۋپۇشيتان ھەبى،
لەبووردنتان ھەبى نابى لەسەر ھەموو شتى دەست بەدەنە شىرو تىر لەيەكترى
ساۋىن، گەلى شت ھەيە لەسەرەۋە تالە لەژىرەۋە شىرىنە، ئىۋەى كەئەۋەندە رق
ئەستوور بن، نەتەنەۋى لەكەسى خۆش بىن كەھەلەيەكتان لەگەل دەكات، نىتر
بەج روۋيەكەۋە لەخودا داۋا دەكەن كە لەتاۋانتان خۆش بىى، دەى باش باش
بزانن كە خودا ھەم تاۋانپۇشەۋە ھەم بەرەحم و مېھربانە، كەۋاتە ئىۋەش
رەفتارتان رەفتارى رەحمان بىۋ، دوور بن لەھەنگاۋەكانى شەيتان،

کەپەخشەووەکردنی رقو کینەو دماغەزو دوژمنایەتییه لەناوتاندا. ئەدی ئێو

حەزناکەن کە خودا لێتان خوش بێ؟!؟

جا ئەبویەکر (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بەلێ بەخودا حەز دەکەم
کە خودا لەگوناھەم خوش بێ. ئێتر ئەو خەرجی و مەسرفەیی دەیکرد بۆ
میستەح گەراندیەووە بۆی و فەرمووی: بەخودا ئێتر ئەم خەرجی و مەسرفەیی
هەتا سەر دەدەم و هەتا ماوم قەت نایێرم.

عائیشە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر
بێ) بۆ مەسەلەکەی من، پرسیاری لەزمینەبی کچی جەحشیش کرد، فەرمووی:
ئەو زمینەب! چی لێ دزمانیت؟ یا چیت دیو؟ زمینەب (ڕەزای خۆی لێ بێ)
دەلێ: ئەو پێغەمبەری خودا! من بەگوێی خۆم هیچی خراپم لەم ئافرمتە
نەبیستوو، و مەبەجای خۆم هیچی ناشرینم لێ نەدیو، ئێتر لەخۆمەووە درۆی
چی بکەم، کەواتە گوێ و جای خۆم لەدرۆ بوختان و ئاگری دۆزەخ دەپاریزم!
من خێرو چاکەنەبێ هیچم لە عائیشە نەدیو.

عائیشە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەناو خێزانەکانی
حەزرمەتا (دروودی خۆی لەسەر بێ) هەر زمینەب هەبوو کەهاوتای من بکاو
وەک من لەلای پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نازو خاتری هەبێ و
بەجوانی خۆی لەلای حەزرمەت بنازیو، شان لەشانی من بدا، بەلام خوا هەقە،
خودا بەهۆی دینداری و لەخودا ترسیی خۆیەووە پاراستی و باشی گوت و خراپی
نەگوت و قەسە هەقی کرد، بەلام حەمنەو خوشکی وەک ئاگری بن کا لەخۆیەووە
لەسەر زمینەب شەری بەمن دەگێراو، ئاگری ئازاومکەو خوش دەکرد، تا لەسەر
حیسابی من پایەو خوشکەکەو بەرز بکاتەو، ئەو مەبوو ئەویش تیاچوو لەگەڵ
ئەوانەدا کە تیاچوون، و مداری حەددی بوختانی لێ درا لەگەڵ چەند کەسیکی

تردا). تاج/۷/۶۹-۳ ش/ت. واته: نهم فهرمووده پیروزمیه بوخاری و موسلیم و تهرمذی گپراویانه تهوه، (رمزاو رهمه تی خودایان لی بی). (له تاجا واهمه رگی ۷/ لاپهره/۶۹ فهرمووده سییه م).

له ژماره: (۲۷۳) ی پوخته ی موسلیم (مختصر صحیح مسلم) دا ئاوایه:

عَنِ الزُّهْرِيِّ أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ وَعَلْقَمَةُ بْنُ وَقَّاصٍ وَعُيَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ قَالَ لَهَا أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا فَبَرَّاهَا اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكُلُّهُمْ حَدَّثَنِي طَائِفَةٌ مِنْ حَدِيثِهَا وَبَعْضُهُمْ كَانَ أَوْعَى لِحَدِيثِهَا مِنْ بَعْضٍ وَأُثْبِتَ اقْتِصَاصًا وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ الْحَدِيثَ الَّذِي حَدَّثَنِي وَبَعْضُ حَدِيثِهِمْ يُصَدِّقُ بَعْضًا ذَكَرُوا أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَهُ - قَالَتْ عَائِشَةُ - فَأَقْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا فَخَرَجَ فِيهَا سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أَحْمَلُ فِي هَوْدَجِي وَأُنْزَلُ فِيهِ مَسِيرَنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوِهِ وَقَلَّ وَدَنَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ أَذِنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ أَذْنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ مِنْ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عِقْدِي مِنْ جَزَعٍ ظَفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ وَأَقْبَلَ الرَّهْطُ الَّذِينَ كَانُوا يَرْحَلُونَ لِي فَحَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَحْسُبُونَ أَنِّي فِيهِ - قَالَتْ - وَكَانَتِ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِفَافًا لَمْ يُهَبَّلْنَ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ إِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِرِ الْقَوْمُ ثِقَلَ الْهَوْدَجِ حِينَ رَحَلُوهُ وَرَفَعُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا وَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَّ الْجَيْشُ فَجِئْتُ مَنْزِلَهُمْ وَلَيْسَ بِهَا دَاعٍ وَلَا مُجِيبٌ فَتَيَمَّمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ

فِيهِ وَظَنَنْتُ أَنَّ الْقَوْمَ سَيَفْقِدُونِي فَيَرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ فِي مَنْزِلِي غَلَبَتْنِي عَيْنِي فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ السُّلَمِيُّ ثُمَّ الذَّكْوَانِيُّ قَدْ عَرَسَ مِنْ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَادْلَجَ فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي فَعَرَفَنِي حِينَ رَأَيْتِي وَقَدْ كَانَ يَرَانِي قَبْلَ أَنْ يُضْرَبَ الْحِجَابُ عَلَيَّ فَاسْتَيْقَظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ عَرَفَنِي فَخَمَرْتُ وَجْهِي بِجِلْبَابِي وَوَاللَّهِ مَا يُكَلِّمُنِي كَلِمَةً وَلَا سَمِعْتُ مِنْهُ كَلِمَةً غَيْرَ اسْتِرْجَاعِهِ حَتَّى أَنَاخَ رَاحِلَتَهُ فَوَطِئَ عَلَى يَدِهَا فَرَكِبْتُهَا فَانْطَلَقَ يَقُودُ بِي الرَّاحِلَةَ حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُوْغِرِينَ فِي نَحْرِ الظُّهَيْرَةِ فَهَلَكَ مِنْ هَلَاكَ فِي شَأْنِي وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سُلُولٍ فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ حِينَ قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ فِي قَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ وَلَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَهُوَ يَرِيْبُنِي فِي وَجَعِي أَنِّي لَا أَعْرِفُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي كُنْتُ أَرَى مِنْهُ حِينَ أَشْتَكِي إِنَّمَا يَدْخُلُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيُسَلِّمُ ثُمَّ يَقُولُ « كَيْفَ تَيْكُمُ ». فَذَاكَ يَرِيْبُنِي وَلَا أَشْعُرُ بِالشَّرِّ حَتَّى خَرَجْتُ بَعْدَ مَا نَقَهْتُ وَخَرَجْتُ مَعِيَ أُمُّ مِسْطَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ وَهُوَ مُتَبَرِّزُنَا وَلَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمَرْنَا أَمْرَ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي التَّنْزِهِ وَكُنَّا نَتَّأَذَّى بِالْكُنْفِ أَنْ نَتَّخِذَهَا عِنْدَ بُيُوتِنَا فَانْطَلَقْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْطَحٍ وَهِيَ بِنْتُ أَبِي رُحْمِ بْنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَأُمُّهَا ابْنَةُ صَخْرِ بْنِ عَامِرٍ خَالَةُ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِّيقِ وَابْنُهَا مِسْطَحُ بْنُ أَثَاثَةَ بْنِ عَبَّادِ بْنِ الْمُطَّلِبِ فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَبِنْتُ أَبِي رُحْمِ قَبْلَ بَيْتِي حِينَ فَرَعْنَا مِنْ شَأْنِنَا فَعَثَرَتْ أُمُّ مِسْطَحٍ فِي مِرْطِهَا فَقَالَتْ تَعَسَ مِسْطَحٌ. فَقُلْتُ لَهَا بِشَسَ مَا قُلْتَ أَتُسَبِّينَ رَجُلًا قَدْ شَهِدَ بَدْرًا. قَالَتْ أَيْ هَنَئَاهُ أَوْلَمْ تَسْمَعِي؟ مَا قَالَ قُلْتُ وَمَاذَا قَالَ: قَالَتْ: فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ فَازْدَدْتُ مَرَضًا إِلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: « كَيْفَ تَيْكُمُ ». قُلْتُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَتِيَ أَبَوَيَّ؟ قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَتَيِّقَنَّ الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا. فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ) فَجِئْتُ أَبَوَيَّ فَقُلْتُ لِأُمِّي: يَا أُمَّتَاهُ مَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّةُ هَوْنِي عَلَيْكَ فَوَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةً قَطُّ وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا كَثُرْنَ عَلَيْهَا - قَالَتْ - قُلْتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَقَدْ تَحَدَّثَ النَّاسُ بِهَذَا؟! قَالَتْ: فَبَكَيْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرِقَا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بَنَوْمٍ ثُمَّ أَصْبَحْتُ أَبْكِي وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حِينَ اسْتَلْبَثَ الْوَحْيُ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ - قَالَتْ - فَأَمَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ فَأَشَارَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالَّذِي يَعْلَمُ مِنْ بَرَاءَةِ أَهْلِهِ وَيَأْلِذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ لَهُمْ مِنَ الْوَدِّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُمْ أَهْلُكَ وَلَا نَعْلَمُ إِلَّا خَيْرًا. وَأَمَّا عَلَى بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَمْ يُضَيِّقِ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَإِنْ تَسْأَلِ الْجَارِيَةَ تَصُدِّقُكَ - قَالَتْ - فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَرِيرَةَ فَقَالَ «أَيُّ بَرِيرَةَ هَلْ رَأَيْتِ مِنْ شَيْءٍ يَرِيْبُكَ مِنْ عَائِشَةَ؟». قَالَتْ لَهُ بَرِيرَةُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ عَلَيْهَا أَمْرًا قَطُّ أَغْمِصُهُ عَلَيْهَا أَكْثَرَ مِنْ أَنَّهَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ تَنَامُ عَنْ عَجَبِينَ أَهْلِهَا فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ - قَالَتْ - فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ابْنِ سُلُوفٍ - قَالَتْ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: «يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ مَنْ يَعْذِرُنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِيَ؟». فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: أَنَا أَعْذِرُكَ مِنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عَنْقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنَ إِخْوَانِنَا الْخَزْرَجِ أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا أَمْرَكَ - قَالَتْ - فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزْرَجِ وَكَانَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ اجْتَهَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى قَتْلِهِ. فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَنَقْتُلَنَّه فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَشَارَ الْحَيَّانِ

الْأَوْسُ وَالْخَزْرَجُ حَتَّى هُمَا أَنْ يَقْتَتِلُوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَفِّضُهُمْ حَتَّى سَكَتُوا وَسَكَتَ - قَالَتْ - وَبَكَيْتُ يَوْمِي ذَلِكَ لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ ثُمَّ بَكَيْتُ لَيْلَتِي الْمُقْبِلَةَ لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ وَأَبْوَايَ يَظُنَّانِ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبِدِي فَبَيْنَمَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي اسْتَأْذَنْتُ عَلَى امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنَتْ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي - قَالَتْ - فَبَيْنَمَا نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ جَلَسَ - قَالَتْ - وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مُنْذُ قِيلَ لِي مَا قِيلَ وَقَدْ لَبِثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي بِشَيْءٍ - قَالَتْ - فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ جَلَسَ ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيُبرِّتُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلْمَمْتَ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتَوْبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ». قَالَتْ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً فَقُلْتُ لِأَبِي أَجِبْ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ. فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَدْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَدْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِهِذَا حَتَّى اسْتَقَرَّ فِي نَفُوسِكُمْ وَصَدَّقْتُمْ بِهِ فَإِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقُونَنِي وَإِنِّي وَاللَّهُ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا كَمَا قَالَ أَبُو يُوسُفَ: (فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ). قَالَتْ ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَاضْطَجَعْتُ عَلَى فِرَاشِي - قَالَتْ - وَأَنَا وَاللَّهُ حِينَئِذٍ أَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُبَرِّئِي بِيَرَاءَتِي وَلَكِنَّ وَاللَّهُ مَا كُنْتُ أَظُنُّ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَى يُتْلَى وَلِشَأْنِي كَانَ أَحَقَّرَ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي بَأْمَرٍ يُتْلَى وَلَكِنِّي

كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُبْرِئُنِي اللَّهُ بِهَا
 قَالَتْ: فَوَاللَّهِ مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَجْلِسَهُ وَلَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِ
 الْبَيْتِ أَحَدٌ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخَذَهُ مَا كَانَ
 يَأْخُذُهُ مِنَ الْبَرَحَاءِ عِنْدَ الْوُحْيِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي الْيَوْمِ
 الشَّاتِي مِنَ ثِقَلِ الْقَوْلِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْهِ - قَالَتْ - فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ: « أَبَشِّرِي يَا عَائِشَةُ أَمَّا
 اللَّهُ فَقَدْ بَرَّأَكَ ». فَقَالَتْ لِي أُمِّي قَوْمِي إِلَيْهِ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا
 اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بَرَاءَتِي - قَالَتْ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ
 عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ } عَشْرَ آيَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ بَرَاءَتِي - قَالَتْ - فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى
 مِسْطَحٍ لِقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَفَقَرَهُ وَاللَّهُ لَا أَنْفِقُ عَلَيْهِ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَائِشَةَ. فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى) إِلَى قَوْلِهِ
 (أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ) قَالَ حَبَّانُ بْنُ مُوسَى قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ هَذِهِ
 أَرْجَى آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي. فَرَجَعَ إِلَى
 مِسْطَحِ النَّفَقَةِ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ وَقَالَ لَا أَنْزِعُهَا مِنْهُ أَبَدًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَكَانَ
 رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلَ زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِي: « مَا عَلِمْتُ أَوْ مَا رَأَيْتُ؟ ». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي
 وَبَصْرِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْ أَزْوَاجِ
 النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ وَطَفِيقَتُ أُخْتِهَا حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ
 تُحَارِبُ لَهَا فَهَلَكَتْ فِيمَنْ هَلَكَ. قَالَ الزُّهْرِيُّ فَهَذَا مَا انْتَهَى إِلَيْنَا مِنْ أَمْرِ هَؤُلَاءِ
 الرَّهْطِ. (الحديث ٦٩٥١ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام
 النووي = ٦٩٧٥ فم = ف.م. = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي / ٣ رقم: ١١٢١ =

۲۶۶۱، ۲۶۳۷، ۲۶۸۸، ۲۸۷۹، ۴۰۲۵، ۴۱۴۱، ۴۶۹۰، ۴۷۵۰، ۴۷۴۹، ۴۷۵۷،

۵۲۱۲، ۶۶۶۲، ۶۶۷۹، ۷۳۶۹، ۷۳۷۰، ۷۵۰۰، ۷۵۴۵ + ژمارە: ۱۱۰۷ = تەجرید.

تحفة الأشراف: (۱۶۱۲۶).

ئىمامى زوھرى (رەحمەتى خوداى لى بى) فەرموۋى: ئەم كۆمەلە
لەعائىشەى ھاوسەرى پېغەمبەرە (دروودى خودا لەپېغەمبەرە رەزى خودا
لەھەموو ھاوەل و ھاوسەرەكانى بى) ئەم داستانەيان گىرپايەو بۆم، كەباسى ئەو
بوختانە گەورمىە دىكا، كە بۆعائىشە كرا، وەخوداى گەورە بەئايەتى قورئان
پاكانەى بۆ عائىشە كرىدو پاكى و پاكىزىمى ئەوى لەشتى وا ناشايستە راگەيانەد،
ئەمانە گشتيان كۆمەلئ لەقسەكانى عائىشەيان گىرپايەو بۆم، بازئ لەم
كۆمەلەيە باشتر قسەكانى عائىشەيان رەوان بوو، وە زياتر شارەزايان لى
ھەبوو، وەمن بەش بەحالى خۆم زۆر بەباشى لەفەرموودەى يەك بەيەكى ئەوان،
كەبەمىيان دىفەرموو لەم بارمىەو، زۆر بەباشى لەوەحالى بووم و رەوانم كرىد،
قسەكانى ئەوان سەبارەت بەم بابەتە، لەناو خۆيانا تەبابوون و بەلگەى راستى
يەكتى بوون، جا ئەم كۆمەلەيە كەئەم زاتانە بوون: سەعيدى كورى
موسەيىب و عوروەى كورى زوبەيرو عەلقەمەى كورى وەققاص و عوبەيدوللاى
كورى عەبدوللاى كورى عوتبەى كورى مەسعوود بوون، فەرموويان: عائىشەى
ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەرە رەزى خودا لەھەموو
ھاوسەرە ھاوەلانى بى) فەرموۋى: پېغەمبەرى خودا (دروودى خواى لەسەربى)
دەستوورى وابوو: كاتى دەرۋىشت بۆ سەفەرى، لەنيوانى خىزانەكانى دا
تىرۈپشكى دىكرىد، ئىتر بەناوى ھەركامىكىانەو پشك دىرېچوايە ئەو ژنەيى
لەگەل خۆى دا دىبرد بۆ ئەو سەفەرە، وە لەسەر ئەم ياسايە جارى پېغەمبەر
(دروودى خواى لەسەربى) پشكى خست لەنيوانمان دا، دىپويست بچئ بۆ غەزى

بهنى موصطهلهق، وا رېكهوت پشك بهناوى منهوه دمرچوو، وهمن لهخزمهتى دا
چووم بو ئهوغهزايه، ئهم سهفهرميش پاش نهوه بوو كه ئايهتى حىجابو
حىجابگرتنهوهو پهچهپۆشى ژنان هاتبووه خوارهوه، دمرباى هاوسهرهكانى
حهزرمهت (دروودى خواى لهسهرېئ) لهبهرنهوه من بهبهركى حىجابهوه لهناو
كهژاوميهكا ههئيان دهگرتمو دميانخستمه سهرپشتى وشترهكهم و ههر
بهكهژاوهكيشهوه لهوشترهكه داين دهگرتمو، رۆشتين ههتا ههزرمهت (دروودى
خواى لهسهرېئ) لهغهزاكهى لى بۆومو، گهرايهوهو گهيشتینه نزىكى مهدينه.
لهویدا لهشهودا پيغهمبهر (دروودى خواى لهسهرېئ) دهستوورى دا كه بكهونه
رئو بهرمو مهدينه بجمين، منيش لهوكاتهدا كه خهلكهكه خهريكى باركردن
بوون، ههستام چووم بۆسهراوو دووركهوتمهوه لهقهرمبانى سوپاكه، كاتى
سهراوكهه تهاو كردو دهستم بهئاو گهياند، هاتمهوه بۆلاى شوينهكهى خۆم،
تهماشام كرد گهردانهيهكى بهردهشهوى ظهفارم ههبوو، پسا بوو، پچرابۆوه،
وهچهند دانهيهكى لى داكهوتبوو، منيش بهرېگهكهى خۆما گهرايهوهو گهپام بو
ملهوينكهكهه، جا ئهم گهپان و خهريكبوونهه درهنگى بهسهرهينامو لهكهژاوهكهه
بى ناگابووم، تهز نهوانهى كهخزمهتى ئيمهيان دهكردو، وشترهكهيان بۆم كۆپان
دهكرد، هاتوون كهژاوهكهى منيان بهخالى ههگرتوووه ناويانهته سهرپشتى
وشترهكهه، بهبىرى خۆيان واينازانيوه كهمن وام لهناويدا، فهرمووى: ئهو
سهردهمهيش ژنان هيشتا سووكهته بوون و قهلهوو گوشتن و قورس نهبوو بوون،
چونكه خواردنيان كهه بوو، بهقهه بهركۆلئ دمبوو نهدمبوو، سهرمراى ئهوهميشه
من خۆيشم نهو حهله هيشتا كچۆله بوومو كهنيشكيكى منالكار بوومو تهاو
سووكهته بووم، نيتر لهبهرنهه هۆيانهه، دياره چارهنووسى خودايى وابووه، كاتى
پياوهكان كهژاوه خالييهكهى من ههئدهگرنو دمينين لهوشترهكهى ژيرمن ههست

بەسووكى و چۆلىيەكەى ناكەن و يەكسەر و شترەكە ھەلەسینن و دەرپۇن، كاتى
ملەوانەكەم بەتەواوى دۆزییەو و رۆیشتمەو و بۆ شوین ھەوارى سوپاكە،
تەماشام كرد كەسى لى نەماو، نیت رۆیشتم بۆسەر شوینەپیشوومكەى خۆم و
بەناچارى لەوئ دانیشتم، بەھیواى ئەو كە ھاوړپكانم درمگ یا زوو ناگادار
دەبن لەو كە من لە كەزاومكەدا نیم و ھەلەى خۆیان بۆدەردەكەوئ كە كەزاومكە
بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆیەك بى گوم بووم و دەگەرپنەو بەشوینما.

كەمى مامەو و لەوشوینەداو خەوم پیاكەوت، كە چاوم كردهو و صفوانى
كۆرى موعەططەلى سولەمى دىكوانى كەلەپاش سوپاكەو و بوو ھات، صفوان
لەبەرە بەیاننا سەر خەوئ دىكۆنى و لەپاشا شو لەناو شو و دىگەرئ بەدەمەو و
دەكەوئتە رۆ و لەدەمى بەیان دا گەیشتە لای من، صفوان عادەتى وادەبى
ھەموو جارئ لەسوپاكە دوا دەكەوئ تادەرپۇن ئەوجا بەسەر شوینەوارى سوپاكەدا
تى دەپەرئ ئەگەر شتى لەسوپاكە دا كەوتبى ھەلئ دەگەرپتەو و شوینیان
دەكەوئ، كە نزیك دەبیتەو و لەمن لەدوورەو و پەشایی و تارمايى مرۆفەكى
نوستوو دەبینى، كە دپتە پێشەو و دەگاتە سەرم، تەماشام دەكا دەمناسیتەو و،
چونكە لەپیش ئەو ودا كەپەچەو و چارشىو گرتنەو و دابى و بەرگى حىجاب بەپى
ياساى ئىسلام پەيدا بى، ئەو منى دەدى. كە دەمناسیتەو و دەست دەكا بەگوتنى:
(إنا لله وإنا إليه راجعون) وەك باو و لەكاتى رووداوىكى ناخۆش دا ئەم ئایەتە
پەرۆزە دەگوترى، نیت لەدەنگى ئەم وشەيە خەبەرم بۆو، كە چاوم كردهو و
صفوان دەگوت: (إنا لله وإنا إليه راجعون). نیت من خۆم يەكسەر داپۆشى و
گورج چارشىوومكەى خۆم دا بەرووى خۆم دا، بەزاتى خودا يەك وشە چىيە
قەسەى تری لەگەلدا نەكردم، جگە لەو ئایەتە زیاترم لى نەبىست، ئەو وەنەبى كە
كیشای بەدەستى و شترەكەى داو پىخى داو، منیش بەبى یارىدەى ئەو كە بەالم

بگری، یا قاجم هه ئیپرئ، سواری و شترکه بووم، جا کهوتەرئ و جلەوی
و شترمکهی بۆ رادەکیشام، هەتا لەسەر ئەم حالەتە گەیشتینهوه بەسوپاکە،
کە لەقرچەیی گەرماي نیومرۆدا بۆ وچان لایان دابوو، جا ئیتر سەبارەت بەمن
تیاجوو ئەووی که تیاجوو، وەك دەلێن: باوێلكە بایەکی بەسە، داخ لەدڵەکانیش
ئەمەیان بەهەلزانو بەنیازی ئابرو بردنی حەزەرت و تانەدان لەخانەوهادە
پاک و مەردو داوینپاکی، ویستیان خەنجەرە کۆل و کولەکەیی خۆیان تامشتوو
رزوومکەیی بدمن لەکۆلەیی نیسلام، بۆیەکا سەرۆکی ناپاکەکان عەبدوڵلای کورپی
ئوبەیی، کەپیشی دەگوترئ: عەبدوڵلای کورپی سەلوول، چونکە دایکی ناوی
سەلوولە، ئەو سەرچۆپی گۆبەنی هەلات و بوختانە زلەکەیی دمیكشاو، خوش
خوش ئاگری ئازاومکەیی بەدمستەچیلە خوش دەکرد، کاتی گەیشتینهوه
مەدینەیی نازدار وارپێکەوت من یەك مانگی رەبەق نەخوش کەوتم ئیتر لەبەر
نازاری خۆم ئاگام لەو خەلکە نەبوو، کە لەناو خۆیا نا باسی ئەو بوختانە دەکەن،
کەدمستەیی هەلاتبازمکان هەلێان بەستبوو بۆمن، و مەکرەبوویان بەبنیشتە
خۆشەیی خۆیان، سەرمرپای ئیش و نازاری نەخۆشینەکەشم من لەکراسی خۆما
پاک بووم، هیچ ئاگام لەم کەین و بەینە نەبوو، بەلام لەو دوو دڵ بووم کە
پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەربین) لەو نەخۆشینەم دا، وەك نەخۆشینیی
جارانم نازی نەدمگرتەو ئەو میهرمبانییەیی جارانی لەگەڵمانەما بوو.

جار جار دمهاته بەردەرگای هۆدمکەم و سلاوی لێ دمردین و دمیفرموو
بەدایکم کە بۆچاودیتری لەلام بوو: نەخۆشەکەتان چۆنە؟ ئیتر دەرپوشت، بەس
لەمە دوو دڵ بووم، بەلام هەستم بەشتی خراب نەدمکرد، هەتا روژی پاش
ئەووی تۆزی بووژامەووە کەمن چاکەووە بووم، لەگەڵ دایکی میسطلەح دا، کە
پوورزای باوکم بوو، چوومە دەرەووە بۆ مەناسیج، کە جێگەیی سەراومان بوو،

شەواو شەونەبوايە دەرئەدەچووين، ئەوکاتە ھېشتا ئاودەستمان لەنزىك مائەکانمانەوہ دروست نەکردبوو، لەسەر عادەتى عەرەبە پېشىنەکان لەچۆلەوانى سەراومان دەکرد، چونكى ئەوسا ئاودەستى لای مالى ئازارى دەداين! بەبۆنى ناخۆش. جا کاتى سەراومکەمان تەواو کردو گەراينەوہ بۆمائەوہ، دايكى ميسطەح لەرېگە ھاجى لەعەباکەى گىراو پىي ھەلکەوتو نزايەكى خراپى لە ميسطەحى کوپى کردو گوتى: ميسطەح سەرنگرى بىو لەناوبچى؟ ئەم دايكى ميسطەحە ناوى سەلا بوو، کچى ئەبو پەھمى کوپى موسطەھلىبى کوپى عەبدوئەناف بوو، دايكى سەلایش کچى سەخرى کوپى عامىر بوو، پووورى ھەقى ئەبوبەكرى سەدىق بوو، ميسطەحى کوپى سەلایش کوپى ئوثائەى کوپى عەببەدى کوپى موسطەھلىب بوو. کەواتە: ميسطەح پورزازی ئەبوبەكرى سەدىقە. کەدايكى ميسطەح ئەو دووعاى شەپەرى لە ميسطەحى کوپى کرد، پىيم گوت: بۆنزاى شەپى لى دەکەى؟ ميسطەح لەبەشدارانى جەنگى بەدرمو پياوى باشە، قسەى خراب ھەلناگرى؟ ئەویش گوتى: نەى ھینە! نەى گىلە! تۆنازانى ئەوچى گوتووہ؟ گوتە: بۆچى؟ چى گوتووہ؟ جا بەدووور درىزى باسى داستانى بوختانەکەى بۆگىرامەوہ نىتر نەخۆشینەکەم لى زىندوو بوہوہ، بارم گرانتر بوو، کە چوومەوہ بۆمائەوہ کاتى حەزرت (دروودى خواى لەسەربى) ھاتەوہ بۆلام وەك جارەن سلاوى کردو ھەرمووى: ئەوہکەتان چۆنە؟ واتە: نەخۆشەکەتان چۆنە؟ عەرزىم کرد: رېگەم دەدەى کە بېرمەوہ بۆلاى باوك و دايکەم؟ عائىشە دەیفەرموو: مەبەستم ئەوہبوو کەئەم دەنگو باسە لەلاى ئەوان روون بکەمەوہو بچمە بنج و بنەوانى، جا حەزرت (دروودى خواى لەسەربى) رېگەى ئەوہى پىم داو، منیش پۆشتمەوہ بۆلاى باوك و دايکەم. جا عەرزى دايکەم کرد: دايکە! ئەو قسانە چىن، خەلکى دەیانکەن؟ ئەویش گوتى: کچەکەم

لهسهرهخۆبهو گویى پى مهده، پهتى درۆ كورته، زوو دمردمهكوى، بهخودا بهدهگمه ن رى دهكهوى كهزنئ شوخ و شنگ و جوانبى و لهلاى مێردمهكەى نازدارو خۆشهويست بى و ههويباريش بى، وهك حالى حازرى ئىستاي تو، بهلام لهپلارو توانج و زمان و دهمى ههويكان و كهسانى سهربهههويكانى، رزگارى بى و قسهى زۆرى بۆ ههئنه بهستن. منيش گوتم: سوبحانه لالا لهم سهيره! ئايا شتى وا رى تى دهچى، كه ئهوخه لكه ئهومنده دمربهستى رمزاي خوداو پيغه مبه ر نه بن و قسهى وانارموا بكهن؟!

ئيتر شهو كردى و من كردم، ئه و شهوه تا شه به قى دا هه رگريام و فرميسكم وشك نه بووه و خهونه چووه چاوم، ومههتا سبه ينى سهرو مې هه رده گريام! جا له بهر ئه وهى كه له و كاته دا س رووش نه ده مه ات بۆ پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ربى) له م لايه نه وه نيگا درمنگ هات بۆ پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ربى). هه زمرت (دروودى خواى له سه ربى) عه لى كورپى ئه بو تاليب و ئوسامه ي كورپى زميدى بانگ كرد. وه بۆ جيا بوونه وه له هاوسه رى خۆى كه منم، راپوژى پييان كرد، ئوسامه (رمزاي خواى لى بى) زۆر به جوانى ئه وهى كه ده ميزانى له پاكى و پاكيزمى و مه ردايه تى خيزانه كه ي هه زمرت (دروودى خواى له سه ربى) به يانى كرد، به هۆى ئه و دۆستى و دلسۆزيه ي كه له ناو دمروون و ناخى دلى خۆى دا هه ستى پى ده كرد به رابه ر به خيزانه كانى پيغه مبه ر (دروودى خودا له سه ر پيغه مبه رو رمزاي خوداي گه و ره له هه موو هاوه له كان و له سه ر گشت هاوسه ره كانى بى) جاله م روانگه يه وه ئوسامه ي كورپى زميد فه رمووى: ئه ي پيغه مبه رى خودا! خيزانى خيزانى تۆبى خراپ نابى و هه ر قابيل به خۆته و، دلت چه كه ره نه كاو، ئيمه به ش به حالى خۆمان ئه وهى باش نه بى لي مان نه ديوه.

به‌لام عه‌لی (په‌زای خوای لی بئی) فه‌رمووی: قوربان! خو‌ خودا دهروووی
 ژنه‌ینانی لی نه‌به‌ستوویت و ژنی تریش زۆرن له‌دنیا‌دا، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!
 ئه‌وه نه‌بئی له‌م قسه‌یه مه‌به‌ستم ئه‌ومبئی خوانه‌خواسته من د‌ل‌م له‌ئاستی
 په‌وشتی به‌رزى عائیشه گه‌ردی گرتبئی، یا چه‌زم له‌ومبئی که‌تۆ ده‌ستبه‌رداری
 ببیت، نه‌ه، مه‌به‌ستم ئه‌ومیه که‌ تۆ به‌هه‌رحالێ خۆت به‌باشی ده‌زانی که
 فه‌رامۆشیت بۆبئی، ده‌نا ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی که‌ به‌باشی له‌حاله‌که‌ حالێ ببی
 ئه‌وامنیش له‌تۆ باشت‌ری لی نازانم، بۆ ئه‌مه ئه‌گه‌ر په‌رسیار له‌به‌ریره بکه‌ی که
 که‌نیزیه‌تی و له‌گه‌لێ هه‌ل‌س و که‌وت ده‌کا، نه‌و قسه‌ی راستت بۆده‌کا، ده‌لێ: جا
 چه‌زهرت (دروودی خوای له‌سه‌ربئی) به‌ریره‌ی بانگ کردو فه‌رمووی: ئه‌ی
 به‌ریره! هیچت له‌عائیشه دیوه جیگه‌ی گومان بئی؟ به‌ریره گوتی پئی: سویندم
 به‌وه‌که‌سه‌ی تۆی به‌راستی ناردوووه‌و کردوویتی به‌پیغه‌مبه‌ری راست و درووست
 هیچی وام لێی نه‌دیوه که‌ خوانه‌خواسته مایه‌ی سووکی بئی بۆ پایه‌و شان و
 شوین و جیگه‌ی ئه‌و، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بئی که‌ که‌نیشکیکی منال‌کاره هیشتا
 هه‌ل‌سوکه‌وتی له‌منال ده‌کا، چونکه‌ جاره‌و بار که‌ هه‌ویر ده‌شیلێ به‌سه‌ر
 هه‌ویره‌که‌وه خه‌وی لی ده‌که‌وئ، گه‌لێ جار ئاژه‌لێ ناوما‌ل دین هه‌ویره‌که‌ی
 ده‌خۆن!

جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ربئی) که‌ تۆزێ د‌ل‌ی نارام بوو، هه‌ر ئه‌و
 رۆژه‌ رویشت بۆ مزگه‌وت و ته‌شریفی رویشته سه‌ر دوانگه‌و سکا‌لای حالێ کرد
 له‌ده‌ست سه‌روکی ناپه‌که‌کان که‌ عه‌بدول‌لای کورێ ئوبه‌یی کورێ سه‌لووله‌و
 فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌لی موسولمانینه! کئ هه‌قم د‌مداتئ و یارمه‌تیم ده‌داو له‌سه‌رم
 ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌چم به‌گژ ئه‌م پیاوه ناپیاومه‌دا، که‌ شه‌رم و شکۆ له‌خودا ناکاو
 به‌خوت و خۆپایی، نازار به‌خۆم و خه‌زانم ده‌گه‌یه‌نئ و بووه به‌ درکی مه‌م و زین

لېمان، دسا بهزاتی خودا من بهش بهحالی خۆم که پېغه مبهری خودامو له قسهی راستو له شایهتی ههق بهموو لاناده، شایهتی ددهم بۆ خیزانی خۆم ئهومی باشه و چاگه نهبی لهو خیزانی خۆمه نه مدیوه، ههروهها ئهوپیاومیش که به خراپه ناوی دمهبن لهویش ئهومی باش نهبی نه مدیوه له گهڵ خۆمانه بی سهری بهمالی مندا نه کردوه.

جا سهعدی کورپی موعادی نه نصاری، که سهروکی خیلێ ئهوس بوو، مهردانه ههستاو گوتی: ئهی پېغه مبهری خودا! من یارمهتیت ددهم و ههقت پی ددهم و له سهر تۆ دهچم به گزیدا، ئهگهر ئهو نامهرده گیرمشوینه له هۆزی ئهوسه که خۆم سهروکیانم، ئهوا بهس تۆ فهرمان بهفرموو ههتا بدهم له گهردنی، خۆ ئهگهر له برا خهزرجیه کانه، ئهوه ههرجیمان له بارمیهوه فهرمان پی بهفرمووی جی بهجی دهکهن!

کهچی لهویدا سهعدی کورپی عوبادهی سهروکی خیلێ خهزرج راستهوه بوو، بهرپهرجی سهعدی کورپی موعادی دایهوه و گوتی: درۆت کرد! بهزاتی خودا نایکوژی و ناتوانی بیکوژی! عایشه (پرمزای خوای لی بی) بهفرمووی: لهومبهر سهعد پیاویکی فرمباش بوو، بهلام لهوکاته دا دمارو تهنگه گرتبووی، کۆنه قینی که له نیوانی هۆزی ئهوس و له نیوانی هۆزی خهزرجدا ههبوو، هیشتا کاریگهری مابوو، جاروبار کیشهی له نیوانی ئهم دوو هۆزدا دروست دمکرد، گهرچی له پیت و فهری ئیسلامهوه ئهوکیشه کۆنه تهواو گز بوو بوو. جا لهویدا ئوسهیدی کورپی حوضه پیر راستهوه بوو، که ئامۆزای سهعدی کورپی موعاد بوو، گوتی به سهعدی کورپی عوباده: تۆ درۆ دهکهن! سا بهگه ورمی خودا دمی کوژین، بهراستی تۆ له ناپاک و مونا فیکانی، ئهومتانی به ئاشکرا له سهر ئهوان دهکهنهوه و پاسی ناپاکان دهکهن، چۆن موسولمان پشتهی پېغه مبهر بهردمداو پشتهی دژمهکی

دەگرى، تۆ چاۋ بىكەرەمە ئەى موسولمانى خودا! دەزانى قىسەكەت كۆى
دەگرىتەۋە؟!

جا لەۋىدا ھەردوۋ ھۆزى ئەوس و خەزرج شەژان و ووروزان و نىزىك بوو
كە بىقەومى و بىچنەۋە بەگىزى يەكتىداۋ پەلامارى يەكتىرى بىدن، ۋەك سەردەمى
نەزانى، خەزىرتىش ھەر لەسەر مەنبەرمەكە راۋەستاۋ لەۋىۋە بەقەرمايشتى
شىرىن خەرىك بوو ھىدى دەگرىنەۋە، ھەتا بەرە بەرە خاۋى كىرنەۋە بوى
دەنگو ئارام بوون، خۆشى خامۇش و ئارام بوو!

عائىشە (سەد ھەزار ھەزار چار رەمزاۋ رەحمەتى خوداى لى بى) كە خودا
كىرەۋىيەتى بەھۆى ئەم ئايەت و قەرمايشتە شىرىن و بەسوۋدانە، كە بەزمانى
پىرۋزى خۆى بۇمان دەگرىتەۋە قەرموۋى: ئەم رۆژمىش كەنەم ھەرايە روۋى
دا، دىسانەۋە سەرۋ مېر گىيام و خەۋنە چوۋە چاۋم، قىرەمىسكەم ۋىشك نەكرەمەۋە،
ۋىباۋك و دايكەم ھەربەلامەۋە بوون، ۋەمەن دوۋشەۋو رۆژى ھەردەگرىيام، تەنانەت
باۋك و دايكەم لەدلىۋىزى خۆيان بۇمەن، لەۋ باۋمەردا بوون، كەمەن لەبەر گىريان
سۆيم دەبىتەۋە گىريان جەگەرم لەت لەت دەكا، جا لەۋكاتەدا كەباۋك و دايكەم
لەلام دانىشتىبوون و مەن لەسەر ئەۋ ھالە ھەردەگرىيام، ژىنىكى ئەنصارى مۆلەتى
خواست كەبى بۇ لام، مەنىش رىگەم پىتى دا، ئەۋىش ھات دانىشت لەگەلماۋ
دەستى كىرە بەگرىيان!

عائىشە (رەمزاۋ خۆى لى بى) قەرموۋى: لەم كاتەدا كەلەسەر ئەم بارو
دۆخە بوۋىن، تەماشام كىرە پىتەمبەر (دروۋدى خۆى لەسەرىن) ھاتە مالەۋە
بۇلامان و سلاۋى كىرە دانىشت، لەۋ رۆژمەۋە كەنەۋە قىسانە دەربارەى مەن كىراۋون،
ئەۋە يەكەم چار بوو كەلەلام دابىنىش، ئەۋا بوو بوو بەمانگىكى رەبەقىش
كەلەم بارمىەۋە سىروۋش و نىگەى بۇ نەھاتىۋو، جا خەزىرت (دروۋدى خۆى

لهسهرېښ) لهپاش دانېشتن شایهتmani هیناو فهرمووی: لهپاش سوپاس و ستایشی
خودا، ئه‌ی عانیسه! دمرباره‌ی تۆ هه‌ندی قسه‌ی ناشایسته‌م بیستۆته‌وه، ئه‌گه‌ر تۆ
پاک بێ و له‌وانه‌ دووربې، نه‌وا خودا به‌زووی پاکیی تۆ ناشکرا ده‌کات، ئه‌گه‌ر
قه‌ره‌ی گوناھیکیش که‌وتبووی نه‌وا زیوان به‌رموه‌ لێ و ته‌وبه‌ی لێ بکه‌و داوای
لێخۆشبوون له‌ خودا بکه‌، دنیابه‌ له‌وه‌ که‌ خودا به‌سۆزو میهرمبانه‌ له‌گه‌ڵ
به‌نده‌ی خۆی دا، هه‌رکاتی به‌نده‌یی گوناھێ بکاو ته‌وبه‌ی لێ بکا، وه‌پێ
له‌گوناھێ خۆی بڤی، ئیتر خودای گه‌وره‌ ته‌وبه‌و به‌شیمانی لێ گیرا ده‌کا.

عانیسه (پرمزای خوای لێ بێ) فهرمووی: کاتی چه‌زرت (دروودی خوای
له‌سهرېښ) فهرمایسته‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد، فرمیسک له‌چاوما قه‌تیس ماو وشک
بوو، هه‌ستم به‌تنۆکی ئه‌شک نه‌کرد، چونکی خه‌م و خه‌فته‌ و په‌ژاره‌ که‌زۆری
هینا، دمرگای فرمیسک ده‌به‌ستێ! ئه‌وکاته‌ دڵ له‌باتی چاو تک تک خوینی لێ
ده‌تکێ!

جا به‌باوکم گوت: باوه! تۆ له‌باتی من وه‌لامی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای
له‌سهرېښ) بدمرموه‌ بۆ ئه‌م قسه‌یه‌ که‌ده‌یفه‌رمووی، باوکم فهرمووی: به‌خودا
نازانم وه‌لامی چی بدممه‌وه، جا گوتم به‌دایکم: ده‌ی دایکه‌! تۆ وه‌لامی چه‌زرت
(دروودی خوای له‌سهرېښ) بدمرموه‌، ئه‌ویش فهرمووی: نازانم چی عه‌رزی
چه‌زرت بکه‌م.

عانیسه (پرمزای خوای لێ بێ) فهرمووی: من ئه‌وکاته‌ که‌نیشکی منالکار
بووم و زۆریشم له‌قورئان نه‌خویندبوو، له‌به‌رئه‌وه‌و له‌به‌ر په‌ریشانی دلی خۆم،
ناوی چه‌زرتی یه‌عقووبی باوکی چه‌زرتی یوسفم له‌بیر چوو، به‌لام له‌گه‌ڵ
ئه‌ومیش دا خودای گه‌وره‌ سه‌ری خستم که‌ به‌گوساخی و زمانپاراوی وه‌لامی
چه‌زرت (دروودی خوای له‌سهرېښ) بدممه‌وه.

بۆيەكا گوتەم: بەخودا مەن باش باش دىزانم كەئىيە ئەومەندە ئەم قەسەو
 باسە چوۋە بەگوچكەتانا، لەدلتانا چەسپىيەم باومەرتان پى كەردوۋە، جائەگەر
 مەن پىشتان بلىم: مەن پاك و بەرى و بى ئاگا و بى گەردم لەم بوختانە، ئىيە
 باومەرم پى ناكەن، ھەرچەند خودا بەويانى سەرمەو بۆخۆى دىزانى و باش باش
 ئاگادارەكە مەن لەگول پاكترەم لەمەنالى ساوابى تاوانترەم، بەلام ئەگەر بەدرۆپىيەم
 لەكەردنى كارى كە نەمكەردوۋە، ئەوا ئىيە باومەرم پى دىكەن، بەلام سەبوورىم
 بەومەدى كەخودا بۆخۆى ئاگادارەم دىزانى كەمەن وەك دىكى تەرزە پاكەم و بى
 گەردم، سويندەم بەخوداى بانى سەر لەم ھەلۆستە ناسكەدا، كە جەنگەى خەم و
 خەفەت و پەزارمىيەو، خورپەم لى كەموتوۋە، لەتاو ھىرشى بوختان و، شالۆى
 ناھەق، سويندەم بەخودا لەئاوا ھەلۆستىكا، باشتەين داستانى كە بىكەم بەسەر
 مەشق و كە بشى و دەست بەدا بۆ سەرمەشق بۆمەن و، بۆبەيانى ھالى مەن و ھالى
 ئىيە، فەرمائىشەكەى باوكى ھەزەرتى يوسفە، كە كورەكانى پىلانىان لەيوسفى
 برايان كەردو، بەدرۆ پاكەنەيان بۆ باوكيان كەردو گوتيان: كورەكەت گورگ
 خواردویمەتى و سەرمەرى ئەومەيش ئەوان تانەى ئەومەيان لەباوكيان دەدا، كە گوايە
 ئىمە قەسە راست بۆدەكەين و تۆلەبەر ئەودى كەدلت پەيسە لەئىمە بىروامان پى
 ناكەى، ئەومەيش لەم بارودۆخە ئالۆزەدا، كە لەدوولەو جەركى داخ كرابوو، وەك
 ئەم ھالەى ئىستەى مەن، كارى خۆى سپارد بەخودا و فەرمووى: { فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
 وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ } (سورة يوسف - ۱۲/۱۸).

واتە: بەش و بارى مەن سەبر و ئارامىكى جوانە، لەبەر بارى خوداى
 گەورەدا، ھەر خودايە داواى يارمەتى لى دىكرى و دەتوانى كەسەبوورى دىل بەدا
 توانايىم پى بەدا بۆ ھەلگەرتنى ئەم بارە قورسەى كەئىيە دەپلەين.

عائيشه (پرمزاي خواي لى بى) دهمرموى: ئيتىر لەو شوينە ھەستامو
رۇيشتەمەو ەبۇ سەر نوينەكەي خۆم و لەسەرى پالکەوتەمەو!

عائيشه (پرمزاي خواي لى بى) فەرمووى: مەن ھەرئەوگاتە، سویندم
بەخودا، زۆرباش دەمزانی مەن پاكەم، دەمزانی كەخوداي گەورە پاكى و پاكيزمى
مەن رادەگەيەن، زوو يا دەرەنگ ئەو تۆمەتە ناھەقە بەدرۆ دەخاتەو، مەن ئەمەم
بەباشى دەمزانی، بەلام بەخودا زمينەم بۆنەو نەدەچوو كە خودا ئايەتى قورئان
لەشانی مەدا بنيريتە خوارمەو ئەو ئايەتانە، لەناو قورئانی پيرزدا بەمين و ھەتا
ھەتايە ئەو ئايەتانە دەور بکړينەو ەلەھەموو لاي!

بەلام ھيوام وابوو كە پيغەمبەر (دروودی خواي لەسەربى) لەخەودا
خەوى ببينى و حالى بکړى كە مەن بەدوورم لەشتى و ناشايستە. فەرمووى: جا
سویندم بەخودا ئيتىر ھەر لەویدا پيغەمبەر (دروودی خواي لەسەربى) لەشوينى
خوى نەبزووت، وەكەسيش لەدانىشتوانى ناو كۆرەكە لەمال دەرەچوو، ھەتا
(نيگا=سرووش=وەحى) ھاتەخوارمەو، پيغەمبەر (دروودی خواي لەسەربى) وەك
ھەموو جار، ھالەت و بارودۆخى ھاتنى سرووش دايگرت، وەك ھەموو جار كە
سرووشى بۆدەھات، ئەمجارمىش ئاوا قورسى بارودۆخى ھاتنى سرووش دايگرت،
وەك تايەكى گران و جەستەى پيرۆزى نىشتە سەرنارەق، تەنانەت دلوپى ئارەق
دانە دانە وەك گوپى مروارى بەروخسارى پيرۆزو جەستەى نازادارىدا، بەرودوا
دلوپ دلوپ دەھاتە خوار، ئەو مىش لەبەر زەبرو قورسى وەحى و سرووشەكە،
لەگەل ئەو مىش دا كەئيمە ئەو ھەلە لەھەرمەتى سەرمای زستان دا بووين و
رۆژمەكەشى رۆژيكى تۆفى تووشى ساردى سەخت بوو.

لەگيرانەومىيەكى ئىبنوئىسحاق دا: عائيشە فەرمووى: ئالەم بارودۆخە
ناسكەدا مەن بەش بەھالى خۆم ھىچ باكە نەبوو، چونكە مەن لەكراسى خۆما

پاك و بېتاوان بووم، هەق دەمزانى كەخودا زۆرو ناھەقىم لى ناكوا، ھاتنى وەحى بۆ رووسوورى من دەبىئ و لەدژم نابى، بەلام باوك و دايكم، ھەتا سرووشەكە ھات و پېغەمبەر فەرامۆشى بۆھات و موژدەى پاكى و رووسوورى و داوینپاكى منى راگەياندا، ئالەو ماومىيەدا، باوك و دايكم لەترسى ئەو مەبادا خوانەخواستە، ئەوھى كە بوختانچىيەكان دەمىلن راست دەرچى، لەوماومىيەدا وەختە بوو دلىان بتەھى و گيانيان دەرچى؟

جا كاتى پېغەمبەر (دروودو سەلات و سەلام و رەھمەت و سۆزو مېھرمبانى خوداى گەورەو سەرورى لەسەربى و سەر و مال و رۆح و ھەست و نەست گشتى بەقوربانى گەردى بەرپى دىنىكارانى گۆرى پىرۆزى بى) فەرامۆشى بۆھات و سرووشەكەى و مرگرت و ھاتەو سەربارو دۆخى ئاسايى خۆى، لەپىش ھەموو شتىكا، لەخۆشيانا پىكەنى و فەرمووى: ئەى عائىشە! موژدەبى لىت، ئەوا خوداى گەورەو سەرور دمرى خست كە تۆپاك و داوینپاك و دوورى لەوتوانە.

جا دايكم فەرمووى: ئەى عائىشە! ھەلسە بچۆ بۆلاى ھەزرمەت (دروودى خواى لەسەربى) لەخزمەتيا دانىشە، لەخۆشى ئەم موژدە خۆشەيە، منىش گوتە: بەخودا ناچم بۆلاى و سوپاسى خودا نەبى سوپاسى كەس ناكەم، كە بەمېھرمبانى و گەورمى خۆى، ئالای رووسوورى و سەربەرزى بۆمن ھەلكرە.

ئىتر خوداى گەورەو سەرور ئەم دە ئايەتەى ناردە خوارمە:

{إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ..... هەتا وَلَوْ أَنَّا فَضَّلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ دَرَجَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} (سورة النور-

واته: ئەو كەسانەى كەئەو ھەلاتە ھەرە گەورمىھيان ھەلبەست تاقمەيى بوون لەخۆتان، بەلام ئىشى خودا پەرە لەدانايى و نەيتى خودايى، كەواتە بەھەلەدامەچن و گومان مەبەن كەئەم درۆو بوختانە شەر بوو بۆئىوھو زيان لەقەلاى قايمى ئىسلام دەدا، بەلكوو خودا كردى بەمايەى خىرو خۆشى بۆئىوھو بۆ ھەموو گەلى ئىسلام، لەلايەكەوھ بوو بە داپۆشەرو پەردەو كەفقارمى گوناھو، لەلايەكەوھ بوو بەھۆى ھاتنى ھەزەمنايەتى پىرۆزى قورئان، كەشتى وا خىرو نرخى قەت تەواو نابى، ئەو ھەلاتبازانەيش ھەر كەسەيان بەپىي بەشداریى خۆيان، لەدروستكردنى ئەم تاوانە دەستەلەبەستەدا، سزای پەرواى تاوانى خۆيان و مردەگرن، بەتايبەتى عەبدوللاى كورپى سەلوول كە كىشى تاوانەكەى ھاويشتە سەرشانى خۆى!

ئەى موسولمانينە! دىبوو ھەرلەسەرم تاوھ كەئەم ھەلاتە ناھەموارم تان بىست، گورج پياوو ژنتان بتانگوتبايە: درۆين كە لەكىشا نەبى، ئەقل نايگرى، ئەم بوختانە گەورمىھ، كەبە ھەرمى پىغەمبەرى خودا كراوھ، ئىمە كەموسولمانين باومرمان وايە كە خودا بىرپىزى ناھيتى بەشانى موھەممەدداو، ئابروو نامووسى خۆى و خانەوادەى و كەسوكارى لەھەموو گەردو لكەو نەنگى دەپارىزى.

كەواتە: ئەمە درۆيەكى ئاشكرايە، ئەو درۆ ھەلبەستانە كواشايتيان، كوا بەلگەو نيشانين، ئەگەر راست دەكەن و درۆناكەن و درۆزن نين، با چوار شايتان لەسەرداواكەيان راست بكردايەتەوھ، يا راست بكەنەوھ، جا مادەم شايتان نيە، ديارە مەبەستان گىرمشيوينيەو، مەبەستان رووخاندنى قەلاى قايمى ئىسلامە، وەخوا بۆخۆى باش دىزانى كەئەوانە درۆدەكەن و ئەوانە بەدرۆزن لەقەلەم دراو، لەقەزل و سايەى خواوھ بوو، كە بەسۆزو رەحمەتى بى

پایانی خوئی له جیهان و نهو جیهانا ئیوهی پاراست، دهنه له تۆلهی ئهم وتی و تیییه دا، که سهرتان تی کرد بوو، دهمتان تیژمندبوو، سزایه کی گه لی گه وره چززه لی هه لدهستاندن! به تایبه تی له گهرمه ی ئه وکاته دا که ئهم درۆیه تان کردبوو به بنیسته خوشه ی بن دانتان، واتان دهمانی که ئهمه شتیکی سووک و ئاسان و ئاسایه، گه ستنی نامووسی موسوئمانان و زامارکردنی هه ست و دلو دمووونیان و نامووسیان هه روا به دهم خوشه، به لام شتی و له یاسای خودادا به تاوانیکی گه لی گه وره داده نری، دمیوو هه رله یه که مجاره وه باومرطان پی نه کردایه و به درۆتان به خستبایه ته وه و بتانگوتبایه: خوانه کا که ئیمه قسه ی و ناوه و به سه رزمانانا بی، سو به انه للا له م درۆعه نتیکه یه، ده لئی شاخ و گوئی هه یه، ئه وهنده هه لاتیکی زلو گه وره یه، به راستی درۆی شاخدار هه روا دمی، بوختانی رووتی بی به لگه و نیشان و شایه ت هه روا دمی!

خودا له پرووی سۆزو میهرمبانی و جهرگسۆزییه وه ته می و ئامۆژتان ده کا: که جاریکی تر هه له ی وانه که نه وه، هه تا هه تایه و بپرای بپرای نه بن به که مکه کی، بو به کریگراوانی شه یان، بو بلا و کردنه وه ی تۆوی ئازاوه نانه وه به ناو گه لی ئیسلاما، ئه گه ر ئیوه به راستی خاومنی ئیمان و باومری ساخن.

خودا هه میشه وه ک مامۆستایه کی میهرمبانی دلسۆز گوئی له ده ورو وانه و دمرستان دمری و، به نه زاکه ت هه له تان بو راست ده کاته وه، یاسا و نیشانه و ئایه ت و حوکمی خویشان بو روون ده کاته وه، چونکه خودا دانایه به حال و زانایه له کاری خویدا، دهمانی شانی به نه ده ی خوئی چی هه لده گری.

که سانی که چه زده که ن قاوی ناشیرین دابکه وئی و ئابرووی موسوئمانان به خوت و خو پایی له که دار بکه و به درۆ و به راست شه ن و که و ی باس و خواسی ناشیرین بکه ن، له هه ر دوو جیهانا سزای خویشان و مرده گرن، خودا خوئی

هه مووشتی به باشی دهرانی، به لام ئیوه گه لی شت هه یه له خۆتانه وه نایزان، مه گهر که سی فیرتانی بکا، قسه ی بوخت و پالفته ی فهرماشت نه مه یه: له سایه ی فهرل و رهحه ته خوداووه، له بهر خاتری بوونی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) له ناوتانا، له بهر نه مانه نه مجاره له م قوورت و سه خله تیبه رزگارتان بوو، وه خودا له وانه خۆش بوو که له بهر ساویلکه یی و که مته رخمی، نه م دمنگوباسه پیسه یان دهماو ده م دمه قسته وه، دهنه کهستان له سزای سه ختی نه م تاوانه قوتارتان نه م دهبوو.

کاتی خودای گه وره نه م ئایه تانه ی نارد خوارموه بو دهربرینی پاکی و بیتاوانیی من، باوکه م نه بو به کری سه دیق (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: به خودا، چونکه مه سته ح نه ووی به عانیسه ی که م گوتووه، ئیتر نابیی که هه یج خه رج و مه سهره فیککی بو بکه م، بو یه وایگوت چونکه له و مبه ر مووچانه ی به مه سته ح دهنه، له بهر نه وه، که هه م خزمی بوو، هه م هه زار بوو، تا خودای گه وره نه مه ی نارد خوارموه: {وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ} (سورة النور- ۲۴/۲۲)

واته: با خاومنی پایه ی ئایینی و خاومنی مایه ی جیهانی ئیوه، به هوی نه م رووداو نه خۆشه وه، له خیرکردن و پیاوشتی کردن، دلیان سارد نه بیته وه، سویند خواردن و شتی وانه که م به مه هانه بو نه ووی مووچه و به راتی خزم و خویش و هه زاران و نه وانه ی له مه که وه له بهر رهزای خودا، کوچیان کردووه بو مه دینه، باپیای باشانی ئیوه به هوی نه م جو ره مه هانه یه وه مووچه و به راتی نه وکه سانه نه برن که ناو هینران، له ناو خۆتانا به حه و سه له و نه رم و نیان بن، چاوپۆشیتان هه بی، لی بووردنتان هه بی، نابیی له سه ر هه موو شتی دمست بدنه شیرو تیر

لهیهکتری ساوین، گهلی شت ههیه لهسهرموه تاله، لهژیرهوه شیرینه، ئیوهمی
کهئهوهنده رق نهستووربن، نهتانهوی لهکهسی خوش بین، کهههلهیهکتان لهگهل
دمکا، ئیتر بهج روویهکهوه لهخودا داوادهکهن که له تاوانهکانتان خوش بیی،
دهی باش باش بزنان کهخودا ههم تاوانپوشهوه ههم بهرحم و میهرهبانه،
کهواته: ئیوهمیش رهمقارتان رهمقاری رهمان بی، دووربن له ههنگاوهمانی
شهیتان، که بهخشهوهکردنی رق و کینهوه دهمغزو دوزمنایهتییه لهناوتان دا.

جا نهبویهکر (رهمزاو رهممتهی خودا لهخوی و لهمنالی و لهباوکی و
لههاوسهری) فهرمووی: بهلی، بهخودا ههزدهکم کهخودا له گوناهم خوش بی.
ئیت نهو خهرجی و مهسرهههی دمیکرد بو میستهح گهراندیهوه بووی و فهرمووی:
بهخودا ئیت نهو خهرجی و مهسرهههی ههتا سهر، پی دهمدهو قهت نایهرم!

عائیشه (رهمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغههمهر (دروودی خوای
لهسهربی) بو مهسهلهکهی من، پرسپاری لهزمینهبی کچی جهحشیش کرد،
فهرمووی: نهی زمینهبا! چی لی دهمزانیته؟ یا چیت دیوه له عائیشه؟ زمینهب
(رهمزای خوای لی بی) دهمهرمووی: نهی پیغههمهری خودا! من بهگوئی خۆم
هیچی خراپم لهبارهی نهو ئافرتمهوه نهبیستوهوه، وه بهچاوی خۆم هیچی
ناشیرینم لی نهدیوه، ئیت لهخۆمهوه درۆی چی بکهه، کهواته گوئی و چاوی خۆم
لهدرۆ بوختان و ناگری دۆزهخ دهمپاریزم!

من خیر و چاکه نهبی، هیچی ترم لهعائیشه نهدیوه! عائیشه (دروودی
خودا لهمیردی بی و رهمزاو رهممته و سهلاوی خودا لهخوی و باوکی و دایکی و
خوشکی و برای و باپیری بی) فهرمووی: لهناو هاوسهرمکانی پیغههمهردا
(دروودی خوای لهسهربی) ههر زمینهب ههبوو کههاوتای من بکاو وهک من
لهلای پیغههمهر (دروودی خوای لهسهربی) نازو خاتری ههبی و بهجوانیی خوی

له‌لای پیغه‌مبهر بنازیو، شان له‌شانی من ب‌دا، به‌لام خودا هه‌فه، به‌هوی دینداریو له‌خودا ترسیی خۆیه‌وه خودا‌پاراستی و باشی گوت و خراپی نه‌گوت و قسه‌ی هه‌فی کرد، به‌لام هه‌منه‌ی خوشکی وه‌ک ناگری بنکا، له‌خۆیه‌وه له‌سه‌ر زمینه‌بی خوشکی، شه‌ری به‌من دم‌گیراو، ناگری ئازاوه‌که‌ی خۆش ده‌کرد، تا له‌سه‌ر حیسابی من پایه‌و پله‌ی زمینه‌بی خوشکی به‌رزبکاته‌وه، ئه‌ومبوو ئه‌ویش (واته: هه‌منه) تیاچوو، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که‌تیاچوون، ومداری هه‌ددی بوختانیان لێ درا له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی تردا. (تاج/ ۴/ ز/ ۷/ ژ/ ۴۰۰۸ – سوورمتی نوور، چاپی چوارهم).

لێ‌رمدا – واته: له‌ گیرانه‌وه‌ی (اللؤلؤ والمرجان) دا ئه‌مه‌ی زیاتره:
عائیشه (رمزای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: سویندم به‌ خودای گه‌وره، ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌و بوختانه‌یان دایه پالی، خۆی دم‌گوت: سوبحانه‌للا له‌م بوختانه که بو من کراوه، به‌و که‌سه، که گیانی منی وا له‌ده‌ستا، هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئه‌ومتی هه‌م به‌نه‌خوینم له‌ ناستی می‌پینه نه‌کردۆته‌وه!
عائیشه فه‌رمووی: ئه‌و پیاوه له‌وه پاش له‌ غه‌زادا، له‌ پێناوی خوادا شه‌هید کرا.

۱۷۶۴- حدیث عائِشَة قَالَتْ لَمَّا ذُكِرَ مِنْ شَأْنِي الَّذِي ذُكِرَ وَمَا عَلِمْتُ بِهِ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي خَطِيْبًا فَتَشَهَّدَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ « أَمَّا بَعْدُ أَشِيرُوا عَلَيَّ فِي أَنْاسِ أَبْنَاءِ أَهْلِي وَإِيْمُ اللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي مِنْ سُوءٍ قَطُّ وَأَبْنَاهُمْ بِمَنْ وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَطُّ وَلَا دَخَلَ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا وَأَنَا حَاضِرٌ وَلَا غَبْتُ فِي سَفَرٍ إِلَّا غَابَ مَعِيَ ». وَسَاقَ الْحَدِيثَ بِقِصَّتِهِ وَفِيهِ وَلَقَدْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- بَيْتِي فَسَأَلَ جَارِيتِي فَقَالَتْ وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا عَيْبًا إِلَّا أَنَّهَا كَانَتْ تَرْقُدُ حَتَّى تَدْخُلَ الشَّاةُ فَتَأْكُلُ عَجِينَهَا أَوْ قَالَتْ خَمِيرَهَا -

شَكَّ هِشَامٌ - فَأَتَتْهَا بَعْضُ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اصْدُقِي رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَتَّى أَسْقُطُوا لَهَا بِهِ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا مَا يَعْلَمُ الصَّائِغُ عَلَى تَبْرِ الذَّهَبِ الْأَحْمَرِ. وَقَدْ بَلَغَ الْأَمْرُ ذَلِكَ الرَّجُلَ الَّذِي قِيلَ لَهُ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَا كَشَفْتُ عَنْ كَنَفِ أُنْثَى قَطُّ. قَالَتْ عَائِشَةُ وَقِيلَ شَهِيدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ. (١٧٤)

عائشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: کاتی باسی من بہو شیوہ کرا، کہ بوختانم بو کرا، وہ من ناگام لہوہ نہبوو، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) ہہلسایہوہ سہبارمت بہ من وتاریکی دا، لہ پیشا شایہتومانی ہینا، ئہوجا سوپاسی خودای کردو بہ شیومین شایانی خودا بن ستایشی کرد، ئہوجا فہرمووی: (لہ پاش ئہمہ، ئہی موسولمانینہ! لہ بارہی کہسانیکہوہ کہ بہ ناپروا خیزانہکہمیان عہیددار کردووہ، راپویرتان پی دمکہم، سویندم بہ زاتی خودا، ئہوہی بوئی خراپہی لی بن، لہ خیزانہکہما گومانی نابہم، وہ ئہمانہ ئہم بوختانہی کہ بو خیزانہکہی منیان کردووہ، دمبی دابیئیانہ پال کی؟ سویندم بہ خودا ئہوہی کہ بوئی خراپہی لی بن لہو پیاومدا گومانی نابہم، وہ ہہرگیز نہہاتووہ بو مائی من، مہگہر لہ کاتیکا کہ خوّم لہ مالئہوہ بوو بووم، وہ کاتی من دمرچووم بو سہفہری، ئہویش لہگہل مندا ہاتووہ بو ئہو سہفہرہ، عائشہ فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) ہات بو مائی من، لہ بارہی منہوہ، لہ کارمکہرمکہم دمپرسیت، کارمکہرکہ دہئی: شتی وا نیہ، سویندم بہ خودای گہورہ، ئہوہی نہنگو عہیب بی لہو ژنہدا گومانی نابہم، تہنیا ئہوہ نہبی کہ لہبہر تہمہن بچووکی، جاروبار لہ کاتی ہہویر شیلاندا، بہسہر

(١٧٤) بخاری. الإعتصام بالکتاب والسنة: ٧٣٦٩، مسلم: ٦٩٥٣ شیخا (بخاری رقم الکتاب/ ٦٥ رقم

هه ویرمکه وه خهوی ئی دمکهوئی، مهرو مالاتی دمسته مؤ دهچی هه ویرمکهی دهخوات، تهنانهت هه ندی له هاوه له کانی پیغه مبهه که له گه ئیدا بوون، له کارمکه رمهکیان خوری، وه پیی گوت: قسهی راست بکه بۆ پیغه مبهه ری خودا، له م بارمیه وه درۆ مه که، تهنانهت به راشکاوی پییان گوت که چی بوختانی بۆ عائیشه کراوه؟ نه ویش له سامی ئه م هه لاته گه ورمیه چه په ساو گوتی: سوبحانه ئلا! شتی وا چۆن دمی، سویندم به خودا، چۆن زمړنگه ر ئه وهی نه نگ بی، له شیشی زړی ساغدا گومان نابات، منیش ئاوا ئه وهی نه نگو شوورمیی و تانه بی، له عائیشه دا گومان نابهم).

کاتی ئه م باسو خواسه دمگاته وه به کابرای بوختیان بۆ کراو، ده ئی: سوبحانه ئلا له م بوختانه گه ورمیه، سویندم به خودا ئه ومتی هم دامه نی مینهم هه ل نه داومه وه. عائیشه فهرمووی: ئه م پیاوه بوختیان بۆ کراوه، له غه زایه کا له پیناو خوادا شه هید بوو.

روونکردنه وه:

یه که م: پیشه وا نه وهی (په حمه تی خودای ئی بی) دمفهرموئی: کۆمه ئی سوودو به هره له فهرمووده کانی هه لاته زله که وهرده گیرئ، چه ندین له و به هرا نه له دواوه دنووسین:

۱- دروسته یه ک فهرمووده بکړئ به چه ند به شیکه وه وه هه ر به شیکی که سی بیگیریته وه، وه ک ئه م فهرموودمیه ی عائیشه، زوهری هه ر پارچه یه کی له که سیکه وه دمگیریته وه.

- ۲- له کاتی چوون بۆ سەفەر، ئەگەر پیاوئ چەند ژنیکی ھەبئ، بۆی ھەبە تیروپشکیان لە نیواندا بکات، دەو بە ناوی کامیانەوہ دەرچوو، ئەو میان لەگەل خۆیدا ببات بۆ ئەو سەفەرە.
- ۳- ھەروا لە کۆمەلئ شتی تریشدا، وەک یەکی لەچەند کۆیلەیی ئازاد بکری، دەو (قورعە = تیروپشک) دروستە.
- ۴- پیاو مەکە ئەو ماومیە سەفەر مەکە، بۆ ژنەکانی تری قەزا ناکاتەوہ.
- ۵- دروستە پیاو ژنی خۆی لەگەل خۆیدا ببات بۆ سەفەر.
- ۶- ژن دروستە بجئ بۆ غەزاو خەبات و تیکۆشان.
- ۷- دروستە ژن سواری کەزاوہ ببیت.
- ۸- دروستە پیاو ییگانە، لە سەفەردا خزمەتی ژن بکا، بە مەرچی سەرنەکیشی بۆ بی شەری.
- ۹- جوولانی لەشکر لە شوینی دەبی بە فەرمانی فەرماندەکیان بی.
- ۱۰- ئافرەت بەبی مۆلەتی میردی، دەتوانی کاروباری تاپبەتی خۆی، وەک سەراو و شتی وا، جی بەجئ بکات.
- ۱۱- لە سەفەریشا، وەکی مالهوہ، دروستە ژن گەردانە و شتی وا لەخۆی بداو لەبەر بکا.
- ۱۲- ئەوانە کە مەیتەری و لاخی ژنن، وا باشە بە پئی پیویست قسە لەگەل ژنە کەدا بکەن، دمن نا.
- ۱۳- وا باشە و وا بەھرمیە کە ژنان کەمخۆر بن و زۆر خۆر نەبن، نەبادا ئەو مەندە گوشت بگرن، وەک فوودراویان ئی بی.
- ۱۴- جاروبار کەسی بکەوێتە دوای لەشکر مەکەوہ، لەبەر ھۆیەکی ڕەوا دروستە.

- ۱۵- یاریدهی لیقه و ماوو کۆمهکی له گهه جیماوو رزگارکردنی ونبووو
ریزگرتنی خاومن ریزمکان، کارئ فره باشه.
- ۱۶- ههمیشه وا باشه، که پیاو زۆر به نهدهبیکی بهرزی جوان له گهه ژنی
بیانیدا رهفتار بکا، به تایبهتی ئه گهر له بهر هۆیهکی ناچاری کهسی خۆی له گهه
نه بی.
- ۱۷- کهسی و لاخی سواری پی بی، ئه گهر کهسیکی تری سوار بکا، له بهر
هۆیهکی رهوا، نه وه کارئ زۆر باشه.
- ۱۸- ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ سوننه ته، له کاتی لیقه و مان و روودانی
رووداوی نه خوازاودا، چی هی دینی، چی هی دنیاوی، چی هی گیانی، چی هی
سامانی.
- ۱۹- به پیی تواناو به پیی پیویست ژن په چه له پیاوی بیانی بکاو سه ری
خۆی داپۆشی، ته نانهت پیاوه که پیاو باشیش بی، ههر په چهی ئی بگریته وه.
- ۲۰- سویند خواردن دروسته، با که سیش داوی سویندی ئی نه کا.
- ۲۱- نه و مندهی دهکری، قسهی ناباش و کاری گومانای بیو شری، مه گهر
له بهر بهر ژه و مندی شهرعی.
- ۲۲- پیاو تا بۆی دهکری، رووی خویش بی، له گهه هاوسه ریدا، وه رهفتاری
جوان بی، وه ههستی زامار نه کا، وه ریزی بگری.
- ۲۳- له کاتی رووداویکی نه خوازاودا، له نیوانی دوو هاوسه ردا، واباشه
هاوسه ره له نازگرتنی کهم بکاته وه، تا له کاره که تی بگات و رووی راستی بۆ
هاوسه ره کهی روون بکاته وه.
- ۲۴- هه والپرسینی نه خویش سوننه ته.

- ۲۵- وا باشه لهکاتی سەفەر و شتی تری وادا، ژن ژنیکی تری لهگەڵدا بێ،
بۆ دەمەتەقی و دنیایی له پارێزکاری ناباش.
- ۲۶- ئەگەر خزم و کەسوکاری مرۆف یا دۆست و برادەری، بە ناپەرەوا، بوون
بە مایە نازار بۆ مرۆفێکی خاس، رقی لەو رەفتارمیان بێ و بیزیان ئی بکاتەوه.
- ۲۷- بەرگری و لەسەر کردنەوهی ئامادەبوونی غەزای بەدرو باسیان
هەمیشە بە چاکە.
- ۲۸- ژن بەبێ مۆلەتی مێردی نابێ هەموو شۆی مالی باوک و دایکی بکات.
- ۲۹- دروستە له کاتی سەرسوڕمان و سەرسامبووندا، سوپجانه‌للا بکری.
- ۳۰- له کاتی پێویستیدا، مرۆف راویژ بە کەسوکار و دۆست و برادەری خۆی
بکات.
- ۳۱- دروستە، له کاتی پێویستدا، له شت بکوژێتەوه، له بارە قاوو و
دەنگوباسەوه، پرسیار لەو و لەو بکری، کە شتی له کارمە دەزانن، دەنا نا.
- ۳۲- له کاتی روودانی کاریکی گەڕنگدا، سوننەتە پێشەوا وتاری لەو
بارمەوه بەدات.
- ۳۳- کاربەدەستی موسوڵمانان، ئەگەر گەلی له کەسی هەبوو، له بارە
خۆی، یا کەسوکاری، یا کەسیکی ترهوه، با سکالا لەلای موسوڵمانان بکا له دەستی
ئەو کەسە.
- ۳۴- کۆمەڵی بەهره و سەرۆمەری بۆ سەفوانی کۆری موعەظەل،
چەسپاوه، وەك ئەوه پێغەمبەر شایەتی پیاو باشی بۆ داوه.
- ۳۵- مەردایەتی سەعدی کۆری موعاذو ئەبو سەعیدی کۆری حوزەیر، کە
لەسەر پێغەمبەریان کردۆتەوه.

۳۶- به پئی توانا، ئازاوه و ناشووب، که روو دمدن، تا زوو کپ بکری درمنگه.

۳۷- تهوبه قهبووله، هاندان لهسهر تهوبه سوننهته.

۳۸- پرووبهروو کردنهومی قسه و وهلام به گهوره، وهک کاتی خوازبینی و داوای لیبوردن و شتی تری وا، وا باشه که بریاردان له کارمکه و قسهکردن لیی پرووبهرووی به تهمهنهکان بکریتهوه و شتهکه بسپیری بهوان.

۳۹- له کاتی گفتوگو و شتی وادا، دروسته نایهتی قورئان بکری به سهر مهشوق و بکری به بهلگه و نموونه.

۴۰- موژده و مزگینی دان به کهسی شایانی نهوه بی، نیتز بههوی پروودانی کاریکی باشهوه بی، یان بههوی رزگاربوون له کیشهیی.

۴۱- به دمقی قورئان پاکی و داوینپاکی حهزرمتی خاتوو عائیشهی هاوسهری پیغه ممبر (دروودی خودای لهسهر بی) چهسپاوه، نیتز ناخوونهکانی مهزههبی (خمس) و (جنس) لهم بارمیهوه نهگهر دمست له بوختان ههئنهگرن، وهک پیشهوا نهومی دمفهرموی: (ئهوا پئی کافر دمبن و دمبن به مورتهد، به اجماعی موسولمانان).

۴۲- له کاتی نویبوونهومی نازو بههرمدا، سوننهته سوپاس تازه بکریتهوه.

۴۳- له نایهتی ﴿وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ﴾ دا، گهورمیی نهبو بهگری صهدیق دمردمکهوی (رمزای خودای لی بی).

۴۴- کهسوکار - نهگهر خراپیش بن لهگهل مروقددا - وا باشه، سیلهی رهحمیان جیبهجی بکری.

۴۵- لیبوردن و لیخوشبوون لهخاومن خراپه لهگهلئا.

۴۶- مَرُؤْفُ بهردموام، لهسەر هه‌موو حالێ، له هه‌موو بارودۆخێکا، درێغی له خێرو خێرکردن و چاکه‌کردن نه‌کا.

۴۷- مَرُؤْفُ سوێند نه‌کا به‌ بیانووی ئه‌وه که کاری چاکه نه‌کا، به‌لکوو ئه‌گهر سوێندی له‌سهر شتێ خوارد، ئه‌گهر به‌رژمهند له‌وه‌دا بوو، که سوێندمه‌کی بشکێنێ و که‌فارمه‌که‌ی بدات، با وا بکات، ئه‌وه‌ باشتره له‌وه که وړك بگرێ، له‌سهر هه‌له‌که، یا له‌سهر ناباشه‌که.

۴۸- گه‌وره‌یی و سه‌رومیری دایکه خاتوو زه‌ینه‌بی هاوسهری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له پێغه‌مبه‌رو رزمای خودا له هه‌موو هاوسهره رێزداره‌کانی بێ).

۴۹- دلنیا‌بوون له راستی و دروستی شایه‌تیدان.

۵۰- مَرُؤْفُ به‌ لوتف و نه‌زاکه‌ت بێ له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا، که هه‌له‌یه‌کی دهرباره ده‌که‌ن، له پاش ناستبوونه‌وه، هه‌روه‌ك وا باشه که مَرُؤْفُ چاووپۆشی له‌و که‌سانه بکا، که نازاریان داوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خۆشه‌ویستی خۆشه‌ویستانی خۆیه‌تی.

۵۱- وتار له سه‌رمتاوه به‌ سوپاس و ستایشی خودا دمست پێ ده‌کات.

۵۲- له سه‌رمتای وتاره‌وه، له پاش سوپاس و ستایشی و دروود له‌سهر پێغه‌مبه‌رو گوته‌ی شایه‌تومان به‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه بلی: {أَمَّا بَعْدُ} = له پاش ئه‌مه‌}.

۵۳- کاتی بێرپیزی به‌ فه‌رمانداری موسوڵمانان کرا، ده‌بی موسوڵمانان توورمیی خۆیان پیشان بدن و پشته گه‌وره‌ی خۆیان بگرن و گرنگی به‌وه بدن و پشته چۆل نه‌که‌ن.

۵۴- دروسته جێیو به‌و که‌سه بدرێ که پشته نا‌هه‌فیکار بگرێ و له‌سهری بکاته‌وه.

دووم: وەك ھەموومان دىزانىن، جوانترىن و ناسراوترىن ۋاڧە نامە (شەرح) بۇ سەھىجى مۇسلىم، ھەتتا ئەم سەردەمە ۋاڧە نامەكەى ئىمامى نەومۇيىيە، تەننەت دانانى سەر باسەكان و ناوى بابەتەكانى ھەرمۇودەكان، لە پەلەى يەكەمدا دەگەرپتەوۋە بۇ ئىمامى نەومۇى، جا لەم رووۋوۋە پوختەيى لە زىاننامەى ئىمامى نەومۇى دىنووسىن:

۱- ناوو نەزادو نەسەبى (رەزاو رەھمەتى خوداى لى بى):
(الإمام الحافظ، الأَرَحْدُ، الْقُدْوَةُ، شَيْخُ الْإِسْلَام، عِلْمُ الْأَرْيَاءِ، محيى الدين، أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفٍ، الإمام الرِّبَّانِيُّ، الشَّافِعِيُّ الثَّانِي).
۲- مېژوۋى لەدايكبوۋنى و سەردەمى منالى:

لەمانگى موحەررەمى سالى (۶۳۱) كۆچىدا، لە گوندى نەوا، لە باوك و دايكىكى زۆر باش لەدايك بوۋە، گوندى نەوا سەر بەشارى حۆرانە لە سوورىا، كەوۋەك دەلتىن: سوورىا بەھەشتى خودايە لەسەر روۋى زەمى. كەسناو (كونىيە) (ابو زكريا). نازناو (لەقەب)ى (محيى الدين)ە.

بەمندالى دەستى كردوۋە بەخويندن، لەتەمەنى دەسالىدا دەستى كردوۋە بە لەبەرگردنى قورئان و خويندنى پەراۋەكانى شەرع (فقه). حۆران، يا حەوران ولايتكى بە پىت و ھەرە، دىكەۋىتە روۋى روۋگەى دىمەشقەوۋە سەر بە دىمەشقە.

ۋاپى دىكەۋى لەو دەمەدا شىخى خواناس، شىخ ياسىنى مەپراكىشى لەۋىۋە رەت دىبى، دىروانى ۋا كۆمەللى منال زۆرى لى دىكەن كە لەگەلپانا پارى بىكات، ئەۋىش لەدەستيان رادىكاۋ، لەبەر خۇشەوۋە قورئان لەبەردەكاۋ دىمورى دىكەتەوۋە.

لەبەرئەو شێخ یاسین دەچێ بۆلای باوکی ئیمامی نەووەوی و ئامۆژگاری
دەکا کە چاوی خێری لێی بێ و تەرخانێ بکات بۆ خوێندنی ئایینی، ئەویش
بەگوێی دەکا.

باوکی دەگێرێتەو: شەوی بیست و حەوتی مانگی رەمەزان بوو، نەووەوی
تەمەنی حەوت سالان بوو، لە تەنیشتمەو خەوتبوو، دەوری نیو شەو خەبەری
بۆو، گوتی: (بابە! ئەم رووناکییە چییە کەوا مالهەکی پرکردوو؟).

خێزان هەموو خەبەریان بۆو، ئێمە هیچمان نەدی. باوکی فەرمووی:
ئێتر زانیم کەشەوی لەیلەتولقەدرە.

۳- دەستکردنی بە فەقییەتی:

لەسالی (۱۶۹)دا، دەچێ بۆ دیمەشق و لەوێ دەبی بە فەقی و لەوێ لە
خوێندنگای رەواحییە دادەمەزرێ، بەنانی فەقییەتی، لە قوتابخانەکە
رەواحییە دەژی، کە لەتەنیشتمەسجیدول ئەمەویەو دەبی، بەچار مانگ و
نیو پەرایی (التنبیه) لەبەردەکا، ئەوجا لە خزمەتی باوکیدا، لەسالی (۱۷۱)ی
کۆچیدا دەچێ بۆ حەج، زۆرینەی کات لەرێگە نەخۆش دەبی و تایی لێ دی،
تایەکە بەری نادا، هەتا رۆژی عەرەفە کە لەسەر کێوی عەرەفە حاجیان
دەووستن، کە رێکەوتی رۆژی هەینی دەکات!

چل و پێنج شەو لەمەدینە لە خزمەت پێغەمبەردا دەمێنێتەو، لەپاش
حەجەکە دەگەرێتەو بۆ دیمەشق.

خۆی دەفەرموێ: لەم ماومێدا، رۆژانە، دوازدە وانی لە خزمەتی مامۆستاگاندا
دەخویند، ئەو پەراییزو حاشیانە کە پێویست بوون بۆ روونکردنەو و اتاو
دەبرپێنە سەخت و جێگە قورسەکان، خۆم دەمنووسینەو و کتێبەکانم خۆش
دەکرد، خودای گەورە پیت و فەری خستە کاتەکەم، ویستم کە خەریکی پزیشکی

بم، خۆم خەرىك كرد به پەراوى (القانون في الطب) موه كه دانراوى شىخى
ئىبنو سىنايه، بەلام دئەم تارىك بوو، چەند رۆژى نەمدەتوانى خەرىكى هيج
ببم، تەنانەت بەزمىم بەخۆما دمهاتهوه، هەتا قانۆنەكەم فرۆشتو لەو بىرو
بىردۆزمىه پەشىمان بوومەوه، ئىتر خودا دلى رووناك كردمەوهو ئەو حالەتەم
نەما).

دانانى كتيب:

۴- له دمورى سالى (٦٦٠)دا، كه تەمەنى لەدمورى (٢٠) سالىدا بووه، دەست
دەكا بەدانانى كتيبو پەراو هەتا كاتى مردن.

۵- سەرۆكايەتى مەشېخەى حەدېث:

لەسالى (٦٦٥)دا، لە تەمەنى سىي و چوار سالىدا، دەبى بە سەرۆكى
مەشېخەى دارول حەدېث، لە ديمەشق، وە هەتا كاتى مردنى لەو پايەدا دەمىنى.

۶- زوهدو تەقواى:

پېشەوا نەوموى (رحمەتى خوداى ئى بى) هەتا خەيال بربكات، خاومنى
زوهدو ومرعو تەقوا بوو، بەواتاى وشە بۆ خودا لىبرا بوو، شىخ موحىەدين
دەفەر موى: (گلهيم لەلاى كرد: كه بۆچى وا گوزمرانت لەخۆت گرانكردوو؟ لە
خواردن و جلو بەرگو گوزمرانا، خۆت جەرمبابە داوه، تەنانەت ناچىتە
گەرماوو حەمامىش، دمتەرمم كه تووشى نەخۆشى ببىت و ئەم گوزمرانە زبەرە
لەكارو ئىشت بكات!).

كەچى فەرمووى: (فيساره كەس ئەومەندە بەرۆزوو بوو، وە ئەومەندە
خوابەرستى كردوو، هەتا پىستى شىن هەلگەرا بوو!).

نەوموى (رحمەتى خوداى ئى بى) ميوه و خەيارى نەدەخوارد، دمیفەرموو:
(نەبادا جەستەم شىدار بكاو خەوم ئى بخات!).

۷- کورتەپەکی پوختی ژيانی: ئېبنو عەطار دھەرمووی: زوھدو و مەرعو

کەرامەتی نەھەموی ئەھەندە مەشھوورە پېیوستانی بەباس نییە.

ئەمەیش کورتەپەکی پوختی ژيانیەتی: (هەتا بلیت زاهیدو دنیا نەویست بوو، لە پەرستەن و عیبادەت و زیكرو یادی خودا و ویردا قال و کولاً بوو، شەو نوێژکی زۆری دەکرد، شەوو رۆژ خەریکی خواپەرستی و کتیب دانان بوو، بەهەناسە لەخودا بێ ئاگا نەبوو، زۆر سەخی بوو، مانگانەپەکی باشی هەبوو، هەمەوی دەکرد بەخێر، ساڵ دوازدە مانگە بەرۆزوو بوو، پێنج رۆژ نەبێ، رۆژی یەکمەمی جەژنی رەمەزان و چوار رۆژەکەمی جەژنی قوربان، زۆرینە کات بەو دەزیا کە باوکی لەنەواوە بۆی دەهینا و مووچەکەمی خۆی کەمی سەرۆکاپەتی مەشیخە دارولحەدیث بوو دەیکرد بەخێر.

ئەمەیش خواردن و خواردنەھەمی بوو: ئیوارە رۆزووی دەشکان و ژەمی نانی ئیوارەمی دەخوارد، قەت دوو پێخۆری نەدەخوارد، شەوو رۆژی یەك ژەم نانی دەخواردو بەس، لەپێش مەلا بانگانیشا، لەجیاتێ پارشیو جامی ئاوی دەخواردەو.

ئېبنو عەططار کە ھەفتی بوو، ھەرمووی: لەبارەمی میوھە قسەم لەگەڵیدا کرد، کە بۆچی نایخۆیت؟

ھەرمووی: (دیمەشق ئەوھافی زۆرە، خاوەن باخەکانیش زۆریان منالی ھەتیون و لەژێر چاودێری کەسی تردان و زۆر لە باخەکانیش دەدرێن بە ملکانە، کە مامەئەمی وایش راجیایی تیا دایە کە دروستە یانا، ئیتەر چۆن دڵم بەراپی بدا کە لەشتی وا بخۆم؟).

۸- ئەمەیش مال و حال و دارایی و سامانی بوو: (ژنی نەھیناوە، منالی نەبوو، لە گۆشەمی مدرسەمی رەواحیەدا، لەپەنا مزگەوتە دەزیا، دیاری و

دەسەنەى لەكەس وەرنەدەگرت و نەدەچوو بۆ سەر دەعوەتى كەس، مەگەر چۆنھا، جارئ شىخ بورھانەدینی ئەسكەندەرانى، تەكای زۆرى ئى كرد، كە لەلای ئەو بەربانگ بکاتەو، فەرمووی: بەربانگەكە بەینە بۆ ئیرە، لیرە پێكەو بەربانگ دەكەینەو!

ئەمەیش ھەموو سامانەكەى بوو: ھەسرى لەسەرى دەخەوت، مەوچئ لەكاتى خەودا دەیدا بەخۆیدا، گۆزمیەكى ھەبوو بۆ ئاو لێخواردنەو، مێزەریكى خامو جبەییەكى خامو دیشداشەو دەرپێیەكى خامو جووتئ سۆل و ئاو بێنەو دەست بشۆ!!).

۹- دانراوو بەرھەمە قەلەمییەكانى:

بەرھەم و پەراوى زۆرە، لەھەموویان ناودارتر:

(رەموزەو شەرحى صەحیحى موسلىم و مەجموع و مینھاج و ریاض الصالحین و ئەذکارە).

۱۰- مەرگى (رەحمەتى خودای ئى بئ):

ئیبینو عەططار، كە ژياننامەى نەوھوى لەشەش جزما كۆکردۆتەو دەفەرموئ:

(دەستوورى مامۆستا نەوھوى وابوو: ھىچى لەكەس وەرنەدەگرت مەگەر لەكەسى، كە دۇنيابايە لە ئایین و نیازى پاكى و لەویش كە مەبەستى پى سوودو كەلكى دنیایی نییە...). ئیبینو عەططار دەفەرموئ: لەپیش مەرگیدا بەدوو مانگ، لە خزمەتیدا دانیشتیبووم ئەوەندەم زانى، ھەژارئ ھاتە ژوورەو بۆلای، گوتى: لەلای فیسارە شىخەو، لە ولاتى صەرخەد، ھاتووم، سلاوى ئى دەكردى ئەم مەسینەییەى بۆت ناردوو. ئەویش وەرى گرت و بەمنى فەرموو، لەناو

جینگەي کەرەستەکانا دايبني. هەستی کرد کەمن سەرسامم لە قەبوولی ئەم دیارییە، فەرمووی:

(هەزاری تریش زەمیلەیهکی بۆم ناردوو، زەمیلە و مەسینە کەرەستەي سەفەرن!).

ئیبنو عەططار فەرمووی: لەپاش چەند رۆژیکی کەم لە خزمەتیدا بووم، فەرمووی: (مۆلەتم پێدرا کەبچم بۆ سەفەر!). منیش عەرزیمکرد: چۆن؟

فەرمووی: (لێردا دانیشتبووم) لەو کاتەدا لە مالهەکی لەناو قوتابخانەي رەواحییەدا، دانیشتبوو، پەنجەرەیی لەبەردەمیا بوو، دەپروانی بەسەر قوتابخانەکەدا، فەرمووی: (لێردا بەرمو قیبلە دانیشتبووم، پیاوی بەناو هەوادا لەلای چەپی فێرگا کەووە بۆلای راستی، بە بەردەمما تێ پەری و فەرمووی پێم: هەلەسە برۆ بۆ سەردانی بەیتولەقدیس!).

ئەوجا ئەوموی بەمنی فەرموو: (هەستە بابچین مالاومیی و خواحافیزی لە ھاوێ و دۆست و خۆشەویستانمان بکەین!). منیش لەگەڵیدا چووم بۆ گۆرستان و سەردانی گۆری هەندی لە مامۆستاکانی خۆی کردو دینی کرد و گریا بۆیان، ئەوجا دینی و سەردانی دۆست و برادەران، کە لەزانا مابوون کردو بۆ سبەینی بەیانی سەفەری کرد).

لەسالی (٦٧١ی کۆچیدا، گەرایەووە بۆ ئەوا، لەپیشدا هەموو ئەو کتێبانەي کە لە ئەوقافی خواستبوو گەرانندیەووە بۆ ئەوقاف، وەك گوتمان رۆیشت بۆ دینی و سەردانی گۆری مامۆستاکانی و بۆیان پارایەووە و نزی باشی کرد بۆیان و لەسەریان گریا، سەردانی دۆست و برادەران خۆی کردو خواحافیزی لێیان کرد، وە سەردانی باوکی لەگوندی ئەوا کرد، ئەوجا رۆیشت دینی و سەردانی بەیتولەقدیس و خەلیلی کرد، کەوان لە فەلەستین.

ئەوجا گەراپەووە بۆ گوندی نەوا، لەوێ لەمائی باوکی نەخۆش کەوت.

ئیبنو عەططار (رحمەتی خودای ئی بێ) دەفەرموێ: کەبێستم نەخۆش کەوتوووە لەنەوا، چووم بۆسەردانی، لە دیمەشقەووە چووم، کە چومە خزمەتی، زۆری پێ شادمان بوو، دوایی، کە خەریک بوو، تەواو چاک ببیتەووە، فەرمووی پێم: (برۆرمووە بۆ ناو مأل و منالەت)، منیش گەراپەووە بۆ دیمەشق. شەوی چوار شەممە، بێست و چواری مانگی رەجەب، سالی (٦٧٦) شەش سەدو حەفتا و شەشی کۆچی، لەمائی باوکی، لەنەوا، مەرگ دەبێ بەمیوانی و لەنەوا دەنیژری، چلو پێنج سال و چەند مانگی ژیاو.

ئیبنو عەططار فەرمووی:

من لەسەر روخسەتی خۆی، روژی بێستی رەجەب بەجیم هیشت، تەندروستی زۆر باش بوو، کەچی شەوی بێست و چواری رەجەب، کە شەوی چوار شەممە بوو، فەرمانی هەق بەجی دەهینی و دەمری.

من ئەو شەو نووستبووم، لە خەوما بینیم کەوا کەسی، لە مزگەوتی گەورە دیمەشق، بانگەواز هەل دەدا: (ومرن بۆ نوێژکردن لەسەر تەرمی فیسارە مامۆستا) خەلکیش بەهۆی ئەم جارپاندەووە شەلەزان، منیش لەخەو خەبەرم بۆو، جا بۆ شەوی هەینی پەيامی مەرگی نەووەییمان پێ گەشت، جا لەمزگەوتی گەورە دیمەشق نوێژی غائیبیان لەسەر کردو موسولمانان زۆر زۆر پەرۆش بوون بۆی و خەفەتیان خوارد بۆی. (بە هەزاران هەزار رحمەتی خودای ئی بێ).

يادی پياو چاگان رەحمەتى ئى دەبارى:

باوكم حاجى فارس ھەمە خان ھەسەن موصطەفا ھەنىف، لەمانى
خۆمان لە سلىمانى، لە گەرەكى چوارباغ، زۆر نەخۆش بوو، ماومىي لەسەرچى
كەوت، گايەكى كرىبوو بۆ خىر، ھەرمووى پىمان: (سەرى بېرن، با لەپىش
خۆمەو رەوانەى بكم). منىش ھەرزىمكرد: بۆ چاومروانى رۆزى ھەينى
نەكەين، كە رىكەوتى رۆزىكى پىرۆز دىكا!

ھەرمووى: فرىا ناكەوى، من ناكەمە رۆزى ھەينى دەمرم).

لەم كاتەدا باوكم دەستى كرد بەگريان، ھەرزىمكرد: باو! بۆچى دەگرى؟
تۆ، لەخودا بەزىادى، ھەجەت كىردوو، ھەمرەت كىردوو، سەردانى گۆرى
پىغەمبەرت كىردوو، نوژرو رۆزوو قايم بووى، بەشى خۆت، سوپاس بۆ خودا،
چاكەو باشەت لەپىش خۆتەو رەوانە كىردوو. ھەرمووى: من لەمەردن ناتىسم،
بەلام بۆ ئەو دەگرىم كە لەئىو ھىادىمەو، بەراستى ھىچ شتئ وەك
ھىابوونەو لە خۆشەويستان و موھارمەھى ئەھباب ناخۆش نىيە). ئەوكاتە دوو
خوشكم ھەبوو، ناويان عانىشەو خاومر بوو، لە گوندەكەى خۆمان لە برايمەو
شويانكردبوو، لەوى مابوون، دوو رۆزبوو ھاتبوون بۆلاى باوكم.

ئامۆزايەكى باوكم ھەبوو، ناوى دادە رەھەى لالە ھەزىز بوو، دادە رەھە
ھاوسەرى حاجى ئەو رەھىمى برايمەوى بوو، حاجى ئەو رەھىم و ھەمەى
ئەولا، كە خزم و دۆستى باوكم بوون، چەند سالى بوو، مەردبوون.

ئەو شەوھى كە باوكم ھەمەى خودا دىكا، دادە رەھە خەو دەبينى:
(حاجى ئەورەھىمى مەردى و ھەمەى ئەولا، لەكانى ئەھمەد بەگ خەرىكن
دەستىوژ دىگرن، پىيان دەلئ: ئەو خىرە كەوان لىرە؟). دەلئ: حاجى فارسى
ھەمە خان مەردوو، ئەچىن بۆلاى ئەو). كانى ئەھمەد بەگ والەسەر شاخى

دارمغا، له سهر ريگه‌ی برايماوه سلیمانی. نیت داده ره‌حه هات بۆلای باوکم،
به‌هسه فریای نه‌که‌وت به‌لام فریای تهرمه‌که‌ی که‌وت.

مردن به‌ویننه‌ی راوچی شارمزا
بو پاکۆی رۆحمان وا له‌پاریزا
هه‌رکه‌س ناو دینین له‌دۆست و یاران
یا وا له‌جیدا، یا وا له‌قه‌بران
نیمه‌کیای هه‌رگین، پیاله‌ی ده‌نۆشین
هاکاشایی ژین، بوو به‌زاری و شین
نه‌ی خودا! ره‌حمه‌ن بکه‌به‌حاله‌مان
گوپی ناگیرین، نه‌بی به‌حاله‌مان!

٥٠- کتاب صفات المنافقین و احکامهم

نامه‌ی نیشانه‌کانی ناپاکه‌کان و بریاره‌کانی یاسانامه‌ له‌ باره‌یانموه

١٧٦٥- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ أَصَابَ النَّاسَ فِيهِ شِدَّةٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي الْأَصْحَابِ: لَا تُتَفَقُّوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ، قَالَ زُهَيْرٌ: وَهِيَ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ، وَقَالَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتُهُ بِذَلِكَ، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي فَسَأَلَهُ، فَاجْتَهَدَ يَمِينَهُ مَا فَعَلَ! فَقَالَ: كَذَبَ زَيْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِمَّا قَالُوهُ شِدَّةٌ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَصْدِيقِي (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ). قَالَ: ثُمَّ دَعَاهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ، قَالَ: فَلَوْأَ رُؤُوسُهُمْ، وَقَوْلُهُ:

(كَانَهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ). وَقَالَ: كَانُوا رَجَالًا أَجْمَلَ شَيْءٍ. {الحديث: ٦٩٥٥ = ٦٩٧٩ نم. تجريد البخاری/٤، رقم: ١٧٠٧ = ٤٩٠٠، ٤٩٠١، ٤٩٠٢، ٤٩٠٣، ٤٩٠٤ فتح الباری. ترمذی. تفسیر القرآن: ٣٣١٢. تحفة: ٣٦٧٨}؛ (١٧٦٥)

زهدی کوری ئهرقهم (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: لهسهفهری غهزایهکا، لهخزمهتی مامهدا، لهخزمهتی پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهه بئی) دهرچووین بو ئهو غهزایه، مهردومهکه تووشی سهختی و زحمهت بوون، عهبدوللای کوری ئوبهیهی کوری سهلوول، بهلایهنگیرانی خوئی گوت: مالی خوتان بوئنهوانه خهرج مهکهن کهوان لهگهل پیغهمبهری خوادا، ههتا بلاوهی لی بکهن و لهدهوری بتهکیئنهوه).

زوههیری کوری موعاوییه، که کهسی سیئهمه، لهپرشتهی ئهم فهرموودهیهدا، فهرمووی: قسهکهی عهبدوللای کوری ئوبهیی، که بهعهرهبی ناوایه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ}. ئهمه نایهتی قورئان نییه، نایهتهکه له قورئاندا ناوایه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا} بهبی زیادهی (مِنْ حَوْلِهِ). بهلام له قیرائهتیکی تهفسیری عهبدوللای کوری مهسعووددا نایهتهکه له قورئاندا ناوایه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا — مِنْ حَوْلِهِ} بهزیادهی (مِنْ حَوْلِهِ).

ههروا عهبدوللای کوری ئوبهیی سهروکی ناپاکهکان، ههپهشهی کردو گوتی: (ئهگهر گهراینهوه بو شاری مهدینه، لهوی له ئیعمه و لهدهستهی موحهممهد، کیمان بهدهست و به دهسهلات و نازاتربئی، شاری مهدینه بهدهسته کوونی و بی دهستهلاتهکهی ترمان چۆل دهکهین!). زهید فهرمووی: منیش چووم

(١٧٦٥) تجريد البخاری/٤، ژماره: ١٧٠٧ = ٤٩٠٠ بخاری. پوختهی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٣٨ = ٦٩٥٥

شیخا = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا (بخاری رقم الکتاب/٦٥ رقم الباب/٦٣).

بۆ خزمەتی حەزرىت (دروودى خودای لەسەر بێ) و ئەم قسە و ھەر شەھىەى ئیبنو سەلوولم گێراپەو ەبۆى، پێغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بێ) ناردى بەشویڤ عەبدوللای كۆرى سەلوول و ھاورێكانىداو، باسەكەیان بۆ باسەمكا، كە ئیو ەشتىكى واواتان گوتوو، ئەوانیش حاشایان ئى كردو، بەدرۆ سویندىیان خوارد، كەئیمە قسەى وامان نەكردوو، مامەم ەرمووى: زمید درۆى لەگەل پێغەمبەردا كردوو. زمید ەرمووى: منیش تووشى خەمى وابوو، ەەرگیز تووشى خەمى وانەبوو، لە مالمەو ەستە ئەزۆ بەخەم و خەفەتەو ەلێى دانیشتم، تا خواو راسان خودای گەورە ئەم ئایەتانەى ناردە خوارمەو:

{إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ، يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ}.

جا حەزرىت (دروودى خودای لەسەر بێ) ناردى بەشویڤ منداو، ئایەتەكانى بۆم خویندەو ەرمووى: ئەى زمید! قسەكەت راست دمرچوو، چۆنت گوت وابوو، ئەو قاتى خودا بەم ئایەتانە راستى قسەكەى تۆى دمرخست و ئەوانى بەدرۆ خستەو.

ەرمووى: ەروەك لەم ئایەتانەدا روونكراو ەتەو، كە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) ناردى بەشویڤیاندا، كەبێڤ نىعتىزار بكەن و لەم ەلۆیستە نامەردانەیان پەشىمان ببنەو، ەتا پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) داواى لیبووردنیان لەخودا بۆ بكا، كەچى لووتیان كرد بەولاداو، وەلامى پێغەمبەریان نەداپەو ەروویان وەرچەرخان و ئەو ەى كە پێغەمبەر بۆیان بپاریتەو، ئەومیان رەتكردمەو. گوتى: ئەومیش كە لەم ئایەتانەدا دمرموى:

{وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ

— المنافقون — ٤/٦٣}. واته:

کاتی دمیانبینی و لهگه‌ئیان دانه‌نیشی و گوشتوگوڤیان له‌گه‌ل ده‌که‌یت، له‌شو لارو دیمه‌نیکی دلگیری وایان همیه همرحه‌زده‌که‌ی که گوئ له‌قسه‌یان بگری، به‌لام له‌راستیدا همر گه‌دهو گیپانن و دوورن له تیگه‌یشتن و له‌بهر فه‌به‌یی و زمبه‌لاحیان، ده‌لئی ته‌خته‌ی به‌دیوارا هه‌تسپیراوی بی هه‌ست و گیانن).

فه‌رمووی: ئه‌ومیش که له‌م ئایه‌تانه‌دا ئاوا ده‌فه‌رموئ و باسی روو بازاری ئه‌وان ده‌کا، مه‌به‌ست دیمه‌نی دهرمومیانه که به‌روالته‌ت و ابوون، له‌راستیشدا، خوڤیان پیاو گه‌لیکی به‌روالته‌ت زور جوان و شیوه شیرین بوون، به‌لام له‌ده‌وه ته‌واو به‌ پیچه‌وانه‌وه بوون و ناو دل و دهروونیان پریوو له‌ کی‌م و زووخواوو جه‌رمتاو!! {تاج/٤، زنجیره: ٤٦، ژماره: ٤٦٩ — سوورمتی متافقون}.

روونکردنه‌وه:

١- بۆ زیاننامه‌ی زمیدو ئه‌ره‌قه‌می باوکی بپروانه: ژماره: (٣٣٤) که له‌کو‌تایی ئه‌م فه‌رموودمدا، له‌م په‌راوه پیرۆزهدا دیت، هه‌روا بپروانه: ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی به‌رگی دووهم، ژماره: (٥٩٠) هه‌تا کو‌تایی له زنجیره: (٢٧).

١٧٦٦- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَعْدَ مَا دُفِنَ فَأَخْرَجَهُ، فَتَفَتَّ فِيهِ مِنْ رِيْقِهِ، وَأَلْبَسَهُ قَمِيصَهُ (الحديث - ١٢٧٠ — أطرافه في: ٣٥٠، ٣٠٠٨، ٥٧٥٩): (١٣٦٦)

(١٣٦٦) تجرید/٢، ژماره: ٦١٠ = ١٢٧٠ بخاری. مسلم، صفات المنافقین: ٦٩٥٨ شیخا (بخاری رقم

جابری کوری عهبدولا (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه دروودی خوای له سهر بی- چوو سهر گۆرکهی عهبدولای کوری ثوبهیی، له پاش ناشتنی، فهرمانی کرد دمریان هینا له گۆرکهی، بهنومیدی سوود بۆی تفی دهمی بهفووی خووی دا له جهستهیی و، کراسیکی خووی بۆ موفهرکی له سهر گۆشتهوه کرد مبهری.

۱۷۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي لَمَّا تُوفِّيَ جَاءَ ابْنُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَعْطِنِي قَمِيصَكَ أَكْفَنُكَ فِيهِ وَصَلَّ عَلَيْهِ وَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَمِيصَهُ، فَقَالَ (آذِنِي أَصْلِي عَلَيْهِ) فَأَذِنَهُ فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ جَدَّاهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: أَلَيْسَ اللَّهُ نَهَاكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَنَا بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ، قَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ). فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَتَزَلَّتْ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). (الحديث ۱۲۶۹ - اطرافه في: ۴۶۷۰، ۴۶۷۲، ۵۷۹۶): (۱۷۶۷)

ئيبينو عومهر -رمزای خوايان لی بی- فهرمووی: (که عهبدولای کوری سه لوول - سهرۆکی ناپاکهکان - مرد، عهبدولای کوری ئەم عهبدولایه، که یه کێک بوو له هاورێ راست و باشه گانی پیغه مبه دروودی خوای له سهر بی- هات بۆ خزمهتی پیغه مبه دروودی خوای له سهر بی- عهرزی کرد: ئەه ی پیغه مبهری خودا! کراسیکی خۆتم بدمرێ، تا بیکهه به کفن بۆ باوکم، نهویش کراسیکی خۆیی دا پێی، له پاشا داواشی لیکرد که نوێژی مردووشی له سهر بکاو بۆشی بپارێتهوه، پیغه مبه ریش دروودی خوای له سهر بی- به ئێنی ئەوهی پێداو

(۱۷۶۷) تجرید/ ۲، ژماره: ۶۰۹ - ۱۲۶۹ بخاری. مسلم صفات المنافقين: ۶۵۸ شیخا (بخاری رقم

فهرمووی: (ئاگادارم بکه نوئیزی لهسهر دهکهم) جا که لهشورین و کفن کردنی بوونهوه، عهبدوئلا پیغه مبهری ئاگادار کردموه، که تهشریفی بجی نوئیزی مردوو لهسهر تهرمه کهی باوکی بکا، پیغه مبهریش دروودی خوای لهسهر بی- ههئسا که نوئیزی لهسهر بکا، عومهر -رمزای خویان لی بی- ههئسا جله کهی پیغه مبهری گرت و کیشایه دواوه وهرزی کرد: هوربان! نهی پیغه مبهری خودا! تو خودا ریگهی نه مهی نه داویت، ئیتر نوئیزی چی لهسهر ده کهی! نه وهتا بهناشکرا هورئان دمفه رموویت: ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ...﴾؟ پیغه مبهریش دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (نهمهی تو دمیلتیت وایه، بهلام من هیشتا ئومیدم ماوه و به ته وای ریگهی نه وه نه گیراوه، چونکه لهم نایه ته دا، که سهبارمت بهم بابتهن، خودا منی کردوو بهسهر پشک و خاتر خوی کردوو و دمفه رموی: ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ - تهوبه ۸۰/۹ واته: نهی پیغه مبهری! نارمزووی خوته داوی لیخوش بوون بکه بوئان یا مه که، ئیمه ریگهی نه و مت لیناگرین، بهلام نه وه بی سووده، نه گهر نه ک جارو دوو جار، ته نانمت هفتا جاریش داوی لیخوش بوونیان بو بکهی خودا لیان خوش نابی). نه و جا پیغه مبهری دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (دهی من له هفتا جار زیاتر داوی لیخوش بوونی بو ده کهم). عومهر -رمزای خویان لی بی- فهرمووی ئاخر نه مه ناپاک و مونا فقه.

جا قسه بهر فهرمووی: جاکاتی پیغه مبهری دروودی خوای لهسهر بی- نوئیزی لهسهر ئیبنو سهلوول کرد، خودا نه م نایه تهی تری نارد خواره وه که دمفه رموویت: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِيكَ بِهِ وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ - تهوبه ۸۴/۹ واته: به هیچ جوژی نوئیزمه که لهسهر هیچ کامی لهوان، کاتی که دهمرن، وه لهسهر گوهره کهی رامه وهسته بو نزا کردن بوی) (بروانه: تاج

١٦/٢٠٧/٦/ش/ت).

راقه و شیکردنه وه:

یه کهم- ئەم فەرموودمیه بەلگەیهکی روون و ئاشکرایە بۆ چەند بابەتییکی تازە بابەتی هاوچەرخی، کە بەزەقی و مەترەقی لەم سەردەمەیی ئێمەدا روودەدەن، بەتایبەتی لەو ناوچە و ولاتانەیی کە بەناوی ئازادی و سەربەستییەوه رێگەیی ئیلحاد دراوه، و مەهەندێ گرووپ و لایەن و کۆمەڵ و پارت پەیدا بوون، بەدەقی لەبەرنامەیی نوسراوی خۆیاندا جار دەدەن: (ئێمە باوەرمان بەهیچ ئایینی نییە). (نَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ!) خەزمینە، تا مەودا ماوه (اعُوذُ بِاللّٰهِ) زۆر بکەن، نەبادا قەدەمە بکری!!

لەم رۆژانەدا (مانگی نۆی سالی/٢٠١٤)ی زایینی کۆمەڵی بەناو رۆشنگیری کورد، لەداخی ئەوەی کە زۆرو ستەم لە ئیزیدیەکان کراوه، لەلایەنی موسوڵمانانەوه بوون بەشەیتان پەرست. پیرۆزیان بێت، چونکە بەراستی ئەم جۆرە بەرپێزانە شایەنی ئەو جۆرە دینانەن. بەلام من ئەم تاقە پرسیارە لەم شەیتان پەرستە نوێیانە دیکەم:

(باشە ئەو هەمکە کورده، لەناو خۆیاندا، لەشەری براکوژییدا، ئەو هەمکەیان لەناو خۆیاندا لەیهکتری کوشت، بۆچی کەسێ لەحیزبەکەیی خۆی هەڵنەگەڕایەوه و نەهێکوت: ئەری ئەم شەری براکوژییە هەتا کەیی؟).

و زۆر کەسیش لە خەڵکی ولات، دەچنە سەر ئەم بیرو باوەرمانە، وەناوی خۆیان لەلیستی ئەوانا دەنوسن و ناسنامەیی ئەو گرووپانە و مردەگرن، کە ئەمانە لەپێش ئەم گۆرانکارییەدا سەر بەئایینی لەئایینەکان بوون. ئەمە لەلای. لەلایەکی تریشەوه زۆرینەیی کات هەتا کاتی مردن، ئەوەی پێی بێی بۆنی ئایین لێیان نایێ، بگرە زۆرینەیی کات بەئاشکراش دژی ئایین دەموستن، وەکی تریش

كاتى دەمرن، بەشىۈمىيەكى گىشتى، ھەموو مەراسىم و پىۋىستىيە ئايىنىيەگانىيان بۇ دەكرى، بە وئىنە ئەگەر لە پېشدا بەئىسلام ناسرابن ئەوا وەك موسولمانانى تر دەشۋرېن و كفن دەكرىن و نوپىزى مردوويان لەسەر دەكرى و تەلقىنيان دائەدرى و پىرسەيان بۇ دادەنرى و سەرخۋشى لە كەس و كاريان دەكرى و لە پىرسەكەياندا فاتىجەو قورئان دەخوئىنرى و پاداشەكەيان دەنيىرى بۇ گيانىيان و نزاى باشيان بۇ دەكرى و داواى لىخۋشبوونى گوناھيان لە خودا بۇ دەكرى !!.

دەى بىريارى شەرى پىرۋز سەبارەت بەم مەراسىم و دەستوورە ئايىنيانە كە بۇ ئەم زەندىق و بى بىروا رەسمىيانە دەكرىن جىيە؟!

لەوەلامدا دەئىين: بەپىيى بنەما شەرىعيەگان و ھەرموودەى زانا گەورەكان و ھەرمایشى پەراوہ ناودارەكانى شەرىعەت، دەبى لەم جۋرە بابەتانەدا، ئەم بنەماو رېسا سەرمەكيانە بەووردى رەچاۋ بىكرىن:

۱- ھەركەسى ساغ بوويەوہ كە بەشىۈمىيەكى شەرى لەئايىن پاشگەز بوومتەوہ ئەوہ لە ياسانامەى خودادا كۆمەللى بىريارى چەسپاۋى ناسراۋ، لەبارمىيەوہ ھەيە. ئىمە لىرەدا مەبەستمان رۋونكرەنەوہى ئەو بىريارە زانراوانە نىيە، كە لە ياسانامە (شەرىعەت)دا سەبارەت بە ملحدپىن و مورتەددى شەرى ھەيە.

۲- بىرياردان لەسەر وەرگەرەن لە ئايىن كارى موختى و قازىيە، ئىشى رەشەخەلك و عەوام نىيە، وە ئەوانىش لەكاتى وادا دەبى ئەوپەرى دووربىنى بىكەن و بەكوپرانە بىريارى كافىر بوونى كەسى نەدەن كە نىسبەتى گوشتارو كىردارى پاشگەز بوونەوميان لى دەدرى وەك ئەم كەسانەى كە گووتەمان.

۳. ھەموو ئادەمىزادى بە زىندوويى و بە مردوويى، بەشى خۋى رىزى ھەيە، وە ھەموو رىزىكى پارىزراوہ، مەگەر رىزى كە شەرى نىسقاتى بىكاو

پووجی بکاته وه.

۴- وهك له شهرحهكانى ئەم فەرموودمیه دا هاتوو، حیکمەتی ئەم ئاسانکارییه که پیغه مبهەر خۆی دروودی خوای لەسەر بێ- بۆ سەرۆکی مونا فقههکانی ڕهوا دیوه ئەم چەند مەبەستەیه:

ا - ئومید نه بپاروه، دهگونجی کابرا تهوبه بکا، یا تهوبه ی کردبێ، خاتیمه مه جهووله، ئیمان په نهانه، زۆر له مانه له سهرمه مرگ و نه خوشینی مهرگا، پاش نه وهی که له جاهو دهستهلآت و خوشی دنیا نا ئومید دهبن، مل بۆ ههق دادمه وێن و دین له کانگای دلوه قه بوول دمکهن، ئیمان هێنای فرعه ون له کاتی نووقم بوونیدا راستترین به لگهیه بۆ ئەم بابەته. من به جاي خۆم پیاویکم بینی نه خوش بوو، سهر به پارتیکی مولحید بوو، له پێش مهرگیا به چەند رۆژی، له مهرقه دهکانی دیکۆن و بیاره، وهك پیرێژنیکی جافی نه خوینه وار دهپارایه وه داوای ئی دمکرد که له خودا بپارێنه وه بۆی تا شیفای بدات. کاتی مرد، له سهر گۆرهمکهی پارتهمکهی شانازی پێوهی دمکرد، ههروا که سوکارهمکهی، له پاش رێ و رسمی حیزبایهتی خوین، به لالووته وه رێگه ی مه لا هۆشیاریان دا که تهلقینی بخوین.

ومرگیر (۲۰۱۵/۱/۲۶)

وهك قورئان به دهق دهفرموی: ﴿...حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْفَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ.﴾ (۹۰/۱۰). واته: کاتی فرعه ون له دهریا که دا غه رق بوو، ئیمانی هینا و گوتی: (وابا ورم هینا به و خوایهی که نه وهی ئیسرائیل دهپهرستن، وه من یه کیکم له موسولمانان).

ب - (استصلاحا للقلوب المؤلفه) ئیتر شته که سوودی ههیه بۆ مردوو که یا نییه تی نه وه زۆر کاریگهر نییه له کارهمکه دا. ده ئین: به هۆی ئەم هه لویسته ی

کردن و خو گیل کردن لئی کاریکی خراب نییه. ئەومنده ههیه ئەگەر کەسێ ناگاداری تەواوی هەبێ بەسەر حاڵی مردوو مەکەدا، کە هەتا کاتی گیان دەرچوون، هەر بەردەوام بوو لەسەر پاشگەز بوونەوه لە ئیسلام، ئەو بەشترو چاکتر ئەومیه، کە وەك پاشگەزو مورتەدد مامە ئەی لەگەڵدا بکا، بەلام لە سنووری ئەم فەرموودمەیهی پێغەمبەردا، کە هانمان دەدا لەسەر سەر قایمی کە بەدەق دەفەرموێ: (استعینوا علی قضاء حوائجکم بالکتمان).

ب - وەك لەم فەرمووده پیرۆزمه دەرەمکەوێ، مردوو - گەرچی لە ژیا نیدا خراپیش بێ - بەلام کاتی دەرئ، لەلای کەسوکاری شیرین دەبێ، مردن نەنگیەکانی دەرشاریتەوه، لەبەرئەوه کەسوکاری بەپێی توانا، هەول دەدەن مایەیی چاوپۆشی لێکردنی خۆدای بۆ دابین بکەن، وە بەهۆی سەرمتای خورپە لێکەوتنەوهو سامی مەرگەوه، لەمەدا تارادەیی عوزریان هەیه. سەرئنج بفرموون: ئەو هەتا عەبدوللای کۆری عەبدوللای کۆری سەلوول، لەژیانی باوکیدا، زۆر توندوتیژ بوو دەرەهەقی، تەنانت داوای لەپێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێ - کرد کە رێگەیی بەدات خۆی بەدەستی خۆی بەدا لەگەردنی باوکی، لەسەر ئەو هەلۆیستە ناشرینانەیی کە بەرامبەر بەپێغەمبەر هەیبوو، بەلام پێغەمبەر رێگەیی ئەوهی نەدا، چونکە ناگای لەو ئایەتانه بوو کە سەبارەت بە ئیبنوسەلوول باوکی هاتبوون، لەگەڵ ئەوهیسا، ئەو هەتا کاتی ئیبنوسەلوول دەرئ، لەبەر چاوی عەبدوللای کۆری شیرین دەبێ، مەرگ خراپەکانی دادەپۆشی، شلۆقی هەلۆیست کاریکی وادەکا، کە پەحمی بۆی بجوولێ، چونکە کاتی گەلەیی و تانەو تەشەر نییه بەلکو کاتی لێقەومان و فریاکەوتن و نزای باشە.

ئەم دېدو بۆچۈنە نۆيە بوو كە وای لەعەبدوڭلا كرد داوا لە پېغەمبەر
بكاو ئەو شتانه بۆ باوكى بكا، كە لە فەرموودمكەدا باس كراوون.

ج. پېغەمبەرى خودا - دروودى خواى لەسەر بى- بەنھىنى، ناوى موناڧق و
ناپاكەكانى بە حوزمىڧەى كۆرى يەمان فەرموو بوو، لەبەرئەو كاتى كەسى
دەمرد، پېشەوا عومەر - رمزى خاويان لى بى- لەلای خۆيەو سەرنجى حوزمىڧەى
دەدا، ئەگەر ئامادەى سەر تەرمى ئەو مردوو بېوايەو نۆيىزى لەبەر بگردايە،
ئەوا حەزرىتى عومەرىش دەيزانى كە ئەو موناڧق نىيە، لەبەرئەو ئامادەى
سەر تەرمەگەى دەبوو، و نۆيىزى لەسەرى دەگرد، بەلام ئەگەر حوزمىڧە ئامادەى
سەر تەرمەگەى نەبووايە، ئەوا عومەرىش ئامادەى نەدەبوو، وە لەو مودە ئەو
ومردەگرت خاومنى ئەو تەرمە لەو ناپاكانەيە، كە پېغەمبەر ناومكانيانى بەنھىنى
بە حوزمىڧە ووتوو، دەى ئەمە بەلگەى ئەومىيە كە ئەم جۆرە بابەتانه هەتا
لەژىر پەردمەو بن باشە، و مشەرى ئاشكرا بىيە، لەبەرئەو بېريارى شەرى بەپېي
روالەتە، و مەصلەلەم جۆرە كاتانەدا، بەرائەتە، چونكە ئەصل بەقاي ئەصلەكە
ئىمانە، وە بەرائەتە لە كوفر هەتا بەبەلگەى دامەزراو كوفرى كابرە دەچەسپى.

د. - فەرمايشتى راست و دروست ئەومىيە: (كە موسولمان هەتا بۆى دىمكرى
لەدنياو لەقيامەتدا لەم جۆرە كەسانە دوور بى، لە دۇنيادا ھاوړپىتى يان نەكات
و، لە گۆرستان گۆرى لەگەل گۆرپاندا نەبى، چونكە نزيكى مروڧى خراپ لە
ھەردوو دۇنيادا مايەى سەراسىيە).

ه. - لەبابەتى نىكاخ و تەلاق و ميرات و شتى ترى وايشدا ھەمان حسابيان بۆ
بكرى.

دووم: عەبدوڭلاى كۆرى عەبدوڭلاى كۆرى سەلوول (رمزى خواى لى بى)
يەككە لە ھاوړپى زۆر بەرپىزىمكاني پېغەمبەر - دروودى خواى لەسەر بى-

خەزرجىيە، ئەنصارىيە، لەپىشدا ناۋى حوباب بوو، پېغەمبەر -دروودى خۋاى لەسەر بى- ناۋەكەى گۆرۈى و ناۋى نا عەبدوللا نامادەى غەزاي بەدرو ئوحدو گشت غەزاۋاتەكانى ترى پېغەمبەر بوو، لەخزمەت پېغەمبەر خۇيدا وميەكى بوو لەنووسەرانى سرووش، وە لەغەزاي تەبووكا عەبدوللاى باوكى، كە ناۋدارە بە ئىبنوسەلوول، كە سەرۋكى ناپاكەكان بوو، ھەرەشەى لەپېغەمبەر كردو گوتى: (من و موحەممەد كاتى گەراينەو ە بۆ شارى مەدينە، كاممان بەدەسەلات و تواناتر بوو، بەوى ترمانى چۆل دىمكات، مەدينە يا بۆ من دىمى يا بۆ ئەو) جا كاتىك قورئانى پىرۆز، پەردەى لەسەر ئەم قەسە ژمھراۋىيەى ئىبن سەلوول ھەئمالى، عەبدوللاى كورى، پىشتى پېغەمبەرى گرت و لەدزى باوكى ومستاو بەپېغەمبەرى فەرموو: (سوئندم بە خدا ئەى پېغەمبەرى خدا ! داماوو ناتەوان ئەو، عەزىزو دلىروتوانا تۆى!) ھەرومھا فەرموۋى: (ئەى پېغەمبەرى خوا ! ئەگەر پىگەم پى بدەى بەدەستى خۆم دىمكوژم) بەلام پېغەمبەر -دروودى خۋاى لەسەر بى- پىگەى پى نەدا، پېغەمبەر -دروودى خۋاى لەسەر بى- زۆر لىى رازى بوو، ومگەل جارى پەسەن و مەدحى ئەوى كردوو، لە شەرى ھەلگەر اومكاندا (ردە) دا، لەكاتى جىنشىنى ئەبوبكرى سدىقدا، لەسالى دوانزەى كۆچىيدا، لە يەمامە شەھىدبوو، (رمزى خۋاى لى بى) (بىر: شەرىعەتى ئىسلام، مغنى موحتاج، فىقھى ئاسان، باسى تەرم).

سېيەم: ئەم عەبدوللاى كورى سەلوولە باوكى ناۋى ئوبەيى كورى مالىكە، سەلوول نەنكىيەتى، دايكى باوكىيەتى، ژنى بوو لەھۆزى خوزاعە، ئىبنو سەلوول يەككى بوو لەسەرۋك ھۆزەكانى ھۆزى خەزرج لەمەدينە، ھۆزى خەزرج - لەپىش كۆچى پېغەمبەر بۆ مەدينە - بىريارىان دابوو كە ئىبنو سەلوول بىكەن بەپادشاى خۇيان، بەلام پېغەمبەر و موسولمانان دىمۆلەتى ئىسلامىيان لەمەدينە

دامه‌زړاندا، ئه‌م هه‌له‌ی له‌ده‌ست چوو له‌به‌رنه‌وه هه‌تا مرد، نه‌و کونه رڼه‌ی له پیڅه‌مبه‌ر بوو، مه‌شه‌وره به سه‌روکی ناپاکه‌گان، که له‌زاراوه‌ی سوونه‌تدا ناوداره به‌سه‌روکی مونا‌فقه‌کان. ئیبنو سه‌لول له‌سالی نو‌ی کوچیدا مردوو.

۱۷۶۸- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اجْتَمَعَ عِنْدَ الْبَيْتِ ثَلَاثَةُ نَفَرٍ: قُرَشِيَّانٍ وَثَقَفِيٌّ أَوْ ثَقَفِيَّانِ وَقُرَشِيٌّ، قَلِيلٌ فَقَهُ قُلُوبِهِمْ، كَثِيرٌ شَحْمٌ بَطُونُهُمْ فَقَالَ أَحَدُهُمْ أَتَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَا نَقُولُ؟ وَقَالَ الْآخَرُ يَسْمَعُ إِنْ جَهَرْنَا وَلَا يَسْمَعُ إِنْ أَخْفَيْنَا وَقَالَ الْآخَرُ: إِنْ كَانَ يَسْمَعُ إِذَا جَهَرْنَا فَإِنَّهُ يَسْمَعُ إِذَا أَخْفَيْنَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ) الْآيَةَ . (الحديث ۶۹۶۰ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیعا لصحیح الإمام مسلم بشرح النووي = ۶۹۸۴ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح مسلم. بخاری. تفسیر: ۴۸۱۶، ۴۸۱۷، ۷۵۲۱. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۲۴۸ تحفة الأشراف: ۹۳۳۵). (۱۷۶۸)

عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌وود که‌ناسراوه به ئیبنو مه‌سه‌وود (ره‌زای خوای لئ بئ) فه‌رمووی: له‌لای به‌یتا، دوو قورمیشی و یه‌ک شه‌قه‌فی، یا دوو شه‌قه‌فی و یه‌ک قورمیشی کۆده‌بنه‌وه، به له‌ش قه‌به‌و قه‌له‌وو فیله‌ته‌ن، به‌دل و هو‌ش و گو‌ش که‌ودمه‌ن و نادان، یه‌کیکیان ده‌لئ: ئایا ئیوه له‌و باومره‌دان، که خودا گو‌یی لئی‌ه که ئیمه چی ده‌لئین؟ یه‌کیکی تریان ده‌لئ: نه‌گه‌ر به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌بکه‌ین ده‌ییستی، به‌لام نه‌گه‌ر به‌په‌نه‌انی قسه‌بکه‌ین نایبیستی! نه‌وی تریشیان ده‌لئ: نه‌گه‌ر به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌بکه‌ین گو‌یی لئ بئ، به‌په‌نه‌انیش قسه‌بکه‌ین هه‌ر گو‌یی لئ ده‌بی! جا خودای گه‌ورمه‌و مه‌زن نه‌مه‌ی نارد:

(۱۷۶۸) بخاری. تفسیر: ۴۸۱۶. بوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۱۶۲ = ۶۹۶۰ شیعا (بخاری رقم

{وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ} (سورة فصلت- ۴۱/۲۲).

۱۷۶۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ إِلَى أَحَدٍ ، فَرَجَعَ نَاسٌ مِمَّنْ خَرَجَ مَعَهُ ، فَكَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهِمْ فِرْقَتَيْنِ ، قَالَ بَعْضُهُمْ: نَقْتُلُهُمْ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا ، فَنَزَلَتْ (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَتَيْنِ). (الحديث ۶۹۶۲ شيعا = ۶۹۸۶ فم. بخاري. فضائل المدينة. ۱۸۸۴ ، ۴۰۵۰ ، ۴۵۸۹ ، فتح الباري). (۱۷۶۹)

زمیدی کوپی ثابت (پرمزای خوی لی بی) همرمووی: کاتی پیغه مبرو یارانی له مه دینه وه دمرکه وتن و بهرمو چیا ی نوحود که وتنه ری، بو غهزا، له ریگه کومه لی له وانه ی که له سوپاکه ی پیغه مبردا بوون، به سمرؤکایه تی عهبدو لای کوپی ثوبه یی کوپی سه لوول، گه پرا نه و مو نه یانویست که له و غهزایه دا به شداری بکه ن، که گه پرا نه وه ها وه له کانی حه زرت بوون به دوو تاقمه وه، تاقمیکیان گوتیان: که گه پرا نه وه له م غهزایه دمیانکوژین، تاقمه که ی تریشیان گوتیان: نایانکوژین. جا به م بونه یه وه نه م نایه ته هاته خوارموه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَتَيْنِ} (النساء- ۴/۸۸).

واته: له بهرچی له بارمی نه م ناپاک و مونا فقانه وه بوون به دوو دهسته وه: دهسته یه کتان ده لئین: نه وانه ناپاک و ناموسو لمانن، له بهر نه وه دمیانکوژین، دهسته یه کتان ده لئین: نه وانه موسو لمانن، نایانکوژین، بوچی هه مووتان به یه ک دمگ نالئین: نه مانه نا موسو لمانن، چونکه ناپاک و مونا فیقن.

(۱۷۶۹) بخاری. فضائل المدينة: ۱۸۸۴، بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۱۳۱ - ۶۹۶۲ شيعا (بخاری رقم

۱۷۷۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُنَافِقِينَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْغَزْوِ تَخَلَّفُوا عَنْهُ وَفَرَحُوا بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اعْتَذَرُوا إِلَيْهِ وَخَلَفُوا وَاحْتَبُوا أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَتَنَلْتُ ﴿لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾.. الْآيَةَ (الْحَدِيثُ ٤٥٦٧): (۱۷۷۰)

نه بوسه عیدی خدری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: لهسه رده می پیغه مبه ر خویدا (دروودی خودای لی بی) جهند پیاویک هه بوون، ناپاک (منافق) بوون، گاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) دهچوو بو غهزا، نه وان بهفیل و فهره ج خویان دمدزییه وه وله ماله وه دهمانه وه، به پیجه وانیهی چه زرمته وه (دروودی خودای لی بی) وه بو دزایه تی نه وه بهم هه لو یسته ناپاکانه یان که یفخوش دمبوون، کاتیکیش که پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) دمهاته وه له غهزا دهچوونه خزمه تی و بههانه و مههانه ی درویان دمهینایه وه، سویندیان لهسه ر دهخاردو که یضیان به وه دمهات، که به به لاش لهسه ر شتی که نه یانکردوه سوپاس و تاریف بکرین! نیر بهم بو نه یه وه نه م نایه ته پرۆزه دابهزی که پهرده لهسه ر نه م هه لو یسته ناجه وان مهردانه یان هه لدماته وه، که دمفه رموی: ﴿لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ۱۸۸/۳، واته: نه ی پیغه مبه ری خۆشه ویسته! ومتوش نه ی موسلمان ی بهرپز! وا مهزانه نه وان هه که وا دلشادو شادومان دهبین به کردموه ی ناشیرینی خویان و چه ز دمهکن که لهسه ر

(۱۷۷۰) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۶۴۷ = ۴۵۶۷ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۲۱۲۷ = ۶۹۶۴ شیخا

شتيکی باش، که به درو دهلین : نهو شته باشه مان کردووه به لام لهراستیدا نهو
 نیشه یان نه کردووه، چه زده کهن له سه رنهو شته باشه، به هوئی نهو درو یانه یانه وه،
 به به لاش سوپاس وومسف بکرین، قمت وامه زانه که نهوانه و وینهی نهوانه، بهم
 ساخته کاریه و فرت و فیله، له دمست تو له و سزاو قاری خودای گه وره قوتار دمبن
 و، له په نایه کا ناسووده و سه رفه راز دمبن و ئوقره و ستار دمگرن، قمت شتی
 وانیه به لگو بو نهوانه و بو وینهی نهوانه، ههیه سزای به سوئی و نازاری ئیش
 به ناو په ری دل گه یین! (تاج/ ۶/ ل ۹۵ - ش = شه یخان = بوخاری و موسلیم).

۱۷۷۱- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّ مَرْوَانَ قَالَ: اذْهَبْ يَا رَافِعُ -
 لِبَوَائِهِ - إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْ: لَئِنْ كَانَ كُلُّ امْرَأَةٍ مِنَّا فَرِحَ بِمَا أَتَى وَأَحَبَّ أَنْ يُحْمَدَ بِمَا
 لَمْ يَفْعَلْ مُعَذِّبًا لِنُعَذِّبِ أَجْمَعُونَ. فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا لَكُمْ وَلِهَذِهِ الْآيَةُ؟ إِنَّمَا أُنْزِلَتْ
 هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَهْلِ الْكِتَابِ. ثُمَّ تَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ) هَذِهِ الْآيَةُ وَتَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا) وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: سَأَلَهُمُ النَّبِيُّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَيْءٍ فَكَتَمُوهُ إِيَّاهُ وَأَخْبَرُوهُ بِغَيْرِهِ فَخَرَجُوا قَدْ أَرَوْهُ أَنْ قَدْ
 أَخْبَرُوهُ بِمَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ وَاسْتَحْمَدُوا بِذَلِكَ إِلَيْهِ وَفَرَحُوا بِمَا أَتَوْا مِنْ كِتْمَانِهِمْ إِيَّاهُ مَا
 سَأَلَهُمْ عَنْهُ. (الحديث ٦٩٦٥ شيحا = ٦٩٨٩ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤ رقم:
 ١٦٤٨ شيحا = ٤٥٦٨ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ٣٠١٤. تحفة الأشراف:
 (١٣٣). (٥٤١٤).

حه میدی کوپی عه بدو په حمانی کوپی عه ووف (په حمه تی خودای لی بی)
 فه رمووی: کاتی که مهروانی کوپی حه کهم سهرداری سه رشاری مه دینه بوو،

(۱۳۳) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۶۴۸ - ۴۵۶۸ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۲۱۲۸ = ۶۹۶۵ شیحا
 (بخاری رقم الکتاب/ ۶۵ رقم الباب/ ۲).

بەدەر كەوانەكەى خۆى، كەناوى رافىع بوو، گوت: ئەى رافىع! ئادەى بېرۇ بۇلاى
ئىبنو عەبباس، پىى بلى: خۇ ئەگەر ھەموو كەسى سزاو ئازار بىدرىت لەسەر
ئەو كەشادمان بى بەوەى كەدەستى دەكەوئ و ھەز بكات كەبەخۇراپى سوپاس
بكرئ لەسەر شتى كەخۆى نەىكرىبى خۇنەگەر ئەمە وابى، ئەوا كەسمان
لەقىامەت دا رزگارمان نابىو، ھەموومان سەرچەم سزاو ئازار دەدرىن، چونكە
كى ھەيە مەگەر بەدەگمەن، كەمال و منال و ئايەو مایەو پایەو وەسپى راست و
درۆى بى خۇش نەبى؟

جاگاتى كەرافىع ئەم پەيامەى مەرۋانى بەئىبنو عەباس راگەيانە، ئىبنو
عەباس (رەزى خەى لى بى) لەوەلام دا فەرەمووى: ئىو چىتانە بەسەر ئەم
باسەو؟ ئەم ئايەتە ھاتە خوارمە لەشانى خاومە نامەكان دا، جارىك پىغەمبەر
(دروودى خەى لەسەربى) جوولەكەكانى بانگ كىردو پەرسىارى شتىكى لىيانكەرد،
ئەوان شتەكەيان شاردەموو ھەشارى وەلامە راستەكەيان داو، بەپىچەوانەى
ئەوومە شتىكى تەريان پى گوت، ئەنجا وایان نىشانى ھەزەرت دەدا، كە وەلامى
پەرسىارەكەى ئەوایان بەراستى داوتمەوومو كەوابى دەبى ھەزەرت (دروودى خەى
لەسەربى) سوپاس و ستایشیان بكات، وەشادمان و دىشادبوون بەوەى
كەراستىەكەيان شاردەبوومو كەتمى ھەقىقەتەكەيان كىردووم، ئەو جا ئىبنو
عەباس ئەم دوو ئايەتەى خویندەووم، ئايەتى:

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ} (سورة

آل عمران- ۱۸۷/۳)

واتە: ئەوسا خەدا پەيمان و بەئىنى لەوكەسانە وەرگەرت كەخاومە نامەى
ئاسمانىن، كەبەمەردومى رابگەيەنەو ھەشارى نەدەن، پەيمانى لەزاناكانيان
وەرگەرت كە بەباشى مەبەست و ماناى ئەونامەى خەدايە رووناك بکەنەووم بۇ

هه موو كه سئ وه له كه سئ نه شار نه وه. وه ئيبنو عهباس ئهه ئايه تهيشي

خوينده وه:

{ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ } (سورة آل عمران - ١٨٨/٣). (تاج/٤ ز/٤ ژ ٣٧٩١ - سوورمته ئالي عيمران - ژماره/٢١٢٧).

١٧٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ رَجُلٌ نَصْرَانِيًّا فَاسْلَمَ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ وَالْإِسْلَامَ فَكَانَ يَكْتُبُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَادَ نَصْرَانِيًّا فَكَانَ يَقُولُ مَا يَدْرِي مُحَمَّدٌ إِلَّا مَا كَتَبْتُ لَهُ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ فَدَفَنُوهُ فَاصْبَحَ وَقَدْ لَفَظَتْهُ الْأَرْضُ فَقَالُوا: هَذَا فِعْلُ مُحَمَّدٍ وَأَصْحَابِهِ لَمَّا هَرَبَ مِنْهُمْ نَبَشُوا عَنْ صَاحِبِنَا فَالْقَوْهُ فَحَفَرُوا لَهُ فَأَغْمَقُوا فَاصْبَحَ وَقَدْ لَفَظَتْهُ الْأَرْضُ فَقَالُوا: هَذَا فِعْلُ مُحَمَّدٍ وَأَصْحَابِهِ نَبَشُوا عَنْ صَاحِبِنَا لَمَّا هَرَبَ مِنْهُمْ فَالْقَوْهُ فَحَفَرُوا لَهُ وَأَغْمَقُوا لَهُ فِي الْأَرْضِ مَا اسْتَطَاعُوا فَاصْبَحَ وَقَدْ لَفَظَتْهُ الْأَرْضُ فَعَلِمُوا أَنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ فَالْقَوْهُ. (الحديث: ٣٦١٧): (١٧٧٢)

ئه نههس (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیاویکی نهصرانی هه بوو، موسولمان بوو، سوورمته به قهرمو سوورمته ئالي عيمرانی خویند، جابو بار كه ئايه ته دمهات بو پيغه مبهه نهو دمينووسی، له پاشا بوووه به گاور، وه دمیوت: موحه ممهه دبجگه له وهی كه من بووم نووسیوه هیچی تر نازانی، جابو خودا مراندی و کومه له كهی ناشتیان، وه بو سبهینی كه ته ماشا دمهكهن وازهوی لاشه كهی توور داومته دمره وه. وتیان: ئه مه ئیشی موحه ممهه دو هاوړپكانيه ته، له بهر نه وهی رایكردووه له دهستیان و له ئاینه كه یان په شیمان بوته وه، ئهه هاوړپیهی ئیمه یان بو سووكایه ته پیکردن والی کردووه، دیسان گوړپکی قولتریان

(١٧٧٢) تجرید/٤، ژماره: ١٤٤١ = ٣٦١٧ بخاری. بوختهی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٤٥ = ٦٩٧١ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٦١ رقم الباب/٢٥).

بۆيەھەلگەندو ناشتیانەو، بەلام بۆ سبەینى دیسانەو زەوى توورپى دابووه
 دمرموه، دیسانەو، بەلام بۆ سبەینى دیسانەو زەوى توورپى دابووه دمرموه،
 دیسان وایان گوتەوو هەتا توانیان گۆرپىكى قول ھوولیان بۆ ھەلگەندەو، کەچى
 بۆ سبەینى ھەمدیسان زەوى لاشەكەى توورپى دابووه دمرموه. نیتى زانییان کە
 ئەمەنیشى خواپەو لە مەردومەو نییە، لە بەر ئەو ئەوانیش توورپیان داو
 خوداگردى بە پەندو، کردى بە بەلگەپەكى پروون و ئاشکرا لەسەر راستى ناپینى
 موخەمەدو، ھەرکەسى پەشتى تى بکا خودا پى دمنوینى!).

ئەمەیش گێرانەو مەیکى تری ئەم ھەرموودمە، لە ژمارە: (۱۹۴۵) ی
 بوختەى موسلىمدا:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ مِنَّا رَجُلٌ مِّنْ بَنِي النَّجَّارِ قَدْ قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَآلَ
 عِمْرَانَ، وَكَانَ يَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَنْطَلَقَ هَارِبًا حَتَّى لَحِقَ
 بِأَهْلِ الْكِتَابِ، قَالَ: فَرَفَعُوهُ، قَالُوا: هَذَا قَدْ كَانَ يَكْتُبُ لِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ)، فَأَعْجَبُوا بِهِ، فَمَا لَبِثَ أَنْ قَصَمَ اللَّهُ عُنُقَهُ فِيهِمْ، فَحَفَرُوا لَهُ قَوَارِئَهُ، فَأَصْبَحَتْ
 الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَيْهَا، ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ قَوَارِئَهُ فَأَصْبَحَتْ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ
 عَلَى وَجْهَيْهَا، {ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ قَوَارِئَهُ فَأَصْبَحَتْ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَيْهَا}
 فَتَرَكُوهُ مَنبُودًا. {الحديث: ۶۹۷۱ = ۶۹۹۵ فم}:

ئەنەسى كورپى مالىك (رەزای خودای ئى بى) ھەرمووی: پیاوئى ھەبوو،
 لەھۆزى بەنى نەجارى ئیمەبوو، موسولمان بوو، دەستى کرد بە خویندنى
 ھورنان، سوورمتى بەقەرەو سوورمتى ئالى عیمرانى خویند، گەلى جار شتى
 دمنووسى بۆ پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) روژى ھەلھاتو رویشت
 بۆناو خاومە نامەگان، ھەرمووی: جا ئەوانیش کابرایان ھۆستەو بەرزىان
 کردموه. گوتیان: ئەم پیاو لەلای موسولمانان پایەى بەرز بوو، گەیشتبوو

پایه نووسه رانی موحه ممه د، نامه و قورئان و شتی بۆ دمنووسی، ئیتیر تهواو تهواو موعجهب بوون بیی، بهلام نه وهندهی پی نه چوو که خودا بیی نواندو له ناویانا خودا نه ستۆی وردکرد، نهوانیش چالیکیان بۆی هه لکه ندو شاردیانه وه، بهلام زموی نه یگرته خۆی و فرهی دایه سه رپشتی خۆی، تا سی جار گۆریان بۆیه له ده که ندو زموی نه یدمگرته خۆی و فرهی دمدایه دمروه، ئیتیر نهوانیش وازیان له لاشه که ی هیئاو له و دمشته توورپاندا).

روونکردنه وه:

منافقه نوپکان:

جیگهی داخه، له م رۆژگارمدا، له هه موو لایه که وه، جیهانی نیسلام که وتۆته بهر هه لمهت و هه ویلی سوپای کوفرو ناپاکان و دوو رووان، ومکی تریش کۆمه له دمنه ز له دل و به ناو موسولمانه کان، به درۆو بۆ چاوبه ست و چه واشه کاری، خۆشه ویستی و حوبی نه هل و به یتیان کردوو به دهمامک و روو پۆشو، وهک دیوجامه، له په نا نه م بیانوو درۆینه داو، به ناوی خۆشه ویستی و له سه ر کردنه وه ی که سوکاری پیغه مبه رموه، هیترشی بی شه رمانه دمه نه سه ر چه رمه کانی پیغه مبه رو سه رجه می هاوه له کانی و چه یاو نامووسی خودی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) زهمدارو له که دار ده که ن و تۆمه تی داوینپییسی و بیئابرووی دمدن له هاوسه رمکانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) و جمین و له عنمت به ناشکرا دمدن و ده که ن له جینشین به ریزمکانی پیغه مبه رو ده یکه ن به شریته و نه وارو سی دی و به هه موو ولاتدا بلاوی ده که نه وه. به به رچاومانه وه له به غدا له نه عظه میه له په نا گۆری نه بو

حەنەفەدا، بەرۋۇزى نىومرۇ، خۇپىشاندىكى گەورمىيان ئەنجامداو نەفرەتو
لەئەنەتەيان لەئىمامى عومەر دەكردا!

ئەمانەمان بەچاۋى خۇمان دى، كە ناخونى شىۋە مالووم لەسەر كەئالە
ئاسمانىيەكان، بەوپەرى بى شەرمى و دىغەز لەدلىيەو، جەمىن بەدايىكى
موسولمانان عائىشەى ھاوسەرى پىغەمبەرو بە ئەبۇبەكرو بە عومەرو
حەفصەو بە ئوم حەبىبەو بە سەرجەمى سەحابەكانى پىغەمبەر دىمەن و
ھىرش دىمەنە سەر رەمزو ھىماكانى ترى ئىسلام، تەئانەت قورئانى پىرۋزىش
لەشەرى ئەم ئاخونانە رزگارى نەبوو، بەراستى ئەمانە، بەشەيتانانە:

۱- ئالوبەيتيان كىرەو بە مەقاش و بە ماشە بۇ تانەو تەشەر لەھاۋەلان و
بە پاچ و بىل، بۇ رووخاندى ئايىنى محمد و ئايىنى پىرۋزى ئىسلاميان لە رەگ و
ریشە بى دىمەھىتىن و بوون بە كوتەكى دىستى دوژمن، لە جوولەكەو لە گاور،
تەئانەت گاورو جوولەكەكانىش لەكاتى ھىرشدا بۇسەر ئىسلام، ھەمان تانەو
تەشەرى ئەم ئاخونانە بەكار دىمەھىتىن و بەبى زىادو كەم دووبارە دىمەنەو.

۲- ئىمە بەراستى موسولمانىن و تەنىا لەبەرئەو نوورو رووناكى
ئىسلامان قەبوول كىرەو، كەبىت بەچراى رۇشنى دىن و دىنيانمان و ھىچى تر،
وە خدا ھەزكا ھەر وائىش دىمى، لەم خالەو باومرمان بەھەموو فەرموودەو
فەرمائىشەكانى خداو پىغەمبەرى خدا ھەيەو لەسەر فەرمائىشت و فەرموودەى
ئەوان، خىزان و كەسوكارو ئەھلوبەيتى پىغەمبەرمان خۇش دەۋىو، عەلى و
فاطىمەو ھەسەن و ھوسەين و نەو و ۋەجەى پىرۋزى ئەوانمان لەنوورى چاۋى
خۇمان خۇشتر دەۋىو ئومىدى گەورەى دىن و دىنيانمان، لەپاش خداو
پىغەمبەرو قورئانى پىرۋز، حوببو خۇشەويستى ئەوانە! وە رۇزى چەندىن
جار لەناو نوۋزو غەيرى نوۋزدا دروودو سلاۋيان بۇ دىمىرىن.

به‌لام له‌بهر رووناکی ئەم شیعەرە عەرزتان دەکەم:

پرسیاری کورت کورت، وەلامی ورد ورد

زانیای می‌شکبن، بۆ خوێنەری کورد:

دەبێ بۆچی یەکیکی وەکۆو ئەفرمعی کۆری حابیس، کە خۆی و دەکۆری،
لەشەری یەرمووکدا، لەسەردەمی عومەری کۆری خەطابدا، لە ولاتی شام،
لەپیناوی بەرگری لە نووری ئیسلام جەنگیون و هەولیان داوە بۆ فەتحتی شام و لە
نەبەردیکی خوێناویدا لەگەڵ سوپای روومدا، شەهید بووبن، دەبێ بۆچی ئەمانە
مۆرتەددو مەلەوون بن، چونکە عومەریان بە خەلیفەیی خۆیان زانیوە، بە‌لام
نیامی حوسەین، کە لەشەری برا کۆزیدا کۆژراوە و مەهەوی ئەومووە خەلکیکی
زۆر لە موسوڵمانان، بە بە‌لاش و لە پیناوی هیچدا کۆژراون دەبێ بۆ حوسەین
شەهیدبێ و خوێنەکی بێ بە‌خوێنی سیاومیش و تا رۆژی قیامت
نەکۆژیتەووە رۆژانە، لێرە و لەوێ، لەسەر ئەو موسوڵمانان یەکتری بکۆژن و
کەسانێ بازارگانی بە‌خوێنەکە یەو بە‌کەن و وەک بایەقوژ هەر بلێن: نادە تۆلەیی
حوسەین بستی‌ن! یا لئازات الحسین!! دەبێ بۆچی ئەم هەموو سەحابە و تابەیین و
موسوڵمانانەیی کە لەسەردەمی ئەبوبەکری صەدیقه‌وە، هەتا کۆتایی خەلافەتی
ئیسلامی، کە ئەم هەمکە فتوحاتانەیان کردووە و نووری ئیسلامیان بە‌جیهانا
پەخشەووە کردووە، هەموو مۆرتەددو پاشگەزو منافق و دوو رووبن، چونکە
لەعنەت و ئەفرەتیان لە ئەبوبەکەر عومەر و عائیشە و حەفصە و ئوم حەبیبە و
موعاویە نەکردووە!

ئەمانە کە دوورگەیی عەرەب و شام و میصر و سێ بەشی ئەفریقا و عێراق و
ئێران و هیندو سیندو نیووی ئاسیا و بەشی لە ئەورووپایان بە‌نووری قورئان و بە
نووری ئیسلام درەخشانکردو کردیان بە ئیسلام و هەتا ئیستایش بە‌هەوی

کۆششى ئەوانەو لە سەراسەرى جیهاندا، زیاتر لە ملیارو نیوئ موسوڵمانو زیاتر لە پەنجاو چوار دمولەتى ئىسلام ھەيە، ئەمانە ھەموو مورتەددو پاشگەزو جەھەننەمى بن، بەلام ەلى و منالى ەلى و ئەوانەى كە ەلى و منالى ەلىيان کردوو بە بیانوو، كە يەك سانتىميان نەخستۆتە سەر خاكى ئىسلامو يەك شەھىدى بەرەى شەرى كوفريان نىيەو ھەر خەرىكى شەرى برا كۆزى بن، ئەمانە ھەموو شەھىدبنو بەھەشتى بن؟!

بۆچى ئەمە ھەرقەلىيەتە، يا ەدالەتو نوبوووتە؟ بەراستى ئەمە مەنطىقىكى لارو خوارو پىلاننىكى شەيتانانەى ئاشكراو دیارە، نەخوا، نە پێغەمبەر، نە ەلى پێى رازىيە! بەراستى ھەركەسى بەچاوى ژێرى، بەپێى ھۆشى ساخ، مەزھەبى شیعە سەرنج بدا، زۆر بەباشى ھەست دەكا، كە شیعە دىنىكى دەستكردە، لەسەر ئەم سێ پایەيە دامەزراو: درۆو دەلەسەى شاخو بالدارو جنسو خومس.

بۆ بەراورد لەگەڵ ئەم بەچكە شەيتانانەى كە تانەو تەشەر لە ھەرمەكانو لە مامەكانو لە خەزورەكانو لە سەحابەكانو لە جێنشینهكانى پێغەمبەر دەدەن و قورئانەكەى بەدەسكارىكراو دەزانن و سوننەتە راستو دروستەكەى بەدرۆى ئەبو ھورەيرەو عائیشە دادەنێن، ئەم نموونەيە تۆمار دەكەين:

سەيگولێ ھەبوو زۆر بەدين بوو، لەسەيدەكانى خاوى و قانزانقاہ بوو، لە گەرەمكى چوارباخ دادەنیشت لە سلیمانى، بەزۆرى لە مزگەوتى قەرە چێوار لە گەرەمكى چوارباخ نوێژى دەکرد، ھەرچى لەگەنم پەيدا دەبێ نەيدەخوارد، گوايە باوہ ھەواو داپە ھەوا لەسەر خواردنى گەنم لە بەھەشت دەرکراون، ئەم سەيگولە (رەحمەتى خودای لى بێ) رەفتارىكى زۆر سەيرى ھەبوو، ھەر مەلایەك

لەبەر نوێژیدا، سوورەتی (تَبَّتْ يَدَا)ی بخوێندایە، یەكسەر نوێژەكەى دەبێ و دەچوو لەولاوه نوێژەكەى خۆى دەكرد، ئیتر قەت جەماعەتى لەپشتى ئەو مەلایەوه نەدەكرد، دەيگوت: مەلا! چۆن شەرم لەخواو لە پێغەمبەرى خوا ناكەى، دەچى لەناو خەلكى عەوامدا، خراپىيى ئەبو لەهەب باس دەكەيت، كە مامەى پێغەمبەرە، نازانى هەر قسەيى شوێنى خۆى هەيە؟

جا برا سویندم بە خودای گەورە، ئەم سەيگۆتە، گەلێ گەلێ لەم هەمكە ناخونەى كە لەسەر جویندان بە نامووسى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) سوورن و بەردەوام ئاگرى شەرى براكوژى لەناو موسوڵمانانا، بەناوى لەسەر كەردنەوى عەلى و فاطیمە و حەسەن و حوسەين و ئەهلۇبەيتەوه، بەردەوام بەم بیانووہ درۆيەوه، ئاگرى شەرى براكوژى هەل دەگيرسینن و خوش دەكەن!

من ئەم پرسىارە لە هەموو خاوەن وێژدانى، خاوەن هۆش و گۆشى، بەبێ لایەنانە دەكەم: دەبێ بۆچى، ئەم مەراجیعانە كە خۆيان بە نوێنەرى راستەقینەى ئەهلۇ بەيت دىزانن و بەس، داخ لەدلانە و كوێرانە، بەهەموو هۆكارێكى راگەياندن، شەوو رۆژ خەلك هاندەمدن لەسەر دزايەتى و كافركردنى لەسەدا نەوودو پینجى گەلى موحەممەد، بەتايبەتى هى خزمە نزيكەكانى و هاوسەرەكانى و هۆزەكەى كە هۆزى قورەيشە، گوايە ئەمانە پشتى عەلييان بەرداوه و پشتى دوژمنانى ئەويان گرتوو! كە ئەبوبەكرو عومەر و عوتمان و عائيشە و حەفصەن....تاد.

ئەو هەموو فيداكارى و قوربانى و تيكۆشان و خەباتگيران و شەهيدانەى، كە كۆى سەرجهەميان بە درێژايى ميژوو لە نزيكەى يەك مليار تى دەپەري، ئەم هەموو خۆبەختکردن و خەباتگيران و شەهيد بوونە، گشتى هيج و پووچەو چيگەيان ناو ئاگرى سوورى دۆزەخە، گوايە ئەمانە تەبەرپرايان لە ئەبوبەكرو

عومەر نه کردوو، به لککو لایه نگرانی نه وان، که منالیکیان به ناوی موحسینه وه
له باری فاطیمه بردوو؟! په ککو لهم چه لامه تهی؟

جا باشه توخوا، گریمان ئهم بوختانه راستیش بی و درۆی په تی ناپاکان و
دوو رووان و ناحه زانی ئیسلامیش نه بی، ئهم هه موو به چکه شیرو پالنه وان و
فیداکارانه ی، که له ماوه ی نزیکه ی (۱۵۰۰) هه زارو پینج سه د سالد، جه نگیون و
دهستیان به قورگی شیردا کردوو و نالای ئیسلامیان شه کاندوته وه و زیاتر له
میلیار ئ شه هیدیان، لهم ماوه دا، لهم پیناوه دا داوه، ئهم دهریا به له خوین و
فرمیسک، ئهم هه موو زامارو شه هیدو کهم ئه ندام و قور به سه رو جه رگ
سووتاوانه، به هه موویان ئهم سکه له بارچوو درۆینه ی فاطیمه یان تیا دا نابی؟!
باشه ئه و گریمان ئه بوبه کرو عومهریش تاوانبار بوون، ئهم خه لکه ی تر بو؟
بوچی ئه و خه لکه شه هیدو خه باتگی پرانه، هه موو ئا و له زامیان دی، بهس منالی
عه لی خوین له زامیان دی!

خودا شایه ته عه لی و فاطیمه خوشیان به مه رازی نابن، به لام چی ده لی
به که سانی، به فیل و به درۆ به ساخته ئالوبه یتیان کردوو، به کوهک و به
ئامراز بو رووخانی ئایینی موحه ممه د.

من بوخودا ئهم شایه تی به دمه د، زیاتر له (۳۰) سی سال له ناو
جه عفه ریدا، خۆم و مال و منالم زیاوم، دراوسی و هاوهل و برادرم بوون، هیچ
هه ستمان به وه نه کردوو، که ئیمه دوو لایه نی جیا ی، مه به ستم ئه مه یه: ئهم
تۆوی دوژمنایه تی بلا و کردنه وه یه، بهس له ژیر سه ری میژمر به سه ره کاند
هه یه و بهس، جه ماومرکه له شیعو له سوننه وهک برا پیکه وه ده زین، ئه گهر
دهستت یومردانی ئه وان نه بی!

بەم بۆنەيەوه ئەم راستیە دەدرکینم و تۆمار دەکەم: کە حیزبی بەعشی درنده، لە سوپادا، بە کوردو شیعه و شیوعییان دمتگوت: (الثَّلَاثِيُ الْخَبِيثُ) = (سیلانەى چەپەل!).

وهكى تریش كە بارودۆخەكە، لەهەموو گۆشەكانیەوه دەهینمە بەرجاو، هەق دزمانم كە ئەمانە وا خۆشی دنیا قووتی داو و وهك مەسیح دمفەرموی: وا كەیفیان بەومدئ كە لەلای سەروووموه دانیشن و پێیان بگوتری ئایەتوللا و شتی واو وابوون بەداوی شەیتانەوه (يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). وا لەشەقامە رێگەى ئیسلام تەرابوون و دوور كەوتوونەتەوه، بەمنى هەزار وریا ناكړینهوه، بەلام وهك قورئان بەدمق دمفەرموی:

{وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - الأعراف - ١٦٤/٧}.

لەكۆتادا بەكۆلى دڵ لەخودا داوا دەکەم كەبرا سوننیهكان و برا جەعفەرییهكان، وهك برا لەگەڵ یەكتری بژین و خودا لەشەرى ئازاوه گێڕان و ئەوانەى كە بازەرگانی بەخوینى هەردووولاوه دەكەن: بیانپاریزی و برایهتی و تەبایی و هاوسەنگەری، لەناو سەرجهمی موسوڵماناندا، دژی دوژمنى ئیسلام، بەردەوام بێ. ئامین.

عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَمْسَ سِنِينَ، فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْثُرُ»، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ وَالْأَوَّلِ، وَأَعْظُوهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ». {الحديث: ٤٧٥٠ = ٤٧٣٦ فم. تجريد ٦٢/٤، رقم: ١٣٧٧ = ٣٤٥٥}.

ئەبو حازم (رحمەتی خودای ئی بئ) فەرمووی: پێنج ساڵ ئامادەیی کۆری زانستی ئەبو ھورەیرە بووم، لێم بیست دمی فەرموو: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (جاران ئەوەی ئیسرائیل - واتە: گەلی جوولەگە، کە لەزمان و زاراوی قورئان و سوننەتدا ناودارن بە بەنی ئیسرائیل - پێغەمبەران دەیانبردن بەرپۆوە و سەرپەرستی کاروباریان دەکردن، ھەركاتی پێغەمبەری فەوتی دەکرد، گورج پێغەمبەریکی تر لەجێگەی ئەو دادەنیش و ولاتی دەبرد بەرپۆوە، بەلام ئاشکرایە کە لەپاش من پێغەمبەری تر نابێ، بەلام جێنشین دەبن، زۆریش دەبن ئەوەک کەم، ھاوێلان فەرموویان: قوربان! جا فەرمانت بەجییه پێمان، وە ئەرکی سەرشاری ئێمە چییە بەرابەریان؟ فەرمووی: (بەروودا، یەك لەدوایەك پەیمانیاں بدەن لەسەر ئەو کە فەرمانیاں نەشکێن و بەگوێیان بکەن لەکاری خێرا، با هیچ کاتی بئ پێشەواو بئ سەرۆک نەبن، تانەبێ بە پادشا گەردانی، بەلام لەھەر سەردەمیكا، کئ لەپیش پێشەو پەیمانتان داپێی، ئێتر ئەو جێنشینی راستەقینەییە و پەیمانی ئەو بێنە سەر، ھەتا بەپێی شەری خودا، یەکیکی تر لەجێگەی ئەو دەبێ بەجێنشین، ئەوسا پەیمانی ئەو جێبەجێ بکەن و بێنە سەر، ئێتر ھەروھا، وە ھەموو کاتی پەیمانەگەیان بێنە سەر و ماھی خۆیاںیان پێ بدەن و بەنازەوا بەترە بیانووێ لە فەرمانیاں دەرمانەچن!

بێگومان کە ئەوانیش لەلای خوداومندی مەزن بەرپرسیارن، دەرھەق بەو خەڵکە کە خودا ئەوانی کردووە بەکاربەدەست و بەرپرس و چاودێریان!.

{ریاض/٢، زنجیرە: ٧٨، ژمارە: ٦٥٦}.

روونکردنه ومیه کی گرنګ:

مه به ست له م فهرموودمیه دوو خالی سهرمکیه:

یه که م: له پاش مهرگی پیغه مبه ر (دروودی خودای گهوردی له سهر بی) دمرگای وه چی و تشریع و یاسادانان داده خری و، بیعثمت و پیغه مبه رایه تی دیته کو تای و، سرووش و وه چی و په یامی ناسمانی تر، له دوا مهرگی پیغه مبه ر ناب و، نایینی پیروزی نیسلام، له هه موو رویه که وه ته و اوو دامه زرا و دمبی و پیویستی به لی که مکردن و لی زیادکردن نییه و هرکه سی لافی شتی و لی بدا و داوایه کی له م چه شنه ی هه بی، به هه ر ناویکه وه بی، نه وه دروی په تییه و نه و داوایه ی لی هه بوول ناکری، داوای بوون به پیغه مبه ر و فروستاده و نیمامی مه عصووم و وه صی پیغه مبه ر و مه هدی مونته ظهرو نیمامی موسه رده بو که سی رو لی پیغه مبه ر ببینی به هه ر ناویکه وه، داوای و او شتی و له دوا مهرگی پیغه مبه ر، هه مووی درویه و ناب و باومری پی بکری، هرکه سی لافی شتیکی ناوا لیبا، نه وه دروزنه و ناب و باومری پی بکری، قسه و داوای و پووج و بی بایه خه و به پیچه وانه ی قورئانه که دمفه رموی:

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر - ۱۵/۹} وه دمفه رموی:
{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا - المائدة - ۵/۳} وه دمفه رموی: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ - الأحزاب - ۴۰/۳۳}.

واته یه کی کورت بو نه م نایه تانه و کومه لی فهرمووده ی تری پیغه مبه ر، له م بابه ته نه مه یه: (موحه ممد ناخر پیغه مبه ر، نیسلام ناخر دین و نایینه، قورئان ناخر نامه ی ناسمانییه، نایینی نیسلام له هه موو رویه که وه ته و اوو، خودا خوی دهیپاریزی له فهوتان و دهستکاری و گورانکاری). {بروانه: تاج/۱،

لاپەرە: ۲۶، زنجیرە: ۴، ژمارە: ۳۰، چ/۴ + تاج/۴/۲۳، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۴۰۴۵ چاپی جوارەم}.

هەر وەك چۆن قسەى وا بئى سەرو بەرەو داواى وا بئى بەلگەيە و پيچەوانەى قورئان و سوننەتى صەحيحى پيغەمبەرە و پيچەوانە و دژى بىرو باومرې دامەزراوى چينى يەكەمى موسولمانانيشە، كە زۆرينەيان لە مەككە و لەمەدينە لە خزمەتى پيغەمبەردا بوون و دەماودەم بەگوڤى خۆيان، ئايەت بەئايەت و بابەت بە بابەت، ئەم ئايينە پيرۆزميان لەدەمى پيغەمبەر خۆى و مرگرتوو و زۆر بەباشى لىي حالى بوون و لە عيشقى ئەو دينە كۆچ و بارىيان كردوو و ئازارو ئەشكەنجە و دەر بەدمرى زۆريان چەشتوو و بە رۆح و بە سەرومال و منال و بە كۆششيكى بئى وچان و بەو پەرى دلسۆزى و لەخۆبووردن و قوربانى دانەو، خەوو خۆراكيان لەخۆيان ھەراسان كردوو، ھەتا ئەم ئايينە پيرۆزميان پەخشەو و كردوو، لەپيناوى ئەومدا لىيان كۆزراو، كورپان كۆزراو، مالىيان تالانكراو، دەر بەدمر بوون، ئەم چينى يەكەمى نيسلامە كە برىتى بوون لە موھاجيرين و ئەنصارو ئەصحابى بەيعەتولريضوان و عەشەرى موبەششەرە و ھەموو خەلگى مەككە و مەدينە و دەورو بەريان و ھەموو صەحابەكانى پيغەمبەرە و كەسوكارەكەى و ھاوسەرمكانى و ھۆزى قورميش و زۆرينەى پياو ماقولانى دوورگەى عەرەبو بەشداربووانى غەزاي بەدرو ئوحدو حونەين و خەندەق و غەزەواتەكانى ترى پيغەمبەر، ئەم چينى يەكەمى موسولمانانە، لەسەردەمى پيغەمبەرە و لەداوى سەردەمى پيغەمبەر، ئەوانەيان كە شەھيد بوون لەسەر ئەم بىرو باومرە شەھيد بوون ئەوميشى كە شەھيد نەبوو، ھەتا مردوو لەسەر ئەم بىرو باومرە مردوو و ناگای لەم ھەموو زاراو تازانە نەبوو، كە ھەندى لايەن بۆ دينى موھەممەديان زيادكردوو!!

ئەم چىنى يەكەمە زۆر بەباشى لە ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەكانى پېغەمبەر تى گەشتوون، وە ھەموو دىققەتەكان لەناو دلىانا چەسپ بوو و جىگەى خۇيان كردۆتەو، وەك (لَا نَبِيَّ بَعْدِي) و (وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)، ھەر لەم خالى گور بەستەو بوو، كە جەنگيان لەگەل مۇسەيلەى كەزداب و موختارى ئەفەفى و ئەسودى عەنسى يەمەنى و سەجەو ھەو كرد، كە ئەمانە لافى پېغەمبەرايەتى و شتى وايان ئى دەدا، يەكسەر لەپاش مەرگى پېغەمبەر، بىگومان كە لەناو ئەم چىنەدا، كە برىتى بوون لەپىشىنانى باشى ئەم گەلى ئىسلامە، كە زانا و دانا و شاعىرو مىژوو نووس و موخەددىث و موخەسسىرو ئەدىب و خواناسى گەورە گەورمىان تىابوو، شتى و نەگوتراو و نەبىستراو: (كە گوايە لەپاش مەرگى موخەمەد، پېغەمبەرى تر ھەبى، يا ئىمامى مەعصوم ھەبى، يا مەھدى مونتەظەر ھەبى، يا كەموكورتى لە ئايىنى ئىسلامدا ھەبى، يا تەواوكەرى ئىسلام ھەبى، يا ھەرگەسى باوهرى بە وەسىتى عەلى و ئىمامى مۇسەردەب نەبى، باوهرى بە موخەمەدەش نىيە، بىگومان ئەگەر شتى و ببوايە، نەدەشارايەو، لە قورئانا باسى دىبوو، لە سوننەتى مۇتەواتەردا دىيانگىرپايەو، ھەر ھىچ نەبى سەحابە گەورەكان و ئىمامى عەلى و ئىمامى ھەسەن و ئەھلۇبەيتەكەى پېغەمبەر و مامەكانى و نامۇزاكانى دىيانگىرپايەو! كە ئەمانە لەسەردەمى خۇيانا، خۇيان لەتىكرى مۇسولمانان جىانەكردۆتەو، ھەمىشە لەھەموو بۆنە ئايىنى و كۆمەلەيەتییەكاندا بەشداریيان كردوو، وەك يەكى لەتىكرى مۇسولمانا!!).

بەلام لەپاش رزگارکردنى ولاتى فارس لەلایەن ئىمامى عومەرەو و لەپاش گورز و مشاندنى سەخت لە جوولەكەو لە ئايىنەكانى تر، لە ناوچەكەدا، بەتایبەتى لەپاش روودانى كۆمەلە رووداوى ناھەموارى ناپەسەندو كۆمەلە

کارمساتی دلتەزێن، کە سێ کەس لە جێنشینە فرە باشەکانی پێغەمبەریان تیا دا
شەهیدبوو، بەتایبەتی تر لەپاش دوورکەوتنەوهی زۆر لە دەستەڵاتدارانی
عەرب لەگیانی ئیسلام و خۆ سەپاندنی عەرمیان بەسەر وڵاتدا و پەراویزکردنی
نا عەرمیان لە حوکمی وڵاتی خۆیان و لەپاش سەرھەڵدان و پەیدا بوونی موڵکی
عەضوض، وەك پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (أَتَمَّ يَكُونُ
مُلْكُ عَضُوضٍ) لەپاش پەیدا بوونی بارودۆخیکی پڕ لە خۆمانە خۆمانە، لەبەینی
فەرمانڕەواکان و گەلە موسوڵمانەکان، وەك ئەم بارودۆخە عێراق، کە هەمیشە
کوردان پەراویز کراون و هەر رۆژی بەناویکەوه زۆر و زۆریان لێ دەکری،
تەنانەت کار گەیشتوو بەوه، لە یەکەم دەرڤەتی رەخساوا، لەناو بەناو
رۆشنبیرەکانی کورددا، هەر گوردی دیانی خێر بە عەرب دابنێ و خۆی بە
موسوڵمان بزانێ، بەنۆکەرو بەجاشی عەربو بە عەرب پەرست دانهێرێ!

جا لەپاش روودانی بارودۆخیکی ئاوا، گورووپە داخ لەدەلەکان و لایەنە
تیکشکاومکان، کە چاومروانی هەل بوون و لەوهو پێش تاك و تەرابوون و وەك
ریکخراویکی نەینی داخ لەدەلی چاومروانی تۆلە سەندن بوون، لەروموزەکانی
فتوحاتی ئیسلامی، ئەمانە لەپاش هەل رەخساو، زۆر بە لێزانانە و شەیتانانە،
چوونە پال حەجەکە و کۆمەڵێ مەزلوومییەتی ئالوبەیتی پێغەمبەریان
قۆستەوهو مەسحیکی زیرەکانە ئایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی سوننەتیان
کردو ئەوهی بۆنی بەلگە لێ بێ بۆ ئەوان، کردیان بە بەلگە خۆیان و
بەدەمیان و بەسەدان و بەهەزاران ریوايەت و فەرموودەو تەئویلی دوور لەراستییان
دروست کردو ئایینیکی نوێیان داتاشی و ناویان نا: شیعی عەلی و مەزەبە
ئەهلی بەیت!! بە بەردی دوو نیشانیان شکاند: عەوامو رەشە خەلکەکی خۆیان
پێ هەتخەلەتان و داخی دلی خویشیان بە ئیسلام و بە عەربو بە رەمزەکانی

ئىسلام رشت، گوايه تهنيا خۇيان موسولمانى راست و دروستن و ئەو خەلگەى تر،
ھەموو ەھرب پەرسىن و زەوتكەرى ئەو مافەى ەلى و كەسوكارى ەلىن، كە
خودا بۇ خۇى پىيانى بەخشيود و لايەنگرى ئەو خەلگە زەوتكەرەنە و لەپىزى
ئەوانن، كە دادمەرىن بە دوژمنانى ەلى و بە دوژمنانى سەرمكى دۆستانى ەلى و
نەوہى ەلى!!

جابۇ پىادەكردن و بەگەرخستنى ئەم دىنە دەستكردەى خۇيان، زۆر بە
پەسپۇرانە، سووديان لە بۇچوون و رووداو و راجىايى نىوانى ئايپىنە پىشپىنەكان
وەرگرت، موطالەبە بەخوینى حوسەينيان خستە جىگەى موطالەبە بەخوینى
مەسىح و دوازە ئىماميان دانا لەشوینى دوازە ەوارى عىساو، چۆن ھاروون
وھى مىوسا بوو، ەلىش وصى موحەممەد بوو! ھەروەھا سووديان لە ھەلەو
رەفتارى نالەبارى دەستەلاتداران وەرگرتو، وەك رەخنەگرى (رەخنە سازى:
موعارمە)ى ئەمرو، ھەرچى چاكەى رژیى دەستەلاتدارى ئىسلامى بوو، حاشايان
لى كردو كۆمەللى درۆو دەلەسەو بوختيان و چىرۆك و ھەواليان ھەلبەست و
مىشيان كرد بەگامىش، بەرە بەرە ھەنگاوى گەورەيان نا، ئەو دەغەزو رقو
كىنە و جەرمەتاوہى كە لەناو دەروونيانا پەنگى خواردبوو ھەلىان رشت!
بەتايبەتى لەسەرا سەرى ولاتى ئىسلاما، لەكوئى بزووئەنەومىيەكى دژى دەستەلات
بووبى، ئەوان خۇيان دەگەياندى و ژمەرى ھەلايەلى خۇيانيان تىادەپرشت!

پىش ھەموو شتئ موسولمانانان كرد بەدوو بەشەوہ: يەكەم: ھەركەسى
لايەنگىرى دەولەتى ئىسلامى بى، لەسەرمەتای سەردەمى ئەبو بەكرەوہ، ھەتا
سەردەمەكانى موعاويە و يەزىد و ەجاج و ئەمەويەكان و دواترىش، ئەوہ
چلكاو خۆرو جاشى رژیى زەوت كەرەكان بوون و نرخ و بايەخ نەبو راو قسەو
زانست و ئايىن و مەزھەبو بىروباومریان ھەيە، نەبو تەفسىرى قورئان و نەبو

شەرح و گىرپانەوھى فەرموودەكانى پىغەمبەر ھەيە، مەگەر لەيەك كاتا، كە
ئەوانە سووديان بۆ ئەوان ھەبى و لەدزى شەقامە رىگەى ئىسلام بن، با ھەوال،
يا فەرموودەيەكى زۆر لاوازش بى!! چونكە ئەمانە كەتمى ھەقى عەلييان
كردووھو پىشتى زولم و زۆرو زەوتكردنى جىنشىنە زۆردارە زەوتكەرەكانيان
گرتووھ!!

دووھم: لايەنگىرانی عەلى و نەوھى عەلى، ئەمانە ھەقىقەتى خەلقن و
ئىماندارى بەراستى خۆيان و خەلكانى تر ھەموو نەواصبين، ئەگەر پىشيان
بگوترى (موسليم) پىيان ناگوترى (مؤمن)!! گەرچى بەدىمەن موسولمانن بەلام
لەراستىدا بىباوھر و كافرن!!

جانبۇ چاوو راوو چاوبەست، بۆ بەرپەرچى ئەو پىرسىارە ھەق و رەھەى كە
دەلى: ئەم شتەى ئىوھ دەمىلن ئەگەر راستە بۆچى لەسەردەمى پىغەمبەر و
چىنى يەكەمى موسولمانانا نەبوو؟ بۆ بەرپەرچى ئەم پىرسىارە دەلن:
(پەپرەوانى عەلى، لەترسى دوژمنانى عەلى، لەمەوپىش پىرژو بلاو بوون و زۆرتىر
بەدىمەن و بەرپەرچەى ئەگەر رزىمە ئىسلامىيەكان بوون و سازشيان لەگەل
بارودۇخدا كردووھو ھەمىشە لەناو خەلك و لەبەر چاوى خەلك، لەترسى سەر و
مال و نامووسيان، خۆيان لەزۆرىنەى خەلك جيانەكردۆتەوھو، بەدوو روو، وە
بەدوو زمان قسەيان كردووھو لەگەل عاممە بە زمانى خۆيان و لەگەل خاصە
بەزمانى خۆيان و جارى وابووھو كە گەورەكانى شىعە و زانا گەورەكانيان،
تەقىەيان بەكارھىناوھو لەگەل ئەھلى سوننەت و جەماعەتدا، واخۆيان
پىشانداوھ كە سوننىين و لەزىرەوھ شىعە بوون و شىعە گەرييان كردووھو
بەنھىنى شىعە بوون و ئەم قسانەيان كردووھو كە ئىمە ئەمرو بەئاشكرا
دەيانكەين، جا لەپاش تىپەربوونى ئەم قۇناغە، شىعە لە ھەلى رەخساودا،

کۆمەلئ ھەنگاوی گەورە گەورمیان نا، کە هیچیان لەو دەپیش نەبوون و نەبێستراون، زۆر لە ئایەتەکانی قورئانیان تەحریف کرد، یا بەپێچەوانەی مەبەست لێیان، واتایان لێیان دایەو، وە کۆمەلئ ھەدیثی لاواز و قسەیی بێسەر و بەریان برەوپیدا، وە بۆئەوێ کە دینەکیان کە خۆیان پێی دەلێن: مەزھەبی ئەھلی بەیت، ھەتا ھەتایە بھێنێ و جاری تر لەگەڵ ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا یەك نەگریتەو، جابۆ ئەم مەبەستە و ئەم دید و روانگەیەو، ئەم کۆمەلە بریارمیان لە برپرە ئایینە داتاشراوەکیاندا چەسپاندو سەپاند:

۱- بە گوێتارو بەکردەو ئەو بنەمایەیان پووچکردەو ھەلەشان دەو کە دەلێ: (موحەممەد خاتەم و کۆتای پێغەمبەرانی و لەپاش ئەو وەحیی کۆتایی دێ و ئیسلام بەتەواوی تەواو بوو و پێویستی بە تەواوکەری تر نییە، بەھەر ناویکەو بێ). چونکە بەبێ بەلگە و بەدرۆی ھەلبەستراو بەدەم ئیمامەکانیانەو بەھۆی تەحریفی لەفظی و مەعنەوی، بۆ کۆمەلێکی زۆر لە ئایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر و بەھۆی کاریگەری بێرو باومرێ کۆنەو بریاریاندا: (کە ئیمامەت پایەیکە و لەسەر ووی پایەیی نبوت و ریسالەت و پێغەمبەراییەتیەو، وە ھەرکەسێ باومرێ بە ئیمامەت نەبێ، باومرێ بە پێغەمبەراییەتی پێغەمبەرانی و خواپەتی خۆدایش نییە و زەندیقە و بیباومرەو لە ئاگری دۆزەخدا دەبێ ھەتا ھەتایە، بەدەق دەلێن:

(كُلُّ مَنْكِرٍ لِإِمَامَةٍ عَلَىٰ وَأَوْلَادِهِ، وَمُعْتَقِدٍ بِإِمَامَةٍ غَيْرِهِمْ نَاصِبِيٌّ، وَكُلُّ نَاصِبِيٍّ زَنْدِيقٌ مُلْحَدٌ! وَ قَرَنَ فَقَهَاؤُهُمُ السُّنِّيَّ بِالْكَافِرِ وَالْمُشْرِكِ وَالْخَنَزِيرِ وَجَعَلُوهُ مِنَ الْأَعْيَانِ النَّجِسَةِ!).

۲- لەدوا موحەممەد، خۆدای گەورە دوازدە ئیمامی داناو، کە بەعەلی کورێ نەبو طالیب دەست پێدەکەن و بە مەھدی مونتەظەر کۆتاییان ھاتوو، کە

ئەم دواز دە ئىمامانە يا بەدەق و نەصى صەرىجى پېغەمبەر خۇى گراون بە ئىمام و بەوھى پېغەمبەر، وەك ئىمامى عەلى خۇى، يا بەنەصى صەرىجى ئىمامى پېش خۇى گراون بە ئىمام و بە وھى، وەك ياز دە ئىمامەكەى تر).

لەھەمووى سەرتەر، دواز دەھەمىان كە مەھدى مونتەظەرە، كە لە كەسايەتەكى ئەفسانەى دەكا، كە بۇ دىن قوتبى رەحايە و تەوهرى ئاشە، لەترسانا، لەتەمەنى چوار – پېنج سالىدا، لەسەردابەكەى سامەرادا، لە دەوروبەرى سالى (۲۶۰) دوو سەدو شەستى كۆچىدا، خۇى حەشارداو، رۇزى لەرۇزان دېتە دەرەو و تۆلە لەھەموو دوژمنەكانى ئەھلى بەىت دەستىن و بە زەبرى شمشىر ھەموو جىھان دەكا بەشىعەى دواز دە ئىمامى و، ئەوھى كە بە پېغەمبەرەكان لەوھىپېش نەكراو، ئەو بەزىادەو دەىكا!

۳- ئەم دواز دە ئىمامە، عىلم و زانستەكەيان، عىلمىكى لەدوننىيە و لە پېغەمبەرەو پىيان بەخشاو و عىلمەكەيان پىوىستى بە ھەول و كۆشش و كەسب و رىواىت نىيە و ئىمام لەسەردەمى خۇى دا ھەر قسەى بكا، بەوھىيە، پىوىستى بەسەنەدو رشتە نىيە، وھەموو سەلاحييەتەكى پېغەمبەريان پى دراو، تەنانەت ئەوھى كە بە پېغەمبەر نەكراو لەسەردەمى خۇىدا، يا بە ئىمامەكانى تر نەكراو لەسەردەمەكانى خۇياندا، لەناتەواوى شەرىعت و تەبلىغى رىسالەت و راگەياندىنى پەيامى خودا، ئەوان لەچاخ و سەردەمى خۇياندا ئەو نەقص و ناتەواوپىيە تەواو دەكەن و پەيامى خودا بەتەواوى رادەگەپەن!!

كورت و پوخت:

(جىاوازى نىيە لەنىوانى پېغەمبەر و ئىمامدا، تەنبا لەوھدا نەبى كە بە ئىمام ناگوترى پېغەمبەر، دەنا خودا ھەموو نەئىنيەكانى شەرىعتى سباردو و

بەم ئىمامانە، ئەوانىش لەسەردەمى خۆياندا، بەپێى پێویست روونى دەمکەنەوه
بۆ خەلک!!).

۴- هەموو مەعصوومەن و پارێزراون لە هەلەو لەشت لەبیرچوون و لە
تاوان و لەگوناهو قەت قەت هەلەو گوناھ روویان نەداوه لەوان، هەتا بەمنالێش،
هەرکەسەیان بگري خاومنى عیلمى لەدوننییه و تەواوکەرى شەریعەتە، دین
تەنیا ئەومیه: (کە گوته، یا کردارى مەعصووم بێ، ئیتر ئەو مەعصوومە
حەزەرتى موحەممەد بێ، یا عەلى بێ، یا یەكێ تر لەدوازدە ئىمامەکانى تری
جیاوازی نییه).

۵- ئەم ئىمامانەیش رێك وەك پێغەمبەر وان، بگرە پتریش، چونکە
هەموویان خاومنى ویلايهتى تەکوینین، ئەگەر بەشتى بلین (کە فیکون!!) وە
هەروا هەموویان وەك پێغەمبەر خاومنى خەوارىق و موعجیزەن و خودا
ئاگاداریان دەکا لە غەیبى ئەرزو ئاسمان و لە ئەسرارى شەریعەت، هەورو باران و
بەهەشت و دۆزەخ و رزق و رۆژى و تەمەن و ئاکام و شیفا، هەمووی بەدەست ئەم
دوازدە ئىمامەیه و خودا کللی ئەمانەى تەسلیم بەوان کردوو!! تەنانەت مردنى
خۆشیان بەدەستى خۆیانە).

۶- هەریەكێ لەم دوازدە ئىمامە بگريت گەورەتر و چاکترە لەهەموو
پێغەمبەرەکانى تر، تەنیا موحەممەدیان ئی دەرچى، بەم قسەیه بێ، ئەو
منداڵەى کە گوايه وا لەسەر دابەگەى سامەرادا، لە نووح و ئیبراھیم و یەعقوب و
موسا و عیسا و جوبرائیل و هەموو فریشتە و پێغەمبەرەکانى تریش گەورەترە!
بۆ نمونە: لەهەردوو جیهانا تەنیا دوو کەس لەعەلى، یا لەمەهدى مونتەظەر
گەورەترە: خودا و موحەممەد و بەس!!).

۷- ئەم دوازده ئىمامە لەبەرئەوێ که مەعصومەن، ھەرچی دەلێن راستە و دین تەنیا ئەومێە که ئەوان دەمێلێن و ھەراکامێکیان بگری، ئەمە پێناسەکەیتەتی: {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم - ۵۳/۳}.

تەنانەت قورئانیش دانانری بە قورئان ئەگەر لەرێگەى ئىمامىكى مەعصومەو مەو و مرنەگىرى!!

بەلکوو باومرپان بە قورئانى فاطیمە ھەيە، کولەپنى لەکافیدا، لە جەعفەرى صادیقهو دەگىرێتەو: (لەلای ئیمە موصحفى فاطیمە ھەيە، کەسێ ئەوێندەى ئەم قورئانەى ئێوێ واتیادا، سوێندم بەخودا یەك پیتی لەم قورئانەى ئێوێ تیا دا نییە!). کافى لەلای شیعە، وەك صەحیحى بوخارى وایە لەلای سوننە.

۸- ھەریەكێ لەم دوازده ئىمامە، بۆیان ھەيە لەدین زیادکەن، یالێی کەم کەن، وە بەکردارو بەگوتار، بەقسەى شیعەکان بێ، دەستکاری ئایینی موخەممەدیان کردوو، زۆرشتیان لەپاش پێغەمبەر تەشریع کردوو، زۆر شتیشیان لەدین لا بردوو، وەك برپاردانى ئەو جۆرە بیرو باومرپەى کە لەخاڵەکانى پێشەو بەسکران، یا لەخاڵەکانى پاشەو بەس دەکرین، کە ئەمانە ھێچیان لەم سەرچاوە سەرەکیانەى ئایینی پیرۆزى ئىسلاما نین، نە لەقورئاندا ھەن، نە لەسوننەتى صەحیحى پێغەمبەردا ھەن، نە ئەھلى مەکەو مەدینە، ناگیان لەم جۆرە داوا بێ بەلگانە بوو، کە لەسەر دەمى پێغەمبەردا، لەخزمەتیدا بوون و دینەکەیان بەگوێى خۆیان لەزارى پیرۆزى پێغەمبەر و مرگرتوو، کە ژمارمیان لەسەد ھەزار کەس زیاتر بوو و ھەمووشیان بەکۆى دەنگ لەسەر ئىسلامەتى ژیاون و لەسەر ئىسلامەتى مردوون!

۹- کۆمەلێ لەبیرو باومرپ سەرەکی شیعە، کە تایبەتە بەخۆیان:

ح/ مۆتە. مارمېرېنى كاتى، لەلای شىعە دادمۆرى بەخوا پەرسىيەكى
گەورە، ھەندى نموونەى جىاوازىيەكى واى نىيە لەگەل داوینىسيدا.

ط/ بهرانهت. بهرانهت و حاشاگردن له نه‌بویه‌کرو عومەرو عوسمان و عانیشه و حەفصه و موعاوییه و ئەبو سوفیان و لەعنەت و نەفرمت کردن لییان، به‌لگوو لەعنه‌تکردن له نه‌بویه‌کرو عومەر له‌جیگه‌ی بیسمیلایانە، به نه‌بویه‌کرو عومەر ده‌لێن: جییت و طاغوت و صه‌نه‌مه‌ی قورمیش!!

دەلّين: لەعنەت لە عائىشە خێرى زۆرتەرە لە سەلاوات لەسەر

پيغەمبەر!!!

ی/ موسولمانان یەکیکن لەم دوو کەسە: یا موالی و دۆستی عەلی و نەووی عەلین، یا دوزمن و موعدای عەلی و نەووی عەلین. موالی و دۆستی عەلی ئەو میه: کە باومری وابی عەلی ئیمامی مەعصومە و وەسی پيغەمبەرە، هەروا یازدە ئیمامەکەى تریش کە لەنەووی عەلین. دوزمن و ناصیبیش ئەو میه: کە باومری بەجینشینی ئەبوبەکەر و عومەر و عوسمان هەبێ و بە غاصیب و زەندیق و زەوتکەری ئیمامەتیان نەزانی. کورت و پوخت، ئەمانە لەبەرپەری بیرو باومری شیعهکانن: مارمیرینی کاتی و داهینانی پینج یەک و زیادکردنی چەند وشە و رستەیهک، لەبانگو لەقامەت و لە شایەتمان و لەهەندئ شوینی قورئان، وەک: (وَجَعَلْنَا عَلِيًّا صِهْرَكَ) کە لەسوورمى ئەلەم نەشرەحی زیاد دەکەن، وەک دەستکاری کردنی کاتی نوێژەکان و تیکدانی دەستنوێژو گۆرانکاری لەروژووودا، وەک بریاردانی عەتەباتی موقەددەسە و لاسکای کردنەووی حەرەمەین و دانانی ئەو شوینانە بەدیاری موقەددەسە و بریاردانی دینی و سەردانیان گەلی خیرترو پیرۆزترە لە حەرەمەین و مەسجیدی ئەقصا، وەک: کەربەلا و نەجەف و کاظمین و قوم!!

دەلّين: (یەک سەردانی کەربەلا، هاوتای حەفتا حەج دەکا!!). وەک: داهینانی دینی و سەردانی گۆری عەلی و حوسەین و گۆرە پیرۆزمەکانی تریان، یادکردنەووی سالانە و چلەى وەفاتی ئیمامەکانیان و... تاد، وەک: شین و شەپۆرو شیومن و سینگ کوتان و بەزنجیر لەخۆدان و پرسە و سەرەخۆشی لەپاش سەدان سال و بەردە مۆرەو ناردنی مردوو بۆ کەربەلا و ناشتنیان لەوێ، وەک: بەرائەت لەدوژمنانی عەلی و لەدوژمنانی کورانی عەلی و لەعنەتکردن لە هاوەلانی

پښه مېرو تانهی داوښنپیسې و بوختیان بۆ هاوسه رمکانی پښه مېر، به تايبه تی
حه زره تی عائیشه و حه فسه و نومو حه بیبه کیچی نه بو سوفیان!

۱۰- وهك دمرنجامی بۆ نه م بریارانهی كه باسکران، شیعگان بریارانداوه و
کردوویانه به باومرو عه قیده: (كه نه بوبه کرو عومرو عوسمان غاصیب و
زهوتکهرن و نیمامه تیان له عه لی و نه وهی عه لی زهوتکرووه، له بهر نه وه
مورته ددو کافرن و پښو یسته رۆژانه له هه موو بۆنه گانا، به تايبه تی له گاتی
سه راودا، به رانه تیان لی بکړی و له عنمت و نه فرمتیان لی بکړی و، له عنمت له مانه و
له وانیه که نه مانه به غاصیب دانانین و به جینشینی پښه مېریان دانه نین
باشترین خوا به رستیبه و له عنمتی له نه بوبه کر، یا له عومر، خیری زیاتره له
سه لاواتدان له سه ر پښه مېرو له ذیکرو یادی خودا، واته: بلیت: له عنمت له
عائیشه خیری زورتیه هه تا بلیت: (سبحان الله) یان (لا اله الا الله!!) والله
المستعان.

۱۱- وهك نه نجامی بۆ نه م خالانهی سه ره وه، به تايبه تی خالی (۱۰) دمیهم،
هه رکه سی لایه نگیری نه بوبه کرو عومرو عوسمان و مو عاوویه و عائیشه بی و
به کافرو هه لگه راوه له نیسلامیان دانه نی، نه ویش وهك نه وان ناصیبی و بیباومرو
زمندیه، به تايبه تی کاتی که نه م مه زه به موباره که ی شیعیه پی بگا و
قه بوولی نه کا، که له بارترین ناوی گونجاو له گه ل ناومرۆکه که یدا، نه وه یه
ناوبنری به مه زه به ی له عنته نامه!! چونکه له قورئانا له عنمت له هه رکه سو
تاقمه یی کرابی، تۆمه تی نیفاق و کوفرو زولم و خیانه ت و تاوان له هه رکه سی
دراپی، شیعیه نه و له عنمت و تۆمه ته ده برن به سه ر سه حابه گانی پښه مېر دا،
به سه رۆکایه تی خوله فای راشیدین و هاوسه رمکانی پښه مېر!! دیاره که به پیی
نه م خاله، زۆرینه ی موسولمانان، به تايبه تی نه هلی سونمه ت و جه ماعه ت،

لەسەرەتای ئىسلامەو ھەتا ئىستا، لە ئىستاشەو ھەتا رۆژى قىامت، ھەموو
زەندىق و بىباوەرن و ئەواصبى ئەھلى بەيتن، لەبەرئەو شايانى ئاگرى دۆزەخى
ئىجگارین و لەحوكمى مورتەددان، تەنانەت لە ئەھلى نىممەيش خراپترن و ئەو
مافەى بۆ ئەھلى نىممە ھەيە بۆ ئەوان نىيە!!

بەم قەسەيەيى لەسەددا نەوھدو پىنجى موسوئلمانان موسوئلمان نىن،
بەتايبەتى زانا گەورەكانيان، وەك ئەبو حەنەيفە و بوخارى و موحدەددىثو
موفەسسیرە گەورەكان و ئىبنو تەيمىيە و لایەنگیرانى، چونكە ئەمانە كەتمى
حەقى عەليان كەردووە، بەتايبەتى ئەبو حەنەيفە و ئىبنو تەيمىيە بە
گەورەترين ناصىبى دادەنن!! ھەروا سەلاحەددىنى ئەيىوبى بەدوژمنى
ژمارەيەكى خۆيان دانەنن!!

مەبەستى دووھم لەم فەرموودەيە ئەمەيە: دووپاتكردنەو ھى مەبەستى
يەكەمە: كە دانانى سەرۆكى دەولەتى ئىسلام، لەپاش مەرگى موحمەد
بەوھى و تەوصىيە نىيە، بەلكوو بەراویزو شووراو پەيمان و بەيعةت دادەنرى،
چونكە ئەو سەردەمە بەسەردەچى، كە پىغەمبەر لەدوا پىغەمبەر بىت، وەك
كاتى جوولەكەكان!!

لەراستیدا من بەش بەحالى خۆم، كاتى شارەزايىيەكى باشم پەيداكرد،
لەرىگەى سەرچاوەكانى ئەھلى سوننە و جەماعەتەو، بەگيان و بەدل ئەشقى
دىنى موحمەد و ئەھلو بەيتى موحمەد و ھاوئەلەكانى موحمەد بووم،
جارى وادەبوو، گيان و ھەستم دەفرى بۆ ناو كۆر و كۆمەل و گوزەرانىان، بەچاوى
رووح سەرمەنجى خەبات و تىكۆشانى ئەوانم دەداو لەمەزگەوتا لەگەڵيان بووم
كەچۆن ریزەكانيان لەرىزى پۆلە فرىشتەيان دەكرد، لەپشت پىغەمبەرەو،
لەھەموو مەلئەندە كانيانا لەگەڵيان بووم كە چۆن خۆشەويستى و فیداكارىيى و

رېزىيان بۇ پېغەمبەر و كەسوكارى پېغەمبەر و دىنى پېغەمبەر ھەبوو، كەچۈن ھاوسەرمەكانى پېغەمبەر بەرۇچ و بەسەر و بەمال و بەكەسوكار، رەزابوونى پېغەمبەريان مەسۇگەر دەكرد، بەلام كاتى لىكۆلىنەو دىيەكى قوولم بۇ بۆچوون و مەزھەبى شىعەكان كىرد تووشى خورپە بووم، چۈن نا؟ ئەو دى كەمن بە كۆمەلگەي بەختەو مەرىم دەزانى، بەقسەي ئەم سەرلىشىواوانەبى، كۆمەلگەيەكى خۇ خۇرى پىلانگىر بوون، تەنانەت پېغەمبەر خۇشى زۆر فاشىل بوو و ھىچى بۇ نەكراو، چۈنكە خەلگەكەي كە لەسەردەمى خۇيدا شوپنى كەوتوون، لەپاش خۇي يەكسەر دىنەكەي ئەويان تەحرىف كىردو و، چۈنكە لەدلەو و باومەريان پىي نەبوو، لەپاش مەرگى خۇي يەكسەر پاشگەز بوونەتەو و دوژمنايەتى وەصى و كەسوكارمەكەي ئەويان كىردو و، لە ئەبوبەكرەو بىگرە، ھەتا ئىستائىش و دواترىش!!

دەلىن: زانايەكى گەورەي سوننى، لەنەجەف دەچى بۇلاي ئاخونىكى مەرجەئى شىعە، دەبىنى كۆمەللى فەقى و شاگردى زۆرى لەدەورە. مەلا سوننىيەكە پىي دەلى: ئەمانە لەپاش جەنابىشت ھەر پەپرەمى تۇ دەكەن و تۇ بەمەرجەئى خۇيان دەزان؟ مەلا شىعەكە دەلى: بەلى، مەلا سوننىيەكە پىدەكەنى، دەلى: بۇچى پىدەكەنى؟ دەلى: چەجەب سەحابەكانى پېغەمبەر ھەمووى لىي ھەلگەراونەتەو، كەچى فەقىكانى تۇ پەپرەمىت دەكەن، ديارە يا تۇ باشترى لەپېغەمبەر، يا فەقىكانت باشترن لەسەحابەكان!!

تەنانەت پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) خۇشى لەسەردەمى خۇيدا، لەنەتەو دىكەي ترساو و زۆرشتى روون نەكردۆتەو و مەرايى بۇ ئەبوبەكرەو عومەر و عائىشە و كەسانى تر كىردو و بەدزىيەو و باسى ئىمامەت و وىصايەتى بۇ بازى كەس كىردو و، ھەتا لەپاش خۇي ئەوان بەوئەرگە ھەئسن!

(با وادابنن کهنیمه موسولمان نین و به‌لام ویزدانی خومان دمکین به
فهرمانروا و حه‌که‌م، سه‌بارمت به عه‌قیده‌ی سوننییه‌کان و شیعه‌کان، له‌بارمی

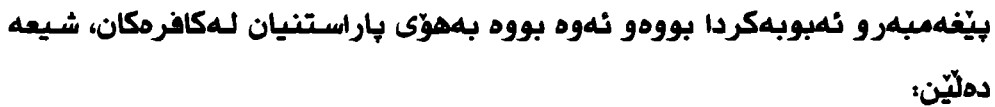
پېغه مېرو هاوېلان و هاوسهران و نه هلی به یتیه وه: جا توخودا پېغه مېرئ که نه وندره ریزو قه دری نه بی له لای خودا، که له گورکه یدا، هاو دمی دوو فیرعه ونی نوممه ته که ی بی، وه دوازه وه صی و ئیمامه کانیش له ژیانی خویاندا به مهران زانیبی و تهحه ممولی نه و میان کرد بی و چا و مروانی نه وه بووین که ئیمامی موسه ردمب له سه ردا به یور دمرچی و بجی لاشه ی نه بو به کړو عومر له گورمه کانیان دمر به ئی و بی ریزی بیان پی بکاو له سه ر دارو درخت بیان سوو تیئ! پېغه مېرئ که خیزان و نوممه ته که ی و خه زو ورو زاواکانی و هاوسه رهکانی و زورینه ی هاوېل و فه رمانده سه ربازی به کانی و هوزمه که ی خوی به تای به تی که قورمیشن، پېغه مېرئ که نه مانه هه موو له گه لیا ناپاک بن و به رده وام خه ریکی پیلان بووین لی و خوی و نه هلو به یت و خزمه کانی، له ژیان و مردنیانا، به دمست نوممه ت و ژنه کانیه وه، داماوو که ساس بن، نایا شتی و هوشی ساغ قه بوولی دهکا، یا دوزمن به دوزمنی دهکا؟).

وهکی تریش: (نهم هه مکه جمین و نه فرمت و له عننه ته لهو خه لکه مردووه چی سوو دیکی هه یه، گریمان نهو خه لکه ی شیعه کان شهو و روژ له باتی زیکرو سه لاوات، نه فرمت و له عننه ت لهو مردووانه دهکن، گریمان نهو خه لکه گونا هباریش بن، تازه نهوانه چوونه ته وه دیوانی خودا، خودا خوی دمرانی شایانی چین، نیتر نیمه نه گهر یه ک تو سقال دلسوزیمان بو خواو پېغه مېری خواو نایینی خومان هه بی، نیتر له پای چی پیزی موسولمانان دوولمت بکهین؟! یان تانه له هاوسه رهکانی پېغه مېر بدمین و نابرووی پېغه مېری پی بهین!)

سویندم به خودای تاك و تهنیا، که نهو هه مکه جنیوه ی شیعه کان دهمینم، که دهمیدن به پیشینانی نهم گه لی ئیسلامه، له موهاجیرین و نه نصارو عه شه رهی موبه ششه ره و خوله فای راشیدین و نه صحابی شه جهر متولر یضوان و هاوسه رهکانی

پېغه مېرو نه هلی مه ککو و مه دینه و هوژی قورمیش و هه موو هاوډل و
سه حابه کانی پېغه مېرو له سه ددا نه وودو پېنجی تابیعین و خه لکی شام
به گشتی و سهرجه می زانایان و پیاوچا کانی نه ته ووی نیسلام، له سهرمه تاوه هه تا
نهمرو، سویندم به خودا که نهم حاله دهبینم، واهه ست ده کم که کوئه و میبابی
ددا به خوشه ویستری که سمه وودو له بهرچاوم جهستی پارچه پارچه دمی!!
جا نایا نهم جوړه قسه و تانه و ته شرانه، هه مووی دغه زو کینه و کوئه قینی
په نگه و خواروو نییه، له پېغه مېرو که و په یامه که و نه ته وده که و دینه که و؟
نایا دین به جنیوو له عنمت داده مزری، یا سهرده که ووی، یا به حکمه ت و
مه و عیظه ی حه سه نه؟ یا مه به ستی تری شاراو هه یه له م شهره جنیو ددا؟!

نه ووی که له بهرچاوه شیعه به ناوی دوستییه وود، حه پای موحه ممه وود
دینه که و نومه ته که و و هاوسهرمکانیان بردوود، له م روو وود گاورو جوله که ویش
شتی وایان نه کردوود! خودا په نامان بدا له کفری و، سویندم به خودا،
نایه ته کانی قورئان، فهرموود که کانی پېغه مېرو، شیعه هه موویان کردوود به
گالته جارو شهره گهره ک، یا شانامه ی عه لین، یا له عنه تنامه ی نه بوبه کرو
عومه رن، دمرزی زمهریان لیداون و له کاریان خستوون، نه و نایمت و فهرموودانه ی
که به راشکاوی باسی فه زلی سه حابه ده کم، یا به رائه تی عانیسه ده کم، یا
پایه ی دایکی برواداران، بو هاوسهرمکانی پېغه مېرو ده چه سپینن، هه موویان
به قسه ی بی سهروبه ری ناخون و ماخون، ته حریرف ده کم و له مه دحه وده می که ن
به زمو له زمه وود ده می که ن به مه دح، بو نموونه: به کوئی دمنگ، له سه فهری کوچا،
نه بوبه کر له گه ل پېغه مېرو دا بوود، شیعه ناوا نهم نایه ته ته حریرف ده کم، که
ده چه سپینن نه بوبه کر صاحبی پېغه مېرو مه عییه تی خودا له گه ل

سمرنج بدن؛ فمزل و رحمہتی خودا لہ پیغہ مبریش نہ فیی دمکن ہہ تا
نہ بوبہ کر بہر نہ کہہ وی!!

لههه مووی سمیرتر، بهراز، سمگ، جوولهکه، گاور، مهل، له ئاسمانیشهوه بهلای، یا بهسهر قهبری حوسهیندا برپوا، پاك دمبیتهوهو دهچیته بهههشت، بهلام نهوبهکرو عوممر ههزار سال زیاتره هاوسیتی پیغه مبهرن لهگوردا، کهچی روژ بهروژ پیستر دمبن!!

شیعە بەناشکرا دەلێن: (قورمیش بەسەرۆکایەتی ئەبو سوفیان و چەن کەسێ تر، لەسەرەتاوە هەتا کۆتا هەر خەریکی پیلان کردنیوون، لە موحەممەدو دینەکە، تەنانەت ژنەکانیشی لەژیانی خۆیداو لەپاش ژیانی خوشی هەر خەریکی پیلانکردن بوون لێو لەدڵەووە باومڕیان پێی نەبوووە (الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ) نەبوون و بەئکوو (الْحَبِیَّاتُ لِلطَّيِّبِينَ) بوون!

خوانه خواست، ئەگەر دیدو بیرو باومرێ گەندەڵی شیعە راست بێ و درۆی
پەتی نەبێ و، دووربا ئیسلام ئەومبێ کە شیعە دمیلێن و واتای زۆر لە ئایەت و
فەرموودەکان ئەومبێ کە شیعە دمیلێن ئەوا:

١- قورئان شانامەی عەلییە و سوننەت لە عەنەت نامەییە لە دوژمنانی
حوسەین کە بریتین لە زۆرینەی سەحابەکان و سوننییەکان بە گشتی!
٢- پێغەمبەر (دروودی خودای گەورە لە سەر بێ) پێغەمبەری
بنە مالهێ و (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) نەبووە و ئەویش وەک هەموو سەرۆک خێل و ناغا و
دەستەلاتداری و پادشایەکی تر، هەر خەریکی ئەوە بووە، کە دەستەلات و
فەرمانداری، ویرانی بێ و تەرخان بێ بۆ کەسوکارمەکی خۆی و بۆ بنە مالهێ،
هەموو کات بنە مالهێ ناغا و دەرەبەگ بن و ئەو خەلگەکی تر، هەموو مسکین و
نۆکەر و خزمەتکار و کارمەری ئەوان بن و پێنج یەکی سەرچەمی مائی خۆیان
بدەن بە کەسوکارمەکی بەناوی خومسەو!!

بەقسە ئەم سەر لێشیواوانەبێ، کەسوکارمەکیشی بوون بە (رَحْمَةً
لِّلْعَالَمِينَ). چونکە ئەو مەتانی، بەهۆی باومرێ نەبوون بە ویلايەت و ویصایەت و
ئیمامەتی ئەوانەو، لەسەددا نەو و پێنجی گەلی ئیسلام، دادەنرێن
بە نەواصیب و هەلگەراوە لەنایین، کە ئەم نەواصیب و موناوێتانه، زیاتر لە
ملیار و چارەکی موسوڵمان دەبن و زیاتر لە پەنجای پێنج دەوڵەت دەبن، بەقسە
مەراجیع و کتێبە گەورەکانی شیعە بێ، ئەمانە هەموو دادەنرێن بە نەواصیب و
بە مونکری ویلايەتی عەلی و ئەوەی عەلی و ناحەزانی ئالوبەیتن و لایەنگیرانی
جێنشینە زموتکەر و مورتەددو لەدین هەلگەراوەکان، کە ئەبۆبەکر و عومەر و
عوسمان و موعاوییە و ئەوانی ترن، هەروا لایەنگیرانی عائیشە و حەفصە و ئوممو
حەبیبەن کە هاوسەری پێغەمبەر بوون و دوژمنی عەلی و فاتیمە و خەدیجە

بوون، سهرمراي ههموو شتي، نهم زورينهيه، بههوي نهوهوه، كه بهبي جياوازي هاوهلاني پيغهمبهريان ههموو وهك يهك خوش دهوي و باومريان به نيمامهتي دوازه نيمامهكه نيهه، بهلكوو مادهم باومريان به نيمامهتي نهوان نيهه، واتاي وايه كه دوژمناني نهوانيان خوش دهوي، لهبهرنهوه ههموويان لهحوكمي بيباومردان و شاياني ناگري دوزهخي ههتا ههتايين و خوژگهيان بهگاورو جوولهكهيه!!

٣- بهقهسي نهم دمهز لهدلانه بي، جهماومري صهحابهكاني پيغهمبهر، وهك نهو ودهصفهنين، كه قورئان بويان دهكاو شاياني نهو موژدانه نين، كه قورئان پياني داوه، بهلكوو لهريكخراوهكاني مافياو فاشيست دهكهن!!

٤- لهههمووي سهيرتر، نهم ههموو غهزمواتو فوتوحاتي ئيسلامييه، كه لهسهر دمستي سهحابه و تابعين و نههلي سوننه و جهماعهتدا، نهنجام دروان كه بهههزاران شههيدو قورباني لهپيناويدا دراوه، هيچي شاياني باسو يادكردهوهو ريزو رحمت نين و بهلكوو ههنديكيان لهجوړي فهتج نهبوون و بهلكوو داگر كردن و بهكويله كردني گهلان بوون!! سبحانه الله! يهك بست لهخاكي ئيسلام ههتا ئيستا بهدمستي شيعه فهتج نهكراوه، وه لهلاي شيعه، شتي نيهه، بهناوي (فضائل الصحابة) جگه له حوسهين و ژمارميهكي كه مي تر، نهو ههموو شههيدانه، نهو گشته قورباني و فيداكاريه، نهو ههموو فتوحاته پيروزه هيچي نرخي بزووتنهوهكي حوسهيني نيهه، كه بزووتنهوهميهكي ژير كهوتوو بوو!!

{وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ

عَظِيمٌ - النور - ١٦/٢٤}.

دوا وتە لەم بابەتە:

۱- ئىمەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت، كەس لەئەھلى قىبلە، بەكافر دانانىين، ئەھەى بەزمان بلى: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ} و بەدل باومەرى پىى ھەبى، موسوئمانە و براى ئايىنى ئىمەىھە و لە ئەھلى نەجاتە و ئىمە لەلاىەنى خۆمانەھە ھىچ كىشەىھە كمان لەگەئىدا نىيە و، ئەگەر خۆى كىشەىھەكى ناھەقى لەگەل سەحابە و خولەھى راشىدىن و ھاوسەرەكانى پىغەمبەر و تىكرەى موسوئمانان ھەبى، ئەھە ھىساب و كىتاب و لىپرسىنەھەى لەسەر خوداى گەورەىھە، ھەرودھا ئەگەر زىادەمەرى و خوار و خىچى لە عەقىدە و بىرو باومەرىدا ھەبى، ئەھە خۆى و خواى خۆى، كورت و پوخت: (سەر و سامان و نامووسى ئەھەى خۆى بە ئەھلى قىبلە بزانى، لەلاى ئىمەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت، پارىزراوھە لەم لاىەنەھە جىاوازى نىيە لەبەىنى سوننى و شىعە و موختەزىلە و كاكەى و لاىەنە ئىسلامىيەكانى تردا!!).

خۆزگەم ھەموو لاىەكانى تىرىش لەم رووھە بىرو باومەرىان وەك ئىمە وابوواىھە و رىگەيان بۆ پىكەھە سازان و پىكەھە زىانىكى موسوئمانانە خۆش بگرداىھە، بەدرۆ بەناوى خۆشەوىستى ئەھلى بەىتەھە، بۆ بەرژەومەندى تەسكى خۆيان، ئاگرى دوو بەرمەكان خۆش نەگرداىھە وەك مەلاكانى شىعە وادەكەن.

۲- لەراستىدا زۆرىنەى عەوام و رەشە خەلك، لەھەموو تاقم و لاىەنەكانى موسوئمانان، وەك سوننى و شىعى و زمىدى و ... تاد، ئەم جۆرە شىگردنەھەى كولك و مووھ نازان و زۆرىنەى ئەم بىرو باومەرىانە قەسەى كىتبە سەرچاوەكان و مەراجىعە ئايىنىيەكان و مەزاهىبەكانە، بەلام ئەمەرو بەتاىبەتى بازىرگانىيەكى گەورە، لەمەيدانى سىاسەتدا بە مەزھەبەكانەھە دىكرى، بەتاىبەتى تر، كەمتەرخەمى سوننىيەكان، رىگە و مەوداى بۆ ھەلمەت و ھىرش و بزووتنەھەى

به‌شیعه‌کردن خوښ كړدووه!! له‌بارترین چه‌ك به‌دهستی شیعه‌وه، بؤ
بلاو كړدنه‌وه‌ی شیعیه‌تی له‌ناو لاوان دا اېاحیه‌تی جینسییه به‌ناوی موعه‌وه!!.

۳- په‌پرېموی مه‌زه‌بی جه‌عفری صادیق، له‌فیه‌دا، به‌مه‌رجی له‌ سنووری
نیج‌مامی زانایانی نی‌سلام دهرنه‌چی، کاری رموایه و نه‌ومیش هیج کی‌شه‌یی بؤ
گه‌لی نی‌سلام دروست ناکا، ه‌روه‌ك چؤن په‌پرېموی حنه‌فی و نی‌مامه‌کانی تر
هیج کی‌شه‌یه‌ك بؤ كه‌سی دروست ناكهن، چونكه شتی وا ه‌نگاوکی گه‌ورمیه بؤ
یه‌كتری قه‌بوول‌كردن!

۴- جی‌گه‌ی داخه، ئه‌مرو سوننیه‌كان، گهرجی زؤرینه‌ن، به‌لام نه
مه‌رجیه‌تیان ه‌میه، وه نه‌خاومن، یه‌كه‌م دوزمنیان دموله‌ته‌کانی خو‌یانه، وه
پیلانیکی گه‌وره له‌لایه‌نی سی‌ صاده‌كه‌وه له‌ دزیان دارپژراوه كه‌ بریتین له:

۱- صلیبیه‌ت.

۲- صهیونیته‌ت.

۳- صفوییه‌ت.

(۱) باب صِفَةُ الْقِيَامَةِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ

باسی نیشانه‌کانی قیامت و به‌ه‌شت و دوزخ

۱۷۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ « إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزْنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْضَةٍ وَقَالَ
اقْرَءُوا (فَلَا نَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنَّا) ». (الحديث ۶۹۷۶ شيحا = ۷۰۰۰ فم.
تجريد البخاري باكوردي/ ۴ رقم: ۱۶۷۳ = ۴۷۲۹. تحفة الأشراف/ ۱۳۸۷۷). (۱۷۷۳)

(۱۷۷۳) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۶۷۳ = ۴۷۲۹ بخاری. پوخته‌ی موسليم/ ۵، ژماره: ۲۱۴۸ = ۶۹۷۶ شيحا

(بخاری رقم الكتاب/ ۹۲ رقم الباب/ ۸).

نەبوهورمیرە (رەزای خوای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خوای لەسەربى) فەرمووی: لەرۆزى قیامت دا، پیاوی زل زلى، قەلەو قەلەو دەهینن، لەلای خودا سەنگى بایى مێشوو لەیهك قورس نین و بەقەد تۆسقالى دەگەرو قەدرو ریزیان بۆ دانانری. (ئەم ئایەتە بخوینن بۆ پەشتیوانى ئەم باسە کە دەفەرموی: { فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا } (سورة الکەف- ۱۸/ ۱۰۵)).

واتە: لەرۆزى ژینە وەدا، نرخ و بایەخ و دەگەرو ریز بۆ ئەو سەر لێشیواو و رەنجە پۆیانە بەقەد تۆسقالى دانانیین! (تاج/ ۴/ ز ۱/ ژ ۳۹۷۹ - سوورمتى کەهف ج/ ۴).

۱۷۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ مِنَ الْأَخْبَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّا نَجِدُ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ السَّمَوَاتِ عَلَى اصْبَعٍ وَالْأَرْضِينَ عَلَى اصْبَعٍ وَالشَّجَرَ عَلَى اصْبَعٍ وَالنَّارَ عَلَى اصْبَعٍ وَسَائِرَ الْخَلَائِقِ عَلَى اصْبَعٍ فَيَقُولُ: (إِنَّا الْمَلِكُ فَضَحِكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ تُصَدِّقُ لِقَوْلِ الْحَبْرِ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾. (الحديث ۴۸۱۱ - اطرافه فى: ۷۴۱۴ - ۷۴۱۵ - ۷۴۵۱ - ۷۵۱۳): (۱۷۷۴)

عەبدوللای کورى مەسعود (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: یەكی لەزانا گەورەکانى جوو لەکە هاتە خزمەتى پێغەمبەر، گوتى: ئەى موحەممەد! لەتەوراتى ئێمەدا هەیه : کەخودا لە رۆزى قیامت دا ئاسمانەکان دادەنێ لەسەر پەنجەیی و زەویەکان دادەنێ لەسەر پەنجەیی و دار و درەختەکان دادەنێ لەسەر پەنجەیی و ئاو و خاک دادەنێ لەسەر پەنجەیی و هەموو دروست کراوەکانى تریش

(۱۷۷۴) تجرید/ ۴، ژمارە: ۱۶۸۹ - ۴۸۱۱ بخارى. پوختەى موسلىم/ ۵، ژمارە: ۲۱۶۱ - ۶۹۷۷ شیخا

(بخارى رقم الكتاب/ ۶۵ رقم الباب/ ۳۹).

دادمەنى لەسەر پەنجەيى. واتە : بوونەومر سەرو خواری، بەدەستى توانايى خۆى
وہك گويەك دەگرئ و، ئەوجا بۆ نواندىنى جەبرەوشان و شكۆى خۆى و بەيانى
يەكتايى خۆى و، بى نموودى پادشاو ھەلەكانى جىھان دەفەرموى: (پادشاھەر
خۆمەم، پادشاكانى سەر زەمین وناو جىھان کوان ولە کوئن بابئنه مەيدان؟) .

جا پيغەمبەر (دروودى خودای لى بى) بۆ پشتيوانى قسەى مالوومەكە
وہا پيگەنى، ددانە پيشينەکانى وەدەر كەوتن، لەپاشا ھەزەرت (دروودى خودای
لى بى) ديسان بۆ نيشانەى راستى قسەکانى مالوومەكە ئەم ئايەتەى خویندەمەو:
﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ هەتا ﴿عَمَّا يَشْرُكُونَ﴾ واتە : خودايان — وەكو
پيويستە نەناسيوە — دنا ھاوبەشيان بۆى دانەدنا، پۆزى قيامەت ھەموو
زەمىنەکان وان لە چنگى ئەودا و وان لەژێر دەسلەلاتیدا، ئاسمەکانیش بەدەستى
ئەو پيچراونەتەو، خودا پاك و بەرزترەو دوورە لەو کەمەكوو ئەوان دەلێن
شەرىكى ھەبى) . (تاج/ ۷ ز/ ۲۲ ل/ ۱۲۳ ژ/ ۴ — سوورەتى زومەر) .

ئەم ھەرموودمىيە لە ژمارە: (۲۱۶۱) ى پوختەى موسلىمدا ئاوا كراوہ بە
كوردى، بە پيى گيڕانەوہى پيشەوا موسلىم:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ إِلَى النَّبِيِّ -صلى
الله عليه وسلم- فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَوْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْجِبَالَ وَالشَّجَرَ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْمَاءَ
وَالثَّرَى عَلَى إِصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلْقِ عَلَى إِصْبَعٍ، ثُمَّ يَهْزُؤُنَّ فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْمَلِكُ.
فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- تَعَجُّبًا مِمَّا قَالَ الْحَبْرُ تَصْدِيقًا لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ:
(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ). (الحديث ۶۹۷۷ حسب ترقيم الشيخ مأمون

شیخا = ۷۰۰۱ حسب ترقیم فتح الملهم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری =
الترجمة الكردية/ ٤ رقم: ١٦٨٩ = ٤٨١١، ٧٤١٤، ٧٤١٥، ٧٤٥١، ٧٥١٣).

عهبدوڤلای کوری مهسعوود (پهزای خوای لی بی) فهرمووی: یهکی لهزانا
گه ورمهکانی جووله که هاته خزمهتی پیغه مبهه (دروودی خوای لهسه ربی) گوتی:
ئه ی موحه ممه! یا گوتی: ئه ی باوکی قاسم! له ته وراتی ئیمه دا هه یه: که خودای
گه ورمه له پوژی قیامت دا، ئاسمانه کان دادمنی له سهه به نهجهیی و زهوییه کان
دادمنی له سهه به نهجهیی و چیاو دارو درهخت دادمنی له سهه به نهجهیی و، ناوو
خاک دادمنی له سهه به نهجهیی و، هه موو دروستکراوهکانی تریش دادمنی له سهه
به نهجهیی. واته: بوونه وهر سههرو خواری، به دهستی توانایی خوئی، وهک توپی
دهگری و، ئه و جا بو نواندنی جهه بهرو شان و شکوی و بهیانی یهکتایی خوئی و بی
نموودی و دهسته وسانی پادشاو قرا لهکانی جیهان، رایانده و مشی و دوو جار
دهفه رموی: پادشای تاک و ته نیا هه خۆم، پادشاکانی سهه زه مین و ناو جیهان
کوان و له کوین؟ با بیته مهیدان.

ئیبنو مهسعوود فهرمووی: پیغه مبهه ریش (دروودی خوای لهسه ربی) بو
پشتیوانی ئه م قسه ی مالوومه کهو، بو سهه سورمان لی پیکه نی و ئه و جا ئه مه ی
خوینده وه:

{وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْرِبَاتٌ يَمِيمِنِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} (سورة الزمر- ٣٩/٦٧).

واته: شان و شکوی خودا گه لی گه ورمه مه زنه، ئه و کافره دل و چاو کۆرانه، وهک
پیویست بی و شیاوی ریژی باره گای خودا و مندی بی، ناوا قه درو ریژی نازانن،
دل مردو و چووزانی سۆزو نه شق چیه؟ میثال و نموونه یی بو ئه وه ی که ئیوه
له گه ورمه یی و دهسه لاتی خودا تی بگهن، ئه مه یه: ئه م زهوییه هه مووی، یهک

مووی کهم نهبی، له گهه هه موو ناسمانه کانا، وهک گوئی، وهک هه ئماتی، وایه له ناو چنگی خودادا، خودا پاک و بی گهر دو گه لی گه ورمیه و به دووره له م لاژگه لاژگی بتههرستانه، که بریاری هاوهل و کورو کچو هاوسهر بو خودا دمدمن و ویلایهتی ته کوینی بو ئیمام و میامیان بریار دمدمن. (تاج/ ۴ ز ۲۲ / ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴ م).

۱۷۷۵- حدیث ابی هریره (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ، وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مُلْكُ الْأَرْضِ»^(۱۷۷۵)

له ژماره: (۱۷۷۳ و ۱۷۷۴) دا، واتا و مه بهست لیی رابورد.
ئه م فهرمووده ی تری ژماره: (۱۹۴۶) ی پوخته ی موسلیمیش ههر له م بابتهیه.

۱۷۷۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟». {الحديث: ۶۹۸۲ = ۷۰۰۶ فم. بخاری. توحید: ۷۴۱۳} ^(۱۷۷۶)

ئیبینو عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) فهرمووی: (له روژی قیامه تدا خودای بالا دهست و خاوهن شکو، ناسمانه کان وهک تو مار ده پیچیته وه، نه نجا به دهستی راستی هه لیان

^(۱۷۷۵) بپروانه ژماره: (۱۷۷۳) و (۱۷۷۴) (بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم الباب/ ۴۴).

^(۱۷۷۶) بخاری. توحید: ۷۴۱۳. پوخته ی موسلیم / ۱۹۴۶ = ۶۹۸۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۹۷ رقم

دهگرئو دمه‌رموئ: پادشای تاكو ته‌نیای بی هاوشان هر خۆم، پادشا زمبرداریه‌کانی سه‌رزموئ له‌کوئین؟ پادشا مله‌ورو خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوئین؟ نه‌وجا گۆی زهوئ دمیچینه‌وه‌و به‌دهستی چه‌پی ده‌یکا به‌یه‌ك چنگو نه‌وجا دمه‌رموئ: پادشای تاكو بی هاوشان هر خۆم، پادشا زمبرداریه‌کانی سه‌رزموئ له‌کوئین؟ پادشا مله‌ورو خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوئین؟ {تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۴ - سوورمتی زومه‌ر + ژماره: ۴۰۷۴ م + تاج/۵، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۵۶۴۶ + ژماره: ۵۶۴۷ - فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌و مه‌زن له‌روژی قیامه‌تدا}.

(۲) باب فی البعث والتشور وصفه الأرض يوم القيامة

له باره‌ی زیندوبوونه‌وه‌و بلاوبوونه‌وه‌و شیوه‌ی گۆی زهوئ له‌ روژی ژینه‌وه

(قیامه‌ت)دا

۱۷۷۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ». {الحديث: ۶۹۸۶ = ۷۰۱۱ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۵، رقم: ۲۰۲۷ = ۶۵۲۱ فتح الباری: (۱۳۷)}

سه‌هلی کوری سه‌عد (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: بیستم له‌زاری پیرۆزی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رموو: (له‌روژی دوا روژدا، مه‌ردوم هه‌موو له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی سپی مه‌یله‌و سوور چه‌شر ده‌کرین و له‌مه‌وقیف کۆده‌کرینه‌وه‌و بۆ لیپرسینه‌وه‌و پاداش وهرگرتن، که نه‌و زه‌وییه‌ وه‌ك کولیره‌ی باراشی پاککراوی بیژراوه‌ی بی سووس و که‌به‌ك وایه).

(۱۳۷) تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري بالكوردی/۵، ژماره: ۲۰۲۷ = ۶۵۲۱ بخاری.

پوخته‌ی موسليم/۵، ژماره: ۱۹۴۷ = ۶۹۸۶ شیخا - ترفيم الشيخ خليل مأمون شیخا لصحيح مسلم. (بخاری رقم الكتاب/۸۱ رقم الباب/۴۴).

ئاخىرى ئەم فەرموودمىيە لە تەجرىددا ئاوايە:

سەھل (يا يەككىلى تر) لە گىرەمەكانى ئەم فەرموودمىيە فەرمووى: (ئەو زەمىيە زەمىيەكى ترى نوپىيە، جىيايە لەم عەردەى ئىستاي خۇمان، كە ئىستا لەسەرى دەژىن، لەبەرئەو نىشانەى خاومنىتى و پەيوەندى و ديارىكردى جىگە و رىگەى پىو نىيە، بە ھەرچوار لادا ھەتا چاوبرىكا، دەشتىكى سافى بى بەرزى و نزمى و بى نىشانە و شوپنەوارە). {تاج/۵، زنجىرە: ۱۸، ژمارە: ۵۶۴۴ – ھەشەر لەسەر زەمىيەكى نوئى دەكرى = الحشر على أرض جديدة} + {تاج/۴، زنجىرە: ۲۲، ژمارە: ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴ م – سوورمتى زومەر}.

لە ژمارە: (۲۰۲۷)ى تەجرىدى بوخارىدا ئاوايە:

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقْيٍ قَالَ سَهْلٌ أَوْ غَيْرُهُ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ. (الحديث ۶۵۲۱):

سەھلى كوپرى سەعد (رمزى خواى لى بى) فەرمووى: ژنەوتم لەزارى پىرۆزى پىغەمەر خۆى -دروودى خواى لەسەر بى- دەيفەرموو: (پۆزى قىامەت، مەردوم ھەموو لەسەر زەمىنىكى سىي مەيلەو سوور، ھەشەر دەكرىن، كەوەك كولپىرەى باراشى پاك كراوى بىژراوەى بى سۆس و كەپەك وايە).

سەھل -يايەككىلى تر- لە گىرەمەكانى ئەم فەرموودمىيە فەرمووى: (ئەو زەمى يە، زەمى يەكى ترى نوئى يە جىيايە لەم عەردەى ئىستاي خۇمان، كەئىستا لەسەرى دەژىن لەبەر ئەو نىشانەى خاومنىتى و پەيوەندى و ديارىكردى جىگە و رىگەى پىو نىيە، بەھەر چوارلادا ھەتا چاوبرىكا، دەشتىكى سافى بى بەرزى و نزمى و بى نىشانە و شوپنەوارە). {تاج/۱۰ ل ۳۶۰/ ز ۱۸/ ژ ۲/ ش – ھەشەر لەسەر زەمىيەكى نوئى دەكرى}.

(٣) باب نَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

بِهَكِّهِمْ قَاوَهُ لَتَوَوْنِي بِهِ هَهْ شَتِيهِه كَانَ

١٧٧٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّفُهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ أَحَدُكُمْ خُبْزَتَهُ فِي السَّفَرِ نَزْلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَارَكَ الرَّحْمَنُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَلَا أَخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ بَلَى قَالَ تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْزَةً وَاحِدَةً كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَظَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا ثُمَّ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِإِدَامِهِمْ قَالَ إِدَامُهُمْ بِالْأَمِّ وَتَوْنٌ قَالُوا وَمَا هَذَا قَالَ تَوْنٌ وَتَوْنٌ يَأْكُلُ مِنْ زَائِدَةٍ كَبِدْهِمَا سَبْعُونَ أَلْفًا. (الحديث ٦٥٢٠): (١٧٧٨)

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خوای لی بن) فەرمووی پیغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- فەرمووی: (پوژی پەستا خیز (قیامەت) گوێ زەوی دەبی بەیەك کولێره، خودا وەندی بەزەمبەرو زەنگ، بە دەستی خۆی ئەم دەستاو ئەو دەستی پێ دەکا، وەکوو چۆن یەکی لەئێوە لەسەفەرا، کولێره بنناگرە لەبن ناگرە دەبرژێنێو، کە دروستی دەکا، ئەم دەستەو ئەو دەستی پێ دەکا، هەتا تۆژی پان ببیتەووە ئاوا، خودا ئەم کولێرهی گوێ زەوی یە دەکا بەنانی میوانداریی بۆ بەهەشتیەکان، لەئێستگای مەحشەردا بەر لەچوونە بەهەشت، وەك بەرکۆل دەبخۆن! لەو کاتەدا، پیاویکی جوولەكە هات گوتی: ئەی باوکی قاسم! خودا پێت و فەر بەسەرتا برێژی، باعەرزت بکەم کە لەروژی قیامەتا یەكەم زیافەتی بەهەشتیەکان چییە؟ فەرمووی: (ئادەی بلی) گوتی: گوێ زەوی دەبی بەتافە کولێرمیەك. جوولەكەكەش فەرمايشتەكە ی پیغەمەری، سەبارەت

(١٧٧٨) تجرید البخاری/٥، ژمارە: ٢٠٢٦ - ٦٥٢٠ بخاری. مسلم: ٦٩٨٨ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٨١)

به‌بوونی زه‌وی به‌کولیره دووباره کرده‌وه. پیغه‌مبه‌ریش دروودی خوای له‌سه‌ر بئ- ته‌ماشایه‌کی واتا به‌خشی نی‌مه‌ی کردو ته‌واو پی‌که‌نی، هه‌تا خری پاشینه‌کانی وهدمه‌رکه‌وتن، چونکه قسه‌ی جووله‌که‌که گوته‌ی ته‌ورات بوو، ریکی فه‌رمایسته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر بوو، پاشان جووله‌که‌که گوتی: باپیت بلی‌م و عه‌رزت بکه‌م که‌پی‌خۆرمکه‌شیان چییه؟!، کابرای جووه گوتی: پی‌خۆرمکه یان بالام و نوونه، هاو‌رپیان فه‌رموویان: بالام چییه و نوون چییه؟ کابرای جووه گوتی: بالام گاجووته و نونیش ماسی و نه‌هه‌نگه، له‌پارچه گوشته زیاده‌که‌ی جگه‌ری ئه‌م دوانه، که خوشترین پارچه یانه، هه‌فتا هه‌زار به‌هه‌شتی ئی ده‌خۆن). (تاجی کوردی/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۲/ باسی هه‌شر له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی نوئ ده‌گرئ) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۴۷۱ ز/ ۱۴۷ ز/ ۱/ باسی یه‌که‌م خۆراک و یه‌که‌م خواردنه‌وه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت) + (تاجی کوردی/ ۶ ل/ ۱۱ ز/ ۲/ ۷/ ته‌فسیری سوورمتی به‌قه‌ره).

۱۷۷۹- حدیث ابی هریره عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَوْ آمَنَ بِي عَشْرَةٌ مِنَ الْيَهُودِ لَأَمَنَ بِي الْيَهُودُ »^(۱۷۷۹)

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (ده‌که‌س هه‌ن له‌ ناوداران و زنا‌یانی جووله‌که‌کان، نه‌گه‌ر ئه‌و ده‌که‌سه باوم‌رم پی بکه‌ن و نی‌مانم پی به‌ینن، جووله‌که هه‌موویان نی‌مانم پی ده‌ینن).

(۴) باب سؤال النَّبِيِّ ﷺ عَنْ الرُّوحِ، وَقَوْلِهِ تَعَالَى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾
الآيَةُ

پرسیار له پیتغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌کړی سه‌باره‌ت به‌کیان که
چییه، وه‌ک هاتووه له‌م نایه‌ته‌دا ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ الآيَةُ

۱۷۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- فِي حَرْثٍ وَهُوَ مُتَكَيِّ عَلَى عَسِيبٍ إِذْ مَرَّ بِنَفَرٍ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَقَالُوا: مَا رَأَيْنَاكُمْ إِلَيْهِ لَا يَسْتَقْبِلُكُمْ بِشَيْءٍ تَكْرَهُونَهُ؟ فَقَالُوا: سَلُوهُ، فَقَامَ إِلَيْهِ بَعْضُهُمْ فَسَأَلَهُ عَنِ الرُّوحِ، قَالَ: فَاسْكَنْتَ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- فَلَمْ يَرِدْ عَلَيْهِ شَيْئًا، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ يُرْحَى إِلَيْهِ، قَالَ: فَقُمْتُ مَكَانِي، فَلَمَّا نَزَلَ الرُّوحُ قَالَ: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا). (الحديث ٦٩٩٠ = ٧٠١٥ فم. تجريد البخاري/ ١ رقم: ١٠٣ = ١٢٥، ٤٧٢١، ٧٢٩٧، ٧٤٥٦، ٧٤٦٢ فتح الباري للعسقلاني شرح صحيح البخاري. ترمذي. تفسير القرآن. ٣١٤١. تحفة الأشراف: ٩٤١٦). (١٧٨٠)

عه‌بدووللای کورۍ مه‌سعوود، که ناسراوه به‌ ثیبنو مه‌سعوود (په‌زای
خوای لی بئ) فه‌رمووی: جارۍ له‌مه‌دینه له‌خزمه‌تی خو‌شه‌ویست دا بووم
(دروودی خوای له‌سه‌ربئ) له‌ناو باخه خورمایه‌کا دم‌ړویشتن، پیتغه‌مبه‌ر
(دروودی خوای له‌سه‌ربئ) په‌لکه‌دار خورمایه‌کی پی بوو، له‌کاتی رویشتن دا،
خوی ده‌دا به‌سه‌ری دا، له‌لای ده‌سته‌یی جووله‌که‌وه رابورد، بازیکیان گوتیان: بو
پرسیاری له‌ موحه‌مه‌د نه‌که‌ین، بازیکی تریان گوتیان: پرسیری لی مه‌که‌ن،
نه‌بادا وه‌لامه‌که‌یتان به‌دل نه‌بی، له‌پاش دا گوتیان: نه‌ی باوکی قاسم! هسه‌ی
رو‌حمان بو‌یکه، رو‌ح (که‌گیانی گیانله‌به‌ره) چییه؟

(١٧٨٠) تجريد البخاري/ ١، ژماره: ١٠٣ = ١٢٥ بخاري. پوخته‌ی موسليم/ ٥، ژماره: ٢١٤٤ = ٦٩٩٠
شيحا (بخاري رقم الكتاب/ ٣ رقم الباب/ ٤٧).

جا پیغه مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهرېن) تاوئ پ‌اوستاو پ‌اما، ئه‌وجا سه‌ری به‌رز کرده‌وه، زانیم که ئه‌وه سرووشی بۆهات، ئه‌وجا فه‌رمووی: {رِيسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} (سورة الإسراء- ۸۵/۱۷).

واته: پرس‌یارت لئ ده‌که‌ن له‌حه‌قیقه‌ت و راستینه‌ی رۆح، له‌کونه‌وماهییه‌ت و جیهه‌تی ئه‌و شته‌که‌پئی ده‌لێن گیان، که گیاندار به‌بوونی ئه‌و شته‌گیانداره‌و زیندوووه‌و به‌نه‌بوونی ئه‌و شته‌بی گیانه‌و مردوووه‌، له‌وه‌لامیانا بلئ: رۆح له‌وستانه‌یه‌ که به‌هۆی فه‌رمانی خوداوه‌ په‌یدا ده‌بی، ئیوه‌ نایزان و تیی ناگه‌ن، له‌سنووری هۆش و قامی ئیوه‌ به‌ده‌ره‌، له‌مه‌یش سه‌رتان سوورنه‌میئ، چونکه‌ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یزان له‌چاو ئه‌وه‌ی که‌خودا ده‌یزانی زۆر زۆر که‌مه‌). (تاج/ ۴/ ز ۱۸/ ژ ۳۹۶۹/ ج ۴).

۱۷۸۱- عَنْ خَبَابٍ قَالَ كُنْتُ قَيْنًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ لِي عَلَى الْعَاصِرِ بْنِ وَائِلٍ ذِينٌ فَأَتَيْتُهُ أَتَقَاضَاهُ قَالَ لَا أُعْطِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَا أَكْفُرُ حَتَّى يُمِيتَكَ اللَّهُ ثُمَّ تَبِعْتُ قَالَ دَعْنِي حَتَّى أَمُوتَ وَأُبْعَثَ فَسَأَوْنِي مَا لَا وَوَلَدًا فَأَقْضِيكَ فَتَرَكْتُ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنَ مَا لَا وَوَلَدًا أَطَّلَعَ الْقَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا) (الحديث ۲۰۹۱، أطرافه في: ۲۲۷۵، ۲۴۲۵، ۴۷۳۲، ۴۷۳۳، ۴۷۳۴، ۴۷۳۵): (۱۷۸۱)

خه‌بابی کو‌ری ئه‌ره‌مت(پ‌رمزای خوای لئ بی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می نه‌قامی دا له‌ مه‌که‌که‌ ئاسنگه‌ر بووم، شمشیریکم بۆ عاصی کو‌ری وائلی ئه‌ل سه‌همی به‌قه‌رز دروست کرد، دوایی چووم داوای هه‌قه‌ده‌سته‌که‌یم لئ کرد،

(۱۷۸۱) تجرید/ ۳، ژماره: ۹۴۹ = ۲۰۹۱ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۲۱۵۰ = ۶۹۹۳ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۳۴ رقم الباب/ ۲۹).

گوئی: ناتدهمی ههتا له موحه ممه هه ئه گه پیتیه وه، منیش گوتم: به خودا قهت له دینی موحه ممه هه ئه گه پیتیه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه وه کاتهیش که خودا تو دهرینی و له پاشدا له قیامه تدا زیندووت دهکاته وه! عاص به ئیستیهازو به ته وسه وه گوئی: که وابو ئیستا وازم لی بینه ههتا دهرمو و زیندو دیمه وه، نه گهر ئه مه وایی دیاره ئه وه کاتهش مال و منالم دمی، جا نه وه حه له و مره قهرزه کهت دهمه وه! جا به م بۆنه یه وه ئه م ئایه ته دابه زی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْتَيْنَّ مَالًا وَلَئِن * أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ مه ریه م/ ۷۷-۷۸ واته: دمی حالی شری نه وه کابرایه چۆن بی، که گالته ی به قه برو قیامت دیو، به ته وسه وه به موسو لمانان ده لی: من له قیامه تیشا مال و منالم دمی نه گهر حه قیکتان له سه رمه، په له م لی مه که ن له وی دمتانده مه وه! دیاره که نه م کابرایه غه یبزان نییه وه، نه وه مندهش پیاویکی پیرۆزو پاک نییه، که عه ه دو په یمانی وای له خوای میهرمان و مرگرتبی، که واته باگالته ی به ئایینی ئیمه کردبی، رۆژی دی له دیوانی خوادا خو ی به تاوانباری دهبینیته وه. (تاج/ ۷/ ۲۲ ف ۶ سوورمتی مه ریه م).

قسه یه کی نه سته ق:

ده لئین: جاری پیاوی له مه وه له وی (ره حمه تی خودای لی بی) دهرسی: قوربان! که سی بزنی بدزی له قیامه تدا چی لی ده که ن؟ مه وه له وی دمه فرمو ی: دادگایی ده که ن و نامه ی کرداری، که فریشته کان له سه ریان نوسیوه ده یئین و بۆی دهور ده که نه وه به پیتی نه وه سزای دهمن!

کابرا ده لی: من نه وه فریشتانه م به شایمت قبوول نییه، نه وان خودا هه رچیان پی به فرمو ی نه وه دمنو سن، مه وه له ویش دمی وه ی شته که له کورتی

بپرېتهوه، دهلی: نهوکاته خودا بزنهکه زیندوو دهکاتهووه دمیهنیتته زوبان و
دیت شایهتیت لی ددها! کابرایش دهلی: جامنیش ریشی بزنهکه دهگرم و
دمیدهوهوه دمستی خاومنهکهی و دهلیم: ها برا! نهوه بزنهکمت نیر نهه شایهت و
شایهتکارییهی پی ناوی!

بهلام نهه قسهیهی کابرای دزه لهساویلکهیهوهیه، نهوهک وهک قسهکهی
عاصی کوری وائیل، لهلهنامهتهوه بیت.

(۵) باب في قوله تعالى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾

باسی فهرمایشتی خودای کهوره: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾

۱۷۸۲- عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: (اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ
هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اثْنِنا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ)
فَنَزَلَتْ (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ *
وَمَا لَهُمْ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) الْآيَةُ . (الحديث ٦٩٩٥
شیحا = ٧٠٢٠ فم. بخاری. تفسیر: ٤٦٤٨ ، ٤٦٤٩. تحفة الأشراف: ٩٧٩). (۱۷۸۲)

نههسی کوری مالیک (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: نههوجههل گوتی:
خودایه! نهگرم نهه هورنانه راستهوه ههقهوه نامهی تویه، نههوا نیمه باومرمان
پی نییه وههبوولمان نییه، دهی لهتولهی نهه بیباومرییهدها بهردمبارانمان بکه و
بهردمبارینه بهسهرمانا، یا سزایهکی زور سهختمان بو بنیره، چونکه نیمه
پهسهندی ناکهین، وهلیمان روونه کهئهمه لهلایهنی تووه نییه، بویه وا نهه
دووعاو نرای شهره لهخومان دهکهن.

(۱۷۸۲) بخاری. تفسیر: ٤٦٤٨ پوختهی موسلیم/٥، ژماره: ٢١٤١ = ٦٩٩٥ شیحا (بخاری رقم

فەرمووی: كە ئەبوجەھل و كۆمەلە پيسەكەي، ئەم نامە قولئىيەيان كرد،

خودای گەورەو سەرورەر ئەم ئایەتەي ناردە خواریوە:

{وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ، وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَفَرِّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} (سورة الأنفال- ۳۲/۸- ۳۴).

واتە: ئەو نامەردانە دەلێن: خودایە! ئەگەر موخەممەد پێغەمبەری تۆیەو ئەم قورئانە راستەو فەرموودەي تۆیە، ئەوا لەئاسمانەو بەردە بارانمان بکەو تازوو بەنەبرمان بکە، بەهەر سزاو تۆلەيەکی سەخت کە تۆ بۆمان بنێری پێی قاییلین، بەلام ئەي پێغەمبەری خۆشەويست! تۆ مايعی رەحمەت و خێرو خۆشی بۆعالم، لەبەر ئەوە خوداشتي واناكاو هەتا تۆ ماوي و تۆ لەناويانابيت، بەپیت و فەرو بەرەكەتي و جوودي تۆو خودا سزايان نادات، هەرومها لەبەرئەو مېش سزاو عەزابيان نادا، چونكە لەكاتي تەوافو هەئسووران، بەدەوري كابدە، كەمالي خودايەو خانەي مېهرمانەو جيگەي ئەمن و ناسايش و هيمنیيه، لەخودا دەپارێنەو داوي لێ خۆشبووني لێ دەكەن، دما ئەگەر لەفەرو بەرەكەتي تۆو لەپیت و فەري دووعاي ئیستيفارمەو نەبي، ئەم نەگبەتانه جي چاكەو پياومتيەكيان هەيه كەلەبەر ئەوە خودا سزايان نەدا، بەپێچەوانەو نەك هەرچاكەيان نييه بەلكوو خراپەشيان زۆرمەو بەپێي سەگە، ئەومتاني سەرمرای كوفرو فرە خوايي، رێگەي هاموشۆو تەوافي تۆو موسولمانان قەدەغە دەكەن لەو: كە بەسەربەستي لەناو مەسجیدولحەراما پەرسشي خۆتان بكەن، لەگەل ئەومشا كەئەمانە ئەو حەقەيان نييه، چونكە خۆ ئەوان خاومەن كارو

کاربه دهستی که عبه نین، چونکه سهرپهرشتیارو کاربه دهستانی ئەو خانه پیرۆزه
دهشی له خودا ترسه کان بنو ئەوانیش زۆر له خودای گهوره دوورن! به لام
دنیابه ئەی پیغه مبهری خوشه ویست! که زوربهی ئەوانه سهرکهشی و لاساری
کویری کردوون و ئەم زانسته جوانه نازانن. (رێک وهك ملهوپهکانی ئەم
سهردهمە ئیمه). (تاج/ ٤/ ز/ ٩. ژ/ ٣٨٨٣ – سوورمتی ئەنفال).

روونکردنهوه:

پوختهی راقه‌ی ئەم نایه‌ته ناوایه:

١- بێباومرانی مه‌ککه، به‌سهرۆکایه‌تی ئەبوجه‌هل و نه‌ضری کوری حاریث،
ته‌حه‌ددای پیغه‌مبه‌ریان کردو گوتیان: خودایه‌ یادینی ئیمه، یا دینی
موحه‌ممه‌د، نه‌گهر دینی موحه‌ممه‌د راسته‌ ئیمه‌ پێی رازی نین و به‌چی سزیمان
ده‌دمیت پێی رازین.

٢- خودای گه‌وره به‌م شیومیه وه‌لامی دانه‌وه:

أ- دینی موحه‌ممه‌د راسته‌و له‌منه‌وه هاتووه‌ بۆی.

ب- ئیوه‌ شایانی سزاو تۆله‌ی سه‌ختن، چونکه‌ ئایینی راست و دروستی من
قه‌بوول ناگهن و به‌رپه‌رچی ده‌دمنه‌وه.

ج- ئیوه‌ شایسته‌ی سزای سه‌ختن چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری من و په‌یره‌وانی
له‌ته‌وافی خانه‌ی خودا و په‌رستش له‌ناویا قه‌ده‌غه‌ ده‌گهن، بێ ئەوه‌ که ئیوه
مافی ئەو قه‌ده‌غه‌کردنه‌تان هه‌بێ، چونکه‌ ئیوه‌ خاومنانی کاروباری که‌عه‌ نین،
به‌لکوو خاومنانی کاروباری که‌عه‌ ئەوانه‌ن، که‌له‌خودا دمه‌ترسن، پارێز له‌گونا‌ه
ده‌گهن به‌لام ئیوه‌ تا بینه‌ قاقاتان نوقمه‌ له‌گونا‌ه و تاوانا.

۳- به لّام هۆی ئەووە کە خودا سزایان ناداو نزا شەرمکەیان کە لەخۆیانى
دمکەن گیراناکا، دەگەریتەووە بۆ ئەم دوو ھۆکارە:

أ- لەبەرئەووەی کە تۆ لەناوایندای لەبەرکەتیی بوونی تۆو، سزادانايارئ
بەسەریانا، چونکە تۆ (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ی ئەى موحەممەد!

ب- لەبەرئەووەی سزانادریڻ، چونکە لەکاتى تەوفا بەدەمورى کەعبەدا
لەخودا دەپاریتەووە داواى لیبوووردنى لى دمکەن.

واتە: ئەگەر بەهۆی ئەم دوو ھۆکارەووە نەبێ ئەوان شایانى سزای سەختن،
بەلّام بەهۆی ئەم دووشتەووە سزانادریڻ!

(۷) بابُ الدُّخَانِ

باسى دوکەلەکە

۱۷۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْبَارًا قَالَ: (اللَّهُمَّ سَبِّحْ كَسْبِعَ يُوسُفَ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ
كُلَّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجِيفَ وَيَنْظُرُ أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى
الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ. فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصِلَةِ
الرَّحِمِ، وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي
السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ - إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ - عَائِدُونَ. يَوْمَ نُبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى - إِنَّا
مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَذْرِ، وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ، وَالْبَطْشَةُ، وَاللَّزَامُ، وَآيَةُ الرُّومِ.
(الحديث: ۱۰۰۷ - أطرفه في: ۴۸۲۱، ۴۸۲۰، ۴۸۰۹، ۴۷۷۴، ۴۷۶۷،

۴۶۹۳، ۱۰۲۰، ۴۸۲۵، ۴۸۲۴، ۴۸۲۳، ۴۸۲۲): (۱۷۸۳)

عەبدوللای کورپی مسعود (پەزای خوای لای بێ) فەرمووی:
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کاتی روانی کەخەلکی مەککە ملنادەن و
درەنگ نیسلام دەبن نزای شەری لای کردن و فەرمووی: (خودایە! تۆ لەجیاتی من
چاری ئەم لەخودا یاخیانیە بکە، بەحهوت سالی قاتو قەری یاریدەم بدە
بەسەریان، کەوێک حەوت سالی گەری یەکە کاتی یوسف پێغه‌مبەر وای:).

نێر تووشی قاتو قەریەکی وەهابون هەرمەپرسە، قەری خستە هەموو
شتیکیان، تەنانەت لەبرسانا کەوێ و پێستە و مردار و کەلاکی گەنیویان دەخوارد.
وە لەبەر بێ هیزی و برسیتی، مەوێ چاوی پێشکە و پێشکە دەکرد، بەرەنگی
واکە تەماشای ناسمانی دەکرد، لەبرسانا ناسمان لەبەر چاوی تەم و دوو کەلی
دەکرد.

هەتا ئەبو سەفیان هاتە لای پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گوتی:
ئەو موحەمەد! خۆتۆ لای خۆی فەرمان بەفەرمانبەری خودا دەکەو، هەروا
بەخەرم دۆستی، کەچی بەپێچەوانە وە وابەهۆی نزای شەری تۆو، زۆر کەس
لەهۆزی تۆ و لەبرسانا فەوتاون، دەو ئەمەت لەچی و ئەوێت لەچی، کەواتە
تازوو بەیان بپارێمەو کەخودا بارانیان بۆ ببارێنێ.

جاخودای گەورە ئەم نایەتە ناردە خوارمەو: (فَارْقَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
بِدُخَانٍ مُّبِينٍ) هەتا (عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى).

ئەبێو مەسعود (پەزای خوای لای بێ) فەرمووی: مەبەست لە (الْبَطْشَةُ
الْكُبْرَى) لەم نایەتەدا، کەخودا هەرمەشی پێدەکات، ئەو هەلەتە گەورە بوو،
کە لەرێژی غەزای بەدردا رووی دا، کەخودا زەبرو زەنگیکی وای نواندو، گورزیکی
جەرگەری وای وماند لەبێروایان، پێی تەمێ خوار بوون. دیارە کە ئەل-بەتشی
و هەلەتە گەورە مەش، ئەو مەسەلە دوخان و تەم و دوو کەلە مەسەلە

(اللزّام) كه له م ئايه ته دا ئاماژه ي بۆ كراوه، كه دهفه رمووی: (فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا) (الفرقان: ۷۷) هه روا داستانی شهري روم و هوورس، ئه مانه كه له چه ند ئايه تيكا ئاماژه يان بۆ كراوه، هه موويان له مه وپيش روويان داوه. (تاج/۶/۲۴۸/۴).

ئه مه هيش گيرانه وه ي ژماره: (۲۱۶۳) ي پوخته ي موسليمه، سوودو به هره ي پتري واتيادا، نووسيني هوي ره حمه ت و به ره كه ته:

عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْصُرُ وَيَزْعُمُ أَنَّ آيَةَ الدُّخَانِ تَجِيءُ فَتَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ وَيَأْخُذُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَجَلَسَ وَهُوَ غَضَبَانُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ مَنْ عِلِمَ مِنْكُمْ شَيْئًا فَلْيَقُلْ بِمَا يَعْلَمُ وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّهُ أَعْلَمُ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَقُولَ لِمَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِدْبَارًا فَقَالَ «اللَّهُمَّ سَبْعَ كَسْبَعٍ يُوسُفُ». قَالَ فَآخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ مِنَ الْجُوعِ وَيَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّحِمِ وَإِنْ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ - قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) إِلَى قَوْلِهِ (إِنَّكُمْ عَائِدُونَ). قَالَ: أَفَيُكْشَفُ عَذَابُ الْآخِرَةِ؟! (يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ) فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدْ مَضَتْ آيَةُ الدُّخَانِ وَالْبَطْشَةُ وَاللَّزَامُ وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث ۶۹۹۷ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۰۲۲ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/۱. رقم: ۵۱۸ = ۱۰۰۷، ۱۰۲۰، ۴۶۹۳، ۴۷۶۷، ۴۷۷۴،

٤٨٠٩، ٤٨٢٠، ٤٨٢١، ٤٨٢٢، ٤٨٢٣، ٤٨٢٤، ٤٨٢٥. ترمذی. تفسیر القرآن:

٣٢٥٤. تحفة الأشراف: (٩٥٧٤).

مهسرووق (پهحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: لهخزمهت چهزهرتی
 ئیبنو مهسعوود دا دانیشتبووین، نهو لهنیوانمانا پاكشا بوو، پیاوی هات بۆلای
 گوتی: نهی باوکی نهو پهحمان! ئامۆزگاریخویننی لهدمروازهی کینده، که
 دمرگایه که لهدمرگاکانی شاری کووفه، ومعضو ئامۆزگاری دهخویننی، دهئی گوايه:
 نیشانه گهورهکهی دووکهئه که، که لهم ئایهتهدا باسکراوه {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ
 مُبِينٍ} دهئی: نهم نیشانهی دووکهئه هیشتا نههاتوو، لهمهو دوا دی، کاتی دی
 بهری ههناسهی ناموسولمان دهری و پشووی لی دمهری وهک سهرخۆشی لی
 دهکا، دووکهل لهکونه لووتی و گوینچهکهی و کۆمی دهردهچی، بۆ موسولمانیش
 وهک ههلامهتی بگری وایه. مهسرووق فهرمووی: جا ئیبنو مهسعوود تورمهو
 لهم قسهیهو ههئسا ریک دانیشت و فهرمووی: نهی موسولمانهکان! نهی خهلکینه!
 لهخودا بترسن، لهخوتانهوه، بهبی بهلگهی روشن، شت بهدهم خوداو
 پیغمبهرهوه بلآو مهکهنهوه، ههرکهسی لهئیوه کهشتی دهرانی، بابیلی و
 بهخهلکی تری رابگهیهنی بهجوانی، بهلام نهگهر کهسی شتیکی نهدهزانی
 باشهرم نهکاو بلآو نایزانم، خوا بۆخۆی دهرزانی، چونکه نیشانهی زانایی و دانایی
 کهسی لهئیوه نهومیه: شتی کهخۆی نایزانی بلآ: خوا نهیزانی. (تاج/٤ ز/٢١
 ز/٤٠٦٩ - سوورمتی ص). ئیبنو مهسعوود فهرمووی: نهومتا خودای گهوره لهم
 ئایهتهدا بهوه فهرمانمان پی دهکاو دمفهرموی: {قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا
 أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ} (سورة ص-٣٨/٨٦)

واته: ئەى خۆشەويست! ئەى موحەممەد! بھرموو: داواى كړئ و مړوشتى
واتان لى ناكهم، لهباتى راگهياندى قورئان و پهيامى ئىسلام بهئيوه، لهههمان
كاتا من لهو جوړه كەسانه نيم، شتى كه نهيزانم، بهزور بليم دمیزانم!

ئيبنو مەسعوود فەرمووى: قسەى راست و دروست سەبارەت بەم دوو كەلەى
كەلەم نايەتەدا باسكراوه، ئەمەيه كه من پوونى دەكەمەوه بۆتان: پيغەمبەر
(دروودى خواى لەسەربى) كاتى روانى كه قورپش و خەلكى مەككه مل نادمن و
درمگ ئىسلام دەبن، نزاى شەرى لى كردن و فەرمووى: خودايە! تۆ لەجياتى
من چارى ئەم لەخودا ياخييانە بكەو بەحهوت سال قاتوقرى ياريدەم بده
بەسەريانا، كەوهك حەوت ساله گرانيهكەى كاتى يووسف پيغەمبەر وابى. ئيتەر
نزاكەى پيغەمبەريان لى گرابوو، وه تووشى وشكه سالى و گراني و قاتوقريهكى
ومها بوون هەرمەپرسە، قري خستە هەموو شتيكيان، تەنانەت لەبرسانا كەول و
پيستهو مردارو كەلاكى گەنيويان دەخوارد. وەلەبەر بى هيژى و برسيتى، مروف
چاوى ريشكهو پيشكهى دەكرد، بەرمنگيكي وا كەتەماشاي ئاسمانى دەكرد،
لەبرسانا لەبەرچاوى تەم و دوو كەلى دەكرد.

هەتا ئەبوسوفيان، كه ئەوكاتە سەرۆكى بتهپرستهكانى مەككه بوو هاته
لاى پيغەمبەر (دروودى خواى لەسەربى) گوتى: ئەى موحەممەد! خۆتۆ لەلاى
خۆت، فەرمان دەكەى بەفەرمانبەريى و تاعەتى خوداو، هەروا بەخزم دوستى و
پەيوەندى خزمایەتى، كەچى بەپيچەوانەوه، وا بەهۆى نزاى شەرى تۆوه،
زۆركەس لەهۆزى تۆ لەبرسانا فەوتان و لەناو چوون، دەى ئەمەت لەچى و ئەومت
لەچى، كەواتە تازووە بۆيان بپايرەوه كەخودا بارانيان بۆ ببارينى.

جا خودای گه وره بهم بۆنهیهوه ئەم ئایهتهی ناردە خواریهوه: {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ، إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ} (الدُّخان- ١٥-١٠/٤٤)

واته: جا تۆ چاومنواری ئەو رۆژمیه بکه، که له بهر وشکه سالی و بی بارانی، تهم و مژو تهپوتۆزیکي رهشی بهدپرزا، له چه شنی دووکه ل، رووی ئاسمان دادهگری، مهردوم دهگریته ناوو دایان دهپۆشی، له تاوانا دهلێن: ئەمه سزایهکی خودایی ئاشکرایه، به ئیش و به سوێ یه، ئەی خودای ئیمه! ئەگەر ئەم سزایه مان له سه ر لابه ری، ئەوا باومر ده ئین به موچه ممه دی پیغه مبه ری تۆ، به لام دلێابن کاتی ئەم سزایه هات بۆیان، دیسان باومر ناهێنن، ئەگەر بیشی هێنن سوودی نابێ بۆیان، چونکه ئەوان به و هه موو به لگه و مو عجیزه گه و رانه ی که موچه ممه د بۆیه ئنان، له بارو دۆخیکی ئاساییدا، به وانه باومریان نه هێناو به لگوو دمیانگوت: لایکی بیانی ئەم قسانه ی فیرده کاو ئەم قورئان و دینه قسه ی خۆی نییه و خه لکی تر فیری ده که ن، یا دمیانگوت: موچه ممه د شیت بووه، دمه نا چون قسه ی واده کا، ده ی له بارو دۆخی ئاسایی دا ئەمه قسه یان بی و باومر نه هێنن دمی له بارو دۆخی په ری شانی و شپزمی دا چی بلێن و چون موسولمان ببین؟

ئەي موچه ممه د! به پیت و فه ری نزا ی تۆوه، که له خودا داوات کرد که وشکه سالییه که یان له سه ر لابه رین، که می ئەم سزایه یان له سه ر لادمه بین، وه ئیوه ئەي بی باومرینه! به بیگومان ده گه ری نه وه بۆ سه ر کوفرو بی باومر ییه که تان.

مه سرووق فه رمووی: جا ئیبنو مه سه وود له پاش ئەم روونکردنه ومیه، فه رمووی: که واته ئەم سزای دووکه له ئەمه یه که من روونم کرده وه که له سه رده می پیغه مبه ر خۆی دا بووه و هاتوو وه رویشتوو وه ته و او بووه، نه ک

وهك ئەمەى ئەم ئامۆزگارى خويىنە دەيلى، كه سزايەك بى لەسزاكانى قىيامەت، چونكه سزاي قىيامەت كههات لاناچى و نارواو تەواو نابى.

ئەوجا ئىبنو مەسعوود (پەزاي خواى لى بى) فەرمووى: مەبەست لە {البُطْشَةُ الْكُبْرَى} لەم ئايەتەدا كه دەفەرموى: {يَوْمَ تَبْطِشُ الْبُطْشَةُ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ} (سورە الدخان-۱۶/۴۴). كه خودا ھەر ھەشەى پى دەكا لەناموسولمانەكان، ئەو ھەلەمەتە گەورمە بوو كه لەپۆزى غەزاي بەردا رووى دا، كه خودا زەبرو زەنگىكى و ھەلەمەتە گەورمە بوو، گورزىكى جەرگىرى و ھەلەمەتە گەورمە بوو، لەناموسولمانەكان، پى تەمى خوار دبوون!

ئەوجا ئىبنو مەسعوود فەرمووى: ديارە كه ئەلبەطشەتولكوبراو گورزە جەرگىر مەكەش، وهك مەسەلەى دووخان و تەم و مژوو و دوو كەلەكەو، مەسەلەى (اللزّام) كەلەم ئايەتەدا ئامازەى بۆ كراو، كەدەفەرموى: {فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا} (سورە الفرقان/۷۷).

ھەروا داستانى شەرى رووم و فورس كەلەم ئايەتەدا دەفەرموى: {غَلَبَتِ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ} (سورە الروم/۲-۳) ديارە كه ئەم كۆمەلەشەتەنە، كه ھەرىكەتەيان لەشويىنىكا، لە قورئانا ئامازەيان پىكراو، ھەموويان لەمەو پىش روويان داووم تەواو بوون و چاومروان ناكړن. (تاج/۴ ز/۱۳ ژ/۲۹۲۹ - سورەى يوسف) + (تەجريدى بوخارى/۴ ژمارە/۱۶۷۸ = ۴۷۷۴ فتح البارى).

ئەمەيش ژمارە: (۱۶۷۸)ى تەجريدى بوخارىيە، بەھرى جوانى واقيدا، نووسىنى پەحمەتى لى دەبارى:

عَنْ مَسْرُوقٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يُحَدِّثُ فِي كِنْدَةٍ فَقَالَ: يَجِيءُ دُخَانٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَأْخُذُ بِأَسْمَاعِ الْمُنَافِقِينَ وَأَبْصَارِهِمْ يَأْخُذُ

الْمُؤْمِنِ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ فَفَزِعْنَا ابْنَ مَسْعُودٍ وَكَانَ مُتَكِنًا فَعَضِبَ فَجَلَسَ فَقَالَ: (مَنْ عَلِمَ فَلْيَقُلْ: وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ: (اللَّهُ اعْلَمُ) فَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ أَنْ يَقُولَ لِمَا لَا يَعْلَمُ: (لَا اعْلَمُ)، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ وَأَنْ قُرَيْشًا ابْطَنُوا عَنْ الْإِسْلَامِ فَدَعَا عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَيْهِمْ بِسَبْعٍ كَسَبَعَ يُوسُفُ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَتَّى هَلَكُوا فِيهَا وَآكَلُوا الْمَيْتَةَ وَالْعِظَامَ وَبَرَى الرَّجُلُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ فَجَاءَهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ جِئْتَ تَأْمُرُنَا بِصَلَةِ الرَّجَمِ وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ فَقَرَأَ ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ إِلَى قَوْلِهِ عَائِدُونَ أَفَيُكْشَفُ عَنْهُمْ عَذَابُ الْآخِرَةِ إِذَا جَاءَ؟ ثُمَّ عَادُوا إِلَى كُفْرِهِمْ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ يَوْمَ بَدْرٍ وَإِذَا يَوْمَ بَدْرٍ أَلَمْ غَلَبَتْ الرُّومُ إِلَى سَيْغَلِيُونَ وَالرُّومُ قَدْ مَضَى، (الحديث ٤٧٧٤ - طرفه في: ٥١٨ = تجريد = ١٠٠٧ فهتج = بهرگی يه کهم، لاپه ره: ٤٩٢ + بر: تاج/٧ ل/١٢٠ ز/٢١ ز/٤ + تاج/٦ ز/١٣ - سووره تی یوسف ل/٢٤٨ ز: ٤) + (ریاض الصالحین/٤ ل/١٢١٤ ز/٣٠١ ز/٢):

مهسروق (رحمه تی خودای لی بی) فهرمووی: جاری له ولاتی کینده پیاوی خه ریک بوو، فهرمووده ی ده خوینده وه، گوتی: له پوژی قیامت دا دوکه لی پهیدا دمی، دهدا به سهر گویو چاوی ناپاکه (منافق) هکاندا، له سهر شیوه ی هه لامه تیش موسلمان دمیگری، نیمه ش له مه شله زاین وتوقین.

جا من خووم چووم بو خزمه تی نیبنو مهسعود (رمزای خودای لی بی) کاتی هسه ی کابرام بو گیرایه وه، پال که وتبوو، توورمبوو هه لسا، فهرمووی: (نه وه ی شتی دهمانی، بابیلی، نه وه ی که شته که نازانی بابلی خودا خوی دهمزانی، چونکه نه وه میش ههر به شیکه له عیلم وزانست، که که سیک شتیکی لی پرسین که نه یزانی با بللی نایزانم چونکه خودای گه وره به پیغه مبه ر ی خوی دمه رمووی:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ ص/ ۸۶، واته : ئەى موحەممەد! پێیان بفرموو : من بەسیفەتی ئەوەی کە پێغەمبەر و پەوانە کراوی خودام بۆسەر ئێوە، لەم ڕوووەوە، لەسەر هەڵسان بەم پەيامە داواى پارەو پوول و موزدو کرێتان لێ ناکەم، وە من لەو کەسانە نیم کە شت بە زۆرەکی وە بە تەکەللوو ئەنجام بدەم) ئەوی تری ئەم فرموودمێه لە پێشەووە لەم شوێنەدا ڕابوو(رد).

مەسروق (رەحمەتی خودای لێ بێ) تابەعییە پیاویکی فرموودمەزانی گەورمێه، لە رێجالی سەحیحەینە، سوار چاککی گەورە بوو، لەپشتی حەزرتی ئەبوبەکرەو نوێژی کردووە، فرموودەى گێراوتمەووە لەعومەر و عەبدوڵلای کورێ مەسعود و عائیشە و کەسانی تریش، تەمەن درێژ بوو، بەکۆی دەنگ پێشەوايەکی مەزنی متمانەپێکراوی فرموودە زانەکان بوو، خوشکەزای سەحابی ناودار و شکۆ دار مەعدیكە رێبە بوو، لە پێش وەفاتی پێغەمبەردا ئیسلام بوو، پێیان دەگوت ئەبو عائیشە سەدری ئەوێ سەحابیەکانی دیو، عائیشە بە منداڵی کردبووی بە کورێ خۆی کۆمەڵەى فرموودە زانەکان فرموودەى ئەویان گێراوتمەووە، مەسروق خۆی دەرەمۆی : عومەر لێی پرسیم : ناوت چییە؟ گوتم : مەسروقی کورێ ئەجدەع! فرمووی: ئەجدەع ناوی شەیتانە، تۆ لە ئیستاو ناوت مەسروقی کورێ عەبدول رەحمانە، سالی شەست و دوو، یان شەست و سێی کۆچی عەمری حەقی بەجی هێناو.

(۸) باب إنشقاق القمر

باسی موعجزه یه کی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) که له تکردنی مانگ بووه

۱۷۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شِقَّتَيْنِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اشْهَدُوا.
(الحديث: ۳۶۳۶، اطرافه في: ۳۸۶۹، ۳۸۷۱، ۴۸۶۴، ۴۸۶۵): (۱۷۸۴)

عه بدوللا (رمزای خودای لی بی) دمفه رموی: جاری له مینا له خزمه تی
حه زرمندا بووین، (دروودی خودای لی بی) بیپر واکان داوای موعجزه میان له
پیغه مبه ر کرد، جا له سهر داواکردنی پیغه مبه ر له خودا مانگ بوو به دوو
که رته وه، که رتیکیان که وته پشت کیوه که وه و نهو که رته که ی تریشیان که وته
نهو دیویه وه.

پیغه مبه ریش (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (ته ماشاکه ن و
به شایه ت بن، که و نه م موعجزه گه ورمیه تان به چاوی خوتان له من دی،
که شتی وا نیشانو به لگه یه کی گه ورمیه له سهر راستی و دروستی په یامه که ی
من). (تاج/۷ ل/۱۷۰ ز/۳۷ ف/۱+۲-۳ سوورمتی قه مهر). (ف/۱+۲+۳ =
فهرموودمی ژماره: ۱، ۲، ۳).

۱۷۸۵- حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ حَدَّثَهُمْ أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً ، فَأَرَاهُمْ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ. (۱۷۸۵)
بروانه ژماره: (۱۷۸۴) که نیستا رابورد.

(۱۷۸۴) تجرید/۴، ژماره: ۱۴۴۷ = ۳۱۳۶ بخاری. مسلم: ۷۰۰۲ شیخا (بخاری رقم کتاب/۶۱ رقم

الباب/۲۷).

(۱۷۸۵) بروانه ژماره: (۱۷۸۴) (بخاری رقم کتاب/۶۱ رقم الباب/۲۷).

۱۷۸۶- حدیث ابن عباس - رضی اللہ عنہما أَنَّ الْقَمَرَ انْشَقَّ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ -
صلی اللہ علیہ وسلم - . (۱۷۸۶)

بېروانه ژماره: (۱۷۸۴) لیرمدا ناوایه:

نېبنو عهیباس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له سهردهمی پیغه مېهر
خویدا، موعجیزمیه کی پیغه مېهر (دروودی خودای له سهر بی) نهومبوو، که
مانگ شوق بوو.

(۹) باب لا أحد أصبر أذى من الله عز وجل

کهس وهك خودای گهوره و سهرور نارام ناکړی له سهر نازاری بهنده کانی که
به بی فهرمانی و کونا نازاری ددهن

۱۷۸۷- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ
أَحَدٌ أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ أَصْبَرَ عَلَى أَذَى سَمِعَهُ مِنَ اللَّهِ إِلَهُهُمْ لِيَدْعُونَ لَهُ وَلَدًا وَإِنَّهُ لِيَعْفِيهِمْ
وَيَرْزُقُهُمْ. (الحديث ۶۰۹۹ طرفه في: ۷۳۷۸): (۱۷۸۷)

نهبو موسا (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: خوشه ویست -دروودی خوی
له سهر بی- دمه رموئ: کهس نییه که وهك خودای گهوره به نارم و بهحه وسه نه
بی، له سهر نهو هه موو نازارو قسه نارم وایانه ی که بهو ده کړی و به گوئی خوی
دمیان بیستی، نهومتانی بته رستان و هاوبهش په یداکاران، بریاری هاوتاو مندالی
بو دمدن و ده لئین: خودا مندالی هیه، خودا شهریک و هاوبه شی هیه، که چی
له گهل نه تانه و توانجهش دا، نهومتانی خودا رزق و روژی یان ددها، ساخله میان

(۱۷۸۶) بېروانه ژماره: (۱۷۸۴) (بخاری رقم الكتاب/ ۶۱ رقم الباب/ ۳۷).

(۱۷۸۷) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۹۴۷ = ۶۰۹۹ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۹۲۸ = ۷۰۱۳ ترقیم

وتخریج الشيخ خليل مأمون شيجا - شيجا (بخاری رقم الكتاب/ ۷۸ رقم الباب/ ۷۱).

دمکا، خوشی و نازو بههری خوئی دهرژینئ بهسهریانا، واته: نارامو چهوسهله و هیمنی سیفتهی خوداو پیغهمه‌ران و پیاو چاکانه. (تاج/ ۹/ ز/ ۲۰/ ل/ ۸۱/ ش-باسی صهبرو نارامو لیبوردن و به‌چهوسه‌له‌یی و نازارکیشی).

نهمه‌یش دهمی ژماره: (۱۹۲۸) ی پوخته‌ی موسلیمی نهم فهرموودمیه:
 عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى يَسْمَعُهُ، مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً، وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ، وَيُعَافِيهِمْ، وَيُعْطِيهِمْ». {الحديث: ۷۰۱۳ = ۷۰۳۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۹۴۷ = ۶۰۹۹، ۷۳۷۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۱۵}:

نهبو مووسای نهمشعمری، که‌ناوی عه‌بدو‌ل‌لای کوری قه‌یسه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (که‌س نییه که‌ناوا وه‌ک خودای گه‌وره به‌ نارامو به‌ چهوسه‌له‌ بی، له‌سهر نه‌و گشته نازارو قسه نارموایانه‌ی که‌به‌و ده‌کری و به‌گوئی خوئی دهمیان‌بیستی، نه‌ومتانی بتپهرستان برپاری هاوتاو مندالی بو دمدن و ده‌لین: مندالی هه‌یه، خودا شهریک و هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ل نهم تانه‌و توانجه‌شدا نه‌ومتانی خودای گه‌وره رزق و رۆژییان دهدا، ساخله‌میان دمکا، خوشی و نازو به‌هرمو به‌خششی خوئی دهرژینئ بهسهریانا). {تاج/ ۵، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۴۸۴۰ – باسی سه‌برو نارامو لیبوردن...}.

روونکردنه‌وه:

واته: نارامو هیمنی و چهوسه‌له‌و شینه‌یی ره‌فتاری خودای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ران و زانایان و پیاو چاکانه.

(۱۰) باب طلب الكافر الفداء بملء الأرض ذهباً

بېباوهر له قيامه تدا ناماده يه كه نهكړ پر زهوى زيرى هه بى، هه مووى بدات له تولهى خویدا به مهرچى له ناكړى دوزخ رزگارى بېى

۱۷۸۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَرْفَعُهُ: (إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لَاهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا: لَوْ أَنَّ لَكَ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ كُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَقَدْ سَأَلْتُكَ مَا هُوَ أَهْوَنُ مِنْ هَذَا وَآلَتْ فِي صُلْبِ آدَمَ: إِنَّ لَا تُشْرِكَ بِي فَأَبَيْتَ إِلَّا الشُّرْكَ) (الحديث ۳۳۳۴ - طرفاه في: ۶۵۳۸، ۶۵۵۷): (۱۷۸۸)

نه نهس (رمزای خودای لی بى) فهرمووى: پښغه مېهر (درودى خودای له سر بى) دمفهرموى: (له رۇزى قيامه تا خودای گه وره، به وکسه دمفهرموى: که له ناو ناکړى دوزخ خدا سزاو نیش و نازارى له هم موو دوزخ خپه کانی تر سوو کتره ، خودا پښى دمفهرموى: نه گهر نیستا جیهان و هرچى له جیهاندا بوو ، هی توبیت نایا دمیدمیت له تولهى خویدا، هه تا له نیش و نازارهى نیستات رزگارت بیت یان نا؟ ده لى: به لى نهى خودایه! دمیدم.

جا خودا پښى دمفهرموى: تو هیستا له پستی ئادم دا بووى من شتیکم لى داوا کردیت ، که گه لى له مه ئاسانتر بوو که نه وه بوو داوام لى کردیت، که تو هاو به شم بو بریار نه دمیت ومنیش نه تخمه ناو ناگره وه، که چى تو هر چه زت له و مېوو هاو به شم بو بریار بدهى (ش = شېخهین = بوخارى و موسليم. رمزاو رحمه تى خودایان لى بى، تاج/ ۶۱- ۱۲۶ از ۶- ۵ سورتمى مائیده).

(۱۷۸۸) تجريد البخارى/ ۴، ژماره: ۱۶۷۷ = ۴۶۷۰ بخارى. مسلم: ۷۰۱۴ شيجا (بخارى رقم الكتاب/ ۶۰)

(١١) باب يُخْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ

بېباوهږ له سهر روو هه شر ده كړئ

١٧٨٩- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُخْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ: «أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَأَهُ عَلَى رِجْلَيْهِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». قَالَ قَتَادَةُ: بَلَى وَعِزَّةُ رَبِّنَا. {الحديث: ٧٠١٨ = ٧٠٤٣ م. تجريد البخاري بالكوردي ٤/، رقم: ١٦٧٧ = ٤٦٧٠، ٦٥٢٣ فتح الباري. تحفة الأشراف: ١٢٩٦}؛ (١٧٨٩)

نه نه سي كورې مالېك (رمزاي خوداي لي بڼ) فهرمووي: پياوئ گوتی: نهی
پټفه مبهري خودا! له روژي قيامه تدا، بې پروا له سهر روخسار چوون هه شر
دمگړيت؟ فهرمووي: (نهو خودايه ي که له م جيهانه دا دمتوانئ کارېکي واکا که
ناده ميزاد له سهر دووې بپروات، ناي ناتوانئ که له وجيهاندا کارېکي واکا، که
له سهر روو بپروات؟).

قه تاده فهرمووي: با، به گه وره يي خودا، دمتوانئ و زياتریش. {تاج/٤،
زنجيره: ١٨، ژماره: ٢٩٧٠ و ٢٩٧١ — سوورمتي نيسرا}.

(١٧٨٩) تجريد البخاري/٤، ژماره: ١٩٥٢ = ٧٠١٨ بخاري. پوخته ي موسليم/٥، ژماره: ١٩٥٢ = ٧٠١٨

شيخا (بخاري رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٢٥).

(۱۴) باب مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَالزَّرْعِ وَمَثَلُ الْكَافِرِ كَشَجَرِ الْأَرْزِ

موسولمان وەك قەرسىلى سەوز وایە، ناپاک و بیتاوەریش وەك درەختى دارى
کاز وایە

۱۷۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا فَبِذَا اعْتَدَلَتْ تَكْفَأُ بِالْبَلَاءِ وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ مَتَى شَاءَ. (الحديث ۵۶۴۴ طرفه في: ۷۴۶۶): (۱۳۹۰)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بن) قەرمووی: خۆشەویست دروودی
خوای لەسەر بئ- دھەرموئ: (موسولمان وەك قەرسىلى سەوزى نەرم و نۆل
وایە، ھەروەك چۆن قەرسىل بەدەم باوە ھەزارمەكا، بەلام بايەكە قەرسىلەكەى
بۆ ھەلناكەنرئ، ھەركە باكەى خست قەرسىلەكە قىت و قىنج و پەمپ و راست
پادەوھستئت، موسولمانىش ئاوا دەر دو بەلا، لەھەموو جۆرئ، لەھەر جوارلاو،
دەيھيئئو دەيبات، بەلام موسولمانەكە خۆگرە، ھەركە پزگارى بوو دەست دەكا
بەزيانىكى ئاسايى و سوپاسگوزارى خوا دەكا و ھەميشە سەركەوتوو دىبئ. بەلام
مروى بەدكار (فاجر) وەك شىخەلى دار كاز وایە، قەوى و پتەوھو پەمپ و پىك
پادەوھستئت، كەمتر تووشى دەر دو بەلا دىبئ، ھەتا لەناكاويكا، باى ئاكام لەپرەگ
و ريشە ھەلى دەكەنئو خوا لەكات و ساتى خۆىدا پىشتى دەشكىنئ).

۱۷۹۱- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ، تُفِيئُهَا الرِّيحُ، وَتَصْرَعُهَا مَرَّةً وَتَعْدِلُهَا أُخْرَى، حَتَّى تَهْبِجَ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ كَمَثَلِ الْأَرْزَةِ الْمُجْذِيَةِ عَلَى أَصْلِهَا لَا يُفِيئُهَا شَيْءٌ حَتَّى

يَكُونُ انْجِعَافُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً». {الحديث ۷۰۲۵. صفات المنافقين. بخاری: ۵۶۴۴، ۷۴۶۶. تحفة الأشراف: ۱۱۱۳۳}. وَفِي رِوَايَةٍ: «وَتَعْدِلُهَا مَرَّةً حَتَّى يَأْتِيَهُ أَجَلُهُ. وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ مَثَلُ الْأَرْزَةِ الْمُجْدِيَةِ، الَّتِي لَا يُصِيبُهَا شَيْءٌ». {الحديث ۷۰۲۶. انفرد به مُسْلِمٌ، تحفة الأشراف: ۱۱۱۵۰}. (م - ۱۳۶/۸).^(۱۷۹۱)

که عبی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر فہرمووی: (موسوئمان وہک فہرسیلی سہوزی نہرمو نۆل وایہ، ہہروہک چۆن فہرسیل و سہوزہگیا بہدہم باوہ ہہزارہ دہکا، بہلام بایہکہ فہرسیلہکہی بۆ ہہئناکہنری، ہہر کہباکہی خست فہرسیلہکہ قیت و قنچ و رہپو راست رادہومستیت، موسوئمانیش ناوا دمردو بہلا، لہ ہہموو جوڑی، لہہر چوار لاوہ، دمیہینئی و دمیبات. بہلام موسوئمانہکہ خوگرہ، ہہرکہ رزگاری بوو دمست دہکا بہ ژیانیکی ناسایی و سوپاسگوزاری خوا دمکاو ہہمیشہ سہرکہوتوو دمی، ہہتا بہ مہرگی خوا دہمیری و ئہنجامی خیر دمی، ہہروہک چۆن فہرسیل و گیا، لہ کوٹایی ژیانیدا زمرد دمی و دہگہیی و وشک دمی ناوا. بہلام بیباومرو کافر، وہک شیخہلی دارکاژ وایہ، قہوی و پتہوہو رہپو ریک رادہومستیت لہسہر بنکہکہی، کہمتر تووشی دمردو بہلا دمی، ہہتا لہ ناکاویکا، بای ئاکام لہ رہگو ریشہ ہہلی دہکہنئی و خوا لہکات و ساتی خوئی دا پستی دہشکینئی). (تہجرید/۵/۱۵۳، ژمارہ: ۵۶۴۱/۱۸۵۷ + تاج/۴، زنجیرہ: ۵۲، ژمارہ: ۱، لاپہرہ: ۱۷۱ = تاج-۳ ژ ۲۹۳۵).

^(۱۷۹۱) بخاری: ۵۶۴۴. پوختہی موسلیم/۱، ژمارہ: ۲۸ - ۷۰۲۵ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۷۵ رقم

روونکردنه وه:

که عبی کوری مالیک (رمزای خودای لی بئ) تافانهی باوکی بووه، ناوداره به که عبی شاعیر، یه کیکه له شاعیره ناوداره کانی موسولمانان له سهرده می پیغه مبهردا، یه کیکه له و سئ که سهی که ئه م نایه ته له بارمیانه وه هاتوووه: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِقُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - سورة التوبة / ۱۱۸}.

هه شتا فهرمووده ی گپراوخته وه، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا ههیه، له کۆتایی ته مه نیدا کوپربوو بوو، عه بدو لای کوری چاوساگی بوو. له سهر فهرمایشتی عهینی، له سالی په نجای کۆچیدا، له مه دینه، مردوووه). له ئیستعابا ده فهرموی: (حه فتاو حه وت سال ژیاوه). (بروانه: ریاضی کوردی/ ۳۴/۱، ژماره: ۲۱).

(۱۵) باب مثل المؤمن مثل النخلة

موسولمان وهك دارخورما وایه

۱۷۹۲- حدیث ابن عمر قال قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا، وَإِنَّهَا مِثْلُ الْمُسْلِمِ، فَحَدَّثُونِي مَا هِيَ». فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ، فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدَّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ «هِيَ النَّخْلَةُ»^(۱۷۹۲)

له ژماره: (۲۹) ی پوخته ی موسلیمدا ئاوایه:

(۱۷۹۲) بخاری: ۶۱، ۶۲، ۷۲، ۱۳۱، ۲۲۰۹، ۴۶۹۸، ۵۴۴۴، ۶۱۲۲، ۶۱۴۴. پوخته ی موسلیم/ ۱، ژماره: ۲۹ =

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما)، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « أَخْبِرُونِي بِشَجَرَةٍ تُشْبِهُ، أَوْ كَالرَّجُلِ الْمُسْلِمِ، لَا يَتَحَاتُّ وَرَقُهَا، تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ ». قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ، وَرَأَيْتُ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ لَا يَتَكَلَّمَانِ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَكَلَّمَ، أَوْ أَقُولَ شَيْئًا، فَقَالَ عُمَرُ: لِأَنْ تَكُونَ قُلْتَهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا. {الحديث ۷۰۲۹ - ۷۰۳۳ - صِفَاتُ الْمُنَافِقِينَ. بخاری: ۶۱، ۶۲، ۷۲، ۱۳۱، ۲۲۰۹، ۴۶۹۸، ۵۴۴۴، ۵۴۴۸، ۶۱۲۲، ۶۱۴۴. تحفة الأشراف: ۷۸۲۷}.

(م - ۱۳۸/۸).

عبداللہ بن عمر (رضی اللہ عنہما) فرماتے ہیں: ہم رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) کے پاس تھے کہ انہوں نے فرمایا: «خبرونی بـشجرۃ تشبہ، أو كالرجل المسلم، لا يتحات ورقها، تؤتی أكلها کلّ حين». ابن عمر نے فرمایا: میری رائے یہ ہے کہ یہ نخلہ ہے، کیونکہ میں نے آپ (ابو بکر) اور عمر کو دیکھا کہ وہ آپس میں کلام نہ کرتے تھے، اور میں نے کلام کرنے سے گریز کیا، کیونکہ میں نے یہ خیال کیا کہ اگر میں اسے کہوں تو اس سے میری محبت میرے کلام سے زیادہ ہوگی۔ {الحديث ۷۰۲۹ - ۷۰۳۳ - صفات المنافقين. بخاری: ۶۱، ۶۲، ۷۲، ۱۳۱، ۲۲۰۹، ۴۶۹۸، ۵۴۴۴، ۵۴۴۸، ۶۱۲۲، ۶۱۴۴. تحفة الأشراف: ۷۸۲۷}.

(م - ۱۳۸/۸).

عبداللہ بن عمر (رضی اللہ عنہما) فرماتے ہیں: ہم رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) کے پاس تھے کہ انہوں نے فرمایا: «خبرونی بـشجرۃ تشبہ، أو كالرجل المسلم، لا يتحات ورقها، تؤتی أكلها کلّ حين». ابن عمر نے فرمایا: میری رائے یہ ہے کہ یہ نخلہ ہے، کیونکہ میں نے آپ (ابو بکر) اور عمر کو دیکھا کہ وہ آپس میں کلام نہ کرتے تھے، اور میں نے کلام کرنے سے گریز کیا، کیونکہ میں نے یہ خیال کیا کہ اگر میں اسے کہوں تو اس سے میری محبت میرے کلام سے زیادہ ہوگی۔ {الحديث ۷۰۲۹ - ۷۰۳۳ - صفات المنافقين. بخاری: ۶۱، ۶۲، ۷۲، ۱۳۱، ۲۲۰۹، ۴۶۹۸، ۵۴۴۴، ۵۴۴۸، ۶۱۲۲، ۶۱۴۴. تحفة الأشراف: ۷۸۲۷}.

(م - ۱۳۸/۸).

نہمیش دمقی ئەم فەرموودم، لە ژمارە: (۵۵) ی تەجریدی بوخاریدا:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ مِنْ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ رَقُّهَا وَإِنَّهَا مِثْلُ الْمُسْلِمِ فَحَدَّثُونِي مَا هِيَ؟) فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدَّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ. (الحديث ٦١ - أطرافه في ٦٢، ٧٢، ١٣١، ٢٢٠٩، ٤٦٩٨، ٥٤٤٤، ٥٤٤٨، ٦١٢٢، ٦١٤٤):

ئيبنوعومەر (پرمزای خودایان لى بى) فەرمووی: خوڤه‌وپیست (دروودی خودای له‌سەر بى) فەرمووی: (درەختى هه‌یه گه‌لاکەى هه‌ئاومرئ، هه‌میشه سه‌وزه، نموونه‌ی موسوڵمانه، وه‌ک ئه‌و به‌پیت و فەر، ئاده‌ی کى دمرانى که‌ئهو درەخته چیه؟ خه‌لکه‌که‌یش په‌لامارى دارو درەختى ئه‌و ده‌شته‌یان دا به‌لام هه‌لیان نه‌هتنامنیش هات به‌دلما که‌ئهو دارخورمايه وه‌ وىستم بلىم: ئه‌وه دراخورمايه، به‌لام که‌سه‌رنجم دا به‌منه‌وه ده‌ که‌س بووین، وه‌من له‌هه‌مووشیان منائتر بووم، له‌به‌رنه‌وه شه‌رمم کردو قسه‌م نه‌کرد، جا خه‌لکه‌که عه‌رزیان کرد: قوربان! پیمان بفه‌رموو چیه؟ فەرمووی: (ئه‌وه دارخورمايه) (ت-٤ ل-٧٤ ف-٧ ز-٢١ تاج-٣ ژ-٢٧١٣).

ئهم فەرموودمیه به‌لگه‌یه له‌سەر ئه‌وه که مه‌ته‌ل داهینان بو‌ پروون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستى جوان سونه‌ته: (تاج/٤ ل-٧٤ = تاج-٣ ژ-٢٧١٣) له‌ هه‌ر شوینى هیماى لاپه‌ره (ل) بوو مه‌به‌ست به‌رگى ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌یه له‌ تاج الاصول یا له‌ ریاض الصالحین، به‌لام ئه‌گه‌ر ره‌مه‌زه‌که (ص) بوو ئه‌وه مه‌به‌ست ئه‌صله عه‌ره‌بیه‌که‌یانه.

(۱۷) باب لَنْ يَدْخُلَ أَحَدُ الْجَنَّةِ بِعَمَلِهِ، بَلْ بِرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى

کهس به هوئی کرده و دی باشی خوئیوه ناچیتته بههشت، به لکوه هه رکه سی
برواته بههشت، له ره حمه تی خودای گه و ده ویه، نه وهک به کرده و دی خوئی
۱۷۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالُوا وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ
يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ سَدُّوا وَقَارِبُوا وَاعْدُوا وَزُوحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ وَالْقَصْدِ
الْقَصْدُ تَبْلُغُوا. (الحديث ۶۴۶۳ طرفه في رقم/۳۷ تجريد = رقم/۳۹ فتح الباري =
به رگی/ ۱ ل/ ۵۶). (قال العيني: الحديث من أفرادهِ - المترجم -): (۱۷۹۳)

نهبو هورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست دروودی
خوای له سر بی- فهرمووی: کهستان کرده و دی خوئی رزگاری ناکات). یاران
عمر زیان کرد: ههتا تویش؟ نهی پیغه مهری خودا! فهرمووی: ههتا منیش
به کرده و دی خویم ناچمه بههشت، مه گهر خودا به به رگی ره حمه تی
خوئی دامپوشی و نوقمی ره حمه تی خویم بکا، هه ول و ته لایه کی ریک و پیک
مامنا و مندی بدم و له کاری خیرا دریغی مه کهن و نه و مندی بۆتان ده لوی
به پراسائی کوتایی له کردنی کاری چاک مه کهن، ئیو ههش وهک ریبواری چالاک له
سی گاته دا تیکوشن و خوا به رستی و بهنده گی خۆتان بکهن و بیکه ن به ده سمایه و
سه رمایه ی خۆتان: سه ره له به یانیان و سه ره له ئیواران و ده مه و پارشیو! میانه کاربن
میانه کار ده گه نه هه وار، کاروانی نه گهر میانه رونه بی، هه م خوئی هه م
ولاخه کانی ده پر و و کین و له پی ده که ون. (ریاض/ ۱ ل/ ۹۷ ز/ ۸۶/۲ زنجیره ژماره:
۸-باسی پراسائی، واته: ئیستیقامهت).

(۱۷۹۳) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۱۰ = ۶۴۶۳ بخاری. مسلم: ۷۰۴۳، ۷۰۴۴، ۷۰۴۵ شیخا (بخاری رقم

١٧٩٤- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَدُّوا وَقَارِيُوا، وَأَبْشِرُوا، فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ». قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَذْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ». {الحديث: ٧٠٥٣ = ٧٠٧٨ فم. تجريد البخارى بالكوردى/١، رقم: ٤٠ = ٤٣، ١١٥٣ فتح البارى: (١٧٩٤)}

عائيشه (رمزى خوداى ئى بى) فهرمووى: پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: (ههول و تهقه لايه كى مامناومندى و ريك و پيك بدمن و، لهكارى خيىردا دريغى مهكهن و موژدى قه بوولتان ئى بى، بشزانن كه كهس به هووى كردمووى خويوه و ناچيىته بههشت و له سزا رزگارى نابى!). ياران عمرزيان كرد: قوربان! همتا تويش؟ فهرمووى: (به ئى منيش ههروا، مه گهر خوداى گه و ره بهرهمهت و ميهرمبانى خووى دام بگري و نوقمى دهرىاي رهحمهتى خويم بكا، بزنانن كه خوشه ويسترين كردمووى بهنده له لاي خوداى گه و ره نه و كردموهيهتى كه بهردموامتر بى له سهرى با كه ميش بى!). {تاج/٥، زنجيره: ١٧، ژماره: ٥٢١٥ — چوونه بههشت له سايهى خوداى گه و ره موهيه}.

(١٧٩٤) تجريد البخارى بالكوردى/١، ژماره: ٤٠ = ٤٣، پوختهى موسليم/٥، ژماره: ١٩٢٧ = ٧٠٥٣

شيحا (بخارى رقم الكتاب/٨١ رقم الباب/٨١).

(۱۸) باب إكثار الأعمال والإجتهاد في العبادة

زور کردنى کارى خيرو خومانوو کردن له خودا په رستیدا

۱۷۹۵- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى حَتَّى انْتَفَحَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَكْلِفُ هَذَا وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرُ؟ قَالَ: «أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا». {الحديث: ۷۰۵۵ = . تجريد البخارى/ ۱، رقم: ۵۶۳ = ۱۱۳۰، ۴۸۳۶، ۶۴۷۱. ترمذی. صلاة: ۴۱۲. نسائی. صلاة: ۱۴۱۹. تحفة الأشراف: ۱۱۴۹۸}: (۱۷۹۵)

موغیره ی کورى شوعبه (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بئی) نه و منده له شهو نویژدا به پیوه راو مستابوو، هه ردوو قاجی، یا هه ردوو لاقى په نه ما بوون!

یاران (رمزای خودایان لی بئی) عه رزیان کرد: نه ی خو شه ویستی خودا! بوچی نه و منده خو ت ماندوو دمکه ی، خو تو خودا له گونا هی به رودات خو ش بووه، که واته بو وا له خو ت دمکه ی؟ نه ویش (دروودی خودای له سر بئی) فهرمووی: (نه دی نابئی که منیش به ندمیه کی ستایشکارو عه بدیکی سو پاس گوزاریم؟). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۹۷۱. چاپی چواره م} + {ریاض/ ۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۹۸}.

روونکردنه وه:

نه بو حومه یدی نه ل- ساعیدی (رمزای خودای لی بئی) هاوه لیکی ناوداری پیغه مبه ره، ناوی عه بدوره حمانی کوری سه عده، نه نصارییه، خه لکی مه دینه یه، ناماده ی جهنگی ئو حودو مه لبه ندو شه رگاکانی دوا ی ئو حود بوو، له خزمهت

(۱۷۹۵) تجريد البخارى/ ۱، ژماره: ۵۶۳ = ۱۱۳۰ بخارى. پوخته ی موسليم = مختصر صحيح مسلم بالكوردی/ ۴، ژماره: ۱۵۴۷ = ۷۰۵۵ شیحا (بخارى رقم الكتاب/ ۱۹ رقم الباب/ ۶).

پيغهمبردا، له‌دژى بياوهران، له‌پياوانى سه‌حيحهينه، واته: له‌و سه‌حابانه‌يه
كه گيرانه‌وه‌يان له سه‌حيحى بوخارى و له سه‌حيحى موسليدا هه‌يه، له‌كوټايى
جيشينى موعاوييه‌دا هه‌وتى كردووه (رمزى خوداى لى بى).

(١٩) باب الإِقْتِصَادِ فِي الْمَوْعِظَةِ ميانه‌ره‌وى له په‌ندو ناموژگارى‌دا

١٧٩٦- عَنْ شَقِيقِ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُذَكِّرُنَا كُلَّ يَوْمٍ خَمِيسٍ فَقَالَ لَهُ
رَجُلٌ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّا نُحِبُّ حَدِيثَكَ وَنَشْتَهِيهِ، وَلَوَدِدْنَا أَنَّكَ حَدَّثْتَنَا كُلَّ يَوْمٍ،
فَقَالَ: مَا يَمْنَعُنِي أَنْ أُحَدِّثَكُمْ إِلَّا كَرَاهِيَةٌ أَنْ أُمْلِكُكُمْ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَحَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهِيَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا. {الحديث: ٧٠٥٨ =
٧٠٨٣ فم. تجريد البخارى / ١ / ٨٧. مجلد / ١، رقم: ٦١ = ٦٨، ٧٠، ٦٤١١ فتح
البارى. ترمذى. أدب: ٢٨٥٥. تحفة الأشراف: ٩٢٥٤} : (١٧٩٦)

شه‌قيق ناسراو به نه‌بو وائيل فه‌رمووى: عه‌بدوئلاى كورى مه‌سعوود
(رمزى خوداى لى بى) دمستوورى وابوو، هه‌موو روژى پينج شه‌موانى، ته‌مى و
ناموژگارىى دمكردين و ومعزى ده‌خويندموه بو‌مان، روژى پياوى پيى گوت: نه‌ى
باوكى نه‌وره‌حمان! خوژگه‌م هه‌موو روژى نه‌م په‌ندو ناموژمت بو‌مان
ده‌خويندموه، چونكه ئيمه‌هه‌زمان له‌م فه‌رمايشتانه‌ى تو‌يه و نه‌م هسانه‌ى
تو‌مان پى خو‌شه، فه‌رمووى: نه‌دى من له‌به‌رئه‌وه واناكه‌م چونكه هه‌زناكه‌م
به‌ومعزى زور وهرستان بكه‌م، منيش وه‌ك جارانى پيغهمبر خوى ده‌كه‌م، نه‌و

(١٧٩٦) تجريد / ١، ژماره: ٦١ = ٦٨ بخارى. پوخته‌ى موسليم = مختصر صحيح مسلم / ٤، ژماره:

١٥٨٤ = ٧٠٥٨ شي‌خا = ترفيم وتخريج الشيخ خليل مأمون شي‌خا لصحيح مسلم. (بخارى رقم

جاران ناو بهناو په ندى ئيمه دادمداو ناموزگارى و فهرمايشتى بؤ دهخويندينه وه، نه بادا نه گهر هه موو روژى پهنديمان دابداو ومعزمان بؤ بخوينيتيه وه جارپس ببين، منيش نيتا له گهل نيوهدا ناوا دهكه م و چاو له و دهكه م. {رياض ۲/، لاپهړه: ۲۱۹، زنجيره: ۹۱، ژماره: ۱/ ۶۹۹ چاپى دووهم}.

نهمه يش گيرانه وهى ژماره: (۶۱) ته جريده:

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَرُّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهَةً السَّامَةِ عَلَيْنَا). (الحديث ۶۸ - طرفاه في: ۷۰، ۶۴۱۱):

نه بووانيل (پرمزى خواى لى بى) فهرمووى: عهبدووللاى كورى مهسعوود (پرمزى خودايان لى بى) دمستوورى وابوو هه موو روژى پينج شه موانى ته مى و ناموزگارى دهكردين و ومعزى دهخويندوه بؤمان، روژى پياوى پيى گوت: ئه ي باوكى نه وره حمان! خوزگه م هه موو روژى ئه م په ندو ناموزگارييه ت بؤمان دهخويندوه. فهرمووى: ئه دى من له بهرئيه وه واناكه م چونكه هه زناكه م وهرستان بكه م، منيش وهك جارانى پيغهمبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) دهكه م، نه و جاران ناوبه ناو په ندى ئيمه دادمداو ناموزگارى بؤ دهخويندينه وه نه بادا نه گهر هه موو روژى پهنديمان دابداو ومعزمان بؤ بخوينيتيه وه جارپس ببين. (رياض ۲- ل ۶۱۱ ژ ۶۹۹ ز ۹۱ + تاج ۱- ل ۹۱ = ژ ۱۲۳۰ ز ۱۷).

۵۱- كِتَابُ الْجَنَّةِ وَصِفَةُ نَعِيمِهَا وَأَهْلِهَا

نامه‌ی به‌هه‌شت و چۆنیتی نازو به‌هره‌که‌ی و خۆشی کوزه‌رانی دانیش‌توانی

۱۷۹۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ». {الحديث: ۷۰۶۱ = ۷۰۸۶ فم. تجرید البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۱۷ = ۶۴۸۷ فتح الباری} (۱۷۹۷)

ئەبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) دمفهرموئ: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) دمفهرموئ: (به‌هه‌شت به‌ناخۆشی و ناره‌حه‌تی دهوره‌گیراوه، دۆزه‌خیش به‌هه‌وس و ئارمزوو بازی دهوره‌دراوه). {ریاضی صالحین/ ۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۱۰۱ - باسی تیکۆشان و لیپران بو خودا + تاج/ ۵، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۵۸۶ - ترسی خودای گه‌وره‌و پیروژ}.

روونکردنه‌وه:

واته: به‌جیه‌ینانی ئارمزوومکانی دمروون، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ په‌رده‌و په‌رژینی دهوری دۆزه‌خ به‌دمستی خۆت بدپینیت و لادیمیت، ئه‌وجا به‌پیی خۆت بجیته‌ ناوی، هه‌روه‌ها به‌جیه‌ینانی ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانیش، که به‌جیه‌ینانیان زۆر ناخۆش و قورس و گرانه، له‌سەر شانی نه‌فس و دمروون، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌: په‌رده‌و په‌رژینی دهوری به‌هه‌شت به‌دمستی خۆت لادیمیت و، ئه‌وجا به‌هاسانی خۆت بکه‌یت به‌ناو به‌هه‌شتدا).

ئهمه‌یش گێڕانه‌وه‌ی ته‌جریدی بوخارییه، ژماره: (۲۰۱۷):

(۱۷۹۷) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۱۷ = ۶۴۸۷ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ۵، ژماره: ۱۹۶۹ = ۷۰۶۱ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم الباب/ ۲۸).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حُجِبَتِ النَّارُ
بِالشَّهَوَاتِ وَ حُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ. (الحديث ٦٤٨٧):

ئەبوھورەیرە (رمزای خوای لی بئ) دەفەر موی: خۆشەویست دروودی
خوای لەسەر بئ- دەفەر موی: ئاگری دۆزەخ بەئارمەزووبازی پەرژین کراوە،
بەھەشتیش بەبئ دئی کردنی دەرۆن پەرژین کراوە. (تاج/ ١٠ ل/ ٤٧ ز/ ١٤ ز/ ٢-
ش/ت).

١٧٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): « قَالَ اللَّهُ أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا
خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ ذُخْرًا ، بَلَّغْ مَا أَطَّلَعُكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ. ثُمَّ قَرَأَ : (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا
أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قَرَّةٍ أَعْيُنٍ) . (الحديث ٧٠٦٥ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا
لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٠٩٠ حسب ترقيم فتح الملهم لشرح صحيح
مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤ رقم: ١٦٧٩ = ٤٧٧٩ ، ٤٧٨٠ ، ٣٢٤٤ ، ٧٤٩٨ ،
تحفة الأشراف/ ١٢٥٠٩). (١٣٩٨)

ئەبوھورەیرە (رمزای خوای لی بئ) فەر موی: پێغەمبەر (دروودی خوای
لەسەربئ) لەفەر موودمیەکی پیرۆزدا، دەفەر موی: خودای گەورەو سەرور
دەفەر موی: ئەو بەھەرەو نازو نەعمەت و خۆشی و شادییە، کە خۆم ئامادەم
کردوو، هەئەم گرتوو بەتایبەتی بۆ بەندە باش و خاسەکانی خۆم، ئەومندە
باش و نایابن، نەباچاو بینراوان و نەبە گۆی بیسراوان و، نەبەدئی کەس دا
هاتوون و نەبەخەیاڵی دا رابووردوون، سەرپرای ئەم گشتە نازو بەھەرەو خۆشی و

(١٣٩٨) بخاری/ ٤، ژمارە: ١٦٧٩ = ٤٧٧٩ بخاری. پوختە موسلیم/ ٥، ژمارە: ٢١٥٧ = ٧٠٦٥ شیحا

(بخاری رقم الكتاب/ ٥٩ رقم الباب/ ٨).

موژدانهی که خۆتان ناگاداریانن و له قورئان و فهرمووده و سوننه تدا باسکراون بۆتان.

ئهنجا خۆشه و یست (دروودی خوای له سه ربی) فهرمووی: بۆ پشتیوانی ئهم فهرمایشتهی خودا: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } (سورة السجدة- ۳۲/۱۷).

واته: كهس پهی نابات بهو هه مكه خێرو خۆشییه، كه چاوو دلی خاومنه كانیان رۆشن ده كه نه وه، كه بۆچاكان و خواناسان ئاماده كراون، له پاداشتی كردهوهی باشی خۆیان دا. (تاج/ ۴/ ز/ ۱۵/ ژ/ ۴۰۳۳).

(۱) باب إِنْ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا درهخی وا له بهههشتا ههیه، سوار سه د سال به سێبه ره كهی دا نه روات، نلگاته نه و په ری

۱۷۹۹- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا). (الحديث ۳۲۵۱) (ر انظر ۳۲۵۲: (۱۷۹۹)

ئهنهس (پهزای خوای لی بی) فهرمووی: خۆشه و یست (دروودی خوای له سه ربی) فهرمووی: (درهختی ههیه له بهههشتا سواری ئه سپی خێرای زۆر چاك كه مهشق دیدمبی و ئاماده كرابی بۆ فۆچ و ته راتین، سه د سال به غار به بن سێبه ری لههكانی دا دهرپا ناگاته ئهو په ری!) (ش/ ت- تاج/ ۱۰- ۴۴۲- ز- ۱۳۷ ف- ۲- باسی دارو درهخت و میوهی بهههشت).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا وَاقْرَأُوا إِنَّ شَيْئًا وَظِلَّ مَمْدُودٍ وَلِقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبُ» (الحديث ۳۲۵۲، طرفه في: ۴۸۸۱ + الحديث ۳۲۵۳، طرفه في: رقم: ۱۱۵۱ تجريد = ۲۷۹۳ فتح):

نه‌بوه‌ورمیره (رمزای خوای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوای له‌سهر بن) فهرمووی: له‌م گپ‌رانه‌ومدا: (... نه‌گهر چه‌زیش دم‌کهن نه‌م نایه‌ته بخویننه‌وه که دم‌فهرمووی: ﴿و‌ظ‌ل م‌م‌د‌و‌د﴾ ۳۰/۵۶- واته: وه وان له‌سیبهری خه‌ستی در‌یز‌ی نا‌ور‌ش‌ین‌ک‌را‌ودا. ومبه‌فهد جی‌گه‌ی که‌وانی له‌به‌ه‌شتا، که‌هی یه‌کی له‌ئی‌وه بی‌ چاک‌تره له‌ه‌ه‌موو سامان و مول‌کی هه‌موو جیهان). (ش/ت- تاج/۷ - ۱۷۵ از ۳۹- سوورمتی واقعیه).

۸۰۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا». قَالَ أَبُو حَازِمٍ: فَحَدَّثْتُ بِهِ النُّعْمَانَ بْنَ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيُّ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادُ الْمُضْمَرَّ السَّرِيعَ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا». {الحديث: ۷۰۶۹ = ۷۰۹۴ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۳/، رقم: ۱۳۱۵ = ۳۲۵۱ = ۱۳۱۶ = ۳۲۵۲ فتح الباری}: (۸۰۰)

سه‌هلی کوری سه‌عد (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بن) فهرمووی: (دره‌ختی هه‌یه له به‌ه‌شتدا، سواری نه‌سپی خیرا، سه‌د سال به‌غار به‌بن سیبهری لقه‌کانیدا دم‌روات ناگاته نه‌و پهری!).

ئەبو حازم كە تايعييه و فەقئى سەھلە و ئەم فەرموودمىيە لى سەھل و مرگرتووه فەرمووى: ئەم فەرموودمىيە سەھلەم گىراپەوہ بۆ نوعمانى كورى ئەبو عەيياش ئەل - زورەقى فەرمووى: من لى ئەبو سەئىدى خودرىم بىست دىفەرموو: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (درەختى لى بەھەشتا ھەيە، سوارى ئەسپى خىراى چابوكى زۆر چاك، كە مەشق دىدە و نامادەكرابى بۆ قوچ و تەراتىن، سەد سال بەغار بەبن لەقەكانىدا دىروا ھىشتا ناگاتە ئەوپەرى!). {تاج/۵، زنجىرە: ۱۲۷، ژمارە: ۵۷۲۲ - باسى دارو درەخت و ميوەى بەھەشت}. {رياض/۴، زنجىرە: ۳۷۲، ژمارە: ۷۸۱۶ - ئەو خوشى و بەھرانەى كە خودا لى بەھەشتا نامادەى...}.

۷۸۰۱- حديث أبى سعيد (رضى الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا»^(۷۸۰۱)
بروانە ژمارە: (۷۸۰۰).

(۲) باب إخلال الرضوان على أهل الجنة فلا يسخط عليهم أبداً
رژاندنى خوشتوودىي خودا بەسەر دانىشتوانى بەھەشتدا، پاش ئەو ھەركىز خودا لىيان نارەنجىت

۷۸۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَيْسَ لَكَ رَبُّنَا وَسَعْدُكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدِكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، فَيَقُولُونَ: يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا».

{الحديث: ٧٠٧٠ = ٧٠٩٦ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية = مختصر صحيح البخارى/ ٥، رقم: ٢٠٣٣ = ٦٥٤٩، ٧٥١٨ فتح البارى. ترمذى. صفة الجنة: ٢٥٥٥. تحفة الأشراف: ٤١٦٢: (٨٠٢)}

ئەبو سەعیدی خودری (رمزاو خۆشنوودیى خودای گەورەى لەسەر بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خودای گەورەو سەرور بە بەهەشتییەکان دەفەرموێ: ئەى خەلکى بەهەشت! ئەى دانیشتوانى بەهەشت! ئەوانیش بەیەک دەنگ دەلێن: بفرموو ئەى پەرورەدگارمان! هەمیشە ئێمە بەندەى کەمەر بەستەین و ئامادەین بۆ جێبەجێ کردنى فەرمانەکان، سەرچاوەى گشت خێرو خۆشى و بەهرەى، وا لەهەردوو دەستى توانایى تۆدا، خودای گەورە پێیان دەفەرموێ: ئایا بەبەشو بارەى باشى خۆتان لەبەهەشتا رازین و پێى خۆشنوودن؟ دەلێن: ئەى بۆ رازى نین، دەبێ لەم بەشو بارە باشە کەتۆ داوتە بەئێمە باشتەر هەبێ؟ کێى تر بەشو بارەى واباشى پێ دراوه؟

خودا دەفەرموێ: ئەدى دەلێن چى ئەگەر لەو مەش باشتەرتان پێ بدەم؟ دەلێن: جا شتى وا هەیه، دەبێ چى شتى هەبێ کە لەمە باشتەربێ؟! دەفەرموێ: خۆشنوودی و رمزامەندیى خۆمتان دەدەم و لێزەمەى لێرازى بوونى خۆم دادەبارێنم بەسەرتانداو، لەناو بەهەشتى ریزوانى خۆمدا جێتان دەکەمەوه و ئێتر بەهۆى ئەووە هەتا هەتایە و هەرگیزو قەت و قەتو بپراى بپراى لەم پڕۆ بەدواوە لێتان نارەنجێم!). {ریاضى صالحین/ ٤، زنجیرە: ٣٧٢، ژمارە: ١٨٩٤} +

(٨٠٢) تجريد البخارى/ مختصر صحيح البخارى بالكوردى/ ٥، ژمارە: ٢٠٣٣ = ٦٥٤٩ بخارى. پوختهى موسليم/ ٥، ژمارە: ١٩٦٠ = ٧٠٧٠ شيحا (بخارى رقم الكتاب/ ٨١ رقم الباب/ ٥١).

{تاج/۵، زنجیره: ۱۵۰، ژماره: ۵۷۵۹ — خودا میهرمبانی و نهوازشت له گهل خه لکی بهه شتدا دمنوینی و کالای رزمه نندی خویان به بالآ دمیری}.

(۳) باب تَرَانِیْ أَهْلِ الْغُرَفِ کَمَا یَرِی الْکَوْکَبِ فِي السَّمَاءِ

بهه شتییه کان که ته ماشای دانیش توانی ناو باله خانه کان ده کهن، که وان له

قانه کانی سه ره وه ده لیتی چاو بو نه ستیره ده گیرن

۱۸۰۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدُّرِّيَّ الْغَابِرَ فِي الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَلْفُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ) (الحديث ۳۲۵۶، طرفه في: ۶۵۵۶): (۸۰۳)

ئه بوسه عیدی خودری (رمزای خوای لی بی) فه رمووی: خۆشه ویست (دروودی خوای له سهر بی) فه رمووی: (بهه شتییه کان که ته ماشای خه لکی ناو باله خانه کان ده کهن که وان له سه روویانه وه، ودها پیایاندا هه لدمروانن وهک چاو بو نه ستیره بگيرن ناوا، دهق وهک ئیوه چۆن چاو ده گیرن بو ئه وه نه ستیره گه شانیه که ته واو ته واو دوور که وتوونه ته وه، له که ناری ئاسمان نزیک بوونه ته وه له خوره لهاته وه یا له خورئاواوه خه ریکن ئاوا دهبین، دیاره که ئه بهرزی و نرمییه ییش له بهر جیاوازی پله و پاییه نیوانیانه وه).

یاران فهرموویان: ئه ی پیغه مبهری خودا دیاره ئه و جیگه بهرزانه هه وارو بارمگای پیغه مبهرانن، پیغه مبهران نه بی کی دهگاته ئه و؟ فهرمووی: (وانییه،

(۸۰۳) تجرید/۳، ژماره: ۱۳۱۷ = ۳۲۵۶ بخاری. پوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۹۶۱ = ۷۰۷۳ ترقیم

الشیخ خلیل مأمون شیخا = شیخا = ترقیم شیخا لصحیح مسلم. (بخاری رقم الكتاب/۸۱ رقم

بهو خودايه كههر خوځى خودايه كه گيانى هه موومان واله دستى ته وانايى
نهودا، زور كهسى تريش ههيه، كه دهگه نه نهو پلهو پايه بهرزانه، له گهل نهو مشا
پيغه مبهه نه بوون، بهلام له نومه ته كانيان بوون، باومرې ساخيان به خودا
هه بووهو، به دهه و به دل و به كرده وى باش باومرېيان
به پيغه مبهه ران بووه (ش/ت- تاج/۱۰- ۴۴۳ ز- ۱۳۸ ف- ۱. باسى هوده و مالى
به هه شتیه كان).

نه مه پيش دهقى نه مه فهرموودميه، له زماره: (۱۹۶۱) ى پوخته ى موسليمه:
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ
الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكُوكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ مِنَ الْأَفْقِ
مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِيَتَفَاضَلَ مَا بَيْنَهُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ،
لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: «بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رَجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ».
{الحديث: ۷۰۷۳ = ۷۱۰۰ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة
الكردية/۳، رقم: ۱۳۱۷ = ۳۲۵۶، ۶۵۵۶ فتح البارى. تحفة الأرف: ۴۱۷۳}:

نه بو سه عىدى خودرى (رمزى خوداى لى بى) فهرمووى: خو شه ويست
(دروودى خوداى له سهر بى و سهر و مال و منال و گيان و دل و هه ست و نه سنت
گشتى به قوربانى توژى بهرپيى ديني كه رانى گوژى پيروزى بى له مه دينه ى
نازدارو خودا چاوى دل و دموون و سهرمان بهو سورمه يه روشن بكاته وه).

دمه رموى: (به هه شتیه كان كه ته ماشاى دانىشتوانى ناو باله خانه كان
دهگه ن، كه وان له فاته هه ره بهرزه كانى سهر و ويانه وه، ومها پياياندا هه لدمروان
وهك چاو بو نه ستيره بگيرن ناوا، دهق وهك چو ن نيوه چاو دهگيرن بو نهو
نه ستيره گه شانە ى كه ته واو ته واو دووركه وتوونه ته وهو، له كه نارى ناسمان
نزيكبوونه ته وهو له خو ره لاته وه، يان له خو ر ناوا وه خه ريكن ناوا دمبن!

دیاره کهئهم بهرزی و نزمییهش له بهر جیاوازی پله و پایه نیوانیانه!
یاران فهرموویان: ئەهی پێغه مبهری خودا! دیاره که ئەوجیگه بهرزانه
ههوارو بارهگای پێغه مبهرانن، پێغه مبهران نهبی کئی دهگاته ئەوی؟ فهرمووی:
(وانییه، بهو خودایه که ههر خوی خودای بهههق و راست و دروسته، که گیانی
هه موومان وا له دهستی توانایی ئەودا، زۆر کهسانی تریش ههن، جگه له
پێغه مبهران، که دهگهانه ئەو پله و پایه بهرزانه، له گهڵ ئەوهشدا که پێغه مبه
نه بوون، به لām له گهلانی ئەوان بوون، باومرپی ساخیان به خودا هه بووهو، هه روا
به دهه و به دڵ و به کردهوی باش باومریان به پێغه مبه هه بووه!) . {تاج/ ۵،
زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۵۷۲۴ - هۆده و مائی بهههشتیه کان} + {ریاضی صالحین/ ۴،
زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۸۹۰ - ئەو خۆشی و بههرانهی که خودا له بهههشتا نامادهی
کردوون بۆ پرواداران}.

۸۰۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ
أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغَرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدُّرِّيَّ الْغَائِبَ مِنَ
الْأَفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِيَتَفَاضَلَ مَا بَيْنَهُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ
الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: «بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رَجُلٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا
الْمُرْسَلِينَ». {الحديث: ۷۰۷۳ = ۷۱۰۰ فم. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری =
الترجمة الكردية/ ۳، رقم: ۱۳۱۷ = ۳۲۵۶، ۶۵۵۶ فتح الباری. تحفة الأرف:
{ ۴۱۷۳: (۸۰۴)

ئەبو سەعیدی خۆدری (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خۆشه و یست
(دروودی خودای له سههر بی و سهرو مال و منال و گیان و دڵ و ههست و نه سنت

گشتی به قوربانی تۆزی بهرپئی دینیکهرانی گۆری پیرۆزی بی له مه دینهی نازدار و خودا چاوی دل و دموون و سهرمان به و سورمهیه روشن بکاتهوه).

دهمه رموی: (بههشتیهکان که تهماشای دانیشتوانی ناو باله خانهکان دهکهن، کهوان له قاته ههره بهرزمکانی سهروویانهوه، وهها پیاپاندا هه لدمروانن وهک چاو بۆ ئهستیره بگێرن ئاوا، دهمق وهک چۆن ئیوه چاو دهگێرن بۆ ئهوه ئهستیره گهشانهی کهتهواو تهواو دوورکهوتوونهتهوهوه، لهکهناری ناسمان نزیکبوونهتهوهوه لهخۆرههلاتهوه، یان لهخۆر ئاواوه خهریکن ئاوادمبن!

دیاره کهئهم بهرزی و نزمیههیش لهبهر جیاوازیی پله و پایهی نیوانیانه!

یاران فهرموویان: ئهه پێغه مبهری خودا! دیاره که ئهوه جیگه بهرزانه ههوارو بارهگای پێغه مبهرانن، پێغه مبهران نهی کێ دهگاته ئهوی؟ فهرمووی: (وانییه، بهو خودایه کهههر خۆی خودای بهههق و راست و دروسته، که گیانی هه موومان وا لهدمستی توانایی نهودا، زۆر کهسانی تریش هه، جگه له پێغه مبهران، که دمگه نه ئهوه پله و پایه بهرزانه، لهگهڵ ئهوشدا که پێغه مبهر نهبوون، بهلام له گهلانی نهوان بوون، باومری ساخیان بهخودا ههبووهوه، ههروا بهدهم و بهدل و به کردمووی باش باومریان به پێغه مبهر ههبووه!) . {تاج/5، زنجیره: 139، ژماره: 5724 - هۆدهو مائی بهههشتیهکان} + {ریاضی صالحین/4، زنجیره: 272، ژماره: 1890 - ئهوه خوشی و بههرانهی کهخودا له بهههشتا نامادهی کردوون بۆ برواداران} .

(۶) باب أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَصَفَاتِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ

یه کهم دهسته که ده چنه ناو بههشت لهسه ر شیوهی مانگی شهوی چواردهن،
وه باسی شیوهی شیرینی خویان و هاوسه ره کانیان

۸۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ، مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجْمٍ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَبُولُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا يَبْزُقُونَ، أَمْشَاتُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، أَخْلَاقُهُمْ عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبِيهِمْ آدَمَ، سِتُّونَ ذِرَاعًا»، قَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ. وَقَالَ أَبُو كُرَيْبٍ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ، وَقَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ. {الحديث: ۷۰۷۹ = ۷۱۰۶ فم. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری = تجريد البخاری بالكوردی/ ۳ رقم: ۱۳۱۲ = ۳۲۴۵، ۳۲۴۶، ۳۲۵۴، ۳۳۲۷. ابن ماجه. زهد: ۴۳۳۳. تحفة الأشراف: ۱۲۵۲۵: (۸۰۵)}

ئه بو هورمهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودو
سلاوو میهره بانی و ره حمه تی خودای گه وره و مه زنی له سه ربی و، سهرو مال و
منال و گیان و هست و نه ست گشتی به قوربانی گهردی به ربی دینکه رانی گوړی
پیروزی بی) فهرمووی: (یه کهم دهسته یی که ده چنه بههشت، لهسه ر شیوهی
مانگی چواردهن، نه م یه کهم کو مه له له نه ته وهی نیسلامی منن و له
موسولمانانن، دهسته ی دوا ی ئه وان وهک گه شترین نه ستیره ی ئاسمان وان،
له بههشتا بههشتیه کان دهبین به جهن دین پله و پایه وه، که هه ندیکیان له
هه ندیکیان نایابترن، خه لکی بههشت نه سهرا و ده کهن، نه گمیز ده کهن، نه چلم

(۸۰۵) تجريد البخاری بالكوردی/ ۲، ژماره: ۱۳۱۲ = ۳۲۴۵ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۵، ژماره:

دەسپرن، نە تەزو بەلغەم رۆدەگەن و (نە قرخن و لرخن) شانەکانیان زێرە، بخووریان عوودەو لە بخووردانەکانیاندا عوودی هیندی دەسووتین، کە خوشترین بۆنی هەیه، ئارمقیان ميسکە، رەفتار و رەوشت و شیومیان وەك يەك جوانە، ناشیرین و بەد رەوشتیان تیا دا نییە، لەسەر رەفتار و شیوە و قەڵافەتی ئادەمی باوکیان، بالایان شەست بال درێژە).

ئیمامی موسلیم (رەحمەتی خودای ئی بێ) ئەم فەرموودەیە لەدوو مامۆستای خۆیەو دەرھێناوە، کە ئەم دوو مامۆستایانە موسلیم: ئەبوبەگری کۆری ئەبو شەیبە و ئەبو کورمیب، کە لەخویندەو و گێرانیەو دوو وشەدا، کەم جیاوازیان هەیه، کە ئەو جیاوازیانە کاریگەرییان لەسەر واتا و مەبەست هەیه، جا لەم روانگەییەو ئیمامی موسلیم (رەحمەتی خودای ئی بێ) دەفەرموئ: ۱- ئەبوبەگر، کە ناسراوە بە (ئیبنو ئەبی شەیبە) وشە (علی خلق) ئاوا خویندۆتەو: (عەلا خولوقی). واتە: لەسەر رەفتار و خووی یەك پیاو، بەلام ئەبو کورمیب هەمان وشە ئاوا خویندۆتەو (عەلا خەلقى). واتە: لەسەر شیوە و قەڵافەتی یەك پیاو.

۲- ئەبو کورمیب فەرموویەتی (عَلَى طَرَلِ أَبِيهِمْ آدَم) بەلام ئیبنو ئەبو شەیبە فەرموویەتی: (عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ).

روونکردنەو:

۱- بەکۆی دەنگ ژنان هەم زۆرینە خەلکی بەهەشتن و هەم زۆرینە خەلکی دۆزەخن بەلگەیی رۆشنی زۆر لەسەر ئەم بابەتە لە سوننەتدا هەیه. {بپروانە: ژمارە: ۱۹۷۰ لەپوختە موسلیم}.

۲- ئیبنو سیرین، کە خەونزانیکی گەورە بوو، لەناو کوردەواری خۆماندا بەناوبانگە، ناوی موحەممەدی کۆری شیرینە، ناسراویشە بە (ئەبوبەگری کۆری

ئەبو عەمرى ئەل-بەصرى) پېشەۋاۋ ئىمامى سەردەمى خۇي بوۋە، لە كۆمەللىكى زۆر، لە ھاۋەلانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گىرانبەۋى ھەيە، ۋەك ئەنەسى كورپى مالىك و زمىدى كورپى تابىت و ھەسەنى كورپى عەلى كورپى ئەبو طالىب و ئەبو ھورمىرە دايكى باۋمپداران عائىشە و ئوم عەطى و كەسانى تىرىش، كۆمەللى شاكردى ناۋدارى بوۋە لە تابىعەن كە فەرموودەكانى ئەۋيان گىراۋمەۋە، ۋەك: شەعبى و خالىدى ئەل- حىزاۋ عاصمى ئەل-ئەھۋەل و قەتادە، لەرپىگەى عىكرىمەۋە، فەرموودەى لە ئىبنو عەبباسەۋە گىراۋمەۋە ئىمامى بوخارى دەفەرمۇئ: ئىبنو سىرىن لەسەردەمى فەرمانپەۋاى عەبدوللەى كورپى زوبەىردا چوۋ بۇ ھەج، لەو ماۋمىدە فەرموودەى ئى ۋەرگرتوۋە.

دوۋ سال لە جىنشىنى عوئمان دەمىنى، كە ئىبنو سىرىن لەدايك دەبى. ھىشامى كورپى حسان دەمىفەرموۋ: (راستىن كەس لەسەردەمى خۇمدا كەپى گەشتوۋم، كە فەرموودەم ئى ۋەرگرتوۋە: موحەممەدى كورپى سىرىنە).

ئىبنو سىرىن بەصرىيە تابىعىيە، جىگەى مەمانەۋ باۋمپى فەرموودە شوناسەكانە، بەراستى پېشەۋاىەكى زاناۋ شارمزاى ئايىن و ياسا نامەى خودا بوۋ، زۆر بە ۋەرەۋ بە تەقۋا بوۋ.

ئىبنو عەۋن دەمىفەرموۋ: باشتىن كەس بوۋ كە ئومىدى خىرى ئى بىكرى بۇ نەتەۋەى ئىسلام، لەھەمان كاتدا ھەتا دەمىتۋانى نەفسى خۇى دەچروۋساندەۋە. ھەروا ئىبنو عەۋن دەمىفەرموۋ: لەم جىھانەدا، ۋەك ئەم سى كەسە پىاۋى زاناۋ باشم نەدىۋە:

۱- موحەممەدى كورپى سىرىن لە عىراق.

۲- قاسمى كورپى موحەممەد لە حىجاز.

۳- رجائی کورپی حه یوه له شام، شازی ئەم سیانه‌یش موحه‌مه‌دی کورپی سیرینه. که‌می کەر بووه، شهرعزانیکی وه‌ک خۆی که‌م بوو، له قه‌زاوه‌تا ده‌ستی بالای هه‌بوو.

ئیبنو حیببان ده‌یفه‌رموو: موحه‌مه‌دی کورپی سیرین نه‌وره‌ترینی که‌سی خه‌لکی به‌صره‌ بوو، شهرعزان (هه‌قیه‌) یکی گه‌وره‌ بوو، پیاویکی ریزداری پایه‌ به‌رزبوو، فه‌رموو ده‌مکانی له‌به‌ربوو، زۆر به‌جوانی و ره‌وانی، خه‌و نزانیکی ناسراوه‌. له‌ته‌مه‌نی (۷۷) هه‌فتاو هه‌وت سالی‌دا عه‌م‌ری خودایکرد.

ئەم چەند هه‌واله‌ له‌ (البداية والنهاية) ی ئیبنو که‌ثیره‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئیبنو سیرین راگو‌یز ده‌که‌ین:

۱- نه‌بو عه‌م‌ری باوکی ئیبنو سیرین، له‌ کۆیله‌ دیله‌کانی عه‌ینول ته‌مه‌ره‌، خالیدی کورپی وه‌لید دیلی کرد، ئیمامی نه‌نه‌سی کورپی مالیک کرپی و موکاته‌به‌ی له‌گه‌ڵ کردو ئازادبوو، کۆمه‌لێ منالێ لێ بوو، هه‌موویان له‌ خاسانی خودان:

ا- موحه‌مه‌د.

ب- نه‌نه‌سی کورپی سیرین.

ج- مه‌عبه‌د.

د- یه‌حیا.

ه- هه‌فصه‌.

و- که‌ریمه‌ هه‌رشه‌شیان تابیعین و هه‌ر شه‌شیان ئقه‌و متمانه‌ پیکراوی پیاوانی فه‌رموو ده‌ن.

۲- ده‌ستووری ئیبنو سیرین وابوو، که‌ له‌لایا باسی خراپه‌ی که‌سی بکرایه‌، ئەو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ باسی باشه‌ی نه‌وی ده‌کرد.

ژياننامه‌ی نيمامی موسليم:

۱- نيمامی موسليم ناوی موسليمی کورې حه حاجی کورې موسليمه، که سناو (کونيه)ی نه بولحوسهينه، قوشه پيريه، له ولاتی نهيسابوور په رومرده بووه و گه وره بووه، دانه ری صه حیحی موسليمه، که پاش قورنان په که م په راو: صه حیحی بوخاریه، دووه م په راو: صه حیحی موسليمه، شهر عزانیکی گه وره بوو. قوشه پیر هؤزی نيمامی موسليمه، هؤزیکی عه رمبی ناسراوه، له نهيسابوور گه وره بووه، که نهيسابوور، جوانترین و خوشترین شاره له شاره گانی ولاتی خوراسان، سابوور پادشایي بووه، له وپوه دمروا، نهی و قامیشی زؤری لی دهبی، ده لی: نه مه بو جیگه شار باشه، نه یجه (تهرکه: قامیش)ی زؤری لی دهبی فهران دهکا (نه یجه) که دمېرن و شوپنه که دهکن به شارو ناوی دهنی (نهی + سابوور = نهيسابوور).

۲- پيشه‌وا موسليم، له سهر فهرانیشتی سهنگین له شاری نهيسابوور، له سالی (۲۰۴) دوو سه‌دو چواری کؤچیدا له‌دايک بووه، سه‌بارمت به‌سالی له‌دايک‌بوونی راجیایی زؤر هه‌یه.

نېبنو که‌ثیر دمفهرموی: (موسليم له‌و سالداه له‌دايک بووه، که شافیعی تیادا مردووه. که‌س لی زانایانی که گرنگیان داوه به ژياننامه‌گان، باسی منالیی نه‌ویان نه‌کردووه، هه‌روا باسی بنه‌ماله‌شیان نه‌کردووه).

۳- موسليم (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) به ده‌وله‌مه‌ندی په‌روم‌رده بووه، زؤر سه‌خی و به‌خشنده بووه، ذمه‌بی له (السر) دا دمفهرموی: بازگانیکي گه‌وره بوو، چاکه‌خوازی نه‌يسابوور بوو، مولک و سامان و دارایی باشی هه‌بوو.

۴- حاکم دمفهرموی: بالایه‌کی ته‌واوی هه‌بوو، سه‌رویشی سپی بوو، لفکه‌ی میژمه‌کی به‌ناو شانیدا شوپ ده‌کرده‌وه.

۵- گهړانی به شوین بیستنی فهرموودمدا، لهسائی دووسهدو ههژدمدا دهستی کرد به بیستنی فهرمووده، لهخزمت په حیای کورې په حیادا، لهسائی دووسهدو بیستدا چوو بۆ ههچ، هیشتا مووی ئی نه هاتبوو له مهککه دهستی کرد به بیستن له لای نه لقه عنه بی، وه چهن دین جار هاموشوی به غدادی کردوو، خه لکی به غدا، گپړانه ومیان له ووه نه نجام داوه، دوا هاتنی بۆ به غداد، لهسائی (۲۵۹) دووسهدو په نجاو نۆدا بوو.

۶- مامۆستایه کی زۆر زۆری بووه، که فهرمووده ی لییان و مرگرتوو، وهك هه موو مامۆستاگانی که صه حیجی موسلیمی لییان هه گپړاومته وه، په کئی له وان: نیمای بوخارییه.

۷- کاتئ نیمای بوخاری ته شریفی هات بۆ نه یسابوور، له سه رهتاوه، موسلیم دهستی پئی نه ده گه یشت، به لام له دوا ییدا هۆگری بوو، وه به زۆری هاموشوی دمکرد.

خه طیب ده فهرموئ: موسلیم په پرهوی نیمای بوخاری کردوو، وه له دانانی صه حیجی موسلیمدا، چاوی له بوخاری کردوو و نهوی کردوو به پیشه و او سه ره مشق بۆ خوی.

داره قوطنی ده فهرموئ: (نه گهر بوخاری نه بوایه، موسلیم نه ده هات و نه دمپۆی!).

نه حمه دی حه مدون نه لقه صار ده ئی: موسلیمی کورې حه ججاجم بینی، هات بۆ لای نیمای بوخاری، نیوانی ناوچاوه گانی ماچ کردو فهرمووی به بوخاری: ریگه م بده که هه ردوو پیکانت ماچ بکه م، نه ی مامۆستای مامۆستایان! نه ی سه رومری فهرمووده شوناسه گان! نه ی پزیشکی فهرمووده، بۆ دمردو نه خوشینه گانی، نه و جا له باره ی نه م فهرموودمیه وه پرسیا ری لئی کرد، که باسی

كهفارمتى هه‌ئسان له كورپى دانىشتن دمكا، ئه‌و‌يش باسى عىلله‌كه‌يى كرد بۆي، كاتى بوخارى له ته‌ق‌ريرى پرسىاره‌كه ئى بۆوه، موسليم فهرمووى: (ئهو‌ى رقى له‌تۆ بى، دياره به‌خيل و همسووده، دما كه‌س نيه‌ كه رقى له‌تۆ بى، شايه‌تى دهم كه و‌ئنه‌ى تۆ نه‌م‌رۆ له‌جيهاندا نيه‌).

۸- شاگردو فه‌ق‌تى زۆرى بوو، يه‌كئى له‌وانه ئىمامى تهرمه‌زىيه، يه‌ك فهرمووده‌ى له موسليمه‌وه رىوايه‌ت‌كردووه، يه‌كئى تريان (أبو عوانة الأسفرائي) يه هه‌روا ئىبنو خوزميه‌وه ئه‌بو حاته‌مى ئه‌ل - رازى و مووساى كورپى هاروون و ئه‌حمه‌دى كورپى سه‌له‌مه‌وه ئىبراهيمى كورپى ئىسحاقى سه‌يرفه‌ى. ۹- پله‌و پايه‌ى. به‌كۆى دهنك زاناكان داياناوه به‌ پيشه‌وايه‌كى گه‌وره‌ى فهرمووده زان، گه‌وره‌ترين به‌لگه‌وه قه‌واله له‌سه‌ر پايه به‌رزىي ئه‌م زاته، ئه‌وه هونه‌ره به‌رزىيه كه پياده‌يكردووه له دارشتنى سه‌حىحى موسليمدا.

۱۰- سه‌حىحى موسليمه‌كه‌ى بووه به‌سه‌رچاوه‌يه‌كى زۆر گرنگو له‌به‌رچاوه‌ى بۆ سونه‌تى پيغه‌مبه‌رو، بۆ شه‌رىعه‌تى ئىسلام له‌پله‌ى يه‌كه‌مدا، هه‌روا بووه به‌سه‌رچاوه‌ بۆ فه‌ضائىلى سه‌حابه‌كان و بۆ ته‌فسىرو زۆر له بابته‌كانى ئايىنى ئىسلام، به‌تايبه‌تى له بابته‌ى سونه‌ت و فهرمووده‌دا.

چه‌ندىن كتي‌بى له‌باره‌وه دانراوه، وه‌ك شه‌رح و پوخته‌كردن و لى‌كۆلئيه‌وه‌وه باسى پىاوانى رسته‌كانى، به‌ناوت‌رين شه‌رح له‌سه‌رى شه‌رحه‌كه‌ى ئىمامى نه‌وه‌وييه. له تهرجه‌مه‌ى ژيانى موسليمدا، له‌سه‌رته‌اى به‌رگى يه‌كه‌مى شه‌رحى موسليمه‌وه، ته‌حقيقى شىخ خه‌ليل مه‌ئموون شىخا، ناوى (۲۷) بىست و حه‌وت شه‌رح نووسراوه، وه ناوى پي‌نج موخته‌سه‌رى تۆماركراوه. روباعىاته‌كانى سه‌حىحى موسليم بىست و پي‌نج فهرمووده‌ن كه هه‌ريه‌كى چوار راوييان هه‌يه‌وه

بهس، بۆيه پييان دهگوتري: فهرمووده چوارينهكان، واته لهنيوانى موسليم و
پيغه مبهردا چوار كهسى تر ههيه و بهس.

۱۱- ئەم ناو نيشانانە لەو پەراوانەدا بەرچاو دەکەون، کە پەيوەندىيان بە
صەحیحى موسليمەوه ههيه:

أ- شروح على أجزاء من صحيح مسلم.

ب- مختصرات لصحيح مسلم (پينج موخته صهر تۆمارکراوه).

ج- الرباعيات من صحيح مسلم (۲۵ حديثا بأربعة رواة فقط).

د- كتب حول صحيح مسلم.

و- حول رواية مسلم والبخاري ورواياتهم.

ز- الجمع بين رجال الصحيحين.

ح- أسامي شيوخ البخاري ومسلم.

ط- شروح لصحیحى البخارى ومسلم.

ی- الروايات المشتركة في البخاري ومسلم.

ك- المستدرک على البخارى ومسلم.

ل- الجامع بين الصحيحين.

م- أحكام الصحيحين.

ن- كتاب الكنى والأسماء

س- زۆر پەراوو بابەت و سەرباسى ترى لەم بابەتانە.

۱۲- مردنى ئيمامى موسليم.

موحه مەدى كورى عەبدوللاى نەيسابوورى دەلى: بىستم لە ئەبو
عەبدوللا موحەممەدى كورى يەعقوب دەيفەرموو: بىستم لە ئەحمەدى كورى
سەلەمە دەيفەرموو: كۆرى گىرا بۆ ئيمامى موسليمى كورى حەججاج بۆ گفتوگۆ

لەبارەى فەرموودە، فەرموودمىهکیان بۆ باس کرد، نەیزانى و ناگای لىنى نەبوو، جا گەراپەوه بۆ مائەهوى، لەوى چرای هەلکردو گوتى بەوانەى لە مائەكەدا بوون: كەستان نەيەن بۆلام بۆ ئەم هۆدمىهى خۆم.

عەرزىانكرد: زەمىلەى خورمايان بەديارى بۆ هیناوين. فەرمووى: بیهینن بۆم، ئەوانیش برديان بۆى، ئیتەر هەربەدواى ئەو فەرموودمىهەدا دەگەراو لەو زەمىلە خورمايەى، دمنكە دمنكە، دەخوارد، هەتا كاتى بەيان، ئەوسا فەرموودمەكەى دۆزىيەوه، وه زەمىلە خورماكەيش تەواو بوو بوو!

موحەممەدى كورپى عەبدوڵلا فەرمووى: كەسانى ترى باومرپىكراو، جگە لە ئەحمەدى كورپى سەلەمە (كە فەقێ ئىمامى موسلىم بووه)، ئەمەيان لەم هەوالە زىادكرد بۆم: كەئەوه بوو بەهۆى مەرگى و بەوه مردووه.

ئىبنو كەئیر دىفەرموى: جا بەهۆى ئەو رووداوهوه، لەشى قورس دەبى و نەخۆش دىكەوى، لەروژى دوو شەممەدا، لە بیست و پینجى مانگى رەجەبدا، لەسالى (٢٦١) دوو سەدو شەست و یەكى كۆچیدا، لە تەمەنى پەنجاو حەوت سالىدا لە نەيسابوور مەرگ دەبى بەمىوانى و مەرى (رەحمەتى خودای ئى بى)، گۆرمەكەى هەتا ئىستا زانراوه و دىناسرى، موسولمانان بۆ پەندو ئامۆژ، پۆل پۆل دىنى و سەردانى گۆرمەكەى دىكەن. هەندى تر دىفەرموون: لەروژى یەكشەممەدا لەو مێژوودا كە ناومان هینا مردووه، بەلام لەروژى دوو شەممەدا بە خاك سپىراوه، تەمەنى پەنجاو پینج سال بووه.

ئىمامى نەوهوى لە (تەهذیب الأسماء واللغات)دا، دىفەرموى: لەدوا مەرگى موسلىم هەتا ئەمرۆ كەلە پیاوى وا هەل نەكەوتۆتەوه.

ھەروا دمفەرموی:

(لە گەڕان بەشوێن زانست و زانیاری و زانیندا، ولاتی زۆر چوووە و بەخزمەت مامۆستای گەورە گەورە گەیشتوووە و زانست و ھەرموودە و زانستی ھەرموودە لێیان وەرگرتوو، وەك:

۱- لە خۆراسان لەلای یەحیای کورپی یەحیا و ئیسحاقی کورپی راھوویە و کەسانی تریش، زانست و ھەرموودە فێربوو.

۲- لەھری، لە موھەممەدی کورپی مەھران و ئەبو غەسسان و کەسانی تریش.

۳- لە عێراق لە ئەھمەدی کورپی موھەممەدی کورپی حەنبەل و عەبدوللای کورپی مسلمە و کەسانی تریش.

۴- لە حیجاز، لە سەعیدی کورپی مەنصور و ئەبو موصەب و کەسانی تریش.

۵- لە میصر، لە عەمری کورپی سەوادو لە حەرمەلە کورپی یەحیای توجیبی و کەسانی تریش.

۱۳- دانراوەکانی تری ئیمامی موسلیم:

۱- لە زانستەکانی ھەرموودەدا، پەراوی زۆری دانراوە، بەناوبانگترینیان سەحیحی موسلیمە، کەبووە بەمایە خێرو بیرو پیت و ھەریکی زۆر بۆ نەتەوێ ئیسلام و بەمایە سەر بەرز و شانازی و ناوی جوان بۆ خۆی لەھەردوو جیھاندا. ھەروا پەراوی (الکتاب المسند الکبیر علی أسماء الرجال) و پەراوی (الجامع الکبیر علی الأبواب) و (کتاب الملل) و پەراوی (أرھامُ المحدثین) و پەراوی (التمییز) و پەراوی (مَنْ لَيْسَ لَهُ إِلَّا رَأْيُ رَاحِدٍ) و پەراوی (طبقات التَّابِعِينَ) و پەراوی (المُخْضَرِّمِينَ) و پەراوی تریش، وەك: (الکُنَى والأَسْمَاء) و

(المنفردات والوحدان) و (رجال بن الزبير) و (الأقران) و (سؤالاته أحمد بن حنبل) و (عمر بن شعيب).

ب- له بابه تى تردا:

(الانتفاع بأهـب السبـاع) و (مـشاىـ مالـك) و (مـشاىـ الشـورى) و (أولاد الصـحابة) و (أفـراد الشـاميين).

(٩) باب صفة خيام الجنة، وما للمؤمنين فيها من الأهلين

چونیتی خیتوته کانی بههشت، وه چونیتی هاوسه رى بههشتیه کان

٨٠٦- عَنْ أَبِي مُوسَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةً مِنْ لُؤْلُؤَةٍ مَجُوفَةٍ عَرْضُهَا سِتُّونَ مِيلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ، مَا يَرَوْنَ الْآخِرِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ»؟ {الحديث: ٧٠٨٨ = ٧١٩٦ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٤، رقم: ١٧٠٣ = ٤٨٧٩، ٣٢٤٣، ٤٨٨٠، ٤٨٧٨. ترمذى. صفة الجنة: ٢٥٢٨ تعليقاً. تحفة الأرف: ٩١٣٦: (٨٠٦)}

عهبدوئلای کورى قهيس (كه ناسراوه به نهبو مووساى نهشعهرى (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (له بههشتا چادرى واههیه بریتیه لهیهك دمنك مروارى هلؤل، پانییهكهى شهست میله، لهههموو گوشهیی له گوشهکانی نهو چادرمد، خیزانیکی خاومنی نهو چادره تیادایه، كه هه میشه چاویان بریومته هاوسهرمهكهى خویان و دلیان لهلای كهسى تر نییه، وه خیزانی ناو هیج گوشهیی، چاویان لهو خیزانانهى تر

(٨٠٦) تجريد البخارى بالكوردى/٤، ژماره: ١٧٠٣ = ٤٨٧٩ بخارى. پوختهى موسليم = مختصر

صحيح مسلم بالكوردى/٥، ژماره: ١٩٦٦ = ٧٠٨٨ ترقيم شيحا (بخارى رقم الكتاب/٥٩ رقم

نییه که وان له ناو گۆشه کانی تری ئەم چادردا، ئیتر پیاوی موسولمان به ئارمژووی دئی خوئی، گۆشه به گۆشه، دمسوورپێته وه به سهر ئەو خیزانانهی خۆیدا. (وهك خودا له قورئاندا دمهفرموی: {حُرِّ مَقْصُورَاتُ فِي الْخِيَامِ - ٧٢/٥٥}.

واته: له بهههشتدا پهری ناسك و نازدارى، خوشروو خوش پرفتارى تيايه، وان له ناو دهوارو رهشمال و چادرو خهيمه گادا، هوگرى ميژدى خويان و چاويان بهس له ميژدى خويانه). {تاج/٤، زنجيره: ٣٨، ژماره: ٤١٤٥ - سوورمى رحمان + تاج/٥، زنجيره: ١٣٩، ژماره: ٥٧٢٧ - خيومتگاكانى بهههشت}.

(١١) باب يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ

خه لكانى ده چنه بهههشت له دلنهرمى و سامو ترساندا وهك بالنده وان

٨٠٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ». {الحديث: ٧٠٩١ = ٧١١٨ فم: (٨٠٧)}
 ئەبو هورميره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (خه لكانى کۆمه ل کۆمه ل ده چنه بهههشت، له دلنهرمى و سامکردندا، ده لئى مه ل و بالندن، ئەومنده دلنهرم و سامکارو ترسدارن!).

ئهمهيش ژماره: (١٩٥٨) ی پوختهی موسليمه:

(٨٠٧) تجريد البخارى/٤، ژماره: ١٣٣٦ = ٦٢٢٧ بخارى. پوختهی موسليم = مختصر صحيح مسلم = الترجمة الكوردية / المجله الخامس الرقم: ١٩٥٩ = ٧٠٩١ + ژماره: ١٩٥٨ = ٧٠٩٢ شيحا (بخارى رقم الكتاب/٦٠ رقم الباب/١).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ: اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفَرِ، وَهُمْ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ، فَاسْتَمِعَ مَا يُجِيبُونَكَ فَإِنَّهَا تَحِيَّتُكَ، وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ، قَالَ فَذْهَبَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قَالَ: فَرَادَوْهُ: وَرَحْمَةُ اللَّهِ. قَالَ: فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ». {الحديث: ٧٠٩٢ = ٧١١٩ م. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/٤، رقم: ١٣٣٦ = ٦٢٢٧، ٣٣٢٦. تحفة الأشراف: ١٤٧٠٢}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەرمووی: (خودای بالآ دەست و خاوەن شکۆ، ئادەمی لەسەر شیوەی خۆی دروست کرد، درێژیکەیی شەست بال بوو، جاکاتی دروستی کرد پێی ھەرموو: بچۆ بۆلای ئەو کۆمەڵە فریشتەیی، کە ئەو وەتەن ئالەویدا، دانیشتوون سلاویان ئی بکە، گۆی بگەرە کەچۆن وەلامت دەدەنەو و روژ باشیت لەگەڵدا دەمەن، چونکە ئەو و روژباشیی خۆت و روژ باشیی نەو و وەجەکەت دەبی لەناو خۆتان هەتا هەتایە. جا ئادەم (دروود و سەلات و سەلامی خودای گەورە ئی بی) تەشریفی رویشت بۆ لایان و پێی ھەرموون: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ: سلاوتان ئی بی) فریشتەکانیش سلاوەکیان سەندەو و ھەرموویان: (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ: سلاو و رەحمەتی خودا لەتۆیش). ھەرمووی: فریشتەکان لە وەلامەکیاندا وشە (رەحمەتی خودا)یان بۆ ئادەم پترکرد. ھەرمووی: ئیتر ھەموو کەسێ کاتی دەچیتە بەھەشتەو لەسەر شیوەی ئادەم، بالآی شەست بال بەرزە، شیوەی وەك شیوەی ئادەم شیرین و جوان و رێک و پێکە، نەك وەك شیوەی شیواوی دنیایی کەسەکە خۆی!

ئىمامى بوخارى (رمزى خوداى ئى بى) لى ھەزرىتى ھە دەگىرىتى ھە
ھەزرىتى (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمۇئى: ان من الشعر حكمة: بازە
شىعەرى ھىكمەتە: واتە: ھەندى شىعەر قىسە نەستەق و راست و دروستە. سوودو
ھازانجى دىن و دىئە تىيادايە جا لەم رىوانگە ھە دەمەوى باسى بەھەشتان بۇ
بىكەم بە شىعەر، لە چوارچىۋە ئايەت و فەرمودەكانى باسى بەھەشتا، وشە بە
وشە ئەم شىعەرئەم بە پىئى تەفسىرى بەيزاوى و نامى و مواھب الرحمن و
جەلالەين و، بە پىئى شەرحى ئىمامى نەوۋى لەسەر سەھىھى مۇسلىم و
عەينى و تحفة الأحوذى و وغايەتولەئموول و النھايە فى غريب الحديث والأثر و
تەفسىرى خال و تەفسىرى شوببەرو دەلىلۇلفالھىن و قەستەلانى راست كەردۆتە ھە،
مەگەر شىعەرى كە پەيۋەندى بە باسەكە ھە نەبى و بە بۇنەى ھا و چۆنپە ھە
گوتەربى، تەنەت زۆر گەرام بۇ ھەدىس كە بىكەم بە بەلگە بۇونى كارمەرو
كەنيزەك لە بەھەشتا، تا لە ساپەى خودا ھە لە عەينى دا ئەم ھەدىسە و چەن
ئەسەرئىكى تەرم دەست كەوت ھەدىسەكە دەفەرمۇئى: {وقال أبو هريرة: أن في
الجنة حوراء يقال لها العيناء اذا مشى حولها سبعون ألف وصيفة عن يمينها وعن
يسارها كذلك، وهي تقول: أين الأمرون بالمعروف والناهون عن المنكر}.

واته: له بهههشتا پهرييهكى سوورو سپى ههيه، ناوى عهينايه: ناوى چاو
جوانه، كاتى دمهكوپته پى ههفتا هزار كارمهكر لهلاى راستيهوهو ههفتا هزار
كهنيزهك لهلاى چهپيهوه له خزمهتيدا دمرون، دهلى: كهسانى كه له جيهاندا
كارو پيشهيان نهوه بووه فهرمانيان كردووه به چاكه و پىگه خراپهيان
نهداوه ماموستاى خير بوون و پاسهوانى رهفتارى جوان بوون له كوښ، من و
وينه من بو نهو جوړه كهسانهين!

وهكى تريس شعر بو منال، بو قوتابى و فهفى، بو نيمچه خوښهوارو
نهخويندهوار دموريكى بالا دمبينى و، نيمان و بيروباومرې ساخ وهك نهخسى
بمرد، هر له سهرمتاوه لهناو دل و دمرونيانا دمروينى.

من بهش به حالى خوم نهومندهى سوودى كردمى (فيعلى) م له
شيعرمانى عهقيدهى كوردى شيخ سميع (رمزى خوداى لى بى) وه شيعرمانى
ثيقبالنامه و مرگرتووه قمت نهومندهم سوود و قازانچ له خوښندنى شهرحه
عاقائيدو تههزيبولكهلام و مرنهگرتووه! نهومنده ههيه شيعرمانى بهنده هر
چون بن و لايهنى هونهرى و ويزميهكهيان هر كهو كورپيهكى ههبن،
ناومروك و مهبهست و مهعناكانيان راست و دروست و ساغن و سهرچاوهى كوومهلى
زانبارى جوانن له بابتهى خوښاندا، با بلتين نهگهر شيعریش نهبن قسهى راست و
دروست و ههق و جوانن، تا بلتى پىك و پىك و رموانن، ههتا رمنگ بى بو نهوميش
دهست بدمن كه سهربهخو له ناميلكهيهكا چاپ بكرين، نهگهر ههندى له
شيعرمانى بهرگهكانى ترى تاجيشيان بخريته پال هر دمبى، نهوكاته دمبى
بهپى پارچه ههلبهستهكان عينوان و سهرمباسيان بو دابنرى وهك: گهلى
پهروانه، پهسنى وميسى فهرمنى، پهسنى نيمامى نههس، پهسنى سوورمتى
بهفهرمو پيرستى سوورمهكانى قورئانى پيرو، لاواندنهوهى خوبهيبى شهيد،

نزای نیوه شهوی نۆزدهی پینج، سهرهنجی له دهووبهر، بهههشتنامه! که
مه بهست ئهم پارچه شیعهری دواوهیه، من ئهم تیبینییهم له سهر شیعهرهکانی
خۆم نووسی، خودا یاریی بێ سوود نابێ، پهنا به پهنا ی بێ پهنايان،
بهههشتنامه.

به ناوی خـودای پادشاهی بـیـچـوون
نـهـم ناـمه دهـکـهـم بهـو ناـوه گوـلـگـوون!
سووپاس بـۆ خـودا، دروود لـه دهـزـهـت
پهـزا لـه یـاـران، پهـحمـهـت لـه نوـمـمـهـت
دروود په‌یاپیـهـی وهـک شهـسـتـهـباران
لهـسـهـر سهـهـرجهـمی گـهـشت پیـغهـبهـران!
نهـوـجا وا دـیـمه سهـهـر باسـی بهـهـشـت
ژماره‌ی ده‌رگه‌ی ده‌ق ده‌کاته هه‌شـت
چه‌ندین چینی هه‌س، به‌ پایـه‌ش سه‌ده
نـهـم لـا نه‌ خۆشه‌ له‌ کـیـس خۆت سه‌ده
چـیـن ته‌به‌قه‌یه‌، ده‌ره‌جـه‌ش پایـه
فـیـرده‌وس لـه نه‌ نه‌عـا ته‌به‌قه‌دایـه
خـشـتن لـه زیـهـرو، خـشـتن لـه زیـهـون
به‌ ناواخنی، میـهـسـک چه‌سـپیـه‌ون!
دو‌رو یا‌قوو ته‌ زیـه‌خ و چه‌و بیـان
زه‌عفه‌رانی سه‌اخ خـاک و خۆلی یان

موسـولمان! بههـشت خوش و نازداره
 مـالـى دوارؤى تـوى بـاومـداره!
 نامان به قسهـى نهم و نه و نه كهـى
 بو كهـلوه كوـن بههـشت له دهست دس!
 دنيا مهـزايهـ، به كـردهـوى چاك
 ناومـدانى كهـ، وهـك دلى پوونـاك
 من ناليم كاكه! تهـركى دنيا كهـ
 كوـشـكت برميته و قـولـنى پهـياكهـ
 بهـلام من دهـلـيم پوو له خـودا كهـ
 دنيا باوشن، قيامـهـت داكهـ!
 به چاكه دهيكهـى به دايكن دلسـوز
 دهـتـكا به كوـپـن، بيهـ ناغـاي هـوز
 سهـرتاپاي بههـشت گـول و گـولـزاره
 هـهـر لا سهـير دهـكهـى كوـشـك و تهـلاره
 ناوو هـهـواكهـى چهـشنى بهـهـاره
 نازو نيمـهـتى بهـبن شوـماره!
 نه گهـرمهـ و نه سارد، فينـك و خوـشه
 نهـجيـگهـى نوسـتوو، نهـ جيـى سهـرخوـشه
 جيـگهـى دانيـشتـووى بهـ هـوش و گوـشه
 نهـ جيـگهـى نوسـتوو، نهـ جيـى نهـخوـشه
 هـهـر لا سهـير دهـكهـى باخ و بـولـاخه

سـيـبـهـري خـهـسـسـتـو تـهـلار و باخـه !!
 دانيـشـتـووي سـاـغـه، زۆر بـه دماخـه
 نه جيگـهـي خـهـفـهـت، نه شوويـني داخـه !
 لهـسـهـر مهـشـخـهـل و مـيـنـبـهـري نـوـورن
 لهـ خـوـدا نـزـيـك، لهـ مـهـردن دوورن !!
 هـهـموويان لاون، جـوانن، رووسـوـورن
 نه تانه له شوين، نه شهـل و كووپن !
 هـمـيـشـه وريـان، گـشـت هاوتـهـمـهـنن
 بوـنـخـوـش و رووـخـوـش، چـوـن يـاسـهـمـهـنن !
 پـيـري و نهـخـوـشـي و مـهـردن نـاـمـيـتن
 كهـ بوـ تـيـكـدانـي ژيـنـمان هـهـويـتن
 نه شهـكره هـيـه، نه هـهـس زمختـي خـوـين
 نه كهـفـتهـكاري، نه كهـوتـووي ناو نوين
 نـاـزـيـزم ! بهـهـشـت لهـسـهـر هـهـتا خـوار
 (جـنـات تجـري تحـت الـنـهار) !
 جوگـهـي بـن درمختـي كانـي ناو تهـلار
 لهـ گـشـت لا پهـخـشـن وهـك گـوـلي بـهـهار
 هـهـنگوين و شـيـرو ناويـكي سـازگار
 بادهـيـهـكي پـاك، نهـوه چـوار پـوبـار !
 لهـناو بهـهـشـتـا دهـكـهـن سهـرو خـوار
 بهـ بهـكهـ بهـكهـو، بهـ چـوار چـوار

ديمه نى شىيرىن، مېرگ و مېرغوزار
 رويى بهه شىت دهكهن به گولزار
 جوئى مهل و موؤر، چەشنى گول و دار
 من ده ليم: مليؤن، تىؤ بلىن مليار!
 فەرش و رايىخى به سەدان هەزار
 تيا راخراوه لەسەر و لەه خوار
 پەرى چا و جوان، ناسك و نازدار
 وهك گول مەروارى سافىكى نازدار
 دەم نوقل و نه بات پوو مەت گول هەزار
 خوش پروو، خوش رەفتار، سەنگين و سەلار
 تازە مەم كەردوو، دىن به لەنجە ولار
 دلدارى دەكهن لەكەل دۆست و يار!
 خوا خولقى كەردوون بەبى مەيب و عار
 دەبن به هاوسەر بؤ پياوى ديندار
 له بهه شىت هەيىه پەشمال و دەوار
 بؤ بووك و زاوا دەبنه نؤ هەوار
 سەيران و سابات، پەنهى بىن دەوار
 دمخاتىه يادىيان پوئى كوؤچ و بار
 مەر لەناو بهه شىت كوؤره و كەهى پەسار
 له يادمان بچن، نهى خودا، هەوار!
 مەر بهه شىت ویتەهى پەرى جوان بىن

خۆشى لىدە كەسەن لىللى مىوان بىن
 ھەمىشە كىچىن، گىشت ھاوتەمەن
 پوۋخۇش و بۇنخۇش ۋەك يامەمەن!
 چاۋ پىشۇ قەۋى، پوۋمەت سىپى و سۈۋر
 ددان مەروارى، گىسەردن چىۋون بىۋور
 دەم و چەم و مەم، گىفت و لىفت و لىۋو:
 خۇنچە و نىۋىرگىس و، بىھى و شەكرە سىۋو!!
 دىگىخۇشەن، جىۋانن، مەردن، نەمەن
 بىۋ مىۋىردى خۋانئاس ئن و ھاۋىمەن!
 پەبەن و بىن ئن لى بەھەشت نىيە
 ئن ھەيە مەروۋ، ھەيە پەريە
 پەرى! تىۋ لى گولۋ گىلەيى دەكەن:
 دەفەرموۋى: نەى گولۋ تۇران ھە تا كەن؟!
 بىۋى بى بە بايەقۇش لىناۋ كەلاۋە
 تىازە ھەۋارى تىازەت ھەلداۋە!
 گولۋىش گىلەيى نەۋى بىۋو لى تىۋ
 نىتر لىبەر تىۋ، كەس نەۋ ناكىا بىۋ!!
 بەھەشتى ناغىلى مىالى خۇيىانن
 دارى باشىتىن گىنەنج و سىامانن
 نۆكىمەرى نەمە، ھەمىشە جىھىل
 سەلار و بۇشەناخ، دلىۋىز و بىۋىل!

چابوک و چالاک، دهلیس ترش و خوین
 بو پاره و خرمهت، تاقم تاقم دین
 خرمهتیاں دهکهن به دل و به گیان
 به دهوریاں دین به قوربان قوربان!
 پیاله پر دهکهن له باده نایاب
 له سرچاوهین کانه بو شهراب!
 پیشکش دهکهن به پیاوو ژنان
 له گهل میوهجات، له گهل گوشت و نان!
 نازیز! له بههشت مهینوشی خوشه
 ههتا دهتوانی پتر بنوشه!!
 نه شهین دما به ههستی مهینوش
 ههتا هتایه قهت نابین سه رخوش
 دهبن به مایه مان و هوشی ساغ
 تامو بو خوشه چهشنی سیوی باغ!
 خشی زیرو زیو، مروارو و یاقوت
 گهوهرو نه لاس، هاوریشم و زومرووت
 نهوهنده زوین به بهین شومار
 له بهر کسه نیزو خرمهت تگوزار!
 تا نه چیه بههشت نازانی چیه
 قسه هیکو پووج له بههشت نییه
 دهچن بو سهیران، دهچن بو بازار

بـه لـم رـه و نـا کـه ن و هـک رـه و هـکـه ی پـار!
 مـه ر لـه نـا و بـه هـه شـت، زـامـی رـه و ی پـار
 نـه و جـا سـا رـیژ بـی، نـه ی خـودا! هـا و ا ر!
 خـا و ی نـه بـه هـه شـت، پـاک و تـه مـیزه
 دـو و ر لـه پـی سـای و نـا زـار و مـی زه!!
 بـه قـر قـی نـه ی بـی بـو نـخـو ش و هـک گـو لـو
 خـو ر ا کـی نـان هـه مـو و دـه بـی بـه هـه لـو!
 بـه هـر ی زـو ر گـه و ر ه کـه بـی مـانـه نـده
 نـه و هـی کـه خـو ا لـی ت رـه زـامـه نـده!
 لـه هـه مـو و خـو شـتر خـودا بـی نـه
 بـه چـا و ی سـه ر ی نـه م نـه هـل ی دـی نـه!
 گـه ر ر شـی نـه ی نـو و ر سـه ر بـه سـت ی کـر د ی
 گـفـت و لـقـت ی خـو ش سـه ر مـه سـت ی کـر د ی
 نـی ت ر بـه بـو ن ی بـه هـه شـت دـه مـر د ی
 دـه بـو و بـه بـه نـد ت بـه هـه شـت بـه کـو ر د ی!^(۱)
 لـه دـه سـت ی پـه ر ی و خـز م و کـه سـو کـار
 رـات دـه کـر د بـو لـی خـودا ی کـر د گـار!
 نـه گـه ر تـی بـگـه ی نـه و سـا دـه زـانـی
 کـه تـو لـه کـن خـو ا ر ا سـت ه مـی و ان ی
 کـاتـی لـه بـا د ی شـه ر ا بـه ت تـه هـو و ر

^(۱) بهند: چه پس و زیندان. (همبانه بۆرینهی همزار (رهحمهتی خودای ئی بی). (ومرگیپ).

مەست دەبن، دەبن بە پارچەين نوور
 لە تەلخى خاكي سەرچاوەى نەهات
 پاك دەبنەو، دەگەن بە ناوات!!
 جە نەرادەبن لە بەهەشت و حوور
 پەروانە ناسا، دەچن بۆ حوور!
 بە دیدارى حەق شادمان دەبن
 بە مانى يەزدان خاوەن مان دەبن!
 خاوانى رەحمەتى خواوەندى صەمەد
 نەم سەرى نەزەل، نەوسەرى نەبەد
 گەر بێتوو نوورى لەم خاوە گەر
 جێى نەبێتوو، عەنتىكە و سەيرە!
 نەى يەزدان! نامان تاوان سووتانمى
 لافاوى تاوان، لەتۆ تارانمى
 هەر نەزەك دەدم بۆ رێزەى خوانست
 دەدمى بگەرە بىمە قوربانست!

لما استقر في فَنائه ضمن النجا من فَنائه
 ويلتذون بلقائه كما يبقون ببقائه
 وقع الصادق على مائه يروى ظمأه من سقائه
 لقد ظفر بنجائه ... كما قد نجا من شقائه

شیخی قازی بەمیزاوی (رمزای خودای ئی بی) لە رافە کردنی: (وسقاھم ربھم شرابا طھورا) دا دمفەرموی: یزید بە نوعا آخر یفوق النوعین المتقدمین، ولذلك اسند سقیه إلى الله عز وجل ووصفه بالطهورية فإنه يظهر شاربہ عن الميل إلى اللذات الحسية والركون إلى ما سوى الحق فيتجرد لمطالعة جماله ملتذا ببقائه باقيا ببقائه وهي منتهی درجات الصديقین ولذلك ختم بها ثواب الأبرار.

واتە: مەبەست لەم (شەرابەن تەھوورە) جۆریکی تری بادمیە، کە لە دوو جۆرمکە ی پێشوو نایابترە، کە یەکەمیان کافووری تی دمکری و دووەمیان زەنجەفیل، ئەم جۆرە نایابترە بۆیە دمفەرموی: خودا بۆ خۆی دەمگێڕی بەسەر بادمنۆشوکانداو، دەمپۆشی پێیان! ھەر لەبەر ئەوەشە کە پەسنی دمکا و دمفەرموی: نۆشکراویکی پاک و پاکە و مەکرە، چونکە مەپنۆشە کە پاک دمکاتەو، لە خۆشی ھەستی مەیل بپری دمکا لە مەیل و نارمزوو بۆلای غەیری خودای راست و دروستی گەورە و شکۆمەند، ئیتر ئی دەبپری بۆ موتالاکردنی جەمالی خودا و مندی و واز لە غەیری ئەو دینی و، خۆشی و چێژ لە دیداری پەروردگەر و مردمگری، تاوای ئی دئی بەبێ ئەو ھەئناکا و دمگاتە پایە ی پیاوچاگانی خودا، مانای بە مانای خودا دەبێ و، خۆشنوویی لە دیداری ئەو و مردمگری و پایەداری بە پایەداری ئەو دەبێ، ھەر لەبەر ئەم مەبەستە کە خودا و مندی بەم پایە یە کۆتایی بە پاداشی باشی چاکەخوازان دینی.

بۆیە ئەم دمفەم راگواستەو بۆ ئیترە تا خوینەر و گوێگری بەرپێز لە دروستی کارمە دنیای بن و، نەئین: ئەم جۆرە قسە یە لاف و گەزافی دمویش و سۆفییانە و، زانا گەورەکان شتی وایان نەفەرمووە.

خۆزگەم بەرە بەرە مەلا و مامۆستاگانمان ئەم کتیبە گەورانەیان تەرجەمە دمکردو، دمیانکرد بە کوردی، دنیا زۆری بە بەرمووە ماوە، تەفسیری

بهيزاوى يا مه داريك يا جه لالهين، يا كeshاف، يا مينهاجى نهووى، يا شهرجى
عهقائيدى نهسفى، نهمانه گهنجينهيهكى گهورمن، وردمكارى و رهنگرپزييهكى
جوانيان تيادا كراوه.

مه بهست له گلهيى پهرى له گول كينايهيه له گلهيى له پياوى پيرى
خوداناس كه تهمهن له گهل پرو پيرمژنى ناو كه لاوه كوئى دنياى خمرج دمكاو
كوچ ناكا بولاى خيزانى بهههشتى، نهویش وهلامى دمدايهوه: چون دمبى من
له بهر ژنى واز له هه موو كه سوگار بيئمو و بيم بولاى تو.

(ومرگير)

(١٢) باب في سِدَّةِ حَرِّ نَارِ جَهَنَّمَ وَبَعْدِ تَعْرِفِهَا، وَمَا تَأْخُذُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ
سهختى كهرمى ناكري دوزهخو باسى قولى بنهكهى، وه چون چوئى بر دهكا به
دوزه خبييهكانا

١٨٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ) قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ كَأَنَّكَ لَكَافِيَةٌ
قَالَ: (فُضِّلْتُ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَتِسْتِينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا) (الحديث ٣٢٦٦، طرفه
في: رقم: ١٣٠٢ ت = ٣٢٣٠ ف): (٨٠٨)

نه بوهورميره (رمزى خواى لى بى) فهرمووى: خوشهويست (دروودى
خواى له سهر بى) فهرمووى: (نهم ناگرهئ نيوه كه لهم جيهانهدا بهكارى دهينن،
يهك له حهفتاي ناگرى دوزهخ گهرمه، واته: ناگرى دوزهخ حهفتا نهومنده
گهرمه. ياران (رمزى خوايان لى بى) عهرزيان كرد: قوربان! نهى پيغهمبهري

(٨٠٨) تجريد/٢، ژماره: ١٣١٩ - ٣٢٦٥ بخارى. بوختهئى موسليم/٥، ژماره: ١٩٧٦ - ٧٠٩٤ شيخا

(بخارى رقم الكتاب/٥٩ رقم الباب/١٠).

خودا! به خودا! خو ئاگرى دۆزهخ بهئەندازەى ئەم ئاگرەى دونىاش گەرم بى،
 بەسەو سەرو زیادە بۆ سزاو ئازاردانى دۆزهخى، فەرمووى: دەسا شەست و نۆ جار
 لەم ئاگرە گەرمتەرە، رىك حەفتا ئەوێندەى ئەم گەرمە (ش/ت- تاج/١٠ ل- ٤٩٢
 ز- ١٥١ - باسى باسو خواسى دۆزهخ و دەرگاكانى. (ف-١).

(١٣) باب النَّارُ يَدْخُلُهَا الْجَبَّارُونَ وَالْجَنَّةُ يَدْخُلُهَا الضَّعَفَاءُ

ملھورە ستە مکارەکان دەچنە دۆزهخ بێنەواو لازەبووہکانیش دەچنە بەهەشت
 ٨٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوشِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ
 الْجَنَّةُ: فَمَا لِي لَا يَدْخُلُنِي إِلَّا ضَعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَغِرَّتُهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 لِلْجَنَّةِ: إِنَّمَا أَنْتِ رَحِمَتِي، أَرْحَمُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَنْتِ عَذَابِي،
 أَعَذَّبُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مِلْوُهَا، فَاَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِي،
 حَتَّى يَضَعَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رِجْلَهُ، تَقُولُ: قَطُّ قَطُّ قَطُّ. فَهَنَالِكَ تَمْتَلِي وَتُزَوَّى بَعْضُهَا
 إِلَى بَعْضٍ، وَلَا يَظْلُمُ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ أَحَدًا، وَأَمَّا الْجَنَّةُ فَإِنَّ اللَّهَ يُنْشِئُ لَهَا خَلْقًا».
 {الحديث: ٧١٠٤ = ٧١٣١ فم. تجريد البخارى بالكوردى = مختصر صحيح
 البخارى/٤، رقم: ١٦٩٨ = ٤٨٥٠، ٤٨٤٩ فتح البارى} : (٨٠٩)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بى) فەرمووی: خوێشەوێست (دروودی
 خودای لەسەر بى) فەرمووی: (بەهەشت و دۆزهخ دەبى بە دەمەقاليان، دۆزهخ
 دەلى: خو بەزلزان و بەزمبرو زەنگەکان تەرخان کراون بۆ من. بەهەشتیش

(٨٠٩) مختصر صحيح البخارى = تجريد/٤، ژمارە: ١٦٦٨ = ٤٨٥٠ بخارى. پوختەى موسليم/٥،
 ژمارە: ١٩٨٠ = ٧١٠٤ شيخا (بخارى رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٥).

دەلێ: ئەى من چيمه، كهوا هەر لازمبوننهكان و بێنهواكانى ئەم خەلكەم تێ
دێن و بووم بەجێگەى دواروژى رهش و رووتهكان!

ئەوجا خودای گەورەو سەرورەر دمهفرموی: ئەى بەههشت! تۆ رحەمەتى
منى، هەرکەسێ خۆم بمەوێ لە بەندەمکانى خۆم رحەمى پێ دمهکەم و تۆ دمهکەم
بەشوێنى رحەمەت بۆى، وە بەدۆزەخیش دمهفرموی: تۆ هۆى سزای منى،
هەرکەسێ خۆم بمەوێ لە بەندەمکانى خۆم بەتۆ سزای دهمەم و تۆ دمهکەم بە
جێگەى سزادانى، وە بەلێنیشە لەسەرم کە هەردوو لاتان پڕیکەم، هەرکەسەتان
لەخەلكى خۆى، بەلام دۆزەخ هەر لرفەى دى، هەر پڕنابى، پەیتا پەیتا هەر
خەلكى تێ فرێ دهمەن و هەر دەلێ: ئەگەر ماوه بابى! هەتا خودا پێى مەزنابى
خۆى دادەنێ لەسەرى. ئەوکاتە وازدەهێنى و دەلێ: ئێتر بەسە، ئێتر بەسە، جێگە
نەما، جا ئەوجا پڕدەبى و دمهچنى بەسەریهكاو، لەناو خۆیدا پەنگ
دەخواتەوما دياره کە خودای گەورەو خاومن شکۆ زۆرو ستم و ناھەقى لەکەس
ناکا، لە دروستکراوانى خۆى، وە هەرومها بەههشتیش هەر پڕنابى و شوێنى وای
هەیه کەهەر چۆلە، تا خودا لەنۆى خەلكى تری بۆ دروست دمهکاو بەو خەلكە
نۆییه چۆلیهکانى بەههشت پڕدەمکاتەوما). {تاج/٤، زنجیرە: ٣٤، ژمارە: ٤١٧ –
سوورمى قاف}.

١٨١٠- حدیث أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا تَزَالُ
جَهَنَّمُ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ لَهَا قَدَمَهُ فَيَقُولُ قَطُّ قَطُّ وَعِزَّتِكَ .
وَيُزَوَّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ »^(١٨١٠)

بەروانە ژمارە: (١٨٠٩).

٨١١- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «يَجَاءُ بِالْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ كَبِشٌ أَمْلَحُ - زَادَ أَبُو كُرَيْبٍ - فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، (وَأَتَّفَقَا فِي بَاقِي الْحَدِيثِ) فَيُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ قَالَ: فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُدْبَحُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ». قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) وَأَشَارَ بِإِصْبِهِ إِلَى الدُّنْيَا. (الحديث ٧١١٠ شيحا = ٧١٣٧ فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ جابى يه كه م رقم: ١٦٧٤ = ٤٧٣٠ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ٣١٥٦، تحفة الأشراف: ٤٠٠٢).^(٨١١)

ئەبو سەعیدی خودری (پەزای خوای لی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربێ) فەرمووی: لەپوژی ژینەویدا مردن دەهینن، لەشیوەی بەرانیکی تەودا، دەیهینن لەسەر شوورەکی نیوانی بەهەشت و دۆزەخ، گەپێی دەرگوتری: ئەعراف، پایدەرگرن، ئەوجا چارچی چار هەڵدەداو بەدەنگی بەرز بانگەواز دەکا: ئەی خەلکی بەهەشت! ئەی بەهەشتییەکان! گۆی بگرن، ئەوانیش گۆی قوڵاخ دەکەن و دەرناوێ، چارچیەکی دەلی: ئایا ئەمە دەناسن؟ دەلێن: بەلێ، ئەو مردنە، هەرکەسەشیان لەجێگەی خۆیەو بەباشی چاوی لەبەرانیەکیە، کە نمایشی مردن دەکا، ئەنجا چارچیەکی بانگ دەکا، ئەی دانیشتوانی دۆزەخ! ئەی دۆزەخییەکان! گۆی بگرن، ئەوانیش هەموو گۆی قوڵاخ دەکەن و دەرناوێ بۆی،

^(٨١١) تجريد البخاري بالكوردي/٤، ژماره: ١٦٧٤ = ٤٧٣٠ بخاری. پوختهی موسلیم/٥، ژماره: ٢١٤٩ = ٧١١٠ شیحا = ترفیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ترفیم شیحا لصحیح مسلم (بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/١٩).

چار چييه كه دهلي: ئايا نه مه دمناسن؟ دهليين: ئا، نه وه مردنه، ههركه سهيشيان له شويني خوييه وه به باشي چاوي له بهرانه كهيه، كه نموونهيه بۆ مردن.

جا يه حياي كور ي زمكهريا (سلاوو دروودي خودا له خوي و له باوكي بي) بهرانه كه پال دهخاو سهري دمپرئ له بهر چاويان. نه و جا چارگيش بانگهواز هه ل دهدا. نه ي خه لكي به ههشت خوشي له ئيوه، مژدمتان لي بي، ئيتير مردن نه ما، هه تا هه تايه له به هه شتا به خيرو خوشي و به شادي و كامه راني دمژين!

وه نه ي دۆزه خنشينه كان! قوربه ياني چاوتان، دمرگاي ئوميدتان لي داخرا، ئيتير مردن يش نه ما، كه به مردن رزگارتان بي له ئيش و ئازاري دۆزه خ، هه تا هه تايه نه مه شوينتانه!

جا خوشه ويست (دروودي خوداي گه وره ي له سه رب و سه رومال و منال و دا يك و باوك و كه سوكار و هه ست و نه ست گشتي به قورباني گه ردي به رپي دينيكاراني ئارامگاي پيروزي بيت) خو ينديه وه:

{وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} (سورة مريم- ١٩/٣٩).

واته: وه نه و كا فرانه بترسينه و هه رمشه ي نه و رۆژميان لي بكه، كه رۆژي داخ و خه فمت و ئاهو هه ناسه ي سه رد هه لكيشانه، له و دمه ناسك و له و هه لويسته ئالۆزو شلۆقه دا، كه كار له كار دمه رازي و ئيش و برپار هه موو دمپرته وه و، خه لكي دۆزه خ له خه لكي به هه شت جوئ دمكرينه وه، به لام نه م بي برپا و بي گو يانه، ئيستا وان له حاله تي كاسي و بي ناگايي و نه فامي داو، گالته يان به قسه ي هه ق ي ره به ران دي تو، له بارو دۆخي نه و رۆژه سه خت و دي ژواره تي ناگهن، كه سي قسه ي خيريان بۆيكا، نه وان به شي تي دزمانن، له به رنه م سه ر

لَيْشَوَاوِيَّه بَه جَاوِي دُوژْمَن سَهِيرِي ئَامُوژْكَارِي دَلْسُوژُو نَاصِيحِي ئَه مِين دِهْكَهَن! (وهك: لهزمتپه رسته گانی کوردستانی نه مرق).

خۆشه وِست (دروودی خَوای له سه ربی) فه رمووی: ئه وانهی که ئیستا وان له م حاله تی بی ئاگایی و نه فامیه دا ئه وانهن که بۆ دنیا مردوون و دنیا په رستن. (تاج/٤ ز/٢ ژ/٣٩٨٤ چ/٤) + (پروانه: ژماره: ٢١٤٠ که له زنجیره: ١٦٩٨ دا رابورد).

١٨١٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ، أَتَى بِأَلْمُوتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُدْبَحُ، ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ. فَيَزْدَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ، وَيَزْدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ». {الحديث: ٧١١٣ = ٧١٤٠ فم. ترج/٥، رقم: ٢٠٣٢ = ٦٥٤٨. تحفة/٧٤٢٤} : (٨١٣)

عه بدو لای کوری عومهر (رمزای خودای ئی بی) فه رمووی: خۆشه وِست (دروودی خودای له سه ربی) فه رمووی: (کاتی به هه شتییه کان له به هه شتا جیگیر دهبین و تیا دا دادمه زین، وه هه رومها دۆزه خییه کانیش له دۆزه خدا مۆل دهرین، ئه و جا جار چییه ک جار هه ل دماو به دمنگی بهرز بانگ دهکا: ئه ی دانیشتوانی به هه شت! گوی بگرن. ئه وانیش گوی قولاخ دهکه ن و دهنوارن، تا بزانی جار که چییه، دیسان بانگی دۆزه خییه کان دهکری و ده ئی: ئه ی خه لکی دۆزه! گوی رابگرن. ئه وانیش گوی قولاخ دهبین و دهنوارن، تا بزانی ئه و جار ه چییه!

ئەوجا مردن دەھینن، لەشیوەی بەرانیکی تەودا، لەسەر شوورمکەى نێوانى
بەھەشت و دۆزەخ، کەپێى دىگوترى؛ ئەعراف، لەوێ بەرانبەرە رادەگرن، جار
چییە کە بەھەردوو لا دەلێ: ئایا ئەمە دىناسن؟ ھەردوو لا دەلێن؛ بەلێ ئەمە
مردنە، ھەموویان بەباشى جاویان لێیەتى.

جا پێغەمبەر یەحیای کورێ پێغەمبەر زەکەریا (دروودی خودا لە خۆى و
لەباوکى) بەرانبەرە پال دەخاو بەچەقۆ سەرى دىبێ. ئەنجا جارکێش بانگەواز
ھەل دىدا: ئەى خەلکى بەھەشت! خۆشى لەنێو، موزدەتان لێ بێ، نێتر مردن
نەما، نێتر ھەتا ھەتایە لەبەھەشتا بەشادى و خۆشى دەرێن!

وہ ئەى خەلکى دۆزەخ! قوربەبانى سەرتان، قوربەبانى چاوتان، ئەوا
دىرگای ئومێدتان بە ئیجگارى لێ داخرا، نێتر مردن نەما، ھەتا ھەتایە ئەمە
شوێنتانە!

جا بەھەشتییەکان بەم بۆنە خۆشەو، ئەوێندى تر کەیف خۆش و
شادمان دىبن و، دۆزەخیەکانیش بەھۆى ئەم رووداوە دلتەزینەو، ئەوێندى تر
خەمبار و خەفەتبار دىبن!}. {تاج/٤، زنجیرە: ٢، لاپەرە: ٢٥٢، ژمارە: ٣٩٨٤ –
سوورمى مەریم}.

پوخته‌ی نامه‌ی به‌هشت

١. به‌کۆی دمنگ دوو جۆره ژن له‌به‌هشتا هه‌ن: يه‌که‌م: ژنانی جيهان، دووهم: پهریه‌کانی به‌هشت.
٢. به‌شیوه‌ی گشتی ژنان هه‌م زۆرینه‌ی دانیش‌توانی به‌هشتن، هه‌م زۆرینه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خن.
٣. پیاوی رهبه‌نی بێ ژن نییه، هه‌موو پیاوی چه‌ند ژنیکی هه‌یه.
٤. که‌سانێ که له‌جيهانا، به‌بێ ژن مردوون، يابه‌بێ می‌رد مردوون، وه‌ک منداڵ و پیاوی رهبه‌ن و ژنی شوو نه‌کردوو، له به‌هه‌شتا دهبین به‌خاوه‌ن هاوسهر، چونکه رهبه‌ن له به‌هه‌شتا نییه {وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ}.
٥. نیشانه‌کانی مروّقی به‌هه‌شتی له‌جيهاندا (ژماره: ١٩٥٩) ی پوخته‌ی موسليم.
٦. ژيانى به‌هه‌شت، وه‌ک ژيانى جيهان وايه، ژيانى جه‌ستمييه، نه‌وه‌ک وه‌ک مه‌سيحيه‌کان ده‌لێن: ژيانى گيانى و به‌س. مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه، له‌به‌هه‌شتا وه‌کوو جيهان ژن و می‌ردی و هاوسهری هه‌یه، خواردن و خواردنه‌وه‌و خۆشی هه‌ستی (له‌زمرتی حيسسى) هه‌یه.
٧. له به‌هه‌شتا خواپهرستى و يادى خداو قورئان خوێندن و ته‌سبيحات هه‌یه، به‌لام به‌بێ ئه‌رك ئه‌نجامى دهمن، هه‌روه‌ک چۆن هه‌ناسه‌دان زۆر ئاسان و ساناييه‌و هيج ئه‌ركێكى تيا‌دا نییه، بگه‌ر كارێ زۆر خۆش و پێويستيشه، خواپهرستى و ته‌سبيحات و قورئان خوێندنیش هه‌روهما. {بروانه: ژماره: ١٦٤}
- له‌پوخته‌ی موسليم.
٨. به‌هه‌شتی به‌چاوى سهر خدا دهبینی.

٩. له بههشتا ناخویشی و نهخویشی و ئهرك و ئازار و ئیش و خه م و خهفت نییه.

١٠. له بههشتا بازار ههیه.

١١. ژیا نی بههشت سهرمتای ههیه، بهلام بی کوتایه و کوتایی بۆ نییه و ههتا ههتایه.

١٢. بههشت ئیستا ههیه، خوا خوێ دمزانێ که لهکوێیه.

١٨١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ قَالَ: «مَا بَيْنَ مَنْكَبِي الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ». {الحديث: ٧١١٥ = ٧١٤٢ فم. تجريد البخاری = الترجمة الكردية/٥، رقم: ٢٠٣٤ = ٦٥٥١ فتح الباری: (٨١٣)}

ئهبو هورمیره (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: خو شهو یست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (لهشی دۆزهخیهکان له دۆزهخا نهومنده زلو گهورمیه، تهنا نهت نیوانی ههردوو سهرشانی ناموسوئمان، له دۆزهخدا سی رۆژه رینگهیه بۆ سواری خیرا). {تاج/٥، زنجیره: ١٥٢، ژماره: ٥٧٧١ - چوئیتی دۆزهخی}.

١٨١٤- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟». قَالُوا: بَلَى، قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِابْتِرْءٍ»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «كُلُّ عَتَلٍ جَوَاطٍ مُسْتَكْبِرٍ». {الحديث: ٧١١٨ = ٧١٤٣ فم. تجريد البخاری

(٨١٣) تجريد البخاری بالكوردی/٥، ژماره: ٢٠٣٤ = ٦٥٥١ بخاری. پوختهی موسلیم/٥، ژماره:

بەلکوردی/٤، رقم: ١٧١٠ = ٤٩١٨، ٦٠٧١، ٦٦٥٧. ترمذی. صفة جهنم: ٢٦٠٥.
ابن ماجه: زهد: ٤١١٦. تحفة الأشراف: ٣٢٨٥: (٨٤)

حاریشه‌ی کۆری و مهب (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: خۆشه‌ویست
(دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەدی با هه‌والتان پی بده‌م و نیشانه‌ی
مروفی خودا پێداوی به‌هه‌شتیان پی نیشان بده‌م؟). یاران (رمزای خودایان ئی
بی) فەرموویان: ئاده‌ی به‌رموو، ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بی): (هه‌موو موسوڵمانیکی لازمیوونی
بی نموودی، بی فیزی، خۆ به‌که‌م زانی بی ناز به‌هه‌شتیه‌، ئە‌و جوړه‌ که‌سانه
هه‌رچه‌ند خه‌لک به‌بی نموود سه‌یریان ده‌که‌ن، به‌لام له‌لای خودای گه‌وره
ئه‌وه‌نده به‌قه‌درو به‌پێژن، هه‌موو دووعاو نرایه‌کیان گیرایه‌، ئە‌گه‌ر یه‌کی له‌وانه
سویند بخوات له‌سەر شتی به‌پشتی که‌رمو به‌خششی خودا، خودا دلی ناشکیئێ و
سوینده‌که‌ی بۆ ده‌باته‌ سه‌رو کاره‌که‌ی بۆ جی‌به‌جی ده‌کات!).

ئه‌وجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەدی با
پێشتان بلیم که‌کی دۆزه‌خییه‌ و نیشانه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خ جیه‌و چۆنه‌؟). یاران
(رمزای خودایان ئی بی) فەرموویان: به‌رموو ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بی): (هه‌موو ئاده‌میزادیکی چاره
قورسی، پمزا قورسی، مچو مۆری، مرقنی گۆشتنی فیزی، به‌ده‌عیه‌ و ده‌ماری
زۆرخۆر دۆزه‌خییه‌!). {تاج/٤، زنجیره‌: ٥١، ژماره‌: ٤٨٣ — سوورمتی نوون}.

(٨٤) تجرید البخاری بەلکوردی/٤، ژماره‌: ١٧١٠ = ٤٩١٨ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره‌: ١٩٧١

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «رُبَّ أَشْعَثَ مَذْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ». {الحديث: ٧١١٩ = ٧١٤٦ فم}:

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: (زور کهسی شپو لهی پهرپووتی، قزو سمر نالوسکاوی، له شو و جل و بهرگ خو لاوی و تو زوای، که له بهر بی نموودی و هه زارو که می له م دمرگا و دمرگا دمستی پیوه دمنین، زور کهس هه میه له م حاله و له م رمنگه، له ناو خه لکا و ا بی نموودو بی بایه خه، به لام له لای خودا نه و منده ناسک و نازدارو به مقدمرو بهریره، داوای همرچی لی بکا دمست نانن بهروویه و داوای جی به جی دمکا). {ریاضی صالحین/١، زنجیره: ٣٢، ژماره: ٢٥٧}.

٨١٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ وَذَكَرَ الثَّاقَةَ وَالَّذِي عَقَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا اتَّبَعْتَ أَشْقَاهَا» اتَّبَعْتَ لَهَا رَجُلٌ عَزِيزٌ عَارِمٌ مَنِيْعٌ فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ وَذَكَرَ النِّسَاءَ فَقَالَ يَغْمِدُ أَحَدُكُمْ فَيَجْلِدُ امْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ فَلَعَلَّهُ يُضَاجِعُهَا مِنْ آخِرِ يَوْمِهِ ثُمَّ وَعَظَهُمْ فِي ضَحِكِهِمْ مِنَ الضَّرْطَةِ وَقَالَ لِمَ يَضْحَكُ أَحَدُكُمْ مِمَّا يَفْعَلُ. وَعَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ عَمَّ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ (الحديث ٤٩٤٢ - طرفه فی: ٢٠٠٥): (٨١٥)

عمبدوللای کوری زهممه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: گویم لی بوو پیغهمبهر (دروودی خودای لی بی) وتاری دمفهرموو، له وکاته دا باسی وشتره کهی نه موودی فهرموو، نیشانی نه و پیاوه چاره رمشه به دب ختهی هه ل دمدا که خودا له م نایه ته دا ناوی ناوه به دترین و خراپترین پیاوی نه و هوزه له خودا

(٨١٥) تعجید/٤، ژماره: ١٧٧٧ = ٤٩٤٢ بخاری. مسلم: ٧٢٠ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم

ياخيە، فەرمووی: پیاویکی بەدەسەلاتی بەهێز بوو، خاومەن دەسەلات و کەس و کارو خزمیکی زۆر بوو، کە پشتیان دمگرت، وەکوو چۆن ئەبو زەمە لەناو ھۆزی قورمیش دا ئیستا خاومەن دەسەلات و کەس و کارو ئەویش ئاوابوو، بەلام ئەو ھەتا بێی بێ پەزاو شەپانی بوو، بۆیە کە چوو بۆگیانی و شترە کە کە موعجیزە حەزەرمەتی صالح پێغەمبەر بوو، وەناوی قەداری کۆری سالف بوو، و شترە کە پە ی کرد وکوشتی.

و پێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) باسی ژنانیشی فەرموو، فەرمووی: (ئەو چۆن کاریکە، پیاوی واتان و تیا، بە بێ ھۆیکە پەزا، ھەروا لەخۆیەو ھەل دموکتیتە سەر ژنە کە و پەلاماری دەدا، پێک وەک بەندە زەر خەردە بێ، ئاوا دار کاری و فەلاقی ئەو ژنە بەستە زمانە دما، کەچی دوور نیە ھەر ئەو پۆزە سەر لە ئیوارە، دەست بکاتە ملی ولە گەلی دا دروست ببێ، دەی ئەمە لە چی و ئەو لە چی!!).

ئەوجا خۆشەویست (دروودی خودای لێ بێ) لەبارە ئەووە کە بەتەر و تسی پەکتری پێ دما، تەم و نامۆزگاری کردن و فەرمووی: (ئەو چۆن حالیکە، شتی کە لە خۆتان پەودما، ئەگەر لە پەکیکی تران پوو بدات، بۆچی پێی پەدما، کاری و مەکەن). (تاج/ ٧/ ز ٧٤/ ل ٢٥١/ ز ١ + تاج/ ٣/ ل ١٣٢/ ز ٥٣ ز ١- ش/ ت).

پوونکردنەو:

١- لە کۆتایی فەرموودما، پێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) ئەم بەدکاری ھۆزی ئەموود، دەشوبھینی بە ئەبو زەمە ھە نامۆزای زوبەیری کۆری عەوامەو، ئەم ئەبو زەمە ناوی ئەسودە کۆری موططەلیبی کۆری

ئەسەدى كۆرى عەبدولعوززايە، يەككە بوو لە خاوەن دەستە لاتەكانى مەككە، تەوس و لاقرتى بە پێغەمبەر دەکرد، بە كاھرى لە مەككە مرد، زەمەى كۆرپى كە باوكى صەحابى (عەبداللهى كۆرى زەمەى) ئەویش لە رۆژى غەزای بەدردا، بە بێرپاوى كۆزرا، لە گەل براىەكى تری دا كەناوى عەقىلى كۆرى ئەسود بوو.

٢- عەبداللهى كۆرى زەمەى كۆرى ئەسود (رەزای خودای لى بى) ھاوئێكى ناودارى پێغەمبەرە، بەس ئەم فەرموودمەى ھەىە لە بوخارىدا، كە لە راستیدا بریتىە لە سى فەرموودە. خوشكە زای ئوممو سەلەمەى ھاوسەرى پێغەمبەرە داىكى ناوى فەرىبەى كچى ئومەىەىە، ئەم فەرموودمەى كە لێردا دەگىرپێتەو سى برپارى تىداىە: باسى وشترەكەى ئەموود و نەى كەردن لە پێكەنین بە با لىبەربونەوو نەى كەردن لە لىدانى ژن، ھەندى فەرموودە گىرمرەو كەردووانە بە سى فەرموودە وە بە جیا جیا دەگىرپێتەو.

كۆرپى ھەبوو ناوى يەزىدى كۆرى عەبدوللای كۆرى زەمەى بوو، موسلىمى كۆرى عەقىبە، لە رۆژەكەى ئەل حەررەدا شەھىدى كەرد، بەدىلى ھىنايان بۆ موسلىم، پى گوت: پەيمان بەدە لەسەر ئەو كە تۆ بەندەو كۆىلەى يەزىدى كۆرى موعاوىيەى، كە فەرمان رەواى موسلمانانە، خۆى چى برپار دەدات بەرانبەر بە خوين و مالت مافى خۆىەتى. يەزىد گوتى: من ئامۆزای فەرمانرەواى موسلمانانەم، پەيمانى دەدەم، لەسەر رەفتار كەردن بەنامەى خودا و سووننەتى پێغەمبەر، جا لەسەر ئەم بنىاتە خۆى سەر پشك بى، سەبارەت بە خوين و سامان و خىزانەم، چى برپار دەدات با بىدات).

يەزىد لەوھوپپىش دۆستى يەزىدى كۆرى موعاوىيە بوو، جا كە واى گوت، موسرىف گوتى : لە گەردنى بدن. مەروان راپەرى و خۆى دا بەسەرىدا و گوتى: منىش لە گەلدا نەكوژن نا يەلم بىكوژن، موسرىف گوتى: (ئەگەر مەروان لى

دوورکه و ته وه، نهوا باشه نهگينا همدوکیان بهسمر یه که وه بکوژن). نیترو مهروان لیی دوورکه و ته وه و دایان له گهردنی، لهو رۆژمدا زۆر له کوپانی عهبدوللای کوپری زهمعه شهید بوون، که برای نهم یهزیده بوون. بۆ زیاتر شارمزا بوون. بپروانه: ژ: ١٢١٣ تجرید - مختصر صحیحی بوخاری = ٢٩٥٩ فتح الباری = بهرگی سییهم لاپهه: ٣٣٦).

٨١٦- عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ يَقُولُ: إِنَّ (الْبَحِيرَةَ) الَّتِي يُمنَعُ دَرُّهَا لِلطَّوَاغِيتِ فَلَا يَخْلُبُهَا أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَمَّا (السَّائِبَةُ) الَّتِي كَانُوا يُسَيِّبُونَهَا لِأَلِهَتِهِمْ فَلَا يُحْمَلُ عَلَيْهَا شَيْءٌ، وَقَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَيْتُ عَمْرُو بْنَ عَامِرٍ الْخَزَاعِيَّ يَجْرُ قُصْبَهُ فِي النَّارِ، وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَاتِبَ». {الحديث: ٧١٢٢ = ٧١٤٩ فم. تجرید البخاری بالكوردی/٤، رقم: ١٤٠٢ مكرّر = ٣٥٢١، ٤٦٢٣ فتح الباری. تحفة الأشراف: ١٣١٧٧: (٨١٦)}

زوهری، واته: ابن شههاب (رحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: له سه عیدی کوپری موسه ییهم بیست دمیضه رموو: له کاتی روونکردنه وهی نهم نایه ته دا:

{ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - المائدة - ١٠٣/٥ }.

واته: یهزدانی پاك و پیروژ، خودای گه و ره و سهرومر نه (به حیره) ی دانا وه و نه (سائیه) و نه (وه صیله) و نه (حام) به لام کهسانی بی باوهر و بی پروا و کوومه لهی بی نایینان درو هه ل دبهستن، بهدم خودا وه و دهلین: نه مانه هه و

(٨١٦) تجرید البخاری/٤، ژماره: ١٤٠٢ = ٣٥٢١ بخاری. بوختهی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٨١ - ٧١٢٢

شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦١ رقم الباب/٩).

خودا بېړیاری داون، زوربهی نهمانهیش کهئەم درۆیانە دروست مەکن، بێ ھۆش و بێ ئەقڵن).

زوهری ھەرموو: بیستم لە سەعیدی کۆری موسەییەب دمیفەرموو: بەحیرە بەو وشترە دەلێن کە شیرمەکیان ھەدمەغە دمکرد بۆ بتە سەرکەشەکانیان، لەبەرئەو کە پێنج سەک لەسەر یەک زاو و دوا سەکەکی نێرینە بوو، نێتر بەرەلایان دمکرد، نەسواری دمیوون و نەھیچیان پێ دمکرد، وەبۆ نیشانەیش گوێیان شەق دمکرد، ناویان دنا بەحیرە، واتە: گوێ ھەلدا، سانیبەیش بەو وشترە دەلێن کە ھەندێ کەس نەخۆش دمکەوت دمیگوت: ئەگەر خودا لەم نەخۆشینە چاکی کردمەو ھەیسارە و شتر سانیبەیی، واتە: مەرەخەس و بەرەلایی بۆ خودا و ھەندە درۆینەکانیان، نێتر نەسواری دمیوون و نە باریان ئی دنا. وەمسیلەیش ئەو وشترە مێنگەییە بوو کە نۆبەرەکی و سکی دووھەمی لەسەر یەک مێچکە بوون و نێرمیان لە نێواندا نەبوو، بۆیەیش پێیان دمیگوت وەمسیلە، بەکوردی واتە: گەییئەر، چونکە دوو مێچکە بەیەک دمیگانە، جا ئەویشیان بەرەلای دمکرد و تەرخانیان دمکرد بۆ خودا درۆینەکانیان، ھامیش وشترە نێرمیە کە دمیکن بەکەل، ئەندازمیەکی دیاریکرا و دمیپەرئ و وشترە مێنگە بەکەل کەل دنا، نێتر لەپاش ئەو ئازادیان دمکرد لەبار کێشان و سەر بێرن و تەرخانیان دمکرد بۆ خودا درۆینەکانیان.

سەعیدی کۆری موسەییەب دمیفەرموو: ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بێ) دمیفەرموو: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دمیفەرموو: (عەمری کۆری عامیری کۆری لوحەیی خوزاعیم، لەناو ناگری دۆزەخدا بینی، ھالی زۆر شەربوو، ریحۆلە، خۆی بەناو ناگرمەدا بەکێش دمکرد، چونکە ئەو یەکەم

کهسی بوو که ئاژه‌لی سانییه‌ی داهیناوه). {تاج/٤، زنجیره: ٦، ژماره: ٢٨٤٨ – سوورمتی مانیده}.

(١٤) باب فناء الدنيا وبيان الحشر يوم القيامة

له‌ناوچوونی جیهان و کۆتایی هاتنی و پوونکردنه‌وه‌ی چۆنیستی هه‌شرو

کۆکردنه‌وه‌و گێترکردنه‌وه‌ی دروستکراوان

٨١٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرْلًا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! النِّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَتْ: قَالَ: «يَا عَائِشَةُ! الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ». {الحديث: ٧١٢٧ = ٧١٥٦ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٥، رقم: ٢٠٢٩ = ٦٥٢٧ فتح الباری: (٨١٧)}

عائیشه (رمزای خودای لێ بێ) هه‌رمووی: له‌ پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌وێست و ئازیزم بیست، ده‌یفه‌رموو: (له‌رۆژی قیامه‌تدا، به‌ره‌ی ئاده‌میزاد به‌نیرو مێیانه‌وه که هه‌شر ده‌کری، به‌پێی په‌تی و به‌رووت و قووتی و به‌ خه‌ته‌نه نه‌کراوی هه‌شر ده‌کری).

منیش هه‌رزیمکرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌و پیاوو ژنانه که هه‌موویان به‌یه‌که‌وه هه‌شر ده‌کری، چۆن ته‌ماشای شه‌رمگای یه‌کتری ناکه‌ن و کۆنه‌ندامی زاوژی یه‌کتری نابینن؟

هه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): {ئه‌ی عائیشه! رۆژمه‌کی ئه‌وه‌نده سه‌خته، کێ ده‌په‌ره‌ژێته سه‌ر شتی وا، کار له‌وه‌دا نییه که خه‌لک بیر له‌شتی

(٨١٧) تجريد البخاری/٥، ژماره: ٢٠٢٩ = ٦٥٢٧ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٥٠ = ٧١٢٧

شیخا (بخاری رقم الكتاب/٨١ رقم الباب/٤٥).

وابكه نه وه، يا ته ماشای يه كتری بكه نه!}. {تاج/ ۴، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۲۰۳ -

سوورهنی عه به سه + ریاض/ ۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۴۱۱ - ترسان له قاری خوا}.

۸۱۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اَنْتُمْ مَحْشُورُونَ خُفَاةُ غُرَاةٍ غُرْلًا ثُمَّ قَرَأَ: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا أِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ وَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ، وَأَنَّ أَنَسًا مِنْ أَصْحَابِي يُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ فَأَقُولُ: أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقُولُ: ائْتُهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَغْصَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَرَفَّقْتَنِي﴾ - اَلَى قَوْلِهِ - ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الحديث: ۳۳۴۹، اطرافه في: ۳۴۴۷، ۴۶۲۵، ۴۶۲۶، ۴۷۴۰، ۶۵۲۴، ۶۵۲۵، ۶۵۲۶).^(۸۸)

ئيبنو عه بباس (رمزای خوايان لى بى) فهرمووی: خو شه ويست (درودی خودای له سهر بى) دوانىكى دا، له و دوانه دا فهرمووی: (ئهى كۆمه لئهى ئادهميزاد! بىگومان كه ئىوه له قيامه تا له پاش مردن زيندودم كرينه وه، وبه پىخاوسى و به پرووت و قووتى و به سوننمه نه كراوى حه شر دمكرين و دميرين بۆ مهيدانى حه شر و لى پرسينه وه بۆلاى خودای گه و ره. ئه و جا حه زرمه (درودی خودای له سهر بى) ئه م ئايه تهى خويندموه كه دمفه رموى: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا أِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۴-۲۱) واته: خودا دمفه رموى: له روژى قيامه تا وهك چۆن خودای گه و ره له سهرمه تاوه مروفي دروست كرده، كه له سكى داىكى دمكه ويته خواره وه پرووت و قووت و خه ته نه نه كراوه بى مال و بى پارو پووله، ئاواش به بى كه م و زياد، له سهر هه مان شيوه، له روژى قيامه تا خودا دروستى دمكه اته وه).

^(۸۸) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۳۴۳ = ۳۳۴۹ بخارى. بوختهى موسليم/ ۵، ژماره: ۲۱۵۱ = ۷۱۳۰ شيجا

ئىنجا پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (بىزانن! رۇزى
زىنەوۈ يەكەم كەسى كە پۇشتە دەكرىتەوۈ بەرگى لەبەر دەكرىتەوۈ ئىبراھىمە،
ھۇشيار بن! كە چەند پىاۋى لەنۇمەتى من دىنن و بەرەو لاي چەپ بەرەو ناو
ئاگرى دۆزەخ بەكىشىيان دەكەن ، لەتاقمەى ئەم ئايەتەن كە دەفەرموئ:
﴿واصحاب الشمال ما أصحاب الشمال﴾ الواقعة ۵۶/۱.

جا منىش بەسەر سامىيەوۈ دەلىم: ئەى پەرۋەردگار! خۇ ئەمانە لەلاى
خۇيان ھاورپى من بوون، ئەوۈ بۇ كوييان دەبەن؟ دەفەرموئ: ئەى موخەممەد!
تۇ ئاگات لى نىيە كە لەپاش مەرگى تۇ چ فەرتەنەيەكيان بەرپاكرد بوو، ئەو جا
منىش وەك بەندەى فرەباش عىساي كورپى مەريەم دەلىم: ﴿وكنْتُ عليهم شهيدا
مادمْتُ فيهم، فلَمَّا توفيتني كنتَ انتَ الرقيبَ عليهم، وانتَ على كلِّ شَيْءٍ شهيد﴾
مائدة ۵/۱۱۷، واتە: عىساي كورپى مەريەم ، لەرۇزى زىنەوۈدا ، وەلامى
پەرۋەردگارى خۇى دەداتەوۈ، كەلىي دەپرسى ئەى عىسا! ئايا تۇ كاتى
پىغەمبەر بووى بەو خەلكەت گوتوۈ: من و دايكىشم بكەن بەخودا و وەك
خودا بمانپەرستن؟

عيسا لەسەر ئەم شىۋەيە وەلامى ئەم پىرسىارەى پەرۋەردگار دەداتەوۈ:
ھەتا من لەناوياندا بووم ئاگادارىم دەكردن و چاودىرەم دەكردن، نەمدەھىشت
كەشتى وا نابەجا بكەن، بەلام كاتى تۇ منت بىردەوۈ بۇلاى خۇت ، ئىتر تۇ خۇت
چاودىرەبووى بەسەريانەوۈ ، ھەرۈمكوو خۇت چاودىرى بەسەر ھەموو شتىكى
ترەوۈ، خۇت دىزانى شانيان چى ھەلدەگرئ ، ئەگەر سزاين دەمدەى ئەوا ديارە
سزاوارى ئەومەن و مولك مولكى خۇتە و كەس ھەقى قسەو رەخنەى نىيە، ئەگەر
بەمىھەربانى خۇشت لىيان دىبورى ئەوا لەگەورمىي خۇتە ، بەراستى تۇ تەوانا
لىزان و داناو كاردروستى ، كارى نابەجاو ھەلە لەتۈۈە دوورە (رياض/۱-۱۵۲ز-

١٦ف١٦٥. باسی فهرمان بهناگذاری کردنی سونمت + ریاض/٢ ل/١٤ ز/٥١ ف/٤٢٥
+ تاج/٦ ل/١٤٨ ز/٦ ف/٢٦-سوورمتی مانیده).

له ژماره: (٢١٥١)ی پوختهی موسلیم (مختصر صحیح مسلم)دا ناوایه،
بههری زورتی واتیادا، دمیکهین به شهرح:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَامَ فِيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: « يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مَخْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حُفَاءَ عُرَاءَ غُرْلًا - ثُمَّ قَالَ - (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ - ثُمَّ قَالَ - أَلَا وَإِنَّ أَوَّلَ الْخَلَائِقِ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ (عليه السلام) ، أَلَا وَإِنَّهُ يُجَاءُ بِرَجَالٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ ، فَأَقُولُ يَا رَبُّ أَصِحَابِي! . فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَخَذُوا بِعَذَابِكَ . فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ. إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} فَيَقَالُ لِي: إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ » . (الحديث ٧١٣٠ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٣١٥٦ ترقیم فم = فن = فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/المجلد الرابع الرقم: ١٣٤٣ = ٣٣٤٩، ٣٤٤٧، ٤٦٢٥، ٤٦٢٦، ٤٧٤٠، ٦٥٢٤، ٦٥٢٥، ٦٥٢٦. ترمذی. صفة القيامة: ٢٤٢٣. نسائی. جناز: ٢٠٨١. تحفة الأشراف/٥٦٢٢).

ئیبینو عهباس (رمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خوای لهسهری) لهدوانیکا په ندو ناموزگارییه کی شیرینی کردین، فهرمووی:
نه ی خه لکه! نه ی مروقینه! نه ی کو مه له ی نادمیزادینه! دلنیا بین له وه که ئیوه
له قیامت دا، له پاش مردنی جیهان، زیندوو دمکری نه وه، به پیخواوسی بهرووتو

قووتى و بەسوننەتەنەكراوى حەشر دىمكىرىن و كۆدىمكىرىنەومو دىمىرىن بۇ مەيدانى مەحشەرو لىپىرسىنەمو، بۇلاى خوداى گەورە).

ئەوجا خۇشەويست (دروودى خواى لەسەرىي) ئەم ئايەتەى بۇ پىشتىوانى ئەم مەبەستە خويىندەمو: { كَمَا بَدَأْنَا أَرَلَّ خَلْقٍ تُعِيدُهُ رَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } (سورة الأنبياء - ۲۱/۱۰۴)

واتە: خودا لەم ئايەتەدا دەفەرموى: لەرۇژى ژيانەومدا، وەك چۇن خوداى گەورە لەسەرمەتاو، مەروقى دروست كىردو، كەلەسكى دايكى دىمكەويتە خوارمو، رووت و قووت و خەتەنە نەكراومو، بى مال و بى پارەو پوولە، ئاومەهايش بەبى كەم و زىاد، لەسەر ھەمان شىومو حالى رووتوقووتى و پىخاوسى و سوننەتەنەكراوى خودا سەرلەنوى دروستى دىمكەتەوم.

ئىنجا خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەرىي و سەرو مال و منال و ھەست و نەست گىشتى بەقورىانى گەردى گۇرى پىرۇزى بى) فەرمووى: بىزان! رۇژى ژىنەمو يەكەم كەسكى كە پۇشتە دىمكىرىتەومو بەرگى لەبەر دىمكىرىتەمو ئىبراھىمە، ھۇشيارىن! كە چەن پىاوى لەگەلى ئىسلامى مەن دىمىنن و، بەرمەلاى چەپ، بەرمە ناو ئاگرى دۇزەخ بەكىشىان دىمكەن، ئەوانە لەتاقمەى ئەم ئايەتەن كەدەفەرموى: { رَأَصْحَابُ الشَّامِ مَا أَصْحَابُ الشَّامِ } (سورة الواقعة - ۵۶/۴۱)

خۇشەويست (دروودى خواى لەسەرىي) فەرمووى: كاتى بە بەرچاومەمو ئەوانە بەكىش دىمكىرىن بەرمە دۇزەخ، بەسەرسامى دەلىم: ئەى پەرومەردگار! خۇ ئەمانە لەكن خۇيان ھاورپى مەن بوون، ئەمو بۇ كوئىيان دىمەن؟ دەفەرموى: ئەى موحەممەد! تۇ ئاگات لى نىيە، كەئەمانە لەپاش مەركى تۇ چى فەرتەنەپەكىان بەرپاگرد بوو، ئەوجا مەنىش وەك بەندەى فرەباش، عىساى

كورى مەريەم دەلئىم: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} (سورة المائدة- ۵/۱۱۷).

عيساى كورى مەريەم، لەرۆژى ژينەومدا، وەلامى پەرورەدگارى خۆى دەمدا تەو، كەلىنى دەپرسى ئەى عيسا! ئايا تۆ كاتى پىغەمبەر بووى بەو خەلگەت گوتوو: كە من و دايكىشم بكن بەخوداو وەك خودا من و دايكم بپەرستن؟ عيسا لەسەر ئەم شىومىيە وەلامى ئەم پەرسىيارەى پەرورەدگار دەمدا تەو: پەرورەدگار! من هەتا لەناوينا بووم ئاگادارىم دەكردن و چاودىريم دەكردن، نەم دەهيشت كەشتى وا نابەجى بكن، بەلام كاتى تۆ منت بىردموە بۆلاى خۆت ئىتر تۆ خۆت چاودىربووى بەسەريانەو، هەر وەك خۆت چاودىرى بەسەر هەموو شتىكى ترەو، خۆت دىزانى ئەى خودايە! كەشانيان چى هەل دەگرى، ئەگەر سزايان دەمدى ئەوا ديارە سزاوارى ئەومن و مولك مولكى خۆتە، چى لى دەكەيت رەوايە، كەس هەقى قەسو رەخنەى بۆنىيە، خو ئەگەر بەمىهرمباني خۆشت لىيان دەبوورىت، ئەوا گەورمىي خۆتە، بەراستى تۆ ئەى خودايە! دلئىام كەتەواناو لىزان و داناو زاناو كاردروستى، كارى نابەجى و هەلە لەتۆو دەوورە.

خۆشەويست (دروودى خواى لەسەربى) فەرمووى: جا منيش وەك عيسا دەلئىم: خودايە! من هەتا لەناوينا بووم چاودىريم كەردوون، لەپاش مەرگم خۆت ئاگات لىيانە، سزايان دەمدى كەيفى خۆتە، لىيان خۆش دەبى، فەرمان فەرمانى تۆيە.

خۆشەويست (دروودى خواى لەسەربى) فەرمووى: لەپاش ئەم پەرسىيارو وەلامە، دەفەرموئ پىم: ئەى موحەممەد! ئەمانە هەر لەگەل تۆ مەردىت و لىيان جىابوووتەو، پاشەو پاش لەئايىن هەلگەرپانەو پاش گەز بوونەو! (تاج/ ۴/ ز/ ۶/ ز/ ۲۸۵۱ - سوورەتى مائىدە) + (رياض/ ۱/ ز/ ۱۶/ ز/ ۱۶۵ + رياض/ ۲/ ز/ ۵۱/ ز/ ۴۲۵).

٨١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ: رَاغِبِينَ، رَاهِبِينَ، وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيرٍ، وَثَلَاثَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَتَخْشَرُ بَقِيَّتَهُمُ النَّارُ، تَبَيَّتْ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا، وَتُنْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا».

{الحديث: ٧١٣١ = ٧١٥٨ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ٢٠٢٨ = ٦٥٢٢ فتح الباری. نسائی. جناز: ٢٠٨٤. تحفة: ١٣٥٢١}:(٨١)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) دەفەرموێ: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەرموێ: (تۆزێ لەپێش بەرپاڤوونی قیامەتا، ھەشرێ لە جیھاندا دەبی، لەو ھەشرەدا ھەردوم بەسێ کۆمەڵ کۆدەگرێنەو و دەبن بەسێ دەستە سەرھکییەو:

دەستە یەكەم: پێشەنگەکانن، ئارموزوومەندانی دیداری خودان و، لەرابووردووی خۆیان بێزارن، چونکە ئەو مەندە تەمەرزۆی دیداری خودای خۆیانن، لەھەموو شتیکی تر بێزارن.

دەستە دووھم: ئەوانەن کە دوو کەس، یاسێ کەس، یاچار کەس، یا پێنج کەس، یا شەش کەس، یا ھەوت کەس، یا ھەشت کەس، یا نۆکەس، یا دەکەس، بەسەرھو بەنۆرە، بەرودوای یەگرتی، سواری یەك و شتر دەبن، یاخود دوو کەس دوو کەس، یا سێ کەس سێ کەس، یا چوار کەس چوار کەس... تاد، پێکەو لە پاشکۆی یەگرتییەو سواری یەك و شتر دەبن و ئەم دەستە یەك لە پلەو پایەدا ناومەندن.

(٨١) تجريد البخاري بالكوردی/٥، ژمارە: ٢٠٢٨ = ٦٥٢٢ بخاری. پوختە موسلیم/٥، ژمارە:

دەستەى سىيەم: وە ھەرجى لەمانە ماپەو دەستەى سىيەمەن و ئاپەخى ھەرسى كۆمەلەكەن، ئاگر وەك شوان دەمیاندا تە بەرو وەك ران بەرمەو سارای مەحشەر لىيان دەخوړئ، ئیتەر چەند رۆژ بەرپۆمبىن ئاگرەكەيش لەگەلئانداپە، لە ھەركوئ شەو بکەنەو دە ئاگرەكەيش بەدیاریانەو لەوئ شەو دەكاتەو، لە ھەركوئ نیومپروان وچان بگرن، ئاگرەكەيش لەگەلئانا لەویدا وچان دەگرئ، لە ھەركوئ بەیان بکەنەو، ئاگرەكەيش ھەروا، لەكوئ ئیوارە بکەنەو ئاگرەكەيش ھەروا. {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۵۶۴۱ - زیندوو بوونەو دەو كۆمەلەبوون بۆ لىپرسینەو}. .

روونکردنەو:

ئەم واتاپە بۆ ئەم ھەرموودمىە، كە ئەم كۆبوونەومىە لەدنیا دا دەبى، وەسى كۆمەلەكەيش ئەو سى دەستەپەن كە باسکران ئەمە پەسەندى ئىمامى نەو دەویپە (رەحمەتى خودای ئى بى) لە شەرحى صەحیحى موسلىمدا، وە لىكدانەو دە تریش بۆ ئەم ھەرموودمىە كراو، بەلام گرنگ ئەو مىە كە ئىمە لە كرۆكى حالەكە تى بگەین و پەندو نامۆزى ئى وەربگرن و خۆمانى بۆ نامادە بکەین.

(۱۵) باب فى صِفَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَعَانَا اللّٰهُ عَلَى اَهْوَالِهَا

باسى چۆنىتى رۆزى قىامەت، خودا بە لوتفى خۆى پەنامان بەدا لەو كشتە

ترس و سامو بىمانەى كە وا لە رىماندا

۸۲۰- عن ابن عمر (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «(يَوْمُ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ)، قَالَ: (حَتَّى يَقُومَ أَحَدُهُمْ فِى رَشْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أَذُنَيْهِ)». (الحدیث ۷۱۳۲ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۷۱۵۹ حسب

ترقیم فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم: ١٧١٤
= ٤٩٣٨، ٦٥٣١ فتح الباري). (٨٢٠)

عبداللّٰى كورى عومهر (رمزى خودايان لى بى = رمزى خودا لهخوى و
لهعومهرى باوكى) فهرمووى: پيغه مبهر (دروودى خوى لهسهر بى) فهرمووى:
نهم نايه ته كه دمفهرموى: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} (المطففين - سورمتى
ژماره: ٨٣ نايه ته ژماره: ٦) واته: نهو رۆژه رۆژيكي گه لى گهورميه، نهو خه لكه
سهرجه م لهبهر بارمگاي په رومردگارى همردوو جيهان دا، بو پرسينه و مو
دادپرسى، دمستهو نه زمړ رادموستن.

فهرمووى: لهكاتى روودانى راومستانى نهم رۆژدا هه لويست وا ئالوز
دمبى و، نهومنده به پيوه رادموستن و نهومنده ماندوو و شهكت دمبن، هى وايان
ههيه نهومنده دموستى، همتا بنا گووى له نارمقى خوى دا دمچه قى. (تاج/٤
ز/٦٦ ژ/٤٢٠٥ - سورمتى موطه فففيضين).

٨٢١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
يَغْرُقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرْقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى
يَبْلُغَ آذَانُهُمْ. (الحديث): (٨٢١)

نهبو هورميره (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: حمزمت دروودى خوى
لهسهر بى- فهرمووى: (لمرؤزى ژيانه ودا نهو خه لكه دمكه ونه سه خلمتیه كى
واوه نارمق دمكه ن، نارمقيكي زور زور، تمنانمت حمفتا بال نارمقيان به ناخى

(٨٢٠) تجريد/٤، ژماره: ١٧١٤ = ٤٩٣٨ بخارى. پوختهى موسليم/٥، ژماره: ٢١٧٤ = ٧١٣٢ شيحا

(بخارى رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٨٢).

(٨٢١) تجريد/٥، ژماره: ٢٠٣٠ = ٦٥٣٢ بخارى. پوختهى موسليم/٥، ژماره: ١٩٥٤ = ٧١٣٤ ترقيم

شيحا (بخارى رقم الكتاب/٨١ رقم الباب/٤٧).

زمویدا دهچیتە خواریوه، وەکێ تریش پهنگاوی ئارمقی لهشیان وانهوق
دمکاتهوه، ههتا دمکاته لالغاومیان، گهێ جار دمکاته بناگوێ یان! . (ریاض/١
ل/٣١٤ ژ/٨/٤٠٣ ش).

ئهمهیش گیرانهوهی پێشهوا موسلیمه، که وا له بوختهی موسلیم
(موختهصهری صهحیحی موسلیم)دا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْعَرَقَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ لَيَذْهَبُ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ بَاعًا، وَإِنَّهُ لَيَبْلُغُ إِلَى أَفْوَاهِ النَّاسِ أَوْ إِلَى آذَانِهِمْ».
(يَشْكُ ثَوْرٌ أَیْهُمَا). {الحديث: ٧١٣٤ = ٧١٦١ فم = فم = فتح الملهم + تجريد
البخاری بالکردی/٥، رقم: ٢٠٣٠ = ٦٥٣٢ فتح الملهم. تحفة الأشراف: ١٢٩١٩} :

ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی
خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (لهروزی زیانهوه، ئهو خهکه دمکونه
سهخلهتییهکی واوه، ئارمق دمکهن، ئارمقیکی زۆر زۆر، بههوی نارهحهتیو
مهینهتی زۆرهوه، تهنانمت ئارمقیان ههفتا گهز بهناخی زمویدا دهچیتە
خواریوه!

لهلایهکی تریشهوه پهنگاوی لافاوی ئارمقی لهشیان وا نهوق دمکاتهوه،
ههتا دمکاته لالغاومیان، گهێ جار دمکاته بناگوێیان!.

فهرموودهکه له بوخاریدا، بهم شیوهی پێشهومیه، ههروا له ریاض
الصالحیندا، بهلام له موسلیمدا، له کوئاوه ئهم پتریه ههیه: ئهور که له
ئهبولغهیشهوه، ئهویش له ئهبو هورمیرهوه، ئهم فهرموودمیه دمگیریتیهوه،
گومانی بو پهیداوو بوو، لهوهدا که فهرمووییهتی: (دمکاته لالغاومیان) یا
فهرمووییهتی: (دمکاته بناگوێیان!). {تاج/٥، زنجیره: ١٢٠، ژماره: ٥٦٤٩ + ریاضی
صالحین/١، زنجیره: ٥٠، ژماره: ٤٠٣ - ترسان لهقاری خودا}.

(١٧) باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه وإثبات عذاب القبر والتعود منه

نهوهی ده مری به یانیان و نیواران جیگهی خوئی له بههشتا پی نشان دهدری،
نهگهر بههشتی پی، وه جیگهی خوئی له دۆزه خا پی نشان دهدری نهگهر
دۆزه خی پی، له ناو گۆره کهی دا، سزای ناو گۆر چه سباوه و په ناگرتن به خودا
له سزای ناو گۆر کاری په سهنده و سونهته

٨٢٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشَى، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، يُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ٧١٤٠ = ٧١٦٧ فم. تجريد ٧٨/٢، رقم: ٦٥٨ = ١٣٧٩، ٣٢٤، ٦٥١٥} (٨٢٢)

عهبدوئلائی کوری عومهر (رمزای خودایان لی پی) فهرمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهه پی) فهرمووی: (نیوه کاتی دهمرن، گشت روژی
به یانیان و نیواران، ههر که سههتان، جیگهی خوئی پیشان دهدری، جا نهگهر
بههشتی پی نهوا جیگهی خوئی له بههشتا دهبینی، وه نهگهر دۆزه خی پی،
نهوا جیگهی خوئی له دۆزه خا دهبینی، وه پیی دهلین: نه مه جیگهته، له روژی
قیامهتا، که خودا زیندووت دهکاته وه، دپیته ئیرو نه مه مالی ههتا ههتاییه).
{تاج/١/٥٧٠، زنجیره: ٢٢٤، ژماره: ١١٤٨}.

٨٢٣- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا، فَقَالَ: «يَهُودُ تُعَذَّبُ فِي قُبُورِهَا».

(٨٢٣) تجريد ٢، ژماره: ٦٥٨ = ١٣٧٩ بخاری. بوختهی موسلیم/١، ژماره: ٤٩٠ = ٧١٤٠ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٢٣ رقم الباب/٩٠).

{الحديث: ٧١٤٤ = ٧١٧١. تجريد ٧٨/٢ رقم: ٦٥٦ = ١٣٧٥. نسائي. جناز: ٢٠٥٨. تحفة الأشراف: ٣٤٥٤}: (١٨٣٢)

ئەبو ئەيىوبى ئەنصارى (رەزى خۇداى ئى بى) دەفەر موئ: جارى
بېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) لەپاش خۆرئاوا بوون، تەشرىفى دەر جوو
بو دەر موئ مەدینە، دەرگىكى سامناكى بیست، لەبارمیهو دەر موئ: (ئەو
جوولەكەن لە گۆرەکانیان سزاو ئازار دەرئ).

١٨٢٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرَعَ نِعَالِهِمْ». (زَادَ فِي رِوَايَةٍ: إِذَا انْصَرَفُوا) قَالَ: «يَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَقْعِدَانِهِ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟». قَالَ: «فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ». قَالَ: «فَيَقَالُ لَهُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبْذَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا». قَالَ قَتَادَةُ: وَذَكَرْنَا أَنَّهُ يُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا، وَيُمْلَأُ عَلَيْهِ خَضِرًا إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ). {الحديث: ٧١٤٥ = ٧١٧٢ فم. تجريد ٥٨/٢، رقم: ٦٣٨ = ١٣٣٨، ١٣٧٤. أبو داود. جناز: ٣٢٣١. نسائي. جناز: ٢٠٥٠. تحفة الأشراف: ١٣٠٠}: (١٨٣٤)

ئەنەسى كورپى مالىك (رەزى خۇداى ئى بى) فەر موئ: خۆشەويست
(دروودى خۇداى لەسەر بى) فەر موئ: (كاتى بەندە دايدەنن لەناو
گۆرەكەيداو، ھاورپىكانى بەرمودوا دەرپنەو، ھىشتا گوئى لە چرپەى

(١٨٣٢) تجريد ٢، ژمارە: ٦٥٦ = ١٣٧٥ بخارى. بوختەى موسليم/١، ژمارە: ٤٩٤ = ٧١٤٤ شيخا
(بخارى رقم الكتاب/ ٢٣ رقم الباب/ ٨٨).

(١٨٣٤) تجريد ٢، ژمارە: ٦٣٨ = ١٣٧٤ بخارى. بوختەى موسليم/١، ژمارە: ٤٩١ = ٧١٤٥ شيخا (بخارى
رقم الكتاب/ ٢٣ رقم الباب/ ٨٧).

کهوشه‌کانیان، که دوو فریشته که ناویان نه‌کیرو مونکهره، دمگه‌نه سهری و داید‌نیشینن و پیی ده‌لین: باومرت چیه سه‌بارت بهم پیاوه؟ واته: دمربارهی ئەم پیاوه که‌ناوی موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدو‌ل‌لایه بیرو باومرت چیه و چی نییه؟! فهرمووی: (جا ئەوهی موسولمان بی، له وه‌لامیانا به زمانیکی ره‌وان ده‌ل: ناگادارم که ئەم پیاوه به‌ندهی باش و پیغه‌مبه‌ری خودایه، ئەوجا پیی دمگوتری: ئانه‌وه جیگه‌ی تۆ بوو له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، سه‌پریکه خودا بو‌ی گۆرپیوته‌وه به‌و شوینه‌وه خۆشه، له‌به‌هه‌شتا، جا ئەویش هه‌ردوو جیگه‌که به‌چاوی خۆی دمبینی، قه‌تاده فهرمووی: باسکرا بۆ ئیمه: که ئیتر حه‌فتا بال گۆرمه‌که‌ی گوشاد دمکری بو‌ی و پر ئەبی له به‌هره‌وه خه‌لاتی ته‌رو تازه‌و زۆر هه‌تا رۆژی قیامه‌ت).

له بوخاریدا ئەمه‌ی پتره: (به‌لام بی‌پروا (یا دوو روو) که هه‌مان پرسیا‌ری ئی دمکری، ده‌ل: ئاگام له‌هیج نییه، ئەوه‌نده هه‌یه سه‌یری ده‌می خه‌لکم کردووه، ئەوان چییان گوتوووه منیش ئەوه‌م گوتوووه! ئەوانیش پیی ده‌لین: ده‌ک هه‌ر نه‌زانیت! ئیتر یه‌ک گورزی ئاسنینی ئی دمدن، ئەوسا له‌تاوا یه‌ک قیزه‌ دمکا، هه‌رچی له‌ده‌ورو به‌ریه‌تی دمیبیستی، مرو‌فوو جنۆکه نه‌بی، ئەو دوو ره‌گه‌زه‌ نایبیستن). {تاج/١/٥٦٨، ژماره: ١١٤٦، زنجیره: ٢٢٤}.

١٢٥- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَقْبَعَ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ، أَتَى، ثُمَّ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: (يُبَيِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ). (الحديث ١٣٦٩ - طرفه في: ٤٦٩٩): (١٢٥)

(١٢٥) تجرید/٢، ژماره: ٦٥٢ = ١٣٦٩ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/١، ژماره: ٤٩٢ = ٧١٤٨ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٢٢ رقم الباب/٨٧).

بهراء (رمزای خوی لی بی) گوتی پیغه مبهـ دروودی خوی لهـ سهر بیـ
 فهرمووی: (موسولمان کاتی دمنیزن، دوو فریشته - که ناویان نهـ کیر و مونکیر -
 بو تافیکردنهـ و دینهـ سهری و دایدمنیشینن و لیی دهرسن: خوات کییه؟
 پیغه مبهـرت کییه، لهـ سهر چی ناینیکی؟ خوی گهورهـش توفیقی دمدات و
 دهـلی: اشهد ان لا اله الا الله وان محمد رسول الله).

شایهـتی دمدم که هـرخودا خودایهـ و خوی بهـهـقی تر نییهـ و محمد
 پیغه مبهـری خودایهـ، خوی من ئەللایهـ و پیغه مبهـرم موحهـمهـدهـ، جا مهـبهـست
 لهـم ئایهـتهـ پیرۆزهـ ئەم پرسیارو وهـلامهـی ناوگۆرهـ، که لهـقورئان دا دهـفهرموئ:
 ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ ۝١٤-٢٧﴾.

واتهـ: خوی گهورهـ بهـهـوی ئەم وتارهـ دامهـزراوهـ جوانهـوهـ، که ووشهـی (لا اله
 الا الله محمد رسول الله) یهـ موسولمان رزگار دهـکاو دایدمهـزرینی لهـ دنیاو
 قیامهـتدا. (تاج/١/ ٥٨٠ ف/١) بـروانهـ: فهرموودهـی ژمارهـ/٦٣٨ لهـتهـجرید.
 لهـ پوختهـی موسلیمدا، ژمارهـ: (٤٩٢) دا ئاوايهـ:

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ:
 « (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ). قَالَ: « نَزَلَتْ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، يُقَالُ لَهُ:
 مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ، وَنَبِيِّ مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وسلم)، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ
 وَجَلَّ: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ). {الحديث:
 ٧١٤٨ = ٧١٧٥ فم. تجرید/٢/ ٧٥، رقم: ٦٥٢ = ١٣٦٩، ٤٦٩٩. أبو داود. سنة:
 ٤٧٥٠. ترمذی. تفسیر: ٣١٢٠. نسائی. جناز: ٢٠٥٦. ابن ماجهـ. زهد: ٤٢٦٩ }:

بهرائی کوپی عازیب (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: لهـ پیغه مبهـرموهـ
 (دروودی خوی لهـ سهر بی) دهـفهرموئ: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۝١٤-٢٧﴾ واتهـ: خوی گهورهـ بهـهـوی ئەم وتارهـ

دامه زراوه جوانه وه كه وشه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه موسولمان رزگار دمكاو دايدمه زرينی له دنياو له هيامه تدا. فهرمووی: نه م نايه ته سه باره ت به سزای گوڤ هاته خوارم وه، موسولمان كاتئ دهرئ و دمينيژن، دوو فريشته (كه ناويان نه كير و مونكيره) بو تافيكردنه وه، دينه سهري و دايدمنيشينن و ليی دهرسن: خوات كي يه؟ پيغه مبهرت كي يه؟ له سه رجي نايينيكي؟ خودای گهورميش ناراسته ی دمكاو دهئ: خودای من يه زدانی پاكه و موحه ممد پيغه مبهرمه، جا مه به ست نه م پرسيار و وه لامه يه، كه له قورناندا دمهرموئ: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ - ۲۷/۱۴ - سورة إبراهيم}. {تاج/۱/۵۶۸، ژماره: ۱۱۴۵}.

۸۲۶- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ يَوْمَ بَدْرٍ بَارَبْعَةَ وَعِشْرِينَ رَجُلًا مِنْ صَنَادِيدِ قُرَيْشٍ فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ أَطْوَاءِ بَدْرٍ خَبِيثٍ مُخْبِتٍ وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَلَمَّا كَانَ بِبَدْرِ الْيَوْمِ الثَّالِثِ أَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ فَشَدَّ عَلَيْهَا رَحْلُهَا ثُمَّ مَشَى وَاتَّبَعَهُ اصْحَابُهُ وَقَالُوا: مَا نُرَى يَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَعْضِ حَاجَتِهِ حَتَّى قَامَ عَلَى شَفَةِ الرَّكِيِّ فَجَعَلَ يُنَادِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَيَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ أَيْسَرُكُمْ أَنْتُمْ أَطَعْتُمْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تُكَلِّمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ (الحديث: ۳۹۷۶): (۸۳۱)

نه بو طه لحه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پيغه مبهر (دروودی خودای لی بی) له روژی به دردا، فهرمانی فهرموو لاشه ی بیست و چواركه سیان

(۸۳۱) تجرید/۴، ژماره: ۱۵۲۷ - ۳۹۷۶ بخاری + تجرید/۱، ژماره: ۱۷۲ = ۴۴۰ بخاری. پوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۱۵۹ = ۷۱۵۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۶۴ رقم الباب/۸).

لهگه وړه پياوونی قورمیش، که له غمزی به دردا کوژرا بوون، برك دايه ناو بیرئ
له بیرمکانی به درموه که به بهرد هه چنرابوون، به راستی تابلیی بیرکی بیس و
چه پهل بوو، پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) دمستووری وابوو که خودا
سه ری دمخست به سه ر هۆزیکا سی شهو لهو مهیدانه دا، له دهشتایی بهرمالان دا
دهمایه وه، له غمزی به دریش دا له رۆزی سییه می زالیوونی دا، فهرمانی فهرموو
و شترمه گیان بۆ کوپان کرد، نهوسا سواربوو و رۆیست و، یارانی شوینی کهوتن و
گوتیان: ببی و نه بی بۆ کاریکی تایبه تی خوی ده چی، خه شه ویست (دروودی
خودای لی بی) سواربوو، رۆیشت هه تا چوو ه سه ر لیواری بیرمه کهو، له وئ
راومستاو دمستی کرد به بانگ کردنی کافره کوژراوه مغانی ناو بیرمه کهو یه که یه که
به ناوی خۆیان و به نای باوکیانه وه بانگی دمکردن و دمیغه رموو: (ئه ی فیساری
کورپی فیسار! ئه ی نه وه و ئه ی نه وه! ئایا په شیمانیتان حاسل کردو، ئیستا خۆزگه
ده خوازن که ئه م په ندمتان به خۆتان نه دایه، وه له دنیا دا موسولمانان ببونایه و،
له فهرمانی خودا و پیغه مبهه ری خودا دمرنه چوونایه و، ئه م رۆزی پرشه تان
به سه ر خۆتان نه هینایه، ده ی بزائن نه و ئیمه له سایه ی خواوه به ئاواتی خۆمان
گه یشتین و نه و مژدمو به ئینه ی که خودای خۆمان وا ده ی پی دابووین دمستان
کهوت و به چاوی خۆمان دیمان، دیاره ئیومش به تۆله ی سه ختی کاری به دی
خۆتان گه یشتوون و نه و هه پرشه و ئیش و ئازاره ی که خودا واده ی نه وه ی
پییتان دابوو، به چاوی خۆتان دیتان، عومه ر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
قوربان! قسه ی چی له گه ل جسته ی بی گیاندا ده که ی؟ فهرمووی: (به و خودایه ی
که رۆحی من واله دمستیدا، نه وانیش وه ک ئیوه ئاوا گوپیان له م قسانه ی منه،
به لام نه ومنده هه یه که ناتوانن وه لام بدمنه وه) (تاج/ ٨ ل/ ٢٠٠ ز/ ٨٤ ف/ ٦- باسی
غمزی به در).

نهنهسی کوږی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای لهسهه بی) تاسی رۆژ وازی له کوژراومگانی جهنگی بهدر هیناو
سهری لی نه دان، نهوجا چوو بۆلای لاشهکانیان، له دیاریان راومستا، که لاشه
بیستو چوار کهسیان بوو، لهگهوره پیاوانی بیباومرانی قورمیش، نهوجا یه که
یه که بهناوی خۆپانه وه بهناوی باوکیانه وه، بانگی دهکردن و دهیغهرموو: ئه
ئهبو جههلی کوږی هیشام، ئه ئومهیهی کوږی خهلهفا، ئه عوتبهی کوږی
رمبیه، ئه شهیهی کوږی رهبیه، ئه فیساری کوږی فیسار! ئه ئه وه
ئه ئه وه! ئایا پهشیمانیتان حاصل کردو ئیستا خۆزگه دهخوازن که ئه
پهنهتان بهخۆتان نه دایه و له دنیا دا موسوئمان بیونایه و له فهرمانی خوداو
پیغه مبهه خودا دهرنه چوونایه و ئه رۆژه رهشهتان بهسهه خۆتان نه هینایه،
دهی بزانه که ئه وایه له سایه خودا وه به ناوای خۆمان گه یشتین و ئه
موزده و به ئینهی که خودای خۆمان وادهی پیدابووین دهستان که وتو به چاوی

(١٨) باب إثبات الحساب

لیپرسینه‌وه له رۆژی دواایی له پاش زیندووبونهوه کاری سه‌لینراوه

٨٢٧- عن عائشة (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) قالت: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « مَنْ حُسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبًا ». فَقُلْتُ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا)؟ فَقَالَ: (ليس ذلك الحِسابُ، إنما ذاك العَرَضُ، مَنْ نُوقِشَ الحِسابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبًا). (الحديث ٧١٥٤ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ٧١٨١ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري = مختصر

صحیح البخاری = الترجمة الكردية / ١. الرقم: ٨٧ = ١٠٣، ٤٩٣٩، ٦٥٣٦، ٦٥٣٧
فتح الباری). (٨٣٧)

عائشه (پرمزای خوای لئ بئ) فهرمووی: به گوئی خۆم گویم لئ بوو که
پینگه مبه (دروودی خوای له سه ربئ) دهیغه رموو: ههر که سئ له قیامت دا
موحاسه به بکری سزا ددرئ، منیش عهزیم کرد: ئەی پینگه مه ری خودا! خودا
بمکات به قوربانن! ئەی ئەوه نییه، که خودای گه وره دمه رموئ: {فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
كِتَابَهُ يَمِينَهُ، فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا} (سورة الإنشاق- ٨٤/٧-٨).

واته: ههر که سئ به دهستی راستی نامه ی کرداری خو ی له قیامت دا
وهر بگری، به ئاسانی حساب و لیپرسینه وه ی له گه ل دا ده کری.

که واته: تۆ مهبه ست چیه که دمه رمووی: ههر که سئ له قیامت دا
موحاسه به بکری سزاده درئ؟

خۆشه ویست (دروودی خوای له سه ربئ) بۆ لابر دنی ئەم پرسه فهرمووی:
ئەوه ی که لی ردها، واده رموئ، مهبه ست ده ور کردنه وه و رانواندنیک سهره تاییه،
که خودا له گه ل به نده که دا، دوو به دوو چاوئ به نامه ی کرداری دا ده خشین و پی
دمه رموئ: ئایا بئ دهنیت له م گوناچه، ئەویش عهززی دهکا: به ئی، خودایش
دمه رموئ پی: مه تر سئ، من له جیهان دا ئەم گونا هانه م بۆ پۆشیویت، ئەوا
ئەم پرۆ که یش خۆش دهم لی، له و گونا هانه، ئەم هیش به س به دیمه ن حساب و
لیپرسینه وه یه، دمه ههر که سئ له حساب و لی کۆلینه وه دا، له گه لی دا بکۆلنه وه
به رباد دمی و به فاتارمت ده چی. (تاج/ ٤ ز/ ٦٧ ژ/ ٤٤٠٧ - سوورمتی ئینشیقاق).

(٨٣٧) تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية / المجلد الأول = تجرید / ١،

ژماره: ٨٧ = ١٠٣ بخاری. پوخته ی موسلیم / ٥، ژماره: ٢١٧٥ = ٧١٥٤ شیخا (بخاری رقم الكتاب / ٣

رقم الباب / ٢٥).

١٨٢٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ». {الحديث: ٧١٦٣ = ٧١٩٠ فم: (٨٢٨)}

عهبدوئلاى گوڤى عومهر (رمزای خودایان لى بئ) فهرمووى: له پښه مبهرى خوښه ويست و نازدارم بيست دهمفه رموو (دروودى خودای له سهر بئ): (کاتى خودای گه وره و مهزن سزايه کى ناردده سهر هوژى و ويستى سزايان بدا، ئيتر نهو سزايه پاک و پيسيان وهک يهک دمگريته وه، به لام له پاشا که خودا زيندوويان دمکاته وه، ههرکه سهيان به پيى کرده وهى خو، تو له لى دهستينى، يا پاداشى باشى دمکاته وه!). {تاج/٥، زنجيره: ٨٧، ژماره: ٥٤٨٤، ٥٤٨٦}.

(٨٢٨) تجريد البخارى - مختصر صحيح البخارى - الترجمة الكردية - تجريد/١، ژماره: ٨٧ - ١٠٢ بخارى. پوخته موسى لم - مختصر صحيح مسلم - الترجمة الكردية - المجلد الخامس = پوخته موسى لم/٥، ژماره: ٢١٧٥ = ٧١٥٤ شيحا = ترفيم وتخريج الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم (بخارى رقم الكتاب/٩٢ رقم الباب/١٩).

٥٢- كِتَابُ الْفِتَنِ وَأَشْرَاطُ السَّاعَةِ

نامه‌ی فهرته‌نه‌گه‌ل و نیشانه‌کانی هاتنی دواروژ

{بروانه: تاج/٥، زنجیره: ٨٧، لاپه‌ره: ٥٢٢ له ژماره: (٥٤٨١) دوه هه‌تا ژماره: ٥٦٣٣ له زنجیره: ١١٦ هه‌روا بروانه: ته‌جریدی بوخاری به کوردی، به‌رگی پی‌نجهم، زنجیره: ٩٤ له ژماره: (٢٠٩٢) دوه هه‌تا ژماره: ٢١٠٣} + {ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی سه‌حیحی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) دانراوی: ئه‌بولعباس زین الدین الزبیدی}.

(١) بابُ اقْتِرَابِ الْفِتَنِ وَفَتْحِ رَدْمِ يَاجُوجَ وَ مَاْجُوجَ

باسی نزیک‌بوونه‌وه‌ی نازاوه‌کان و ها‌کا سه‌دده‌که‌ی که زولقه‌رنه‌ین، بو پیشگیری له یه‌نجوج و مه‌نجوج دروستی کرد ها‌کا نه‌و سه‌دده‌کونی تی بوو

٨٢٩- عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَيْقَظَ مِنْ نَوْمِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلُّ لِلْعَرَبِ، مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ». (وَعَقَدَ سَفِيَانُ بِيَدِهِ عَشْرَةً). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْثُ». {الحديث: ٧١٦٤ = ٧١٩١ فم: فم = فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم رحمة الله تعالى. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی/٤، رقم: ١٣٤١ = ٣٣٤٦، ٣٥٩٨، ٧٠٥٩، ٧١٣٥ فتح الباری. ترمذی. فتن: ٢١٨٧. ابن ماجه. فتن: ٣٩٥٣. تحفة الأشراف: ١٥٨٨٠} (٨٢٩)

(٨٢٩) تجريد البخاری/٤، ژماره: ١٣٤١ = ٣٣٤٦ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٨٧ = ٧١٦٤

زمینه‌بی کچی جه‌حش، هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوه‌ل و هاوسه‌رانی بی) فه‌رمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌خه‌و راپه‌ری و هات بۆلام، رووی سوور هه‌لگه‌را‌بوو، شه‌له‌زابوو، ده‌یفه‌رموو: { لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، (به‌راستی سه‌یره!) هاوار له‌خۆم بۆ عه‌رب، بۆ ئەم شه‌ره‌ی که‌وا به‌ره‌و پیریان دی، وای له‌م رۆژه‌ره‌شه‌ی که‌یه‌خه‌ی عه‌رب ده‌گری، ئەم‌رۆکه‌ له‌به‌ربه‌ست (سه‌دد) یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج، به‌قه‌د ئەمه‌ کون بوو! }.

سوفیان که‌ مامۆستای عه‌مری نا‌قیدی مامۆستای ئیمامی موس‌لیمه‌ (رمزای خودا له‌هه‌موویان بی) هی‌مای ژماره‌ی ده‌ی کی‌شا به‌م شی‌ومه‌: سه‌ری په‌نجه‌ی شایه‌تمانی خۆی نوس‌اند به‌ گری‌ی په‌نجه‌ که‌له‌یه‌وه‌و کردی به‌ ئەلقه‌یه‌کی بج‌کۆله‌و، نیشانی‌دا، که‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ ئاماژه‌که‌ی، شتیکی زۆر که‌م بووه‌، وه‌ک ئەم ئەلقه‌ بج‌کۆله‌یه‌، که‌ بریتییه‌ له‌ کونیکی بج‌کۆله‌.

زمینه‌ب (رمزای خ‌وای لی بی) فه‌رمووی: منیش عه‌رزیم کرد: قوربان! ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئە‌گه‌ر بیاو چا‌کانیشمان تیا‌دابی هه‌ر ده‌فه‌وتی‌ین و له‌ناو ده‌چین؟ فه‌رمووی: (به‌لێ، که‌ پی‌سی و گه‌نده‌لێ په‌ره‌ی سه‌ند!). { تاج/٥، زنجیره‌: ٨٧، ژماره‌: ٥٤٨١ — نامه‌ی فه‌رتنه‌و گه‌ل و نا‌زاوه‌کان }.

روونکردنه‌وه‌:

زمینه‌بی کچی جه‌حش، پورزای پیغه‌مبه‌ر بوو، له‌ پیشا ناوی به‌ره‌ره‌ بوو، کاتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی) مارمیکرد، ناوه‌که‌ی گۆری به‌ زمینه‌ب، یه‌کیکه‌ له‌ دایکانی بر‌واداران، ژنیکی زۆر خوا په‌رست بوو، شه‌و نو‌یژی زۆری

دهکرد، رۆزووی زۆری دهگرت، کاری دهکردو دهیکرد به خێر، عایشه دهفرموو: زمینه ب ژنیکی دهست رنگین بوو، کهوئی خوش دهکرد، دروومانی دهکرد، کوندهو مهشکهی پینه دهکرد، کرێکهی وهردهگرتو دهیکرد به خێر. کاتی پیغه مبهه گواستیهوه له ته مهنی (٢٥) سی و پینج سالی دا بوو، سالی بیستی کۆچی له ته مهنی په نجا سالی دا وهفاتی کرد، که له و سالد دا، له سهردهمی جینشینی ئیمامی عومهردا، ولاتی میصر نازاد کرا، په کهم هاوسه ری پیغه مبهه بوو، که له پاش مه رگی پیغه مبهه به مریت، (رهزاو رهحه تهی خودای گه و ره ی لی بی). {بروانه: ژماره: ١٦٧٥ له زنجیره: ١٢٨٠ له پوخته ی موسلیم} + {تاج/٣، زنجیره: ٤٠، له ژماره: ٣٤٤٣ هه تا ٣٤٤٤} + {ته جری دی بوخاری/٣، رقم: ١١٠٧ = ٢٩٩٣ + رقم: ١١٢١ = ٢٦٦١ فتح الباری} + {مختصر صحیح مسلم رقم: ٢١٥٣ = ٦٩٥١ صحیح مسلم}.

٨٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَذَمٍ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلَ هَذِهِ». وَعَقَدَ وَهَيْبٌ بِيَدِهِ تِسْعِينَ. {الحديث: ٧١٦٨ = ٧١٩٥ فم = فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}: (٨٣٠)

ئه بو هورمه ره (رهزای خودای لی بی) فره مووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) فره مووی: (ئه مرۆ له به ره بهستی په نه جوو و مه نه جوو به فهی ئه مه کونی تی بوو).

وهه یب که له گێرانه وهی ئه م فره موو ده مه دا، مامۆستای مامۆستای مامۆستای مامۆستاکه ی شیخی موسلیمه (رهحه تهی خودایان لی بی) هیما ی ژماره ی نه وه دی کیشا، به م شیومه: سهه ری په نه جه ی شایه تمانی خویی نووساند به بنی په نه جه

(٨٣٠) بخاری. أحادیث الأنبياء/٣٣٤٧. پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٨٨ = ٧١٦٨ شیخا (بخاری

که له یه وه له دیوی ناووه، پيشانیدا که مه بهستی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) له ئاماژمه کی، کونیکی زۆر بچکۆله بووه، وهک ئه مه نه لقه یه ی که من بهم دوو په نجه یه ی دهستی راستم کیشامو پيشانی ئیوه م دا.

(٢) باب الخسف بالجيش الذي يؤم البيت

له شکری په لاماری خانه ی خودا ده دات، رۆده چن به ناخی زه ویدا

١٨٣١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (يَغْزُو جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا كَانُوا بَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَاقُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: (يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُعْتَوْنَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ) (الحديث ٢١١٨): (٨٣)

عائشه (په زای خوای لی بئ) هه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوای له سهر بئ) هه رمووی: (له شکری دین بدهن به سهر کابه داو غه زوی بکه ن، دین هه تا ده گه نه به یدا، که ناوی جیگه یه کی تایبه تییه، وا له ناومندی مه ککه و مه دینه دا، له وئ هه موویان رۆده چن به ناخی زه ویدا) ، منیش گووتم: ئه ی ره وانه کراوی خودا! چۆن وبۆچی هه موویان وهک یه ک رۆده چن، خو هه یانه بو شهر نه هاتوو ته نه بازاریان بو ساز دهکا، ومه هشیانه له وان نییه و به زۆر هیناویانه ؟ هه رمووی (دروودی خوای له سهر بئ) : (هه موویان چون یه ک رۆده چن به ناخی زه ویدا، به لام له رۆژی قیامه تا هه ر که سه یان له سهر نیازی خو ی زی دوو ده کری ته وه، چاکیان به چاک پاداشتی دمدری ته وه و خراپیان به خراپ). (تاج/٢/٢٧٥ ف- از- ١٣٧ ش- د/ت/ن).

(٨٣) تجرید/٢، ژماره: ٩٥٨ = ٢١٨ بخاری. پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ٢٠٣٠ = ٧١٦٩ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٤٩).

ئەمەش گێڕانە وەمەکی تری ئەم فەرموودەیه، لە ژمارە: (٢٠٣٠) ی

بوختە ی موسلیمدا:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْقَبْطِيَّةِ قَالَ دَخَلَ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي رِيْعَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَفْوَانَ وَأَنَا مَعَهُمَا عَلَى أُمَّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَسَأَلَاهَا عَنِ الْجَيْشِ الَّذِي يُخَسَفُ بِهِ وَكَانَ ذَلِكَ فِي أَيَّامِ ابْنِ الزُّبَيْرِ فَقَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « يَعُودُ عَائِذٌ بِالْبَيْتِ فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثٌ فَإِذَا كَانُوا بَيْنَاءَ مِنَ الْأَرْضِ خُسِفَ بِهِمْ ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ بَيْنَ كَانَ كَارَهَا قَالَ « يُخَسَفُ بِهِ مَعَهُمْ وَلَكِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نَبِيِّهِ ». وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ هِيَ بَيْنَاءُ الْمَدِينَةِ. {الحديث: ٧١٦٩ = ٧١٩٦ فم} :

عوبەیدوللای کورێ ئەل-قېبیطیە فەرمووی: لەخزمەتی حاریتی کورێ ئەبو رەبیعە و عەبدوللای کورێ صەفواندا چووین بۆ خزمەتی ئوم سەلەمە دایکی باوەردارانێ هاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودا لە پێغەمبەر و رمزای خودا لە هاوێلان و هاوسەرانێ بێ) پرسیاری ئەو لەشکرمان لێ کرد کە رۆدەچن بەناخی زەویدا؟ ئەم سەردان و پرسیار و وەلامەش لەو سەردەمەدا بوو، کە عەبدوللای کورێ زوبەیر فەرمانرەوا بوو لە مەدینە، ئوم سەلەمەش فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (پەنا بەرێ پەنا دهباتە بەر بەیت و هانا دهباتە بەر خانە ی خودا، هەتا زۆردار نەیکوژێ، جا لەشکرێ دەنێرن بۆ گیانی، کاتێ لەشکرەکە دەرمانە بیابانی بەیدە، کە ناوی شوینێکی تایبەتە لەنێوانی مەککە و مەدینەدا، دەشتێکی لووس و پووسە، و لەنێکی دۆلجولەیفەو، کە لەشکرەکە دەرمانە ئەوێ هەموویان رۆدەچن بەناخی زەویدا).

منیش عەرزیمکرد: ئەو پێغەمبەرێ خودا! ئەو لەشکرە کەدەچن بۆ گیانی ئەو پەنا هێنەرە، کە پەنا دهباتە بەر خانە ی خودا، هەموویان وەک یەک

نين، هه يانه به زۆر هيئراوه و پيى ناخۆشه كه هاتووو بۆ ئهم ئهركه نارېوايه،
ئەى ئەوه چۆن رۆدهچى له گهڵ ئەو ناههقيكارانه دا؟ فهرمووى: (ئەویش له گهڵ
ئەوانا رۆدهچى به ناخى زهويدا، به لām له رۆژى قيامه تدا، له سهر نيازى خۆى
زيندوو دهگرێته وهو به پيى نيازى دلى پاداش دمدریته وه، به چاك يا به خراب).
ئەبو جه عفه رى ئەل-باقير، فهرمووى: ئەو شويته كه ئەو له شكرى تيدا
رۆدهچن بيا بانه كهى مه دينه يه، كه وا له نزى ذولجوله يفه وه. {تاج/٢، زنجيره:
١٣٧، ژماره: ١٧٢٤ + تاج/٥، زنجيره: ٨٧، ژماره: ٥٤٨٣} + {تاج/٥، زنجيره: ٩٧،
ژماره: ٥٥٣٩ - له هۆزى سه قيف هه لاتبازو ... هه ل ده كه وى} + {رياض
الصالحين/٤، زنجيره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٣٠}.

(٣) باب نزول الفتن كمواقع القطر

دابارينى نازاوه و ناشووب وهك ليزمهى باران

٨٢٢- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أَشْرَفَ عَلَى أَطْمٍ مِنْ أَطَامِ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَرَوْنَ مَا أَرَى؟ إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ
الْفِتَنِ، خِلَالَ يُبُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ». {الحديث: ٧١٧٤ = ٧٢٠٢ فم: (٨٢٣)}

ئوسامهى كورى زهيد (پهزاي خوداي لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر
(دروودى خوداي له سهر بى) جارى له سهر قه لايى له قه لاكانى مه دينه سهرنجى
دهوروبه رى داو فهرمووى: (ئهرى ئەوهى كه من دهيبينم و چاوم لييه تى،
ئيوهيش دهيبينن و چاوتان لييه تى يانا؟).

(٨٢٣) تجريد/٥، ژماره: ٢٠٩٧ = ٧٠٨٢ بخارى. پوختهى موسليم/٥، ژماره: ١٩٨٩ = ٧١٧٤ شيحا =

ترقيم الشيخ خليل مامون شيحا لصحيح مسلم. (بخارى رقم الكتاب/٢٩ رقم الباب/٨).

روونگردنه وه:

الباب (٢٥).

ههتا كه متر به شداری لهو ئازاوانه دا بكه ی باشتره. دهی ههركه سی لهو دهمه دا په ناو پاساریکی دمست كهوت، بابه نا ی بۆ بهرئ و خوی لهوئ قایم بكاو خوی قوتار بكا). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۰۸ ز/ ۸۷ ژ/ ۶ - ش/ د/ ت- باسی ترساندن له ئازاوهكان).

(۴) باب إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَتَيْهِمَا

كاتی دوو موسولمان به شمشیره وه رهو به رهوی یه کتری وهستان، بکوژو کوژراو له ناو نلگری دۆزه خدا ده بن

۸۳۴- عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ خَرَجْتُ وَأَنَا أُرِيدُ هَذَا الرَّجُلَ فَلَقِينِي أَبُو بَكْرَةَ فَقَالَ أَيْنَ تُرِيدُ يَا أَخْنَفُ قَالَ قُلْتُ أُرِيدُ نَصْرَ ابْنِ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- - يَعْنِي عَلِيًّا - قَالَ فَقَالَ لِي يَا أَخْنَفُ ارْجِعْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بِسِيفَتَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ». قَالَ قُلْتُ أَوْ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ « إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ ». {الحديث: ۷۱۸۱ ترقیم شیخا = ۷۲۰۹ ترقیم فم = فم = فتح الملهم تجرید/ ۱، رقم: ۲۹ = ۳۱، ۶۸۷۵، ۷۰۸۳ فتح الباری شرح صحیح البخاری. أبو داود. فتن: ۴۲۶۸. نسائی. تحریم الدم. تحفة الاشراف: ۱۱۶۵۵}؛ (۸۳۴)

ئهحنهفی کوری قهیس (رهحهتهی خودای لی بی) فهرمووی: دمرچووم بچم یاریدهی عهلی کوری ئه بو طالیب بدهم، له دژی کۆمهلهی ئه لجه مهل، گه یشتم به ئه بوبه کره، فهرمووی: ئه وه بۆ کوئ ده جیت؟ گوتم: دمهوئ هۆزمکه م ببه م بۆ هاوبه شی له جهنگی ئه لجه مهلدا، وه یاریدهی عهلی کوری ئه بو طالیب بدهم که ئامۆزای پیغه مبهری خودایه: ئه حنهف فهرمووی: ئه بوبه کره

(۸۳۴) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۹ = ۳۱ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۵، ژماره: ۲۰۰۵ = ۷۸۱ شیخا (بخاری

فهرمووی پێم: ئەى ئەحنەف! بگەرێرمووه و مەچۆ بۆ ئەم شەپى برا کوژییه، چونکە من بە گوێى خۆم لە زارى پیرۆزى پێغەمبەرم بیستوووە کە دەیفهرموو: (هەرکاتى دوو مۆسڵمان بە شمشیرموه روو بە رووی یەكترى وەستان و دەستە و شمشیر بەرامبەر بە یەكترى راوەستان و یەكێکیان یەكێکیانی کوشت، ئەوا بکوژو کوژراو هەردووکیان جینگەیان ناو ناگری دۆزەخە!).

ئەحنەف فەرمووی: ئەبوبەکرە فەرمووی: منیش گوتەم، یا کەسێ تر گوتی: قوربان! ئەى پێغەمبەرى خودا! باشە واکوژ دۆزەخییە، چونکە بکوژە، ئەى کوژراوەکە بۆچی؟ خۆ ئەو کەسى نەکوشتوووە؟ فەرمووی (درودى خودای لەسەر بێ): (چونکە ئەویش لە دڵەو بە خواستى دڵ و یستووویەتى برا مۆسڵمانەکەى بکوژى!).

روونکردنەوه:

ئەحنەفى کوپى قەیس، ئەبو بەحرى بەصرى تەمیمی، ناوی ضەحاکى کوپى قەیسە، پیاویكى تەمەن درێژ بوو، بە خزمەت پێغەمبەر گەیشتوووە بەلام دانانری بە صەحابە، چونکە ئەو کاتە ئیسلام نەبوو، لەپاش مەرگی پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بێ) ئیسلام بوو، پیاویكى سەلارو هیمن و لەسەر خۆ بوو، پیاویكى باومر پێکراو بوو، بەلام فەرموودەى کەم دەرگێراپەوه.

٨٣٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتَتَلَ فِئَتَانِ عَظِيمَتَانِ وَتَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ وَدَعَوَاهُمَا وَاحِدَةٌ».

{الحديث: ۷۱۸۵ = ۷۲۱۳ فم. تجريد البخارى/ ۵ ن رقم: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱ فتح البارى.
تحفة / ۱۴۷۰۶: (۸۳۵)}

ئەبو ھورميرە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: ھەزرىتى پېغەمبەرى
خۆشەويست و نازدار (درودو سلاو پىتو ھەرو مېھرىبانى خوداى گەورەو
مەزنى لەسەر بى، سەرو مال و ھەست و نەست گشتى بەھقوربانى گەردى سەر
گۆرى پىرۆزى بى و گشتى بەھقوربانى گەردى بەرپى دىنيكەرانى گۆرى نازدارى
بى) ھەرمووى: (قيامەت ھەئناسى، ھەتا دوو بەردى زۆر گەورە دەچن بەگژ
يەکا، کوشتارىكى فرە گەورەو سامناك لە نيوانياندا روودەدا، داواى ھەر دوو
لاشيان ھەريەك داوايە). {تاج/ ۵، زنجيرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۸ – نيشانەى داھاتنى
قيامەت}.

روونکردنەو:

زۆرىنەى رافەکاران دەئىن: مەبەست لەم دوو بەردە گەورمىە، کۆمەئەى
عەلى و کۆمەئەى موعاويە بوو. بەلام مەرؤف کە کۆى نيشانەکانى نزيكبوونەو
قيامەت رەچاو دەکا، لەگەل ئەو ھەموو جەنگە گەورانەدا، کە لەنيوانى لايەنە
جيا جياکاندا بوو، دەبينى شەرى عەلى و موعاويە، لە چاو ئەو شەپە گەورەو
زەبەلاحانەدا، وەك گەمەى منالان وايە، لەھەموو رويەكەو، لەرووى گەورمى
رووبەرى مەيدانى جەنگەکانەو، لەرووى ژمارەى ھاوبەشکەران و جەنگاوهران و
کوژراوان و زاماران و ولات ويرانکردن و کاریگەرى لەسەر رەوشتى گشتى جيهانى،
تەنانەت لە جەنگى خاچ پەرستان، يا لە جەنگى جولهکەو عەرب، يا لە جەنگى

(۸۳۵) تجريد البخارى/ ۵، ژمارە: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱ بخارى. پوختەى موسليم/ ۵، ژمارە: ۲۰۰۷ = ۷۲۱۳
شيخا (بخارى رقم الكتاب/ ۶۱ رقم الباب/ ۲۵).

یهکه‌مو دووم، یا له جهنگی عیراق و نیران و سهدان جهنگی گه‌وره گه‌ورمدا، هه‌ر کامی له‌م جهنگانه بگری، له هه‌موو رویه‌که‌وه له جهنگی عه‌ل و موعاویه گه‌ورمتر بوون، به زمینم نه‌م جهنگه ماوه، وه‌له ناکاوا هه‌ل ده‌گریس و دمه‌فیت‌ه‌وه و کوتایی به‌م گه‌شه ژیانیه ده‌هین و دهمانباته‌وه سه‌ر سه‌ده‌ی یه‌که‌می زاینی، به‌زمینم کاتی نه‌و هه‌ر‌مه‌یه هاتوو، که له‌م نایه‌ته‌دا نمازه‌ی بو کراوه، که دم‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٤٣) فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ - الأنعام/٤٣-٤٤. چونکه به‌راستی نیستا له‌سه‌راسه‌ری جیهاندا، وه‌ک نه‌م‌پو ناوا خه‌لکی له‌دین دوورنه‌که‌وتوته‌وه و کوفرو بی‌باوم‌ری و تاوان و بی ره‌وشتی و باوی نه‌بووه. ته‌نانه‌ت مرؤف ناو‌پری له‌ناو به‌ناو رۆشن‌بیراندا، ناوی خودا به‌هین، کوشتن و زینا و باده‌ نوشی و تاوان نه‌ومنده زور بوون له‌پاده‌ دهر‌چوون، ته‌نیا له‌ناو ولاته‌ نیسلامیه‌کاندا، نه‌ویش زور که‌م دینداری ماوه!! خودا په‌نامان بدا لئی.

(٦) باب إخبار النبی ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة

کۆمه‌لی هه‌وال له‌ باره‌ی کۆمه‌لی رۆداوه‌وه، که پیتغه‌مبه‌ر (درودی خودای

له‌سه‌ر بی) پوونی کردوونه‌ته‌وه، هه‌تا پۆزی دوا پۆز

١٨٣٦- عَنْ حَدِيقَةَ قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ حِفْظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. (الحديث ٦٦٠٤): (٨٣٦)

(٨٣٦) تجرید/٥، ژماره: ٢٠٤٤ = ٦٦٠٤ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٩٢ - ٧١٩١ شیخا -

ترقیم الشیخ خلیل مامون شیخا لصحیح مسلم. (بخاری رقم‌الکتاب/٨٢ رقم‌الباب/٤).

حوزمیفه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری خۆشه‌ویست دروودی
 خوای له‌سەر بی- وتاریکی گرنکی دوورو دریزی دا، هیچ نه‌ما کهرووی دا بی،
 یا‌هه‌تا رۆژی قیامه‌ت رووبدا، که‌باسی نه‌کا بۆمان، ئیتر نه‌وی له‌یادی مابی نه‌وا
 له‌یادی ماوه (و گهنجینه‌ی رازو نه‌ینی یه‌کان بوو به‌مائی) نه‌ویشی له‌یادی
 چووبیته‌وه نه‌وا له‌یادی چۆته‌وه‌و گهنجی ناو نه‌و گهنجینه‌یه‌ی به‌فیرۆ داناوه)
 من به‌ش به‌حالی خۆم جاری واده‌بی شتی له‌و باب‌ه‌تانه روودهدا، که‌پێغه‌مه‌ر له‌و
 وتارهدا باسی کردبوون، وده‌من نه‌و شته‌م له‌یاد نه‌ما بوو، به‌لام که‌روو دهدات
 وشته‌که دهبینم، نه‌و‌جا یادم ده‌که‌وێته‌وه‌و له‌دلی خۆما ده‌لیم: ئای نه‌مه نه‌ومه‌یه
 که‌پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سەر بی- له‌و وتارهدا باسی کرد بۆمان، ریک وه‌ک
 چۆن که‌لی جار واری ده‌که‌وی م‌رۆف پیاوی ده‌ناسی، به‌لام له‌پاش ماوه‌یی نه‌و
 پیاوه‌ی له‌بیر ده‌چی، هه‌تا کاتی دێته‌وه به‌ر چاوی و ده‌بیینی، دیسانه‌وه
 ده‌یناسیته‌وه‌و ده‌زانی که‌نه‌مه پیاوه‌که‌ی پێشووه ناوا) (تاج/ ١٠ ز/ ٨٨ ل/ ٢١٦
 ژ/ ١- خه‌به‌ردان له‌فیتنه گهل...).

بۆ رافه‌و شه‌رح و روونکردنه‌وه‌ی نه‌م سه‌رباسه، له پوخته‌ی موسلیم،

ژماره: (١٩٩٢) و (١٩٩٣) و (١٩٩٤) و (١٩٩٥) راگوێز ده‌که‌ین:

عَنْ ابْنِ إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ كَانَ يَقُولُ قَالَ حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ
 النَّاسَ بِكُلِّ فِتْنَةٍ هِيَ كَائِنَةٌ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ السَّاعَةِ وَمَا بِي إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَسُولُ اللَّهِ -
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَسْرًا إِلَيَّ فِي ذَلِكَ شَيْئًا لَمْ يُحَدِّثْهُ غَيْرِي وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ -
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ وَهُوَ يُحَدِّثُ مَجْلِسًا أَنَا فِيهِ عَنِ الْفِتَنِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « مِنْهُنَّ ثَلَاثٌ لَا يَكْدُنُ يَذَرْنَ شَيْئًا وَمِنْهُنَّ فِتْنٌ
 كَرِيحِ الصَّيْفِ مِنْهَا صَغَارٌ وَمِنْهَا كِبَارٌ ». قَالَ حُذَيْفَةُ فَذَهَبَ أَوْلَيْكَ الرَّهْطُ كُلُّهُمْ
 غَيْرِي. {الحديث: ٧١٩١ = ٧٢١٩ فم}:

ئەبو ئیدریسی خەولانی فەرمووی: حوزمیفەى كۆرى يەمان (پەزى
خوداى لى بى) فەرمووی: بەزاتى كە زاتى خودايە لەم رۆو هەتا رۆزى قىامت
هەرچى فیتنە و فەرتەنەى روو دمدات، من لەهەموو كەسكى تر باشتى لى
دەزانم، ئەمەيش لەبەرئەو نىيە كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەم
بارمىهەو قسەى بۆ كەسى تر نەكردبى، نە لەبەر ئەمە نىيە، بەلام جارى
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو كۆرىكى دانىشتندا، كەمن خۆم
لەوئى دانىشتبووم باسى گەل فیتنە و ئاشووب و فەرتەنەى بۆمان كرد، دەستى
كرد بە ژماردنیا و فەرمووی (دروودى خوداى لەسەر بى): (سى ئاشووب لەو
ئاشووبانە كەم شت لىيان رزگار دەبى، هەندىكىشان وەك باى هاوین وان، پەرن
لە زەمر و زيان و ئىش و ئازار بۆ هەمووان، وردو درشتیان هەيە).

حوزمیفە (پەزى خوداى لى بى) فەرمووی: ئەو دەستەيە، كە لەو كۆرەدا
بوون، من نەبى كەسيان نەماون، هەر لەبەر ئەوئەيە كە دەلیم: من لەهەموو
كەسى باشتى لى دەزانم. {تاج/٥، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٥٤٩٩ - خەبەردان لە فیتنە
گەل و جۆرمكانى}.

عَنْ حُذَيْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - مَقَامًا مَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِهِ حَفِظَهُ
مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابِي هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ قَدْ نَسِيَهُ
فَأَرَاهُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. {الحديث:
٧١٩٢ = ٧٢٢٠ فم. تجريد/٥، رقم: ٢٠٤٤ تجريد = ٦٦٠٤. أبو داود. فتن: ٤٢٤٠.
تحفة الأشراف: ٣٣٤٠}:

حوزمیفە (پەزى خوداى لى بى) فەرمووی: جارى خۆشەويست (دروودى
خوداى لەسەر بى) هەتسا يەو لەسەر دوانگە (مىنبەر) وتارىكى گەرنكى دوورو

دریژی بۆماندا، له ناو ئەو وتارەدا، هەرچی روویدا بوو، لەوێ پێش و هەرچی روودەدا لەوێ پاش هەتا رۆژی قیامەت، هەمووی باسکرد بۆمان، ئێتر ئەوێ له یادی مابێ ئەوا له یادی ماوە و گەنجینهی رازو نەینییەکان بوو بە مائی، ئەوەشی له یادی چووبێتەو، ئەوا له یادی چووتەو و گەنجی ناو ئەو گەنجینهی بەفەرۆ داناو!

ئەم برادرانەى من ئەم باسە زۆر باش دەزانن، چونکە ئەوانیش وەك من ئامادەى بیستنى ئەو وتارە بوون، من بەش بە حالى خۆم جارى وادەبێ شتێ لەو بابەتانە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەو وتارەدا باسیانى کرد، روودەدا، من لەبیرم نەماوە، بەلام کە روودەدات و دەیبینم، ئەوجا یادم دەکەوێتەو و له دلی خۆمدا دەلێم ئەمە ئەوێ کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) له وتارەکەیدا باسی کرد بۆمان، وەکوو چۆن پیاوی لەپاش ماومبێ چاوی بە چارەى پیاویکی ناسیاوی خۆی بکەوێتەو، کە له یادی نەما بێ، بەلام کە دەیبینم دێسانەو و دەیناسیتەو). {تاج/٥، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٥٤٩٨}.

عَنْ حَدِيقَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِمَا هُوَ كَاتِبٌ إِلَيَّ أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَمَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتُهُ إِلَّا أَنِّي لَمْ أَسْأَلُهُ مَا يُخْرِجُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ. {الحديث: ٧١٩٤ = ٧٢٢٢ فم} :

حوزەیفە (پەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: هەتا رۆژی هەستانەو (قیامەت) دێت، هەرچی کارمساتی روو دەدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەمنی فەرموو، شتێ نییه کە نەیم پرسیبی لێی، بەلام ئەوێ لێی نەپرسی کەچی خەلکی مەدینە له مەدینە دەرەگات). {تاج/٥، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٥٥٠٠ - خەبەردان له فیتنە گەل و ...}.

عَنْ أَبِي زَيْدٍ - يَعْنِي عَمْرَو بْنَ أَخْطَبٍ - قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- الْفَجْرَ وَصَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الظُّهْرُ فَنَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الْعَصْرُ ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَأَخْبَرَنَا بِمَا كَانَ وَبِمَا هُوَ كَائِنٌ فَأَعْلَمْنَا أَحْفَظْنَا. {الحديث: ٧١٩٦ = ٧٢٢٤ فم} :

ئەبو زەید (واتە: عەمری کۆری ئەخەب (پەزای خودای لی بێ) فەرمووی: رۆژی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەر نوێژی نوێژی بەیانی بۆ کردین، ئەوجا سەرکەوتە سەر دوانگەکە و دەستی کرد بە وتاردان بۆمان و دوانی بۆداین هەتا نوێژی نیومڕۆ داها، ئەوسا لە دوانگەکە دابەزی و نوێژی نیومڕۆی بۆ کردین و، دیسان سەرکەوتەو سەر دوانگەکە و دەستی کردەو بە خۆتەدان و وتاردان هەتا نوێژی عەصر بوو، ئەنجا هاتەو خوارەو و نوێژی عەصری بۆمان کردو دیسانەو چوووەو سەر دوانگەکە و دەستی کردەو بە وتاردان بۆمان هەتا خۆر ئاوابوو، ئەوێ لەوێ پێش رووی داو و ئەوێ لەمەودوا روودەدا، هەوایی گشتی پێمان فەرموو، جا لەسەر ئەم بنیاتە زانترینی ئێمە ئەوەمانە، کە زۆرتەری لەو فەرماشتانە (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر ماوە و رەوانی کردوو). {تاج/٥، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٥٥٠١ - خەبەردان لە فیتنە گەل و جۆرەکانی} + {ریاض/٤، ژمارە: ١٨٦١} .

روونکردنەو:

ئەبو زەید ناوی عەمری کۆری ئەخەبەبی کۆری ریفاعەیی ئەنصاری خەزەرەجییە، بە ئەبو زەید زیاتر ناسراوە، سیازدە غەزای لەگەڵ پێغەمبەر خۆیدا کردوو، نیشتهجێی بەصرە بوو، تەمەنی لە سەد سال زیاتر بوو،

پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) نزای لاوی و گهنج بوونهوی کرد بوی، ههتا مرد تهئ له سهرو ریشی سپی نهبوو بوو.

(٧) باب فِي الْفِتْنَةِ الَّتِي تَمُوجُ كَمَوْجِ الْبَحْرِ

باسی نمو نازاوهی که وهک شهپولی دهريا شهپول دهدا

٨٣٧- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيْكُمْ يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أُنَا كَمَا قَالَ قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنَّ الْفِتْنَةَ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ قَالَ أَيْكُسْرُ أَمْ يُفْتَحُ قَالَ يُكْسَرُ قَالَ إِذَا لَا يُغْلَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابَ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْقَدِ اللَّيْلَةِ إِنِّي حَدَّثْتُهُ بِحَدِيثٍ لَيْسَ بِالْأَعْلَاطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذَيْفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ). (الحديث ٥٢٥ - أطرافه: ١٤٣٥، ١٨٩٥، ٣٥٨٦، ٧٠٩٦): (٨٣٧)

حونمیفه (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: لهخزمهتی عومهردا دانیشتبووین، فهرمووی: کیتان فهرمایشتهکهی پیغمبره (دروودی خودای لهسهر بئ) لهبارهی نازاوهو فهرتنهکانهوه لهبهره؟ منیش گوتم: من لهبهرمه دهق وهک خوی فهرموویهتی، عومهر فهرمووی: بهراستی تو کوی لی ناکهیتهوهو چاونهترسی دوورنییه لهخوتهوه سهبارت بهفهرتهنهکان شتی بلئی! منیش عهرزیم کرد: ههزرت (پرمزای خوای لی بئ) دهیفهرموو: نهو ناشووبو

(٨٣٧) تجرید/١، ژماره: ٣١٠ - ٥٢٥ بخاری. پوختهی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٩٠ - ٣٦٥ شیخا (بخاری)

ئاژاومىيەى كەتووشى بىياو دىمبى، بەھۆى كەس و كارو مال و منال و ھاوسى و دراوسىو، نوپزو رۆزوو خىركردن و فەرمانكردن بەچاكەو نەيى كردن لەخراپە، دىمىن بەكەفارەتى و پاكى دىمكەنەو.

عومەر (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: مەبەستم ئەمەنىيە، بەلگەو لەو فەيتنەو ئاژاومىيە دىمپەرسەم كەوەك شەپۆلى دىمىا شەپۆل دەدا، گوتەم: فەربان! ئەو دىيان زىانى بۆتۆنابى، ئەو و والەپشتى دىمگايەكى داخراومەو، ئەو دىمگايە و لەنىوانى تۆو ئەودا، تائەو دىمگايە داخرابى ئەو ئاژاومىيە روونادا.

فەرمووى: جانايا ئەو دىمگايە دىمكىنرى يادەمكىتەو؟ گوتەم: دىمكىنرى. فەرمووى: كەواتە هەتا هەتايە داناخەيتەو. بىژرا: نايا عومەر دىمزانى مەبەست لەو دىمگايە جىيە؟ حوزمىفە فەرمووى: بەلى زۆرباش ئەو دىمزانى، وەك سوور دىمزانى كەپۆز رۆيشت شەو دادى، ئاوايش دىمزانى كەمەبەست لەو دىمگايە جىيە، چوونكە مەرموودىيەكى دروست و قەسەيەكى دۆغرى وام بۆيگىراپەو كەهەلەشەو پەلەشەوتىكەل و پىكەل نەبى! جا لەخو دىمىفە پرسىار كرا: ئەو دىمگايە كى بوو؟ فەرمووى: عومەر خۆى بوو، واتە: هەتا عومەر لەزىاندابى ئاژاوە سەرھەل نادا. (ت/٧٢/٥).

ئەمەيش گىرانەو دى (١٩٩٠)ى پوختەى موسلىمە بۆ ئەم فەرموودە، بەھەرى پەزى زۆرى واتيادا، راگوپز كەردنى سوودمەندە:

عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ؟ فَقَالَ قَوْمٌ: نَحْنُ سَمِعْنَاهُ. فَقَالَ: لَعَلَّكُمْ تَعْنُونَ فِتْنَةَ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَجَارِهِ؟ قَالُوا: أَجَلْ. قَالَ: تِلْكَ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصِّيَامُ وَالصَّدَقَةُ، وَلَكِنْ أَيُّكُمْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ الَّتِي تَمُوجُ مَوْجَ الْبَحْرِ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: فَاسْكَتَ الْقَوْمُ، فَقُلْتُ: أَنَا. قَالَ: أَنْتَ لِلَّهِ أَبُوكَ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ

اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تُعَرِّضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُرْدًا عُرْدًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ: عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخَرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجَحِّيًا، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ». قَالَ حَدِيثُهُ: وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ يُوشِكُ أَنْ يُكْسَرَ. قَالَ عُمَرُ: أَكْسَرًا لَا أَبَا لَكَ، فَلَوْ أَنَّهُ فَتِحَ لَعَلَّهُ كَانَ يُعَادُ، قُلْتُ: لَا بَلَّ يُكْسَرُ. وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ ذَلِكَ الْبَابَ رَجُلٌ يَقْتُلُ أَوْ يَمُوتُ، حَدِيثًا لَيْسَ بِالْأَعَالِيطِ. قَالَ أَبُو خَالِدٍ: فَقُلْتُ لِسَعْدٍ: يَا أَبَا مَالِكٍ مَا أَسْوَدُ مُرْبَادًا؟ فَقَالَ: شِدَّةُ الْبَيَاضِ فِي سَوَادٍ. قَالَ: قُلْتُ فَمَا الْكُوزُ مُجَحِّيًا؟ قَالَ: مَنكُوسًا». {الحديث: ٣٦٥، ٧١٩٧ = ٧٢٢٥. نم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/١، رقم: ٣١٠ = ٥٢٥، ١٤٣٥، ١٨٩٥، ٣٥٨٦، ٧٠٩٦، فتح الباري.

ترمذی. فتن: ٢٢٥٨ ابن ماجه. فتن: ٣٩٥٥. تحفة الأشراف: ٣٣٣٧}

حوذمیفه (رهمزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمهتی عومهردا
دانیشتبووین (رهمزای خودای لی بی) فهرمووی: کامتان به گوئی خوی باسو
خواسی ناشووبو فهرتهنهکانی لهزاری پیروزی چهزمت خوی (دروودی خودای
لهسهر بی) بیستوو؟

پیاو گهلی فهرموویان: ئیمه لیمان بیستوو.

عومهر (رهمزای خودای لی بی) فهرمووی: رهنگ بی ئیوه وابزانن که
مهبهستم فیتنه و ئاژوهی نهو جوړه پیاوانه بی! که بهدمست خاوو خیزان و
هاوسای خوینانهوه گرفتار دمین. گوئیان: بهلی، مهبهستمان نهومیه. عومهر
فهرمووی: نا، من مهبهستم نهوه نییه، چونکه نهوه نوپژو روژوو خیرکردن
پاکی دمکاتهوه بهلام کامتان باسو و خواسی نهو فیتنه و فهرتهنهیهتان له
چهزمت ژنهوتوو، که وهک شهپولی دمریا شهپول دمدا؟

خودمیفه فەرمووی: خەلکە کە کش و مات بوون، من گوتە: من لایم بیستوو، فەرمووی: کورە! تۆ باوکیش مەردی خودا بوو بۆیە رۆلە ی وەک تۆی لیکە و تۆتەو. گوتە: بەگوێی خۆم لەزاری پیرۆزی حەزەرم بیست فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (وەک چۆن حەسیر تەل تەل دەچنرێ و کاتێ کەسێ لەسەری بخەوێ، قامیش و تەلێ چینهکانی دەچەقینە لاتەنیشتی خەوتوو، وە چال و چوێلێ دێکەن و وەک نەخش دیمەنەخشی، ئاشووب و ئازاو و فەرتەنەیش، ئاوەها چین لەدوای چین دەچەقنە تەنیشتی دێ، جا هەر دێ بە ئاشووب و فەرتەنە گۆش بکری، نوختەیهکی رەشی لێ هەل دێکەنرێ، ئەو دێلەشی ئاشووب و فەرتەنە نەوێ، خالێکی سێ لێ دێنەخشی، هەتا سەرنجام دێلێ دێن بەدوو بەشەو: جۆریکیان پاک و سێیە، وەک بەردی مەر مەرێ ساخی ساف وایە، قایم و مەحکەمە و هەمیشە پاک و چلک هەلناگری، تا جیهان جیهانە ئازاو زانی بێ ناگەیهنێ، جۆرەکی تریشیان رەش باوێکی رەش دێزی رەش بۆرە، وەک گۆزە و دیزە دێمە و نخوون وایە، هەوالی چاکە و خراپە نازانی، هەر خەریکی کەیف و هەوس بازی و ئارەزوو بازی خۆیەتی!

خودمیفه (پەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: گوتە بە عومەر (پەزای خودای لێ بێ): کە لەنیوانی تۆو ئەو ئاشووب و فەرتەنەیهدا، دەرگای هەیه هێشتا داخراوە، بەلام هاكا شکاندیان، عومەر (پەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: لەبابی خۆت کەوێ، گوتە: ئەو دەرگایە دێشکێنرێ؟ بڕیا هەر هیچ نەبایە بکرایەتەوە باشر بوو، چونکە ئومێد هەبوو کە بیکەو بەریتەو؟

خودمیفه فەرمووی: گوتە: نەخەیر، بەلکوو دێشکێنرێ، ئەوەیشم پێی گوت کە مەبەست لەو دەرگایە پیاوێکە یا دێکوژرێ یا دێمەرێ (ئەو پیاویش عومەر خۆی بوو، کە بە شەهید بوونی ئەو دەرگای فەرتەنەو ئاشووب و ئازاو

شكاو ئيتىر لەوسا كەو دەتا ئىستا، فەرتەنەو ئازاودە، ھەر رۆژەى بەناو يەكەو دەو لە شۆمەيەكا، لەناو گەل ئىسلامدا سەر ھەل دەدا ئەم رۆ سەرچۆپى ئەو ئازاوانە دراو دە ئاخون سىستانى).

خودمىفە فەرمووى: قسەى راست و دروست و دۆغرىم بۆ عومەر كرد، نەو دەك قسەى بى سەر و بەر و بى سەر و بن و ھەلەشە و پەلەشە! ئەبو خاليد دەفەرموئ بە سەعیدى مامۇستامم گوت: ئەى باوكى مالىك! واتاى ئەم رستەيە چىيە (وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا)؟ فەرمووى: (ئەوى تریان بازوويەكى رەش بۆزە) فەرمووى: پىشم گوت: ئەى واتاى (الْكُوزِ مُجَحِّيًا) چىيە؟ فەرمووى: واتە: وەك گۆزەو دىزەى دەمەو نخوون كراو. {تاج/۵، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۵۵۱۶ – سەرمتاى بەرپابوونى فەرتەنەكان ← برۋانە: ژمارە: ۲۰۳۵ لەدواو دەت}.

(۸) باب لا تقوم الساعة حتى يخسر الفرات عن جبل من ذهب
هاكا له بنى ربيعة فوراته وه، كيتوى زير دەر كەوت، كە ئەو نیشانەيەكە لە
نیشانەكانى ھاتنى دوا رۆژ

۱۸۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَخْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا» . {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۲۲} + {الحديث: ۷۲۰۳ شىخا = ۷۲۳۱
فم. تجريد/۵، رقم: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ فتح البارى}: (۸۳۸)

(۸۳۸) تجريد/۵، ژمارە: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ بخارى. بوختەى موسليم/۵، ژمارە: ۲۰۱۵ = ۷۲۰۱ شىخا
(بخارى رقم الكتاب/۹۲ رقم الباب/۲۴).

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی
خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (هاکا گهنجی له زیر له‌بن رووباری فوراته‌وه
دمرکه‌وت، همرکه‌سی پیا‌دا گه‌یشت و له‌و سهرده‌مه‌دا بوو، با هیجی لی نه‌باو
هیجی لی هه‌ل نه‌گری). {تاج/٥، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٦٣ - باسی نیشانه‌ی
داهاتنی قیامت} + {ریاض/٤، زنجیره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٢٢}.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْسِرَ الْفَرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ يَقْتَتِلُ النَّاسُ عَلَيْهِ فَيُقْتَلُ مِنْ كُلِّ
مِائَةِ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَيَقُولُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ لَعَلِّي أَكُونُ أَنَا الَّذِي أَنْجُو». {الحديث: ٧٢٠١
شیخا = ٧٢٢٩ فم. تجرید/٥، رقم: ٢١٠٢ = ٧١١٩ فتح الباری. أبو داود. فتن:
٤٣١٣}:

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی
خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (قیامت هه‌لناسی هه‌تا کیوی زیر، له‌بن فوراته‌وه
دمرنه‌که‌وی، همرکه‌سی پیا‌دا گه‌یشت با هیجی لی نه‌باو هیجی لی
هه‌لنه‌گری). {تاج/٥، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٦٣}.

(١٤) باب لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارُ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ

قیامت هه‌لناسی هه‌تا ناکری له خاکی حجازه‌وه دهرده‌چی

١٨٣٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
- قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارُ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ ، تُضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ
بِبُصْرَى ». {الحديث: ٧٢١٨ = ٧٢٤٩ فم: (١٨٣)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئ) ھەرمووی: خوشەویست (دروودی
خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (قیامەت ھەئناسی، ھەتا ناگرئ لە خاکی حیجاز
دەردەچئ، گەردنی و شتر لە شاری بوسرا، لە شام رووناك دمکاتەوہ). {تاج/٥،
زنجیرە: ١٠٥، ژمارە: ٥٥٦٠ - نیشانەى داھاتنى قیامەت} + {تەجربى
بوخارى/٥. ژمارە: ٢١٠١ - ٧١٨}.

روونکردنەوہ:

١- بوسرا شاری خۆرانە، وا لە شام سئ رۆژە رئ لە دیمەشقەوہ دوورە.
٢- ئەم نیشانەیه، رووی داوہ، نیمامی نەوہوی لەم شوینەدا، دەفەرموئ: لە
سەردەمی ئیمەدا لە مەدینە، لە سائی (٦٥٤)ی کۆچیدا ئەم ئاگرە رویدا، وە
ئیمەو خەلکی شام بە گشتی ھەوائی ئەو ئاگرەمان لە رێگەى تەواتورەوہ پئ
گەیشت. لە ھەتھولولھەدا لەم شوینەدا روودانى ئەم ئاگرە لە مەدینە دووپات
دەمکاتەوہ لە ھەتھولباریدا، لە ژمارە: ٧١٨، ٧١٩ بە روونی و بە درێژی روودانى
ئەم ئاگرە دووپات دەمکاتەوہ و ھەسقەلانی ئاماژە بۆ ئەمە دەکا و دەفەرموئ: (قَالَ
النَّوَوِيُّ: تَوَاتَرَ الْعِلْمُ بِخُرُوجِ هَذِهِ النَّارِ عِنْدَ جَمِيعِ أَهْلِ الشَّامِ).

شایانی باسە ئەو کاتە نیمامی نەوہوی (رەحمەتى خودای لی بئ)، تەمەنى
(٢٤) بیست و چوار سال بوو. قورطوبیش لە (التذكرة) ئاماژە بۆ روودانى ئەم
ئاگرە دەکا. ئیبنو کەثیر (رەحمەتى خودای لی بئ) لە روداوھکانى سائی (٦٥٤)
شەش سەد و پەنجاو چواردا. لە پەرپاوھ ناودارمگەى خۆیدا بەناوى (البدایة
والنهایة) زۆر بە دورو درێژی باسى رودانى کارساتى دەرچوونى ئەم ئاگرە دەکا،
شتى زۆر سەیر سەیر و سەر سورپھینەر دەرچوونەوہ. {بەروانە: بەرگی/١٣،
لەپەرە: ١٦٠ - ثم دخلت سنة أربع وخمسين وستمائة}.

(١٦) باب الْفِتْنَةِ مِنَ الْمَشْرِقِ مِنْ حَيْثُ يُطْلَعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ

سهره تاي سهره لدانی نازاوه كان له لای خوره لاتی شاری مه دینه وه سهره ل

دهدن

١٨٤٠- حدیث ابنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ مُسْتَقْبِلُ الْمَشْرِقِ يَقُولُ « أَلَا إِنَّ الْفِتْنَةَ هَا هُنَا مِنْ حَيْثُ يُطْلَعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ » (١٨٤٠)

عه بدوللای کورپی عومهر (پرمزای خودا له خوئی و له چه زرمتی عومهری باوکی بن) دهمه رموی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) له کاتیکا که به ره و پوژه لات بوو، دهمه رموو: (ئالیرموه نازاوه کان سهر هه ل دهمدن و بهرپا دمبن، که دوو شاخه ی شهیتانی لیوه هه لدی!).

ئهمه یش دهمیکی ئهم فهرموودمیه یه، له ژماره: (١٩٩٧) ی پوخته ی

موسلیمدا:

عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ مَا أَسْأَلُكُمْ عَنِ الصَّغِيرَةِ وَأَرْكَبِكُمْ لِلْكَبِيرَةِ سَمِعْتُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ الْفِتْنَةَ تَجِيءُ مِنْ هَا هُنَا ». وَأَوَّماً بِيَدِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ « مِنْ حَيْثُ يُطْلَعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ ». وَأَنْتُمْ يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ وَإِنَّمَا قَتَلَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي قَتَلَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ خَطِئاً فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ (وَقَتَلْتَ نَفْساً فَتَجِئْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا). {الحديث: ٧٢٢٦٩ = ٧٢٥٧ فم}:

سالمی کورپی عه بدوللای کورپی عومهری خه طاب (پرمزای خودایان لی بن) فهرمووی: ئهی خه لکی عیراق! گوته و گوته و کردارتان ئاسمان و رئیسمانه،

(١٨٤٠) بخاری. الفتن: ٧٠٩٧. پوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٩٧ = ٧٢٦٩ شیخا (بخاری رقم

بە قسە ھیچتان نەھێشتۆتەووە بە کردەمۆیش ھیچتان دیارنییە، ئەومەتانى ئەم گشتە پرسیارە، لەبارەى شتى بچووگەو دەگەن، کە نیشانەى ئەومەىە کە ئیوہ خاومەن و مەرع و تەقوان، کەچى بە کردەوہ لە ھەموو کەسێ زیاتر پەلامارى گوناھى گەورە گەورە دەدەن و بێ باکانە ئەنجامیان دەدەن؟! ئەمەتان لەجى و ئەومەتان لەجى؟!

ئەوجا سالم بۆ پەشتیوانى بۆچوونەکەى خۆى فەرمووی: لە عەبدوللای کورێ عومەرم بیست، کە خۆتان دەزانن عەبدوللای باوکمە، دەیفەرموو: بەگوێى خۆم لە زارى پیرۆزى پێغەمبەرى خودام بیست دەیفەرموو (دروودى خودای لەسەر بێ) (ئازاوە و ئاشووب و فەرتەنە گەل ئالیرموہ سەر ھەل دەدەن و پەشتیویەکان ئا لەمیوہ بەرپا دەبن!).

پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) بە دەستى ئامازمیکرد بۆ خۆرەھەلات کە عێراقیش دەکەوێتە خۆرەھەلاتەوہ و فەرمووی: (ئا لیرموہ ئازمەکان سەر ھەل دەدەن و بەرپا دەبن، کە دوو شاخەى شەیتانى لیوہ ھەل دێ!!).

ئەوجا سالم بۆ زیادە روونکردنەوہ و دەربرینی بێزارى تەواو لە کردارو رەفتارى خەلکی عێراق، موقابەلەو بەرابەرپەک دەکات، لە نیوانى پیاو کوشتنەکەى موسا بە ھەلەو لە نیوانى شەرى برا کوژیدا، کە عێراقیەکان ناگرمەکەى خۆش دەگەن، بۆ ئەم مەبەستە سالم فەرمووی: ئەى خەلکی عێراق! ئەومەتا ئیوہ بەردەوام سەرگەرمى شەرى براکوژین و یەگەترى دەکوژن و دەرپەستى ئەوہ نایەن و خەمى بۆ ناخۆن، دیارە بە ئازاوە و فەرتەنەى دانانیڤ و شتەکان بە پێچەوانەوہ لێک دەدەنەوہ، دەنا چى ھەيە کە لە رشتنى خوێنى موسولمانان بە نارموا، نارمواتر بێ؟!

دمبوو پهندو نامۆز له‌م داستان‌ه‌ی مووسا و مریگرن، که به هه‌له، پیاویکی قیبطی گوشت، که له‌سهر ئایینی مووساش نه‌بوو، به‌لکوو له‌ دهست و پێوهندی فیرعه‌ونی دوزمنی مووساش بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌ومشا، که شته‌که به‌هه‌له بوو، به قهستی نه‌بوو، مووسا خه‌مبار بوو، وه بیزاری دهربرێ له‌وکاره ناشیرینه‌و به‌ نازاوه‌ی دانا، وه‌ك خودای بالا دهست و شکۆمه‌ند له‌ قورئانا بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌قه‌رموی: {رَقَتْلْتَ نَفْسًا فَتَجِئْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ رَفْتْنَاكَ فُتْرْنَا - طه - ٤٠/٢٠}.

واته:

ئه‌ی مووسا! ئه‌ومبوو تۆ پیاویکت به هه‌له له قیبطیه‌کانی هۆزی فیرعه‌ون گوشت و له‌م بارمیه‌وه خه‌مبار بوویت، که خودا له‌سهر ئه‌وه تۆ له‌ت لی بستینێ و ئه‌گه‌ر به‌ر هه‌وێلی فیرعه‌ونیش بکه‌وی له‌باتی ئه‌و زه‌لامه بتکوژیته‌وه، به‌لام ئیمه به رحمه‌ت و دانایی خۆمان تۆمان له‌و خه‌مانه رزگار کرد، گه‌رجی تووشی چه‌ندین ئه‌زموون و تافیکردنه‌وه‌ی سه‌ختمان کردیت.

{تاج/٣، زنجیره: ٧٣، ژماره: ٢٥٧٦، ٢٥٧٨ - گه‌ورمی ولاتی شام + تاج/٥، زنجیره: ٩٠، ژماره: ٥٥١٨، ٥٥١٩، ٥٥٢٠ - سه‌رم‌تای به‌رپا بوونی فه‌رتنه‌کان...}.

(١٧) باب لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُعْبَدَ دَوْسُ ذَا الْخَلَصَةِ

هه‌تا جاریکی تر هۆزی ده‌وس بقی زولخه‌له‌سه نه‌په‌ستنه‌وه قیامه‌ت هه‌لناسی

٨٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ أَلْيَاتُ نِسَاءِ دَوْسٍ حَوْلَ ذِي الْخَلَصَةِ ». وَكَانَتْ صَنَمًا تُعْبَدُهَا دَوْسٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ بَيْبَالَةَ. {الحديث: ٧٢٢٧ شيحا = ٧٢٥٨ فم. بخاری. فتن: ٧١١٦. تحفة الأشراف: ١٣٢٩٩} (٨٤١)

ئەبو ھورەيرە (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەرموی: (قیامەت ھەلناسى ھەتا دووبارە، وەك سەردەمى نەفامى و نەزانی پىش ھاتنى ئىسلام، ژنانى ھۆزى دەوس، بەدەمورى بى زىلخەلەسەدا سەمت بادەدەنەووە تەوافى دىمکەنەووە). زىلخەلەسەدا (زىلخەلەسە) ناوی بى بوو لە تەبالەى يەمەن بوو، ھۆزى دەوس لە تەبالەى يەمەن دەیانپەرست!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٠٥، ژمارە: ٥٥٦١ — باسى نیشانەى داھاتنى قیامەت}.

(١٨) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَتَمَتَّى أَنْ يَكُونَ مَكَانَ الْمَيِّتِ مِنَ الْبَلَاءِ

قیامەت ھەلناسى ھەتا واى لى دى: پیاو دەدات بەلای گۆردا دەلى: خۆزگە من لە شوینی ئەم مردووەى ناو ئەم گۆرە بوومايە

٨٤٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ ». {الحدیث: ٧٢٣١ = ٧٢٦٢ فم. تحفة الأشراف: ١٣٤٥٦: (٨٤٢)}

ئەبو ھورەيرە (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (سویندم بەو کەسە کە گیانی منى وا لە دەستا، ئەم جیھانە تەواو نابى و بەسەر ناچى و قیامەت ھەلناسى، ھەتا واى لى دى، پیاو دەدا بەلای گۆردا، لە تاوانا تەپا و تل دەکا لەسەرى و، دەلى: خۆزگەم بە خۆى، خۆزگا من دەبووم لە شوینی خاومنى ئەم گۆرە، بە راستى لە کیشەو بەرەى

(٨٤٢) بخارى. فتن: ٧٢٣٠ شيخا = ترفيم الشيخ خليل مأمون شيخا لصحيح مسلم (بخارى رقم

دونييا رزگارى بوو، كهواش دهلى ئهوه نهى له بهر بى دينى خوى وابلى، نه، بهلام له تاو دمردو به لاي زور وا دهلى. {تاج/٥، زنجيره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٥٩} + {رياضى صالحين/٤، زنجيره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٢١}.

١٨٤٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « يُخَرَّبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ ». {الحديث: ٧٢٣٤ = ٧٢٦٥ فم. تجريد البخارى/٢، رقم: ٧٦٣ = ١٥٩١، ١٥٩٦، ١٥٩٥. نسائي. مناسك: ٢٩٠٤. تحفة الأشراف: ١٣٣٣٠: (١٨٤٣)}

ئهبو هورميره (رمزاي خوداي لى بى) فهرمووى: خو شهويست (دروودى خوداي له سهر بى) فهرمووى: (پياويكى دوو لاق بارىكى حه به شهيى كه عبه دمروخينى!). {تاج/٢، زنجيره: ١٣٧، ژماره: ١٧٢٥}.

١٨٤٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاهُ » {الحديث: ٧٢٣٧ = ٧٢٦٨ فم. تجريد/٤، رقم: ١٤٠٠ = ٣٥١٧، ٧١١٧ فتح البارى: (١٨٤٤)}.

ئهبو هورميره (رمزاي خوداي لى بى) فهرمووى: خو شهويست (دروودى خوداي له سهر بى) دمفهرمووى: (قيامهت هه ئناسى هه تا پياوى له هو زى فه حطان هه له ده كهوى، مهردوم وهك كه له ران به گوچان لى ده خورى و دمبى به

(١٨٤٣) تجريد البخارى - مختصر صحيح البخارى/٢، ژماره: ٧٦٣ = ١٥٩١ بخارى. پوختهى

موسليم/٥، ژماره: ٢٠٣٢ = ٧٢٣٤ شيحا (بخارى رقم الكتاب/٢٥ رقم الباب/٤٧).

(١٨٤٤) تجريد/٤، ژماره: ١٤٠٠ = ٣٥١٧ بخارى. پوختهى موسليم/٥، ژماره: ٢٠١٨ = ٧٢٣٧ شيحا

(بخارى رقم الكتاب/٦١ رقم الباب/٧).

پادشایان). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۶ - باسی نیشانه‌ی داهاتنی قیامت}. .

روونکردنه‌وه:

له‌رافه‌نامه (شهرحه) گاندا دمه‌رموی: (ئهم پیاوه که یه‌کیکه له نیشانه‌کانی نزیک‌بوونه‌وه‌ی هاتنی دوا روژ، ناسراوه به (قه‌حطانی) وه له‌پاش مه‌هدی دی، وه له‌سهر ری‌بازی شیرینی مه‌هدی دمرواو سهرۆکیکی زۆر باشی موسولمانان دمبئ). {بروانه: ته‌جریدی بوخاری به گوردی = پوخته‌ی موخته‌صهری صه‌حیحی بوخاری، به‌رگی چواره‌م، ژماره: ۱۳۹۱ = ۳۵۰۰، ۷۱۳۹ فتح الباری شهرحی صه‌حیحی بوخاری}.

۱۸۴۵- حدیث أبی هُرَیْرَةَ رِوَايَةُ - قَالَ ابْنُ السَّرْحِ - أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعْرُ وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا صِغَارَ الْأَعْيُنِ ذُلْفَ الْأَنْفِ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ»^(۷۴۵)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فەرمووی: (قیامت هه‌ئناسێ هه‌تا ده‌چن به‌ گز ھۆزێکا، پێلاویان مووه، هه‌روا قیامت هه‌ئناسێ هه‌تا جه‌نگ ده‌کهن له‌گه‌ل ھۆزی، روویان له‌بهر خپری و قه‌له‌وی ده‌لتی قه‌لغانه‌و به‌ سیرمه‌ی زۆر ده‌وره‌ گیراوه).

ئەمەیش له‌ گیرانه‌وه‌ی ژماره: (۱۲۰۳) ی ته‌جریده.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرِكَ صِغَارَ الْأَعْيُنِ حُمْرَ الْوُجُوهِ ذُلْفَ الْأَنْوَافِ كَأَنَّ

^(۷۴۵) تجرید/۳ ژماره: ۱۲۰۳ = ۲۹۲۸ بخاری. مسلم: ۷۲۴۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم

وَجُوهَهُمُ الْمَجَاثُ الْمُطْرَقَةُ وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعْرُ (الحديث ٢٩٢٨، أطرافه في: ٢٩٢٩، ٣٥٨٧، ٣٥٩٠، ٣٥٩١):

ئەبوھورمیرە (رەزای خۆای لى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەر بى) فەرمووی: (قیامەت ھەتتا ھەتتا جەنگ لەگەڵ تورک دا نەکەن، نیشانەى ئەم ھۆزەى تورک ئەومىھ: چا و بچکۆلەن، رەنگ سوورو سپین، لووت کورت و لوت داتەپیون، روویان لەبەر خړ و ھەلەوی دەلێى قەلخانە و بەسیرمەى زۆر دھورە گیراوە، قیامەت ھەتتا ھەتتا لەگەڵ ھۆزىكى تر ئیوەى نەتەوہى موسوئمان دەجەنگن و شەر دەکەن، پیلاروی موو لەپى دەکەن!). (تاج/١٠/٢٥٧ف- ٩٨-ز. غەزاکردن لەگەڵ تورک و حەبەشەدا).

راقە و شیکردنەوہ:

لەرستیدا زۆرینەى نیشانەکانى قیامەت کە لەفەرموودەى ساغ و سیرەت و ژياننامەى دروستى پێغەمبەردا (دروودی خۆای لەسەر بى) جەسپاون زۆر زۆرن، ھەندیکیان پێیان دەگوتریت نیشانەى بچوک، ھەندیکیان پێیان دەگوتریت: نیشانەى گەورە لەرستیدا ئەم نیشانانە سى شتیان پى دەجەسپى دوانیان لەبەشى ھەوالدان لەغەیبین چونکە:

١- ھەندیکیان کە ئەم جۆرە فەرموودەن پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەر بى) چۆنى فەرمووە، لەپاش سەدان سال ھاتوونەتەدى. ھەتا ھەیانە ناوى کەسیكى تايبەتى تيايە، ھەیانە ناوى شوینى، وەك بەصرە، ھەلەستین... تاد.

٢- ھەیانە باسى کارمساتى سروشتى و شتى وایە، ئەمانەشیان زۆرتريان ھاتوونەتەدى وەك زۆر بوومەلەرزمو خەسەف.

جا باشتري شت لهم لايه نه وه نه وه ديه كه خو مان به تا عه تي خوا وه
خهريك بكهين و له نزاو پارانه وه بو ئوممه تي موجه ممه د ريغي نه كهين، دمه
لهم لايه نه وه دمه لاتي هيچمان نيه، ومنهم باسانه به تيرو ته سه لي له بهرگي
پينجه مي تاجول ئو صولدا به شي عه رمبي هه يه ص ٣٠٠ هه تا ص ٣٥٨
له و مرگه را وه كورد يه كهيدا له بهرگي / ١٠-١١-٢٠٥-٨٧ هه تا ل-٢٥٠-٨٧ هه تا ١١٥.

١٨٤٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يُهْلِكُ النَّاسَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ قُرَيْشٍ قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ اعْتَزَلُوهُمْ.
(الحديث: ٣٦٠٤، طرفاه في: ٣٦٠٥، ٧٠٥٨)، (١٨٤٦)

ئه بو هورميره (رمزاي خوداي لي بي) فهرمووي: پيغه مبهري خودا
(دروودي خوداي لي بي) فهرمووي: (ئهم چينه ي ئهم خه لگه، ئهم تيرميه له
هوزي قورميش به فه تارمتيان دمه بات!) عه رزيان كرد: جا ئه ي پيغه مبهري خودا،
لهم بارميه وه فهرمانت به چيه؟ فهرمووي: (كاشكي ئه و خه لگه تي كه لي يان
نه كرد نايه).

رافه و شيكردنه وه:

زاناکان دمه رموون: مه به ست لهم تيرميه خي لي به ني ئومه ييه، كه
به يه زیدی کوری موعاوييه ده ستیان پی کرد، له سائی شهستی کۆچیه وه هه تا
دهوری سه دو سبی کۆچی= ٦٨٠ ز. خه لافه تي به زیدی کوری موعاوييه، هه تا
(٧٤٤ ز). خه لافه تي مهروانی دووه ناسراو به حیمار، واته: گویدریژ.

(١٨٤٦) تجريد/٤، ژماره: ١٤٣٣ = ٣٦٠٤ بخاری. بوخته ي موسليم/٥، ژماره: ٢٠٠٣ = ٧٢٥٤ شيجا

(بخاری رقم الكتاب/٦١ رقم الباب/٢٥).

وعنه في رواية قال: سَمِعْتُ الصَّادِقَ الْمَصْدُوقَ يَقُولُ هَلَاكُ أُمَّتِي عَلَى يَدَيِ غِلْمَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَقَالَ مَرْوَانُ: غِلْمَةٌ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ إِنَّ شَيْئًا إِنَّ أَسْمِيَهُمْ بَنِي فَلَانٍ وَبَنِي فَلَانٍ. (الحديث: ٣٦٠٥، طرفه في: ١٤٣٣ ت= ٣٦٠٤ ف):

ديسان فهرمووی له گڭیرانه و میه کا: به گوڭچه که ی خوُم له زاری پیرۆزی پیڤه مبهرم ژنه و تووه، که خو ی راستگو یه و خودایش راستی پی گوتووه، دهیفه رموو: (گه لی من به دهستی دهستی هه که ده پرووتی هه رزه کاری هه رزه پته ری له ناو ده چن، که له هۆزی قورمیشن). مه پروانی کور ی هه که میش گوتی: به له عه نه تی خودا بن چۆن هه رزه کار یکن! نه بو هورمیرمیش فهرمووی: نه گهر هه رزه که ی دهسته دهسته ناویان ئاشکرا ده که م، که له فیساره هۆزو له فلانه بهرمبابن!). (بپ: تاج/ ١٠ ل/ ٢٣٢ ژ/ ٢ ز/ ٩٠ - سه رمته ی بهر پابوونی فه رته نه کان).

رافه و شیکردنه وه:

له راستیدا له هه موو سه رده میکا ئه مچۆره لاوه هه رزانه هۆی سه ره کی سه ر تیاچوونی هه موو نه ته وه و گه لیکن، چونکه سه ره کهش و توند ره و بی ئه زموونن، هه موو شتی به خود سه ری و مله وری و که له گایی ده که ن، قور به سه ر نه و مله ته ی جلّه و ی کاری و سه رنویشتی بکه و یته ده ست ئه م ده مروو ته هه رزه و هه رزه گو یانه، که عه قله کو یتی خو یان رابه رو مامۆستایانه، سه رمناجم چه واشه دمبن و شت به پیچه وانه وه دمبین و هه ق به نا هه ق دمازن و، گالته یان به ئایین و ره وشتی به رزو بیروباومری جوانی پیشینان دی، دمبن به کۆیله و گو ی له مشتی هه و مسبازی و ئارمزوو به رستی، جگه له که یفو سه فاو مه ی و بادمو زره ی پارو و باومشی یارو (پێک و نێک) هیچی تر به زیان نازانن، وه ک قورئانی پیرۆز ده فه رموی: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾

الروم - ٧/٣٠. واته: تهنيا له پروالته تي ژيانى جيهان تيدهگه و بئى ناگان له ژيانى بالاي دوا روژ.

جيگه داخه به چاوى سهر به راى ئه م چينه بئى دينه منالكاره ولات ويرانكاره، له كوردستانى نازيزى خوشمان دا دمبينم، به لام پشت به پرهمه تي خودا كوردستان هه ميشه خودا دمپاريژى، ومهه تا نزيكى قيامت مه ليه ندى به خشى نوورى قورئان و قه لاو لانهى مه لا و ئه هلى دين دمبى، له ئه هلى دلم بيستوو: كه ئيسلام له چياكانى كوردستان ئاوا نابى، هه تا له چياكانى مهككه و مه دينه ئاوا نه بى.

١٨٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (هَلْكَ كِسْرَى ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرَى بَعْدَهُ وَقِصْرٌ لِيَهْلِكَنَّ ثُمَّ لَا يَكُونُ قِصْرٌ بَعْدَهُ وَلَتُقْسَمَنَّ كُنُوزُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحديث ٣٠٢٧ أطرافه في: ٣١٢٠، ٣٦١٨، ٦٦٣٠: (١٨٤٧).

ئه بوهورميره (رمزاي خواى لى بئى) فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خواى له سهر بئى) فهرمووى: (وا كيسرا له ناو چوو نيت له پاش ئه و كيسراى تر نابى، قهيسه ريش له ناو ئه چى و له پاش ئه و يش قهيسه رى تر نابى، به و كهسه كه گيانى منى به دهسته، كهنج و سامان و كهنجينهى ئه م دوو پادشايه دهست موسولمانان دهكه ون و بهخت دهكرين له پيناوى خودادا) (تاج/٤-٣٦٧ ف ٧-١١٢).

وعنه في رواية: قَالَ سَمِيُّ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْحَرْبُ خَدَاعَةٌ (الحديث ٣٠٢٩، طرفه في: ٣٠٢٨).

ديسان نه‌بوهورميره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی
خوای له‌سهر بی) فهرمووی: (شهر فروفیله، جه‌نگ به فرو فیل دم‌بریت‌هوه)
(تاج/٨-١٢٨ف-٢ز-٥٠. شوینه گومکی له‌شهر‌دا په‌سهنده).

٨٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ
« لَتَفْتَحَنَّ عِصَابَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَوْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَنْزَ آلِ كِسْرَى الَّذِي فِي الْأَبْيَضِ ». قَالَ قُتَيْبَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَلَمْ يَشْكُ. {الحديث: ٧٢٦٠ = ٧٢٩١ فم: (٨٤٨)}

جابیری کوری سه‌مووره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به‌گوئی خوم
له زاری پیروزی پیغه‌مبهرم بیست دم‌فهرموو: (تاقمی له موسولمانان) یا
فهرمووی: (تاقمی له باومرداران ولاتی کيسرا نازاد دم‌که‌ن و سامان و دارایی و
گه‌نجی ناو گه‌نجینه‌که‌ی کيسرا، که‌وا له کوشکه سپیبه‌که‌یدا به تالانی دم‌گرن و
دابه‌شی دم‌که‌ن له ریگه‌ی خودادا).

پیشه‌وا موسلیم نه‌م فهرمووده‌یه له‌دوو ماموستای خویه‌وه دم‌گیریت‌هوه:
که قوته‌یبه‌ی کوری سه‌عیدو نه‌بو کاملی نه‌لحه‌جد‌م‌رین، نه‌بو کامیل، وه‌ک
پیشه‌وه به گومانه وه گیراویه‌ته‌وه، که پیغه‌مبهر فهرموویه‌تی: (تاقمی له
موسولمانان) یا فهرموویه‌تی (تاقمی له باومرداران). به‌لام قوته‌یبه به‌بی گومان
دم‌گیریت‌هوه که پیغه‌مبهر فهرموویه‌تی: (تاقمی له موسولمانان ولاتی کيسرا
نازاد دم‌که‌ن و سامان و دارایی و گه‌نجی ناو گه‌نجینه‌که‌ی کيسرا، که‌وا له کوشکه
سپیبه‌که‌یدا به تالانی دم‌گرن و دابه‌شی دم‌که‌ن له ریگه‌ی خودادا).

(٨٤٨) بخاری. فرض الخمیس: ٣١٢١. بوخته‌ی موسلیم/٥، ژماره: ١٩٩٩ - ٧٢٦٠ شیخا (بخاری رقم

۸۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تُقَاتِلُونَ الْيَهُودَ حَتَّى يَخْتَبِيَ أَحَدُهُمْ وَرَاءَ الْحَجَرِ فَيَقُولُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُ فَاقْتُلْهُ) (الحديث ٢٩٢٥، طرفه في: ٣٥٩٣): (۸۴۹)

ئەم فەرموودمىە لەتاج دا ئاوايە کە دىمفەر موو: بوخارى و موسليم و تەرمەزى گىپراويا نەتەو، (بىروانە ژمارە ۲۰۲-ت ۲۹۲۶ف):

ئەبۇھورمىرە (پىمزاى خواى لى بى) فەرمووى: حەزرىت (دروودى خواى لەسەر بى) فەرمووى: (قيامەت ھە ئناسى، ھەتا موسولمانان دەچن بەگژ جوولە کەدا، جوولە کە شەرتان لەگەل دىمکەن، تا لەنەنجامدا خودا ئىوہ زالى دىمکا بەسەر ئەواندا، گاتى موسولمانەکان دىست دىمکەن بەگوشتارىان جوولە کەکان وادەشکىن، لەبن بەردو دارو بنچک و دىموندە خويان پەنا دىمەن و خويان دىشارنەو، بەردو دارو درەخت و دىموندە کە دەلین: ئەى کاکەى موسولمان! ئەى بەندەى باشى خودا! ئەى عەبدى خاسى خوا! ئەمە جوولە کە يە کە لەپشتمەوہ خووى حەشارداو، وەرە ئەم دوژمنى خودا بکوژە، تەنیا دارى دىرکەزى وانالى، چونکە ئەمە لەدرەختى جوولە کە يە، راستىيان لى نالى). (تاج/۱۰-ال ۲۸۵ف-۱۴-از- ۱۰۵- باسى نيشانەى داهاتنى قيامەت).

ئەمە گىپرا نەوہى تەجريد بوو، ئەمەيش گىپرا نەوہى ژمارە: (۲۰۲۵)ى پوختەى موسليمە:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِيَ الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا

(۸۴۹) تجريد/۳، ژمارە: ۱۲۰۱ - ۲۹۲۵ بخارى. پوختەى موسليم/۵، ژمارە: ۲۰۲۵ - ۷۲۶۸ شىخا

(بخارى رقم الكتاب/۶۱ رقم الباب/۲۵).

يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ. إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ». {الحديث: ٧٢٦٨ شيعا = ٧٢٩٩ فم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = پوختى صحيحى بوخارى به كوردى. بهرگى دروهم: ١٢٠٢ = ٢٩٢٦، ٣٥٩٣. فتح البارى. شرح صحيح البخاري}:

ئەبو ھورميرە (رمزای خودای لى بى) دەفەر موی: حەزەرەتى پێغەمبەرى خۆشەويست و نازدار (دروودو سلاوى خودای گەورەو مەزنى لەسەربى و سەرو مال گشتى بە قوربانى گەردى بەر ئاستانەى ئارامگای پیرۆزى بى) فەر مووی: (قيامەت ھەئناسى ھەتا شەرى موسولمان و جوولەكە روودەدا، موسولمانان دەچن بەگژ جوولەكەدا، جوولەكە شەرتان لەگەڵدا دەكەن، شەرىكى دوورو درێژ، تا لە ئەنجامدا خودا ئیوەى موسولمانان زال دەكا بەسەر ئەواندا، كاتى موسولمانەكان دەست دەكەن بە كوشتارىيان جوولەكەكان وادەشكێن، لەبن بەردو دارو بنچك و دەومندا خۆيان پەنا دەمدن و خۆيان دەشارنەووە و خۆيان حەشار دەمدن، بەردو دارو درەخت و دەومەنەكە دەلێن: ئەى كاگەى موسولمان! ئەى بەندەى باشى خودا! ئەى عەبدى خاسى خودا! ئەمە جوولەكەيەكە لە پشتمەووە خۆى حەشارداو، وەرە ئەو دوژمنى خودايە بكۆژە، تەنیا دارى دركەزى وانائى، چونكە ئەو لە درەختى جوولەكەيە، حەشاريان دەداو راستيان لى نائى!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٠٥، ژمارە: ٥٥٧٠} + {رياض الصالحين/٤، زنجیرە: ٣٧٠، ژمارە: ١٨٢٠}.

١٨٥٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْتَتَلَ فِتْنَانِ ، فَيَكُونَ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ ، دَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبًا مِنْ ثَلَاثِينَ ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ

الله. {الحديث: ٧٢٧١ = ٧٣٠٢ فم. بخارى. مناقب: ٣٦٠٩. ترمذى. فتن: ٢٢١٨. تحفة الأشراف: ١٤٧١٩}: (٨٥٠)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (قيامەت ھەئناسى ھەتا نزيكەى سىي پيغەمبەرە درۆزنەى تەفرە دەرى ھەلاتباز پەيدا دەبن، ھەموويان بەدرۆ خۆيان بە پيغەمبەرى خودا دەزانن!). {تاج/٥، زنجيرە: ٩٤، ژمارە: ٥٥٣٠}.

عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ « إِنْ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَّابَيْنِ ». (وفي رواية قال جابر): فأحذروهم. {الحديث: ٧٢٦٩، ٧٢٧٠ شيحا = ٧٣٠٠، ٧٣٠١ فم}:

جابىرى كورپى سەموورە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەيفەرموو: (لەراستیدا بەر لەھاتنى قيامەت بە ماومەھكى كەم، كۆمەلئى درۆزن پەيدا دەبن).

لە گىرانەھەى ژمارە (٧٣٠١)ى ھەتھولولھەم شەرحى صەھىحى موسلىمدا دەفەرموئى: جابىر ھەرمووى: وريابىن ئاگاتان لەخۆتان بى، ئەم جۆرە درۆزانە تەفرەتان نەدەن!).

روونکردنەوہ:

مەبەست لەم درۆزانەى كە لەم ھەرموودمىھەدا، ئاماژەيان بۆ كراوہ، ھەر ئەو ھەلاتبازانە نىيە كە داواى پيغەمبەرايەتى و مەھديتى دەكەن، بەلكوو

(٨٥٠) بخارى. مناقب: ٣٦٠٩. پوختەى موسلىم/٥، ژمارە: ٢٠٢٣ - ٧٢٧١ شيحا = مختصر صحيح مسلم ترفيم صحيح مسلم من قبل الشيخ خليل مأمون شيحا (بخارى رقم الكتاب/٦١ رقم الباب/٢٥).

له راستيدا ئىستا وايه، بى رەھبەرىيەت بى دىنىي رەھبەرلەرنىڭ ۋە زۆر بولسا، لى
 ئامارە ئايى، بى دىن بى رەھبەر بى نووسىن بى جۇرەھە بى رەھبەر ئامارە ئامارە
 پۇل پۇل خەللىك لى رەھبەرىيەت بى رەز، لى ئايىنى پاك، لى مەھبەرىيەت بى ئازايەت
 دىمەكەننەھە بى رەھبەر كۆھر بى دىنىي بى رەھبەرىيەت بى ئازالى، ۋەك گەگەل بى رەھبەر
 بىز بى مەھبەر لىيان دىخۇر بى فەرى سوورپان بى سەھە بى مەھبەر بى رەھبەر بىز بى
 دىزى بى ئامارە بىيان دىكەن، ئاشكە بى گەنج بى لىكەن دىللىن: ۋەك تەگە
 بىرەن بى مەھبەر بىز بى تىك بىرەن بى دىللىن مەكەن، بى فەللى مەھبەر بى رەھبەر بى
 كەنەلە ئامارە بىيانەھە، تەمى تەمىيان دىمەن بى يەسە بى پۇللىس بى رەھبەر
 تەبەرىيەت بىيان بى دىرەخسىن كە بى زىن بى دىرەخسىن، ۋەك: سەگە
 سەبەرىيەت بى پاركى ئازادى، كە جەران بى شەيئەنەھە دىگەت: گەھەدە خەنە
 قەھەبە خەنە. إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ.

باسی چیرۆکی ئیبنو سەییاد

٨٥١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) انْطَلَقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي رَهْطٍ قَبَلَ ابْنِ صَيَّادٍ حَتَّى وَجَدَهُ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ عِنْدَ أُطْمِ بَنِي مَعَالَةَ وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ يَوْمَئِذٍ الْحُلُمَ فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- ظَهْرَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «لَا بِنَ صَيَّادٍ» أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ». فَنَظَرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ فَقَالَ أَشْهَدُ

أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ. فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَرَفَضَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَقَالَ « أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَاذَا تَرَى ». قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئًا ». فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ « هُوَ الدُّخُّ ». فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « احْسَبْ أَفَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ ». فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ذُرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبْ عَنْقَهُ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ ». وَقَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ ابْنَ عُمَرَ -رضي الله عنهما- يَقُولُ: انْطَلَقَ بَعْدَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَأَبَى بْنُ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيُّ إِلَى النَّخْلِ الَّتِي فِيهَا ابْنُ صَيَّادٍ ، حَتَّى إِذَا دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- النَّخْلَ ، طَفِقَ يَتَّقَى بِجَذْوَعِ النَّخْلِ ، وَهُوَ يَخْتَلُّ أَنْ يَسْمَعَ مِنْ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ ابْنُ صَيَّادٍ ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشٍ فِي قَطِيفَةٍ لَهُ فِيهَا رَمْرَمَةٌ ، فَرَأَتْ أُمُّ ابْنِ صَيَّادٍ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَهُوَ يَتَّقِي بِجَذْوَعِ النَّخْلِ ، فَقَالَتْ لِابْنِ صَيَّادٍ يَا صَافٍ (وَهُوَ اسْمُ ابْنِ صَيَّادٍ) ، هَذَا مُحَمَّدٌ ، فَثَارَ ابْنُ صَيَّادٍ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَوْ تَرَكَتُهُ بَيْنَ ». قَالَ سَالِمٌ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي النَّاسِ فَأَثْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ، ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ « إِنِّي أَنْذِرُكُمْ هُ ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ ، لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوحٌ قَوْمَهُ ، وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ ، تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرُ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ ». وَقَالَ ابْنُ شِهَابٍ وَأَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيُّ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ بَعْضُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ يَوْمَ حَدَّثَ النَّاسَ الدَّجَالَ « إِنَّهُ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ يَقْرَأُ مَنْ كَرِهَ عَمَلَهُ أَوْ يَقْرَأُ كُلُّ مُؤْمِنٍ

«. وَقَالَ « تَعْلَمُوا أَنَّهُ لَنْ يَرَى أَحَدٌ مِنْكُمْ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَمُوتَ ». {الحديث: ٧٢٨٣ = ٧٣١٤، ٧٣١٥، ٧٣١٦، ٧٣١٧ فم. تجريد البخارى/٢، رقم: ٦٤٢ = ١٣٥٤، ٣٠٥٥، ٦١٧٣، ٦٦١٨ فتح البارى. ترمذى. الفتن: ٢٢٣٥. تحفة الأشراف: ٦٨٥٩، ١٩٩٠: (١٨١)}

عهبدوئلاى كورى عومهر (رمزاي خودا لهخوى و له باوكى بئ) فهرمووى:
 عومهرى كورى خهتتاب (رمزاي خوداي لئ بئ) لهگهئ دهستهئ له يارانى
 پئغه مبهردا (دروودى خوداي لهسهر بئ) له خزمهتى هزرمندا (دروودى
 خوداي لهسهر بئ) دمرچوون بو سووسه كردنى ههوال و باسو خواسى ئيبنو
 صهيياد، كه مقو مقو داكه وتبوو، كه گوايه ئيبنو صهيياد، له ئه نجاما دهبئ به
 ججال، جا كه دميدوزنه وه دمروانن وا له ناو دهستهئ منالا يارى دهكات، له لاي
 قه لاکه ي بهنى مه غاله له مه دينه، ئه وکاته ئيبنو صهيياد نزىكى رهسيده بوون
 بوو، ئيبنو صهيياد بهخوى نازانى ههتا پئغه مبهردا (دروودى خوداي لهسهر بئ)
 له پشته وه دهستى دهكيش به پشتيا، له پاشا به ئيبنو صهييادى فهرموو: (ئايا
 شايه تى دمه دى كه من پئغه مبهردى خودام؟) جا ئيبنو صهيياد ته ماشاي
 پئغه مبهردى كردو سهرنجيكي داو گوتى: شايه تى دمه دى كه تو پئغه مبهردى عهرمه
 نه خوئنده واره بئ سه واده گانى، ئه نجا به پئغه مبهردى گوت: ئه تى تو شايه تى
 دمه دى كه من پئغه مبهردى خودام؟ پئغه مبهردى (دروودى خوداي لهسهر بئ)
 شتى وای نه سه لماندو رمتى كرده وه فهرمووى: (باوهرم به خوداو به
 پئغه مبهردانى خودا ههيه و بهس). ئه نجا پئغه مبهردا (دروودى خوداي لهسهر بئ)
 پئى فهرموو: (له هه واله نه ئينيه گان، له دهنكو باسى غهيب چى ئى دهرانى؟)

(١٨١) تجريد البخارى/٢، ژماره: ٦٤٢ = ١٣٥٤ بخارى. پوخته ي موسليم/٥، ژماره: ٢٠٤٤ = ٧٢٨٣

گوتى: راستيشم بۆدىۋ درۆيشم بۆدىۋ، پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (سەريان لى شىۋاندويت). لەپاشا پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىي فەرموو: (من شتىكم بۆ تۆ گرتۆتە ناو دىلم، ئايا دەتوانى كە ھەلى بىنى و بزانى چى والەدلىما؟).

پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەم ئايەتەى گرتىۋو ھەلى: {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ} كە باسى ئەم دووگەلە لە ژمارە (١٧٨٢)ى ئەم پەراۋەدا رابورد.

ئىبنو سەيىد گوتى: ئەو ھەلى دوخە! نىۋەى وشەى (الدخان)ى زانى، بەلام بۆى تەۋا ھەلى.

پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىي فەرموو: (چە! رادەت ناكەۋى كە لە ھەلى پاىەى خۆت، كە كۆلە نانىيە ھەلى، سەركەۋىت ھەلى بەنھىنى ھەلى خوداى بىيەى ھەلى رىزى پىڭخەمبەر).

ھەلى كۆرى خەطاب (رەزى خوداى لى بى) فەرمووى: ئەى پىڭخەمبەر خودا! لىم گەرىۋ مۆلەتم بە ھەلى گەردنى بەم. پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەگەر ئەۋبى – واتە: ئەگەر ئىبنو سەيىد ججال بى – ئەۋ تۆ دەرھەتى نايەت، چونكە ۋىستى خودا لەسەر ئەۋمە كە دەبى لەئاخر زەمانا ججال ھەلى، خۆ ئەگەر ئەۋىش نەبى، خىر لەگۈشتىدا نىيە بۆ تۆ).

سالى كۆرى ھەلى كۆرى ھەلى (رەزى خودا لەخۆى ھەلى باۋكى ھەلى باپىرى بى) فەرمووى: لە ھەلى كۆرى باۋكى بىست دىفەرموو: لەپاشا جارىكى تىش پىڭخەمبەر خۆى ھەلى ئوبەيەى كۆرى كەبى ئەلئەنصارى – چوون بۆ ناو ئەۋ باخە خورمايەى كە ئىبنو سەيىد ھەلى بۆ – پىڭخەمبەر (دروودى خوداى

لهسەر بئ) كه نزيك بووهوه، خۆى دمايه پهنا بنكى داره خورماكان و لهپال قهدى نهوانهوه به ماته مات، به ئاسپايى لى دچووه پيشهوه بهلكوو پيش نهوى كه له ئيبنو صهياد ئاشكرا بى، بهدز كه شتىكى لى ببيستى، ئيبنو صهياد لهسەر رايه خيك پالكهوتبوو، لهناو پارچهيهك قهيفه دا بوو، لهبهرخويهوه، لهناو قهيفهكه دا ورته ورتى بوو، دايكى ئيبنو صهياد لهسەر نهو حاله پيشهوه، پيغه مبهري بينى، كهوا خۆى دمهاته پال قهدى دار خورماكان، لهبهرنهوه كوركهى ناگادار دهكاتهوه و بانگى دمكات: صافى! هو صافى! نهوه موحه ممهده. ئيبنو صهياد رادمه پرى، پيغه مبهر (دروودى خوداى لهسەر بئ) فهرمووى: (نهگهر دايكى لى بگهرايه خۆى ئاشكرا دهكرد كه چيه و چى نيه).

سالى كورى عهبدوللاى كورى عومهر (رهزاي خودايان لى بئ) فهرمووى: باوكم فهرمووى: پيغه مبهر (دروودى خوداى لهسەر بئ) ههلسايهوه وتاريكى بو خهلكهكه دا، سوپاس و ستايشى كه شايشتهى خوداى گهوره بى كردى و ئينجا هاته سهر باسى ججال و فهرمووى: (من هوشيارتان دمكه مهوه و مهترسيان دهخمه بهر، هه موو پيغه مبهر مگاني ترى پيش منيش گه لهگاني خويانيان ناگادار كردوتهوه و مهترسى نهوميان خستونه بهر، نووح هوزو گهلى خۆى سهبارمت به ججال هوشيار كردوتهوه، بهلام من لهگهلى نهوانا نهه جياوازييهه ههيه: من لهبابهت نهه نهحلهتويهوه، قسهيهكتان بو دهكهم، كه هيچ پيغه مبهرى لهپيش منهوه نهه قسه و نيشانهيهى باس نهكردوه بو گهلى خۆى، نهویش نههيه: جهجال يهكلهچاوه، كه خوداى گهوره يهكله چاو نيه!).

زوهري كه ناسراوه به ئيبنو شههاب دميفه رموو: عومهرى كورى ثابتي نهنصارى ههوالى بهمن دا: كه ههندى له ياراني پيغه مبهر خۆى (دروودى

خودای له سهر پیغه مبهرو رمزای خودا له هه موو یارانی بی) که پیغه مبهرو (دروودی خودای له سهر بی) نهو رۆژهی که سه بارهت به جه جال هۆشیاری دا به خه لک، فهرمووی: (له ناوچاوانی جه جال نووسراوه: (کافر) گشت موسولمانی دمیخوینیتیه وه) یا فهرمووی: (هه رکه سی کرده وه نهو نه حله تیه ی بی ناخۆش بی، دمیخوینیتیه وه). ههروه ها چه زمرت (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (خۆتان دهمزانن که کهستان له جیهاندا، خودای خۆی به چاوی سهر نابینی ههتا دهمری نهوسا له به ههشتا دمیبینی، دهی خه لک به ناسایی که جه جال هه لدهستی به چاوی سهریان دمیبینن، دهی نه گهر خوا بووایه له جیهاندا به چاوی سهر نه دمیبنرا). {تاج/5، زنجیره: 96 - سهرگوزمشتهی ججال = تاج/5، زنجیره: 112، ژماره: 5610 + ژماره: 5611 + 5616} + {ریاض/4، زنجیره: 370، ژماره: 1817 - باسی په خسانه جوانه کان...}.

۱۸۵۲- حدیث عبدالله بن عمر انطلق رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وأبى بن كعب يأتیان النخل التي فيها ابن صياد حتى إذا دخلا النخل طفق رسول الله -صلى الله عليه وسلم- يتقي بجذوع النخل وهو يختل ابن صياد أن يسمع من ابن صياد شيئاً قبل أن يراه وابن صياد مضطجع على فراشه في قطيفة له فيها زمزمة - قال - فرأت أمه رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وهو يتقي بجذوع النخل فقالت أي صاف - وهو اسمه - هذا محمد. فقال رسول الله -صلى الله عليه وسلم- «لو تركته بين» (۱۸۵۲)

نهم ژمارهیه له ناو ژماره: (۱۸۵۱) دا ئیستا رابورد.

۱۸۵۲- حدیث عبدالله بن عمر ثم قام النبي -صلى الله عليه وسلم- في الناس فأنتى على الله بما هو أهله ، ثم ذكر الدجال فقال «إني أُنذِرُكُمْهُ ، وَمَا مِنْ

نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرُهُ قَوْمَهُ ، لَقَدْ أُنْذِرُهُ نُوحٌ قَوْمَهُ ، وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ
نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ ، تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرُ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ»^(۷۵۲)

له ژماره: (۷۵۱) دا به ته وای رابورد.

(۲۰) باب ذکر الدجال وصفتیه وما معه

باسی جه جال و نیشانه کانی و چی پییه بو فریودان

۷۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا بَيْنَ ظَهْرَانِي النَّاسِ، الْمَسِيحَ الدَّجَالَ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَيْسَ بِأَعْوَرَ، إِلَّا إِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ، أَعْوَرُ عَيْنِ الْيُمْنَى، كَانَ عَيْنُهُ عِنَبَةً طَافِيَةً، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرَانِي اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ عِنْدَ الْكُعْبَةِ فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ، كَأَحْسَنِ مَا تَرَى مِنْ أَدَمِ الرِّجَالِ، تَضْرِبُ لِمَتِّهِ بَيْنَ مَنْكِبَيْهِ، رَجُلُ الشَّعْرِ، يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنْكَبَيْ رَجُلَيْنِ، وَهُوَ بَيْنَهُمَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ، وَرَأَيْتُ وَرَاءَهُ رَجُلًا جَعْدًا قَطَطًا أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَشْبَهَ مَنْ رَأَيْتُ مِنَ النَّاسِ بِابْنِ قَطَنِ، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنْكَبَيْ رَجُلَيْنِ، يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا الْمَسِيحُ الدَّجَالَ». (م/۱۰۷).

{الحديث/ ٤٢٥ - ٤٢٨. إيمان + ٧٢٨٩. بخاري. أحاديث الأنبياء: ٣٤٤٠، ٣٤٣٩، ٣٤٤١، ٧١٢٨، ٧٠٢٦، ٦٩٩٩، ٥٩٠٢، ٣٤٤١}.

(۷۵۴)

عهدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بی) همرمووی: روژی
پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) له ناو مهردومه کهدا، به ناشکرای

^(۷۵۲) پروانه ژماره: (۷۵۱). (بخاری رقم الكتاب/ ۵۶ رقم الباب/ ۱۷۸).

^(۷۵۴) بخاری. أحاديث الأنبياء: ۳۴۴. بوختهی موسليم/ ۱، ژماره: ۷۹ - ۴۲۵ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/ ۶۰ رقم الباب/ ۴۸).

دانیشتبوو، باسی جه جالی بۆیان کرد، فهرمووی: (جه جال کهداوی خوایه تی دهکا، یه کله چاوه، چاوی راستی کویره، دیاره که شتی وا عهیبو نهنگه و عهیبو نهنگیش نیشانهی که می و ناته واییه، شتی وایش له گهل داوی خوایه تیدا ناگونجی، بیگومان که خودای گه وره پاک و بی گهرده و دووره له روش و سیفتهی ناشیرنی وه کوو کویری و که موکووړی! نه و چاوهی جه جال که کویره وه دنکه ترئی زمقی قوقزی له بۆل دهرپه ریو وایه).

فهرمووی: (نه مشه ویش له خهوما له لای که عبه دا بووم، که ته ماشام کرد: وا پیاوئکی سه وزه ی گهنم رنگ، له لاما بوو، تابلیتی سه وزمیه کی زۆر زۆر جوان بوو، له پیاواندا گهنم رنگی واجوان نه بینراوه، پرچیکی زۆر جوانی هه بوو، دمیدا له ناو شانی، به جوانی پرچه که ی داهینابوو، سه ری ناوی لی دمکا، وه که گهرماو دهرچووبی، ئاواپاک و خاوین بوو، هه ردوو دهستی له سه ر شانی دوو پیاو دانابوو، ته وافی بهیتی ده کرد، پرسیم: نه مه کییه؟ گوتیان: نه مه عیسی مه سیحی کوړی مه رییه مه.

له پاشا پیاوئکم دی، سه ری لوول بوو، قزی کرژبوو، چاوی راستی کویربوو، له هه موو که سی زیاتر شیوه ی له ئیبنو قه طهن ده چی، که پیاوئکی ناسراو بوو له هۆزی خوزاعه، جه جال هه ردوو دهستی له سه ر هه ردوو شانی پیاو دانابوو، ته وافی بهیتی ده کرد، گوتیم: نه مه کییه؟ گوتیان: جه جالی هه لاتبازه). {ته جرید: ۴، لاپه ره: ۵۷، ژماره: ۱۳۷۰}.

۸۵۵- حدیث انس رضی الله عنه قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «مَا بُعِثَ نَبِيٌّ إِلَّا أَلَدَرَ أُمَّتُهُ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ ، أَلَا إِنَّهُ أَعْوَرٌ ، وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ ، وَإِنَّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبٌ كَافِرٌ» (۸۵۵)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: بېغەمبەرى
خۆشەويست و نازدار دىمفەرموۋى: (ھەموو بېغەمبەرەكانى پېش مەن، كە خودا
رەوانەى كىردوون بۇ سەر نەتەوەكانىيان، ھەركەسەيان نەتەوەكەى خۆى ھۆشيار
كىردۆتەوەو ترساندوونى لە شەرى جەجائە كۆپرى يەكەلەچاۋى ھەلاتباز،
ھۆشيار بىن: كە جەجائ كۆپرە موۋشە يەكەلەچاۋە، چاۋىكى كۆپرە، وە بېگومان
خۆشتان باش باش دىزانن كە كۆپرو خودايان نەوتوۋەو خوداى گەورە نە
كۆپرەو نە يەكەلەچاۋە، لە نىۋو جاۋانى جەجائ نووسراۋە: كافر).

۱۸۵۶- عَنْ خُذِيفَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ مَعَ
الدَّجَالِ إِذَا خَرَجَ مَاءً وَنَارًا فَأَمَّا الَّذِي يَرَى النَّاسُ أَنَّهَا النَّارُ فَمَاءٌ بَارِدٌ وَأَمَّا الَّذِي يَرَى
النَّاسُ أَنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ فَنَارٌ تُحْرِقُ فَمَنْ أَذْرَكَ مِنْكُمْ فَلْيَقَعْ فِي الَّذِي يَرَى أَنَّهَا نَارٌ فَإِنَّهُ
عَذَابٌ بَارِدٌ) (الحدِيث: ۳۴۵۰، طرفه في: ۷۱۳۰): (۱۸۵۶)

حوزمىفە (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى بېغەمبەر (دروودى خوداى لى
بى) فەرموۋى: (كاتى جەجائ ھەل دىستى، ئاۋو ئاگرى لەگەلە، بەلام ئەۋەى
كەخەلك بە ئاۋى دىزانى، ئەۋە ئاگرىكى سوورى سووتىنەرە، وە ئەۋەى كەخەلك
بە ئاگرى دىزانى، ئەۋە ئاۋىكى ساردى فىنكى شىرىنى زولالە، دەى ھەركامىك لە
نىۋە واتە: لەگەلى ئىسلام فرىاى ئەۋ رۆژە كەۋت، با خۆى بخاتە ئاۋ ئەۋمىانەۋە
كە ئەۋ بە ئاگرى دىزانى، چونكە ئەۋمىان ئاۋىكى شىرىن و زولال و خۆشە!).
(تاج/۱۰/ل ۳۸/ف ۸ - باسى نىشانەكانى جەجائ..). (رياض/۴/ل ۱۳۱۰/ز ۳۷۰/ف ۲/۱+۳ - باسى پەخشان و جوانكارى).

لە ژمارە: (۲۰۴۶)ى پوختەى موسلىما ئاۋايە:

(۱۸۵۶) تجريد/۴، ژمارە: ۱۳۷۵ - ۲۴۵۰ بخاررى. پوختەى موسلىم/۵، ژمارە: ۲۰۴۷ = ۲۲۹۳ شىجا =
ترقىم الشىخ خليل مأمون شىجا لصحيح مسلم (بخارى رقم الكتاب/۶۰ رقم الباب/۵۰).

عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «لَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا مَعَ الدَّجَالِ مِنْهُ مَعَهُ نَهْرَانِ يَجْرِيَانِ أَحَدُهُمَا رَأَى الْعَيْنُ مَاءً أَبْيَضُ وَالْآخَرُ رَأَى الْعَيْنُ نَارًا تَأْجَجُ فَإِذَا أَدْرَكَ أَحَدُ فَلَيَاتِ النَّهْرَ الَّذِي يَرَاهُ نَارًا وَلْيَغْمِضْ ثُمَّ لِيُطَاطِئْ رَأْسَهُ فَيَشْرَبَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ وَإِنَّ الدَّجَالَ مَمْسُوحَ الْعَيْنِ عَلَيْهَا ظَفْرَةٌ غَلِيظَةٌ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ يَقْرَأُ كُلُّ مُؤْمِنٍ كَاتِبٍ وَغَيْرِ كَاتِبٍ». {الحديث: ٧٢٩٤ = ٧٣٢٨ فم. تجريد البخاري / ٤، رقم: ١٣٧٥ = ٣٤٥٠، ٧١٣٠} :

حوزیفه (پرمزای خودای لی بئی) فهرمووی: به خودا من له جه جال خوی باشر دمزانه که کاتی هه لدهستی، چی پییه بو ته فرهدانی خه لکان، له داوی خودایه تیدا، دوو روباری له گه لدایه، خوی بو هه رکوی بجئی نهو دوو روباره له گه لیا دهرۆن، یه کیکیان له بهر چاو ناویکی روونه و نهوی تریان له بهر چاو ناگریکی سووری بلیسه داره، هه رکه سی تووشی جه جال بوو بابجیته سهر نهو روبارمیان که به ناگری دمزانی و با چاوی خوی بقووچیئی و سهری خوی دانه وینی. به بی ترسو بیم، ناوی لی بخواته وه، دمبینی که نهو میان که نهو به ناگری دمزانی، ناویکی ساردی فینکه، له راستیدا جه جال که لافی خوایه تی لی دمد، داواکهی درویه کی په تی و ناشکرایه، چونکه خودا دمبی بیگهرد بی و بی نهنگ بی و له هیج روویه که وه له دروستکراوانی خوی نه چی، به لام جه جال له شی هیه، جهسته ی هیه، چاویکی سافو لووسه وه که بهری دمست، تانه یه کی نه ستووری وه که ته خته په رده و له سهر چاوی، له نیوانی هه ردو و چاوی نووسراوه: (کافر) هه موو موسولمانی دهیخوینیته وه، چ خوینده وار بی، چ نه خوینده وار بی دهیخوینیته وه). {تاج/ ٥، زنجیره: ١١٢، ژماره: ٥٦١٦} + {ریاض/ ٤، زنجیره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٠٩} + {ریاض/ ٤، زنجیره: ٣٧٠، ژماره: ١٨١٧} .

۱۸۵۷- حدیث ابی ہریرۃ (رضی اللہ عنہ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا عَنِ الدَّجَالِ مَا حَدَّثَ بِهِ نَبِيٌّ قَوْمَهُ ، إِنَّهُ أَعْوَرُ ، وَإِنَّهُ يَجِيءُ مَعَهُ بِمِثَالِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، فَأَلْتِي يَقُولُ إِنَّهَا الْجَنَّةُ . هِيَ النَّارُ ، وَإِنِّي أُنَذِرُكُمْ كَمَا أُنَذِرَ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ»: (۱۸۵۷)

نہو ہورمیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) فہرمووی: (با فہرموودمیہکتنان بو باس بکہم، سہبارمت بہ باسی جہجال، کہ ہمتا نیستا ہیج پیغہمبہری نہو باسہی بو گہلی خوی نہکردوہ، جہجال یہگہلہچاوہ، لہگہل خویدا ویئہی بہہشت دہیئی، ہہروا نموونہی دوزخہی وا لہگہلدا، بہلام نہومی کہ نہو دہلی: نہمہ بہہشتہ، نہوہ دوزخہ، بزائن منیش وک نووچ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) سہبارمت بہم بہلایہی جہجال، نیوہ ہوشیار دمکہمہوہو ناگادارتان دمکہمہوہ کہ نہم مہترسیہ گہورمیہتان لہ پیئہ).

(۲۱) باب فِي صِفَةِ الدَّجَالِ وَتَحْرِيمِ الْمَدِينَةِ عَلَيْهِ، وَقَتْلِهِ الْمُؤْمِنِ وَأَخْيَانِهِ

باسی نیشانہی جہجالو، قہدہغہیہ لہسہری کہ بجیتہ ناو شاری مہدینہ، وہ بیایوکی موسولمان دہکوژیو دواپی زیندہوی دہکاتہوہ

۱۸۵۸- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قَالَ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدِيثًا طَوِيلًا عَنِ الدَّجَالِ، فَكَانَ فِيمَا حَدَّثَنَا بِهِ أَنْ قَالَ « يَأْتِي الدَّجَالُ - وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ - بَعْضَ السَّبَاحِ الَّتِي بِالْمَدِينَةِ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِ يَوْمُنِدْ رَجُلٌ، هُوَ خَيْرُ النَّاسِ - أَوْ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ - فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالُ، الَّذِي حَدَّثَنَا عَنْكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدِيثُهُ، فَيَقُولُ الدَّجَالُ أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُ

هَذَا ثُمَّ أَحْيَيْتُهُ، هَلْ تَشْكُونَ فِي الْأَمْرِ فَيَقُولُونَ لَا. فَيَقْتُلُهُ، ثُمَّ يُحْيِيهِ فَيَقُولُ حِينَ يُحْيِيهِ
وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً مِّنِّي الْآنَ فَيُرِيدُ أَنْ يَقْتُلَهُ فَلَا يُسَلِّطُ عَلَيْهِ». (الحديث
١٨٨٢، طرفه ٧١٣٢: (٨٨٨)

ئەبو سەعیدی خەدری (پەرمای خەوای لێ بێ) فەرمووی: رۆژی پێغەمبەر
(دروودی خەوای لەسەر بێ) بەدریژی باسی جەجالی بۆکردین، لەناو باسەکەدا
(دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: جەجال کەدی لێی قەدەمەگراوە کە
لەدەربەندەمەکی مەدینەووە پەت بێو بجێتە ناو شاری مەدینەووە، جا کەبێ بۆ
مەدینە دێ تا دمکاتە لای شۆرمکاتەکانی دەرەوێ مەدینەو لەوێ باروبنە لای
دەخا، جا لەو رۆژگارمدا پیاوێ فەرمووی: (لە چاترینی ئادەمیزادی ئەو رۆژمە)
پێی دەلێ: گەواهی و شایەتی دەدم کە تۆ ئەو جەجالە کە پێغەمبەر (دروودی
خەوای لەسەر بێ) باسی ئەوێ پێ گوتوین، جەجالیش دەلێ: ئایا پێم بلێن ئەگەر
ئەم پیاووە بکوژم و لەپاشا زیندووی بکەمەووە، ئێتر هیچ گومانیکتان دەمینێ
لەکاروباری من دا، کە خەوای ئێوەم؟ دەلێن: گومانمان نامینێ و دەیسەلمینین
فەرمووی: جا دمیکوژێ و لەپاشان زیندووشی دمکاتەووە، پیاووەکەیش کە جەجال
زیندووی دمکاتەووە پێی دەفەرمووی: بەخودا هەرگیز وەك ئێستا بەتەواوی لێم
روون نەبۆتەووە کە تۆ جەجالی، جا جاری دوووەم دەیهوێ بیکوژیتەووە بەلام
لەخوداوە دەسەلاتی ناشکی بەسەریدا. (تاج/٢/٣٢٣ ز/١١٣ ش- ف/٢).

ئەم فەرموودمە لە ژمارە: (٢٠٥٠)ی پوختە موسلیما زۆر درێژە
سوودی زۆری واتیادا، دمیکهین بە شەرح و رافە بۆ ئەم گێرپانەووە ئەصلەکە
(اللؤلؤ والمرجان).

(٨٨٨) تجرید/٢، ژمارە: ٨٦٧ = ٧١٣٢ بخاری. پوختە موسلیم/٥، ژمارە: ٢٠٥٠ = ٧٣٠٣ شیخا
(بخاری رقم الكتاب/٢٩ رقم الباب/٩).

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « يَخْرُجُ الدَّجَالُ فَيَتَوَجَّهُ قِبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَتَلْقَاهُ الْمَسَالِحُ الْمَسَالِحُ الدَّجَالُ فَيَقُولُونَ لَهُ أَيْنَ تَعْمِدُ فَيَقُولُ أَعْمِدُ إِلَى هَذَا الَّذِي خَرَجَ - قَالَ - فَيَقُولُونَ لَهُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِرَبِّنَا فَيَقُولُ مَا بِرَبِّنَا خَفَاءً. فَيَقُولُونَ اقْتُلُوهُ. فَيَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَلَيْسَ قَدْ نَهَاكُمْ رَبُّكُمْ أَنْ تَقْتُلُوا أَحَدًا دُونَهُ - قَالَ - فَيَنْطَلِقُونَ بِهِ إِلَى الدَّجَالِ فَإِذَا رَأَاهُ الْمُؤْمِنُ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الدَّجَالُ الَّذِي ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ فَيَأْمُرُ الدَّجَالُ بِهِ فَيُشَبِّحُ فَيَقُولُ خُذُوهُ وَشَجُّوهُ. فَيُوسِعُ ظَهْرَهُ وَبَطْنُهُ ضَرْبًا - قَالَ - فَيَقُولُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِى قَالَ فَيَقُولُ أَنْتَ الْمَسِيحُ الْكَذَّابُ - قَالَ - فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُؤْشَرُ بِالْمِنْشَارِ مِنْ مَفْرَقِهِ حَتَّى يُفَرِّقَ بَيْنَ رِجْلَيْهِ - قَالَ - ثُمَّ يَمْشِي الدَّجَالُ بَيْنَ الْقِطْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ لَهُ قُمْ. فَيَسْتَوِي قَائِمًا - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ لَهُ أَتُؤْمِنُ بِى فَيَقُولُ مَا أَزْدَدْتُ فِيكَ إِلَّا بَصِيرَةً - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ بَعْدِي بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ - قَالَ - فَيَأْخُذُهُ الدَّجَالُ لِيَذْبَحَهُ فَيُجْعَلُ مَا بَيْنَ رَقَبَتِهِ إِلَى تَرَاقُوتِهِ نَحَاسًا فَلَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا - قَالَ - فَيَأْخُذُ بِيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ فَيَقْدِفُ بِهِ فَيَحْسِبُ النَّاسُ أَنَّهَا قَذْفُهُ إِلَى النَّارِ وَإِنَّمَا أُلْقِيَ فِي الْجَنَّةِ ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « هَذَا أَعْظَمُ النَّاسِ شَهَادَةً عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ».

{الحدِيث: ٧٣٠٣ = ٧٣٣٧ فم، تجريد/٢، رقم: ٨٦٧ = ٧١٣٢، ١٨٨٢} :

ئەبو سەعیدی خۆدری (ڕەزای خۆدای لای بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆدای لەسەر بێ) ھەرمووی: (کاتی جەجال ھەلدەستی، پیاوی لەموسلمانان. روو و لای ئەو دیکە وێتە رێ، چەتە و چەکار مەکانی جەجال بەری لای دمبرنەو و پێی دەلێن: ئەو بۆ گۆی دەچی؟ دھەرمووی: دەچم بۆلای ئەم کابرایە کە پەیدا بوو، دەلێن: دیارە کەتۆ وادەلێی، دەلێی بپروا ناکە بە خۆدەکە ئێمە؟ دھەرمووی: خۆدای ئێمە دیاری و ئاشکرایە و نومایانە و شاراوو پەنھان نییە، وەک ئەم خۆدا درۆینە ئیومیە. دەلێن: ئادەمی بیگرن و بیکوژن.

لەناو خۆياندا دەلێن: شتی وانابێ، چونکە خوداکەمان رێگەی نەداوین کە کەسێ بەبێ فەرمانی خۆی بکوژین. فەرمووی: ئەوجا دەیبەن بۆلای جەجال کە موسڵمانە کە چاوی پێی دەکەوێ، دەفەرموێ: ئەو خەلکینە ئەمە ئەو جەجالەیه کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) باسی ئەوی بۆ کردووین. فەرمووی: ئەنجا جەجال دەستور دەدا پیاوێ موسڵمانە کە لەسەردەم رادەخەن و چوار مێخە دەکێشن و ئەنجا دەلێ: ئادەو دارکارییەکی باشی بکەن. ئێتر دارکارییەکی زۆر باشی بەرو بشتی دەکەن!

جەجال دەلێ: ئایا هێشتا باومرەم پێ ناھێنی؟ فەرمووی: ئەویش دەفەرموێ: تۆ جەجالە کۆری هەلاتبازی گەرۆکی. فەرمووی: ئێتر جەجال دەستور دەدا لە تەوقە سەریەو، بەشەقە مشار وەک تەختەدار دایدەهێنن، هەتا نافەکی، جا جەجال خۆی بەنیوانی هەردوو کەرتەکەیدا دەروا، لەپاشا پێی دەلێ: هەلەسە! ئەویش راست دەبێتەو سەرپێ، جا پێی دەلێ: ها باومرەم پێ دەهێنی؟ ئەویش دەلێ: ئەومندەو تر بۆم روون بۆو کە تۆ چیت و چی نیت. ئەوجا دەلێ: ئەو خەلکینە! ئێتر لە پاش من ناتوانی کەسی تر وای بکا، فەرمووی: ئەوجا جەجال دەبێتەو سەری بپێ بەلام بە فەرمانی خودا بەربینی لە غەوغەومێو هەتا چەلەمەو سینگێ دەبێ بەیەک پارچە مس! ئێتر رێگەی ئەوێ نابێ! فەرمووی: ئەوسا هەر چوار پەلی دەگرێ و فرەو دەدا، لە خەلک وایە کە ئەو فرەو داومتە ناو دۆزەخەو بەلام لەراستیدا دەبێ بۆ ناو بەهەشت).

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەلای خودای پەرورەدگاری هەردوو جیهان گەورەترین شەھید ئەم پیاومیە!). {ریاض/٤، زنجیرە: ٣٧٠، ژمارە: ١١٥}.

روونکردنه وه:

له (۲۸/۵/۲۰۰۸) دا، ئەم تېبینیه م لێرمدا نووسیوه، له تاجول ئوصلدا، له بهرگی پینجه مدا، زنجیره/ ۱۱۳ دا، له دوا و مرگی پانی فهرموودهی ژماره (۵۶۲۵). وا ئیستا لێرمشدا دوباره می دهکمه وه: (سُبْحَانَ اللَّهِ! سهرنج بدمن ته نانهت جه جال، به جه جالی خۆی، قایل نییه، که کهسێ له دهست و پێومنده کهی خۆی، کهسیکی تر له نه یارمهکانی بکوژی! کهچی ئیستا له هه ندی ولات، کوشتن و برین ئه و منده ئاسان بووه، وای لێ هاتوو هه موو کوپخای گوندی، یا کار به دهستی، به بی پرس و راکردن به کهسی، مافی ئه وهی پێ دراوه که خه لکی بی تاوان، به بپرو بیانووی پپرو پووج له سیداره بدا.

سُبْحَانَ اللَّهِ! له ئیمه وابوو که ههر سه ددام و رژیمه کهی ئه و وایه، به لام ئیستا دمر کهوت که رژیم ههر رژیمه، هه می شه دهستدار دمی باو بی دهست ته ماشا دهکا.

{ومرگیپر - ۲۰/۱۱/۲۰۱۰ز} + {نعوذ بالله من الميليشيات - ۱۰/۱۰/۲۰۱۴}.

(۲۲) باب فِي الدَّجَالِ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ

باسی جه جال، که زۆر بی ریزو سووک و ترویه له لای خودا

۸۵۹- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ مَا سَأَلَ أَحَدٌ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- عَنِ الدَّجَالِ أَكْثَرَ مِمَّا سَأَلْتُ قَالَ « وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ إِنَّهُ لَا يَضُرُّكَ ». قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّ مَعَهُ الطَّعَامَ وَالْأَنْهَارَ قَالَ « هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ ». {الحديث: ۷۳۰۴ = ۷۳۳۸ فم. البخاری. فتن: ۷۱۲۲}: (۸۵۹)

(۸۵۹) البخاری. الفتن: ۷۱۲۲. پوختهی موسلیم - مختصر صحیح مسلم - ترهیم شیخا لصحیح

مسلم (بخاری رقم الكتاب/ ۹۲ رقم الباب/ ۲۶).

موغیره ی کورپی شوعبه (پهزای خودای لی بی) فهرمووی: کهسی تر
 نهوندهی من به زوری، لهبابهت جهجالهوه پرسپاری زوری له پیغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بی) نهکردوه، جاریکیان فهرمووی: رۆلهکهه! چیه و
 لیی خه جلی و وا خه مو پهزاری دایگرتووی؟ مهترسه زیانی بو تو نابی.
 عهرزیمکرد: بویه نهونده دهرسم چونکه دهلین: جهند کیوئی نان و خوراک و
 گوشت و جهند جهمی ناوی لهگهله! فهرمووی: (دروودی خودای لهسهر بی) : (با
 نهوانهیشی لهگهله! بی، نهو لهلای خودا سووک و ترپیه و رادهی نهوهی ناکهوی
 که بههوی نهه جوړه جهواشهکاری و چاو بهست و چاو و راهوه، بتوانی که سهر
 له موسلمانانی پاک بشیوینی، بهلکوو نهوه دمبی بههوی بههیزبوونی باومری
 باومردارو، دمبی بههوی راستکردنهوهی بهلگهی راست و روشن لهسهر
 ناموسلمانان و ناپاکان!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۷}.

(۲۳) باب فی خروج الدجال و مکنه فی الارض

هه نسانی جه جال و ماهوی مانهوهی له زهویدا

۸۶۰- عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ
 « لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُورُهُ الدَّجَالُ، إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ، لَيْسَ لَهُ مِنْ نِقَابِهَا نَقَبٌ إِلَّا عَلَيْهِ
 الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ، يَخْرُسُونَهَا، ثُمَّ تَرْجُفُ الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، فَيُخْرِجُ اللَّهُ
 كُلَّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ ». (الحديث ۱۸۸۱، أطرافه ۷۱۲۴، ۷۱۳۴، ۷۴۷۳): (۸۶۰)

(۸۶۰) تجرید پاشکوی بهرگی دووه/۲، ژماره: ۸۶۶ = ۷۸۱ بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره:

۲۰۵۵ - ۷۳۱۶ شیخا = ترهیم و تخریج الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم

الکتاب/۲۹ رقم الباب/۹).

ئەنەس (پرمزای خوای لى بى) فەرمووی: پێغه مېهر (دروودی خوای لەسەر بى) فەرمووی: جەجالت دەچیتە ناو ھەموو ولاتى، مەككەو مەدینەى لى دەرچى ھەموو رىو بانەكانى مەدینە سى جار دەرھەژى و دانىشتووەكانى رادەووشىنى و سى لەرزە دەكا، جا لەسەرى لەرزەى سىيەما ئىتر ھەرچى كافرو موناڤىقە كەوان لەناو شارى مەدینەدا، بەھۆى ئەو سى بوومە لەرزىيەو ھەمدا لەمەدینە دەريان دەچىنى و دەچن بۆلای جەجالت، ناو مەدینە تەنیا موسولمانى پاكى تىادا دەمىنى، ئەوانىش جەجالت زىانيان پى ناگەيەنى. (تاج/٢/٢٨٢ ز/١٤١ ف/٢-ش).

ئەمەيش گىرانبەھى پوختەى موسلىمە لە ژمارە: (٢٠٥٥)دا:

عن أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُوهُ الدَّجَالُ إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهَا فَيَنْزِلُ بِالسَّبْعَةِ فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ ». {الحديث: ٧٣١٦ = ٧٣٥٠ فم. تجريد البخارى بالكوردى = الترجمة الكردية، الرقم: ٨٦٦ = ١٨٨١، ٧١٢٤، ٧١٣٤، ٧٤٣٤. تحفة الأشراف: ١٧٥}:

ئەنەسى كورى مالىك (پرمزای خودای لى بى) دەرھەرمووی: پێغه مېهر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (جەجالت دەچیتە ناو ھەموو ولاتى، مەككەو مەدینەى لى دەرچى، ھەموو رىو بانەكانى شارى مەدینە، فرىشتە لەسەريان رىز بوون ئىشكىان دەرگرن، جەجالت خۆى و كۆمەلەكەى دىن كە بچن بۆ مەدینە، لەبەر فرىشتە رىگەيان نابى، لەبەرئەو ھەمدا شۆرەكاتەكەى نزىكى مەدینە بارو بنەيان لى دەخەن، كە ئەو شۆرەكاتە پى دەگوترى سەبەخەتولجورف، وا لەرووى شامەو ھەمدا ئەو جا شارى مەدینە، سى جار دەرھەژى و دانىشتووەكانى رادەووشىنى و سى لەرزە دەكا، جا لەسەرى جارى سىيەما ئىتر ھەرچى كافرو موناڤىقە كەوان لەناو شارى مەدینەدا، بەھۆى ئەو سى

بوومه له رزمیهوه، خودا له مه دینه دمریان ده چینیو، ده چن بۆلای جه جال، ناو شاری مه دینه ته نیا همر موسوئمانی پاکی تیادا ده مینئ، نه وانیش جه جال زیانیان پی ناگه یه نی!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۱، ژماره: ۱۷۳۸} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۳، ژماره: ۵۶۲۳، ۵۱۲۴ - جه جال ده چیته ناو هه موو شاری} + {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۱، ژماره: ۱۷۳۸} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۱}.

(۲۶) باب قُرْب السَّاعَةِ

باسی نزیکیبونهوهی هاتنی دوا رۆژ

۱۸۶۱- حدیث ابْنُ مَسْعُودٍ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِّكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ»^(۸۶۱)

ئیبنو مه سهوود (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) دهیغه رموو: (له به دترینانی مهردوم نهو که سانهن، که قیامهت هه ل نه سی نهوان زیندوون!).

له ژماره: (۲۰۲۲) ی پوختهی موسلیما ناوایه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ النَّاسِ». {الحدیث: ۷۳۲۸ = ۷۳۶۲ فم:}

عه بدوللای کوری مه سهوود (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهه بی) دهیغه رموی: (ههتا مهردوم هه موو خراب و گهندو بهد نه بن و بی باوهر نه بن قیامهت هه لئاسی). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۹ - نیشانهی داهاتنی قیامهت}.

^(۸۶۱) بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره: ۲۰۲۲ - ۷۳۲۸ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۹۲ رقم

۱۸۶۲- عَنْ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ بَاصْبَغِيهِ هَكَذَا بِالْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِنْبَهَامَ بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ. (الحديث ٤٩٣٦ - طرفاه في: ٥٣٠١، ٦٥٠٣): (١٨٦٢)

سهلی کوپی سہعد (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: بہ چاوی خوّم
چاوم لی بوو، کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لی بی) پہنجہی ناومرستی
وپہنجہی شایہتمانی، ناوا جووت کرد و ناراستہی یارانی کردن وفہرمووی: (من
وقیامت وہک ئەم دوو پہنجہیہ، ناوا دوا بہ دوا یەک ہاتووین، من دوا
ہەمین پیغہمبہرانم و لە دوا ی من قیامت ہەل دہستی، پیغہمبہری تر نایہ).
کورت وپوخت : ہاکا قیامت ہات.(تاج/٧ ز/٦٢ ل/٢٣٥ سوورمتی -نازیعات).

۱۸۶۳- حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ » (١٨٦٣)

بیروانہ ژمارہ: (۱۸۶۲).

(١٨٦٢) تجرید/٤، ژمارہ: ١٧١٢ = ٤٩٣٦ بخاری. پوختہی موسلیم/٥، ژمارہ: ٢٠٦٢ = ٧٣٢٩ شیحا

(بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٧٩).

(١٨٦٢) بیروانہ ژمارہ: (بخاری رقم الكتاب/٨١ رقم الباب/٣٩).

(۲۷) باب مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ

نیتوانی دوو فووه که

۱۸۶۴- عن أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ اَرْبَعُونَ قَالُوا: يَا ابا هُرَيْرَةَ اَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: اَبَيْتُ قَالَ: اَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: اَبَيْتُ قَالَ: اَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: اَبَيْتُ وَيَبْلَى كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْاِنْسَانِ اِلَّا عَجَبَ ذَنْبِهِ فِيهِ يُرْكَبُ الْخَلْقُ). (الحديث: ۴۸۱۴ - اطرافه في: ۴۹۳۵): (۱۸۶۴)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لئ بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لئ بئ) ھەرمووی: (ئەم فوو تا ئەو فوو چلە، = لەم نەفخە تا ئەو نەفخە چلە، = لەنەفخە یەکەم تانەفخە ی دووھم چلە،) یارانێ پێغەمبەر (دروودی خودای لئ بئ) گوتیان: ئەو ئەبو ھورەیرە؛ مەبەست لەماوەی بەینی دوو فوووە، کەناسراون بەنەفخەتەین چل ڕۆژە؟ گوتی: نازانم. گوتیان: ئەو مەبەست چل سالە؟ گوتی: نازانم. گوتیان: ئەو مەبەست چل مانگە؟ گوتی: نازانم و من چونکە ژمێردراوەکەم لە پێغەمبەر (دروودی خودای لئ بئ) نەبێستوووە کەچی بەخۆمەووە ناتوانم بپار بدم کە سالە یارۆژە یا مانگە یاحەفتە، یاجییە ئەبو ھورەیرە ھەرمووشی (لەشو ئەندام وھەموو شتیکی ئادەمیزادیش دەرزی، نووکی بێخی جوجکە ی سمتی نەبی، کەبەقەد دمنکە خەرتەلە یەک دەبی، لەوێوە فریشتەکان بەفەرمانی خودا سەرلەنوێ ھەموو کەسی وەک حاڵی ژیاڵی دروستی دەکەنەووە). (تاج/ ۷/ ل/ ۱۲۵/ ز/ ۲۲/ ز/ ۸- سوورەتی زومەر ش).

(۱۸۶۴) تجرید/ ۴، ژمارە: ۱۶۹۱ = ۴۸۱۴ بخاری. پوختە ی موسلیم/ ۵، ژمارە: ۲۰۶۶ = ۷۲۴۰ شیخا =

مختصر صحیح مسلم = ترفیم الشیخ خلیل مأمون شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۵ رقم

پروونکردنه وه:

ئەگەر کەسێ بۆی : ئێمە بەئاشکرا دەبینین کەسێ دەسووتی، یادەخړتیه ناو تیزابه وه، ئەسەری نامینی؟ لە وهلامدا دەلێین : دەقی فەرموودهی صەحیح، بەفەرزییهی پرووت پەت ناکرێته وه. ئەم فەرموودمیه ههوالدانه له غەیب، غەیبیش خودا نه بۆی کەس نازانی چۆنه، وەکی تریش واتای فەرمووده کە ئەوه ناگهیهنی کە ئەو عەجیوزمەبه له قەبرەکهدا دەمیانی، ومهەر کەسێ بیهوێ دمتوانیت بیبینی، یادەستی ئی بدات، کەسێ بهوردی سەرئەنجی قورئان وسوونەتی پیغەمبەر بدات، کۆمەلێ شتی لەم بابەته دەبینی، کە بەدیمەن وپروالەت، لەگەڵ تیگەیشتنی سەرمتایی ئێمەدا ناگونجی، یا بلێین: ئێمە بەتەواوی لە مەبەستەکهی خوداو پیغەمبەر وهك خۆی بەتەواوی وبەباشی تی ناگهین، مەگەر بەتەئویل وشتی وا، وه ئەهلی تەئویلیش هەر یهکەهی بهجۆرێک دمهفرموون.

جا لەم شوێنهدا هەر وهکو ئێمە موشاهەدهی ئەحوالی سەرە مەرگی مردوو، ومههرومها ئەحوالی ناو قەبری و پرسایاری فریشتە لێی و گۆرەوشارو گوشاد بوونی گۆرو بوونی بهباخی لهباخهکانی بهههشت، یا بهچالێ له چالەکانی دۆزەخ، موشاهەده ناکهین وبهچاو نابینین و بهگۆی نابیستین، مەگەر بۆ پیغەمبهران وپیواچاکان، ئاومهاش مانهوهو نهفهوتانی ئەو دهنکه خەرتەلهیه له عەجیو زەنب بهچاو نابینین و ههستی پێ ناکهین، مەگەر بۆ کەسی خۆی، وه دوور نییه ههرومکووچۆن فریشتە به فەرمانی خودا بهبەر چاومانه وه گیانی مردوو دمکیشی ودمیبا بۆ شوینی تایبەتی، وه ئێمە ئەوچۆنیەتانهو ئەوشوینانهو ئەوفریشتانە نابینین و سەرو وفههم وتیگەیشتنی ئێمەن، ئاومهاش فریشتە ئەو پارچه یه لهمرۆف لهکاتی مردندا ببهن و

له شوینی تایبهتی خویدا هه‌لی بگرن وله‌کاتی زیندوو‌کردنه‌وه دا، به‌فه‌رمانی
خودا بیکه‌ن به‌هه‌وینی دروست بوونه‌وه‌ی جهسته‌ی مردوو‌ه‌که، وه‌مه‌رج نییه
که ئیمه هه‌ست به‌وه بکه‌ین، هه‌روه‌که هه‌ست به‌زۆر روداوی تری کاتی
سه‌رمه‌رگ و کاتی بردن بۆ سه‌رگۆرستان و کاتی دینی گۆر ناکه‌ین، گه‌رجی
ئه‌مانه له قورئان و سوونه‌تا زۆر به‌ئاسایی باس کراون.

کورت و پوخت: به‌گوردی په‌تی: (مه‌به‌ست له‌م فه‌رموو‌دمیه ئه‌وه نییه که
ئه‌و‌دمکه خه‌رته‌له‌پێ‌ئیمه به‌ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه، دمتوانین بیچه‌سپینین که
نافه‌وتی، به‌لکو ئه‌وه شتیکی نه‌ینییه، ئیشی خودایه، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه:
که له‌قیامه‌تا فریشه‌کان جهسته‌ی مرۆ‌فه‌کان له‌و‌دمکه خه‌رته‌له‌یه‌وه دروست
دمکه‌نه‌وه، هه‌روه‌کوو له‌سه‌رمه‌تاوه له‌وه دروست کراوه).

له ژماره: (۲۰۶۶) ی پوخته‌ی موسلیما ئاوايه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « مَا بَيْنَ
النَّفَخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ ». قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟
قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَتَيْتُ « ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ
كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ ». قَالَ: « وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ
عَجَبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». {الحديث: ۷۳۴۰ = ۷۳۷۴ فم. تجريد
البخاری/ ۴، رقم: ۱۶۹۱ = ۴۸۱۴، ۴۹۳۵. تحفة الأشراف: ۱۲۵۰۸}:

ئه‌بو هورمیره (ره‌حه‌تی خودای لی بێ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (له‌م فوو هه‌تا ئه‌و فوو چله‌!). یاران گوتیان: ئه‌ی
ئه‌بو هورمیره! مه‌به‌ست له‌ماوه‌ی نیوانی دوو فوو‌مه‌که، که ناسراون به
نه‌فخه‌ته‌ین، نه‌فخه‌ی یه‌که‌م و نه‌فخه‌ی دوو‌م، مه‌به‌ست له‌به‌ینی ئه‌م دووانه، که
ئه‌م فه‌رموو‌دمیه ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا چل رۆژه؟ گوتی: نازانم. گوتیان: ئه‌ی

مه‌به‌ست چل مانگه؟ گوتی: نازانم. گوتیان: نه‌ی مه‌به‌ست چل ساله؟ گوتی: نازانم، چونکه من ژمیردراوه‌که‌م له‌ه‌زرت نه‌بیستوو‌ه که‌چییه، له‌خۆمه‌وه ناتوانم بریاربده‌م که‌روژه، مانگه، ساله، چییه، یا‌هه‌فته‌یه، یا‌چی‌تره. فهرمووی: (جا‌خودای‌گه‌وره‌کاتی‌دمیه‌وئی‌مردوو‌ه‌کان‌زیندوو‌ه‌بکاته‌وه‌له‌ئاسمانه‌وه‌بارانی‌دمبارینی،‌ئیت‌به‌و‌بارانه‌جه‌سته‌ی‌مردوو‌ه‌کان‌سه‌رله‌نوئی‌هه‌موو‌دمروینه‌وه،‌هه‌روه‌ک‌چۆن‌دانه‌وێله‌به‌باران‌دمروئی‌ئاوا). {ژماره: ۲۰۵۲ له‌پیشه‌وه‌رابورد}.

هه‌روه‌ها‌هه‌زرت‌(دروودی‌خودای‌له‌سه‌ر‌بی)‌فهرمووی: (له‌شو‌ئه‌ندام‌و‌هه‌موو‌پارچه‌و‌شته‌کانی‌جه‌سته‌ی‌مروقه‌دمرزی،‌نووکی‌بیخی‌جوو‌جکه‌ی‌سمتی‌نه‌بی،‌که‌به‌قه‌د‌دمنکه‌خه‌رت‌له‌یی‌دمبی،‌ئه‌و‌نارزی،‌له‌روژی‌قیامه‌تا‌له‌وێوه‌فریشه‌کان‌به‌فه‌رمانی‌خودا‌سه‌رله‌نوئی‌هه‌موو‌که‌سی،‌وه‌ک‌حالی‌ژیانی‌له‌و‌ئیسکه‌وه‌دروست‌دمکه‌نه‌وه). {تاج/۴،‌زنجیره: ۲۲،‌ژماره: ۴۰۷۶}.

۵۳- کِتَابُ الرَّهْدِ وَالرَّقَائِقِ

نامه‌ی جیهان نه‌یستی و گوی نه‌دان به جیهان و کرداره دل لاوین و دل هه‌ژینه‌کان

{بروانه: تاجول نوصول، و مرگه‌راوه کوردییه‌که‌ی، به‌مرگی پینجه‌م،
زنجیره: ۹۴، له ژماره: ۵۷۷ م = مگرر، هه‌تا ژماره: ۵۲۵۷ + پوخته‌ی سه‌حیحی
بوخاری = ته‌جریدی بوخاری، زنجیره: ۸۴، لاپه‌ره: ۲۵۹ چاپی یه‌که‌م، ژماره: ۱۹۹۷
هه‌تا ژماره: ۲۰۴۱} + {پوخته‌ی موسلیم/۵، لاپه‌ره/۳۹۳ چاپی یه‌که‌م له ژماره
۲۰۶۶ هه‌تا ژماره (۲۰۹۳)}.

۸۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله
عليه وسلم-: «يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ
فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ». {الحديث: ۷۳۵۰ = ۷۳۸۴ فم. بخاری. رقاق:
۶۵۱۴. ترمذی. زهد: ۲۳۷۹. نسائی. جنائز: ۱۹۳۶. تحفة: ۹۴۰} (۸۶۵)

نه‌نه‌سی کورپی مالیک (رمزای خودای لی بئ) هه‌رمووی: خو‌شه‌ویست
(دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) هه‌رمووی: (سی شت شوین مردوو دمکه‌ون و تاسه‌ر
لیواری گۆر له‌گه‌لی ده‌چن، به‌لام له‌وی دوانیان دمکه‌رپنه‌وه‌و یه‌کیکیان له‌گه‌لی
ده‌مینیت‌ه‌وه: که‌سوکارمکه‌ی و مال و کردموه‌ی له‌گه‌لی ده‌چن، به‌لام که‌سوکارو
ماله‌که‌ی دمکه‌رپنه‌وه، ته‌نیا کردموه‌که‌ی له‌گه‌لی ده‌مینتی!). {تاج/۱، زنجیره: ۲۱۹،
ژماره: ۱۱۲۵} + {ریاض/۲، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۶۱ + ریاض/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره:
۱۰۴}.

(۸۶۵) بخاری. رقاق: ۶۵۱۴. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۰۸۶ = ۷۳۵۰ شیخا (بخاری رقم
الکتاب/۸۱ رقم الباب/۴۲).

١٨٦٦- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ (رضي الله عنه) إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجِزْيَتِهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- هُوَ صَالِحَ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ. فَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافُوا صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- انصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حِينَ رَأَاهُمْ، ثُمَّ قَالَ: « أَظَنُّكُمْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ؟ ». فَقَالُوا: أَجَلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: « فَأَبَشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسْرُكُمُ، فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ. وَلَكِنِّي أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسِطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ، كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ ». {الحديث: ٧٣٥١ = ٧٣٨٥ فم. تجريد البخاري/٣، رقم: ١٢٧٧ = ٣١٥٨، ٤٠١٥، ٦٤٢٥ فتح البخاري: (١٨٦٦)}

عەمەری کۆری عەووف (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەبو عوبادە کۆری جەراحێ نارد بۆ بە‌حرەین، کە سەرانی وڵاتی بە‌حرەین بەینێ، چونکە لەو‌مبەر پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە‌گەڵ خەڵکی وڵاتی بە‌حرەیندا رێکەوتبوو، عەلای کۆری حەزەرەمی کردبوو بە سەرداریان، کە ئەبو عوبەیدە هاتە‌وه مائیکی زۆری لە بە‌حرەینە‌وه لە‌گەڵ خۆی هێنا‌بوو، یاری‌دە‌دە‌مران (ئە‌نصار) یش بیستیانه‌وه کە ئەبو عوبەیدە هاتۆتە‌وه، سامانیکی باشی هێنا‌وه بۆ موسوڵمانان، ئیتر بۆ نوێژی بە‌یانی هاتن

(١٨٦٦) تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری - پوخته‌ی بوخاری به کوردی/٣، ژماره: ١٢٧٧ = ٣١٥٨ بخاری. پوخته‌ی موسليم = مختصر صحيح مسلم/٥، ژماره: ٢٠٨٠ = ٧٣٥١ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٥٨ رقم الباب/١).

بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەویش بەرنوێژی نوێژی
 بەیانی بۆیان کردو گەراپەوه، جا یاریدەمەران لەوکاتەدا داوای بەشیان لێکرد.
 پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر ئەم حالە بینینی
 بزمیەك گرتی و فەرمووی: (وادمزانم که ژنه وتووتانه که ئەبو عوبەیدە لە
 بەحرەینەوه شتیکی هیناوه؟). عەرزیانکرد: بەئێ وایە ئەو پیغەمبەری خودا!
 فەرمووی: (دە موزدەبی لە ئێوه و خوشیتان ئێ بێ و هەمیشە ئومیدی خێرو
 هیوای خوش، بال بکیشێ بەسەرتانا، دەسا بەزاتی خودا، من لەهەژاری لێتان
 ناترسم، بەلام بەپیچەوانەوه مەترسی ئەوهم هەیه که ئێومش وەك نەتەوهکانی
 پیش ئێوه خوشی جیهان رووتان تێبکا، دنیا بێت بە پیرتانهوه و ئێومش وەك
 ئەوان بەدەست و بەدەم پەلاماری دنیا بدم و باومشی پیابکەن و تێی ورووکی و
 هەركەسەتان بیهوئ که هەر بۆخۆی بیماشیتەوه، جا ئەوکاتە وەك چۆن ئەوانی
 لەناوبرد، ئاوا ئێومش لەناو ببات). {تاج/۴، زنجیرە: ۶۶، ژمارە: ۴۵۲۳ + تاج/۵،
 زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۵۱۵۹} + {ریاض/۲، زنجیرە: ۵۴، ژمارە: ۴۵۷}.

روونکردنەوه:

عەمری کۆری عەوفی ئەنصاری ئامادە ی غەزای بەدر بووه، لە مەدینە
 نیشتەجێ بوو، وەچە ی نەبوو، لەسەردەمی جێنشینی عومەردا مرد، که مرد
 عومەر نوێژی لەسەر تەرمەکە ی کرد.

۱۸۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ. (الحديث ۶۴۹۰: (۸۶۷)

نه‌بو هورمیره (رمزای خوای لی بئ) له‌خو‌شه‌ویسته‌وه دروودی خوای له‌سهر بئ- دمه‌رموئ: نه‌گهر ته‌ماشای که‌سیکتان کرد، که‌له‌مالو سامان و شیوه جوانیدا، باوی هه‌بوو به‌سهر ئی‌ومه‌وه، باته‌ماشای خوار خو‌شتانه‌وه بکه‌ن، نه‌بادا به‌هوئی نه‌ومه‌وه خو‌تان به‌مه‌غدوور بزانون و، نه‌ونازو به‌هرمو نیعمه‌ته‌ی که‌ خو‌اپئی به‌خشیون به‌که‌می بزانون و سه‌بارت به‌وه تووشی هه‌له‌و ناسوپاسی ببن! (تاج/ ۹ ز ۹۶ ل ۲۹۹ ز ۲+ ل ۳۰۰ ز ۳).

نه‌مه‌یش گێرانه‌وه‌ی ژماره‌: (۲۰۸۷) ی پوخته‌ی موسلیمه‌:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « انظروا إلى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ ». قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ « عَلَيْكُمْ ». {الحديث: ۷۳۵۶ = ۷۳۹۰ فم}:

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (ته‌ماشای حائی له‌ خو‌تان خوارتر بکه‌ن، ته‌ماشای له‌خو‌تان به‌ره‌و ژورتر مه‌که‌ن، چونکه‌ نه‌گهر وانه‌که‌ن له‌وانه‌یه‌ نه‌و نازو به‌هرانه‌ی که‌ به‌پئی حال، خودا داویانی پیتان، له‌بهر چاوتان بکه‌ون و به‌که‌میان بزانون!).

گێرانه‌وه‌ی بوخاری ناوایه‌: (نه‌گهر که‌سی له‌ ئی‌وه ته‌ماشای حال و مائی که‌سیکی تری کرد، که‌ به‌ مال و منال و حال و رنگ و روو له‌خوئی باشر بوو، با

(۸۶۷) تجرید/ ۵، ژماره‌: ۲۰۸ = ۶۴۹۰ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ۵، ژماره‌: ۲۰۸۷ = ۷۳۵۶ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم الباب/ ۲۰).

تەماشای حالی خوار خویشیه وه بکا، نه بادا دل له دل بداو نا سوپاس دهرچی و سوپاسی بههرهی خودا نه کاو خوئی بههمهره خواروو بزانن).

٨٦٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: « إِنْ ثَلَاثَةٌ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ وَأَعْمَى فَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا فَآتَى الْأَبْرَصَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ لَوْ أَنَّ حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا وَيَذْهَبَ عَنِّي الَّذِي قَدْ قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ قَذَرُهُ وَأُعْطِيَ لَوْنًا حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا قَالَ فَآتَى الْمَالَ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْإِبِلُ - أَوْ قَالَ الْبَقَرُ شَكَّ إِسْحَاقُ - إِلَّا أَنَّ الْأَبْرَصَ أَوْ الْأَقْرَعَ قَالَ أَحَدُهُمَا الْإِبِلُ وَقَالَ الْآخَرُ الْبَقَرُ - قَالَ فَأُعْطِيَ نَاقَةً عَشْرَاءَ فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبَ عَنِّي هَذَا الَّذِي قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ وَأُعْطِيَ شَعْرًا حَسَنًا - قَالَ - فَآتَى الْمَالَ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْبَقَرُ. فَأُعْطِيَ بَقَرَةً حَامِلًا فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَعْمَى فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ أَنْ يَرُدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي فَأُبْصِرَ بِهِ النَّاسُ - قَالَ - فَمَسَحَهُ فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ. قَالَ فَآتَى الْمَالَ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ. فَأُعْطِيَ شَاةً وَالِدًا فَاتَّجَعَ هَذَانِ وَوُلِدَ هَذَا - قَالَ - فَكَانَ لِهَذَا وَادٍ مِنَ الْإِبِلِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْبَقَرِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ. قَالَ ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِي الْحَبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أَعْطَاكَ اللَّوْنَ الْحَسَنَ وَالْجِلْدَ الْحَسَنَ وَالْمَالَ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي. فَقَالَ الْحَقُوقُ كَثِيرَةٌ. فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي أَعْرِفُكَ أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدُرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ فَقَالَ إِنَّمَا وَرِثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ. فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَيَّ مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ مَا قَالَ لِهَذَا وَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلُ مَا رَدَّ عَلَى هَذَا فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَيَّ مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ وَأَبْنُ سَبِيلٍ انْقَطَعَتْ بِي الْحَبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ

أَسْأَلُكَ بِأَلَدِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصَرَكَ شَاءَ أَتَبْلَغُ بِهَا فِي سَفَرِي فَقَالَ قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ
إِلَيَّ بَصَرِي فَخُذْ مَا شِئْتَ وَدَعْ مَا شِئْتَ فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ شَيْئًا أَخَذَتْهُ لِلَّهِ فَقَالَ
أَمْسِكْ مَا لَكَ فَإِنَّمَا ابْتَلَيْتُمْ فَقَدْ رَضِيَ عَنْكَ وَسَخِطَ عَلَى صَاحِبَيْكَ. {الحديث: ٧٣٥٧
= ٧٣٩١ فم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية = المجلد
الرابع. الرقم: ١٣٨٢ = ٣٤٦٤، فتح الباري. رياض ١/، زنجية: ٥، ژماره: ٦٥.
تحفة الأشراف: ٦٦٥٣: (٨٦)

ئەبو ھورمیرە (خۆشنوودی و رمزای خودای گەورە ئی بێ) ھەرمووی: بە
گوێجکە ی خۆم ئەم داستانەم لە زاری پیرۆزی پێغەمبەر (دروودی خودای ھەسەر
بێ) بیست دەیفەرموو: سێ کەس لەنەوێ ئیسرائیل، واتە: لەبەنی ئیسرائیل،
کە ناسراون بە گەلی جوولەکە: بەلەکیک و کەچەلیک و کوێریک، خودای گەورە
دەیفەوێ تاھییان بکاتەو، جا فریشتەیی ھەسەر شیوێ پیاوێ دەنیڕی بۆلایان،
فریشتەکە دەچیتە لای بەلەکەکە و پێی دەلی: زیاتر ھەزرت لەچیە؟ دەلی:
ھەزم لە رەنگ و بۆیەکی جوان و پێستیکی جوانە و ئەم بەلەکیەشم نەمینی،
کە بوو بەھوێ ئەو کە خەلک قیزو بیژم ئی دەکەنەو، فریشتەکە دەستی
دەھینی بەسەر جەستەیدا ئیتر یەک تۆز چەپەلییەکە نامینی، و، رەنگ و
بۆیەکی جوان و پێستیکی جوانیشی پێ دەدری، ئەوجا فریشتەکە پێی دەلی:
ھەزرت لەچی جوێرە مالتیکە؟ پیاوێ دەلی: ھەزم لە و شترە، یاخود دەلی: ھەزم
لە رەشە و لاخە، ئیسحاق – کە یەکیکە لە بگێرەو (راوی) یەکانی ئەم
ھەرموودمە – گومانێ ھەمدا بۆ پەیدا بوو بوو کە بەلەک و کەچەلەکە کامیان
داوای و شتر و کامیان داوای رەشە و لاخی کردبوو، ھەرمووی: جا و شترە

(٨٦) تجرید/٤، ژماره: ١٣٨٢ = ٣٤٦٤ بخاری. پوختە موسلیم/٥، ژماره: ٢٠٨٢ = ٧٣٥٧ شیخا

فهرمووی: ئینجا فریشتەکه دەرپوا بوڵای که چه له که و پێی ده‌لێ: زیاتر
 حەزت له چیه؟ ده‌لێ: زیاتر حەزم له قزیکێ جوانه و ئەم که چه ئییه‌یشم
 نه‌مینی، که بووه به‌هۆی ئەوهی خه‌لك قزێو بیزم ئی بکه‌نه‌وه).

فهرمووی: (جا فریشته که دستت دهینئ به سهریدا، ئیتر که چه ئییه که ی دمرواو قزئکی جوانیشی پی دمدرئ، ئینجا پیی دهئئ: حمز له چی جوړه سامانئ دمکه ی؟ دهئئ: له رمشه ولاخ، جا مانگایه کی ئاوسی دمداتئ و پیی دهئئ: خودا بیت و فهر و بهرمکه تی تی بخات بوئ).

فهرمووی: (ئینجا فریشتەگە دەروا بۆلای کوپرمگە و پئی دمه‌رموئ: زیاتر
 حەزەت لەچییە؟ دەئ: زیاتر حەزەم لەدوو چاوی ساغ و گەشە، کە خودا بیاندات
 پیم، هەتا ئەم خەلگەیان پئی ببینم!). فەرمووی: (جا دەستی دمه‌ئنی بە
 چاومکانیداو خودا چاومکانی پئی دەداتەو، جا پئی دمه‌رموئ: ئەی حەز لەچی
 جوړە سامانی دمه‌گە؟ دەئ: لە مەر، جا مەرپکی زاوی بەرخ بەبەری پئی دەدا،
 ئیتر بەرە بەرە ئازەلەکان زاوئ دمه‌گەن و ئەوانیش بەرەمیان دمه‌ئین، تا وازوړ
 دمن، ئەمیان بوو بەخاومنی پەر شیوئ و شترو ئەویان بوو بەخاومنی پەر دۆئ
 رمشە و لاخ و ئەوی تریشیان بوو بەخاومنی پەر شیوئ گەلە ران). فەرمووی:
 لەپاشدا فریشتەگە خۆی ئی گوپین و لەسەر شیوەو شکلی ئەوسای بەلەگەگە
 خۆی هاتەو بۆلای و پئی فەرمو: پیاوئکی هەزاری داماوی ریبواری لیقەوماوم،
 سەر بەهیچ لایەکا دەرناکەم، سا مەگەر یەکەم بە پشتیوانی خودا و دووم
 بەهۆی یارمەتی تۆوە بگەمەو جیگە و رێگە خۆم، جا توبیت و ئەوگەسە ی کە
 ئەم شیوە شیرینەو ئەم لەشو لارە جوانەو ئەم ماله زۆرە ی پئی بەخشیوی،

وشریکم پی بده تا لهم سهفه رهدا خومی پی بگه یهنمه مائه وه، که چی کابرا
گوتی: خاو من بهش زۆرن بهرتۆ ناکه وی!

فریشته کهیش پیی فهرموو: وهك من تۆ بناسمه وه وایه، ئهری تۆ ئه و
پیاوه به له که نیت که خه لک بیزی ئی دمکردیته وه، وه ئه وه هزاره نیت که خودا
دهوله مهندی کردیت! گوتی: نه خیر من ئه و نیم، من ئه م مال و سامانه م له
باوک و باپیرمه وه بۆ به چی ماوه، ئه وانیش ههر بووه بوون و پشتا و پشت به
به گزادمی هاتوونه ته خواره وه!

فریشته کهیش ده فهرموو: ئه گهر درۆ دمکه ی، خودا وهك جاری جارانی
خۆت ئی بکاته وه).

فهرمووی: (جا له سهر شیوه ی شه کلی پیشووی که چه له که دا، چوو بۆلای
ئه ویش، چی به به له که که گوت دیسان به میشی گوت، وه به له که که چی به
فریشته که گوت، دیسان که چه له کهیش ئه وه ی پیی گوت، فریشته کهیش
فهرمووی: ئه گهر درۆ دمکه ی خودا وهك جاری جارانی خۆت ئی بکاته وه).

فهرمووی: (جا له شیوه و شه کلی پیشووی کویرمه کهیشدا هاته وه بۆلای و
پیی فهرموو: پیاویکی هه زاری داماوی ریباری لیقه و ماوم سهر به هیچ لایه کا
دمرناکه م، سا مه گهر یه که م به پشتیوانی خودا و دووم به هۆی یارمه تی تۆ وه
بگه مه وه شوین و جیگه ی خۆم، جا توبیت و ئه و خودایه ی که چاوه کانی چاک
کردیته وه مه ڕیکم پی بده به شکوو لهم سهفه رهدا پیی بگه مه وه مائه وه. پیاوه
کویرمه که ده ئی: ئای منیش وهك نیستای تۆ کویر بووم و دزمانم که کویر چه نده
کۆله واره، وه خودا چاوی چاک کردمه وه، سهر مرای ئه و میشه هه زاریش بووم و
دزمانم که هه زاری چه نده ناخۆشه، جا که واته به نارم زووی خۆت چی دمه بیت
لهم سامانه ی من بۆ خۆت بیبه، دمست نا هیئمه ریگه ت، وه چی ده هیلیته وه

بۆمّن ئارمىزوى خۆتە، بەو خودايە ھەرجى تۆ ئەمىرۆ لەم مالىەى من، بىبەيت
بۆ خۆت، لە رىگەى خودادا دەست ناهيئەمە رىگەت!

فرىشتەكە ھەرمووى: مالى خۆت بۆ خۆت، من فرىشتەم ھەوھجىم بە مال
نييە، لەراستيدا رووداو و داستانەكە ئاوايە: ئىوہ - واتە: تۆو بەئەك و
كەچەئەكە - لەلايەنى خوداي گەورەوہ تاھى كرانەوہ، خودا لەتۆ رازيە،
چونكە خۆت ئى نەگۆراوہ، بەلام لەھەردوو ھاوړىكەت نارازيە. {تاج/۵،
زنجيرە: ۲۲، ژمارە: ۵۲۴۰ + رياض/۱، زنجيرە: ۵، ژمارە: ۶۵ - المراقبة}.

۱۸۶۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضي الله عنه) قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرُلُ رَجُلٍ مِنَ
الْعَرَبِ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَقَدْ كُنَّا نَغْزُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه
وسلم- مَا لَنَا طَعَامٌ نَأْكُلُهُ إِلَّا وَرَقُ الْحُبْلَةِ، وَهَذَا السَّمُرُ حَتَّى إِنْ أَحَدَنَا لَيَضَعُ كَمَا تَضَعُ
الشَّاةُ، ثُمَّ أَصْبَحَتْ بَنُو أَسَدٍ تُعْزِرُنِي عَلَى الدِّينِ، لَقَدْ خَبْتُ إِذَا وَضَلَ عَمَلِي. {الحديث:
۷۳۵۹ = ۷۳۹۳ فم. بخارى. مناقب سعد بن أبي وقاص: ۳۷۲۸، ۵۴۱۲، ۶۴۵۳.
ترمذى. زهد: ۲۳۶۵. ابن ماجه. فضائل أصحاب رسول الله: ۱۳۱. تحفة الأشراف:
{۳۹۱۳: (۸۶۹)}

سەعدى كۆرى ئەبو ومقاص (پەزى خودای لى بى) ھەرمووى: سویندم
بە خودای گەورە من يەكەم بیاو بووم لە عەرەب كە يەكەم تیرم ھاویشت بەرەو
دوژمن، لەرىگەى خودادا، ئەوسا حائمان گەلى پەرپووت بوو، گەلى جار لە
خزمەتى ھەزەمتدا كە دەچووین بۆ غەزا، خۆراكمان تەنیا بەرو گەلاى دارو
درەختى ئەو بیابانە بوو، كە لەناچاریدا نەبى ناخورى، تەنانەت وامان لى
ھاتبوو كە سەراومان دەكرد، وەك پشقى مەرو بزن وابوو، يەكى دەگرت، كلۆ

(۸۶۹) بخارى. مناقب: ۳۷۲۸. پوختەى موسليم/۵، ژمارە: ۲۰۸۴ = ۷۳۵۴ (بخارى رقم الكتاب/۸۱)

کلؤ دموهستا من ناوا له گهل گه شه کردنی ئیسلامدا هیئاومه و پهرومرده بووم،
که چی ئیستا خیلی بهنی نهسه د لهسه ر ناینداری سه ر زهنشتی من دهگهن،
تهنانهت نهفامه کانیان دهلین سهعد نوپزیش به جوانی نازانی!

بهراستی نهگهر قسه ی نهوان راست بی و سه ر زهنشته کهیان لهسه ر ههق
بی، نهوا واتای وایه که من ناو می دمه رجووم و رهنجم با بردوویمهتی!). {تاج/۵،
زنجیره: ۹۹، ژماره: ۵۲۲۳ - گوزمرانی پیغه مبه ر} + {ریاض/۲، زنجیره: ۵۶،
ژماره: ۵۰۰ - باسی خیرو بههره ی برسیتی و ساده ی...} + {ریاض/۳،
زنجیره: ۲۵۳، ژماره: ۱۵۰۵ - باسی بههره (که رامهت) ی پیاو چاکان} + {ریاض/۲،
زنجیره: ۵۶ - خیرو بههره ی برسیتی و ساده ی گوزمران...}.

۱۸۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه
وسلم-: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا». {الحديث: ۷۳۶۷ = ۷۴۰۱ فم. تجرید
البخاری/۵، رقم: ۲۰۰۹ = ۶۴۶۰ فتح الباری: (۸۷۰)}

نهبو هورمیره (پرمزای خودایان لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای لهسه ر بی) دمیغه رموو: (خودایه! رزق و روژی که سوکاری موحه مه د
نهومنده بده که سه روبه ر پی بی بژین و بهس!). {تاج/۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۱ +
ریاض/۲، لاپه ره: ۷۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۵۰۱}.

۱۸۷۱- حَدِيثُ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ مِنْ طَعَامِ الْبَرِّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاغًا ، حَتَّى قُبِضَ. (۸۸)

(۸۷۰) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۰۹ = ۶۴۶۰ بخاری. پوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۰۶۹ = ۷۳۶۷ شیخا

(بخاری رقم الکتاب/۸۱ رقم الباب/۱۷).

(۸۸) تجرید/۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ بخاری. مسلم: ۷۳۷۰ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۷۰ رقم

الباب/۲۳).

حه زرمتی عانیشه، هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ری خودا، له هه‌ردوو جیهانا،
دمه‌رموی: (له‌و رۆژموه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له مه‌ککه‌وه
کوچی کرد بۆ مه‌دینه، هه‌تا گیانی پاکی سپارد، خیزانه‌کانی موحه‌مه‌د له‌و
ماومه‌دا، سێ رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک تێریان له نانی گهنم نه‌خواردوو!).

۸۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: مَا شَبَّحَ آلَ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه
وسلم- يَوْمَيْنِ مِنْ خُبْرٍ إِلَّا وَاحِدُهُمَا تَمَّرٌ. {الحديث: ۷۳۷۴ = ۷۴۰۸ فم، بخاری.
رقاق: ۶۴۵۵. تحفة الأشراف: ۱۷۳۳۵}. (۸۷۳)

عانیشه (هم‌زای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: خیزانی موحه‌مه‌د (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌تا موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) وه‌فاتی کرد،
دوو رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک، تێرسکی خۆیان له‌نانی گهنم نه‌خواردوو، مه‌گه‌ر رۆژی
نانی گهنمیان خواردبێ و رۆژمه‌کی تر خورمایان خواردبێ. {ریاض/۲، زنجیره:
۵۶، ژماره: ۴۹۱، ۴۹۳} + {تجريد البخاری/۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱، ۶۴۵۴ فتح الباری}.

۸۷۳- عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: وَاللَّهِ يَا ابْنَ
أُخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهِلَالِ ثُمَّ الْهِلَالِ ثُمَّ الْهِلَالِ، ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا أُرْقِدَ
فِي أَبْيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- نَارٌ - قَالَ: - قُلْتُ: يَا خَالَتُ فَمَا كَانَ
يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ، التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه
وسلم- جِرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكَانَتْ لَهُمْ مَنَائِحُ، فَكَانُوا يُرْسِلُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى
الله عليه وسلم- مِنْ أَلْبَانِهَا فَيَسْقِيْنَاهُ. {الحديث: ۷۳۷۸ = ۷۴۱۲ فم. پوخته‌ی

(۸۷۳) تجريد البخاری/۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ بخاری. پوخته‌ی موسليم/۵، ژماره: ۲۰۷۲ = ۷۳۷۴

(بخاری رقم الكتاب/۸۱ رقم الباب/۱۷).

صحیحی بوخاری = تەجریدی بوخاری / ۳، رەقم: ۱۰۹۶ = ۲۵۶۷، ۶۴۵۸،
(۸۷۳): { ۶۴۵۹

عوروەى خوشكەزای حەزەرتى عائىشە (رمزای خودا لە حەزەرتى
عائىشە و رەحمەتى خودا لەو) فەرمووی: پوورم پێى گوتم: ئەى خوشكەزای
شیرینم! جارى وابوو سێ مانگی يەك شەو دەمان دەبینى، يەك لە دواى يەك، كە
دەق دەكاتە دوو مانگی رێك، لە ماوەى ئەو دوو مانگەدا، ناگر لە مائەكانى
خێزانەكانى پێغەمبەردا نەدەكرایەووە بۆ نان و چێشت كردن!!

عوروە فەرمووی: منیش گوتم: ئەى باشە پوورى! بەجى دەزىان و
گوزمەنتان بەجى بوو؟ فەرمووی: بەس بەخورما و ئاو! بەلام چەند مائىكى
ئەنسارى هاوسى پێغەمبەر بوون، ئازەلى بەشیرىان هەبوو، لەشیرى ئەو
ئازەلانە، بە دیارى بەشى پێغەمبەریان دەدا، پێغەمبەرىش (دروودى خودای
لەسەر بێ) لەو شیرەى دەرخواردى ئیمە دەدا. { تاج/ ۵، زنجیرە: ۹۹، ژمارە:
۵۲۲۰ — باسى گوزمەرانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) }.

۸۷۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: تُوْفِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ شَبَعْنَا
مِنَ الْأَسْوَدَيْنِ: التَّمْرَ وَ الْمَاءِ. (الحديث ۵۳۸۳ طرفه في: ۵۴۴۲) (۸۷۴)

عائىشە (رمزای خواى ئى بى) فەرمووی: هەر لەگەڵ تێرسكى خۆمان
لەخورما و ئاو خوارد، ئیتەر ئەومەندەى پێى نەچوو، پێغەمەر -دروودى خواى

(۸۷۳) تجرید = بوختەى صحیحى بوخارى/ ۲، ژمارە: ۱۰۹۶ = ۲۵۶۷ بخارى. بوختەى

موسلیم/ ۵، ژمارە: ۲۰۷۰ = ۷۳۷۸ شیخا (بخارى رقم الكتاب/ ۵۱ رقم الباب/ ۱).

(۸۷۴) تجرید البخارى بالكردى/ ۵، ژمارە: ۸۰۲ = ۵۲۸۵ بخارى. بوختەى موسلیم/ ۵، ژمارە:

۲۰۷۲ = ۷۳۸۴ شیخا (بخارى رقم الكتاب/ ۷۰ رقم الباب/ ۶).

لهسهر بئ- وهفاتی کرد. (تاج/ ۹ ل/ ۳۱۶ ژ/ ۵ + ۶) + (ریاض صالحین/ ۲ ل/ ۶۴ ز/ ۶۵ ژ/ ۴۹۲).

۱۸۷۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ مِنْ طَعَامٍ بَرٍّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ. (الحديث/ ۵۴۱۱ طرفه في: ۶۴۵۴) (۱۸۷۵)

عائیشه (رمزای خوی لی بئ) فهرمووی: لهوکاتهوه که بیقه مهر دروودی خوی لهسهر بئ- کوچی کرد بو مه دینه، تا نهو روژی که خودا بهر حممت بر دیهوه بولای خوی، خوی و خیزانه که سی شهو لهسهر یهک تیر سکی خویانیان له نانی گهتم نه خوار دووه. (تاج/ ۹ ل/ ۳۱۵ ز/ ۹۶ ژ/ ۱ ش/ ت).

عَنْ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ (وَقَالَ ابْنُ عَبَّادٍ وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ) مَا أَشْبَعَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَهْلَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ تَبَاعًا مِنْ خُبْزِ حِنْطَةٍ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا. {الحديث: ۷۳۸۳ = ۷۴۱۷ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/ ۵، رقم: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ فتح الباری. ترمذی. زهد: ۲۳۵۸. تحفة الأشراف: ۱۳۴۴۰} :

ئهبو حاتم (رحمتهی خودای لی بئ) فهرمووی: ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: سویندم بهو که سه که گیانی منی بهدمسه، ئهمه لهفظی ئیبنو ئهبی عومهره، که شیخی موسلیمه و موسلیم ئهم فهرموودمهی لیوه دمگیریتتهوه، بهلام موسلیم له ماموستایهکی تریهوه که موحه ممه دی کوری عهباده، سویندم کهی ئهبو هورمیره ناوا دمگیریتتهوه:

(۱۸۷۵) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۵، ژماره: ۲۰۷۳ = ۷۳۸۳ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۷۰ رقم الباب/ ۱).

بهوكهسه كه گيانى ئه‌بو هورميرى به‌دهسه، له‌وكاته‌وه كه پيغه‌مبه‌ر (درووى خوداى له‌سه‌ر بئ) كوچى كردوو به‌ مدينه، هه‌تا ئه‌و رۆژى كه خودا به‌رهمه‌ت برديه‌وه بۆلاى خۆى، خۆى و خيزانه‌كه‌ى، سئ رۆژ له‌سه‌ر يه‌ك، تير سكى خويانيان له‌نانى گه‌نم نه‌خواردوو. {تاج/٥، زنجيره: ٩٦، ژماره: ٥٨٥ م + تاج/٢، زنجيره: ٢٠، ژماره: ١٢٦١} + {تاج/٥، زنجيره: ٩٩، ژماره: ٥٢١٥ م}.

(١) باب لا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ
مه‌رۆنه ناو ولا‌تو نيسته مه‌نو شوين و جيگه‌ى زۆرداره‌كان و سته‌مكاره‌كانه‌وه،
مه‌گه‌ر به‌ گريانه‌وه

٨٧٦- عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، وَهُوَ يَذْكُرُ الْحِجْرَ مَسَاكِينَ ثُمُودَ، قَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحِجْرِ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ حَذَرًا أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ». ثُمَّ زَجَرَ فَأَسْرَعَ حَتَّى خَلَفَهَا. {الحديث: ٧٣٩٠ = ٧٤٢٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ٤، رقم: ١٣٥٧ = ٣٣٨٠ فتح البارى: (٨٧٦)}

ئيبنو شه‌هاب، كه ناسراوه به‌ زوه‌رى، باسى ولا‌تى حيجرى ده‌كرد، كه حيجر ولا‌تى هۆزى ئه‌مووده، فه‌رمووى: سالى كورى عه‌بدو‌للاى كورى عومه‌رى كورى خه‌طاب (رمزى خودايان لى بئ) فه‌رمووى: باوكم فه‌رمووى: له‌ غه‌زاي ته‌بووكا، كاتى له‌خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ردا، گه‌يشتينه‌ خاكى حيجر، به‌ ئيمه‌ى

(٨٧٦) تجريد البخارى بالكوردى/٤، ژماره: ١٣٥٧ = ٣٣٨٠ بخارى. پوخته‌ى موسليم/٥، ژماره: ٨٢٤
٧٣٩٠ = ٧٣٩٠ شي‌خا = مختصر صحيح مسلم بالكوردى، ترفيم الشيخ خليل مأمون شي‌خا (بخارى رقم الكتاب/٨ رقم الباب/٥٢).

فهرموو: (مهړونه ناو شوپنه وارو شوینو هه واری ئه م گه له دواپراومه، که زوړو سته میان له خودی خوځان کردوو، مه گهر به گریانوه، مه بادا ئه وهی که تووشی ئه وان بووه، تووشی ئیوهمیش ببی و به سه رها ته ناخوش و پر ناسوره که ی ئه وان له ئیوهمیش روویدات).

ئه و جا چه زرم ت (دروودی خودای له سه ر بی) دهیی له وشتره که ی ژیری کردو تی خوری و به په له تیپه ری هه تا خاکی حیجری به جی هیشت. {پروانه: تاج/۴، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۳۹۴۱ ج/۴}.

۸۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّاسَ نَزَلُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَجْرِ أَرْضِ ثُمُودَ، فَاسْتَقَوْا مِنْ آبَارِهَا، وَعَجَبُوا بِهَ الْعَجِينِ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُهْرِيقُوا مَا اسْتَقَوْا وَيَعْلِفُوا الْإِبِلَ الْعَجِينَ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَقُوا مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي كَانَتْ تَرُدُّهَا النَّاقَةُ. {الحديث: ۷۳۹۱ = ۷۴۲۶ فم: (۸۷۷)}

عبداللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: له غه زای ته بووکدا، کاتی پیغه مبهرو هاوه لانی، گه یشتنه خاکی حیجر، که ولاتی هوژی ئه مووده، له وی دابه زین و لایاندا، له وی هاوه لان ناویان له بیره کانی هه لگوژی و هه ویریان پیکرد، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (نه له ناوی بیره کانی بخونه وه و نه ناویان لی بگرن).

عه رزیانکرد: ساخو هه ویری شمان پی شیلاره و ناویشمان لییان هه لگرتووه! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمانی پی کردن: که ناوه که بریزن و هه ویره که یش له باتی ئالیک فریده نه به روشتره کان).

(۸۷۷) بخاری. أحادیث الأنبياء: ۳۳۷۹. بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۱۸۲۵ = ۷۳۹۱ شیخا (بخاری

خۆشهويست (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمانی پێيانکرد: که لهو بیره
 ئاو بگرن، که وشرمهکه دهچوووه سهری ئاوی ئی دهخواردموه). {تاج/۴، زنجیره:
 ۱۶، ژماره: ۳۹۴۲ ج/۴}. سوورمتی حیجر.

(۲) باب الإحسان إلى الأرملة والمسكين واليتيم

باسی چاکهکردن لهکهل بیوهژن و مسکین و ههتیو

۱۷۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ
 النَّهَارَ. (الحديث ۵۳۵۳، طرفاه في: ۶۰۰۶، ۶۰۰۷): (۱۷۷۸)

ئههه هورمیره -رهمزای خوای ئی بئ- دهمهرموئ: خۆشهويست -دروودی
 خوای لهسەر- فهرمووی: (کهسئ تیبکۆشئ لهپیناوی ژنی بئ میردو مروؤفی
 ههژاردادو، ساغ بۆ رهمزای خودای گهوره بهخیویان بکاو خزمهتیاں بکا، ژێوار و
 گوزمرانی ئاسوودهمیان بۆ فهراههم بهیتئ، ئهوه بهقهده ئهوه کهسه خێرو پاداشی
 بۆ ههیه: کهساغ لهبهر رهمزای خودا خهبات دمگیرئ و غهزادهکاو ناودمردمکات
 بهغهزاکار لهپێگهی خوادا، یا بهقهده ئهوه کهسه خێرو پاداشی باشی بۆههیه
 کهبهشهوه ههرشهوه نوێژبکا و لئی سارد نهبیتهوهوه، به روژیش ههمیشه بهروژوو
 بئو ساڵ دوانزه مانگه بهروژوو بئ یهه روژی ئی نهشکینئ). (ریاض/۱ ل/۲۳۲
 = ژماره/۶/۱۲۶۵).

ئهمهیش ژماره: (۱۷۶۷)ی پوختهی موسلیمه:

(۱۷۷۸) تجرید/۵، ژماره: ۱۷۹۸ = ۵۲۵۲ بخاری. پوختهی موسلیم/۵، ژماره: ۱۷۶۷ = ۷۳۹۲ شیخا -
 ترفیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الکتاب/۶۹ رقم الباب/۱).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» وَأَخْسِبُهُ قَالَ: «وَكَا لِقَائِمٍ لَا يَفْتَرُ، وَكَالصَّائِمِ لَا يَفْطِرُ». {الحديث: ۷۳۹۳ = ۷۴۲۸ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، رقم: ۱۷۹۸ = ۵۳۵۳، ۶۰۰۶، ۶۰۰۷. ترمذی. بروصلة: ۱۹۶۹. نسائی. زكاة: ۲۵۷۶} :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دھەرمووی: (کەسێ تێبکۆشی لەبێناوی ژنی بئ مێردو مەرووفی ھەژارداد، ساخ بۆ رمزای خودای گەورە بەخێویان بکاو، خزمەتیان بکاو، مەسەرمەیان بکێشی، ئەو بەقەد ئەو خەباتگێرە کە لەرێگەیی خودادا خەبات دھگێرێ و غەزا دەکا، خێرو پاداشی بۆ ھەیە).

گێرمەموە (راوی) کە عەبدوڵلای کوری موسلیمە دھەرمووی: وادەزانم کە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووشی: (وہ ھەرومھا بەقەد ئەو کەسەیش خێرو پاداشی باشی بۆ ھەیە، کە بەشەو ھەر شەونویژ بکاو سەرگەرمی شەونویژ بئ و لێی سارد نەبێتەو، بەروژیش ھەمیشە بەروژووبی و سال دوانزە مانگە بەروژووبی و یەك روژی ئی نەشکێنی!). {تاج/ ۵، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۴۷۰۱. چ/ ۴} .

(۳) باب فضل بناء المساجد باسی خیری دروستکردنی مزگهوت

۱۸۷۹- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِيَّكُمْ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَغَيَّرُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ). (الحديث: ٤٥٠): (۱۸۷۹)

پیشوا عثمان (رمزای خوی لی بی) لهکاتی جینشین خویدا ویستی مزگهوتهمکی پیغممبهر (دروودی خودای لهسهر بی) گهوره بکا، خه لکه کیش پییان ناخوش بوو، بیزاری یان دمربری، نیمامی عثمان همرمووی: ئه مه کردتان بهچی ئه ووند لهسهری دمرؤن، من خوم لهم لایمنه وه لهئیوه باشتری لی دمرانم، چونکه بهگویی خوم لهزاری پیرؤزی پیغممبهرم ژنهوت دمیضهرموو: (همرکسی مزگهوتی دروست بکا، ساخ لهبهر رمزای خودا، خودایش لهقیامهتا، لهپاداشی ئه وودا، لهبههشتا ته لاریکی بو دروست دمکا، لهوینهی ئه و مزگهوته)

رافه و شیکردنه وه:

واته: مزگهوته دروستکراومکه تاگه ورمتر و باشتری، ته لارمکه پیش باشتر دمی لهبههشتا.

(۱۸۷۹) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۷۴ = ۴۵۰ بخاری. مسلم: ۷۳۹۵ شیخا = ترقیم الشیخ خلیل مأمون

شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الکتاب/ ۸ رقم الباب/ ۶۵).

(۵) باب تحریم الربا

سووخوری نادروسته

۸۸۰- عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَرَاءَ يَرَاءَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. (الحديث: (۸۸۰))

جوندوب (رمزای خوای لی بی) دمفه رموی: خوشه ویست دروودی خوای لهسر بی- دمفه رموی: (ههرکه سی بۆ ناوبانگو شۆرمت چاکه وخودا په رستی بکا، خودا له جیهانا دمیکا به په ندو، له قیامه تیشا بی پاداشتی دهکا، ومهه رکه سی بۆ روالمتو ریابازی ههرکاری بکا، خودا له رپوژی قیامه تدا په ردهی له روو هه ل ده مالی و ریابازییه که ی ئاشکرا دهکا). (تاج/ ۱ ل/ ۷۳ ز/ ۱۳ ژ/ ۱ ش/ ت هه رپشه کردن له ریا کاری و ریابازی).

(۶) بابُ حِفْظِ النَّسَانِ

پاراستنی زمان له قسه ی خراب

۸۸۱- حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ فِيهَا ، يَزِلُّ بِهَا فِي النَّارِ أَبْعَدَ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ » (۸۸۱)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رموی: بیستم له پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسر بی) دمیفه رموو: (رپ ده که وئ به نده قسه یی دهکا، خوشی نازانی قسه که ی کوئ دهگریته وه، به هوئ نه و قسه یه وه که به باشی لی ورد نه بوته وه، به قه د نیوانی خو ره لات و خو رئاوا ده خریته ناو دۆزه خه وه).

(۸۸۰) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۲۲ = ۶۴۹۹ بخاری. مسلم: ۷۴۰۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم

الباب/ ۳۶).

(۸۸۱) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۱۴ = ۶۴۷۸ بخاری. مسلم: ۷۴۰۶ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۸۱ رقم

الباب/ ۲۳).

ئەمەيش گيړانه و ميه كي تری ئەم فەرموودميه له ژماره: (٢٠١٤) ی

تەجریدى بوخارىدا.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (الحديث ٦٤٧٨ طرفه في: ٦٤٧٧):

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بئ) لەخۆشەویستەوه دەفەر موی دروودی
خوای لەسەر بئ- وای دەکەوئ کەبەندمی قەسەیی دمکا، لەو جوړه قسانه ی
کەدمین بەمایه ی رمزای خودا، ئەو وندمیش دلی ناداتی، بەهوی گوتنی
ئەوقسەیه وه، خودا ئەو بەندمی چەندین پایە بەرز دمکاته وه، و مەهرومها ری
دەکەوئ کەبەندمی قەسەیی دمکا، لەو جوړه قسانه ی کەدمین بەهوی توورمی و
رمجانندی خودا، ناچیتە بنج و بناوانی و بەباشی لی ورد نابیتە وه، تابزانی
قەسەکە ی کوی دەگریته وه، کەچی بەهوی ئەوقسەیه وه دەخزیتە ناوئاگری
دۆزەخه وه. (تاج/ ١٠ ز/ ٢/ ل/ ٧ ژ/ پاراستنی زمان + ریاض/ ٣ ز/ ٢٥٤ ل/ ١١٠٥
ژماره/ ٦/ ١٥١٥).

(٧) باب عقوبة مَنْ يأمر بالمعروف ولا يفعله، وَيَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَفْعَلُهُ

سزای سه خستی نه وانهی که فرمان ده کهن به چاکه و خویمان نایکهن، ههروا

سزای سه خستی نه وانهی نهیی ده کهن له خراپه و خویمان خراپه ده کهن

٧٨٢- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قِيلَ لَهُ: أَلَا تَدْخُلُ عَلَى عُمَانَ فَتُكَلِّمُهُ؟ فَقَالَ: أَتُرَوْنَ أَنِّي لَا أَكَلِّمُهُ إِلَّا أَسْمِعُكُمْ؟ وَاللَّهِ لَقَدْ كَلَّمْتُهُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ مَا دُونَ أَنْ أَفْتَحَ أَمْرًا لَا أَحِبُّ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ فَتَحَهُ وَلَا أَقُولُ لِأَحَدٍ يَكُونُ عَلَى أَمِيرًا، إِنَّهُ خَيْرُ النَّاسِ، بَعْدَ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟» {الحديث: ٧٤٠٨ = تجريد/٣، لایپهره: ٤٤٨، رقم: ١٣٢٠ = ٣٢٦٧، ٧٠٩٨. تحفة الأشراف: ٩١} (٧٨٢)

به ئوسامهی کوپی زمیدی کوپی حاریته (رمزای خودایان لی بن) یان گوت:
ئهوه بو ناچیت بۆلای عوسمان و قسهی لهگه ئدا بکهیت، سابه لگوو خودا ئاوی بکا
بهه ناگرهدا، فهرمووی: بۆچی لهئیوه وایه کهدمبئ ههر له بهرچاوی ئیوه ئهم
باسهی لهگه ئدا بکهه، به خودا لهه بارمیوهوه دوو بهدوو گه ئی قسم لهگه ئیدا
کردووه، بهلام خویم نادهه لهو ئافاره کهمن یه کههه کهس بهم ئالای نارمزیی
هه لکههه و ببه بهمایه ئازاوه بهرپاکردن!

(٧٨٢) تجريد = تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری = الترجمة الكردية = المجلد

الثالث/٢، ژماره: ١٣٢٠ = ٢٢٦٧ بخاری. پوختهی موسليم = مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره:

١٣٢٨ = ٧٤٠٨ شيخا = ترفيم الشيخ خليل مأمون شيخا لصحيح مسلم (بخاری رقم الكتاب/٥٩)

رقم الباب/١٠).

لههه مان کاتدا من بهههه فەرمانرہ وایهکی خوشم نائیم: که باشرین
 کهسه، لهسەر نهم فەرمايشتهدا که له پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بی)
 خویم بیستوو، هه زهت (دروودی خودای لهسەر بی) دهیغه رموو: (لهرؤزی
 دوارؤژدا، بازئی پیاو دینن و تووری دهمنه ناو ناگرهوه، کابرا وهک گیره بهدهوری
 خۆیدا دهخولیتهوه و ریخۆلهکانی خۆی گیره دمکا، دۆزهخیهکان لهدهوری کۆمهله
 دهکهن و بیی دهلین: ئای! فلانه کهس! نه مه خۆتی! نه وه تو بۆ! تو چییته؟
 تو چی دهکهی لیره؟ خو تو لای خۆی نامۆزگاری باشی ئیمهت دهکردا نه مهت
 لهچی و نه مهت لهچی؟ نه ویش دهلی: بهلی و ابووم بهلام داخه کهم بۆ خویم
 وانه بووم، به پیچه وانه وه به نیوهم دهگوت چاکه بکهن و خویم نهیم دهکرد، به
 نیوهم دهگوت خراپه مهکهن، کهچی بۆ خویم خراپه دهکرد، نه مهی دهیبینن
 سزای نهو کهسانهیه، که نه مه رهفتار و کرداریان بووه!). {تاج/۵، زنجیره: ۲۰،
 ژماره: ۵۲۳۱ + ریاض/۱، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۱۹۸، لاپه ره: ۱۸۱}.

(۸) باب النُّهْيِ عَنْ هَتَكَ الْإِنْسَانِ سِتْرَ نَفْسِهِ

پیتشگیریی له هه لهمانینی په ردهی خودا لهسەر بهنده خۆی

۱۸۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَفْعَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ
 عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ
 يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. (الحديث ۶۰۶۹): (۸۸۳)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خۇاى لى بى) ھەرمووى: ژنەوتم لە پىغەمەر -
 دروودى خۇاى لەسەر بى- دەيفەرموو: ئۆمەتى من ھەموويان بەرعەفوو
 لىبوردىنى خوا دەكەون، مەگەر ئەوانەيان كە سىرى خۇيان ھەل دەمالن، وەك
 ئەو ەكابرەك لەشەودا كاريكى ناشيرىن دەكا، وە خودا بۆى دەپۇشى، كەچى
 كابرە بۆ بەيانى دەچى تاوانى خۇى ئاشكرا دەكاو، دەيگىرپتەو ە بۆ ئەم و ئەو و
 دەلى: ئەى فيسار! من دوى شەو، ئيشىكى وا وام كرد! لەگەل فلان و ئەو فلانا،
 ئارمقان خواردەو، يا قومارمان كرد مەسەلا!!

تەماشاكەن ئەو كابرەيە خودا بەشەو پەردەى بۆدەكاو بە پەردەى
 رەحمەتى خۇى گوناھو نەنگى دەپۇشى، كەچى ئەو ئەومندە بى باكو بى
 ئاگايە، دەچى بەرۆژ پەردەى خودا لەسەر نەنگ و شوورمىي خۇى ھەل
 دەداتەو. (رياض/ ۱ ل/ ۲۵ ز/ ۲۸ ز/ ۲۴۱/۲ ش-متفق عليه).

روونگردنەو:

كردنى گوناھو تاوان بەئاشكرا، خۇى تاوانىكى دووھەمە، وە تۆلەى
 گوناھەكە قورستر دەكا. ھەندى شت ھەيە لەزاتى خۇيدا دروستە، كردنى
 ەلەلە، بەلام گىرپانەو و گوتنى ئەوكارە ەلەلە نەينىيە لەلەى ئەم و ئەو،
 بەبى مەھانەى رەوا، ەرامەو تاوانەو، دەبى بەھۆى سزای سەختى لای خودا.
 (بى: تاج/ ۲ ز/ ۴۲ ل/ ۱۰۲ ز/ ۱۳) ئەو ەيش وەك كەسى لەگەل ھاوسەرو ەلەلەى
 خۇى دا دروست بىو قسەى ژن و مىردى خۇيان بكەن، كەچى بچى ئەم باسو
 خواسە بۆئەم و ئەو بگىرپتەو.

(٩) باب تَشْمِيتِ الْعَاطِسِ وَكَرَاهَةِ التَّثَاوُبِ

نزای باش بو پڑمیو سوننه ته، باویشكدان نا په سنده

١٨٨٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ وَهَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ. (الحديث ٦٢٢١ طرفه في: ٦٢٢٥)؛ (٣٨٤)

نه نهس (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری له خزمهت پیغه مهردا - دروودی خوای له سهر بی- دوو پیاو پڑمین، پیغه مهر-دروودی خوای له سهر بی- نزای خیری بو په کیکیان کردو، نزای بو نه وی تریان نه کرد، واپاوه که په کی دهر پڑمی پی دی ده گوتړی: یرحمک الله: رهمه تی خودات لی بی. نه وه بیان که پیغه مهر نزای بو ی نه کرد، گوتی به پیغه مهر: بوچی که نه و پڑمی نزات بو یکرد، که چی بو من، که پڑمیم نزات بو من نه کرد؟ فهرمووی: چونکه نه و له پاش پڑمین ه که ی سوپاسی خودای کردو حه مدوسه نای خوای کرد، به لام تو سوپاس و حه مدو سهنات نه کرد. (ریاض/ ٢/ ل/ ٣٣١ ز/ ١٤٢ ز/ ٨٨١/٤).

له ژماره: (١٩١٤) ی پوخته ی موسلیم (مختصر صحیح مسلم) دا ناوایه:
عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: عَطَسَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا، وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّتْهُ: عَطَسَ فَلَانٌ فَشَمَّتْهُ، وَعَطَسْتُ أَنَا فَلَمْ تُشَمِّتْنِي، قَالَ: «إِنَّ هَذَا حَمْدُ اللَّهِ، وَإِنَّكَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ٧٤١١ = ٧٤٤٦ فم. تجرید البخاری = الترجمة الكردية/ ٥، رقم: ١٩٦٢ = ٦٢٢١، ٦٢٢٥ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٥٠٣٩. ترمذی. أدب: ٢٧٤٢. تحفة: ٨٧٢}:

(٣٨٤) تجرید/ ٥٨ ژماره: ١٩٦٢ = ٦٢٢١ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ٥، ژماره: ١٩١٤ = ٧٤١١ شیخا

ئەنەسى كۆپى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: لەخمەتى
پېغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) دوو پىاو پىزمىن، پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) نزاى خىرى بۇ پەككىيان كىردو نزاى خىرى بۇ ئەۋى تىران
نەكرد، جا ئەۋەپان كە نزاى بۇ نەكرد، گوتى: بۇ كە ئەۋ پىزمى نزاى بۆيىكرد،
كەچى كەمن پىزمى نزاى بۇم نەكرد؟

فەرموۋى: (چونكە ئەۋ لەپاش پىزمىنەكەى سوپاسى خوداى كىرد، بەلام تۆ
كە پىزمىت سوپاسى خودات نەكرد). {رياض/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۸۸۱ –
سوننەتە ئەگەر پىزمىو ستایشى...} + {تاج/۵، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۳۷۷ –
پىزمىن و نزاى باش بۇ پىزمىو}.

روونکردنەۋە:

واباۋە كە يەككى دىپىزمى پىي دىگوتىرى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: پەخمەتى خودات لى
بى) بەم نزاىە لەزاراۋى ياسا نامە (شەرع) دا دىگوتىرى: (تشمىت).
۸۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(التَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمُ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ هَا
صَحَّكَ الشَّيْطَانُ) (الحديث ۳۲۸۹، طرفاه في: ۶۲۲۳، ۶۲۲۶): (۳۳)

ئەبۇھورەيرە (پىزمى خۋاى لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۋاى
لەسەر بى) فەرموۋى: (باویشك لەشەپتانەۋەپە، جا ئەگەر يەككىكتان باویشكى
هات، با ھەتا دىتوانى بەرى بگىرىۋ بىداتە دواۋە، چونكە كاتى ئىۋە باویشك
دىمدىن و لەكاتى باویشكدانەكەدا دەم دادەچەقەنن و دەلىن: ھاھا، شەپتان

(۳۳) تجرید/۳، ژماره: ۱۳۲۶ = ۳۲۸۹ بخارى. مسلم: ۷۴۱۵ شىخا (بخارى رقم الكتاب/۵۹ رقم

له خوشیيانا به هوه پیده که نی!) (ریاض/۲- ۳۲۹ف- ۸۷۸ ز- ۱۴۲ - باسمی:
دمستوورمکانی نرای پزمین و باویشک).

(۱۱) باب فی الفار واته مسیح

باسمی مشک و کهسانی که خودا کردوونی به مشک

۸۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَقَدْتُ أُمَّةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرِي مَا فَعَلْتُ، وَلَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ، أَلَا تَرَوْنَهَا إِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرِبْهُ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبْتُهُ؟»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَحَدَّثْتُ هَذَا الْحَدِيثَ كَعَبَا، فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ ذَلِكَ مَرَارًا؟ قُلْتُ أَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: أَفَأَنْزَلْتُ عَلَيَّ التَّوْرَةَ؟ {الحديث: ۷۴۲۱ = ۷۴۵۷ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۳۳۳ = ۳۳۰۵} : (۸۸۶)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (بهرمی له نه وهی نیسرائیل، واته: له مله تی جووله که، بزربوون و بن سهر و شوین رؤیشتوون، کهس نازانی چیان به سهرهاتووه، ودمن وادمانم که خودا کردوونی به مشک، وه نه م مشکانه ی نیستا هه ن لهو بهر بابهن، چونکه مشکیش وهك جووله که نه گهر شیر و شتری بو دابنری نایخواته وه، به لام نه گهر شیر مه ری بو دابنری دهیخواته وه).

جا کاتی نه م فهرموودمیه م بو که عبولئه حبار گیریه وه، گوتی: تو خوت نه م فهرموودمیه ت بیست له دهمی پیغه مبه ر خوی (دروودی خودای له سهر بن)؟

(۸۸۶) تجريد البخاری/۳، ژماره: ۱۳۳۳ = ۳۳۰۵ بخاری. پوخته ی موسلیم/۴، ژماره: ۱۵۰۴ = ۷۴۲۱

که پیغمبر و ابفهرموی؟ گوتم: بهائی، چهند جارئ ئهمه لی م دووباره کردموه، منیش لهوه بیزار بووم و پیم گوت: خو من تهوراتت بو ناخوینمهوه؟ ههتا تو مهودای رهخنهگرتنت ههبی. له گیرانه و میهکا گوتم: لهتو وایه تهوراتم بوها تووه؟

روونکردنهوه:

لهکوتایی ئهم فهرمو ودمیهدا، له کوردییهکهی تاجول ئوصولدا دهمهرموی: بهلام و هکوه لهعهینی (عومدمتولقارئ) دا دهمهرموی: (لهپاش ئهم فهرمایشته روونکرایهوه بو پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) کهشتی مهسخر کراو، واته: ئهو مرؤفانهی که کراون به بهرازو ممیموون و ناژهل و دمعبا، زاوژی ناکهن و وهچهیان لی ناکهویتتهوه). کهواته: ئهم مشکانهی ئیستا ههن لهوهچهی ئهو بهره بابه نین!

(۱۲) باب لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ مَرَّتَيْنِ

موسولمان دهبی زرنگو وریا بی، له یهك كونهوه دووجار شت پیتوهی نه دات ۸۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ ». (م- ۸ / ۲۷۷ -). {الحديث / ۷۴۲۳. إيمان. بخاري: ۶۱۳۳. ابو داود: أدب: ۴۸۶۲. ابن ماجه: فتن: ۳۹۸۲. تحفة الأشراف: ۱۳۲۰۵}. (۸۸۷)

ئهو هورمیره (رمزای خودای لی بی) دهمهرموی: پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) دهمهرموی: (موسولمان دهبی زرنگو و هوشیارو وریا

(۸۸۷) تجرید البخاری/ ۵، ژماره: ۱۹۵۳ - ۶۱۳۳ بخاری. بوختهی موسلیم/ ۱، ژماره: ۴۴ - ۷۴۲۳

شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۷۸ رقم الباب/ ۸۲).

دووربین بئ، ئەگەر دنیا بوو، کەسێ خەڵەتانی، نابێ جاری تر باومەری پێ بکاو دووبارە بیخەڵەتینیتەوه! چونکە مەروفی ژێر دووجار لەسەر یەک، لەیەک کونەوه شت پێوهی نادات! واتە: (یەک دەمک جیاوازیی لەنیوانی گێرپانەوهی بوخاری و موسلیمدا نییه). (ریاض/٤، لاپەرە: ١٢٢٨، ژمارە: ١٢٤/٢٧، زنجیرە: ٢٧) + (تەجرید/٥/٢٢٢، ژمارە: ١٩٥٣).

لە ژمارە: (١٩٥٣) ی مختصر صحيح البخاری، کە ناسراوە بە تەجریدی بوخاری ناوايه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ. (الحديث ٦١٣٣):

ئەبو ھورەیرە (رەزای خوای ئی بئ) دەفەرموێ: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- دەفەرموێ: موسوئمان دەبێ زرنگو ھۆشیارو وریاو دووربینبئ، ئەگەر دنیاوو، کەسێ خەڵەتانی، نابێ جاری تر باومەری پێبکاو دووبارە بیخەڵەتینیتەوه! چونکە مەروفی ژێر دووجار لەسەر یەک لەیەک کونەوه شت پێوهی نادات! (ریاض/٤ ل/ ١٣٢٨ ژ/ ١٢٤/٢٧ ز/ ٣٧).

روونکردنەوه:

جینگە ی داخە گەلی کورد لەم لایەنەوه خۆش باومەرە، روژ نییه دەرو دراوسێکانی وەك مارمەکی شیخ ھۆمەر پێوهی نەدەن، گەچی ئەو وەك نەبای دیبێ و نەبۆران، جار لەگەڵ جارا باشتر دەستی دەکاتەوه بەکونی ھەژدیھاکەدا.

(١٤) باب النّهي عن المدح إذا كان فيه إفراط وخيف منه فتنه الممدوح
بیشکیری له وه سبوه مدح، نهگر بیی لی هه لیری و مه ترسی لی بکری که
مه دحکراوه که بیی بایی بیی و که یفی بیی بی

۸۸۸- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتْنِي رَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ وَبَلَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ مِرَارًا ثُمَّ
قَالَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهُ حَسْبُهُ وَلَا أَزْكِي
عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ كَذًا وَكَذَا إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهُ (الحديث ٢٦٦٢، طرفاه
في: ٦٠٦١، ٦١٦٢): (۸۸۸)

نهبوبه گره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: له لای پیغه مبه (دروودی
خوای له سهر بی) باسی پیاوی گرا، پیاویکی تریش و سپی چاکی و باشی نهوی
کرد، پیغه مبه (دروودی خوای له سهر بی) فهرمووی: (هاوار بو تو نه ستوی
هاوریکه تت شکاند!) و چه ند جاری له سهریه که نهو رسته یه ی دووباره کردوه.
نهو جار فهرمووی: (نه گهر که سیکتان ههر جاری نه بوو که ویستی و سپی
که سی بکا، با جه زمی پیا دا نه نی و بیخاته خانه ی بوچوونه وه بلی: وادمانم نهو
پیاوه ودها ودها باشه، نه مهیش به مهرجی نه وه نهو کابرایه ری تی بجی
که وه که نهو ده لی وایی، نه وه که مه تچه که ی دروی روت بی، نیر خودا بو خوی
ناگای له دلیه تی و به پی نیازی دلی پاداشی دمه اته وه، به لام به هیج جور نابی
بریار بداو بلی فیساره که س له لای خودا پا که، چونکه شتی واهس خودا بو
خوی دمی زانی). (تاج/ ۹- ۵۸- ۲- ۱۹- ش/ دبای زمانلووسی و دمه ته ری و...).

له ژماره: (۱۵۱۰) ی پوخته ی موسلیم (مختصر صحیح مسلم) دا ناوایه:

(۸۸۸) تجرید/ ۲، ژماره: ۱۱۲۲ = ۲۶۶۲ بخاری. پوخته ی موسلیم = مختصر صحیح مسلم/ ۴،

ژماره: ۱۵۱۰ = ۷۴۲۷ شیخا = ترفیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم

الکتاب/ ۵۲ رقم الباب/ ۱۶).

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ ذَكَرَ عِنْدَهُ رَجُلًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا مِنْ رَجُلٍ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفْضَلُ مِنْهُ فِي كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَيَعَكَ قَطَعْتَ عَنْقَ صَاحِبِكَ»، مِرَارًا يَقُولُ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا - إِنْ كَانَ يُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ - وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا». {الحديث: ٧٤٢٧ = ٧٤٦٢ فتح الملهم. تجريد/ ٣، رقم: ١١٢٢ = ٢٦٦٢، ٦٠٦١، ٦١٦٢. أبو داود. أدب: ٤٨٠٥. ابن ماجه. أدب: ٣٧٤٤. تحفة الأشراف: ١١٦٧٨} :

نهبو بهگره (رمزای خودای لی بئی) دهفهرمووی: لهخزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بئی) باسی پیاوی کرا، پیاویکی تریش و سپی چاکی و باشیی نهوی گرد، پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بئی) فهرمووی: (هاوار بوؤ تو نهستوی هاوړیکه ت شکاندا). وه چهندجار لهسهر یهک نهم وشهیهی دووباره کردموه، نهوجا فهرمووی:

(نهگهر کهسیکتان ههر چاری نهبوو، که ویستی و سپی کهسی بکا، با جهز می پیاذا نهنی و بیخاته خانهی بوچوونه وهو بلئی: من وادمانم که واوایه، نهمهیش به مهرجی نهوه که نهو کابرایه، بهزمینی خوئی وایی که وهک خوئی دهلی، و مبلئی: به لام شایهتی نهوهی بو نادم که له لای خودایش وهک من دمیلتیم وا پاک و باشه، چونکه شتی واو برپاری وا بهس خودا بوؤ خوئی دمیزانئی!).

۱۸۸۹- حدیث ابی موسی - رضی الله عنه - قَالَ سَمِعَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلًا يُثْنِي عَلَى رَجُلٍ، وَيُطْرِيه فِي مَدْحِهِ فَقَالَ «أَهْلَكْتُكُمْ - أَوْ قَطَعْتُكُمْ - ظَهَرَ الرَّجُلُ»^(۱۸۸۹)

واتاو مهبهست له ژمارهکانی پېشه‌وه له‌م باسه‌دا روښت.

(١٥) باب مناوله‌ الاکبر

شت له پېشدا ده‌درېته ده‌ست که‌سی به ته‌مه‌نتر

٨٩٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
أَرَانِي أَسْوَكَ بِسَوَاكِ فَجَاءَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ فَنَاقَلْتُ السَّوَاكَ الْأَصْغَرَ
مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي كَبُرَ فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ مِنْهُمَا. (الحديث ٢٤٦): (٨٩٠)

ثيبنوعومهر (رېزای خوای لى بى) فهرمووی: سه‌رومر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بى) فهرمووی: (له‌خه‌وما دېتم که‌وا به‌دارسیواکى سیواک ده‌که‌م، دوو
پیاو هاتن بۆلام، په‌کى‌کیان له‌ویتریان که‌ورمتر بوو، منیش ویستم دارسیواکه‌که
بدەم به‌بچکوله‌که‌یان که‌چى پى‌م گوترا: که‌ورمه‌کیان ومپېشخه، منیش دام
به‌که‌ورمه‌کیان). (ت/٦/٨/٨ تاج-٤ ز-٥ ژ-٤٢٥٩).

شیکردنه‌وه:

یه‌کى له‌پیاوانی رښته‌ی ئه‌م فهرموودمیه‌ عه‌فانى کورې موسلیمه،
له‌سه‌رده‌می مه‌ینه‌ته‌که‌دا، که‌به‌فیتی موعته‌زیله‌گان که‌ریان ده‌کرد به‌زانا
که‌ورمه‌گان، له‌باره‌ی قورنانه‌وه که‌دروست کراوه یا دیرین و قه‌دیمه له‌ویش
پرسیارکرا، رازی نه‌بوو که‌بلې: (قورنان مه‌خلووقه‌و دروستکراوی خودایه).
یه‌کى بوو له‌حوککامی جه‌رح و ته‌عدیل، ده‌مه‌زار لیره‌ی زی‌ریان پى‌ دا، له‌باتی ی
ئه‌ومه‌که له‌باره‌ی پیاوټکه‌وه راماوې و بى‌ ناگایى له‌حالى دم‌رېرې، واته: نه‌بلې

(٨٩٠) تجرید/١، ژماره: ١٧٧ - ٢٤٦ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/١، ژماره: ٨٢ = ٧٤٣٣ شیخا (بخاری

عادلّه، نه بلی ناعادلّه، به لّام قاییل نه بوو، فهرمووی: (قمت قمت حهق ناکه م به ناحهق)، یه کئی تر له پیاوانی ئه م رشته یه نوعه یمی کوپی حماده، پیاویکی فهرائیز زان بوو، له سه رده می مهینه ته که دا، له باره ی خه لقی قورئانه وه، نه ویشیان پیچا، له سه رته وه له سامه را به ند کرا هه تا له سائی (۲۲۰) ی کوچیدا له زیندانا مرد! رمزای خودای لی بی.

له ژماره: (۱۸۲) ی پوخته ی موسلیم (مختصر صحیح مسلم) دا ئاوایه:
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَرَانِي فِي الْمَنَامِ أَتَسَوَّكُ بِسِوَاكِ، فَجَدَبَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ، فَنَازَلْتُ السَّوَّاكَ الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي: كَبِّرْ، فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ». {الحديث / ۷۴۳۳، ۵۸۹۲. تجرید البخاری / ۱ / ۱۹۴، رقم: ۱۷۷ = ۲۴۶ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (پرماو رهحه تی خودایان لی بی) فهرمووی: سه رومر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (له خه وما دیتم که وا به دار سیواکئی سیواک ده که م، دوو پیاو هاتن بۆلام، یه کیکیان له ویتریان، به ته مه ن (گه وره) تر بوو، هه ریه که یان بۆلای خوئی رامی ده کیشا، منیش ویستم دار سیواکه که بده م به بچکۆله که یان، که چی پیم گو ترا: گه وره که یان وه پی شخه، منیش وامکردو سیواکه که م دا به گه وره که یان). {تاج / ۸ / ۱۸، زنجیره: ۵، ژماره: ۴۲۵۹ ج- ۴}.

روونکردنه وه:

به پیی ئه دمه یی ئایینی، هه رچی له بابه تی ریزو پیروزی بی، دمه یی گه وره له بچووک پيش بخری، لای راست پيش لای چه پ بخری، وهك سلاوو روژباشی و ته وقه كردن و خواردنه وه و بۆنی خویش و سواری و چوونه ناو مزگه وت و شتی تری له م بابه تانه، وهك چوونه ژووره وه و دمرچوون و کاتی رویشتن.

(۱۶) باب التثبت في الحديث وحكم كتابة العلم

چوونه بنچو بنهوانی قسهو باسوخواسو و بریاری نووسینی زانین

۱۸۹۱- عَنْ عُرَّةِ بْنِ الزَّيْرِ قَالَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُ وَيَقُولُ: اسْمِعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، اسْمِعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، وَعَائِشَةُ (رضوان الله عليها) تَصَلِّي، فَلَمَّا قَضَتْ صَلَاتَهَا قَالَتْ لِعُرَّةَ: أَلَا تَسْمَعُ إِلَى هَذَا وَمَقَالَتِهِ آفًا؟ إِنَّمَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ حَدِيثًا لِرُ عَدَّةِ الْعَادِّ لِأَخْصَاءِ. {الحديث: ۷۴۳۴ = ۷۴۶۹ نم: { (۱۸۹۱)

عوروہی کوری زوبہیر (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی بی) فہرمووی: نہبو ہورمیرہ (رمزای خودای لی بی) فہرموودہی پیغہمبہری بو مہردومہکہ دہگیرایہوہ، عائشہ لهوکاتہدا نوپڑی دمکرد، لہناو ہودہکہی خویدا، نہبو ہورمیرہ ناگای لہوہ نہبوو کہ لهوکاتہدا عائشہ نوپڑ دمکا، بو پشتیوانی گیرانہوہکہی خوی، بہدمنگی بہرز، دہیفہرموو: نہی عائشہ! نہی خاومنی نہم ہودمیہی تہنیشتمان توش گویت لی بی، نہگہر ہلہیہکم کرد بوومی راست بکہرموہ، جا کاتئ عائشہی پوورم نوپڑمکہی تہواوکرد، بہمنی وت، کہ عوروہی خوشکہزای عائشہم: سہیری نہم کابرا ناکہی کردوویہتی بہچی گالہ گالتی لہم کاتہدا؟ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وا لہسہر خوؤ بہشینہییو بہروونی فہرمایشتی دہفہرموو، نہگہر کہسئ قسہکانی نہوی بژماردایہ وشہ بہوشہ دہیژمارد، نہک وہک نہم یہک لہدوایہک ہلپڑی!) . {تاج/۳، زنجیرہ: ۸۶، ژمارہ: ۳۱۰۲ ج/۴ = چاپی جوارہم} .

(۱۸۹۱) بخاری: بوختہی موسلیم/۴، ژمارہ: ۱۵۸۳ = ۷۴۳۴ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۶۱ رقم

(١٩) باب حديث الهجرة

باسمى داستانى كوچكردن

١٨٩٢- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ إِلَى أَبِي فِي مَنْزِلِهِ، فَاشْتَرَى مِنْهُ رَحْلاً، فَقَالَ لِعَازِبٍ: ابْعَثْ مَعِيَ ابْنَكَ يَحْمِلُهُ مَعِيَ إِلَى مَنْزِلِي، فَقَالَ لِي أَبِي: احْمِلْهُ، فَحَمَلْتُهُ وَخَرَجَ أَبِي مَعَهُ يَنْتَقِدُ ثَمَنَهُ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: يَا أَبَا بَكْرٍ حَدَّثْنِي كَيْفَ صَنَعْتُمَا لَيْلَةَ سَرَيْتَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ، أَسْرَيْنَا لَيْلَتَنَا كُلَّهَا حَتَّى قَامَ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ، وَخَلَا الطَّرِيقُ، فَلَا يَمُرُّ فِيهِ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَتْ لَنَا صَخْرَةٌ طَوِيلَةٌ لَهَا ظِلٌّ لَمْ تَأْتِ عَلَيْهِ الشَّمْسُ بَعْدُ، فَتَزَلْنَا عِنْدَهَا، فَأَتَيْتُ الصَّخْرَةَ فَسَوَّيْتُ بِيَدِي مَكَانًا يَنَامُ فِيهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ظِلِّهَا، ثُمَّ بَسَطْتُ عَلَيْهِ فِرَّوَةً، ثُمَّ قُلْتُ: تَمَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَأَنَا أَنْفَضُ لَكَ مَا حَوْلَكَ، فَنَامَ، وَخَرَجْتُ أَنْفَضُ مَا حَوْلَهُ، فَإِذَا أَنَا بِرَاعِي غَنَمٍ مُقْبِلٍ بِغَنَمِهِ إِلَى الصَّخْرَةِ، يُرِيدُ مِنْهَا الَّذِي أَرَدْنَا، فَلَقَيْتُهُ، فَقُلْتُ: لِمَنْ أَنْتَ يَا غُلَامُ؟ فَقَالَ: لِرَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، قُلْتُ: أَفِي غَنَمِكَ لَبَنٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَتَحْلُبُ لِي؟ قَالَ: نَعَمْ، فَأَخَذَ شَاةً، فَقُلْتُ لَهُ: أَنْفِضِ الضَّرْعَ مِنَ الشَّعْرِ وَالتُّرَابِ وَالْقَذَى، قَالَ: فَرَأَيْتُ الْبَرَاءَ يَضْرِبُ بِيَدِهِ عَلَى الْأُخْرَى يَنْفُضُ، فَحَلَبَ لِي فِي قَعْبٍ مَعَهُ كُثْبَةٌ مِنْ لَبَنٍ، قَالَ: وَمَعِيَ إِدَاوَةٌ أَرْتَوِي فِيهَا لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَشْرَبَ مِنْهَا وَيَتَوَضَّأَ، قَالَ: فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَرِهْتُ أَنْ أُوقِظَهُ مِنْ نَوْمِهِ، فَوَافَقْتُهُ اسْتَيْقَظَ، فَصَبَبْتُ عَلَى اللَّبَنِ مِنَ الْمَاءِ حَتَّى بَرَدَ أَسْفَلُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ مِنْ هَذَا اللَّبَنِ، قَالَ: فَشَرِبَ حَتَّى رَضِيَتْ ثُمَّ قَالَ: «أَلَمْ يَأْنِ لِلرَّحِيلِ؟» قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: فَارْتَحَلْنَا بَعْدَ مَا زَالَتِ الشَّمْسُ، وَاتَّبَعَنَا سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: وَنَحْنُ فِي جَلَدٍ مِنَ الْأَرْضِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَيْنَا، فَقَالَ: «لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا». فَدَعَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَارْتَحَلْتُ فَرَسَهُ إِلَى بَطْنِهَا أُرَى، فَقَالَ: إِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكُمْ قَدْ دَعَوْتُمَا عَلِيَّ،

فَادْعُوا لِي، قَالَ لَهُ لَكُمَا أَنْ أَرُدَّ عَنْكُمَا الطَّلَبَ، فَدَعَا اللَّهَ، فَتَجَا، فَرَجَعَ لَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا قَالَ: قَدْ كَفَيْتُكُمْ مَا هَا هُنَا، فَلَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا رَدَّهُ، قَالَ: وَوَفَى لَنَا. {الحديث: ٧٤٣٨ = ٧٤٧٣ نم. بخاری. مناقب: ٣٦١٥، ٣٦٥٢، ٣٩٠٨، ٣٩١٧}: (٨٩٣)

ئەبو نىسحاق فەرمووی: بىستم لە بەرائى كۆرى عازىب (رمى خۇدايان لى بى) دەيفەرموو: ئەبوبەكرى صەدىق ھات بۆلای باوكم بۆ مائەھەى كۆپانە وشترىكى لى كرى بە سىازدە درەم، بە عازىبى باوكمى فەرموو: ئەم كۆرتمە لەگەل بنىرە، كە ھەتا مائەھەم ئەم كۆپانەم بۆ ھەلگىر، باوكىشم فەرمووی بەمن: ئادەى بۆى ھەلگەر، منىش ھەلەم گرتو لەگەلیدا رۆشىتىن بەرەو مالى ئەبوبەكر، باوكىشم لەگەل ھات ھەتا بەھای كۆرتانەكەى لى وەربىگىر، باوكم عەرزى كرد: ئەى ئەبوبەكر! باسى ئەو شەھەم بۆ بكە كە لەشەوى كۆچا، لەگەل پىغەمبەردا شەو رەويتان كرد؟ فەرمووی: بەلئى باشە، ئەو شەھە سەراسەر ھەمووی بەرپۆھ بووین، ھەتا سبەینى نىومرۆ، رىگەكە چۆل بوو، كەسى پىادا نەدەرپۆشت، لەدوورمەو تاوئىرىكى گەورەى درىژمان لىوھ دەرکەوت، سىبەرىكى باشى ھەبوو، ھىشتا ھەتاوى تاقى بەیانى لىئى نەدابوو، لەلای ئەو تاوئىرە لاماندا، چووم لەژىر تاشە بەردەمكەدا، لە سىبەرمەكەیدا، بەدەستم نووستىگایەكم تەخت كرد بۆ خەوتنى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كەلپۆسىك (فەرومىيەك)م تیا راخست، ئەوجا عەرزى حەزرىتم كرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! فەرموو تۆ لىرمەدا بخەو، من چاودىرى ئەم دەوروبەرەت بۆ دەكەم، نەبادا ناخەزى لى بى، ئەویش نووست، منىش دەرچووم چاودىرى دەوروبەرەكەم دەكرد، تووشى شوانى رانە مەرىك بووم، رانەكەى دەھىنا بۆ بن تاوئىرەكە،

(٨٩٣) بخاری. مناقب: ٣٦١٥. پوختەى موسلىم/٢، ژمارە: ١١٥٥ = ٧٤٣٨ شىخا (بخارى رقم

ئەۋىش ۋەك ئىمە منەى سىبەرى دەکرد، چووم بۇلاى پىيم گوت: كورە! تۇ
شۋانى كىيت؟ گوتى: شۋانى پىاۋىكى خەلگى مەدىنەم، پىم گوت: ئەرئ
لەرپانەكەتا مەرى شىردەرى واتىادا؟ گوتى: بەلئ. گوتەم: دەتۋانى بىرى شىرم بۇ
بدۇشى؟ گوتى: بەلئ باشە، جا مەرىكى گرت كە بىدۇشى، منىش پىيم گوت:
گوانەكانى بتەكىنە، باشىرەكە موو وخۇل و پىسى تى نەكەۋى، ئەبو ئىسحاق
دەفەرموئ: بەرائم بىنى لاسكايى تەكاندى گوانى مەرىكەى دەكردهۋە، ئەم
دەستى خۇى دەدا بەو دەستىداۋ دەپتەكاند، لە كاسەيەكى دارىنا، بەفەد زەمى
شىرى ناژەللىكى شىردارى دۇشى. ئەبوبەكر فەرموۋى: خۇشم جەۋمەندەپەكم پى
بوو، ئاوم ئى دادەكر بۇ خواردنەۋەى پىغەمبەرۋ بۇ دەستۋىژى، فەرموۋى: جا
گەرپامەۋە بۇلاى پىغەمبەر، بۇ بن تاۋىرەكە، جەزىشم نەدەكر كە خەبەرى
بەكەمەۋە، بەلام كە گەيشتمە لای روانىم خەبەرى بۇتەۋە، جا لەجەۋمەندەكە
ئاوم كرده ناو شىرەكە، ھەتا بنەكەى سارد بوو، ئەوجا عەرزى جەزىتم كىرد:
ئەى پىغەمبەرى خودا! بۇفەرموۋ لەم شىراۋە نۇش بەكە، ئەۋىش بەدلى من لىى
خواردەۋە. ئەوجا فەرموۋى: (ئايى كاتى رۇشتن نەھاتوۋە؟) گوتەم: با كاتىەتى.
فەرموۋى: پاش نىومرۇپەكى درىنگ كەۋتىنە رى.

سوراقەى كورى مالىك دەبىستى كە بىباۋمەرەكانى قورمىش خەللىكى
گەرە دەمەن بەو كەسە، كە موخەمەدو ئەبوبەكر بە زىندوۋى، يا
بەمردوۋى تەسلىم بەۋان بەكا، لەبەرئەۋە خۇى پىرچەك دەكاۋ بەسۋارى
شۋىنيان دەكەۋى بەو نىازە، ئەبوبەكر فەرموۋى: كاتى گەيشتىنە زەۋىيەكى
رەقەنى سەخت، روانىمان ۋا سوراقە ۋا بەشۋىنمانەۋە، عەرزى پىغەمبەرم كىرد:
ئەى پىغەمبەرى خودا! ۋا دوزمن گەيشتە سەرمان؟ فەرموۋى: (خەمت نەبى
خوامان لەگەلە).

پښغه مبهري خودا (دروودی خودای له سهر بڼ) نزای شهرې له سوراقه
کرد، ئیتر همر چوارپه لی نه سپه که ی هه تا ژیر سکی رڼوچوون به و زه وییه
رهغه ن و سه خته دا، وا دزمانم که شتیکی ناوا رووی دا، جا سوراقه گوتی: من
دزمانم که ئیوه دووعاتان لی کردووم، ئیستا دووعام بڼ بکه ن، سویندتان به خودا
بڼ دهخوم که پهماننان دهممی، نه گهر له م کارساته رزگارم ببی، نه شوینتان
به که س ده لیم و نه دمه ښلم که ستان شوین بکه وئ، جا پښغه مبه ر (دروودی خودای
له سهر بڼ) نزای بڼ کرد له لای خوداو رزگاری بوو، سوراقه یش به ره و پاش
گه راپه وه و به هر که سی ده گه یشته، که بڼ پښغه مبه رو نه بو به کر ده گه ران،
دمیگوت: من نه م ناوچه یه م پشکنیوه، پیویست به ئیوه ناکا، ئیتر به هر که سی
ده گه یشته به رمودوا دمیگه رانه وه. فهرمووی: له راستیدا سوراقه به ئینه که ی خوی
که پیمانی دا بریدیه سهر. {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۶۱ + تاج/۳، زنجیره: ۱۰۱،
ژماره: ۳۱۶۲}.

٥٤- کتاب التفسیر

نامه‌ی تفسیری تورناتی پیروز

٨٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ (اَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يُغْفَرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ) فَبَدَّلُوا، فَدَخَلُوا الْبَابَ يَزْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِمِمْ ، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ » . (الحديث ٧٤٣٩ = ٧٤٧٥ م. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/ ٤ رقم: ١٦٣٣ = ٣٤٠٣، ٤٤٧٩، ٤٦٤١. تحفة الأشراف: ١٤٦٩٧). (٨٩٣)

ئەبو ھورەیرە (پەزای خۆای لێ بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆدای گەورەو سەرورە لەسەر بێو سەر و مال و حال و منال و باوک و دایک و ھەست و نەست ھەمووی بەھۆربانی گەردی بەر بێی سەردانی کەرانی گۆری پیروزی بێ) ھەرمووی: گوترا بەنەوێ ئیسرائیل {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يُغْفَرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ} (البقرة/٢-٥٨):

واتە: کاتی نەوێ ئیسرائیل لەمووسایان داواکرد، کە لەباتی گەزۆو گۆشتی شولاقە، بەروبوومی زەوییان دەرخوارد بدات خۆدا ھەرمانی بێ کردن کە بچنە ناو شاری، لەکاتی چوونە ژوورەودا کورنوووش بو خۆدا ببەن و بلێن: خۆدایە لەگوناھەکانمان ببورەو گوناھەکانمان لێ ھەژمەرینە، ئەگەر وابکەن لەتاوانەکانتان خۆش دەبم.

کەچی ئەوان بەپێچەوانەو، لەباتی ئەوێ بەملکەچی و کورنوووشەو بەچنە ژوورەو، بە قنگە خشکی چوونە ژوورەو لە باتی ئەوێ کەبلێن:

(٨٩٣) تجريد البخاري بالكوردي/ ٤، ژمارە: ١٦٣٣ = ٣٤٠٣ بخاری. پوختە موسلیم/ ٥، ژمارە: ٢١٢٣

= ٧٤٣٩ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٦٠ رقم الباب/ ٢٨).

(حیططه: خودایه! گوناهاه کانمان لی هه لومرینه) زمانیان گوږی و گوتیان
(حیططه، حه ببه فی شهعه ره، که له سهر فهرمایشتی عه للامهی عهینی، نه مه
قسه یه کی بی واتایه.

۸۹۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ تَابَعَ الْوَحْيَ عَلَى
رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ وَقَاتِهِ حَتَّى تَوَفَّى، وَأَكْثَرَ مَا كَانَ الْوَحْيُ يَوْمَ تُوَفِّي
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (م/ ۲۳۸/ ۸). {الحديث / ۷۴۴۰. إيمان. بخاري.
فضائل القرآن: ۴۹۸۲}. (۸۹۴)

نه نه سی گوږی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خودای گه وره و
سهرورم، بهر له کوچکردنی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) بو نه و
دونیا، په یتا په یتا و خوش خوش، سروشی بو دهنارد، ته نانمت کاتی که گیانی
پاکی سپارد، سرووش (وهی) له جاران گهرمتر دمهاته خواری. نیتر له پاشان
نه و مندهی نه خایاند که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) عه مری خودای
کرد.

۸۹۵- عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ فَقَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ ، آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُونَهَا لَوْ عَلَيْنَا نَزَلَتْ مَعَشَرَ الْيَهُودِ لَأَتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ
عِيدًا . قَالَ: وَأَيُّ آيَةٍ؟ قَالَ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا) . فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي لَأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ
فِيهِ نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَرَفَاتٍ فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ. (الحديث

(۸۹۴) بخاری. فضائل القرآن: ۴۹۸۲. پوخته ی موسلیم/ ۱، ژماره: ۷۵ = ۷۴۴۰ شیخا (بخاری رقم

۷۴۴۳ شیخا = ۷۴۷۹ فم. تجرید البخاری/ ۱ رقم/ ۴۲ = ۴۵، ۴۴۰۷، ۴۶۰۶، ۷۲۶۸. ترمذی. تفسیر القرآن. ۳۰۴۳. نسائی. مناسک: ۳۰۰۲. تحفة/ ۱۰۴۶۸. (۸۹۵).

طاریقی کوپی شه هاب (پرحمتهی خودای لی بی) فهرمووی: پیاویکی جووله که هات بۆلای پیشهوا عومهر (پهزای خوای لی بی) گوتی: نهی فهرمانرپوای موسولمانان! نایهتی لهقورئانه که تاندا ههیه، دموری ده که نه وه، نه گهر نهو نایهته بۆ نیمه بهاتبایه که کۆمهلی جووله کهین، رۆژی هاتنی نهو نایهته مان هه موو سالی دمکرد به جهژن نیما می عومهر فهرمووی: کام نایهتهیه؟ گوتی: {الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} (سورة المائدة- ۳/۵).

واته: نه مپۆ من دهستووری نایینی نیوهم تهواو کرد بۆتان و نازو بههرهه نیعمهتی خۆم رژاند بهسهرتانا، و نایینی پیروزی نیسلامم هه لبارد بۆتان و کردم به ناینتان.

عومهریش فهرمووی: دهی نیمهیش زۆر بهباشی دهمزانین که نهو رۆژهو نهو شوینهو نهو حال و بارو دۆخهی که نهه نایهتهی تیا هاته خوارمهو بۆ پیغه مبهه (دروودی خوای لهسهربی) کهی بوو، وه چۆن بوو، رۆژ رۆژی ههینی بوو، کات کاتی جهژنی هوربان بوو، شوین سهرکیوی عهرمه بوو، پیغه مبهه (دروودی خوای لهسهربی) لهوی راوهستا بوو، سهرگهرمی نهجامدانی جهجی مالاوایی بوو. (تاج/ ۱ ز/ ۴ ز/ ۳۰ - باسی گهره می نایین).

روونکردنه وه:

يەكەم: واتە: ئىمەيش كە گەلى ئىسلامىن، لەچەندىن لاوہ ئەو رۆژمان

گردووه به جهژن، کهئه م ئایه تهی تیا هاتوته خوارم وه:

۱- ھەموو رۇژى ھەينىيەك جەژنى مۇسۇلمانانە.

۲- گهرمترین جهڙنی موسولمانان جهڙنی قوربانو و روڙی عمره مکه.

۳- گهرمترین ئاههنگو کۆبونوهومو بهرزکردنهوهی دروشمی خودا

له چيای عمر مرفه نه نجام دمدري له کاتي څه جا.

دووم: نهم فهرموودميه باشتين به لگيه له سهرنه وه: که زاناياني

ئىسلامو فەرمانرەوا دادپەرورەرمكانى مۇسولمانان بەپيى ئەم فەرمودىمىه

دمتوان: که هەر ڕۆژی، یا هەر شوێنی، رووداویکی گرنگی وای تیادا رووبدات،

كە بېيى بەھۇي بەھرمى گەورمۇ يادگارى جوانو سەرمەشقى باش، بۇ گەلى

ئىسلامو بېن بەمايەى شانازىي و سەربەرزىي موسولمانان، دروستە كە ئەو رۆژە

بکریٰ بہ جھڑن و ھہموو سائی یادی بکریٔتہوہ.

له راستی دا نهو قسه یه ی که دهلی: ههرشتی پیغمبر نه یکردبی، یارای

له‌سه‌ری نه‌بوو بێ، بیدعه‌ته‌و نادرۆستو نارهوایه.

له راستی دا ئهم قسه يه کۆسپيکي گه ورميه، له بهردهم گه شه کردن و

پیشخستنی ره‌وردو‌هی به‌ره‌و پیشجوونی ئایینی پیروزی ئیسلام، چونکه به‌م

فسہیہ بی دہبی:

۱- دمرگای نیجتيهاد داخري، ديارو ناشکرايه که زياتر له نيوي برياره گاني

شهر، به ئیجتهادی زاناکان چهسپاون و بوون به بهشی له یاسانامهی خود،

تهنانهت له‌به‌شی په‌رستش و خودا په‌رستی دا.

۲- لەم رۆژگاردا دەبینین، زۆرینهی دروشم و نموونهکانی ئایینی پیرۆزی ئیسلام گەشەیان پێ کراوە، گۆرانکارییان تیا کراوە، ناچاری خۆی سەپاندوووە بەهۆیەوه زاناگان کارەگرانەکانیان ئاسانکردوووە، بابەتە بەرتەسکەکانیان پان و پۆرو بەرین کردوووە. تەماشای حەج بکە:

۱- ئایا ئیستا تەوافی بەهیت و سەعیی بەینی سەفا و مەرۆه و ڕەجمی شەیتان و وەستان لەکۆی عەرەفە وەک سەردەمی پێغەمبەر خۆی ماوە، یا گەشەیهکی گەورە پێ کراوە، ئایا مزگەوتی مەسجیدولحەرام و مزگەوتەکی پێغەمبەر وەک سەردەمی پێغەمبەرمان یان گەورە کراون و لەهەر چوارلاوە، لەخاکێ کە لەسەردەمی پێغەمبەردا، یا بازاربوون، یا مال بوون، خراوتە سەریان و ئیستا بوون بەبەشێ لەیهکێ لەدوو مزگەوتەکە.

۲- ئایا نوێزی تەراویح وەک سەردەمی پێغەمبەر دەرکێ، هەموو ڕەمەزانی دوو سێ شەوی بەجەماعەت لەمزگەوت دەرکێ و بەس؟

بەرستی جێگەی داخە، ئەوەی کە پێی دەرگوتری: سەلەفییەت، دەق تورمەقی مەعکوسە!! بەلام سوپاس بۆ خودا، کە لەسەرا سەری جیهانی ئیسلامەتی دا زانای گەورە گەورە پەیدا بوون، هەرکامێکیان بگری مجدیدی عەصرە. لەبەرئەوه خوا یاریی، ئایینی پیرۆزی ئیسلام لەگەشەکردنایە و تەجربو تەئەقە کلریگەر نییە.

۸۹۶- عن عُرْوَةَ بْنِ الزَّيْبِرِ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى {وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ مَلَائِكَةُ رَبِّكُمْ } . فَقَالَتْ يَا ابْنَ أُمِّتٍ هِيَ الْيَتِيمَةُ تَكُونُ فِي حَجَرٍ وَلَيْهَا تَشَارِكُهُ فِي مَالِهِ ، فَيُعْجِبُهُ مَالُهَا وَجَمَالُهَا ، فَيُرِيدُ وَلِيَّهَا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا بِغَيْرِ أَنْ يُقْسِطَ فِي صَدَاقِهَا ، فَيُعْطِيهَا مِثْلَ مَا يُعْطِيهَا غَيْرُهُ ، فَتُحِبُّ أَنْ يَنْكِحُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يُقْسِطُوا لَهُنَّ وَيَبْلُغُوا

بِهِنَّ أَعْلَى سُنَّتِهِنَّ مِنَ الصَّدَاقِ ، وَأَمَرُوا أَنْ يَنْكِحُوا مَا طَابَ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ سِوَاهُنَّ .
 قَالَ عُرْوَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ اسْتَفْتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ
 هَذِهِ الْآيَةِ بَيْنَهُنَّ فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَاسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ) إِلَى قَوْلِهِ (وَتَرْغَبُونَ أَنْ
 تَنْكِحُوهُنَّ) وَالَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّهُ يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ الْآيَةُ الْأُولَى الَّتِي قَالَ اللَّهُ
 فِيهَا (وَإِنْ خِفْتُمْ أَنْ لَا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ)
 قَالَتْ عَائِشَةُ وَقَوْلُ اللَّهِ فِي الْآيَةِ الْأُخْرَى (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) يَعْنِي هِيَ رَغْبَةُ
 أَحَدِكُمْ لِيَتِيمَتِهِ الَّتِي تَكُونُ فِي حَجَرِهِ ، حِينَ تَكُونُ قَلِيلَةَ الْمَالِ وَالْجَمَالِ ، فَتُحِبُّهَا أَنْ
 يَنْكِحُوا مَا رَغِبُوا فِي مَالِهَا وَجَمَالِهَا مِنْ يَتَامَى النِّسَاءِ إِلَّا بِالْقِسْطِ مِنْ أَجْلِ رَغْبَتِهِمْ
 عَنْهُنَّ . (الحديث ٧٤٤٤ شيبعا = ٧٤٨٠ فم. تجريد البخاري بالكوردي ٤/ رقم:
 ١٦٤٩ = ٤٥٧٤، ٢٤٩٤، ٢٧٦٣، ٤٥٧٣، ٤٥٧٤، ٤٦٠٠، ٥٠٦٤، ٥٠٩٢، ٥٠٩٨،
 ٥١٢٨، ٥١٣١، ٥١٤٠، ٦٩٦٥). (٨٩٦)

عوروہی کوری زوبہیر (رہمہتی خودای لی بی) فہرمووی: پرسیارم
 لمعائیشہی پوورم کرد: لہبارہی فہرمایشتی خودای گہورہوہ، کہ دمفہرموی:
 {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ
 وَرُبَاعَ} (سورة النساء-٤/٣).

واتہ: ئەگەر ترستان لەوہ ھەبوو کہ عەدالەت و دادپەرۆری نەکەن لەگەڵ
 ئەو کچە ھەتیوانەدا، کەوان لەژێر چاودێری ئێوہدا، ئەگەر بێتو مارمیان بکەن
 بوخۆتان، ئەگەر ئەم مەترسییەتان ھەبوو، ئەوا بچن ژنی تر مارمبکەن
 بوخۆتان کەبەدلتان بێ و ھەتا توشی ناھەقی و نادادی نەبن بەھۆیانەوہ، وە واز
 لەو کچە ھەتیوانە بەینن باتوشی ناھەقی و نادادی نەبن.

(٨٩٦) تجريد البخاري/٤، ژماره: ١٦٤٩ = ٤٥٧٤ بخاري. پوختهی موسليم/٥، ژماره: ٢١٢٩ = ٧٤٤٤

شيبعا (بخاري رقم الكتاب/٤٧ رقم الباب/٧).

وه دمتوانن ژنئ، يان دوو ژن، يان سئ ژن، يان چوار ژن، به پي ياسانامه ي
خودا بوخوتان بهيئن، به مهرجئ (كه به مهرجئ سهركي دادم نريت) كه بتوانن
عه دالمت و دادپهرومري به جئ بهيئن له نيوانيان دا.

عوروه فهرمووي: پورم عائيشه فهرمووي: ئه ي خوشكه زاي خوڤ! ئه م
ئايه ته هاته خوارموه له شاني كچاني بئ باوك دا كه له لاي هه قداريان بن، واته:
له لاي ئاموزاو كوراني ئاموزايان بن، وه ئه وه هه قداره بجئ له به رسامان و مائي
كچه كه، ياله بهر جوانييه كه ي ماره ي بكات له خوئ، به لام نه وه منده ي كه باوبئ
له ناو كۆمه لا، نه وه منده ماريه ي پئ نادا، جا خودا نه ه ي لئ كردن له كردني شتي
وا ناهه ق، مه گهر به مهرجئ كه ناهه قيان لئ نه كه ن و وهك ژناني تر ماريه ي و
مافيان بو دابنئ، نه وه دمبي، دما خودا فهرموويه تي پييان كه برۆن له ژناني
تر به دلي خوتان بهيئن و وازبهيئن له وان.

عوروه فهرمووي: عائيشه فهرمووي: خه لكه كه له پاش هاتني ئه م ئايه ته،
داواي فه توايان له پيغه مبه ر كرد، كه بۆيان روون بكاته وه، خودا له وه لام دا ئه م
ئايه ته ي تري نارد، {وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الْأُلَاي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ
تَنْكِحُوهُنَّ} (سورة النساء- ١٢٧/٤).

واته: داواي فه تواو روونكر دنه وه ي برياره كانت لئ ده كه ن، سه باره ت
به ژنان، تو ئه ي پيغه مبه ر! له وه لاميانا بلئ: خودا فه تواتان بو دماو، هه روه ها
ئه وه ئايه تانه ي كه دمخوئ نرينه وه له قورئانا فه تواتان بو دمه دن، كه به ياني حالي
ژنه بئ باوكه كان ده كه ن، كه ئه م مافه ي بريار دراوه بۆيان و له ياسانامه ي خوا دا
نوو سراوه بۆيان، پييان ناده ن، وه له هه مان كاتا به پي ي به رژه ومندي خوتان

حه زده کهن که ماریان بکهن له خۆتان، یا چه زده کهن که ماریان نه کهن

له خۆتان و نهیشهیلن که بۆخۆیان شووبکهن!

عائیشه (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: مه بهست لهم رستهیه که لهم
نایه تهی پیشه و هدا دفهرموئ: {يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ} تايه تهی یه که می ئه م
پرسیار و وه لاهه می من و تو بوو که خودا تیایدا دفهرموئ: {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا
فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ}.

هه روا عائیشه (پرمزای خوای لی بی) له سه ر روونکردنه و که می خوی
رۆیشت و فهرمووی: ئه و میش که خودای گه وره له نایه ته که می تر دا دفهرموئ:
{وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ} که به شیکه له نایه تهی وه لاهه می داوای فه ته و
پرسیاره که یان مه بهست لهم رستهیه ئه مه یه:

ئه گهر که سن له ئیوه، گچیکی هه تیوی خوی، له چاودیری ئه و دا بوو، چونکه
ئاموزای بوو، وه مالی که م بوو، وه جوانیش نه بوو، ئه و هه زنا که ماری بکا
بۆخوی، به لام ئه گهر که هه تیوه که یان، که و له ژیر چاودیریان دا مال و
سامان و جوانی هه بوو، ئه و له بهر به رژه و مندی خۆیان ماریان ده کهن
بۆخۆیان و مافی ته وای خۆیان یان پی نادمن، جا خودا ریگهی شتی وایان پی
نادا، مه گهر پابه ندین به یاسای دادپه ر و مرییه وه). (تاج/ ٤ ز/ ٥ ژ/ ٣٧٩٤ - سوورمه تی
نیساء).

١٨٩٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَغْفِرْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ) قَالَتْ: أُنْزِلَتْ فِي وَالِي الْيَتِيمِ الَّذِي

فَمِنْ بَخَارِي. وَصَايَا: ٢٧٦٥. تَحْفَةُ الْأَشْرَافِ: (١٧٠٨٦) (١٨٩٧)

عائشه (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: ئہم ئایہ تہ: {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَغْفِرْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} (النساء- ۶/۷)

واته: همرکهسی له ئیوه دهوله مهندي، باخوی دووربگری له مالی نهو ههتیوانه، به لام نهگهر کهسی ناتاج و نه دارابوو، بالهو مالنه بخوات بهپیی باوی جوانی ناو کۆمه لگا).

عائشه فہرمووی: ئەم نایەتە سەبارەت بەسەرپەرشتیاری سەرمال و سامانی هەتیو دا بەزیو، کە سەرپەرشتی سامانەکەی دماو بەخیوی دماو بەرھەمی دەھێنێ، ئەگەر ئەم سەرپەرشتیارە ناتاج بوو ئەو دروستە کە بەقەبی خزمەتی مالهە، بەپێی شەرع لێی بخوات دما نا. (تاج/ ۲ ز/ ۱۴ ژ/ ۲۰۰۲ + تاج/ ۴ ز/ ۵ ژ/ ۳۷۹۵).

٨٩٨- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا) قَالَتْ: نَزَلَتْ فِي الْمَرْأَةِ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ فَلَعْلُهُ أَنْ لَا يَسْتَكْثِرَ مِنْهَا وَتَكُونُ لَهُ صَحْبَةً وَوَلَدَ فَتَكْرَهُ أَنْ يَفَارِقَهَا فَتَقُولُ لَهُ: أَنْتَ فِي حُلٍّ مِنْ شَأْنِي. (الْحَدِيثُ ٧٤٥٣ شَيْخًا = ٧٤٨٩ فَم. بخاري. مِظَام. ٢٤٥٠، ٢٦٩٤، ٤٦٠١، ٥٢٠٦. أبوداود. نِكَاح: ٢١٣٥، نسائي. السنن الكبرى: ٣٢٩/٦. تحفة الأشراف: ١٧٠٥٨، (١٧٠٥٩). (٨٩٨)

(۱۸۹۷) بخاری. وصایا: ۲۷۶۹. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۱۳۰ - ۷۴۴۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۳۴ رقم الباب/۹۵).

(۱۹۸) بخاری. مظالم: ۲۴۵۰. پوخته‌ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۱۳۴ = ۷۴۵۳ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۴۶ رقم الباب/۱۱).

عائیشه (پرمزای خوای لی بی) لهبارهی ئەم ئایهتەوه {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا} (النساء- ۱۲۸/۴) واتە: یەزدانی مەزن لەقورنانی پیرۆزدا، لەسوورمتی نیسە دا، لە ئایهتی سەدو بیست و هەشت دا دمه‌رموئ: ئەگەر ژنی دمتسا لەوه کەمێردمکە ی لی بیزاربی و بەره بەره بەته‌واوی دوور بکەوێتەوه لی، و میا خود حەزی لەو نەماومو حەزی لەژنیکی تر کردوو، و میا خود لەبەر هەر هۆیکە تر دوورنییه، کە مێردمکە ی دمستی لەدمستی ببیتەوه، ئەوه لەم کاتانەدا گوناھیان ناگا ئەگەر لەناو خۆیان بسانین و رێبکەون و صولج بکەن، چونکە صولج و رێکەوتن هەمیشە هەر خیر بوومو هەر خیریش دمبی.

جا عائیشه لهبارهی ئەم ئایهتەوه دمه‌رموئ: ئەم ئایهتە وهك ئەوه پیاوئ ژنیکی هەبی، خوئ تی نەگەیه‌نی و بیه‌وئ تەلاقی بداو، ژنیکی تر بهینی، ژنەکەیش تەمەنی لەگەڵ مێردمکە ی دا ژیاومو منالی لی هەیه، لەبەرئەوه حەز ناکا لی جیابیتەوهو پی دەلی: بهینەو بەره‌لام مەکەو بوخوئ ژنیکی تر بهینەو بو ئازوووهو خەرجی و نۆرەکاری شەویش گەردنت ئازادبی، مەبه‌ست ئەمەیه کەخودای گەوره لە قورنانا دمه‌رموئ: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا} (سورة النساء- ۱۲۸/۴). (تاج/ ۲/ ز/ ۵۲/ ژ/ ۲۸۰ - دروسته ژن دمست له مافی خوئ هەلبگرئ).

۸۹۹- حدیث ابن عباس سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ قَالَ { آيَةٌ } اِخْتَلَفَ فِيهَا أَهْلُ الْكُوفَةِ ، فَرَحَلْتُ فِيهَا إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَسَأَلْتُهُ عَنْهَا فَقَالَ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ) هِيَ آخِرُ مَا نَزَلَ وَمَا نَسَخَهَا شَيْءٌ. (۸۹۹)

سه عیدی کوری جوبهیر فهرمووی: له باره‌ی نایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ ده، له نیوانی خه‌لکی کووفه‌دا راجیایی هه‌بوو، منیش سوار بووم، چووم بۆ خزمه‌تی ئیبنو عه‌بباس وه له‌م بارمیه‌وه پرسیارم لیی کرد، فهرمووی: ئەم نایه‌ته که دمفه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ واته: ۰ هه‌رکەسێ به‌ نارەوا به‌ ئەنقەست، موسولمانێ بکوژی، جیگه‌ی ناو ناگری دۆزه‌خه‌) ئیبنو عه‌بباس فهرمووی: ئەم نایه‌ته له‌ دوا دوا‌دا هاتۆته‌ خواره‌وه‌، وه‌ هیچ‌یش نه‌سخی نه‌کردۆته‌وه‌.

۱۹۰۰- حدیث ابن عباس. قَالَ ابْنُ أَبِي سَلٍ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ) وَقَوْلِهِ (لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) حَتَّىٰ بَلَغَ (إِلَّا مَنْ تَابَ) فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ لَمَّا نَزَلَتْ قَالَ أَهْلُ مَكَّةَ فَقَدْ عَدَلْنَا بِاللَّهِ وَقَتَلْنَا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَتَيْنَا الْفَوَاحِشَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا) إِلَى قَوْلِهِ (غَفُورًا رَحِيمًا) (۱۹۰۰)

ئیبنو ئەبزا فهرمووی: له باره‌ی ئەم نایه‌ته‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾ وه‌ هه‌رومها له باره‌ی نایه‌تی ﴿ لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه‌تا ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ پرسیار کرا له ئیبنو عه‌بباس، منیش پرسیارم له‌م بارمیه‌وه‌ لیی کرد، فهرمووی: که ئەم نایه‌تانه‌ دابه‌زین، خه‌لکی مه‌که‌که‌ گوتیان: ئەم شتانه‌ی که له‌م نایه‌تانه‌دا باس کراون و به‌ تاوانی گه‌وره‌ دانراون، ئی‌مه‌ هه‌موویانمان کردووه‌، هاوه‌لمان بۆ خودا بریار داوه‌، که‌سێ که خودا کوشتنی نه‌وی نارەوا کردووه‌، نه‌و جوۆره‌ که‌سانه‌مان کوشتووه‌، وه‌ تاوانه‌ گه‌وره‌ شه‌رم ناومرەکانمان کردووه‌، جا به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ خودا ئەم نایه‌ته‌ی

ترى ناردہ خوارموه: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ همتا که دمفهرموئ: ﴿غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

بروانه ژماره: (۱۹۰۱) له پاش نه م ژمارميهوه.

۱۹۰۱- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَقِيَ نَاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَجُلًا فِي غَنِيمَةٍ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. فَأَخَذُوهُ فَقَتَلُوهُ، وَأَخَذُوا تِلْكَ الْغَنِيمَةَ، فَتَزَلَّتْ: (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا) وَقَرَأَهَا ابْنُ عَبَّاسٍ (السَّلَامَ). (الحديث ۷۴۶۱ شيحا = ۷۴۹۶ فم. فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. بخاري. تفسير: ۴۷۶۲. نسائي. تحريم الدم: ۴۰۱۲. تحفة الأشراف: ۵۵۹۹).^(۱۹۰۱)

سه عیدی کوری جوبهیر (ره حمهتی خودای لی بی) فهرمووی: له شانی نه م نایه ته دا، خه لکی کووفه قسه یان جیا جیا بوو، منیش سواربووم چووم بولای نیبنو عه عباس، که له م بارمیه وه لییم پرسی، فهرمووی: نه م نایه ته {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا} دواشته که له م بارمیه وه هاته خواره وه، وه هیچیش هه لی نه و ه شان دوته وه و هوک و بریارمکه ی وه ک خو ی ماوه).

گفته ی نه بو داوود، که له باسی فیتنه دا نه م فهرموودمیه ده گپ ریته وه ناوایه: کاتئ نه م نایه ته دابه زی که له سوورمتی فورقان دایه، که دمفهرموئ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} (سورة الفرقان- ۲۵/۶۸).

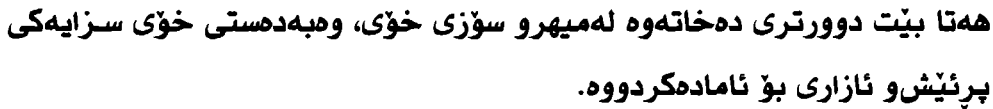
به ندمباشه گانی خودای میهرمان رهوشتیکی به رزی تریشیان هه یه که نه و میه: بهس خودای که و ره و مه زن دمه پرستن و داوای هه مووشتئ همر له خودا دمکه ن، وه که سئ که خودا کوشتنی نه و ی قه دهغه کردبئ ناکوژن، مه گهر

^(۱۹۰۱) بخاری. تفسير: ۴۵۹۱. بوخته ی موسلیم/۵، ژماره: ۲۱۳۳ = ۷۵۰۰ شيحا (بخاری رقم

کهواتای وایه: ههرکهسێ یهکی لهم تاوانانه بکا، دهگا بهتۆلهی سهختی تاوانی خۆی، مهگهر نهوکهسه نهبی که لهپاشکردنی ئهم گوناهاوه تهوبه بکا وازیان لی بهینی و موسولمان ببی و چلگی کوفر بهنووری نیسلام بشۆری و دست بکا بهکردنی کردموهی باش و کردار و پرفتاری خۆی باش بکا، ئهوه ئهمانه خودای مهزن گوناوهکانیان دهبۆشی و خراپهکانیان بۆدما بهچاکه و خودای میهرمان و گهوره ههمیشه میهرمان و تاوان بهخش بووه و ههروایش دهبی و دمرگای رحمهتی لهئهزلهوه ههتا ئهبهده ههروازه!

ئىبنو عەبباس (پرمزاي خواي لى بى) فەرمووى: دەي ئەم ئايەتەيە بۆ شەرحى حاالى ئەمانە بوو، هەتا ريگەي ئيسلامبوونيان بۆخوش بکا، بەلام ئەو ئايەتەي کەلە سوورمتی نيساء دایه، کەدەفەر موی:

واته: ههركهسێ موسولمانێ بهناڤهوا، بهقهستی بكوژێ، نهوه پاداشی نهو
بكوژه سزای دۆزهخه، ههتا ههتا به لهوسزا سهختهدا دهمیڤیتیهوه، سهرمپرای
ئهوهمیشه خودا رِقو قاری لێ دهگریو پهیتا پهیتا نهفرمتو نهفرینی لێ دهكاو

روونکردنه وه:

زاناترین کەس بوو بەتەفسیری قورئانی پیرۆز لەسەر دەمی خۆی دا،
فەضلی کوری مەیمون دەرەرموێ: لە موحاهیدم بیست دەیەرموو: (٣٠) سیی

جار دەوری قورئانم کردۆتەووە بۆ ئیبنو عەبباس، هەتا بە جوانی ڕەوانی بکەم و واتاکە ی بەباشی بزانم. سەلەمە ی کۆری کە هیل دەفەر مۆی: کەسم نەدیووە وەك ئەم سێ کەسە، کەزانست و عیلمە کەیان ساخ لەبەر ڕەزای خودایی. عەطاء و طاوس و موحاهید.

کە ئەم سێ کەسە لەشاگردو فەقی باشەکانی ئیبنو عەبباس بوون، ئەعمەش دەیفەر مۆو: موحاهید دەیفەر مۆو، ئەگەر فیزی قیرائەتی ئیبنو مەسعوود ببومایە، پێویستم بەو نەبوو، کە پرسیار لەئیبنو عەبباس بکەم، لەبارە ی زۆر لەمەعنای ئایەتەکانی قورئان!.

موحاهید خۆی دەفەر مۆی: سێ جار سەراسەر قورئانم دەور کردەووە بۆ ئیبنو عەبباس، ئەویش گوێی لێ دەگرتەم، لەسەر هەموو ئایەتی دەوستانم پرسیار ی ئەو دەم لێ دەکرد، کە بەچی بۆنە یە کەووە هاتوووە و دابەزیووە، وە ئایەتە کە چۆنە و چییە. ئیبراھیمی کۆری موھاجیر دەفەر مۆی: موحاهید دەیفەر مۆو: گەلی جار کاتی ئیبنو عومەر سواری و لاخە کە ی دەبوو، من ئاوەز منگیە کە ی دەگرت بۆی!

قەتادە دەیفەر مۆو: باشترین کەس لەپیشیانە تەفسیر زانەکان کە مابن موحاهیدە.

موحاهید زانایەکی گەورە ی شەرەزان بوو، زۆر بەتەقوا بوو، زۆر خوا پەرست بوو. نەتەووە ی ئیسلام بەکۆی دەنگ موحاهید بەپیشەوای خۆیان دادەنن و فەرماشت و ڕاوبۆچوونەکانی جیگە ی متمانە یانە و بەلگە سازیان پێ دەکەن.

راحيایي لهسالی کۆچی دوايي دا ههيه. ئيبينو حيببان دهفهرموئ: سالي سه دو دوو، يا سه دو سي کۆچی، له مه ککه، له ته مه نی هه شتاو سي سالي دا کۆچی دوايي ده کاو به به هه شتی به رين شاد ده بي خواي لي خوش بي.

١٩٠٢- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: كَانَتْ الْأَنْصَارُ إِذَا حَجُّوا فَرَجَعُوا لَمْ يَدْخُلُوا الْبُيُوتَ إِلَّا مِنْ ظُهُورِهَا - قَالَ - فَبَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَدَخَلَ مِنْ بَابِهِ فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا). (الحديث ٧٤٦٥ رقم الحديث في شرح الإمام النووي لصحيح مسلم، حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيجا = ٧٥٠١ فم. بخاري. تفسير: ١٨٠٣، ٤٥١٢. تحفة الأشراف: (١٨٧٤). (١٩٠٢).

ئهو ئيسحاق فهرموئ: له به رانم بيست ده يفهرموو: جاران ياريد مدمران (الأنصار) كه حه جيان دمكردو ده گه رانه وه، له فنگه بانه وه ده لافه يه كيان ده كرده خانوو مه كيان و له كوونه وه له پشت وه ده چوونه ماله وه، هه تا جاري پياوي، له ياريد مدمران له هه ج ده گه رانه وه له دمرگاوه ده چينه وه ماله وه، نه وانيش سه رزم نشتي ده كهن و ده ئين بۆچی واتكرده؟ جا به م بۆنه يه وه ئه م ئايه ته هاته خواره وه: {وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا} (البقرة - ١٨٩/٢)

واته: چا كه و كرده وه باش ئه وه نييه كه هاتنه وه بۆ ماله وه له فنگه بانه وه له پشتي خانوو وه بچنه ژوورمه وه، به لكوو چا كه ئه وميه كه پياو له خوداي گه و ره بترسي و پاريز له نافه رمانی ئه و بكا، له دمرگای ئاسايی ماله كانتانه وه بچنه ژوورمه وه هاموشۆبكه ن و بۆ هه موو مه به ستي له دمرگا و ريگه ی ئاسايی خو يانه وه برۆن.

(٤) باب في قوله تعالى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾

١٩٠٣- حديث عبدالله بن مسعود (إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ) قَالَ كَانَ نَاسٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونَ نَاسًا مِنَ الْجِنِّ ، فَأَسْلَمَ الْجِنُّ ، وَتَمَسَّكَ هَؤُلَاءِ بِدِينِهِمْ . زَادَ الْأَشْجَعِيُّ عَنْ سُفْيَانَ عَنِ الْأَعْمَشِ . (قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ)^(١٩٠٣)

عهبدووللای کوری عهیباس (رمزای خودای لی بئی) له بارهی نایهتی ﴿إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ هوه، فهرمووی: کومه لی مروف کومه لی جنوکهیان دمبه رست، جا جنوکهکان نیسلام بوون، به لام مروفه کان ههر مانه وه له سهر هه لکه هی خویمان.

(٥) باب في سورة براءة والأثفال والحشر

باسی سورته تی به رانه تو نه نفال و هه شر

١٩٠٤- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ سُورَةُ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: التَّوْبَةُ قَالَ: بَلْ هِيَ الْفَاضِحَةُ، مَا زَالَتْ تَنْزِلُ مِنْهُمْ وَمِنْهُمْ. حَتَّى ظَنُّوا أَنْ لَا يَبْقَى مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا ذَكَرَ فِيهَا. قَالَ: قُلْتُ: سُورَةُ الْأَثْفَالِ؟ قَالَ: تِلْكَ سُورَةُ بَدْرِ. قَالَ: قُلْتُ فَالْحَشْرُ؟ قَالَ: نَزَلَتْ فِي بَنِي النَّضِيرِ. (الحديث ٧٤٧٤ = ٧٥١٠ فم. بخاري. تفسير: ٤٦٤٥، ٤٨٨٢، ٤٨٨٣، ٤٠٢٩، تحفة الأشراف: ٥٤٥٤).^(١٩٠٤)

سه عیدی کوری جوبهیر (په حمه تی خودای لی بئی) فهرمووی: گوتم به عهبدووللای کوری عهیباس که ناموزای پیغه مبه ره (دروودی خودا له سهر پیغه مبه رو رمزای خودا له ئیبنو عهیباس بئی) هو ی هاتنی سوورمتی ته وبه چی بوو؟ فهرمووی: سوورمتی ته وبه ی چی؟! بو نالئی سوورمتی ئابرو بردن و ریسوا

^(١٩٠٣) بخاری. تفسير: ٤٧١٤. بوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ٢١٤٥ = ٧٤٧١ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/٦٥ رقم الباب/١٧).

^(١٩٠٤) بخاری. تفسير: ٤٦٤٥. بوخته ی موسلیم/٥، ژماره: ٢١٤٢ = ٧٤٧٤ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/٦٥ رقم الباب/٥٩).

کردنی ناپاک و مونا فقه کان! له کاتی خۆی دا هه موو جارێ که ئایه ته کانی ئەم سوورمه دههاتنه خواروه و کۆمه له ناپاکه کانیان که شف دهکردو دمیانه رموو: هه ندیکیان حالیان ئەمه یه و هه ندیکێ تریان حالیان ئەوه یه و واوایه، ناپاکه کان زنده مقیان دهچوو، له ده وه دمیانه گوت: وایرواته که سمان لێ دمرناکا، یه که به یه که مان، هه موومان که شف دهکا و بهرده ی نیفاق له پروومان لادمبا و ریسوامان دهکا.

گوتم: ئەه ی هاتی سوورمه ی ئەه فال چی بوو؟ فه رمووی: له باره ی جهنگی به دروه هاته خواروه. گوتم: ئەه ی سوورمه ی هه شر؟ فه رمووی: له باره ی جووله که کانی هۆزی به نی نه ضیره وه هاته خواروه. (تاج/ ٤/ ز/ ٤٢/ ژ/ ٤١٥٦ - سوورمه ی هه شر).

(٦) باب فی نزول تخريم الخمر له باره ی چۆنیته ی نادر و ستبوو نی مه ی

١٩٠٥- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: خُطِبَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، أَلَا وَإِنَّ الْخُمْرَ نَزَلَتْ تَحْرِيمُهَا يَوْمَ نَزَلَ وَهِيَ مِنْ خُمْسَةِ أَشْيَاءَ: مِنَ الْحِنْطَةِ، وَالشَّعِيرِ، وَالْتَّمْرِ، وَالزَّبِيبِ، وَالْعَسَلِ، وَالْخُمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ، وَثَلَاثَةُ أَشْيَاءَ وَدِدْتُ أَيُّهَا النَّاسُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عَهْدَ إِلَيْنَا فِيهَا: الْجَدُّ، وَالْكَلاَلَةُ، وَأَبْوَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ. {الحديث: ٧٤٧٥ = تجريد/ ٤، رقم: ١٦٥٧ = ٤٦١٧، ٢٤٦٤، ٤٦٢٠، ٥٥٨٠، ٥٥٨٢، ٥٥٨٣، ٥٥٨٤، ٥٦٠٠، ٥٦٢٢، ٧٢٥٣} (١٩٠٥)

(١٩٠٥) تجريد - مختصر صحيح البخارى = مختصر صحيح البخارى بالكردى/ ٢، ژماره: ١٦٥٧ = ٤٦١٧ بخارى. بوخته ی موسليم/ ٣، ژماره: ١٢٦٩ = ٧٤٧٥ شيحا - ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا (بخارى رقم الكتاب/ ٧٤ رقم الباب/ ٥).

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: ئىمامى عومەر (رمزى خوداي لى بى) لەمەدینە، لەسەر دوانگەكەى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لە مزگەوتەكەى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) وتاریكى دا، سوپاسى خوداي كىردو وەسپىكى جوانى خوداي كىرد، لەپاشا فەرموۋى: لەپاش سوپاس و ستایشى خودا، بزەنن كەمەى لە قورئانا حەرام كراوە، ئەو سەردەمەى كە نادروست بوونى مەى دابەزى لە قورئانا، مەى لەم پىنج شتە دروست دەكرا: لە گەنم و لەجۆو لە خورماو لەمىۆزو لە هەنگوین، وە خەمىش ئەومىه كە ھۆش داپۆشى. واتە: ھەرشتى لەم پىنج شتە دروست بكى، يا لەھەر شتىكى تر دروست بكى، بەمەرجى ھۆش لاپەرى دادەنرى بەمەى و نادروستە. عومەر فەرموۋى: ئەى خەلكىنە! سى شتى تىش ھەن، حەزم دەكرد، كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەرلەو مەرگ ببى بەمىوانى، ئەم سى شتەى بۆمان روون بكردايەتەو: يەكەم بەشە كەلەپوورى باپىرە، دووھە: باسى كەلالە، كەجۆرە مردوویەكە، سىيەم: چەند بابەتەى ھەىە لە سوود، وەك (رَبِّ الْفَضْلِ) كە بىرپارەكەى چىيەو چى نىيە. {تاج/۳، لاپەرە: ۲۳۱، زنجیرە: ۲۵، ژمارە: ۲۷۳۷ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

(٧) باب في قوله تعالى: ﴿هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾

باسی فهرمایشتی خودای گه وره ﴿هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾

١٩٠٦- عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يَقْسِمُ قَسَمًا إِنَّ (هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ) إِنَّهَا نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ بَرَزُوا يَوْمَ بَدْرٍ حَمَزَةً وَعَلَى وَعُبَيْدَةَ بْنِ الْحَارِثِ وَعُتْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَا رَيْعَةَ وَالْوَلِيدُ بْنُ عُتْبَةَ. (الحديث ٧٤٧٨ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيجا = ٧٥١٤ ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. مغازي. ٣٩٦٦، ٤٩٦٨، ٣٩٦٩، ٤٧٤٣. ابن ماجه. جهاد. ٢٨٣٥. تحفة الأشراف: ١١٩٧٤). (١٩٠٦)

ئهم فهرموودمیه له تاجول نوصولا ناوایه، دمیکهین به رافه و روونکردنه وه بو ئیره:

ئیمامی عهلی (پرمزای خوای لی بی) دمفه رموی: له پوژی ژینه وودا، من یه کهم کهس دمب، که له به ردمی خودای گه وره و میهره باند به چوکا دیم و سکالای حالی خویم دمکهم له دمست ناحه زمکانی خویم.

قهیسی کوری عوباد (پرحمه تی خودای لی بی) دمیفه رموو: له نه بو زمرم بیست دمیفه رموو (پرمزای خوای لی بی): سویندی ده خوارد له سه رنه وه که نه م نایه ته: {هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ} (الحج/٢٢/١٩) له شانی ئهم دوو دمسته یه دا هاته خواری، که له پوژی غه زای به دردا چوونه مهیدان بو یه کتری، دمسته ی موسولمانه کان، عهلی و حه مزه و عوبه یده بوون، دمسته ی بیبا و مرمکانیش شه یبه ی کوری رمبیه و عوتبه ی کوری رمبیه و وه لیدی کوری

(١٩٠٦) بخاری. مغازی: ٣٩٦٦. پوخته ی موسلیم - مختصر صحیح مسلم/٥، ژماره: ٢١٥٢ = ٧٤٧٨

شيجا - ترقيم وتخریج الشيخ خليل مأمون شيجا لصحيح مسلم (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم

عوتبه بوون. (تاج/٤/ ز/٥/ ٣٩٩٨- سوورمتی حه‌ج). ئەم فەرموودمیه دوا‌هه‌مین

فەرموودمیه له‌سه‌حیحی موس‌لیم، هه‌روا له (اللؤلؤ والمرجان)دا

ن‌یستایش له کۆتای ئەم نامه پ‌ی‌رۆزدا، (واته: له‌کۆتایی اللؤلؤ والمرجان)دا
که بریتیه له‌و فەرموودانه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ئ) که هه‌م
پ‌ی‌شه‌وا بوخاری و هه‌م پ‌ی‌شه‌وا موس‌لیم گ‌ی‌راویاننه‌ته‌وه، ژیاننامه‌ی ن‌یمامی
بوخاری و ن‌یمامی موس‌لیم (پ‌ه‌حه‌متی خودایان ل‌ئ ب‌ئ) ده‌نووس‌ین:

پ‌ی‌شه‌وا بوخاری (رمزاو پ‌ه‌حه‌متی خودای ل‌ئ ب‌ئ) ناوی: (ئه‌بو عه‌بدو‌ل‌ل‌ا،
محم‌دی کور‌ی ن‌یسماعیلی کور‌ی ن‌یبراهیمه) له‌ پ‌ۆژی سیازده‌ی مانگی شه‌ووال
س‌الی (١٩٤)ی کۆچی، له‌ پ‌ۆژی هه‌ینی، له‌ پ‌اش نو‌یژی هه‌ینی، له‌ بوخارا له‌ دایک
بووه، وه‌ له‌شه‌وی جه‌زنی پ‌ه‌مه‌زانا، که پ‌یکه‌وتی شه‌وی شه‌مه‌ ده‌کات، له‌ س‌الی
(٢٥٦)دا، له‌ خه‌رته‌نگ، که یه‌ک‌یکه‌ له‌ گ‌ونده‌کانی سه‌مه‌رقه‌د، گیانی پاکی
س‌پاردو به‌ دهر‌دی خودا ده‌مر‌ئ، له‌ ته‌مه‌نی (٦٢) شه‌ست و دوو س‌ال‌یدا، له
سه‌رم‌تای به‌ کور‌دی‌کردنی ته‌ج‌ریدی بوخاری‌یه‌وه، له‌ باره‌ی ژیاننامه‌ی پ‌ی‌شه‌وا
بوخاری‌یه‌وه ئەم‌ه‌م نو‌وسیوه:

ئەم پ‌ه‌راوه پ‌ی‌رۆزمیه (واته: پ‌وخته‌ی بوخاری) که‌وا‌ین له‌خ‌زمه‌ت‌یدا خوا
به‌که‌رم‌ی خۆی له‌پ‌یت و ف‌ه‌ری ب‌ی‌به‌شمان نه‌کات، جوان‌ترین پ‌وخته‌ی سه‌حیحی
بوخاری‌یه، که‌ناو‌داره به‌ موخته‌سه‌ری زوبه‌یدی. سه‌حیحی بوخاری خۆی
(٧٢٥٧) فەرموودمیه، به‌ش‌یک‌ی زۆری فەرمووده‌ی موس‌نه‌دی مت‌صلی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر
خۆیه‌تی، که‌بریتیه له‌م ته‌ج‌ریده سه‌ری‌چه. پ‌ی‌شه‌وا بوخاری (پ‌ه‌زاو پ‌ه‌حه‌متی
خودای ل‌ئ ب‌ئ) به‌شازده س‌ال سه‌حیحی بوخاری داناوه، گ‌ه‌شت‌یک‌ی گ‌ه‌وره‌ی بۆ
ئەم مه‌به‌سته پ‌ی‌رۆزه ئەنجام داوه، له‌سه‌رم‌تاوه له‌بوخاراو سه‌مه‌رقه‌ندو ده‌ورو
به‌ریان‌ه‌وه ده‌ستی پ‌یک‌ردووه، هه‌تا له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده س‌الی دا له‌خ‌زمه‌ت دایکی و

ئەحمەدى بىراى دا دەچن بۇ حەج، بەسەر ساراي قىرمو ئەفغانىستان و ئىران و
عىراق و شام و دەرياي سووردا دەرۋن ھەتا دەگەنە حىجاز!

دەبىي چ سۆزو ئەشقى و شەوقى پائى پىۋەنابىن كە سەفەرىكى ئاوا دورو
درىژو پىر مەترسىيى بىگرنە بەر. جا لەپاش حەج دايكى و ئەحمەدى بىراى
گەرەنەو بۇ بوخارا، پىشەوا بوخارى بىرپارى دا كە لە مەككە لەخزەمت بەيتا
بەمىنىتەو، بۇ وەرگرتنى زانست، ماومىيەكى باش لەزاناكانى مەككەو مەدىنە،
فەرموودمىيەكى زۆرى وەرگرت، ئەوجا بەرەو عىراق درىژەى بەگەشتەكەى دا،
ماومىي لە كووفەو بەصرەو بەغدا مايەو، پىنج سال لەبەصرە بوو، ھەر پىنج
سالەكە حەج و عەمرەى كرد، لەبەغدا بەخزەمت ئىمامى ئەحمەد دەگا، دەبىي
بەفەقىي، كاتى ئىمامى ئەحمەد دەمرى، بوخارى لەجىگەى ئەو كرا بە
مامۇستاي زانستگاي حەدىث لەبەغدا.

بەئى جەنابى شىخى بوخارى لەپىناوى خزەمت و راژەى سوننەتى
پىغەمبەردا ساخ بۇ رەزاي خوداو بەس، بوخاراو سەمەرەقەندو حىجازو شامو
عىراقو مىصرو زوربەى ولاتەكانى ئاسيا گەرپاوه، قەبوولتى غەرىبى و ئاوارمىي و
برىستى و تونىتى و خەتەرى رىگەو بانى پىر لەخەتەرى كردووه، بەھەزاران مىل
رىگەى برپووه، سەرماو گەرماى زۆرى چەشتووه، بەھەزاران كۆرى زانستىي
بەستووه، بەسەدان مامۇستاو فەقىي بووه، ھەموو جارىكىش لەپاش كۆشش و
لىكۆلىنەومىيەكى باش، كاتى فەرموودمىيەكى بەدلى خۇى دەست دەكەوت،
كەدەفەكەى بى گەردبى و رىشتەكەى (واتە: سەنەدەكەى) بى نەنگ بى،
دەسنويزىكى جوانى دەگرت، غوسلىكى سوننەتى دەكرد، ئەوجا دوو ركات نويزى
سوننەتى سوپاسى خواى لەسەر ئەم بەھرە گەورمىيە دەكرد، كەئەو
فەرموودمىيەى دەست كەوتووه، ئەوجا فەرموودمەكەى لەبەر دەكردو لەپاشا لەناو

بوخاری شەریفا دەینووسی، وەك گەنجی گەوهەری دۆزبیتەوه ئاوا بگرە زیاتریش.

لەموقەدیمەى فتح الباری دا ئەم زانیارییانەى سەبارەت بەشیخی بوخاری واتیادا: { ... بوخاری بەمنائى باوکی دەمرئ، سامانئ باشى بۆ بەجئ دەهیلئ ... دەیدا بەقازانج بەهاوبەشى، هەرچى لەوه دەست دەکەوئ دەیکا بەخیر ... دایکی بەمنائى گەورەى دەکا، هەر بەمندائى بوخاری کوێر دەبئ، حەزەرتى ئیبراھیم (سلاوى خواى لئ بئ) دەچیتە خەوى دایکی، پێى دەفەرەمۆ: (بەبەرەکەتى دووعاى زۆرى تۆ خودا چاوى کورەکەتى چاک کردەوه..) .. (هەموو سئ شەوئ لەپەمەزانا خەتمەیهکی قورئانى دەکرد، لەکاتى بەرمەبیاندا تەواوى دەکرد، هەموو پکاتئ بیست ئایەتى تیادا دەخویند، تا لەسەر ئەو شیومەیهش لەشەوانى پەمەزانا خەتمەیهکی تریشى دەکرد... ئەمەش بەشەو، بەپۆزیش هەموو پۆزئ خەتمەیهکی تریشى دەکرد، لەکاتى بەربانگا تەواوى دەکرد! ... بوخاری زۆر زۆر سەخى بووه، هەتا تەسەووور بکەى زاھیدو مۆتەقىو بئ هەواو خاکیو کەمخۆرو کەم خەوو حەلأل خۆر بووه ... خۆى دەیفەرەموو شک نابەم یەك درەهەمى حەرام لەمالەکەم دا هەبئ ... زۆر جار لەخەودا بەخەزمەتى پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بئ) گەیشتوو، بەهەردى لەو خەوانە وەرگرتوو، لەخەودا دەبینئ، باوەشینیکى واپئ میئ لەپێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بئ) دوور دەخاتەوه، ئەم خەونە دەبئ بەهۆى دانانى سەحیحى بوخاری ... چونکە مانای خەونەکەى ئەوه بوو کە درۆ لەپێغەمبەر دوور دەخاتەوه زۆر زۆر موسالیمو بئ وەى بووه، خۆى دەیفەرەموو: گومان نابەم کەلە قیامەتا کەسئ هەبئ داواى لەسەرم هەبئ ... وە دەیفەرەموو: چل سال ئانم بەبئ پێخۆر خواردوو!... لەبەر ئەوه زۆر لاواز بوو بوو) .

كورتو پوخت: باشتريڻ پېناسه بۇ بوخارى ئەمەيە (كَانَ خُلُقُهُ صَحِيحَ البخاري) بەسېشە بۇ پەسنو مەدحى صەحيحى بوخارى كە دووھمىن كىتېبى صەحيح و موقەددەسە لەنىسلاما، يەكەم: قورئان، دووم: صەحيحى بوخارى، سېيەم: صەحيحى موسلىم.

ھەروا لەموقەدىمەي فەتھولبارى دا دىفەرموى: (... لەھەر سەخلەتى و تەنگانەيەكا، خەتمەي صەحيحى بوخارى كرابى، خودا دىرووى لىيان كىرەتەو، ئەو پاپۇرمىشى كە صەحيحى بوخارى تىادا بووبى قەت نەبوو كە غەرق بوو بى...).

مىنىش لىرەدا عەرزى ئازىزانى خۇم دىكەم: (من كە نورى فارس ھەمە خانە، عەرزى ئازىزانى خۇم دىكەم: باشتريڻ فرىا رەسم لەكاتى مەينەت و تەنگانەو سەخلەتى و كىشەو بەرمەو خەم و خەفەت و ترس دا ئەم كىتېبە پىرۋزانە بوو، شەوى وا بوو تا بەياني بەرگىكى تاج الأصول لەسەر دلىم بوو، فەرامۇشىم بۇ ھاتوو، قەت نەبوو لەخودا داوايكەم و بلىم: خوايە، بەبەرمەكتى ئەم كىتېبانە لەم تەنگانەيە پىزگارم بىكەو پىزگارى نەكرىبم خودايە! ھاوار!!).. ئومىد دىكەم كە موسولمانانى تىرىش لەكاتى وادا خودا بەبەرمەكتى خىزمەتى ئەم كىتېبانە نىزايان قەبوول بىكا.

ژياننامەي ئىمامى موسلىم:

۱- ئىمامى موسلىم ناوى موسلىمى كورى ھەججى كورى موسلىمە، كەسناو (كونيە) ئەبولھوسەينە، قوشەپىرىيە، لە ولاتى نەيسابوور پەرورەردە بوو و گەورە بوو، دانەرى صەحيحى موسلىمە، كەپاش قورئان يەكەم پەراو: صەحيحى بوخارىيە، دووھم پەراو: صەحيحى موسلىمە، شەرعزانىكى گەورە بوو. قوشەپىر ھۆزى ئىمامى موسلىمە، ھۆزىكى عەرمبى ناسراو، موسلىم

لەنەيسابوور گەورە بوو، كە نەيسابوور، جوانترین و خۆشترین شارە لە شارەكانی ولاتی خوراسان، سابوور پادشای بوو، لەوێ دەروا، نەو قامیشی زۆری ئی دەبی، دەلئ: ئەمە بۆ جێگە شار باشە، نەبجە (تەرکە: قامیش) ی زۆری ئی دەبی فەرمان دەکا (نەبجە) كە دەبێن و شوینەكە دەكەن بەشارو ناوی دەنئ (نەو + سابوور = نەيسابوور).

۲- پێشەوا موسلیم، لەسەر فەرماشتی سەنگین لەشاری نەيسابوور، لەسائی (۲۰۴) دوو سەدو چواری كۆچیدا لەدايك بوو، سەبارەت بەسائی لەدايكبوونی راجیایی زۆر هەیه.

ئیبنو كەئیر دەفەرموئ: (موسلیم لەو سألەدا لەدايك بوو، كە شافیعی تیادا مردوو. كەسئ لە زانایانی كە گرنگیان داو بە ژياننامەكان، باسی منائی ئهویان نەكردوو، هەروا باسی بنەمالەشیان نەكردوو).

۳- موسلیم (رحمەتی خودای ئی بئ) بە دەولەمەندی پەرومردە بوو، زۆر سەخو بەخشنە بوو، دەهەبی لە (السیر) دا دەفەرموئ: بازەرگانیکی گەورە بوو، چاكەخوازی نەيسابوور بوو، مۆلك و سامان و دارایی باشی هەبوو.

۴- حاكم دەفەرموئ: بالایەکی تەواوی هەبوو، سەروریشی سپی بوو، لڤكەى میژمەكى بەناو شانیدا شۆر دەكردوو.

۵- گەرانی بەشوین بیستنی فەرموودەدا، لەسائی دووسەدو هەژدەدا دەستی كرد بە بیستنی فەرموودە، لەخزمەت یەحیای كۆری یەحیادا، لەسائی دووسەدو بیستدا چوو بۆ حەج، هیشتا مووی ئی نەهاتبوو لەمەككە دەستی كرد بە بیستن لەلای ئەلقەعەبى، وەچەندین جار هاموشۆی بەغدادی كردوو، خەلكی بەغدا، گێرانهومیان لەوومە ئەنجام داو، دواهاتنی بۆ بەغداد، لەسائی (۲۵۹) دووسەدو پەنجاو نۆدا بوو.

۶- مامۇستايەكى زۆر زۆرى بوو، كە فەرموودەى لىيان وەرگرتووه، وەك
هەموو مامۇستاكانى كە صەحىجى موسلىمى لىيانەو گىراومتەو، يەككى لەوان:
ئىمامى بوخارىيە.

۷- كاتى ئىمامى بوخارى تەشرىفى ھات بۇ نەيسابوور، لە سەرەتاو،
موسلىم دەستى پىيى نەدەگەشت، بەلام لەدوايىدا ھۆگرى بوو، وە بەزۆرى
ھاموشۆى دەگرد.

خەطىب دەفەرموئى: موسلىم پەيپەوى ئىمامى بوخارى كىردووه، وە
لەدانانى صەحىجى موسلىمدا، چاوى لە بوخارى كىردووه ئەوى كىردووه بە
پىشەواو سەرمەشق بۇ خۇى.

دارە قوۋىنى دەفەرموئى: (ئەگەر بوخارى نەبوايە، موسلىم نەدەھاتو
نەدەرۆى!).

ئەھمەدى ھەمدون ئەلقەصار دەئى: موسلىمى كۆرى ھەججەم بىنى،
ھات بۆلاى ئىمامى بوخارى، نىۋانى ناۋچاۋەكانى ماچ كىردو فەرمووى بە
بوخارى: رىگەم بدە كە ھەردو پىكانت ماچ بىكەم، ئەى مامۇستاي مامۇستايان!
ئەى سەرورەى فەرموودە شوناسەكان! ئەى پىزىشكى فەرموودە، بۇ دەردو
نەخۇشىنەكانى، ئەوجا لەبارەى ئەم فەرموودەيەو پىزىارى لىيى كىرد، كە باسى
كەفارتى ھەئسان لە كۆرى دانىشتن دەكا، ئەویش باسى عىللەكەيى كىرد بۆى،
كاتى بوخارى لە تەقىرى پىزىارەكە لى بۆو، موسلىم فەرمووى: (ئەوۋەى رقى
لەتۆ بى، ديارە بەخىل و ھەسوودە، دىنا كەس نىيە كە رقى لەتۆ بى، شايتەى
دەدەم كە وىنەى تۆ ئەمرو لەجىھاندا نىيە).

۸- شاگردو فەقىتى زۆرى بوو، يەككى لەوانە ئىمامى تەرمەزىيە، يەك
فەرموودەى لە موسلىمەو رىوايەتكىردووه، يەككى تىران (أبو عوانة

الأسفرانی)یہ ھەروا ئیبنو خوزیمە و ئەبو حاتەمی ئەل - رازی و مووسای کوپی ھاروون و ئەحمەدی کوپی سەلەمە و ئیبراھیمی کوپی ئیسحاقی صەیرەفی. ۹- پلە و پایە. بەکۆی دەنگ زاناگان دایانناو بە پیشەوایەکی گەورە فەرموودە زان، گەورەترین بەلگە و قەوالە لەسەر پایە بەرزیی ئەم زاتە، ئەو ھونەرە بەرزیمە کە پیادەیکردوو لە دارشتنی صەحیحی موسلیما.

۱۰- صەحیحی موسلیمەکە ی بوو بەسەرچاومێکی زۆر گرنگ و لەبەرچاوی بۆ سوننەتی پیغەمبەر، بۆ شەرعیەتی ئیسلام لەپلە یەکەمدا، ھەروا بوو بەسەرچاوە بۆ قەضائیلی سەحابەکان و بۆ تەفسیر و زۆر لە بابەتەکانی ئایینی ئیسلام، بەتایبەتی لە بابەتی سوننەت و فەرموودەدا.

چەندین کتییی لەبارمە دانراوە، وەك شەرح و پوختەکردن و لیکۆئینەو و باسی پیاوانی رشتەکانی، بەناوترین شەرح لەسەری شەرحەکە ئیمامی نەوویە. لە تەرجەمە ی ژبانی موسلیما، لەسەرەتای بەرگی یەکەمی شەرحی موسلیمەو، تەحقیقی شیخ خەلیل مەئموون شیخا، ناوی (۲۷) بیست و حەوت شەرح نووسراوە، وە ناوی پێنج موختەصەری تۆمارکراوە. روباعیاتەکانی صەحیحی موسلیم بیست و پێنج فەرموودەن کە ھەریەکە چوار راویان ھەیە و بەس، بۆیە پێیان دەگوترێ: فەرموودە چوارینەکان، واتە لەنیوانی موسلیم و پیغەمبەردا چوار کەسی تر ھەیە و بەس.

۱۱- ئەم ناوێشانانە لەو پەرەوانەدا بەرچاوە دەکەون، کە پەيوەندیان بە صەحیحی موسلیمەو ھەیە:

أ- شروح علی أجزاء من صحيح مسلم.

ب- مختصرات لصحيح مسلم (پێنج موختەصەر تۆمارکراوە).

ج- الرباعیات من صحيح مسلم (۲۵ حدیثا بأربعة رواة فقط).

د- کتب حول صحيح مسلم.

و- حول زوارة مسلم والبخارى ورواياتهم.

ز- الجمع بين رجال الصحيحين.

ح- أسامي شيوخ البخارى ومسلم.

ط- شروخ لصحيح البخارى ومسلم.

ى- الروايات المشتركة في البخارى ومسلم.

ك- المستدرک على البخارى ومسلم.

ل- الجامع بين الصحيحين.

م- أحكام الصحيحين.

ن- كتاب الكنى والأسماء

س- زور پەراوو بابەتو سەرباسى ترى لەم بابەتانە.

۱۲- مردنى نىمامى موسليم.

موحه مەدى كۆرى عەبدوللای نەيسابوورى دەلى: بىستم لە ئەبو
عەبدوللای موحه مەدى كۆرى يەعقوب دەيفەرموو: بىستم لە ئەحمەدى كۆرى
سەلەمە دەيفەرموو: كۆرى گىرا بۆ نىمامى موسليمى كۆرى حەججە بۆ گفتوگۆ
لەبارەى فەرموودەو، فەرموودەمەكيان بۆ باس كرد، نەيزانى و ناگای لىي نەبوو،
جا گەرايەو بۆ مائەو، لەوئ چرای هەكردو گوتى بەوانەى لە مائەكەدا
بوون: كەستان نەيەن بۆلام بۆ ئەم هۆدمەى خۆم.

عەرزىانكرد: زەمىلەيى خورمايان بەديارى بۆ هيناوين. فەرمووى: بيهين
بۆم، ئەوانيش برديان بۆى، ئيتەر هەربەدوای ئەو فەرموودەمەدا دەگەراو لەو
زەمىلە خورمايەى، دهنكە دهنكە، دەخوارد، هەتا گاتى بەيان، ئەوسا
فەرموودەكەى دۆزيهەو، وە زەمىلە خورماكەيش تەواو بوو بوو!

موحه مەھدى كۆپى عەبدوللا فەرموۋى: كەسانى تىرى باۋەر پېكرى، جگە
لە ئەحمەدى كۆپى سەلەمە (كە فەقىتى ئىمامى موسلىم بوۋە)، ئەمەيان لەم
ھەۋالە زىاد كىرد بۆم: كەنەۋە بوۋ بەھۇى مەرگى و بەۋە مردوۋە.

ئىبنو كەئىر دەفەرموئ: جا بەھۇى ئەۋ رووداۋەۋە، لەشى قورس دەبىئ و
نەخۇش دەكەۋى، لەرۋزى دوو شەمەدا، لە بىست و پېنجى مانگى رەجەبدا،
لەسالى (۲۶۱) دوو سەدو شەست و يەكى كۆچىدا، لە تەمەنى پەنجاۋ حەۋت
سالىدا لە نەيسابوور مەرگ دەبىئ بەمىۋانى و دەمرى (رەحمەتى خوداى لى بى)،
گۆرەكەى ھەتا ئىستا زانراۋە دىناسرى، موسولمانان بۆ پەندو ئامۇز، پۇل پۇل
دىنى و سەردانى گۆرەكەى دەكەن. ھەندى تر دەفەرموۋن: لەرۋزى يەكشەمەدا
لەۋ مېژوۋەدا كە ناۋمان ھىنا مردوۋە، بەلام لەرۋزى دوو شەمەدا بە خاك
سپىرراۋە، تەمەنى پەنجاۋ پېنج سال بوۋە.

ئىمامى نەۋەۋى لە (تەھذىب الاسماء واللغات)دا، دەفەرموئ: لەدۋا مەرگى
موسلىم ھەتا ئەمىرۇ كەلە پىاۋى وا ھەل نەكەۋتۈتەۋە.

ھەروا دەفەرموئ: (لە گەپان بەشۋىن زانست و زانىارى و زانىندا، ۋلاتى
زۆر چوۋەۋ بەخزمەت مامۇستاي گەۋرە گەۋرە گەپشتوۋەۋ زانست و فەرموۋەۋە
زانستى فەرموۋەدى لىيان ۋەرگرتوۋە، ۋەك:

۱- لە خۇراسان لەلەى يەحىياى كۆپى يەحىياۋ ئىسحاقى كۆپى راھومىيە و
كەسانى تىرىش، زانست و فەرموۋەۋە فېرېۋە.

۲- لەرەى، لە موخەمەدى كۆپى مەھران و ئەبۇ غەسسان و كەسانى
تىرىش.

۳- لە عىراق لە ئەحمەدى كۆپى موخەمەدى كۆپى حەنبەل و عەبدوللاى
كۆپى مسلمە و كەسانى تىرىش.

٤- له حیجاز، له سه عیدی کوپی مه نصورو و نه بو موضعه بو کهسانی
تْرِیش.

٥- له میصر، له عه مری کوپی سه وادو له حه رمه لهی کوپی یه حیای
توجیبی و کهسانی تْرِیش.

١٣- دانراوه گانی تری نیمامی موسلیم:

أ- له زانسته گانی فه رمو وده دا، په راوی زوری داناوه، به ناوبانگترینیان
صه حیچی موسلیمه، که بووه به مایه ی خِیرو بیرو بیت و فه ریکی زور بو
نه ته وهی ئیسلام و به مایه ی سه ر به رزی و شانازی و ناوی جوان بو خوی
له هه ردوو جیهاندا. هه روا په راوی (الکتاب المسند الکبیر علی أسماء الرجال) و
په راوی (الجامع الکبیر علی الأبواب) و (کتاب الملل) و په راوی (أوهام المحدثین) و
په راوی (التمییز) و په راوی (مَنْ لَيْسَ لَهُ إِلَّا رَأْيُ رَاحِلٍ) و په راوی (طبقات
التَّابِعِينَ) و په راوی (المُخْضَرَمِينَ) و په راوی تْرِیش، وهک: (الکُنَى والأسماء) و
(المنفردات والوحدان) و (رجال بن الزبیر) و (الأقران) و (سؤالاته أحمد بن حنبل) و
(عمر بن شعيب).

ب- له بابتهی تر دا: (الانتفاع بأهْبِ السَّبَاع) و (مَشَائِخ مالک) و (مَشَائِخ
الثوری) و (أولاد الصَّحَابَةِ) و (أَفْرَادُ الشَّامِيِّينَ).

سوپاس بو خودا له ٢٠١٤/٢/١ له مالی خۆمان له شاری سلیمانی نهم شهرچی
(اللؤلؤ والمرجان) ته واو کرد، له خودا داوا ده که م به ده که ت بخاته ته مه نمان بو
خزمه تی سوننه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ربی) نامین
نوری فارس حه مه خان

٢٠١٤/٢/١ = ١٤٣٥/٢/٣٠ هـ